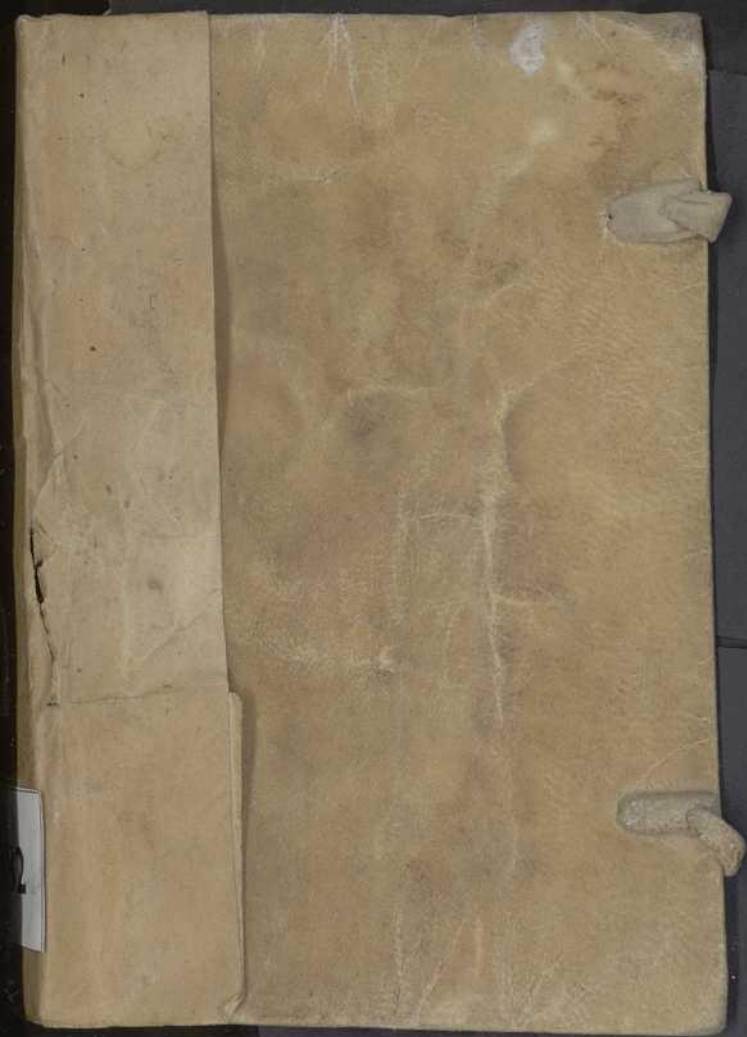

2

5582

es de Antonio Maldonado.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

Επικτήτου βιβλία τέσσαρα.

ΕΡΙΣΤΕΤΙ

philosophi enchiridion.

ARRIANI DEDI-

ctis Epicteti libri quatuor,

multo accuratius quam

antea emendati &

excusi.

ADDITIONES EST IN

vtrunque opus rerum me-

morabilium copio-

fissimus in-

dex.

SALMANTICÆ,

Apud Ioannem Canouam.

M. D. I V.

Cap 63

CLARISSIMO VIRO
DOMINO CHRISTOPHO-

ro Velæ academix Salmanticensis

rectori, amplissimoq; doctorũ

& magistrorum ordini,

Alexander Canoua

typographus.

S. P. D.

NIHIL est, quod magis
vnquam optauerim, Vi-
ri clarissimi, ex quo pri-
mum hanc typographi-
cam artem institui, & librorum
excudendorum prouinciam susce-
pi, quã aliquam mihi occasionem
dari, quæ meũ erga vos animum
declararet: id autem nõ humano
consilio, sed summo potius Dei
opt. max. beneficio tandem sum
consequutus. Nam cum formas

quasdam literarum græcarum elegantissimas essem nactus, & græcum aliquem auctorem excudere atque in communem studiosorum vtilitatem cōtinuo edere statuissem, rem me vobis gratissimā facturum existimaui, si eū auctorem sub clarissimo vestro nomine diuulgarem. itaque quorundam doctorum hominum cōsilio vsus ab Arriano Nicomedensi, qui dicta & præcepta omnia de moribus Epicteti philosophi præceptoris sui quatuor voluminibus complexus est, vnā cum ipsius Epicteti enchiridio, initiū facere aggressus sum. Quod opus ex illa vestra bibliotheca deproptum, quā Vir præstantissimus Fredenandus Pincianus

cianus, bonarum literarum atque
huius quondam academię decus,
magna tum gręcorum tum lati-
norum librorũ supellectile refer-
tissimam vobis reliquit, vos mihi
vt excuderetur, libētissime com-
modastis. nunc vero acriori cura
atque diligentia correctũ & emen-
datum, typisq; multo elegāiori-
bus impressum, vobis amplissimi
viri velut primitias officinę nostrę
typographiçe offero. Nec dubito,
quin nostrũ hoc munus vobis gra-
tissimum futurum sit, quod vel ex
ipso titulo & honestum est & lau-
dabile, nec vestro nomine & pro-
fessione indignũ. Nam cui quæ-
so, melius & congruentius hic li-
ber, qui de iustitia, de modestia,

de temperantia, qui de religione &
pietate, qui de omnibus virtuti-
bus, qui deniq; de omnium pertur-
bationum, molestiarum & agri-
tudinum vacuitate, deq; vera illa
animi constantia & securitate tra-
ctat, ac de hisce omnibus saluber-
rima praecepta tradit, cui inquam
melius dicari debuit, quam vobis
viris praestantissimis atque omni
virtutum genere cumulatis-
simis? cui etiam melius aliquis politioris
atq; lautioris doctrinae liber dica-
ri ac consecrari debet, quam vobis
viris doctissimis & in omni do-
ctrinarum genere eminentissimis?
qui omnia recta & honesta stu-
dia, & haec praesertim utriusq; lin-
gue, sine quorum praesidio ad alias
disci

disciplinas nemini aditus esse potest, ope & auxilio vestro semper iuuatis, fouetis, amplificatis. Accipite igitur Viri clarissimi hilari & sereno vultu Arrianum vestrū, qui omni pristino squalore deposito, nunc nitidiori cultu atque splēdidiori ornatus, sese vobis spectandū offert. Nec id à vobis magnopere contendam, vt eum patrocínio vestro tueamini, quem iampridē scio in tutela vestra atque præsidio esse: verum hoc vnū petam, vt si noster labor, quē magis publicæ vtilitatis causa, quam mei priuati cōmodi suscepi, vobis quoquomodo probatus fuerit, me in eorum numerū ascribatis, qui propter vestra in se collata benefi-

lib a 4 cia

cia vobis obstricti sunt . ita enim
fiet , vt me in posterũ ad alia ope-
ra aggredienda , atque sub vestro
nomine in publicũ edẽda prõptio-
rẽ alacrioremq; efficiatis. Christus
opt. max. vos saluos & incolumes
quã diutissime seruet: atq; omnia
vestra consilia & facta ita modere-
tur, vt ea vos primũ ad ipsius lau-
dem & gloriam , deinde ad com-
munem hominũ vtilitatem con-
feratis. Valete.

τοῖς φιλομαθέσι χαίρειν.

ΩΡΜΗΜΕΝΟΥ τοῦ χαλκοτύπου ἡδὲ καὶ τὸν
 Ἀρρίανδρον ἐκτυποιῶν, διὸτις ἐγὼ ὁ πτωχὸς αὐτῷ ἐπα-
 νόρθωσιρ ἐπὶ βραβεῖς, οὐδὲρ προυργαίτερον ἐνόμι-
 ζον, ἢ καὶ βιβλίον ἀναλαβὼν ὅλον δὲ ἀρχῆς ἀ-
 χρι κορωνίδος διελθεῖν. ὥς δὲ εἶπανά που διόροιμι
 τὴν ἀκριβεσδράς ἡδὲ μελείας ἐ διορθώσεως δεόμε-
 να, θεωρήσαι μί τε αὐτὰ καὶ κατὰ διωάμιρ διορ-
 θώσαιμι. καὶ δὲ λαβὼν αὐτὸ καὶ βιβλίον, ἐκ ὀλί-
 γαις ἐνέτυχον ἀμφοτέρω, οὕτω διεφθαρμέναις,
 ὥστε λίχα ἐτόρου πινὸς βελπίονος ἀντιγράφει μὴ
 δὲ διωάσθαι τὰ κακῶς ἔχοντα δεραπύσαι. ὅμως
 δ' οὐκ πολλὰς τῶν ἀμφοτέρω (εἰ μὴ ἐπὶ το φορ-
 τικὸν ἴσως εἰπεῖν) δοκῶ μοι οὐκ ἀσπύχως ἐπὶ νωρ-
 θωκέναι. πολλὴ ὀλίγων πινῶν, ἅς ὁ ἡμέτερος Πιν-
 πανὸς δεξιῶς πάνυ ἐ διβόλως ἠκέσαστο, ἀνὴρ
 ἐλλογιμώτατος, ἐ τὰ τοιαῦτα τῶν σφαλμά-
 των, ἐν τοῖς τῶν παλαιῶν ὑπομνήμασιρ διόρισκό-
 μονα λεινότητος ὡς ἐπανορθώσαι. ὅσα μὲν ἔρ-
 ἀμφω ἐπεσκεύασαμεν, ἐν ταῖς σελήσι χωρὶς ἅπαν-
 τα ἐσημειώσάμεν. ὥς δὲ ἔκαστος τὸ ἐαυτῷ μάλ-
 λον,

λορ, ἢ τὸ ἐμοὶ δοκοῦν ἀποδέχαιτο. ὅσα δὲ παντε-
λῶς ἐδόξερ ἀνιάτως ἔχειν, Ἐ μηδεμίαν δέχασαι
θεραπείαν κατὰ χώραν αὐτὰ ἐγνώκει ἔαρ, ὡς ἀ-
πεγνωσμένα. καὶ μὲν δὴ καὶ ἐπὶ πλείω ὑμῶν χα-
ρίσασθαι βούλομνος, καὶ πῶς τὸ πῖνακας ὁ μερίως
διεπονησάμενος, εἰς ὅρ ἅπαντα τὰ ὠφελιμώτατά
τε καὶ ἀξιολογώτατα τῶν ἐν τῷ Επικτήτῳ καὶ
τῷ Ἀρρίανῳ περιεχουσίνων ὑποσηλώσας. λοι-
πὸν τοίνυν ὡς φίλτατοι φιλέλληνες, εἴ τι κατωρ-
θωκέναι ὑμῶν δοκῇ, καὶ ἐπιτετυχικέναι τῶν, ὅπερ
ἐγὼ μάλιστα προύθυμωσάμην, δίκαιοι δὲ εἴητε
ἀποδέχεσθαι, ὅσα ὑπὸ ὑμῶν ἐγὼ ἄσμενος ἔκπε-
πόνημαι. εἰδὲ μὴ, ἀλλὰ τιμὴν συνώμιον γε οὐκ ἂν
φθάνοιτέ μοι ἀπονέμοντες, ὅς γε τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἡ-
θέως τε Ἐ προθύμως ἐπιλοτιμήσω. εὐτυχίτε.

ΠΙΝΑΞ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ

Ἐπικτήτου ἐγχειριδίου, καὶ τοῦ Ἀρρίανου
ὠφελίμων περιεχομένων, διὰ
Ἰακώβου τοῦ Φεράνδου
συλλεχθεῖς.

Α.

Αβλαβὴς ἔσθ' ἡμίος πῶς οὐκ ἔστι. 187.9.

Ἀβουήθητος εἶναι θέλει ὁ ἔρημος. 315.8.

Ἀβούλητόν τι ὅταν γένηται, οὐκ ἀπροσδοκῆτορ.

384.13.

τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν. 18.11.

τὸ ἀγαθὸν τῇ ἐφ' ἡμῖν ὑσίσταται ἐφαρμόζεται. 115.

16.

τὸ ἀγαθὸν ἔσθ' ἡ κακὸν ἐν προαιρέσει. 121.19.

187.12.208.18.310.14.

τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν οὐκ ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις.

164.20.

τὸ ἀγαθὸν ἐν σαρκὶ εἶναι μακρόν γίνεσθαι. 112.18.

τὸ ἀγαθὸν συμφέρον ὅτι ἔσθ' αἰρετόν. 114.3.

τὸ ἀγαθὸν πρὸς αὐτὸ δέιλα βεῖν. 138.13.

τὸ ἀγαθὸν κινεῖ ἐφ' αὐτό, τὸ κακὸν ἀφ' αὐτοῦ. 285.

20.

τὸ ἀγαθὸν

τὸ ἀγαθὸν προκρίνεται πάσης οἰκειότητος. 286.

3.

τὸ ἀγαθὸν λείπεται χρήσεως φαντασίῳ. 176.3.

τὸ ἀγαθὸν ποῦ δέιζεν. 346.4.

τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ποῖον τι ὑπιδίκεπτεον. 78.

1.

ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ποιά προαίρεσις φαντα-
σίῳ. 70.1.

ἀγαθὸν τυγχάνει ὁ τῷ ἐκτὸς ἐκχωρῶν. 286.14.

ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ πάντες ἔχουσιν ἐμφυλὸν εἰνοίαν.

188.14.

τῷ ἀγαθοῦ οὐδὲν συγγενέσθω. 449.18.

ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ ἀδιάφορα τίνα. 231.12.

τὰ ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις ἔλεγομεν. 176.

4.

τῷ ἀγαθῷ ὑπιδίκεται οἶδε φιλεῖν. 248.2.

ἀγαθὸς οὐδὲν πενθεῖ. 198.16.

ἀγαθὸς οὐκ ἔστι ὁ οὐκ εἰδὼς ὅς ἐστιν. 369.10.

ἀγαλματα τῷ θεῷ ἐμπνοα, κινύμενα. 178.16.

ἀγαμέμνων τίς ἐστι. 339.6.

ἀγαμέμνων διδάμων οὐκ ἔστι. 343.4.

ἀγαμέμνων ἐστὶν ὑποτεταγμένος φιλῶν. 432.

12.

ἀγαμέ

ΠΙΝΑΞ.

ἀγαμέμνωνος & ἀχιλλέως μάχη. 114. 15. δια-
τίθεφέροντο. 267.8.

ἀγχαρεία. 407.10.

ἀφελία π' ὁδὸν πρὸς αἰρετικοῦ γίνεται. 328.2.

ἀφελος ὁδὸς οὕτως ὡς ὁφθαλμοί. 255.

14.

ἀφελ & τῷ διὸς ὁ κυνικός. 341.14.

ἀχενεῖς ἄνθρωποι τί πάχουσι. 477.20.

ἀχενεῖς οὐδὲρ τίς οὐκ ἐνθυμηθήσεται. 48.12.

ἀρμυρία αἰτορ τ' ἀμρτάνειρ. 127.14. 267.6.

ἀροῦ δέ μ' ὦ ζῶ, τίσι πρὸς χειροῖ ἐπείρ. 262.

18.355.16.417.12.441.13.

ἀκριππίν & τί ἔλεγε. 42.10.44.12.

ἀγρός οὐσία θεοῦ οὐκ ἐστίν. 175.16.

ἀγριδίου περὶ πρᾶγματιον ἔχει. 132.2.

ἀγωνία π' τῷ ἐκτός, & π' τῷ ἐσω ἐστίν. 197.14.

ἀγὼν μέγας τίς. 228.7.

ἀγὼν & πρὸς κείνῃ παγκρατίου ἀλλ' ὑπὸ

βίβλαιμονίας. 387.15.

ἀγὼν οὐδὲς γίνεται δίχα θορύβου. 440.19.

ἀδελφὸς ἔχει τ' δία πρὸς γονομ. 90.16.

ἀδελφοῦ τίς ὑδὲλκενθάνεται. 185.17.

ἀδελ

ΠΙΝΑΞ.

ἀδελφοὶ πρὸς διὸς εἰσιρ ὁμογνίου.	311.13.
ἄδης.	318.3.
ἀδιαφορία. 167.6. κὺ πρὸς αὐτῆς.	169.4.
ἀδιάφορον πᾶρ τὸ ἀποβησόμενον.	19.20.
ἀδιάφορα τίνα ἐστὶ.	148.8.182.6.
ἄδικος ἔστω ληστος τίς.	13.12.
ἀδμήτου πατὴρ τί πρὸς αὐτὸν εἶπε.	249.16.
ἀρηνῶς ζήσας.	331.15.
ἀδοξία ψόφος μαυνομένην ἀνθρώπων.	119.14.
ἀδρίαρ διαπλέων τί κινδυνεύει.	172.2.
ἀδυνάτορ ποῖον τι ἐστὶ.	298.12.
ἀκλῆ πινει ἔστω χαλεπὰ ἐν ὀλυμπίᾳ γίνεσθαι.	59.
18.	
ἀκτῆτος τίς. 105.14. ὁ αὐτοδιδάκτος.	295.1.
ἀθῆναι, ἔστω ἐν ἀθῆναις μὴ οἰκῆν.	124.13. ἐν ἀθῆναις εἶν.
384.1.385.12.441.15.	
ἀθηνάϊον ἢ κορίνθιον μηδέποτε αὐτὸν εἶπεν ἄλλ.	
λὰ κόσμιον.	70.9.
ἀθλωαῖος διατί ἀπέλιπον τὴν πόλιν.	240.21.
ἀθλωαῖοι καὶ λακεδαίμονιοι διατί διεφέροντο.	
251.20.	
ἀθλωαῖοι ὡς ὅτι ἰχθύες ληφθέντες ἀπέθανον.	
398.2.	ἀθλητῆς

ἀθλητῆς ὁ μεγέθ' σώματος πεποιθώς. 105.13.

ἀθλητῆς ἀνίκητος τίς. 106.6.

ἀθλητῆς πινος πέρι. ἱστορία. 46.9.

ἀθλητῶν ὁ προγυμναζόμενος ὠφελεῖ. 332.1.

ἀθληταὶ τοῖς κόφοις νεανίσκοις δυσχερεστοῦσι.

143.1.

ἀθλιος ὁ μηδὲν ἔχωρ ἀντὶ τῆς ἐκτός. 475.12.

ἀθλιώτατοι καὶ δυσυχέστατοι οἱ δογματὰ οἷα δεῖ

μὴ ἔχοντες.

484.15.

ἀθλουῦντες πρῶτον κρίνουσι τίνες εἰν δέλουσι.

358.7.

αἶας μέγαρ λίθον ἦρε. 268.8.

αἶαντος λίθον βασιλεὺς δέλωρ τίς. 183.14.

αἰγυπῆιοι. 80.9.114.11.

αἰδῶ ὅτι ἡμερότητα μὴ ἔχει ἀτύχημα. 186.7.

αἰδῶ καὶ ὁ ἄλλος οὐκ ἀπὸ λέσας ἐξ ἡμῶν. 477.2.

αἰὼλ' ὅτι τῆς δυνέμου ταμίης. 40.21. πολὺ

τεκνος.

351.14.

αἰδοῦναι πότμον δι' ὅλων ἢ ἀπὸ μέρους. 132.4.

αἰτῶν δυνάμεσιν οἱ πυρρῶνιοι. 12.

αἶχος φιλοσοφία τίς προσείει. 337.13.

ἴς αἰχρολογίαρ προσελθεῖν ἐπὶ σφαλῆς. 24.12.

αἰχμητὴς

αἰχρὸν

αἰσχρὸν τοῦ ἀνθρώπου ἄρχεσθαι καὶ καταλήγει
ὅπου τὰ ἄλογα. 59.5.

αἰσχρὰ ὅσα φαντάζονται οἱ ἄνθρωποι οὐχ ὁμολο
γοῦσι. 244.1.

αἶπορ τ' ποιεῖν τι ἢ μὴ ποιεῖν ἐν κῆ ταυτὸ. 83.4.

αἶπορ πρῶτον καὶ μόνον τὸ τῷ κατορθοῦν ἢ ἁμῶ
τάνειν. 137.10.

αἶπορ τοῖς ἀνθρώποις κακῶν τί ὄσι. 399.18.

αἵτια οἷα δὲν εἴη τοιαῦτα καὶ τὰ ἀποτελούμενα.

83.22.304.3.

ἀκαθαρμαῖκα σοφίσματα. 129.20.

ἀκαθαρμαῖκοι τὰς αἰδήσεις ἀποβάλλουσι. 239.8.

ἀκαθαρμαῖκοι πῖνα λέγουσι. 236.9.

ἀκοινώνητον ἔχοντα τὸ πάντα αὐτὸ ἐνεκα ποιεῖν.

108.12.

ἀκόλουθα τί ὄσι, βεβαιοὶ ὁ κρίτος τόπος. 32.15.

τὸ ἀκόλουθον μὴ ἐκφυγεῖν συχασέορ. 126.17.

τὰ ἀκόλουθα προσδέχεται δεῖ. 66.2.

ἄκοντες πάντες ἁμῶ τάνουσι. 100.8.

ἀκούσιον τι ἐν τοῖς ἁμῶ τήμασι φανταζόμεθα.

244.7. ἐν ἐν τοῦ ζήλοτύπω. 12.

ἄκρατῇ ἢ ἁδικορ ἔραδίως τις αὐτὸν ὁμολογεῖ.

243.17. εἰς

εἰς ἀκροάσεις μὴ ἤκειν. 23.1.

ἀκρόπολις δόγμασι κατὰλύνεται. 409.4.

ἀνώλυτος ὁ μηδενὸς τῷ ἄλλοσφίωρ ἐπιέμενθ. 417.4.

ἀνώλυτα τὰ προαιρετικά. 460.15.

ἀκων τίς ὅδε ἐν πράξει. 1.15.

ἀλειφόμενος πρὸ βᾶτω. 46.19.

ἀλεκρυὼν τίς λέγεται πράξει κακῶς. 416.4.

ἀλεκρυόνωρ λόφορ διατί τίλλομεν. 281.8.

ἀλέξανδρος τῷ μενελάσ ξένος. 252.3.

ἀλέξανδρῳ διατί ἐκέλευσε ἐμπροσθῆναι τὰ

ἀσκληπιᾶ. 251.1.

ἀλέξανδρῳ ἰζουσίαν οὐκ ἔχει τῷ διοχρέοις.

378.12.

ἀλεξάνδρῳ ἐφάνη ἀπάγειν τῷ μενελάσ γυναῖ-

κα. 134.20.

ἀλήθειαν ὀρόντι ὅδεῖς βωμόν ἰδρύσαστο. 54.8.

ἀληθεῖ ἐπινῦσαι ὅδεῖς κωλύσαι διώσται. 101.

11.

ἄλλος ἄλλορ οὐ βλάπτει ὅδε ὠφελῇ. 449.7.

496.20.

ἄλλος πρὸς ἄλλό τι πέφυκε. 16.16.323.1.

b ἄλλῳ

ἄλλος δι' ἄλλον οὐ δύσυχῃ.	76.2.
ἄλλος ἄνωθεν βλέπει τὰ γινόμενα.	148.2.
ἄλλοτεῖον ὅστις οὐκ ἐφ' ἡμῖν παρασκηλεύσῃ ἢ τηρήσῃ.	406.21.417.5.
τῶν ἄλλοσφίωρ ἕκ ἀντιποιήσεται ὁ τῶν ἰδίων με μνημένος.	120.9.
τὸ ἄλογον ἀφόρητον τῷ λογικῷ ζῶν.	43.2.
τὰ ἄλογα χῆσιρ φαντασιῶν ἔχει, πρᾶκτοῦσθῃ- σιρ δὲ οὐ.	58.1.176.7.
ἁλτῆρες ποῖρ ἄχρηστοι ποῖ χῆσιμοι.	247.3.
ἁλτῆρων ἀποτέλεσμα ἰδεῖρ.	51.16.
ἁμῖτάνειρ κατὰ φύσιν ἕκ ἐστῖ.	79.12.
ἁμῖτάνων ὃ θέλει ἁμῖτάνειρ.	269.14.
ἁμάρτημα κατὰ τόπον πῖ.	67.1.
ἁμάρτημά ὅστις τοῦ κακῶς ἀποδεξάμενόν τὰ πρῶ- τῶν.	198.20.
ἁμῖτῆμάτων τὰ πλεῖστα διατί ὁμολογοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.	244.5.
ἁμβολιόργος ἀνὴρ ἀτῆσι παλαίει.	228.22.
ἁμεινον ἄλλο οὐδὲν, ἢ τὸ τῷ δίκῳ δοκοῦν.	175.
10. ἁμεσφορίας.	285.4.
ἁμίδει περικρατεῖρ τῷ μὴ δὲ λόγον τῷ δ' ἄλο- γορ.	

γορ. 43.18.
ἀμπελος ἀμπελικῶς κινεῖται ἔκ ἐλκικῶς. 238.

20.
ἀμπελῶ ἐκκαλεῖται πρὸς τῷ ὑδιμέλειαρ.
266.8.

ἀμπελῶ πότε τράσσει κακῶς. 415.19.

ἀναγκάτωρ εὐδαια ἢς θάνατον φέρει. 389.18.

ἀναγνωστικός εἶν' ἀέλων ἀναγνωσικῶς. 224.4.

ἀνάγνωσις ὑδὶ τί δεῖ ἀναφέρειν. 442.15.

ἀνακίδιτον δοκεῖν δεῖ τ' κωικόν. 356.15.

ἀνακυντία μεγάλη τίς. 96.15.

τὸ ἀνακλητικόν σημαίνουντι πείθεσθαι. 142.6.

317.20.384.5.394.22.

ἀνακόλουθα τοῖς ἑαυτοῦ δόγμασι πῶς τις ἐρεῖ.

297.14.

ἀναμάρτητος ἐν ὁρμῇ καὶ ἀφορμῇ. 51.7.

ἀναμάρτητος εἶν' ἀμύχανον. 494.21.

τὸ ἀναυδῶσαι ῥ' παθεῖν ὅτι ἔχ' ὑπάρχει μία ἀρ-

χή. 102.18.

ἀναπότρυκτος ἐν ὀρέξει. 51.7.

ἀναπότρυκτῶ ὀρεξίς οὐκ ἀνδρὶ συνεχῶς ἀσκή-

σεως. 312.12.

b 2 ἀνα

ΠΙΝΑΞ.

ἀναφορὰ διττῇ, κοινὴ καὶ ἰδίᾳ. 358.16.
 ὅ ἀναχωρητικὸν ἐκεῖ ὅπου δάνατ' ἢ φυγῇ.

152.20.

ἀνὴρ ἀγαθὸς οὐδὲρ ποιεῖ τῷ δοῦναι ἔνεκα ἀλλὰ τῷ
 ὡρᾶσαι καλῶς. 375.7.

ἀνὴρ τέλει' ὅ πῖς. 31.14.

ἀνδρὶ ἀγαθῷ ἔλείπουσι τροφαί. 394.12.

ἀνδριάντας περιλαμβάνειν οὐ δεῖ. 29.7.312.
 4.446.8.

ἀνδριαντοποιοῦ ὕλη ὁ χαλκός. 94.11.

ἀνδρὸς ἔργων ἅπτεσθαι. 375.18.

ἀνεξαπάτητος εἰς προδείξει' ἐποχῇ. 51.7.

ἀνεξαπάτητος καὶ ἀσώματος ὁ φρόνιμος. 66.9.

ἀνεξέταστον φαντασίαν μὴ πᾶσιν ἀδέχασθαι. 314.7.

ἀνεξιγκύκλια δυνάμεις πρὸς λοιδορίαν. 6.1.

ἀνθραξ ἀπεσβεσμένους τ' καίοντο ἀποσβείσει.

324.5.

ἀνθρωπικὰ πλάσματα τίνα. 136.19.

ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἔδερ δ' αὖ γωγύττορον. 478.3

ἀνθρώπος θεατὴς τῷ θεοῦ καὶ τῇ ἔργων αὐτοῦ.

59.1. τί αἰσχρὸν αὐτῷ.

ἀνθρώπος οὐ περὶ αὐτῷ μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς τῷ

ωρο

- τροβάτωρ φροντίζει. 95.17.
 ἄνθρωπος τί πέφυκε μὴ ὑπομείνῃ. 131.10.
 ἄνθρωπος πελαργοῦ τίσι διαφέρει. 135.21.
 136.1.
 ἄνθρωπος ζῶον λογικὸν θνητόν. 180.5.277.
 19.458. 1. τίς αὐτῷ ἐπαγγελίαρ πῶς οὐ
 πληροῖ. 10.
 ἄνθρωπος ζῶον φιλοθέωρον. 146.15.
 ἄνθρωπος πότε σώζεται ἢ ἀπόλλυται. 136.3.
 ἄνθρωπος ἀνθρώπου κύριος ἔστι. 147.1.
 ἄνθρωπος ὡς ἀπόλυτον κατὰ φύσιν ζῆ, ὡς μέρος
 τῷ ὅλου νοσεῖ. 168.6.
 ἄνθρωπος ἐαυτῷ ὑδίστοπος ἑαυτοῦ παρὰ
 θεῖς. 179.1.
 ἄνθρωπος πῖνα ποιεῖ ὡς τροβάτωρ καὶ πῖνα ὡς
 θηρίον. 180.12.447.18.
 ἄνθρωπος πῖνωρ κεχώρισται. 184.1. πολιτῆς τῷ
 κόσμῳ. 2.
 ἄνθρωπος ἡμέρον ζῶον. 185.19. 415.16.
 445.14.
 ἄνθρωπος τὸ λογικὸν ἔχει ὁρμαίετον. 278.1.
 ἄνθρωπος δακτύλῳ ἔδεικνυται. 283.19.
 b 3 ἄνθρω

ΠΙΝΑΞ.

ἄνθρωπος μισεῖ τὸ ἐμποδίζον.	290.3.
ἄνθρωπος τίς θεός ὄσι.	222.14.
ἄνθρωπος πρὸς πίσιν γέγονε.	162.6.
ἄνθρωπος ὁ μέρος τῶν πάντων ὡς ὥρα ἡμέρας.	166.1.
ἄνθρωπος ἐν τίσι κρείττω καὶ χείρω γνωθίσε- ται.	321.3.
ἄνθρωπος ποῖός τις εἶναι ὀφείλει.	358.16.
ἄνθρωπος μηδὲν ἀγαθὸν ἔαυτῷ συνειδὼς τί λέ- γει πρὸς τὸ ἐπαινουῦντος.	360.10.
ἄνθρωπος οὐκ ἐρρίζωται οὐδὲ προσέφυκε τῇ γῇ.	367.19.
ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ ὁ φοβερός.	408.21.
ἄνθρωπος πότε δυσχεῖ.	446.7.
ἄνθρώπου φύσις τίς ὄσι.	415.19.
ἄνθρώπῳ ἐπαγγελία διὰ πίνων ἀπόλλυται.	180.
21.	
ἄνθρώπου ὅψις ἐρημίας ἐκ ἰζαυρεῖται.	315.12.
ἄνθρώπου ἀποθανόντος οὐ δεῖ ταράσσεσθαι.	3.
9.	
ἄνθρώπου ψυχῇ τὰ δόγματα ἐχρᾶν ποιεῖ.	448.18.
ἄνθρώπῳ	

ἀνδρώπων ὡς ἀνδρώπων τίς συμβάλλει. 305.

15.

ἀνδρώπων τί ποιεῖ καλόν. 274.7.

ἀνδρώπων ἀνδρώπων αἰεὶ σωεῖναι οὐ δυνατὸν.

369.12.

ἀνδρώποι τίνος ἔνεκα γαμοῦσι. 78.17.

ἀνδρώποι ποῖος ἑαυτοὺς ὁμολογοῦσι. 243.11.

ἀνδρώπων κατάρξα ἢ μὴ ἀποθανεῖν. 170.21.

ἀνδρώπων οἱ μὲν θηρία μέγала οἱ δὲ μικρά. 180.

18.

ἀνδρώποις εἰς αὐτοὺς ποτὲ ἐπαινοῦμεν ποτὲ ψέ

γομεν.

248.21.

ἀνθύπατος τίνι νομίματα χρεῖται. 287.2.

ἀνίκητος τίς εἶναι δύναται. 9.16.

ἀνισοὶ καὶ ἀγνώμονες τίνες εἰσὶ. 12.8.

ἀνισοὶ καὶ ἀγνώμονες τί. 82.3.

ἀνισοὶ ἀσκεῖναι τὰ τῶν πολλοῦ καὶ μὴ μεταδιδόναι αὐτῷ τῷ ἡμετέρῳ. 495.17. 497.2.

ἀνομολογίας περὶ. 243.9. καὶ τίνων αὐτὴ αἰ

τιοι.

19.

ἀντίγονος διατί ἡγωνία. 198.7.

ἀντίπαρος τοῖς πόδεσσι κλεάνθου ἐν τίνι σωηγορεῖ.

229.15.

b 4 ἀντι

ὅν τι πάρεσσι συναγωγὰς διελθὼν πῶς ἔπροκο-
πτεῖ. 223. 17. Φορά. 334. 19.

ὅν τι δένεις τίνα λέγει. 99. 21. 454. 21.

ὅν τι δένεις πῶς ἡλδοθέρασε τὸ διοζην. 378. 3.

ὅν τι δένεις χαρακτηρ. 223. 1.

ὅν τι δένεις πάντων ἕνεκα τῶν ἐκτὸς ὁ ἀνθρώ-
πος. 90. 1.

ἀνυτος καὶ μέλιτ. 33. 11. 140. 13. 362. 1.

ἀξία μείζων τὸ λαβεῖν τροφὰς τοῦ μὴ λαβεῖν.

44. 5.

ἀξίας συγκρίνειν. 124. 6.

ἀξίου τὸ ἐλεεῖσθαι τίς κατὰ σκολὰς εἰς αὐτόν. 454.

18.

ἀπάθεια πόσου πωλεῖται. 6. 18. 16. 22.

ἀπαίδετος διατί πεφύσθαι. 106. 6.

ἀπαιδότητος ἔργον τὸ ἄλλοις ἐγκυλῆν ἐφ' οἷς

πράσσει κακῶς.

4. 7.

ἀπαξία μείζων τὸ δαριῶναι τὸ μὴ λαβεῖν τροφὰς.

44. 6.

ἀπαρεγχεῖν καὶ ὅν τι πῶς τίνα. 423. 11.

ἀπάτῃ ποῖον ὁ δὲ πατιθεὶς θέλει. 53. 17.

ἀπερίπτωτος ἐν ἐκκλίσει. 51. 7.

ἀπερίπτω

ΠΙΝΑΞ.

ὑπερίπτωτ' ἡ ἐκκλησις οὐκ ἀνδρὶ σιμωχεύς ἀσκή-
σεως. 312.12.

ἀπιστεῖν ἑαυτῷ δεῖ δὲ δόξῃ τις εἶναι τις. 7.5. ἀπι-
στία τί δέσιν. 320.12.

ἀπολητος καὶ ἀβέλτερος τίς. 14.3.

ἀπολοιε δὲν ἢ τί ποιῶμεν. 40.17.

ἀποκαλακτίζειν ἑαυτοὺς δεῖ. 367.7.

ἀποθανῶν τὰ ἄλλότρια ἀποδίδωσι. 42.22.

ἀποκεκατωμένοι καὶ ἀποτετυφλωμένοι τίνες.

98.2.243.7.

ἀποκοπήμονοι τὰς παροθυμίας ἀνδρῶν ἀποκό-
πεται ὁ δυνάμει. 239.2.

ἀπολιθώσεις διτταὶ ἢ μὲν τῷ νοητικῷ ἢ δὲ τοῦ ἐν
σρεπτικῷ. 55.3.

ἀπόλλωρ μάντις ὁ πηγὴ τῆς ἀληθείας. 276.5.

ἀπολλώνιος τί ἔλεγε καλῶς. 314.18.

ἀπονέκρωσιρ σωματικῶν φοβούμεθα, ψυχικῶν
δὲ οὐ. 55.7.

ἀπόνοια ὅς ἐστιν ἐλευθερία. 86.6.

ἀπορία καὶ ἀμηχανία πᾶσι δυνάστοις πρὸς τὰ
ἐκτός. 478.14.

ἀπορία πολλὰ ἐν τῷ κόσμῳ. 410.13.

ἀπόρρητοι

ΠΙΝΑΞ.

ἀπορρήτοι λόγοι πίστεως χρείαρ ἔχουσι. 499.

12.

ἀπώσασμα τῷ θεῷ ὁ ἄνθρωπος. 177.2.

ἀποτυγχάνωρ τῷ ἀγαθῷ ἔκ βλάβιμονεῖ. 115.

21.

ἀπρακτορ οὐκ ἔστι τὸ ζῶορ. 77.7.

τὸ ἀπροαίρετορ οὐδὲρ πρὸς ἡμᾶς. 141.13.

148.9.287.15.

τὰ ἀπροαίρετα οὐτε κακοῦ δέχεται φύσιρ οὐτε ἀγαθοῦ. 151.15.197.11.

ἐν τοῖς ἀπροαίρετοις ἡγούμενος τὸ ἀγαθὸν τίνα πείσεται. 461.1.

ἀπρύνλλα. 420.4.

ἀπώλεια ἢ βοήθεια ἔσωθέρ ὄσσι. 478.6.

ἀπώλεια καὶ πόνοι τούτωρ εἰσὶν ὧρ ὁ κτήσεις.

104.22.

ἀπώλεια ἔδει εἰπεῖρ ἄλλ' ἀπέδακ. 6.4.

ἀργὸρ καὶ ἀμελὲς πνὲς λέγοισι τὸ θεῖορ. 85.2.

ἀργος τυφλὸς πρὸς τὸ κινικὸρ. 357.

ἀργυρογνώμων κατὰ δοκιμασίαν τῷ νομίματος χρῆται παῖς αἰοδήσεσι. 111.13.

ἀργυρογνώμων συνίσκει πλὴν δαχμῶν. 161.16

ἀρετὸρ

ἀρετὸν θεοῖς μὴ χαλεπαίνειν μὴ δ' ῥήγνυσθαι. 90.

14.

ἀρετὴ τίνα ἔχει ἐπαγγελίαν. 50.8.

ἀρετὴ ἀνθρώπου τίς ὄσι. 274.10.

ἀρετὴ ταλαίπωρος. 325.8.

ἀρετῆς ἔργον ἢ βύροια. 50.15.

ἀρεταὶ ὅσυχρονται ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἐφ' ᾧ εἰσι.

288.21.

ἀρίκεια. 42.17.

ἀριτείδιον ἀντὶ χρυσίου καὶ ζήνωνος τίς ἀνα

γνώσκει. 476.10.

ἀριστοφάνης τί ποῦ σωκράτους λέγει. 488.10.

ἀρπάζιον τὸ ζῆλον. 167.1.

ἀρπαστὺν περὶ οὐδεὶς διαφέρειται. 166.7.

ἀρρερ ὅθιλον τὸν τεχνίτην ἐμφαίνει. 57.7.

ἀρρίανος πῶς συνέγραψε τοῦ ἐπικτήτου λόγους.

37.1. πῶς ῥέπεσε τὰ αὐτῶν ὑπομνήματα.

13.

ἀρρώσημα πῶς ὑποφύεται λέγουσιν οἱ φιλόσο-

φοι. 225.1. πῶς τυλοῦται. 9.

ἀρχιδήμου συναγωγὰς διελθὼν πῶς οὐ προκό-

πτει. 223.17.

ἀρχε

ΠΙΝΑΞ.

ἀρχιδήμου φορὰ. 334.19.

ἀρχιδήμου νοεὶ ὁ φιλόλογος. 164.4.

ἀρχὴ ἀπὸ τῆς μικροτάτω. 3.5.6.15.105.5.

414.3.

ἀρχὴ μία καὶ ἡ αὐτὴ πᾶσι. 108.15.

ἀρχὴ τῆς φιλοσοφείᾳ αἰδοῦσι τῆς ἰδίου ἡγεμονικῆς.

128.21.

ἀρχὴ φιλοσοφίας αἰδοῦσι τῆς αὐτῆς ἀδενείας.

188.7.

ἀρχὴ φιλοσοφίας πίνωρ ὅτι αἰδοῦσι. 190.5.

ἀσεβὴς ὁ τὰς πρὸς θεῷ χάριτας ἀπμάζωρ. 255.

7.

ἀσεβὴς ὁ οἷος βλάπτει αὐτὸν θεῷ. 461.3.

ἀσκήσαι τίνα δεῖ. 313.10.

ἀσκήσεως διὰ τῆς πρὸς φύσιν ὅτι δεῖ ποιεῖσθαι. 311.

15.

ἀσκητὴς ὁ γυμναζόμενος πρὸς φαντασίας. 228.

4. ὁ μελετῶν χρῆσθαι ὁρέξει καὶ ἐκκλίσει.

313.4.

ἀσκληπίος. 472.9.

ἀσφαλὲς γίνεσθαι ἐκ τῆς σκεφαλῆς οὐ δύσφημος.

382.19.

ἀσυνάκτα

ΠΙΝΑΞ.

ἀσιώακτα συνάγοντες τίνες εἰσὶ. 151.10.

ἀταραξία καὶ ἀφοβία καρπὸς κάλλιτος. 154.

15. καὶ πρὸς αὐτῆς. 157.18.

ἀτέκμηρτα εἶν^{αι} τὰ ἀναγκαιότατα οὐχ οἶόντε.

190.21.

ἀπμία κακὸν οὐκ ἔστι. 11.13.

ἀρετὴς βῦριπίδου, ᾧ φαινόμενον. 137.19.

ἀτύχημα τί ἐκαστος οἶεται. 59.10.

ἀτυχὴς ὁ ὀρέξει ἀποτυχάνων. 2.13.

ἀτυχὴς ὁ δέλωρ τί καὶ οὐ γίνεται. 471.19.

αὐγούσου ἱεροσιῶν. 109.20.

αὐλητὴς ἐμποδίζει πλὴν βῦροιαρ. 435.15.

αὐξήσις ὅ μείωσις τῆς σελιῶνς μεταβολῇ τῆς

ἰωδιγείωρ ποιεῖ. 91.19.

αὐτεξούσιον τί ποιεῖ τ' ἄνθρωπον. 404.14.

αὐτεξούσιον, ὃ ἐφ' ἡμῶν μόνοις ἐστὶ. 405.15.

αὐτομέδωρ πρᾶθῆσιν φαγῆρ. 484.4.

ἄφῃ τίνων ὅσι κριτήριον. 79.19.

ἄφῃ κατὰ πῆρ ὀφείλει ὁ ἀθλητὴς. 15.17.

322.3.347.12.

ἀφορμὰς καὶ παρασκώβῃ πρὸς τί ἔχομερ. 61.

11.62.9.144.1.460.9.

ἄφροδι

ἄφροδισίωρ πέρι.	22.3.
ἄφροσιώη κακόν.	111.6.
ἄφυνίας σημεῖον οὐ διακρίβειν τοῖς πᾶσι τὸ σῶμα.	
26.15.	
ἄφρων εἶναι ἢ ἀνόητος ἔδειξεν ὁμολογεῖ.	243.11.
ἄφρων τίς οὐκ ἔστι.	248.9.
ἄχρωρ.	318.4.
ἄχλιδος πότε ἐπταίσε.	136.14.
ἄχλιδος τίς ἔσται.	339.7.
ἄχλιδος αἵτιον τῷ πενθεῖν ὁ τῷ πατρὸς κλον θάνατος.	38.12.

B

βάρη ἢ ἐκείνη κρίνομεν.	137.6.
βασιλεῖς ἢ ζῶσι ὡς θέλουσι.	401.16.
βασιλικὸν πρῶτον μὲν εἶναι, κακῶς δὲ ἀκούειν.	
454.21.	
βασιλίσσα τῇ μελισσῷ σύμβολον ἔχει τῆς ἡγεμονίας.	356.9.
βεβαμμένον πάθος ἀναλαβὼν τῷ ὄντι ἰσχυρὸς.	
183.6.	
βεβλαμμένος ὁ ὑπολαβὼν βλάβηται.	17.18.
βῆμα	

βῆμα τόπος ὑψλός. 172.18.

βιβλίον ποῖον ἄρ τις ἡδον ἀναγνώ. 255.1.

βιβλίον τῷ ἐκτός ὅτι καὶ ἀπροαιρέτωρ. 435.

5.

βιβλίον πέντε δηναρίων ἐστὶ. 52.4.

βίον ἀνεξέταστον μὴ ζῶν. 129.9.

βλάβη μερίση ἢ τῷ μερίτωρ. 103.18.

βλάβη ᾧ μὴ ποιῆσαι ἃ δεῖ. 301.18.

βλάβη οὐκ ἐν ἄλλῳ ἢ ἐν ᾧ τις ἀμύρτάνει. 328.

17.

βλάβη τῷ ἀδικοῦντι ἢ ἀδικία. 445.15.

βλαπτόμενος οὐκ οὐδὲν ἀμυνεῖ. 115.21.

βλαπτόμενός ὅστις ὁ ὀβηπατημένῳ. 27.3.

βλαπτόμενῳ οὐκ ἔστι ὁ οἶόμενῳ χαίρειν τῷ

βλάπτοντι. 18.18.

βλαπτομένου μὴ θέλοντῳ ἄλλῳ οὐ βλάπτει.

17.19.

βοήθεια τίς ῥαδία. 477.14.

βοήθειαν ἐκείνω δεῖ προσάγειν, ὅ,τι ἄρ ἢ ῥθλί-

βον. 129.19.

βορέας. 40.19.

ἐν βορβόρῳ τίνα ζῶα κυλίετα. 490.14.

βούλημα τὸ βούλημα

τὸ βούλημα τῆς φύσεως δεῖ κατὰ μαθεῖν. 14.

7.100.6.

βοῦς πολλοὺς ἀποθανεῖν ἔδερ μέγα. 135.7.

βρωμάτιον σκχαίνουσι οἱ κακὸς μάχαι. 473.

13.

Γ.

γάλας. 323.18.

γαλιὺν ἐν τῷ ἡγεμονικῷ πῶς ἔσται. 228.15.

γαλιᾶνοι ἄνω ἔθους πῶς διατίθενται. 460.2.

γάλλος ἡ μανία καὶ οἶνος ἀναγκάζει τὰ αὐτῶν

κακὰ ὁξαγγέλει. 238.17.

γάριον ἀντὶ ἐλαδίου ἔδεις βάλλει. 241.13.

γεγυμνασμένος πῶς τὸ τέλειον συλλογισμὸν ἵκα

νὸς ἀνέη καὶ πῶς τὸν ἀτελῆ. 68.6.

γείτων κακὸς γυμνάζει τὸ δὲ γινώσκον. 332.10.

γελοῖον τί ὅστι. 160.11.217.14.

γέλως περὶ. 21.9.

γέλωτα κινεῖν ἀπέσω. 23.22.

γλήν τὰ διηρημένα συγχεῖν οὐ δεῖ. 97.10.

γυνᾶιος ἄνθρωπος ἔγινεταί ἀφνώ. 47.11.

τὸ γινώσκον φθαριῦναι δεῖ. 165.22.464.5.

οὐ δύσκολον. 171.14.

γέρων

ΠΙΝΑΞ.

- γέροντες χαλὸς δυνάται ὑμνεῖν τὸν θεόν. 98.6.
 γέροντες συμπάζουσι τοῖς νέοις καὶ σωπαιδα-
 ζουσι. 78.6.
 γέτας. 396.8.
 γεωμετρικὸς οὐκ ἠδικρίνει τὰς ἀρχὰς κέντρα πρὸς
 τὸν κύκλον εἰν ἴσας. 145.20.
 γεωργὸς διατρίβοι δὲ θεός. 19.3.290.9.
 γεωργοῦ ὕλη ὁ ἀγρός. 285.9.
 γεωργοὶ πότε λέγουσιν ὅτι βρίζειν τὰ σπέρμα-
 τα. 474.5.
 τὰ γινόμενα ὑφ' ἡμῶν πῶς εἰκῆ, καὶ πῶς διεσφαλ-
 μέως ποιήσομεν. 358.13.
 τὰ γινόμενα δέλει δὲ ὡς γίνεται. 5.11.22.
 15.
 γνώθι σεαυτὸν περὶ ἡμέλων οἱ παλαιοί. 105.4.
 347.13.
 γνώθι σεαυτὸν προγεγραπταὶ ἐν τῷ ἀπόλλωνος
 ἱερῷ. 276.7.
 γνώμη ὅταν τις ἀφ᾽ οὐκ ἐπὶ ἐφ' αὐτῷ αὐτῷ ἀ-
 νακαλέσασθαι. 492.16.
 γνώμη συνηρησμένη τοῖς γινόμενοις δέει ἔ-
 χειρ. 87.11.
 C γνώμαι

ΠΙΝΑΞ.

γινῶναι τὰ τ^η χρυσίππου ὄφελος ὑδέρ. 222.18.
 γονέων ἀμελῶν ἀπὸ ποίων λόγων θράσος προσ-
 λάβη. 243.1.

γοργὶ ἐκ κατάγλασσι π^η τὰ ζητημάτια πίνας.
 211.20.

γραίας ἢ γέροντας δεραπθόντες πίνας. 420.1
 γραμματικὴ μέχρι τῆ διαγινῶναι τὰ γράμματα
 ὃ θεωρητικὸν ἔχει. 38.13.

γραμματικὴ αὐτὴ ἐαυτῇ οὐ διώκεται θεωρεῖν.
 110.20.

γραμματικὴ ἢ μουσικὴ οὐκ ἔχει ἀιχρὸν ὑδέρ.
 186.7.

γραμματικὸς δὲ π^η φιλοσόφου π^ης. 30.21.
 γραπτά. 174.9.

γράφει μεμελετικῶς πρὸς πάντα τὰ ὑπαγο-
 ρηζόμενα πρᾶσιβῆσαι. 160.18.

γράφει ἢ ἀναγινώσκει μέλλων διατ^η οὐ δέδωκε.
 199.4.

γράφει ἢ ἀναγινώσκει πίνας ἐνεκα δέ. 437.
 3.

γραφικὸς εἶν^{αι} δέλων γράφει. 224.5.
 γραφὴ ἀποκλαύματα τίνα εἰσ^ι. 215.6.

γῆρας

γῶαρά, καὶ ἐν γάροις οἰκεῖν. 124.14.172.

8.384.2.385.7.441.14.

γυμνάσιον κρείσσον πάσης περιπορφύρου π.119.

17.

γυνή φύσει λεία ἔσφυφερά γεγονε. 278.5.

γυνή τῷ κωϊκοῦ ἄλλη τοιαύτη. 350.5.

γυνή καλὴ πῶσιρ ἡδεῖα. 372.15.

γυναϊκὸς ἀποθανόντος πῆς ὁ ταραχθήσεται. 3.8.

γυναϊκαρίου καλοῦ ἀκρόπολις. 409.7.

γύναια οἷς χεῖρε ὥς ἀεὶ συνεσόμενα σιώνει.

366.13.

γυνῆες κύριαι καλοῦνται. 26.7.

γυνῆες φύσει κοιναί. 162.13.

γυνῆες ἀπολλιώτες διατὶ λοιδοροῦσι τοὺς θεούς.

19.5.

Δ

δαίμονες τίνες εἶν δοκοῦσι. 166.18.

δάκτυλον οὐκ ἐκτείνομεν δίχα τῷ κανόνος. 191.

3.

δανκὸς πολύτεκνος. 352.13.

δανείσαθαι ἔκ ἀρκεί πρὸς τὸ ἐπὶ ὀφείλειν. 64.

21.

C 2 δειλὸν

ΠΙΝΑΞ.

Δειλὸν εἶν καὶ ἐλεήμονα βίγνῳμον Θ Φαντά-
ζονται οἱ ἄνθρωποι. 244.2.

Δειλοὺς ῥαδίως ἑαυτοὺς ὁμολογοῦσι πάντες.

243.14.

Δεινὸν αἰσχροῦς θανεῖν. 153.

τὰ Δεινὰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔσω. 10.12.

δέκx τῷ ἐνὸς ἐν τίνι κρείττονες καὶ ἐν τίνι χείρο-
νες. 139.18.

δεσπότης ὁ πρὸ βίον ὑδισήμην ἔχωρ. 415.7.

Δούτορ Θ ἐν φιλοσοφίᾳ τόπ Θ ὁ τῷ ἀποδεί-
ξωρ. 32.11.182.8.

δημήτηρ εἰ ἔστι, τίνες οὐκ οἶδασι. 242.7.

δῆμητραρ ἐπικαλουῦται οἱ αὔειροντες. 335.14.

δημήτρι Θ τί εἶπε τῷ νέρωνι. 124.20.

δημοδένει ὁμοίως φράζοντα οὐδὲρ κωλύει ἀτυ-
χεῖν. 263.3.

διαθήκην ὃ γράφει ὁ μὴ εἰδὼς πῶς δεῖ γράφειν.
196.21.

διατρέσεως τῷ ὄντων οὐδεὶς μέμνηται ἐν κακοῖς.

231.21.

δίαιτα λιτὴ Θ ἀφελὴς ἡ σῶμα οὐ λυμαίνεται.

354.5.

τὸ διακο

ΠΙΝΑΞ.

τὸ διακονοῦν ἐκείνου ὡς διακονεῖ κρείσσον οὐκ ἔστι.

258.2.

διαλογισμοὶ μὴ θλιβέτωσαν. 11.11.

διανοίας κατὰ σκλὴν καὶ ὡς οὐχ ἀπλῶς ἰδιπί-

πιομεν τοῖς αἰδοῦσι. 57.11.

διαφέρορ τῷ λείπνον ὁ ἐπαινῶ καὶ δεραπεία.

14.1.

διαφορὰ ἰδιώτου τοῦ φιλοσόφου τίς. 329.11.

διάχυσιν μὴ προελθεῖν ἐάσωμεν. 381.11.

διδόμενα παρὰ τῆς φύσεως λόγῳ ἀναιροῦντες

τίνες. 242.3.

δέσεως ἡμιτονίου ἐννοιαρ οὐ φύσει ἔχομεν ἀλλ'

ἐκ τέχνης. 188.11.

τὸ δίκαιον καλὸν καὶ πρέπον. 114.6.

δίκης ποίας τίνος ὁ ἀμελῶς φιλοσοφίας. 393.2

δίκης δίδωσιν ὁ τῷ ἀλλοτρίῳ ἐπιέμενος. 417.

8.

δικαίηρια τίσιρ οὐ φοβδρά. 73.14.

διογενὴς κατὰ σκοπὸν ὡς. 119.12.

διογενὴς πρὸς τὸν αἰτιοῦντα γράμματα συζήτῃ

τί εἶπε. 161.7.

διογενὴς θεῖος καὶ ὡς καὶ ἐλέγξω. 8.11.

αἰτιολογία

ΠΙΝΑΞ.

- διογρόνης πρὸς φίλιππον καὶ ἀλέξανδρον ἐμε-
λέτα λέγει. 200.3.
- διογρόνης οὐ κλάει ὅτι τὸν δεῖνα οὐ μέλει βλέ-
πει. 214.17.
- διογρόνης ἐν τῇ ἠθικῇ. 231.18.
- διογρόνης τῷ μέσῳ δακτύλῳ ἐδείξε σωσιήν πινά. 283.16.
- διογρόνης πῶ βασιλικῶ χόραρ εἶχε. 337.2.
- διογρόνης ἀπήχθη πρὸς φίλιππον ὡς κατὰ σκο-
πος. 341.18.
- διογρόνης πυρέσων τί λέγει. 348.10. ἐκκαλω-
πίζετο ταῖς περιστάσεσι. 16.
- διογρόνης διάκονος ἀντιπρόδένους. 349.12.
- διογρόνης σίλβῳ περιήρχετο. 354.7.
- διογρόνης τί εἶπε τῷ αὐτῷ καλῶντι ἄθεον. 354.
18. τί τῷ ἀλεξάνδρῳ. 20.
- διογρόνης ὡς διάκονος τῷ διὸς πάντας ἐφίλη. 377.
12.
- διογρόνης ἀλόνς ἑαυτὸν πειρατῶν ἐπράθη ἐν κορίν-
θῳ. 200.6. 377.19. 414.16.
- διογρόνης τί ἔγραψε τῷ περσῶν βασιλεῖ. 397.
19.
- διογρόνης

διοζόνης πῶς ἡλοθερώδι πρ' ἀντιθένης. 414.

14.

διοζόνης τί λέγει καὶ γράφει. 422.8.

διοζόνης τίνα πόδι ἐαυτῷ λέγει. 488.20.

διοζόνους ἐπαινος ἀπόλειξις πόδι τῷ ἐπαινου μέ-
νου. 464.16.

διόδωρος πρῆσκατο μηδὲρ εἶν' ἀνωατὸν, ὃ οὔτε
ἔστιν ἀληθές οὔτε ἔσται. 229.7.

διὸς ἀπόγονοι οἱ ἀνθρώποι. 91.1.

διοσκύρους ὠδικαλουῦται οἱ πλέοντες. 228.11

δίρκης ὕδωρ. 213.16.

διψᾶν καλῶς καὶ πεινᾶν ἐφ' ἡμῖν ὅτι. 308.19.

διψῶν πυρέσσοντα, ἢ λυσώδη ὑδρωφόβον εἶναι
οὐδὲρ διαφέρει. 438.11.

δίψος πυρέσσοντος ἔδερ ὁμοιον ἔχει τῷ τ' ὑγιαί-
νοντος. 475.21.

διψῶν σφοδρῶς τί δὲν ποίσει. 29.8. 314.18

δίωρ καλῶς γράφει. πολλοὶ ἡκουσάμεν. 361.

1.

δίωνος ὄνομα πῶς γράφειρ δεῖ. 86.15.

δίωνος ὄνομα τί ὄφελος τῷ γράφοντι. 375.10

δίωνος ὄνομα ἀντι τῷ δέωνος. 160.15.

ΠΙΝΑΞ.

δόγμα αἰτιον τῷ πράσσει. 303.16.

δόγμα πρῶτον δὲ ἔχει ὅταν χρεῖα πρῶ.

307.12.

δόγματα ὁρθὰ πρὸς τὴν ὑλὴν καὶ σεβλὰ τί ποιεῖ.

138.10.

δόγματα ταρχῆς αἰπα. 4.1.107.13.125.

14.212.15.329.19.449.8.

δόγματα ὁρθὰ δὲ μελετᾶν. 213.2.

δόγματα τίνα ἐκκόπτει δὲ. 288.7.

δόγματα τῇ ὑδικουρίῳ πονηρά. 299.11.

δόγματα ὁρθὰ ἔχω καλῶς πράξει. 303.15.

δόγματα αἰσχράς ἢ καλὰς ποιεῖ τὰς πράξεις.

443.6.

δόγματα φιλίαρ καὶ ὁμόνοιαρ ποιουῶτα τίνα.

450.14.

δόγματα ἐκ τῇ ἐκτὸς ἐραδίως κρίνεται. 467.

10.

τὸ δοκεῖν ἐκ ἀρκεί πρὸς τὸ εἶναι. 190.17.

δοκιμαστικὸν ὑπὸ ποίῳ λόγῳ δὲ εἶναι. 63.19.

δοκιμαστικὴ δυνάμις τῇ δοκίμῳ ὁ ἀδοκίμῳ

πραχμῶν.

63.16.

δόξα ἀδιάφορος.

182.7.

δουλᾶριον

δουλᾶριον τὸ ἑαυτῷ ποτέ τις κολακίζει. 395.

20.

δουλεία ἐκ αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ κηλὸν. 240.17.

δουλείας ἀπὸ πηλᾶ γένεσθαι τίς. 155.5.

δουλείας ἀπὸ πηλᾶ γένεσθαι ποῖα τολμήσει εἰπεῖν.

215.14.

δοῦλ' ἐλάβθε θρώθεϊς χαλεπώτερον δουλεύει.

398.26.

δοῦλ' ἐπερίπλεον ἔχωρ, καὶ ἀνοχὰς ἐν σα-
τορνάλιοις τίς. 403.9.

δοῦλ' ἐπὶ τίς ἐστίν. 417.2.

δοῦλ' ἐκ μεγάλης οἰκίας τίς. 427.17.

δοῦλοι τῷ πρᾶγματι οἱ θαυμάζοντες τὰς ὕ-
λας. 331.17.

δοῦλοι μέμνηται τῷ πληθύνει. 388.21.

δραπέτης ὅστις ὁ φοβόμενος. 147.6.

δραπέτης ὅστις λιμῶ ἀπέθανε. 389.14.

δραπέται οὐδενὶ πεποιθότες φύγουσι. 17.14.

389.7.

διωγμὸς φανταστικὸς χρησικὴ οὐκ ἐμποδίζεται.

440.6.

διωγμὸς τοῖς ἀπειθεῖσι οὐκ ἀσφαλὲς. 67.

13.

διωγμὸς

ΠΙΝΑΞ.

διωάμεις πάσαι τῇ χρησικῇ φαντασίῳ ὑπηρε-
τῶσι. 256.11.

διωάμεις ἔχομεν πρὸς τὰ προσπίπτοντα. 5.

17.413.17.

τῇ διωάμεσιν οὐδεμία αὐτῇ ἐαυτῆς θεωρητικῇ.

38.10.

διωατόν τι ὅστις ὁ οὔτε ὅστις ἀληθὲς οὔτε ἔστι.

229.11.

διωατὸ δεξιόμενον ὑπόθεσιν ἐπ' ἀδιώατορ ἀ-
παχθόσεται. 66.4.

διωατὸ ἀδιώατορ οὐκ ἀκολουθεῖ. 229.12.

δυσάρετος τίς ὅστις. 87.20.

δυσεντόρικοις τὸ ὄξος ὁ χησίμορ. 247.9.

δύσκολορ ὑπὸ χρινίου περιπατεῖ. 311.18.

δυσροίας ἀπόλειξις δέλειρ τί καὶ οὐ γίνεσθαι.

219.21.

δυσήνωρ σαρκιδίωρ τί κρείσσιν. 49.6.

δυσυχὴς ὁ ἐκκλίσει περιπίπτωρ. 2.14.

δυσυχὴς ὁ ὁρατικῶς διωάμιρ ἀγνοῶρ πρὸς τί
κέκτηται. 89.12. καὶ τίς αὐτῇ δυσυχέσθωρ. 14

δυσυχίας αἶπος πᾶς τόπος. 370.11.

δύσφημα τίνα ὅστις, καὶ τίνα οὐ. 382.7.

δῶδεκα

ΠΙΝΑΞ.

δωδεκα δεσμέ ράβδων ἡ ὑπατεία. 482.1.

Ε

ἐγὼ καὶ ἐμὸν ὅπου δὴ ἢ ἐκεῖ ῥέπει τὸ ζῶον. 251.

9.

ἔθος ἐναντίον ἔθει δεῖ δὴν τιπθῆναι. 130.5.

312.19.

ἔθι παλαιὰ περὶ αὐτὸν τὸν ἄλλον ἐθισμόν. 325.

19.

εἰκαῖοι καὶ τροπετεῖς ποῦ ἔσμεν. 137.10.

εἰκοστὴν δοῦναι. 155.15.

εἰκοστῶνας δοῦναι ἀργύριον. 398-10.

ἐκβάτωνα. 214.20.

ἐκκλίσεως ἐπαγγελία τὸ μὴ ἐμπεσεῖν. 2.11.

359.16.

ἐκκλίσεις ταπειναί. 204.7.

ἐκπύωσις ψυχῆς μεγάλαν νόσον ἐχούσης τίθεται.

220.9.

ἐκπὸν ποιεῖν δεῖ, εἴ τι ποιεῖν ἐθέλομεν. 224.

10.

ἐκ τὸς τηρῆσαι δέλωρ τίνα σκέπεται. 158.

18.

τῶν ἐκτός

τῶν ἐκτὸς τινὰ κατὰ φύσιν ὅτι πρὸς φύσιν. 167.

21.

ἐκτροπή πᾶσα ἀπὸ τινὸς ἀνθρωπικοῦ γίνεται.

491.12.

ἐκτὸς μέγαρ λίθου ἤρε. 268.8. τί λέγει τῇ
ἀνδρομάχῃ.

357.19.

ἐλαῖα ἐλαϊκῶς κινεῖται οὐκ ἀμπελικῶς. 238.

21.

ἐλαφοὶ φοβούμενοι σρέπονται πρὸς τὰ δίκτυα.

152.9.

ἐλεγχος ὁρίζεται πρὸς οἴκισιν. 320.14.

ἐλεεινὸς ὅστις ὁ δολιχάκωνος. 454.17.

ἐλεήμονας οἱ πλεῖστοι ἑαυτοὺς ὁμολογοῦσι. 243.

19.

ἐλένη ἐφάνη ἀκολουθεῖσα τῷ ἀλεξάνδρῳ. 134.

21.

ἐλένη οὐχ ὁμοίως πρὸς εἶδε ὡς πρὸς αὐτῆς γυναι-

κα.

260.16.

ἐλευθερία καλὸν. 86.10.154.15.401.22.

402.11.

ἐλευθερία ἥ ὡς βυλόμεθα διεξάγειν. 154.20

ἐλευθερία ἢ καλὸν μᾶλλον ἢ αἰσχρὸν. 240.18.

ἐλευθε

ΠΙΝΑΞ.

ἐλευθερία αὐτεξέσπου καὶ αὐτόνομου. 402.22.

ἐλευθερία πῶς πᾶσιν ἀσκυλάζεται. 430.7.

ἐλευθεροῦ ὁ μήτε δέλωρ μήτε φούγῳ τὴν
ἐπ' ἄλλοις. 7.20.

ἐλευθερός ὅστις ὁ εἶναι δέλωρ. 102.6.

ἐλευθερός οὐδεὶς ἀμφοτέρων. 155.1.

ἐλευθερός ὡς γίνεσθαι πάντα κατὰ προαίρεσιν. 85.

4.

ἐλευθερός ἄνθρωπος ὁ ἀκώλυτος. 417.1.426.

1.

ἐλευθερός οὐδεὶς τῶν φαύλων. 426.7.

ἐλευθεροὶ μόνοι οἱ παιδευθέντες. 154.19.

ἐλευθεροὶ τίνες οὐκ εἰσὶ. 402.3.

ἐλευθεροὺς τίνα τὰ ποιούμενα. 423.19.

τὸ ἐλευθεροῦ φύσει ὑπ' ἄλλου πινὸς οὐ ταρασσέ-
ται. 107.12.

ἐλευθερὰ οἰκτεῖται τὰ φύσει δοῦλα τί πέσσει. 1.8.

ἐλλάνικος ἔγραψε πρὸς τῶν αὐτῶν ὁμήρων. 230.

14. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς αἰγυπτιακοῖς. 231.16.

ἐλλήνες ἄσβαντες εἰσὶ. 298.8.

ἐλπίδι οὐκ ἐπραξε κακῶς, ἀλλ' ὁ ἀποκτείναν
αὐτόν. 416.3.

ἐμπει

ἐμπειρία τις καὶ τῷ λέγειν καὶ τῷ ἀκούειν ἐστὶ.

264.13.

ἐμπειρορ ἀπείρου κρατεῖρ ἀνάγκη. 415.6.

ἐμπείρως ἢ ἀπείρως τίς δὴ λέγοι καὶ ἀκούοι.

264.4.

ἐμποδισμὸς ἐκεῖ ὅστις ὅπου ἢ παυομένη. 437.8.

ἐμπορία οἱ συλλογισμοὶ καὶ μεταπίπτοντες. 380.

8.

ἐμπορος διατί λαιδορεῖ τοὺς θεοὺς. 19.4.

ὅν ποτε ἐνὶ τῷ ποτε πλείοσιρ ἀκολουθεῖ. 64.4.

ὅν τῷ γερονότῳ ἀρκεῖ πρὸς τὸ αἰσθεῖσθαι τὸ πρὸ νοίας. 96.10.

ἐνα ἄνθρωπον ἢ ἀγαθὸν ἢ κακὸν δεῖ εἶναι. 17.

4.

τὸ ἐναντίον αἶπορ τῷ λέγειν νυνὶ καὶ ἀγαθὸν νυνὶ
δὲ κακόν. 162.2.

τὰ ἐναντία οὐδαμῶς συνυπάρχει. 151.6.

τὰ ἐναντία πολλῶ χρόνῳ ποιεῖν εἰθίσμεθα. 181.

20.

ἐναντιότητος διέταξεν ὁ διατάσσων ἑαυτὸν συμφω
νίας τῷ ὅλῳ. 87.3.

ἐναύσματα τὸ πρὸς τὸ καλὸν παυομένης. 490.9.

ἐνέργειας

ἐνδργείας τ' αὐτῷ ἐδίδει ὑποδείκνυται. 211.1.

ἐνθύμημα ἀτελὲς συλλογισμός. 68.5.

ἐνιστάμενον πρὸς τὰ ἄλλα ἐκφανῆ οὐ ραδίως με-
ταπίσσει τις. 54.18.

ἐννοίαις καὶ προλήφεις φυσικαῖς ἐκαστον ἔχομεν.

218.1.

ἐντοστὴρ ἀπώλεσερ ὁ ἀρέσαι πινὶ βουλόμενΘ'.

11.7.

ἐντολξίδιον ἀναγινώσκειν. 77.17.

ἐξαίρετόν τι ἐν παντὶ γένει φύνεται. 277.6.

ἐξηγηταὶ ἀλλοτρίως δογματικῶν πῶς ἐσόμεθα.

182.2.

ἐξίς πᾶσα καὶ διωάμις ἑκὼ τῇ καταλήλειω
ἐργῶν συνέχεται. 224.1.

ἐξίς ἀπὸ τῇ καταλήλειω ἐργῶν αἱ μὲν ἐμφύον-
ται αἱ δ' ὑποδείκνυνται. 224.18.

ἐξουσίαρ ἑαυτῷ ἕκαστος ἔχει. 493.6.

τὰ ἔξω οὐκ ἐφ' ἡμῶν. 164.18.

τὰ ἔξω πῶς τηρήσει ὁ φιλόσοφος. 310.10.

ἐορτὴ καὶ πανήγυρις γὰρ μετὰ πολλῶν εἶν'. 88.4.

ἐπαγγελίαν φιλοσόφου τίνες πληρῶσαι δέλυσσι.

183.13.

ἐπαθλορ

ἑπαθλαρ ἄνδρὶ ἀγαθῷ τὸ καλὰ πράττειν. 375.

12.

ἑπαινεῖρ πῖνα ἢ ἑγχειρ ἀπὸ τῆς κοινῶς οὐ δεῖ.

467.1.

ἑπαίνου τὸ δεῖπνον πωλεῖται. 13.22.

ἑπαίρεσθαι ἡδὴ τίσι δεῖ. 4.16.

ἑπαίτης οὐδεὶς μὴ γέρωρ ἀπέθανε. 390.11.

ἑπαμινώνδας ἀτεκνος ἀπέθανε. 352.11.

ἑπαμφοτρίζωρ ὃ δυνάται προκοφῆαι. 431.9

ἑπαφρόδιτος τῶ νέρωνος ἀπελευθερώσθαι. 41.11.

109.3.128.5.

ἡδιστάδρα τῶ ἐξῆς λόγῳ ἢ ὑπόθεσις. 65.20.

ἡδιστάδρα τῶ λοιδορουῦν ἢ ἀδένεια τῶ λοιδορουμένου. 125.18.

ἡδιστολή κυνική ποία. 346.20.

ἡδιστολὴ ποίαν ὀφείλει ἔχειν ὁ παιδευόμενος.

86.1.

ἡδιστολὴς ἔχωρ μεγάλης τίς. 222.15.

τὰ ἡδίστα τοῖς οὐρανίοις συμπαθεῖ. 91.10.

ἡδισθυμία πέπνυται δὲ προσαχθῆ λόγος εἰς αἰδοῦσιν τῶ κακοῦ. 225.3.

ἡδισθυμία ἀπολήρωτος τίσιρ ὁμοία. 307.5.

ἡδισθυ

ἰδιθυμία ἀπλήρωτος πῖσιρ ὁμοία. 307.5.

ἰδικύνδλωρ ἰδι χοινίου περιπατεῖρ. 312.1.

ἰδικυρος ἐν σαριῷ εἶν ῥ' ἀγαθὸν εἶπε. 112.17.

ἰδικυρος ἐν τῷ κελύφει πῖθκοι ῥ' ἀγαθὸν. 117.

9.

ἰδικυρος πλὺ φυσικῶν κοινωνίαρ ἀναιρῶν αὐτῶ

τῶδ' ἀναιρουμείω χρῆται. 236.12.

ἰδικυρος κατήγορος τῆν ἑαυτ' δογματῶν. 238.

12. ἐλαυνόμενος ἀπὸ τῆν ἑριννύων. 15.

ἰδικυρος τῖνα ἀπεκόφατο Ἐ τῖνα οὐ. 239.4.

ἰδικυρος τί ἀποφαίνει. 251.18.

ἰδικυρος ῥ' κλέφαι ἔκ ἀποφαίνε κακόν. 298.

3.

ἰδικούρειος πῶς ἐδίοισε τῆν σωϊκῶν. 298.21.

ἰδικούρειοι μᾶλλον ἢ σωϊκοὶ τίνες. 232.20.

ἰδικτήτος κινῆσαι τὰς γνώμας πρὸς τὰ βέλυστα

ἐπιέμεν θ' ἰῶ. 37.17.

ἰδικτήτος κρείστων στωκράτοις οὐκ ἔσι. 47.22.

ἰδικτήτος ἐδέρ διαφέρει γραμματικῶν. 230.9.

ἰδικτήτος οὐ λαλεῖ ἀλλὰ θεὸς δι' αὐτῶ. 279.

16.

ἰδικτήτου πῶς ὁ τῶρος πῖς. 306.9.

d ἰδικ

ἡδίκητῳ τίς συμβάλλει ὡς λίθῳ.	305.13.
ἡδίκητορ σολοικίζειρ τίνες λέγουσι.	306.2.
ἡδὶ λογορ ποῖορ δεῖ πρᾶσθαι λέγει.	160.6.
ἡδὶ μελείας ἄλλου τινὸς διὰ πλὴν ἀπόγνωσιρ τῇ ἁκρῳ οὐκ ἀφιστάμεθα.	48.4.
ἡδὶ μελειαρ σφαιριστικῶτάτῳ πᾶσι τὰ ἐκτὸς δεῖ εἶναι.	167.5.
ἡδὶ μελούμεν ὅτι τῶν ἐπὶ τῷ ἀμελεῖ.	7.7.
ἡδὶ μελούμεν ὅρ πινος ἔλκτορ φέρεται τῷ ἀμε- λουῦτος ἄλογορ.	56.15.
ἡδὶ σκεψιρ τῇ δογματικῇ ποιεῖσθαι μιᾶς ὥρας ἢ ἡμέρας οὐκ ἔστι.	84.19.
τὸ ἡδίσκαθ πῶς δὴ ἔθεντο ἡδὶ ἄξιον.	86.19.
ἡδισήμη ἔστι δαίμων.	175.17.
ἡδισήμη ὅπου ὅστις ἐκεῖ τὸ δάσος.	196.5.
ἡδισήμη ἀγαθὸρ, ἀπάτη κακὸρ.	330.20.
ἡδισήμη πᾶσα κατὰ φρονήτικὴ ἀγνοίας.	493.
22.	
ἡδισολὰς ἡδὶ δειλὸς ὡς ἡδὶ νεκρὸς γράφειρ.	
75.19.	
ἡδισοφὴ πᾶσα πᾶσι πλὴν γνώμῳ.	26.18.
ἡδὶ τίλειορ πρὸς ἀσκησιρ τί.	312.6.
ἡδίστοπος	

ἰδιότροπος καὶ σκαρὸς τίς ἔστι. 17.3.

ἰδιχειρημάτων καὶ ἐνθυμημάτων εἶδη κατὰ πό-
σοις ῥόποις δεῖ μεταλαμβάνειν. 67.18.

ἰδιχειρητικὴ δυνάμις πῶς μεγάλη. 68.17.

ἔργον τὸ πεπαιδευμένον ἐν πᾶσι βύσσοις. 129.

17.

ἔργον τὸ ἀνθρώπου ἐντίσι. 51.7.

ἔργον τὸ φιλοσόφου δοκιμάζειν τὰς φαντασίας.

111.8.

ἔργον τὸ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ τί ὅστι. 191.21.

ἔργον τὸ φιλοσόφου πρῶτον ἀποβαλεῖν οἰσιν.

217.1.

ἔργον τὸ φιλοσόφου πρὸς ἑαυτὸν βέλησι σιωχρ-
μόσαι τοῖς γιγνομένοις. 201.9.

ἔργον φιλοσόφου ἐκ ἐπὶ τὰ ἐκτὸς τηρεῖν. 310.8.

ἔργον τὸ ἀγαθοῦ χρῆσθαι πᾶς φαντασίας κατὰ
φύσιν. 285.9.341.5.

ἔργον ἔργον οὐ κοινωνεῖ. 457.5.482.13.

ἔργον ἡμέτερον καταφρονεῖν τὸ θανάτου. 406.2.

ἔργον πινὸς ἀφαιδαι πῶς μέλλομεν. 3.11.

ἔργα κατὰ ἄλλῃ αὖτε ὁρᾷ. 181.8.

ἔργα τὸ ψυχῆς τίνα ἐστὶ. 485.19.

ὑποφάσμα

d 2

ἐρεθισί

ΠΙΝΑΞ.

ἐρεθιστικῶν γλνομονῶν κομψῶς ὅτι τῷ προσέχοντι πιαυτῶ.	226.4.
ἐρημία κατὰσῖς τις ἀβοηθήτου.	315.1.
ἐρημος οὐκ ἔστιν ὁ μόνος ὦρ.	315.2.
ἐρημος οὐκ ἔστιν ὁ βλέπων τὸν ἥλιον.	318.6.
ἐρημοὶ πότε λέγομεν ἀπολελεῖσθαι.	315.10.
ἐριφύλης πρὸς ἀμωιάραον ωιλίαρ ὅρμος διέκο- ψε.	253.21.
ἐρμῆς ἀπέλος πῶδε τῷ μεγίστῳ.	280.4.
ἐρμου ὃ ῥαβδίον, ὃ ἄρ τις ἀπιοίτο χρυσουῷ γί- νεται.	332.13.
τὸν ἐρῶντα συγνώμης ἄξιον πῶς ἄρ τις ὑπολά- βοι.	420.8.
ἐρώτησις ἔ ἀπόκρισις πῶδε τίνας τύπους ἀναστρέ- φεται.	63.8.
ἐοδίει καὶ πίνειν ἀρκεῖ τοῖς ἀλόγοις.	58.6.
ἐοδίῳ τῶς ἐοδιόντας ὠφελείτω.	319.11.
ἐσοπῖρον τῷ ἀσυχρῶ δεικνύει οἷός ὅτι.	204.1.
ἐσοπῖρον εἰς τί λαβεῖν δεῖ.	347.3.
ἐσιάσεις ἰδιωτικὰς διακροῦέσθαι δεῖ.	21.13.
ἐσωθερ μὴ σενάξαι.	105.8.
ἐταῖρος μεμολυσμένος τὸ συνανακρίβομενον μο- λῶει.	21.16.

ἐπαῖρος τις ὑδικτήτου ἔκρινερ ἀποκαρτέρειρ. ἴσο
ρία. 206.9.

ἔτεοκλῆς καὶ πολυεΐκης πῶς ἀλλήλοισ ἐφίλη-
σαρ. 250.2.

ἔτεοκλέα ὃ πολυεΐκω ἐποίησε τὸ δόγμα πρὸς
τυραννίδος. 19.1.449.10.

δῶρεσθαι τῇ θεῇ διοικήσει πῶς δεῖ. 86.2.

δὺλῆς καὶ δὺφῆς ταῖς ἀληθείαις ἔδειξ. 211.

12.

δῶδαι μονεῖρ πᾶσιρ οἷόν τε. 451.12.

δῶδαι μονία καὶ πόθος τῇ οὐ πρόντων ἔκ ἐν ὅθ
αὐτῶ. 368.19.

δὺδρ γέτιω τὸν θεὸν τίνες μὴ ὑδιγνώσκοις. 26.
6.

δῶνὸρ ἀντὶ χρυσίπου καὶ ζεύωνος τίνες ἀνα-
γνώσκοις. 476.10.

τὰ δὺθεῖα ὃ σρεβλὰ ἔκ εἰκῇ κρίνομερ. 137.7.

δὺλᾶβεια ἐκεῖ ὅπου τὰ προαιρετικά. 151.18.

δὺλᾶβεῖς ἅμα κῆθα ῥάλεοι πῶς ἐσόμεθα. 152.

5.

τὸ δὺλᾶβες φύσει καὶ αἰδημορ πῶς γίνεται λει-
λόρ. 153.3.

d 3 δὺλᾶ

ἀλφβεΐαθς δέϊ τὰ προαιρετικά. 156.3. 157.

17.

τὸ δὲ λόγιον κατὰ φύσιν τε καὶ καλόν. 81.2.

τὸ δὲ λόγον φορητὸν τῷ λογικῷ ζῶν. 43.3.

τὸ δὲ λόγον καὶ τὸ ἄλογον ἄλλο ἄλλω προσπίπτει.

43.11.

δὲ λόγως χαίρειν ὅπου ὅστις ἐκεῖ τὸ συγχαίρειν.

167.19.

δυνάστος οὐδείς ἢ ἕκαστος ἐαυτῷ. 452.15.

δύρεσις κανόνος ἢ ἀρχὴ φιλοσοφίας. 190.9.

δύρεσιλογίας ἀπὸ ποίῳ λόγῳ ὑδιλαμβάνονται

οἰνοσφιζόμενοι τὰ δημόσια. 242.21.

δύροια ἢ ἐστὶν ὡς ὁ τυχερὲς ἐμποδίσαι διώσται.

435.13. διωκεὶς καὶ ἀνεμπόδιον. 17.

δύροιαρ ἔξω ἔδει ζητεῖν. 216.17.

τὸ δύροια ἐν ὁρέξει μὴ ἀποτυχάνειν ἐν ἐκκλίσει

μὴ περιπίπτειν. 50.1.

τὸ δύροια καὶ τὸ ἡγεμονικὸν οὐκ ἐστὶν ἐν τοῖς ἔξω.

342.10.

τὸ δύροια ἐν ποίᾳ ὕλῃ δέϊ ζητεῖν. 345.7.

δύροιας ἐκ ποίας ἀπάτης βιάσεται πς. 53.20.

δύροιας ἀργαίς ἐκ μυκλιῶν βασιλεύς. 395.9.

δύροιας

βίσεβείας τῆς πόλι τούς θεούς τί ῥ'ικυριώτατορ.

18.1.

βίσεβείας τίς ὑδιμελεῖται.

19.6.

τὸ βίσεβείς κῆ ῥ' ὅσοιρ ἐκεῖ ὅπου ἔσ συμφέρορ. 19.

5.251.3.

τὸ βίσεβείς καὶ ῥ' συμφέρορ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ ὅρ ὃ
διυάται σωθῆναι.

131.18.

τὸ βίσεβείς καὶ ῥ' ὅσοιρ κατὰ ψλομα τῇ ἀλαζό
νωρ ἀνθρώπων.

240.2.

βιτάθειαρ ἀνεπισρεπῆντος ἔπι μέλειαρ προ-
απεπονθότ' αἰς ὑλας δύσκολορ μίξαι.

165.12.

(377.10.

βιτυχεῖρ δεῖ διὰ πάντας, δυστυχεῖρ δὲ δι' οὐδένα.

βιφράτης πῶς λέγει. 16.8.322.18. τί ἔλεγε
καλῶς.

470.5.

βιφυῆς νόβει ἐφ' ὧ πέφυκε.

295.22.

ἔχισ ἢ σφῆξ ἀντὶ ἀνθρώπου χυόμενος οἰκρότα-
τα πάχει.

416.21.

ἔχυράμ πόλιρ οἰκουῶτες κατὰ φρονούσι τῇ πο-
λιόρκοῦτωρ.

448.14.

Z

ζβ's ἐν ὀλυμπία ὀφρωὺ οὐκ ἀνέστω ακερ. 179.

12.

d 4 ζβ's

Ζδ' ου δυνάται πτω προαίρεσι νικῆσαι. 41.

21.

Ζδ' δέδωκε ἡμῖν τὰ ἡμ' ὅρα ἀκόλυτα. 122.5.

Ζδ' μετὰ τῷ μοιρῶν πτω ἐκείνου χέσιρ ὤρισε.

88.19.

Ζδ' ἐκείσιν ἐλβ' θερορ ἀφῆκε. 107.19.

Ζδ' ποίας προσηγορίας ἔχει. 108.6. 116.13

Ζδ' ου καλύεται. 220.18.

Ζδ' ἡ ἀθλιῶ τῷ φειλίου χρυσωῖ ἡ ἐλεφάντινον

κατασκόλασμα.

233.19.

Ζδ' ἐκ ποίας ὅσας δ' δυνάται ἐκ βαλεῖρ. 286.

18.

Ζδ' ὑπομνητικὸν ἐκείσιν ἐποίησε. 302.16.

Ζδ' ἐπὶ πῆς κατὰ διαφόρους χρόνους. 311.13.

Ζδ' ἐν τῇ ἐκπύρωσι ἐκ ἑσιν ἔρημος. 315.15.

Ζδ' αὐτὸς ἑαυτῷ σώσει. 316.5.

Ζδ' ὡδὶ μελείται τῷ ἑαυτῷ πολιτῶν. 369.7.

Ζδ' δ' πρὶν χερ' ἀφθονα τῷ ἡρακλεῖ. 395.6.

Ζδ' μονὰ τὰ δόγματα θεαίρετα εἶναι ἠθέλε.

465.20.

Ζέφυρος.

40.20.

Ξηλοτίπῳ ὅτι τὸ ἀκούσιον.

244.12.

Ξηλωτής

ΠΙΝΑΞ.

Ζηλωτῆς σωκράτους. 107.5. πότε τίς ἔσται.

172.22.

Ζηλωτῆς δεῦ λεί ἐιν. 202.15.

Ζημία οὐ πῶς οὐκ ἔστι. 432.18.

Ζημία τῷ ἀπαιδέντω ῥ' λυπεῖσθαι. 441.2.

Ζημία τίνι ὅδοι πῶς αἰδῶ ἀπολέσαι. 477.3.

Ζημία ὅστις δὴ ἀπονενύσωμεν ἀπὸ τῷ προσέχειν.

494.19.

Ζημίαν τίνων ἡγούμεθα καὶ τίνων οὐ. 186.2.

τὸ ζῆλον ἀδιάφορον, χρηστὸς δὲ αὐτῷ οὐκ ἀδιάφορος.

169.7.

Ζῆλος τὰ λογικὰ λέγει διακριτικὰ ἢ σκεπτικὰ.

99.21.

Ζῆλος ῥ' τέλος εἶπερ ῥ' ἔπειθ' δεοῖς. 112.12.

Ζῆλος συμβάλλων πνὶ τί δὴ ἐποίει. 23.7.

Ζῆλος διατί οὐκ ἡγωνία. 198.4.

Ζῆλος πῶς διδασκαλικῶς χάραξ εἶχε. 337.3.

Ζῆλος ποῖα λέγει τὰ τ' φιλοσόφου θεωρήματα.

469.5.

Ζῆλως λόγος τίνι οὐ προσήκοντες. 372.20.

Ζυγὸς τί ὅστις πρῶτον διαλαβεῖν. 99.9.

Ζυγὸς ἡδὴ τῷ βαρύνειν ὅσοι. 190.11.

ζωμός

ΠΙΝΑΞ.

ζωμός πῖσιρ ἡδύς.	372.15.
τὸ ζῶορ θλίβεται ἅπῳ τῷ ἀλόγῳ.	43.9.
τὸ ζῶορ αὐτῷ ἔνεκα πάντα ποιεῖ.	108.3.
ζῶορ φιλοθέωρορ ὁ ἀνθρώπορ.	146.15.
τὸ ζῶορ τὰ βλαβερὰ φεύγει, τὰ ὠφελιμα μέ- τεισι.	18.15.
τὸ ζῶορ οὐδενὶ οὕτως ὠκείωται ὥρ τῷ ἰδίῳ συμ- φέροντι.	250.13.
τὸ ζῶορ ἐκεῖ ῥέπει ὅπου τὸ ἐγὼ καὶ τὸ ἐμὸρ.	251.
9.	
ζῶου τῷ λογικοῦ ἔνεκα πολλὰ γίνεται τῷ γινο- μένῳ.	57.21.
τὰ ζῶα οὐχ αὐτῶρ ἔνεκα ἀλλὰ πρὸς ὑπηρεσίαν γέρονε.	95.15.176.9.
τὰ ζῶα χρῆσιρ φαντασιῶρ ἔχει, πᾶρακολουθήσιρ οὐκ ἔχει.	18.1.176.7.
ζῶα τὰ ἀνθρώποιρ σιωρόφα ρυπῶρ οὐκ ἐποίη- σερ ἢ φύσιρ.	490.11.
τῷ ζῶορ ἕκαστορ διαφόρως καλὸρ.	273.15.

Η

τὸ ἡγεμονικὸρ μὴ βλάψαι πρὸς τέλει δεῖ.	25.
17.	τὸ ἡγεμο

- τὸ ἡγεμονικὸν ἐξοργάζεσθαι δεῖ. 17.5.
 ἡδονὴ οὐ βέλαιον. 191.11.
 ἡδονὴ ψυχικὴ ὑπὲρ τοῖς ἀγαθοῖς γίνεται. 297.3.
 ἡδονῆς φαντασίαν λαβὼν μὴ συναρπασθῇ ὑπὸ
 αὐτῆς. 24.8.
 ἡλίθιος τὸν ἰσχυρότερον βιαζόμενος. 411.21.
 ἡλίθιος ὁ τὰ μὴ ἐφ' αὐτῷ θέλων ἐφ' αὐτῷ εἶναι.
 7.10.
 ἡλίθιος τῶν μὴ δυνατῶν ἐπιβουλεύει. 369.13.
 ἡλίθιος εἰν^{αι} πάντες ἀνδραπόδου φαντάζονται.
 244.3.
 ἡλιθ^{ος} ὀλίγον μέγ^α ἀφώτιστον ἀπολείπει. 92.
 21.
 ἥλιος ἐνεκαῖ αὐτῷ πάντα ποιεῖ. 108.4.
 ἥλιος ἀνέμοις κινεῖ καὶ ἀνίστα. 338.16.
 ἥλιος ἄγει ἐφ' ἑαυτόν. 363.8.
 ἥλιον ἀπολιπεῖν μέλλων τίς οὐ κλάει. 214.8.
 ἡμέρας εἰν^{αι} οὐδεὶς λέγει ἀγαθόν. 33.17.
 τὰ ἐφ' ἡμῖν τίνα καὶ ποῖα ἐστ^{αι}. 1.2.115.14.
 τὰ ἐφ' ἡμῖν βέλυστα δεῖ κατὰ σπουδὰς φε^{ρε}σθαι. 40.22.
 τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῖν τίνα καὶ ποῖα. 1.4.115.14.
 ἡμιόνους μὲν εἰν^{αι} ὄνους δὲ μὴ εἰν^{αι} οὐδεὶς ἡγείτα.
 166.21. ἡράκλει

ΠΙΝΑΞ.

Ἡράκλειτος θεῖος ὡ καὶ ἐλέγετο. 8.11.

Ἡράκλῆτος ποῖα ἔφη πρὸς εὖς δικαστῆς. 159.19

Ἡρακλῆς, καὶ πρὸ αὐτῆς. 60.14.395.11.

479.21.

Ἡρακλῆς διατί ὠδισεν Ἰη δῖος εἶν' υἱός. 216.5.

Ἡρακλῆς γυμναζόμενος ἄνω δρυοδέως. 348.4

Ἡρακλεῖ ποῖα συμβέβηκε. 368.4.

Ἡρμοσμένου κατὰ τὸ σῶμα μὴ καλλωπιζέσθω ὡδὶ

τούτῳ.

29.3.

Ἡσιόδου ἔπος πότε τίς βεβαιώσει. 228.21.

Ἡσυχάζωρ συλλογισμός. 226.17.

Ἡΐθεῖς ἐν σιωσίσῃ πῶ αὐτ' ἀκρασίᾳ τέρφε.

224.15.

Ἡΐώμενος ὑπ' ἀνθρώπου πολὺ πρόττορον ἄνω

τῶν πραγμάτων Ἡΐᾶται.

378.14.

Ἡφαῖτος καλὸς χαλκός.

471.3.

Δάνατος πρὸ ὀφθαλμῶν ἔσω.

10.12.

Δάνατος ἢ πόνος οὐ φοβδρόν.

4.3.153.10.

Δάνατος μορμολύνκειον.

154.1.

Δάνατος ⊕ τὰ τοιαῦτα οὔτε κακία οὔτε μέτοχον

κακίας.

- κακίας. 72.20.119.13.232.12.
 θάνατος ποῖα μεταβολή. 383.1.
 θάνατος ποῖα ἂν πῖνα ἐνθυμίσμῳ κατὰ λόγον.
 293.3.480.5.
 θάνατος ἀναγκάσιον. 130.16.
 θανάτου κατὰ φρονεῖν ἔργον ἐκείνου. 406.2.
 θανάτου φόβος κεφάλαιον πάντων τῶν κακῶν.
 424.13.
 θάνατον ἡ φύσις ἀπειλεῖ. 124.20.
 τὸ θάρραλέον φύσει θρασύ κατὰ σκευάζεται.
 153.1.
 τὸ θάρραλέον ἐκεῖ ὅστις ὅπου ἡ ἀλήθεια. 159.13
 τὸ θάρρειν ὅτι μάχεται τῷ ἀλκιβεῖδι. 151.1.
 θάρρειν τίτις ἐνδέχεται μόνον. 393.22.
 θάρσος ἐκεῖ ὅστις ὅπου τὰ ἀπροαίρετα. 151.17.
 θάρσει χρηστέον πρὸς τὰ ἀπροαίρετα. 152.4.
 156.2.157.16.
 θυμαζέσθαι ὥστε τῶν μαυνομένων τις θέλει.
 113.19.
 τὰ θυμασὰ τεχνικὰ εἰκὴ ὅχι οἷον τε γίνεσθαι.
 57.19.
 θυματοποιῶν πῶς οὐ διοίσωμεν. 311.17.
 θεῶμα

Δέσμα ἡδὺ ὅδ' ἐλκενθρώπων ἀνθρώποι πολλοί.

439.22.

Δέσφορ κοινὸν τῇ πολιτῶν. 163.20.

τὸ θεῖον ὕμνῳν Δεῖ καὶ κοινῇ καὶ ἰλίᾳ. 97.14.

Δεμέλιον Δεῖ ποιῆσαι καὶ οὕτως ἐποικοδομεῖν τῷ

ὄτονίᾳ. 206.20.

Δεομαχίας ἡδὺ χειρα. 370.3.

Δεόπομπος ῥήτωρ διατὶ ἐγκλεῖ ὅδ' ἀλάτῳ.

217.17.

Δεὸς Διὶ ἀμειβεῖται καὶ ὅς παρ τὸ ἀποβαίνει

οἶσμεν. 61.17.

Δεὸς ἀγαθὸς βασιλεὺς καὶ πατὴρ ἀνθρώπων

Δεῶν. 48.10.61.20.

Δεὸς ἐκαστοῦ τῇ πράττομεν ἑφορᾷ. 91.8.

93.3.

Δεὸς ἡδὺ φέρει πρὸς τὸ ἐκάστῳ δαίμονα. 93.6.

Δεὸς πρὸς κολουθητικῶν Διὶ ἀμειβεῖται. 98.1.

Δεὸς πῶς οὐκ ἂν ἡ Δεὸς οὐδ' ἐπεμελεῖτο ἡμῶν.

102.2.

Δεὸς τί ὅτι, μακρόν. 112.15.

Δεὸς ἐκλεκτικούς ἡμᾶς ἐποίησε τῇ κατὰ φύσιν.

170.11.

Δεὸς

Θεὸς ὅπ' τ' ὄψι κ' ὠρονοεῖ τῇ ὅλῳ, μαθεῖν δεῖ.

202.5.

Θεὸς ποίας χεῖρας ἡμῖν δέδωκε. 210.18.

Θεὸς τί οὐκ ἠδίκηρεται. 155.12.

Θεὸς ὃς ἀνθρώπου ἠδθυμῶν γενέσθαι οὐδεὶς.

234.4.

Θεὸς δι' ἀνθρώπου λαλεῖ. 279.16.

Θεὸς ἀνθρώπου ὡς τὸ βούλει μονεῖν ἐποίησε. 366.1

Θεὸς ἐν τῇ μικροτάτῳ ἡνὸς ἀμελεῖ. 386.11

Θεὸς οὐκ ἀμελεῖ τῇ αὐτῷ διακόνῳ. 394.15.

Θεὸς ὅτε ἐπρέχει ἀφθονα φρυγῶν πινα οὐδέλ.

395.5.

Θεὸς δέδωκεν ἡμῖν τὸ αὐτεξούσιον. 411.12.

Θεὸς ἐπεποίηκεν ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς. 434.4.

Θεὸς τότε δεῖ ἐπιθύειν ὅτε ἡ ἐξίς ἐκλύνει. 226.1

Θεὸς β' χαρισεῖν ἡμῖν τίνων δεῖ. 256.1.438.

6.

Θεὸς ὁ ἀνθρώπος σέφει καὶ ἐν αὐτῷ περιφέρει.

177.8. τίς αὐτὸν ἐσω πρὸντα μολιώ. 11.

Θεοὶ ὄντες καὶ διοικουῦντες τὰ ὅλα. 18.3.

Θεῶν περὶ διάφοροι γνώμαι. 85.1.

Θεῶν καὶ δαιμόνων πάντα μεσά. 318.5.

707.1. θεοῖς

θεοῖς ἱσομοιούσθαι δεῖ τ' ἐκείνοις ἀρέσονται. 202.

10.

θεὸς πότε λαιδοροῦμεν. 250. 21.

θεοχόλωτοι τίνες εἰσί. 279. 20.

δερμασίαι ὅταν πρὸ ὥρας γίνωνται ἱδυρίζει
τὰ σπέρματα. 474. 6.

ὃν θερμοπύλαις ἀποθανόντες διατί ἀπέθανον.

240. 19.

θεροίτης εἶν' ἔλαον κυρτὸς καὶ φαλακρὸς ἔσται.

432. 11.

θεροίτης εἰ δὴν τεποιεῖτο τῆς ἀρχῆς οὐκ δὴν ἔτυχε.

339. 7.

θεροίτην ἰδῶν οὐχ ὁμοίως ἐκινεῖτο ὡς ὁ ἰδῶν τὸν
ἀχιλλεῖα. 260. 15.

θεωρήμα οὐκ ἔχει. 303. 13. 305. 4.

θεωρήματα ἄτοπα καὶ ἀνακόλυνθα τίνα. 66. 15.

θεωρήματα τίσιρ ἀχρησται. 247. 1.

θεωρήματα φιλοσόφου γινῶναι τὰ τ' λόγου σοι-
χεῖα. 469. 3.

θεωρήματα ὡς κομῆα καὶ σριμέα μαθεῖν δέλο-
μεν. 217. 11.

θεωρήματα ποῖα δεῖ πρὸ λαμβάνειν. 31. 11.

θεωρήματα

θεωρήματα ἢ ἀναλχβόντες ὁθὺς ῥεμοῦσι.

333.18.

θεωρήματα ἢ φιλοσοφίας τίς καταχινῇ. 391.

16.

θεωρημάτων περὶ λαλεῖν θέλοντες φλυαρότε-
ροι γίνονται. 246.9.

θῆβαι καὶ ἐν θῆβαις εἶναι. 384.1.

θηβαῖοι διατί πρὸς ἀθλιωαίους καὶ λακεδαίμονίους
διεφέροντο. 251.21.

θηρίων ἕκαστον αὐτὸ ἑαυτῷ ἀρκέμενον. 71.21.

θησεὺς τὰ ἢ ἀττικῆς ἐκάθαρε. 216.8.

θρασεὺς τί εἰώθει λέγειν. 42.5.

θρασυμάχου πῶς ῥέχετο σωκράτης. 444.8.

θρασωνίδης δοῦλος παιδισκαρίῃς ὁ τελευτῶν. 396.

6.

θριαμβόλουσι οἱ ἐφεσῶτες ὑπομνησκουσιν ὅτι
ἄνθρωποι εἰσι. 381.13.

θριγκὸν περιβάλλεται ὅθι τοιχίῳ ὁ οἰκοδομῶν.
392.9.

θρίδακες ὀβολοὶ πιπράσκονται. 13.15.

θριδάκων δρόμον ὅθι πορεύεται πρὸς κηπουρόν.

374.8.

θυγατρίου νοσοῦντος περὶ ἱστορίᾳ.	78.21.
θυμὸς κρείσσων τῶν βουλομάτων.	133.20.
θύρα ἡνοικτα.	121.12.124.12.154.11.
	302.19.317.21.
θυρωρὸς καθίσταται ὑπὸ θύρα.	392.11.
θύτῃ χεῖρα οὐκ ἔχομεν δι' αὐτόν.	100.21.

I

ἰατρὸν ἀνοίγει ὁ μὴ εἰδώς.	337.4.
ἰατρὸν ὅτι τὸ φιλοσόφου σχολῆον.	364.2.
ἰατρὸς ἀπὸ τῆς χρώματος λέγει τὸ πάθος.	197.2.
ἰατρὸς πῶς οὐχ ὑβρίζει τὸ νοσοῦντα.	204.2.
ἰατρὸς τίνα κωλύει καὶ τίνα οὐ.	308.21.
ἰατρὸς ὃ πᾶσι λαλεῖ ἵνα τις διαπραβῇ.	363.10.
ἰατροῦ ὕλη τὸ σῶμα.	285.8.
ἰατροὶ τὸς μακρονοσοῦντας ἐκπέμπουσιν εἰς ἄλλω χεῖρα.	326.1.
ἰδίου συμφέροντος οὐδὲρ οἰκείου τοῦ παντὶ ζῶν.	250.13.
ἰδίου ἀγαθοῦ ἀπέχουσι ἡλίθιοι.	298.10.
ἰδίου προσώπου ὑπὸ λελοισμένης τίς ὅστις ἐγγύς.	44.19.

τὸ ἴδιον

τὸ ἴδιον τῷ ἀνθρώπῳ τις ἀναρέπει. 162.7.

ἴδια τίνα ὄσι καὶ τίνα ἀλλότρια. 366.3.376.8.

ἴδια ἐκάστου τὰ ὄργανα. 443.6.

τὰ ἴδια καὶ τὰ ἀλλότρια εἰδὼς οὐκ ἂν ἐμποδι-
θῇ. 197.7.

ἰδιώτης ποῦ ἀγωνιᾷ. 196.6. οὐκ οἶδε τί ὄσιρ ἔπει
ν. 10.

ἰδιώτης ζῶν ἐ ἀποθνήσκων τίς διατελέσει. 31.

19.

ἰδιώτου χάσις ἀπὸ τῆς ἐξω προσδοκᾷ ὠφέλειαν
ἢ βλάβην. 29.11.

ἰδιώτου χάσις πρὸς τὰ ἐξω φιλοπονεῖ. 17.7.

323.17.

ἰδιώτου ἐ φιλοσόφου τίς διαφορά. 329.11.

ἰδιώται διατί ἰσχυρότεροι τῶν φιλοσόφων. 325.

3.

ἰδιώταις τίνα φορτικὰ καὶ δυσπρακεκλούθηκα.

193.14.

ἰδιώταις ὁλκβεῶς δεῖ συγκαθίεσθαι. 324.7.

325.13.

ἱερὰ ὅπου πῦσαι οὐκ ἐνέομαι οὐδ' ἀπομύξασθαι.

490.21.

ἱεροφάντου ἐοθ' ἵτα τίς οὐκ ἔχει. 336.12.

ἱκανὸν τὸ εἶναι τῷ ἔργῳ ἐκ πληρώσαι. 12.16.

ἱλιάς οὐδὲρ ἄλλο ἢ φαντασία. 134.19.

ἱλιάς ὁ δόξασαι πῶς δὴν ἀπολώλει. 135.2.

ἰουδαῖος ὑποκρινόμενος τοὺς τοὺς ἑλλήνας τίς.

183.1.

ἰουδαῖοι. 80.9.114.11.

ἵππενς πρὸς πεζὸν τίς ἀγωνιᾷ. 199.16.

ἵππίας. 294.3.

ἵπποκράτης ἱατρός. 69.9.218.7.

ἵππολύτης τὸ φαινόμενον. 137.21.

ἵππος ἵππῳ ἢ φοβδρός. 409.1.

ἵππος πότε ἀθλιος ἐστίν. 446.3.

ἵππος ἢ κυλίεται ἐν βορβόρῳ. 490.12.

ἵππορ ἢ ἵππου ἀρετὴ ποιεῖ καλόν. 274.6.

ἵπποι πάντες ὠκεῖς. 47.19.

ἵππῳ ἢ βοῶν ἀγέλας ἡδέως ὀρῶμεν. 440.1.

ἵππους οὐδεὶς ἀπείρω τῆς ἵππικῆς πρᾶξις διδάσκει.

194.16.

ἴσος τίς οὐκ ἐστίν. 497.16.22.

ἴσος τοῖς θεοῖς ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὸ λόγον. 89.4.

ἴσος τοῖς πολλοῖς ὁ ταυτὰ ποιῶν. 291.5.

ἰχάδα

ἰχάδα γίνεσθ' ἄντ' οὐκ ἐ δύσφημορ. 382.18.

ἰχθυόμενα ἐκφύρουσι τί συμβαίνει. 307.7.

ἰχθυόμενα οἱ ἄνδρες οὐχ ἄρπαζουσιν ἀλλὰ τὰ
παίδια. 463.5.

ἰχυρὸν ᾧ κατὰ πρόσωπον. 46.21. ἕκαστος αὐτῷ
αἰσθάνεται. 47.4.

ἰχθύες ὅταν ληθῶσιρ ἀπέθανον. 398.3.

ἰχνη καὶ μάλωπες ἐν τῇ ψυχῇ πῶς γίνονται ἔλη.
225.14.

Κ

τὸ καθάριον περιέχεται ἐν τῇ φύσει τῷ ἀνθρώ-
που. 484.21.

καθαρόν ᾧ σωματίον διατί λείποιται. 487.6.

καθαροὶ καὶ ἀκέραιοι φύσει οἱ θεοί. 485.8.

καθαρότης καὶ ἀκαθαρσία πρώτη ἐν τῇ ψυχῇ.
485.15.

τὰ καθηγούμενα καὶ τὰ ἀκόλουθα ἕκαστου ἔργου
σκοπεῖν δεῖ. 15.4.321.11.

τὰ καθήκοντα καὶ ἔσονται πᾶσι μερεῖται. 17.6.

τὰ καθήκοντα κρίνει καὶ πῖνα. 300.3.

καθόσους ἔς ἄσους ἡ αὐτὴ πᾶσι. 179.17.390.4.

ἐν τῷ καθόλου πᾶσα διώκεις ὑποσφαλῆς τοῖς
ἀπαιδευτοῖς. 68.20.

καιρὸς τῷ ἀποδείξει εἰ πεπαιδευμένα, ὅταν εἰς
πνα περίσκιρ κληθῶμερ. 142.16.

καίσαρ οὐ κολάζει πάντας τοὺς λοιδορουῦτας.

290.14.

καίσαρ ἀρ' τίνων οὐ διώκεται εἰρήνῳ πρὸς χεῖρ.

316.20.

καίσαρ ἢ καίσαρος φίλος ἐμποδίζει τῷ βίοντι.

435.15.

καίσαρος μονομάχοι. 143.12.

καίσαρος νόμισμα τίσιρ ἐκ ἔξεσιρ ἀποδεικνύσαι.

285.15.

κακοδαμονίας ἀπόδειξις δέλειρ τί καὶ οὐ γί-
νεσθαι. 219.21.

κακόρ καὶ ἀγαθὸρ μέγα, ὅπου ἡ διαφορά. 136.2.

κακόρ ὅτι τὸ πρ' ἐκάστου φύσιρ. 416.10.

κακοῦ φύσις ἐν τῷ κόσμῳ ὅ γίνετα. 14.20.

κακὸς δλίχα ζημίας ὕδεις ὅτι. 186.14.

κακῶς λέγοντι τί ἀποκριτέον. 22.8.

κακῶς ποιεῖ τις ἢ λέγει καθήκειρ οἷομενος αὐτῷ.

26.21.

κακιστόμα

κακοτόμαχος πρὸς τὰ γινόμενα τίς. 439.12.
κακοτόμαχοι τὸ βρώματιον μετὰ μικρὸν σικχαί

νοῖσι. 473.13.

κακόχολος τίς ὅστις. 232.1.

καλλικλίου πῶς λυέσθαι τοῦ σωκράτους. 444.8.

καλὸν τότε ἕκαστον ὅστις, ὅτε κατὰ πλὴν αὐτῷ φύ-
σιν κρᾶσις ἔχει. 273.13.

τὸ καλὸν καὶ λίθον διωάται κινεῖν. 361.14.

τὸ καλὸν ἐκεῖ φέρεται ὅπου τὸν λόγον τίς ἔχει.
489.14.

καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἐκ πληροῦ πλὴν αὐτῷ χώραν.

383.6.

καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὐ δύσινχεῖ. 369.5.

καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὔτε αὐτὸς μάχεται οὔτε ἄλ-
λον ἔα. 444.1.

καλὸν καὶ ἰσχυρὸν γενέσθαι ἐκ ἀναγκᾶς πρὸς
φιλοσοφίαν. 69.15.

καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι ὃ μικρόν. 375.15.

καλῶς πυρίσσει τίς. 309.11.

καλῶς γίνεται τὰ ἀπὸ δογματικῶν ὁρθῶν. 467.7

καλυψοὺς νῆσος οὔτε γνομονή οὔτ' ἐσομένη.

231.6.

καὶ ὡς πρὸς τὸ διακρίνειν τὸ προαιρετικὸν ἔκ τῃ
ἀπροαίρετον. 2.5 287.14.493.16.

καὶ ὡς καὶ πρὸς τὸ πρᾶξιμα τοῖς ἄλλοις ὁ ἄρχων. 290.

1.

καπιτώλιον. 387.3. Ἐ καπιτώλιον κατὰ σκά-
ψαι. 67.5.

καρπισὴν διδόναι. 379.12.414.13.420.6.

καὶ καρπισὴν ἔχει. 462.6.

καρπὸς τῆς ἀνθρώπου γνώμης δι' ὀλίγου οὐ γί-
νεται. 95.6.

καρπὸς χάλλιδος τίς. 154.15.

καρπὸς ἵνα γινῆται κατὰ ρυθμὴν λέει τὸ ἀπὲρμα.

473.21.

καρτὸρία δυνάμεις πρὸς πόνον. 5.21.

κασιίου νόμοι. 434.13.

κατὰ τὰ τῆς ἀνθρώπου μὴ ἀποθανεῖν, ὡς σα-
χῶν μὴ διερωθῆναι. 170.19.

κατὰ σκαφὴν, ὅταν τὰ ὀρθὰ δόγματα καθαίρῃται.

136.22.

κατὰ σκοπὸς ὅστις ὁ κινητός. 341.20.

κατὰ σκοπὸν δειλὸν οὐδεὶς πέμπει. 119.3.

κατὰ πολλὰς ποικίλας ὡς σοφὸς τίς. 245.9.

κατὰ αὐτὴν

καταύσηροι καὶ κακοστόμαχοι τίνες. 123.22.

κατεξερᾶν τὸ φλέγμα. 319.13.334.17.

κατθανεῖν ἐδαινόν, ἀλλ' αἰχρῶς θανεῖν. 153:

12.

κατορθῶσαι τι μὴ δυνάμενος ἄλλω οὐ φθονήσει.

130.21.

κέρδος μέγα σδρηθῆναι μοιχικοῦ γυναικαρίου.

344.15.

κέρδι' παρ' ὅ,τι δὴν ἀπολείποιτο τῷ ἐσχάτου.

445.9.

κεφάλαιον πάντων τῶν κακῶν ὁ τῷ θανάτου φό

βος.

424.13.

κήπου ἀδωνιακῶ τὸ φυτᾶριον ἀτελές. 474.3.

κήρινον μῆλον ἐκ' ἐστ. 447.11.

κηρίνας ἔχοντες τὰς ὑπολήψεις μακρὰν ἀπὸ τοῦ

ἡλίου.

325.16.

κηφίῳ αἰδηθῆναι ζόμενον τῆς βασιλείας τῶν με-

λιστῶν τίς.

356.11.

κιθαριστὴς γνώσκει τῶν χρεῶν τὰς ἀσυμφωνίας.

324.16.

κιθαρωδὸς μόνος ἄδων ἐκ ἀγωνιᾶ. 196.1.

κιθαρωδὸς διατί τρέμει καὶ ἀγωνιᾶ. 210.1.

κίκονες.

κίκονες.	231.11.
κίκαυδοι τί ποιούσι καὶ λέγουσιν. 56.4. τί ἀπολ- λύουσιν.	186.9.
κινάιδους μεταπίσει τίς μάλλον ἢ τὸς ἰδικου- ρείους.	243.5.
κίνδυνος ποῦ ὄστι.	195.13.
κινδυνῶν μεμνησθαι ἥδυν.	23.19.
κινῆσαι τι τῷ καθεστῶτι πῶς βέλχεβεται. 30.2	
κινήσεις ἀνθρωπικὰς οὐχ οἷον τε ἀπολέσαι τὸν ἀνθρώπου.	239.1.
κινῆσαι δίδωσιν ὁ ὕπατος.	482.2.
κίρκος.	326.6.
κλάοντες πρὸς τὸ αὔριον πίνας.	73.19.
κλεάνθης λέγει τὰ λογικὰ διακριτικὰ εἶναι τῶν ἄλλων.	99.21.
κλεάνθης ἀξιοῖ ὃ πᾶν πρὸς κληυθὸς ἀληθὲς ἀναγ- καῖον εἶναι.	229.14.
κλεάνθης ἔφησεν ἅμα χολάζων καὶ ἀντλῶν.	
393.20.	
κλεάνθης τί ἔλεγε.	421.21.
κλεάνθης ἔπερ, ἀγοῦ δὲ μὲν ὦ ζῶν.	441.12.
κλέπτης πῶς ὁ φοβερὸς.	73.13.
κλέπτης	

κλέπτῃς ἔμοιχός ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν τόποις ἔκ' ἔχει.

103.2.

κλέπτῃς ἀντὶ λύχνου ὁ λύχνος κλέψας. 141.

2.

κλέπτῃς πρᾶττει τὰ αὐτῶ συμφέρον. 269.16.

κλέπτῃς εἰς πῶν ἐπ' ἡμῶν τίς ἦλθε. 287.1.

κλέπτῃς ἀφίστανται τῶν ἀμφοτέρων. 103.7.

κλέπτῃς ὀνομάτων καὶ πραγμάτων ἕδερ αὐτοῖς

προσκόπων τίνες. 234.9.

κόσμος. 362.10.

κοιλία, εἰ τῶρα, αἰδοῖα τίνες. 74.20.

κοινὸς νῦν τί ὄσι. 295.9.

τὸ κοινωνικὸν εἰ περιέχεται ἐν τῇ φύσει τῶ ἀν-

θρώπου, ἀμεισβητῶσί πινες. 484.17.

κοινωνικοὶ φύσει ἐσμὲν κατὰ τὸν ἰδίουκορον.

117.8.

κοινωνικοὶ φύσει γινόμενα. 237.21.

κοίτη μαλ' ἀκατάτη ἐπ' ἀσθένει πένθω καθό-

λειρ. 119.18.

κολάσεις ποῖαι καὶ τίσι διατεταγμέναι.

311.1.

κολώνρια τίσιρ οὐκ ἄχρηστα.

247.1.

κολοφῶνα

κολοφῶνα πείθειρ.	203.16.
κόραξ ὃ σημαίνει τι, ἀλλὰ θεὸς δι' αὐτῷ.	279.21.
κόραξ ἐμποδίζει τὴν ὁρίοισιν.	435.15.
κόραξ ἢ κορώνων ὃ θανμάζομερ.	101.3.
κοράκιον ἢ κορώνων πῖς ἀθλιώτερος.	366.18.
κοράσιον κομφορ ἢ καλή ἡ διβολή.	294.7.
κόρη εἰ ἐστὶ, τίνες ὅκ οἶδασι.	242.7.
κορύζης μετὸς τοῦ τίς ὅλιν εἰσέρχεται.	245.3.
κόσμος προνοία διοικεῖται.	323.19.
κόσμος μία πόλις ἐστὶ.	367.10.
κουκκύμιον.	350.20.
κοχλίου ἀγαθὸν οὐκ ἐν τῷ κελύφει.	112.21.
κράββατος ἐν πανδοκείῳ ὅκ ἐμός.	120.17.
κράτης διάκονος διογένοισιν.	349.13. ἔγχε.
351.20.	
κράτιστον τῶν ὄντων ἢ ὀρθή προαίρεσις.	259.21.
261.1.	
τὸ κρεῖσσον περιγενέσθω τῷ χείρονος.	139.17.
140.18.	
κρεῖττον σήμερον εἶτι εἰς αὐριον καλῶς ἔχει.	
495.8.	
κρεῖττον ὃ ὁ θεὸς θέλει, ἢ ὁ ἄνθρωπος.	462.18.
κρεῖττο	

κρείττονά τ' ἢ ἄλλωρ ἰδεῖν τίνα ἔχομερ. 214.4.
κριθεῖσιρ ὃ πάσιρ, ἀλλὰ τοῖς ὀρθῶς ἐμμενέειρ δεῖ.

206.15.

κρίμα σκεπτεῖορ πότμορ ὕμεις ἢ οὐχ ὕμεις. 206.

20.

κρίνις διατί μέγα ἐφρόνει. 284.13.

κρινόμενοι οἱ διχασαί. 160.2.

κρίσις ἢ π' ἢ σινημμενέειρ ἐκ ἀδιάφορος. 169.5.

κριτήριον τίνωρ ἀγνοεῖρ ὅτι ζημία καὶ τίνωρ οὐ.

80.3.

κριτήριον δι' ὃ τ' ἄλλα κατὰ μανθάνεται, ἀκριβῶ-
σαι δεῖ. 99.11.

κρίτωρ τί ἔλεγε βροτὶ σωκράτει. 423.15.

κροῖσος. 48.3.342.14.

κρόκη ἐκ τῷ χιτῶνος. 45.2.

κρυαλίνα. 307.2.

κτήνη εἰ σιναίδοισιρ εἶχε τίνωρ δὲ κατεγέλαι.

205.13.

κτησιδίς δοῦλος ὁ θαυμαστος γὰρ κτησιδίωρ. 124.

22.

κυβερνήτης μαθῶρ γίνεται. 202.1.

κυβερνήτης ὃ χρείαρ ἔχει τ' αὐτῆς πρᾶσιβλῆς ὅς
γὰρ δῖνα

τὸ ἀνακρίψαι τὸ πολιοῦρ, ὅσος εἰς τὸ σῶσαι.

433.6.

κυβερνήτου καλέσαντος κρίχει δεινὸν τὸ πολιοῦρ.

5.5.

κυβουτῆς καὶ ῥαδιεργὸς πῶς ὁ κυνικός γίνεται.

355.3.

κύβοι ἀδιάφοροι.

164.13.

καιναρίων ὠλίαν τὸ κρέας ἐμπεσὺρ διαλύει.

249.7.

κυνικός ὀφείλει τιτὸν αἰδῶν προβεβληῖται. 340.

10.473.10.

κυνικός πᾶς ἀληθείας τίσιρ ἀρκεῖται. 341.12

κυνικός πῶς ἐσώσεται τὸ τῷ καλοῦ καὶ ἀγαθῷ πό-
σωπορ.

350.12.

κυνικός πάντας ἀνθρώποις υἱὸς ἔχει. 353.2. π

τίνων ἐρεῖ.

14.

κυνικός ἐλεῖστος ἐπάτης δοκεῖ.

354.9.

κυνικός πᾶς τὸ διὸς σκήπτρῳ ἡξιωμένος. 472.13

κυνικός τῇ ἀρετῇ μάρτυρεῖ, καὶ τῇ ἐκτὸς κατα-
μάρτυρεῖ.

473.4.

κυνικός οὐκ ἐστὶν ὁ μόνος τοῖς ἀπαντᾶταις λοιδο-
ρῶν.

339.14.473.17.

κυνικοῦ

κωικὸν ἄξιος φίλος ἄλλος τοιοῦτος. 349.9.

κωικῶ τίνι ἠδιστάλλει. 339.20.

κωικῶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ καθήκοντα ὁ χολή. 351.

12.

κωικῶ ὁ σωειδὸς βουσίαν πρᾶλίδας. 355.

9.

κωικὸν δαίρεσθαι δεῖ ὡς ὄνορ. 347.17.

κωικὸν ὡς ἱατρὸν δεῖ τῇ σφυγμῶ ἀπιδεῖν.

351.8.

κωισμῶ δίχα δεῖ ἠδιστάλλομεν ὁ δημοσίᾳ ἀ-
χημονεῖ. 338.8.

κύων κωὶ ὁ φοβρός. 409.1.

κύων ὁ ἀγνοεῖ πῶ αὐτῷ φύσιν καὶ πρᾶσθαι.

475.2.

κύων γυναικὶ οὐ κυλίεται ἐν βορβόρῳ. 490.

13.

κωὸς ἡ ἀλεκτρύονος τίς ὁ δυνάται χρεῖαν πρᾶ-
χειρ. 394.8.

κωὶ ἡ κωὸς ἀρετὴ πιεῖ καλόν. 274.6.

κωὶ τίνι βουδαμονίζομεν. 416.7.446.5.

κωὸς πάντες ἰχνολογικοί. 47.20.

κυριδὸρ σάβια. 226.13.

κυριδὸρ

ΠΙΝΑΞ.

κυριβώρ λόγος ἀπὸ ποίωρ ἀφορμῶρ ἡρώτησας
φαίνεται. 229.1.

κύριϑ ὁ τῆν δελομενῶρ ἢ μὴ δελομενῶρ ἔχωρ
ῥηουσίαρ. 7.17.161.3.414.6.

κύριϑ νεκροῦ ὁ τύραννϑ. 107.21.

κύριϑ κατ' ἐκεῖνο ἰδιωθήσεται, ὃ φυλάσσειπς.
125.4.

κύριϑ ἐλεις τῆν ἐφ' ἡμῖρ. 139.2.158.3.

κύριϑ ἐν νηὶ ὁ κυβερνήτης. 415.9.

κύριε ἐλέησον πότε τίς λέγει. 175.8.

κύριε ὁ θεὸς πότε λέγεται. 210.14.

κύριε ἔσθωερ κῆ ἐκ πάθης λέγων δοῦλος. 403.5.

κύριοι τῶ δόξαι ἢ μὴ δόξαι ἡμεῖς καὶ οὐ τὰ ἐκτός.
48.11.

κύριοι ἀνθρώπου πίνας. 147.2.

κωστώης γυναικὸς ὀρμή. 473.19.

κωλίκελλον καίσαρ γράφει. 300.21.

κωκυτός. 318.4.

κωλυτὰ τὰ ἀπροαίρετα. 460.16.

κωφὸς καὶ τυφλὸς τίς περιελθίσεται. 267.3.

Λ

λαβλὺ ἀπὸ τ' σώματος ἔχωρ ἀκολουθεῖ τοῦ ἰχυ-
ροτέρω.

ρο τῶν.	199.21.
λαβὰ δὲ φορητὴ καὶ ἀφόρητος.	27.9.
λαῖος ἐκ ἐπείθη ἔδ' ἀπόλλωνι.	275.19.
λακεδαμόνιοι οἴκοι λέοντες ἐν ἐφέσω δ' ἀλώ- πεκες.	450.20.
λακεδαμονίοις δ' λογὸν ᾧ μασιγῶθιναί.	43.5.
λακεδαμόνῳ πῶς ἐγένετο.	240.14.
λαμπρὸς ἵνα τίς γίνηται, πολλὰ δέι' τλῆναι.	410.21.
λάσκανορ, ὅς τ' λαβὴν ποιεῖν πινκ.	108.21.
λατῶντος ὑπ' ἑνὶ νέρωνος ἀπεκεφαλίδη.	41.6.
λειποψυχῶν τὸς τινος περὶ. ἱστορία.	82.18.
λέων ὁ σκληρύνιος.	464.21.
λέων ἡμέρας ἐκ ἐλθέσθης.	397.2.
λέοντος κόμην διατρίβειν λομερ.	281.7.
λέοντι ᾧ τυχὸν βοῖδιον οὐ τολμᾷ ἀντιστῆναι.	277.3.
λέουσιν ὅμοιοι οἱ ἄγριοι καὶ θηριώδεις.	49.11.
λέσβιος.	333.15.
ληκύθου ἔνεκα πάσιλοιρ πῆσομερ.	106.18.
ληστήρια πολλὰ ἐν ἑξὶ κόσμῳ.	410.13.
ληστὴς προαίρεσέως οὐ γίνεταί.	357.10.

λησάις περιπίπτοντες ἐρήμοις λέγουσιν ἑαυτούς.

315.11.

λίθου μικρὸν ἀρκεῖ ἕξω βαλεῖν τὸν ἐγκέφα-
λόν.

212.13.

λίθου λοιδορεῖν.

125.16.

λιμὴν πάντων ὁ θάνατος.

483.1.

λιμῶ ἀποθανεῖν πῶς κρείσσον, ἢ οὐ ἀφθόνοις ζῆν.

6.13.

λογαρία, καὶ τίνες μέχρ' αὐτῶν προκόπιοι.

188.4.

λογαρία ἄλλοις ἀφεῖναι δεῖ.

146.4.

λογαρία πωλεῖν λέγοντες μυριοί.

233.5.

λογικὴ διύαμις καὶ ἑαυτῶν καὶ τὰς ἄλλας κα-
τανοεῖ.

39.2.111.13.

λογικοῦ ἔργον ὑμνεῖν τὸν θεόν.

98.8.

τὰ λογικὰ κοινωνεῖ τῷ θεῷ κατὰ τὸν λόγον.

71.4.

τὰ λογικὰ τῇ ἄλλῳ διακριτικὰ.

99.18.

τὰ λογικὰ πῶς χρησιμα ὁ δὲ ἀναγκαῖα.

269.4.

τὰ λογικὰ πρὸς τοὺς σοφιστικούς λόγους ἀνπι-
θέναι.

130.11.

λόγος ὅστις ὁ διαφθερῶν.

98.14.

λόγος καὶ γνώμη κοινὸν πρὸς τοὺς θεούς.

48.17.

λόγος

λόγος πρὸς χρηστὴν φαντασίῳ ἅπλῶς τῆς φύσεως
πρὸς ἡλικίαν. 110.22.

λόγος οὐσιμα ἐκ ποιῶν φαντασίῳ. 111.2.

λόγος προκινούμενος τῇ φιλοσόφῳ λίσσῃ ὀλί-
γος. 112.10.

λόγος ὁρθὸς ἐστὶν θεοῦ. 175.17.

λόγος τῇ φιλοσόφῳ ἅπλῶς τῆς φύσεως πρὸς ἡλικίαν.

317.3.

λόγος τῇ φιλοσόφῳ πῶς ἐστὶν νεκρός. 363.18.

λόγος ὡς ἀπὸ τῆς φύσεως ἐδέσθαι ἡμῶν. 366.22.

λόγος πῶς ἀνθρώπων ἐστὶν καὶ θάνατος ἀποτελεῖν
περὶ αὐτοῦ. 485.13.

λόγος χρηστικὸς τίς. 66.7.

λόγος πρὸς ἀφοβίαν ἀσκησιῶν μὴ ἔχειν αἰσχρόν.
386.20.

λόγος καὶ δόγματα περὶ νύκτων καὶ ἡμέρας.
491.2.

λόγοι σωακτοὶ καὶ ἀσωακτοὶ τίνες. 27.15.

λόγοι ποιοῦντες ἅρπυϊα ἢ ῥάον ἀκύνει. 255.3.

λοῖδος καὶ κακοῦ ἀνθρώπου ἀλώπηξ. 49.14.

λύκειος, ὅτι ἐν λυκείῳ διαλέγεσθαι. 438.15.

λύκος ἀντὶ ἀνθρώπου τίς. 164.5. 416.20.

447.19.

f 2 λύκος

λύκος ἔκ ἀπολείπει τὸ αὐτὸ ἔκγονον.	118.7.
λύκοις ὁμοιοὶ οἱ ἄπτοι ὡδὶ βουλοί.	49.10.
λυκοῦργος ποῖα πείσματα ἐνεποίησε τοῖς λακε- δαίμονις.	240.15.
λύχνος σιδηροῦ ἔχει ὡδὶ κτητος.	104.15.
διὰ τί ἀπόλεσε αὐτό.	140.21.
λύχνος ἄπειρ ἵνι ὅστις ἄξιον.	223.11.
λωποδύταις ὃ δὲ χελεπαίνει.	103.4.

M

μαθεῖν ποῖα τινὰ δει.	202.5.
μαϊνόμενος καὶ πᾶσιν φρονῶν τις.	86.9.
μαϊνόμενος ποιεῖ τὰ δοκούσιν οἱ καλὰ.	190.2.
μαϊνόμενοι τίνες εἰσὶ.	138.1.
μαϊνόμενοι πλείονος ἑλλεβόρου δέοντες τίνες.	207.15.
μακεδόνες διὰ τὸ πρὸς τὸ μέγαρ βασιλέα ὡς ἑλλήνας διεφέροντο.	252.1.
μαλάγματα τίσιρ οὐκ ἄχιστα.	247.3.
μάμματα καὶ τίτθας τίς καλῶς.	215.6.375.19.
μάνης.	424.11.
μανία καὶ ἐλευθερία εἰς ταυτὸν ἔκ ἔρχεται.	86.7.
μανικοὶ	

μανικοί τόνοι οὐχ ὑμεινοί. 208.4.

μάντεϊς διατί κολακίζομεν. 174.14. διατί ἐ-
κείνοι ἐμπαίζουσιν ἡμῖν. 19.

μαντεύεσθαι ἐαυτῷ τίνι λέγομεν. 119.10.

μαντεύεσθαι πότε ἔδει. 20.9.

μάξιμος διατί ἔπαλσε μέχι κακιστότης. 296.

15.

μάρτιον ὕδαρ χεῖρον τῷ δ' Δίρκης. 213.17.

μῦθ' ἰσχυρὸν πῶς αὐτῷ ὁ κωϊκὸς μὴ ἄνωγον ποίση.

473.4.

μάρτυς ἑσὶς τῷ δεῦ κακλήμορος τίς. 144.18.

μασουρίου νόμοι. 434.12.

μάχαιρα πρὸς τὸν κολέον τίς ὁ ἀρμόσιος. 56.22.

μάχη πῶς πῶς ἐφαρμογῇ τῇν' ἐπὶ τῷ φεωρ.

114.7.

μάχη ἔστι τῷ ὅτι ὅσοι πάντων προτιμνέον.

114.12.

μάχη καὶ οὐ παιδιὰ τί. 166.15.

μάχη ἀνίσως τίς ἔστι. 313.21.

μάχη ὁ πᾶς κολουθῶν ἀφίσταται αὐτῆς. 270.3.

τὸ μαχόμενον μὴ πᾶς δεξάσθαι. 126.18.

μαχόμενα δοξάζοντες κατὰλλήλως ἐκ ἐφαρμο-

f 3 ζουσι.

ξοῖο.	189.21.
τῇ μαχομένῳ διατόρου κατὰ φύσιν ὄντος διά- τόρου ὅτι πρὸ φύσιν.	81.4.
μέγα ἰδί πάντων τί ὅτι.	384.15.
τὰ μεγάλα ἔργα τίνα ἔχει πλὴν ἀρχῆς.	134.17
τὰ μεγάλα ὑράγματα ἐν τίνι ἐστὶ.	136.8.
τῇ μεγάλῳ οὐδὲρ ἀφνω γίνεται.	94.22.
μέγας κίνδυνος οὐθὺς ὁρμέσαι γὰρ μὴ πεφθέρ.	
28.17.	
μέγας βασιλεύς.	251.22.378.12.
μεγαλόδουλοι ὅτι μικρόδουλοι τίνες.	402.19.
μεγαλοφροσύνη καὶ ἰδί μέλεια πῶς συνυπάρχει.	
164.7.	
μεγαλοφύχῳ ὄντι οὐδὲρ μέλει τῇ ἀπιβῆναι θυ- ναμένῳ.	60.3.
μεγαφρονῶν ἰδί ὄνου ἔργῳ τίς.	321.8.
τὰ μέγιστα πρὸς οὐδαιμονίαν τίνι λείπει.	203.13
μεθυσις εἶν δέλῳ τοῖς πίνουσιν ἡδύς.	431.21.
μελετᾶν τίνα δεῖ.	157.8.414.1.
μέλισσα μελίανθ' ὅτι φοβόρα.	409.1.
μέλισσαι κατὰβάλλοις τὸς κηφίνας.	356.13.
μεμφίμοιρος θεατῆς.	413.9.
	μενοικίδης

μενοικίδς ὃ μικρὰ ὠφελήθη ἀπεθνήσκων. 331.6
μέρος τῆς πάντων ὁ ἄνθρωπος. 166.1.

μέρος δεῦ ὁ ἄνθρωπος. 177.3.

μέρος τῆς βίης ὡς τὰ ἄλλα καὶ ὁ πυρετός. 308.6.

μεταβολὴ τῆς ἰδιότητος εἰς τὰ ἐναντία πότε
θεωρεῖται. 91.21.

μεταβολαὶ ὅς ἐστιν ἐκ εἰς ἄπώλῃ. 382.20

μετακρίπτεσθαι. 52.15.

μεταπίπτοντες καὶ ὑποθετικοὶ λόγοι. 62.13.

246.11.

μέτρον κτήσεως τὸ σῶμα, ὡς πούς ὑποδήματ'.

25.20.

μέτρον πάσης πράξεως ὅ φαινόμενον. 134.11

μέτρου ἰδιότητος προτάσσομεν τῆς μετρήσεως,

99.7.

μέτρον ὑπερβάντος ὅρος ἐλείς. 26.5.

μέτρα καὶ κανόνες εἰς τί λαμβάνομεν πρὸς τῆς
φύσεως. 239.11.

μήλεια πρὸς τῆς μεγίστης πεπλάνηται. 134.5.

διατί ἀπέκτεινε τὰ τέκνα. 220.2.497.21

μηχανὴ μία πρὸς ἐλευθερίαν τὸ βυκόλως ἀπο-
θνήσκει. 397.19.

f 4 μίλων

μίλων. 48.2.
 μιμῶσαθαι τίνες ἔχουσιν οἱ πολλοί. 289.12.
 μίξαι καὶ συναγαγεῖν τίνες ὅτι δύσκολον. 165.

10.

μοιχεύοντι τίνες πρέχουσιν ἀφορμὰς τῷ ἀναίσχυν-
 τῆσαι. 242.19.

μοιχὸς τί ἀπολλύει. 186.11.

μοιχὸς τίνι νομίσματι χρεῖται. 287.4.

μόνοι ἐκ ἐσπερ ἀλλὰ θεὸς εὐδον. 93.12.

μορμολύνεια τίνα ἐκάλει ὁ σωκράτης. 153.16.

μορφῇ φιλῇ ὃ κρίνεται τῷ ὄντων ἕκαστον. 447.

10.

μούρρινα. 307.3.

μυσιπὴ μέλει τῷ διαγινῶναι τὸ μέρος τὸ θεωρητι-
 κὸν ἔχει. 38.14.

μυσικῆς μάθημα ἀτρεπέστατον τῷ διδασκομένῳ.

201.5.

μυσικὸς οὐκ ἀποφαίνεται πρὸς τὴν νῆτις εἶναι ὑπάτην.

145.19.

μυσικὸς οὐκ ἔστιν ὁ ἄδων κακῶς. 468.8.

μυσικὸν ὁδὸς εἰς αὐτὸν ἐρεῖ, δὲν κινῆσαι ἀγοράσῃ.

469.22.

μυῖδον

μυῖδιον μικρόν. 117.19.

μυλῶν ἀντὶ βαλανείου. 132.13.

μύξα πῶς γίνεται ὁ κωικός. 354.15.

μύξας μὴ ῥεῖν ἀμήχανον. 486.8. αὐτὰς ἀναρῶ

φῶρ ἔποιε ἔργον ἀνθρώπικόν. 11.

μύξας μὴ ῥεῖν ἔδει δὲ χαλκὸς τὸν ἔχοντα χεῖρας.

210.15.

μυὸς ψοφῶντος τίς ὁ ἀποθνήσκων. 284.11.

μυρακίου ἡδιστὸν μακάριος εἶναι δοκεῖ. 476.

16.

μυρία ἡδὲ μυρίοις θῆωρ τις ἥρτηται. 371.6.

μύρων. 342.13.

μύσαια ἔχειν μέχρι τῆς γονάτων. 489.21.

μυσήρια τίς θροχέται. 335.18. πῶς ἀφέλιμα

γίνεται. 336.7.

μώλωπες ἐν ψυχῇ μὴ θλασθέντες ἔλην γίνου

ται. 225.14.

μωρὸς ὅτ' ὅλον ποθῶν ὅτε ἔδιδόται. 381.19

μωρὸν οὔτε πῆσαι οὔτε ῥῆξαι ὅτι. 207.13.

N

ναὸν οὐδεὶς ἰδρύσατο τῷ δὲ ζῆρ εἰς ἀνθρώποις

θρονέγκαντι. 54.10.

νέστον

νάσωρ.	200.11.
ναύαχοι τίνες εἰσὶ.	212.1.
ναῦς ὅταν καταδύηται τί ποιεῖτορ.	165.19.
νεκρὸν φύσει ᾧ σῶμα.	107.21.345.15.
νέϑ' ὀβελὸς πῶς τὰ ὀβελείας ἀπὸ- λέσει.	242.16.
νέου ἰδιόλεξις ποῖα.	157.1.
νέοι ἐφ' ἡλικίας πολλὰ διαμρτάνουσι.	275.8.
νέωρ ἰδιωμαθῆναι μέγα ᾧ πρᾶγμα.	336.17.
νέοις μαλακῶς προσέλθαι ἢ ῥάδιον.	295.15.
νέστορ ἐκ τοῦ ὀδαιμῶρ.	343.3.
νέσσανος θεωρία. 44.13. δερμαί. 213.21. χα- ρακτὴρ ἀδοκιμος.	447.1.
νεῦρα φιλοσόφου ποῖα.	179.19.
ἐν νηὶ ἔχειται τῷ ἄλλῳ τῷ ἡδὲ π. δαρρῆ π. 106. 14.	
νηπῶν καὶ ἰπᾶπῶν τύπτειν ἰδιώτης ἔμαθε.	196.9.
νηφῶρ εἰν ^{ῶσι} δέλωρ ἀκροῦς ἔσται τοῖς πίνυσι.	431.
22.	
νικόπολις.	124.12.172.1.245.21.
νικεπολίται τί ἰδιβοᾶρ εἰώθασι.	427.18.
νόμισμα ποῖον δέδωκερ ὁ θεός.	286.6.
	νομο

νομοθέτης διαιρεῖ τὰς γυναικας. 164.1.

νόμος ὑποθετικός τίς. 126.11.

νόμος βιωτικός τὸ ἀκόλυθον τῇ φύσει πράττειν.

126.13.

νόμος θεῶν κράτιστος. 139.16.

νόμος ἀπράβητος πᾶν ὃ βέλτιστον φαινόμενον.

31.21.

νόμος θεῶν τὰ ἴδια τηρεῖν, τῶν ἀλλοτρίων μὴ
ὄν τι ποιῆσαι. 213.7.

νόμος φυσικός τὸν κρείττονα πλεον ἔχειν τῷ χεί-
ρονος. 327.13.

νόμος θεῖος πρὸς τίνων μεγίστης εἰσπραττεται κο-
λάσεις. 373.18.

νόμος ὅτι ἐστὶ τὰ ὑδὶ μαρῶ. 465.14.

νόμος ὁ θεὸς ποῖον τέθεικε. 138.12.

νόμοι πρὸς θεῶν τίνες, οἷς δεῖ ὑποτετάχθαι. 434.

10.

νόσος σώματος ὅτι ἐμπόδιον, προκαρτέως δὲ ὄ.

νόσος καὶ θάνατος κατὰ λαβεῖν ἡμᾶς ὀφείλοισι.

292.2.

νουμίνιος κριτής. 301.2.

νῦς οὐσία θεῶ. 175.17.

γύκτα

ΠΙΝΑΞ.

νύκτα εἴν' οὐδείς λέγει κακόν.	330.18.
νυκτοφύλακας τί λέγουσι.	314.9.

Ξ

ξυνοκράτους λόγοι ἡφανθ' ἑ πολέματος.	490.8
ξυνοφῶν τί γράφει περὶ σωκράτους.	100.2.
ξυνοφῶντος χαρακτήρ ποῖος.	222.22.
ξυνοφῶντος συμπόσιον. 194.8. τί ἐν αὐτῷ περὶ σωκράτους λέγει.	444.6.
ξένης αἰματίου.	75.22.
ξέσται φρεῖς ἀρκῦσιρ εἰς ᾧ πείρ.	212.9.
ξυστός.	326.6.

Ο

ὀβελίσκοι καταπίων θανμάζεσθαι θέλει.	113.
14.	
ὀδηγὸς λαβῶν τινα παλινάμενον τί ποιεῖ.	192.
10.	
ὀδηγὸς ὁ θεός.	175.3.
ὀδιδιπόρος πυνθάνεται πρὸς τῷ ἀπαντήσαντος πλὴν φέρουσαρ.	174.20.
ὀδιδιπόρων οἱ ἀσφαλέσθαι τί ποιῶσι.	410.7.
ὀδὸς, ὡς πέμπει τῶν αννος συντομωτέρᾳ.	171.
18.464.9.	

ὀδὸς

ΠΙΝΑΞ.

ὁδὸς ἐπ' ἐλευθερίαν ἄγουσα πς. 10. 3. 4 17. 10
ὁδὸς μία ἢ ὁδοὶ ἀπόστασις τῇ ἀπροαιρέτῳ.

442. 9. 452. 20.

ὁδοὶ εἰς ἄδου πᾶσαι ἴσαι. 171. 17.

ὁδυσθεὶς τί ἔλεγε πρὸς τῇ δαῶν. 85. 8.

ὁδυσθεὶς λεινότητος πρὸς τῶν λόγους. 268. 13.

ὁδυσθεὶς ἢ ἀληθῶς ἐκλαίει, ἐδυσύχει. 369. 1.

ὁδυσθεὶς ποῖον ἢ ὁ συμβάρι. 368. 2.

ὁδυσθεὶς ἢ ἐταπείνωσε ἢ ἀπορία. 395. 15.

οἰδίπους σοφοκλέους ὁ φαινόμενος. 137. 20.

οἰκὸς ὅστις ὁ δοκεῖ μνηστῆρας προσδεῖσθαι. 320.

II.

οἰσσεὺς ἀφορμὴ καὶ τύφου. 68. 16.

οἰκιστὴν τίνα δεῖ ἀποβάλλειν. 223. 12.

οἰκιστὴς ἢ νοικταί, ὅπου οὐδεὶς κωλύσει οἰκεῖν.

124. 16.

οἰκία ἀνθρώπου καὶ νεοσσὶ πελαργοῦ ἕδερ δια
φέρει. 135. 14.

οἰκοδεσποτικὴ ὁδὸς ἐνθάδε ἔκστα διατάσσων. 338.

15.

οἰναρίῳ κομψῶς χρῆσθαι, μὴ εἰς ὁ πολὺ πίνειν.

313. 14.

οἶνον

οἶνον πῖνα ὃ δέῃ πίνειν. 15. 14. 321. 21.
 ὀλιωθὴρὸς τόπος εἰς ἰδιωτισμὸν τίς. 23. 22.
 ὀλιωθὸς φαντασιῶν ὅπου δὴν ἢ, ἐκεῖ ᾧ ἀσκητικὸν
 δὴν πιθέναι. 312. 20.
 ὄλμορ καὶ ὕπερρον περιφέρειν. 313. 9.
 τὸ ὄλρον κυριώτερον τῶν μέσων. 184. 15.
 ὀλύμπια νικῆσαι δέλαρ τί δὴν ποιήσειε. 15. 8.

321. 15.

ὀλύμπια ἐμφανῶς ἀρκεῖ τῷ δέλωνι. 375. 13
 ὀλυμπιονίκης δίκη ἰσθμῶτος ὃ γίνεται. 118. 19
 ὄμηρος. 484. 13.
 ὀνάντιον ὑποστειλαμένον ᾧ σῶμα. 407. 7.
 ὀνείρας ἀλλήλοισι διαγινόμενοι τίνες. 223. 1.
 ὄνομα ἑκάστον ὑπογράφει τὰ οἰκεῖα ἔργα. 184.

11.

ὄνομα ἀπὸ τῆς τέχνης ἐκ ἀπὸ τῶν γήματος λαμ-
 βάνεται. 470. 3.
 ὀνόμαζι μόνῳ πρὸς φιλοσοφίαν προσελθὼν τίς.

391. 15.

ὀνόμασι πάντες χρώμεθα, καὶ πᾶσι ἢ μέρεσι ὅσοις
 ἐφαρμόζομεν τὰς προλήψεις. 188. 19.
 ὀνόμασι δέῃ πρᾶκτονθεῖν. 202. 17.

ὄν

ὄνος φαντασίαις χρεῖται, χρεῖται δ' αὐτῶν ὁ πα-
ρακολουθεῖ. 176.14.

ὄνος ὅστις ὁ μὴ ἀκούων λόγου. 447.15.

ὄνω ὁδεῖς προθυμεῖται συμπαίξειν. 266.14.

ὄνον δεραπλόμεν χρεῖας ἔνεκα. 106.21.

253.18.

ὅτι ὄντων τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δ' οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

1.2.115.12.

ὅτι ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακὰ, τὰ δὲ ἀμ-
φότερα. 182.4.231.12.

ὁ ὅμοιος ἀντίπλοκος. 241.17.

ὁ ὅμοιος τοῖς δυσεντόκοις ὁ χρησμορ. 247.9.

ὁ πῶς. 387.3.

ὁ ὅμοιος κριτήριον λευκῶν ὁ μελάνων. 79.17.

ὁ ὅμοιος διώαμις οὐκ ἀνοίγει οὐδὲ κλείει τοὺς

ὀφθαλμούς ἀλλ' ἢ προαίρεσις. 256.19.

ὁ ὅμοιος διώαμις ἀγνοῶν πρὸς τί κέκτηται,

δυστυχίς. 89.12.

ὁ ὅμοιος ὡς πυρὶ φρύγανα πᾶσι βλάπτει. 224.

14.

ὁ ὅμοιος μὴ εἶναι δέλωρ, μὴ σφέφῃ πῶς ἔξω. 225.

17.

ὁ ὅμοιος

ὁρδινατίωρ.	387.2.
ὁρεκτική καὶ ἐκκλητική διωάμις ἑπὶ δειῶν δε- δομένη.	40.5.
ὁρεξίς τῇ ἀγαθῶν, ἐκκλησις πρὸς κακὰ.	49.20
ὁρεξίς τῇ προαιρετικῶν σύμμετρον καὶ καθιστα- μένη.	408.15.
ὁρεξίς ἀτελής ἀτυχῆ ποιῇ.	441.17.
ὁρεξίως ἐπαγγελία τὸ ἰδιτυχεῖν.	2.10.359.
14.	
ὁρεξίς ἀποτυχάνωρ ἀτυχίς.	2.13.
ὁρεξίς καὶ ἐκκλησις ἄλλη ὁρεξίς καὶ ἐκκλησις κί- νῃσι διωάται.	101.18.
ὁρεξίς καὶ ἐκκλησις χαριζόμενος τοῖς ἐκτὸς διου- χίσει.	220.20.
ὁρεξίς καὶ ἐκκλησις διότις δι᾽ ἐκείνην ἵνα βί- ροῶμεν.	221.2.
ὁρεξίς φλεγμαίνουσα.	204.6.
ὁρέσης ἐλαινόμενος ἑπὶ ἐριννύωρ.	238.13.
ὁρθογωνίου τριγώνου οὐδεμίαν εἴνοιαρ ἔχουσα φύσει ἀλλ' ἐκ τέχνης.	188.10.
ὁρθου προελθῶν τί ποιήσει τις.	287.12.
ὁρθῶς γίνεται πᾶρ τὸ κατὰ φύσιν γινόμενον.	79.6.
	ὁρκορ

ὄρκου ὁμνέειρ λέϊ θεῷ, καὶ τί ὁμνέειρ λέϊ.

93.15.

θεῷ ὄρμαῖρ κ' ἀφορμαῖρ πῶς λέϊ χρῆσθαι. 3.1.

ὄρμιν ἄλλη ὄρμιν κινῆσαι διώκεται. 101.17.

ὄρμιν πρὸς κατατάξας θεῷ θεῷ ὁ δέλωρ κωλυ
θίσεται. 409.21.

ὄρμαὶ ἀσύμφωνοι τῇ φύσει. 204.8.

τ' ὄρμῃσαι ἡδὲ τ' παθεῖν ὅτι συμφέρει, ἀρχὴ μία.

102.20.

ὄρμητικὴ κ' ἀφορμητικὴ διώκεται μέρθ' θεῶν.

40.3.

ὄρος ὅλεις τῷ ἄπαξ ὥσθ' τ' μέτρον. 26.5.

ὄρτυγες. 388.9.

τὸ ὅσον πάντων προσημνέον. 114.12.

ὄρεάκινον τ' λόγον τίς ἔχει. 306.16.

ὅα καὶ θαυμαστῶς. 362.14. 364.13.

ὅλεις πᾶσι δι' ἀλλόττειον ἔργον. 136.11.

τὸ ὅδε τῶν ἐν τοῖς ἀπροαίρετοις. 208.19.

ὅσα αἰσάνος. 45.11.

ὅρανόν βλέπει ὁ φίλος τῷ θεῷ. 221.20.

ὅσια τῷ ἀγαθοῦ καὶ τῷ κακοῦ προαίρεσις ποία.

138.5. 479.15.

ΠΙΝΑΞ.

ἑοῖα τῷ ἀγαθοῦ χρεῖσις οἷα δέϊ φαντασιῶν. 112.

14. 151. 13.

ἑοῖα τῷ ἀγαθοῦ ᾧ ἡδεσθαι ἐπ' ἀγαθοῖς. 297. 8.

ἑοῖα τῷ ἀγαθοῦ ἐκεῖ ὅπου ἡ τῷ θεοῦ. 175. 14.

ὃν φυτῷ ἢ ἀλόγῳ ὅς ζητεῖται. 19.

ἑοῖα τῷ ἀγαθοῦ καὶ τῷ κακοῦ ἐν τοῖς ἰδίοις ἐστῇ.

366. 5.

ἑοῖα τῷ ἀνθρώπων οὐ πάντας καθαρά. 485.

11.

ὀφέλλι. 342. 13.

ὀφελος ὅδεῖν πῶς λουδοῦσι. 125. 17.

ὀφελος ὅδεῖν τῷ ἀναγινώσκειν, ἢ ὁλοῖται μὴ πε-
ριποιεῖ. 435. 11.

ὀφθαλμοὶ κεντεῖν ἵνα ἴδῃ, πρῶτος. 126. 5.

ὀφθαλμοὶ εἰκὴ ὅδε κεῖν ὁ θεός. 255. 10.

ὅπως σωθῶν τὴν κεφαλὴν κατ' ἐκεῖνο τύπεται
ὁ φυλάττει. 125. 2.

ὀφρὺς ὁ φρὺν ἐπαῖσαι. 10. 21. 48. 14. 100.

16. 310. 3.

Π

πάθος πῶς γίνετα.

282. 3.

πάθους

πάθοις χέουσιν θέλει τὶ ἐ μὴ γίνεσθαι. 131.6.

παιὶν ἀπολλοῦ. 308.1.

παιῖνας ἐν φυλακῇ γράφει, ζηλωτὴς σωκρά-
τους. 173.1.

παιδάρια ὅταν ἀπολειφθῇ μόνα, τί ποιεῖ. 318.

12.

παιδείας δεόμεθα, ὥστε μαθεῖν τῷ βιολόγῳ καὶ
ἀλόγῳ κρίσει. 43.14.

τὸ παιδύεσθαι μανθάνειν τὰ ἴδια καὶ ἀλλότρια.

115.9.445.4.

παιδύσεως ἀρχὴ ἡ τῶν ὀνομάτων ὑπόσχεσις.

99.22.

παιδίον ὅστις, ὅρ μεταπίσαι τις ἐ δυνάμει. 142.

13.

παιδίον ὅστις ἀγνοία. 153.22.

παιδίον διατί ἐ φοβεῖται τὸ τυραννοῦ. 459.1.

παιδίᾳ πῶς ὑδιδέληται τῷ κλαίειν. 212.19.

παιδίᾳ ἄλλοτε ἄλλα ποιεῖ. 15.20.322.6.

παιδίᾳ τὸ τρυγῆτον ἢ τὰς ἀργίας ποθεῖ. 473.9

παιδίοις καὶ ἀνθρώποις πῶς φοβέσθαι. 465.5.

παιδοδρίβαι πεπρωκότος τῷ παιδίου τί λέγουσι.

478.1.

παῖσαι τὰ π ἀγαμέμνονα ϵ ἀχιλλέα. 123.6.

παῖς διώεται μὴ ὑπακύνειρ. 6.21.

παῖς ἐν βίῳ ὁ ἀπαίδευτος. 330.12.

παῖδα δέλων μὴ ἀμῦτάνειρ, δέλῃ τὰ ἀλλότρια.

7.13.445.2.

παλάτιον. 429.19.

πανδοκεῖον δίοδος ὄσι, καὶ τίς ἐν αὐτῷ μένῃ.

261.9.

πανδοκεῖα τὰ θεωρήματα ὄσι, ἐν οἷς πινεσ κατὰ
μύνοις.

262.7.

πανηγύρει ὅμοια τὰ ἡμέτερα. 204.10.

πανηγυρίζοντες πῖνα πάχοις. 205.9.

πανθοίδης φιλόσοφος. 230.4.

πᾶς ἄνθρωπος ἑαυτὸν δεραπλῆι. 107.2.

πάντες ἄνω τῷ θεῷ γέγονα μερ. 48.11.

πάντα λυῶσθαι δοκεῖ. 91.9.

πάντα φίλων μεσά. 369.14.

πάντα εἰλήφα μερ πρὸ τῷ θεῷ, ϵ αὐτοῖ ἑαυτοῖς.

412.4.

πῶσθαι πῖσαι πῖνες. 183.8.

πρῶδαιγμα ἄνω θεῷ ἀπεσκαμνί ϵ ὁ κινικός.

472.17.

πῶδαιγμα

πῶς λείψματα οἷς χρῆται ὁ θεός, οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες.

394.16.

πρῶτος οὗτος ὁ ἀξιούμενος ἐκ τῆς φιλοσοφίας.

151.1.

πρῶτος ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις. 126.4. Ἐν
φιλοσοφίᾳ. 8.

πρῶτος λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι, οὐ μὴν πρῶτος
γὰρ. 429.20.

πῶς ακολουθητικὴν διδάσκει ἡμῖν ὁ θεός.
58.8.98.1.

πῶς ἀλλὰ τῆς ἰδιότητος πότε θεωρεῖται. 91.
21.

πῶς σκεπτικὴ ἔχει ὁ φιλόσοφος πρὸς τὸ κοσμεῖν
ἑαυτόν. 61.11.

πῶς σκεπτικὴ καὶ διδάσκει πῶς ἑαυτὴ εἰδέναι κα-
λόν. 169.11.

πῶς σκεπτικὴ δεῖ ἔχειν πρὸς τὸ ἀρκεῖν αὐτὸν ἑαυ-
τῷ. 316.3.

πῶς ὁρᾷ τὰ πρὸς τὸ σῶμα. 26.18.

πῶς ὁρᾷ τὴ φύσιν αἰσθητικῶς. 96.17.

πῶς ὁρᾷ τὰ ἄλλα πρὸς τὴν προαίρεσιν. 261.3.

πῶς ὁρᾷ τὴν ἀλήθειαν ἐνεκα τῆς ψυχῆς. 106.18.

ΠΙΝΑΞ.

πατήρ ἑσὺ πότε λοιδορεῖται. 18.21.

πατήρ ὑπαγορεύεται ὕδι μελεῖσθαι. 17.10.

πατήρ κακὸς ὁ δυσαρρεστῶν τοῖς τέκνοις. 88.10.

πατήρ ἐβλάπτει αἰῶν τὰ χρήματα. 286.15.

πατήρ μὴ πληρώσας τὸ αὐτῷ ἔργον τί ἀπολλύει.

328.13.

πατρὸς ἐ παιδὸς ποία ἡ φιλία. 249.10.

πατὴρ καὶ κηδεμόνα ἔχομεν τὸν θεόν. 71.12.

πατὴρ τὸν ἑαυτῷ οὐδενὶ ἔξεστιν ἐπανορθῶσαι.

391.7.

πατὴρ πρὸς διὸς εἰσι τῷ πατρὶ.

πάτρων οὐ πάτρων. 306.11.

πείρα ἐκ ἔστιν αἰσχρά. 430.16.

πειρατηρίων πόνοι ὠφέλιμοι. 389.4.

πέλαγος οὐ ταρασσεί, ἀλλὰ τὸ δόγμα. 212.

10.

πελαργὸς καὶ ἄνθρωπος κατὰ τὸ σῶμα ὅμοιοι.

135.15.

παμμάτῳ ἀπέχεσθαι τίς ὀφείλει. 15.12.321.

19.

πένης φραγδλίαρ ἐ συμπληροῖ. 111.11.

πενθὸς τὸ κυνικοῦ ἄλλος τοιοῦτος. 350.6.

πένδι

πένθη καὶ οἰμωγὰς ἔξελεῖρ ἐκ τῷ βίου. 53.6.
 πενίαν οὐ δεῖ ἐκβάλλειν ἀλλὰ τὸ δόγμα π' αὐ-
 τῆς. 327.20.

πεπαιστωμένῳ τῷ ἀπαισβίου πῶς οὐκ ἰδιωρε-
 φεται. 146.1.

πεπαιστωμένος τίς οὐκ ἔστι. 221.7.

πεπαιστωμένον ἔργον μήτε ἄλλω μήτε ἑαυτῷ ἐγ-
 καλεῖν. 4.10.

περαιβοί. 378.1.

πέρας τ' νόσου ὁ θάνατος. 424.11.

περὶ λίαν τίνος οὐκ ἔχει ἔξουσίαν. 378.12.

περίοδος τῷ κόσμῳ πῶς ἀνύεται. 154.6.

περιώδω τῇ ὅλῳ τίναν ὑπέταξεν ὁ θεός. 411.
 16.

περίοδος τ' πρὸς χάρισιν ἄλλω ἄλλοις ἀνάγκη
 εἶναι. 367.12.

περιστὸς τ' μάταιον πρὸ ἄλλω λαμβάνων ὃ ἔξ
 αὐτῆς τίς ἔχει. 75.14.

περιστάσεις αἱ λεικνύσασαι τοὺς ἀνδρας. 118.16.

περιστάσεις πάντα τὰ περιεσσηκότε. 171.13.

πέρπερος τίς ὄντι. 284.9.

πρὸς θιυαί ἐσμεν κατὰ δυνάμιν προαφεικίῳ.

257.1.

§ 4 πηλὸς

ΠΙΝΑΞ.

πῆλός κομψὸς πεφυραμέν^{ος} ὁ σῶμα. 40.1.

345.16.489.18.

πηνίδιον ἔξυλον ἔχει ὁ κωικός. 339.12.

πιθανὸς οὐδείς οὕτως ὥς ἐκείνος ἐαυτῷ. 452.

14.477.18.

πίθικος πᾶσαρ δέαρ μιμείται. 16.3.322.11.

πίθικος ἀντὶ ἀνθρώπου ὁ ἄπιστος. 164.6.

πίθον σεγνὸν τίς ἔχει, καὶ τίς τετυπημέν^{ος}. 497.

12.

πινακίδες πρὸς καίσαρ^{ος}. 77.2.

πινακίον παλινόμερ χρείας ἐνεκα. 106.17.

πίσης ἢ σροχῷ πίνι ἐκ ἐπὶ χρεία πρὸς ὃ ζειπεῖρ

ἂ εἶδε.

499.7.

πιστὸς καὶ ἐλεύθερος τίς ὅ δυνάται εἶν^{αι}. 52.12.

πλακωταρίου ἀπέχουσαι δεῖ εἰς ὃ ἀποχέουσαι

κορασιλίου.

313.16.

πλάτυσμος.

120.11.144.16.

πλάττω φιλόσοφος καὶ.

69.8.

πλάττω πρὸς ἀληθείας ποῖα εἶπε. 133.12.254.

15.

πλάττω τὸς ὄρους προτάσει τῇ τῷ χρησίμου

προλήψει.

218.20.

πλάττω

πλάτων τί ἔλεγε ὅταν φαντάσια προσπίπῃ.

227.1.

πλάτων λέγει ὅτι οὐ μόνον δεῖ μελετᾶν ἀπο-
θνήσκειν ἀλλὰ καὶ σβεσθῆναι. 429.15.

πλάτωνος χαρακτήρ ποῖος. 222.22.

πλείους ἄξιοι ἐσμεν ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν. 11.19.

πλεονέκτημα ἔσθ' ἀπαιδούτῳ αἵτιον τῷ πεφυσῆ-
σθαι. 106.6.

πλέων τί φαντάζεται. 212.6.

πλοῖα πολλὰ ἰδόντες διαχεόμεθα. 440.2.

πλοῦτος ἀδιάφορος. 182.7.

πλότων εἴ ἐσι πίνες οὐκ οἶδας. 242.7.

πνιγεῖς ἢ πυρεξέας πῦρ λθοι τίς, οὐδὲρ διαφέρει.

166.3.464.7.

πόα κατὰ ἄλληλος κινεῖ τὸ πρόβατον πρὸς τὸ φα-
γεῖν. 266.2.

ποιητὴς τί λέγει πρὸς τὸ ξένον. 311.8.

ποιητὰ τί ἐπαινοῦσι. 194.10.

ποιμὴν ὅστις ὁ βασιλεύς. 344.8.

πολέμιον ὧς ὑδίσουλον πῖνα ἡγούμεθα. 449.

15.

πολεμὸς ποιεῖ τὸ ἀγαθὸν οἷοις τῶν πυρηννίδων.

19.2.

πολέμιον

πολέμωρ τίς ὃς ἀκολάστῳ σώφρωρ ἐγένεθ. 275.

9. φιλόκαλος νεανίσκος. 490.8.

πολιορκία Ἑ κατὰ σκαφή ὅταρ τὰ δόγματα ὀρ-
θα καὶ θαιρῆται. 136.19.

πόλις κυριώτερον πολίτου. 184.16.

πόλις μεγάλη ὁ κόσμος. 338.14.

πόλεις ἅπαρ τῆς ἐλευθερίας ἀπώλонт. 429.

12.

πολίτης πιδὸς κὴ αἰδήμων ὠφελεῖ πλὴ πατρίδα.

12.18.

πολίτου ἐπαγγελία μηδὲρ ἔχει ἰδίᾳ συμφέρον.

184.5.

πολιται ἀγαθοὶ ὑποτάττοις πλὴ γνώμηρ τῷ νό-
μῳ τῆς πόλεως. 85.19.

πολλὰ καὶ ποικίλα ἐν μακρῷ χρόνῳ ἀποβαίνειρ
ἀνάγκη. 370.18.

τοῖς πολλοῖς ἐλεῖ πισθίνειρ. 154.16.

πόνος Ἑ ζημία ἐκ ὑδὶ τῇ ἀμῆτημάτων. 389.

2.

πόρδωνες πῶς γίνονται οἱ κυνικοί. 352.21.

πορφύρα τῇ ἐν ἱματίῳ τίς ὅμοι. 277.10.

πούλβινον. 365.4.

πὺνς

πὺς κατὰ φύσιν καθαρός, ὥς πὺς εἰς πηλὸν ἐμ-
βαίνει. 168.1.

πόδας μὴ πηλοῦσθαι ἀμήχανον. 486.12.

πράγματα ἔταράσσει ἀλλὰ δόγματα. 4.1.

πράγματα πρὶ χειρὶ αὐτῷ τί ὄσι. 90.6.

πράγματα ποτὲ ἀγαθὰ ποτὲ κακὰ ὑπολαμβάνο-
μεν. 248.20.

πράγματα πολὺ πρότερον ἡτῆς, ἢ ἀνθρώπου.
378.14.

πράγματα πρότεροι τῶν ἀνθρώπων κύριοι.

403.19.

πραγμάτων ἔδει προγγεῖσθαι, ἀλλ' ἐπακολου-
θεῖν. 310.16.

πραγμωρίδου. 346.10.

τὰ πραττόμενα ποσάχως πράττεται. 320.6.

πρεσβυτέρου τινὸς περὶ, ἱστορία. 76.8.

πρεσβύτης τὰ τῷ παιδίῳ ποιῶν γελοῖος. 375.

22.

πρίαμος τί πρὶ αὐτῷ λέγει. 53.14. πεντήκοντα
τέκνα ἐχρύνεσθαι. 352.12.

πρίσκοις ἐλαΐδιος τί ἀπεκρίνατο θεῷ ὡσαύτα-
νῶ. 45.10.

προκίρσις

προαίρεσις προαίρεσιρ δὴνα γὰρ κ' ἡ κινεῖ. 102.

1. 139. 14.

προαίρεσις τῇ ἐφ' ἡμῶν. 115. 12. 164. 18.

197. 12.

προαίρεσις οἷα δεῖ γ' ἀγαθόν. 148. 10. 449.

21.

προαίρεσις ἴση διώσται φυλαχθῆναι. 172. 20

προαίρεσις ἀδούλωτορ καὶ δυνυπότακτορ. 183.

21. ἐλδύθερον φύσει.

205. 18.

προαίρεσις ἡ κακία μόνη ἡ ἀρετὴ μόνη. 258. 15.

449. 22.

προαίρεσώς ἀλλοτρίας κύριος ἐδείξ. 493. 2.

προαίρεσει μόνη εὐδέχεται παρρεῖν. 394. 2.

προαίρεσιρ τίς ἐτιρεῖ.

3. 22.

προαίρεσιρ πῶ ἐαυτῷ ἐξοργαζόμενῳ προκό-

πτει.

52. 9.

προαίρεσιρ τεπμικρὸς τί λέγει.

107. 16.

προαίρεσιρ ἀγαθὸν δόγματα ὀρθὰ ποιεῖ, σρεβλὰ

κακίῳ.

138. 10.

προαίρεσιρ οὐδὲρ ἀπροαίρετορ ἐμποδίζειρ πέ-

φυκε.

258. 13.

προαίρεσιρ ἀκώλυτορ ἔχει ὁ ἄνθρωπος. 101. 8.

προαίρεσιρ

προαίρεσιρ οὐδὲρ βλάβηι εἰ μὴ αὐτὴ ἑαυτῷ.

329.15.448.3.

προαίρεσιρ κὶ τὰ ἐκτὸς τηρεῖρ ὃ ῥάδιον. 7.5.

προαίρεσιρ πῶς τις ἀπώλεσε. 439.2.

προαίρεσιρ ἡτιμακόπι οὐ δεῖ παραγκυαθεῖν.

497.19.

προαιρετικὴ δυνάμις τὰς ἄλλας καὶ θορᾷ πόσον
ἐκίστη ἀξία. 257.8.

προαιρετικὴ κρείττωρ τῇ φραστικῇ. 259.21.

πρόβατον ὃκ ἀπολείπει τὸ ἑαυτῷ ἐκγονορ. 118.

6.

πρόβατα ὃκ ὠδὴ λεικνύνει τοῖς ποιμέσι πόσον ἐ-
φαγε. 28.20.

πρόβατα πῦρεται ἡμῖν ἑαυτὰ καὶ ῥησόμενα ὅτι ἀ-
μελχθόμενα. 237.12.

πρόβατά εἰσιρ οἱ ἀρχόμενοι. 344.11.

προβλημάτιον ὅτι μέσαι τίνες ζητοῦσι. 242.

13.

προηγούμενα ἀγαθοῦ μὴ ὄντος τὸ ὠδὴ λύνημα ὃκ
ἔσται. 297.11.

προηγούμενα τίνες ἐστὶ. 300.7.

προθυμία φυσικὰ πρὸς τὸ λέγειν εἰσιρ ἡμῖν.

266.5.

πρόθυμα

πρόθυρα καὶ κοιτανῖται πίνα ἐστὶ. 148.18.

προῖτα ὅθεν γίνετα. 6.19.431.3.481.17.

τὸ προκείμενον ἐκπονηθῆναι ὅστις ἐν ὁρέξει καὶ
ἐκκλίσει ἀκωλύτως ἀναστρέφεται. 312.7.

προκοπή σιωπῆς ὅστις πρὸς ὃν τελίῳς ἀγῆ.

50.11.

προκοπή ἐν οἷς μαρτυρεῖται. 217.15.

προκοπαὶ γίνονται, καθὸ ἐκπεπότηται. 294.13.

456.2.

προκόπτω ὁρέξει καὶ ἐκκλίσει πῶς χρῆται. 49.

18.

προκόπτω ταῖς ἀληθείαις τίς ὅστις. 52.22.

προκόψαι δέλω ἀνὸς δόξει καὶ ἡλίθιος. 7.2.

προκρύψης καὶ σκίρω, καὶ τίνα δὲντ' αὐτῶν ἐκ

τῆ διανοίας ἐκβαλεῖν δεῖ. 216.10.

πρόληψις προλήπει ὁ μάχεται. 114.2.400.

6.

πρόληψις τῇ κατὰ τὸν βίον πάντες ἔχομεν.

218.17.

προλήψεις κοινὰ πᾶσι δυνάτωσι. 114.1.

προλήψεις ἐναργεῖς καὶ ἐσηχημασμέναι πρὸς τίνα

δεῖ δυνάπθηναι. 130.12.

προλήψεις

προλήψεις ἐφαρμόσαι οὐχ οἷόν τε. 218.2.

προλήψεις μὴ δυνάσθαι ἐφαρμόσαι πάντων κα-
κῶν αἴτιον. 399.18.

πρόνοια τοῖς κρείττοσι τὰ κρείττω δίδωσι. 327.

9.

προνοία ἐγκαλουῦντα τίνος δὲ ἡδιστα φιλῶσι.

326.16.

προνοία ἐγκωμιάσαι τίνι ῥάδιον. 56.8.

προοίμιον, διήγησις, πίσις, καὶ ἡδύλογος τηρεῖν
τὰ ἐφ' ἡμῶν. 158.11.

προπετεῖς ἐν ῥάμῃ ἑσπὶ τῇ σφαπιατῶν πῶς
λαμβάνονται. 496.7.

προσηγορίαι διάφοροι τῷ διόσι. 108.6.116.13.

προσοδὸς καὶ ἀφοδὸς τῷ ἡλίου μεταβάλλει τὰ
ἡδύγεα. 91.20.

προσοχὴν εἰς τί εἰσφέρομεν. 111.20.

προσοχὴν ὅταν τις ἀφῇ, οὐκ ἀναλήφεται ὁπό-
ταν θέλῃ. 491.16.

προσποίνεις πλάτων ἢ ἀρχῆς διὰ ποίῳν ἀν γέ-
νοιτο. 451.15.

προσωπεῖα τοῖς παιδίοις φοβόρα. 153.19.

357.15.

προσωπεῖα

προσωπεῖα

ωρόσωπορ δοθὲρ ὑποκρίνασθαι καλῶς. 9.7.
ωρόσωπορ τὸ ἰαυτῷ πῶς ἂν τις διασώσῃ. 432.

21.

ωρόσωπα διάφορα ἔμίζνυνται. 432.9.
ωροσρεπτικός λόγος ποῖος τις ἐστίν. 364.18.
ωρόχειρον τί ἔχειρ δει. 432.15.
ωρώτα γόρας. 294.2.
ωρώτος τύπος ὁ τῆς χήσεως φαντασιῶν ἐπὶ
τὰ πάθη. 32.18.282.2.
πῶμα τῷ ἀλεξάνδρου πότε λυ. 136.13.
πῶμα ἐγκεκλεισμένηα ζητεῖ ἐκ φυγῆς. 397.5.
πῶμα ἐξέστης αἱματίου. 75.22.76.1.
πυθαγόρου ἔπος πῶς πᾶσι τίθηται. 307.15.457.

11.

πύθιος ῥέβαλε τῷ ναοῦ τὸν οὐ βοηθήσαντα τῷ
φίλῳ. 20.15.
πυρετὸντα ἔδερ καλύνει κατὰ φύσιν ἔχειρ τὸ ἡγε
μονικόν. 309.4.
πυρετὸς ἐμποδίζει τὴν ὁρμήν. 435.16.
πυρετὸς ἐς ἐρημίαν ἔρχεται. 411.4.
πυρετὸς βωμός ἐστιν ἐν ῥώμῃ. 107.8.
πυριφλεγέθωρ. 318.4.
πυρρῶνεια

πυρρῶνεια σοφίσματα. 129.20.
 πῶλου πῶς λυέχτο σωκράτης. 444.8.

P

ράβδιον τῷ ἔρμου χρυσοῦ γίνεται, ὅπου ἄρ πς
 ἄφατο. 332.13.
 ράδιον τί οὐκ ἔστι. 127.4.
 ρῶμα ἐν νοσοῦντι σώματι ποτὲ ἡδὲ ταῦτα πο-
 τὲ ἐπ' ἐκείνῃ ῥέπει. 208.10.
 ῥήματα μὴ ἡδὲ λεκνύειν τοῖς ἰδιώταις ἀλλὰ τὰ
 ἔργα. 29.1.
 ῥήτωρ διατί ἀγωνιᾷ. 209.10. ποῦ διαφέρει τῶν
 ἄλλων καὶ ποῦ ὁ αὐτός ἐστι. 20.
 ρίζα ὅταν αὐξηθῇ καὶ γόνυ λάβῃ, ὁ καρπὸς ἐκ
 βιάζεται πλὴν φύσιν. 474.15.
 ῥίνας ὡς σωλιῦας ἐπρίκσει ἡ φύσις πρὸς τὸ ἐκδο-
 ῖναι τὰ ὑγρά. 486.10.
 ῥιπίασμός. 430.6.
 ῥοῦφος τί εἶπε τῷ Δρασέα. 42.7. τί εἰώθη λέ-
 γειν. 75.9. 323.18. 363.19.
 ῥοῦφος ποίῳ δοιμασθῆναι ἐχρήτο. 295.18.
 ῥυπαρὸν καὶ ἀκαθαρτον πρέχει πλὴν ψυχλὸν τὰ
 ἡ μοχθηρὰ

μοχθηρὰ κρίματα αὐτῆς.	486.1.
ῥυπρὸν ὃ δει φαίνεσθαι τὸν κινικόν.	354.11.
ῥωμαῖοι. 80.9.114.12. διατί πρὸς τοὺς γέ- τας διεφέροντο.	252.1.
ῥωμαῖον πολιτείας καταφθιδόμενοι κολάζον- ται πικρῶς.	373.14.
ὃ ῥώμη μὴ οἰκείρ. 124.14. ^{καὶ} εἶν. 384.1. 385. 12.441.14.	

Σ

Ἰαννίαν.	353.8.
σκαρδανάπαλθ' ἐκ λῶ δ' αἰμαρ.	343.3.
σάξ' ὅσια θεοῦ οὐκ ἔσι. 175.16. ὅδε τῶν ὄντων κράτισον.	258.18. 296.17.
σάξον λαβεῖν.	132.10.
σκαρπηδὼρ παῖς τῷ διός.	130.17.
σατορνάλια.	122.22. 142.11.
σειρήνες, καὶ τίνες κατασκήπονται πρ' αὐταῖς. 262.11.	
σεισμὸς ὅταν γένηται, τί φαντάζεται τις. 212. 11.	
σημαινομλίου ἀκέρ.	141.17.
σημεῖα προκόποντος πίνα.	29.16.
	σικχᾶναι

σικχᾶναι καὶ σικχαίνειρ. 325.7.473.14.

σιφάροις ἐπαίρειρ. 285.2.

σιωπὴ ῥ' πολὺ ἔσω, ἢ ληλείδω τὰ δὴναγκᾶ.

20.20.

σέλη πῶς πᾶλύνεται. 224.9.

σκελυθρία ἐνός ἐνεκα ὃ λεί ἐγκυλῆρ τῷ κόσμῳ.

88.15.

σινδάριον σαπρὸν ἰδί τὰς κοπρίας ρίπτεται.

162.18.

σινδός ἀχρηστορ ὁ ναύτης ἀχρηστος. 371.22.

σινδὺς χρησίμορ ἐρρίμμιόρ πᾶς πρὸς θύρῳ δῆνα
ρεῖται. 394.5.

σκέψις πῶς καθήκοντος. 65.22.

σκοπὸς πρὸς ῥ' ἀποτυχεῖρ ὃ τίθεται. 14.19.

σκυτέως ὕλη τὰ δέρματα. 341.5.

σκυτικὴ οὐκ ἔστιρ ἑαυτῆς θεωρητικὴ. 110.

18.

σκώληξ τίς μᾶλλον εἶν' ἔχει, ἢ ἄνθρωπος.

490.16.

σκωλήκορ οὐδεὶς ὠδιστέφεται. 163.7.

σούρα. 327.5.

σούσα. 214.20.

h 2 σόωσιμα

σώφισμα ἐφ' ᾧ μεγαφρονεῖρ ἄξιον, ποῖον. 226.

16.

σοφὸς κῆ τὰ θεῖα ἠδιστάμεν Θ' ὁ δ' ἀνάγκη συγχω-
ρῶν. 33.8.

σοφὸς οὐ βράδύως ἤξει ἠδὲ γ' κινίσει. 350.1.

σπέρμα ἀτελὲς γ' πρὸ τῆς γόνυ φύσαι σάχυν ἐκ
φέρορ. 474.2.

σπέρματα βύρηνείας πῶς τις ἀπολέσει. 242.

16.

παλάγχων δι' αὐτὰ ἔδεόμεθα. 101.2. 173.16

παιλὼν ἢ ἡπαρ τῶν ὠχρίων τι πέπονδε. 197.19.

παιουδάζων τὰ μὴ ἑαυτῷ τὰ ἑαυτῷ ἀπώλεσε.

122.12.

παιουδαῖος τί ἐπαγγέλλεται. 63.9.

παιουδαῖος ἀγωνίζεται ὅπου κρείσσων ἐστὶ. 295.

2.

παιουδὴ πῶς μόνον τὰ ἀγαθὰ. 247.20.

παιυρίσι λειπνῆσαι δίδασιν ὁ ὕπατος Θ'. 482.3.

παύθμιον ἠδὲ τῇ δ' ἰσθμῷ καὶ σεβλῶν δ' ὄρομερ.

190.12.

(9.

παύσιρ λιὼν δειῖ ἔχωρ ἐν τῷ βίῳ ἔξω ἔκχευε. 113.

παύχες γίνονται ἵνα διερωτῶσι. 170.15.

παύχας

ΠΙΝΑΞ.

ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	382.15.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	120.11.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	125.7.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	213.20.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	33.4.262.18.355.16.417.12.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	307.20.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	371.8.372.2.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	464.9.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	496.7.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	95.20.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	233.9.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	146.9.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	71.8.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	48.19.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	70.3.72.20.
ἐκχέουσι δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	74.19.

συγκλητικός πῶς γίνεται δοῦλος. 399.12.
 συκῆς καρπὸς μιᾷ ὥρᾳ ὁ τελειῖται. 95.5.
 σύκορ χειμῶνος ὑδιποθῶρ μαρτός. 381.18.
 συλλογισμὸς πᾶσι φιλοσόφωρ μανθάνεται. 117.

2.

συλλογισμοὶ καθόλου χρήσιμοι. 247.6.
 συλλογισμοὺς ὁ μεταπίπτοντας μελετῶμεν ὅ
 ὅ ἐμπείρως διαλέγεσθαι. 199.11.
 συλλογισμὸς πρᾶξι ποιᾶ παιδεία. 221.8.
 σύμβολορ πρὸς τῆς φύσεως δεῖ ἔχειν τὴν φαντα
 σίαν. 314.11.
 σύμβολα τὰ τῷ θεοῦ δεῖ σώζειν. 97.9.
 σύμβουλορ βίου καὶ πιστὸρ οὐδεὶς ἀπράξει.
 498.6.

συμπεπλεγμένον σωτηρίᾳ ὅ ὅ ἀληθῶρ συμπε-
 πλέχθαι. 181.2.
 συμποσίον ὁ βελθεῖρ διωάμενθ, μιλῶρ οὐκ ἀ-
 νιᾶται. 214.21.

συμπότης ἄξιθ θεῶρ τίς. 8.8.
 συμφέρορ καὶ ἀνούφορορ πάντες λαλῶσι. 218.
 16.

τὸ συμφέρορ καὶ ὅ ὅσορ ὁμοῦ σώζεται. 19.5.
 251.3. σύμφο

ἀμφορος ὁ κριτής. 301.2.

σινατυχεῖρ οὐδεὶς πέφυκεν ἀλλὰ σινωτυχεῖρ.

365.19.

σινημνίον γὰρ ἡμέρα ὅτι φῶς ὅτι. 145.11.

τὸ σινημνίον ἀδιάφορον. 169.5.

σύροι. 80.9.114.11.

σύστημα μέγιστον γὰρ ὅτι ἀνθρώπων καὶ θεῶν. 70.

19.

σφαίριζοντες ὁ διαφέρονται πρὸς ἀρπαστοῦ ὡς ἀ-

γαθοῦ ἢ κακοῦ. 166.6.

ἡμᾶ ἀλλότριον πρὸς θέμενοι τίνες. 234.8.

χολῶν οὐδεὶς εἰσέρχεται ὡς δεξαπλοῦσόμενος.

246.1.

σωκράτης ἤρχετο ἀπὸ τῆς τῆς ὀνομάτῳ ἰδισκῇ

ἡρώ. 100.1.

σωκράτης ὅτι καὶ ἐν φυλακῇ, ὅτι ἐκὼν καὶ. 88.13.

σωκράτης ποῖα εἶπερ ὅτε ἐν φυλακῇ καὶ. 140.

12.423.11.

σωκράτης παῖδας ἐγραφε ἐν φυλακῇ. 173.1.

439.1.

σωκράτης συνεινῶσκε τῷ ἰδίῳ τῆς φυλακῆς

κλαόντι. 143.16.

h 4 σωκρά

σωκράτης τί λέγει πρὸς τοὺς δικαστάς. 362.21.

276.12.

σωκράτης τί ἔλεγε πρὸς τῇν θεῶν. 85.8.

σωκράτης πεπεισμένος ὅτι οὐκ ἔστι τῇν θεῶν οὐρανός.

74.7.

σωκράτης πανταχόθεν ἀφηρῆκει τὸ ἠδιδεικτι-

κόρ. 28.12. ὁρᾷ τὴν οἴησιν. 320.14.

οὐδέποτε εἶπερ εἰδέναι τι. 293.22.362.5.

ἐλάνθανε φιλοσοφῶν. 471.6.

σωκράτης ὃ τετήρηκε τὰ ἐκτός. 159.15.444.

12. πῆρκοιτο αὐτῶν. 293.12.

σωκράτης αὐτὸς αὐτὸν ἤλεγξεν. 156.12.

σωκράτης ἔκ ἀθλιώσις ἀλλὰ κόσμιος. 70.8.

σωκράτης ἔλεγε βίον ἀνεξέταστον μὴ ζῆν. 129.

9.314.6.

σωκράτης τίνα ἐκάλει μορμολύκεια. 153.16.

σωκράτης ἐπέθετο τὸν τὸ ἀνακλητικὸν σημαί-
νοντι. 142.7.

σωκράτης οὐ κλάει ὅτι τὸ δαῖμα ὃ βλέπει. 214.

17.

σωκράτης οὐ ἔχω πρὸς ὅσω πορ διετέλει. 125.22.

σωκράτης πῶς ἥσκει σφαιρίζει. 166.16.

σωκράτης

σωκράτης πῶς ἡξί' αὖ μαντὸν ἔδωκε. 20.5.

σωκράτης μηδενὶ ἄλλῳ προσεῖχερ ἢ τοῦ λόγου.

32.6.

σωκράτης ποῖα ἐρδιώαμιρ εἶχε. 324.19.

σωκράτης πῶς ἐλεγκτικῶς χόρσας εἶχε. 337.1.

σωκράτης λιὸν καὶ τὸ προσδιαλεγόμενον μὴ

τυγῆσαι αὐτῶν. 192.16. αὐτῶ μόνῳ αἰεὶ ἀρκέ

μενθ'.

270.14.

σωκράτης πῶς νοήσκει ἐαυτῶν. 227.7.

σωκράτης οὐ πάντας ἐπειθερ ἰδιμελείσθαι ἐαυ-

τῶν.

276.8.

σωκράτης τί εἶπε τοῦ ἀλκιβιάδου. 280.19.

σωκράτης οὐκ ἐπεξέεκα ὡς. 416.1. ἀποθνή-

σκῶν σῶζεται.

428.10.

σωκράτης πῶς ἐφίλει τοὺς ἐαυτῶ παῖδας. 377.

2. πῶς ἐζήσσε μετὰ αὐτῶν τῆς γυναικός.

393.18. 444.9. 450.5.

σωκράτης ἐστρατὸν ἔδωκε. 423.4. 438.16. οὐ

κατέλιπε πῶς τάξι.

383.21.

σωκράτης ὡς λέοντα σαλκμίνιον πεμφθῆναι αἰ-

χρὸν ἠγείτο.

423.6. 464.20.

σωκράτης ἴδιον μηδέποτε προσεβλήσθαι ἐν λόγοις.

194.3.

σωκρά

σωκράτους λόγοι τίνι ἔωροσῆκοντες. 372.20.

σωκράτους βίος τίνωρ ὅσι πῶς δειγμα. 444.2.

σωκράτους γυνὴ ὕδαρ κατέχευε τὴ κεφαλῆς αὐτῆς.

450.7.

σωκράτους ἔπαινον ὅ ἀπόδειξις ποῦ τῷ ἐπαινου-
μίου. 464.15.

σωκράτους ἡρώρ οἱ ὠραιότατοι καὶ δὴ λένεσται.

488.5.

σωκράτει ῥ' μέγα καὶ ὁζαίρετορ προσήκει. 47.

17.

σωκράτῳ ἀπεφάναντο ἀσεβῆσαι οἱ δικασταί. 328.

11.

σῶμα κοινὸν πρὸς τὰ ζῶα. 48.17.

σῶμα καὶ κτήσις αὐτῷ δεσμὰ ὅ βάρη. 72.7. ὅκ
ἐφ' ἡμῖν. 115.14. 417.7.

σῶμα ῥ' αὐτῷ ἐγκυχείριται ἐκείνῳ ὥς ἵππῳ.

487.19.

σῶμα ὁλόκληρον εἶναι οὐκ ἐφ' ἡμῖν. 405.5.

σῶμα μέχρι τῷ μὴ προσκόπτειν δεῖ καὶ λωπίζε-
σθαι. 491.3.

σῶμα οὐ τῷ τυχόντι πῶς δίδωσιν πρὸς ὡς ὡς
λεῖα. 194.20.

σώματα

ΠΙΝΑΞ.

σωμάτιον φύσει νεκρόν. 310.6.
 σωμάτιον τίνων ὅτι δούλων. 345.9.
 σωμάτιον ὡς λίθος κωλύεται. 406.7.
 σωμαλὶς δούλος ὁ θανάσκας τὸ σωματίον. 124.

21.

Τ

ταπεινὸν οὐδὲρ πλεὶς αὐτῶν ἐνθυμούμενοι τίνες.

49.4.

ταπεινὸς καὶ ἄλλοις ὑποτεταγμένοις τίνα ποιεῖ.

434.16.

ταῦτα ἄφνω ἔγινεταί. 47.11. αἰσθάνεται τὸ

αὐτῷ πρᾶσιβῆς. 47.5. 474.21.

τάφρον σκάπτειν. 371.15.

τέκτων ἔργον διαλέγεται πρὸς τὸν τεκτονικῶν. 334.

6.

τέκτων ἔκτῃ οὐκ ὡς πελεκῶν. 468.7.

τέκτωνος ὕλη τὰ ξύλα. 94.10. 341.4.

τέκτωνος μάθησις ἀντιπρᾶ, τὸ ἔργον χρεῖαν ἔχει.

201.2.

τέλος τὸ ἐπεὶ θεοῖς. 85.12. 112.13. 148.

11.

τέλος τὸ φιλοσόφου ὁρθὸν ἔχει λόγον. 469.2.

τέρας

ΠΙΝΑΞ.

τέρας ἰδί γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι τί ὄσι. 278.6.

τετραετία ἡ Ὀλυμπιάς. 388.1.

τετρασάρορ. 446.22.

τερυπημένον πίθορ ἔχει ὁ τὰ ἀπόρρητα ἐκφέ-
ραρ. 497.12.

τετυφλωμένος τὰ κυριώτατα ἐλεείρ διεί. 134.
8.

τῶξις τῇ ἐκτὸς ἐκ ἐφ' ἡμῖν, οὐδ' ἀγαθὸρ ἢ κα-
κός. 165.8.

τέχνη πότε ἑαυτῆς γίνεται θεωρητικὴ, καὶ πό-
τε οὐ. 110.11.

τέχνη πῶς ἀπόλλυται. 181.11.

τέχνη πᾶσα ἰσχυρόντι ἔχει ἐν τοῖς ἑαυτῆς. 199.9

τέχνη πᾶσα κόπορ ἔχει τοῦ ἰδιώτη. 200.16.

τέχνη χειρὸς κρείσσωρ τῷ ἀργύρου. 300.1.

τέχνῳ μέσηρ ἀπὸ ὀλίγωρ ἐκ ἑστὶρ ἀναλαβεῖρ.
112.9.

τέχνιορ κομφὸρ ἐκλέξαι τὰ ὀνομάπια καὶ σω-
θεῖναι. 363.3.

τεχνίτης οὐ θέλει ἀρέσκειρ τοῦ ἀτέχνου. 198.

11.

τεχνίτης πᾶς καταμελᾷ τῇ ἄλλωρ πρὸς τὸ αὐ-
τῷ

τῷ ἔργῳ. 494.2.
τεχνίτου ἔργον ἀποφανόμεθα ἐκ τῆς κατασκευῆς.

57.3.
τεχνίτου ἡμῶν πρὸς τὴν τέχνην ἀρμόζεται.

470.2.
τεχνίτῳ πῶς τὰ ἐμφαίνοντα. 57.6.
τεχνίται ἀφ' ὧν ἔμαθον δεικνύουσιν τὰς τέχνας.

334.5.
τεχνιτῶν ἄλλων πρόληψιν προσβαλομεν, φιλο-
σόφου δ' οὐ.

468.16.
πὶ ποῖ πῶς ἀκώλουθον γίνεται. 64.2.
πῶς τῷ ἐκτὸς οἴῳ δὲ ἢ, ἄλλῳ ὑποτάσσει. 434.

20.
πῶς τῷ παιδὸς προσπαισθέντος τύπτει τὸν λίθον.

330.1.
πῶς τῷ καὶ μάμμηρ ὁ μὴ θέλων καλεῖται τίς. 213.

11.
τόνοι ἐν σώματι ποῖοι. 206.2.

τόποι ὅτε πῶς ὅς ἀσκηθῆναι δεῖ. 32.9.281.

15.
τορμῶν οὐδεὶς εἴπερ ὀβελίσκος. 241.10.

τραγωδία δὲ θρώπων ὅτι πᾶσι τὰ ἐκτὸς τε θαυ-
μακό

μακότιον.	53.15.
φραγωδία ἀρχὴν ἔχει τὸ φαινόμενον.	137.18.
πὺς γίνεται.	213.22.
φραγωδία τόπος ἔχουσι ἐν τοῖς βασιλεύσι.	120.
22.	
φραγωδοὶ μόνοι ἄσαι ὃ διώκονται.	319.14.
φραγνὺ χαρακτήρ δόκιμος.	447.1.
φραπέζης πυλῶροι οἱ νυκτικῶν.	352.20.
φράχλον ἀνατείνῃ ὁ ἐλδύθερος.	221.19. πῖνα
τὰ ἐπαίροντα αὐτόν.	423.22.
φρία τέσσαρα εἶναι ὃ μέγιστον κακόν.	330.19.
φριβὴς πινος λείπει ὁ τῆν φιλοσόφωρ ἀκυσόμε-	
νος.	265.3.
φριπολέμω διατὶ βωμὸν οἱ ἄνθρωποι δίνεσθαι	
κασι.	54.5.
φρίτθ τόπος ὁ τοῖς προκόπουσιν ἰδιβάλλων.	
282.12.314.2.480.16.	
φροφὴ καὶ τὰ πρὸς τὸ σῶμα ἔτοιμα τοῖς ἄλλοις	
ζώοις.	95.10. αὐτὰ δεῖ παραλαμβάνειν
μέχρι τῆς χρείας τῆς ψυχῆς.	21.20.
φροφὰς ὁ διδόνς διώκεται ἀφελέσθαι.	167.11.
τύποις ἐν τῇ ψυχῇ φυλάττομεν.	92.11.446.
19.	τύραννος

τύραννος ὁ φοβερὸς τοῖς πρ' οὐδὲρ πεπονημένοις
τὸ σῶμα. 73.13.459.21.

τύραννος τῷ σαρκιμδίῳ ἀπειλεῖ. 138.17.

τύραννος ὁ δῆσσι τῶν προκίρεσι. 105.2. αὐτῆς
κύριος ὁ γίνεται. 357.11. ὁ ταράσσει. καὶ
κύριος τῷ νεκροῦ. 107.9.21.

τύραννος ἐξ μηστὴρ ὁ δένει ἐσφαξε. 171.19.

τύραννον οὐδεὶς δεραπύει ὡς ἄνθρωπον. 107.

3.

τύρανοι ἐν τῷ κόσμῳ πολλοί. 410.13.

τυράννοις τίνας ἐν ἡμῖν ἔχομεν καθ' ἡμέραν.

409.9.

τυρὸν ἀγκίστρον λαβεῖν ὁ ῥάδιον. 295.16.

τυφλοῖς ὁ λείποισι τροφαί. 394.11.

Υ

υἱάλινον ποτήριον. 381.7.

υἱεὶα ἀδιάφορον. 182.7. ἀλλότριον. 406.

20.

υἱαίνειν τὸ σῶμα ἐκ ἐφ' ἡμῖν. 405.6.

υἱεινὸν καὶ νοσηρὸν πρὸ τῷ ἵπποκράτει πάντες

ἐλεγον.

218.6.

υἱοὶ

υἱοὶ

ὕμνοι καὶ ὠμάργες ὅ οἱ δὴν πλέγοντες χροῶνται.

235.14.

ὕδωρ πίνωρ μὴ λέγῃ ὅτι ὕδωρ πίνει. 29.5.319.

20.

ὕδωρ διατί πρεσβύαστερ ἢ φύσις. 486.14.

υἱὸς κακὸς ὁ δυσαρρεστὸν τοῖς γονόσι. 88.9.

υἱὸς πῶς ἀπολλύνει τὸ ἑαυτῷ ἔργον. 328.18.

υἱοῦ ἐπαγγελία τίς. 184.19.

υἱὸν δέλωρ μὴ ἀμῦτάνειρ μαρὸς, καὶ δέλει τὰ
ἀλλότεια. 7.13.445.2.

ὕλη τῷ ἀγαθοῦ τὸ ἴδιον ἡγεμονικόν. 285.7. ἐκ-
σου ἢ αὐτῷ διάνοια. 341.3. τῷ φιλοσόφου ὁ
λόγος. 469.1.

ὕλη τῆς πρὸ βίον τέχνης ὁ βίος ἐκαστου. 94.

12.

ὕλαι τῇ πεσοιρέσει τὰ ἐκτός. 138.6. ἀλάφο-
ροι. 164.9.165.5.

ὕλεις τεθαιμακότες οἱ ταπεινοί. 169.10.

ὕπατεια ποῖον πῆσι. 482.1.

ὕπατῶσαι δέλοντα τίνα δεῖ ποιεῖν. 481.18.

ὕπατη. 145.20.

ὕπελθινος τῷ ἐφ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος. 89.21.

ὕπηρετης

ὑπὸ κριτικῆς τῆς διὸς ὁ κινωικός. 353.7.

ὑπὸ κριτικῆς ἀριστοῦ τῆς ἐαυτῆς οὐδὲν μισεῖ. 386.

10.

ὑπόδημα ποῖον τι γίνεται, ἐὰν πόδα τις ὑπερβῇ.

26.3.

ὑποδημάτωρ δέομεν ὅτι πορεύεται πρὸς σκυτέα.

374.7.

ὁπότε οὖν ὡς ὁρᾷ διβάζετα ὅτι ἐξῆς λόγῳ. 65.

19.

ὑπόθεσις λαβερῶν ὡς δὲ τις ἐφ' αὐτῷ ὅτι. 143.

19.

ὑποθέσεις ἀλλάξαι ὅτι δίδονται. 87.10.

ὑποθετικοὶ λόγοι. 123.10.246.13.380.1.

437.8.

ὑποθήκαι καὶ ἐντολαὶ παρὰ τῆς διὸς ποῖαι. 122.

13.

ὑποκριτικῆς δράματος ἕκαστος ὅτι. 9.2.

ὑποκριτικῆς ἀγαθὸς παύομεν ὅτι ὅτε λεῖ σῶζεται.

428.11.

ὑποκριτικῆς καλὸς τίς. 461.10.

ὑποληψείδωρ ψυχρὸν καὶ ταλαίπωρον. 419.4.

ὑποληψὶς ἐρεθίζει. 10.8.

i ὑπολήψις

ὑπολήψεις καὶ δόγματα αἵτια τῶν πράξεων ἢ μὴ
πράξεων. 83.20.

ὑπολήψεις ἀγύμναστοι ὥς ὁπλίστρια κατίνονται.
453.20.

ὑπολήψεις ὁρθὰς πρὸς θεῶν ἔχειν κυριώτατον.
18.2.

ὑφάντης ἐκ ἑρῖα ποιεῖ. 167.10.

Φ

φαντασία τί ὅστις μακρόν. 112.15.

φαντασία μὴ σιωαρπάση. 8.16.9.10.10.9.
228.6.

φαντασία ταρακτική δειλοῖ τί ἐμελετῶμεν.
212.2.

φαντασία τίς ὅταν προσπίπῃ, τί δεῖ ποιεῖν.
227.1.

φαντασία χερμὸν ὅστις. 228.13.

φαντασία καταληπτική πῶς γίνεται. 302.

ΙΙ.

φαντασίαν ἀγαθοῦ ἡ ψυχὴ οὐκ ἀποδοκιμάζει. 285.21.

φαντασίαν εἰς ἅπαν μὴ ἰδιδοῦναι. 381.10.

φαντασία

Φαντασίαι δοιμάζειν δεῖ, καὶ κακῇ ἄλλω κα-
λίῳ ἀντιπθεῖναι. 227.18.382.2.

Φαντασίαι τετραχῶς γίνονται. 129.14.

Φαντασίῳ κρατῆσαι δύσκολον. 128.3.

Φαντασίαις διακρίνων ἄφρων οὐκ ἔστι. 248.

ΙΟ.

Φαρμακοπόλαι. 380.10.

Φύλου τὸ ἡγεμονικόν οὐκ ἔστι πιστόν. 252.

ΙΙ.

Φιλίου ἔργον ἐν ὀλυμπίᾳ. 59.10. ἀγαλμα ὁ
ζῶς ἢ ἡ ἀθλιότης. 178.4.

Φηλιμῶν ἐπαφροδίτου σκυτβῆς. 109.1.

421.2.

Φίμην οὐκ ἔστιν εὐσία θεοῦ. 175.16.

τὸ φθεῖρον διάφορον. 171.15.

Φθιστικὸς μελετησάτω πλὴν διαγωγὴν ὡς ἀρρώστου

319.1.

Φθονόρην ἢ περίργον οὐδεὶς ἑαυτὸν ὁμολογεῖ.

243.18.

Φθόνος ἢ ζηλοτυπία πῶς ὁ χεῖρας ἔξει. 10.1.

Φθόνος λυπνὴ ἐπ' ἀγαθοῖς. 193.8.

Φιλαργυρία πῶς βεβαιῶται. 225.10.

φιλάργυρος ὁ ἔνευκ ἀργυρίου ἀγρυπνῶρ. 443.

I.

φιλία τῷ πατρὸς πρὸς υἱὸν ποία. 249.

IO.

φιλία ἐκεῖ ὅστις ὅπου πίσις καὶ αἰδώς. 253.

13.

φίλιππος διοχρίους ῥζουσίαρ οὐκ ἔχει. 378.

II.

φιλόδοξος ὁ ἔνευκ δόξης ἀγρυπνῶρ. 442.

22.

φιλόθερος τίνι νομίσματι χρῆται. 287.8.

φιλόπονος τίς οὐκ ἔστι. 442.17.

φιλόπονος ὅστις ὁ δὲ ἀφ' ἑωρ ὡς τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν τὸν πόνορ. 443.2.

φίλος ὁ δοκεῖ εἶναι ὁ ῥζηπατημλίος περίπνος.

249.3.

φίλος ἐκεῖ ὅστις ὅπου ἡ περὶ αἰρέσεις. 251.12.

φίλος εἶναι πω ουδ' αὖτις ποία τὰ δόγματα ἐκκόψει. 254.5.

φίλοι οὐκ εἰσὶν οἱ ἐκτὸς πθέμλιοι τὸ συμφέρον.

252.16.

φίλοι οἱ ἐν προαιρέσει οἰόμενοι τὸ ἀγαθόν. 253.9

φίλος

αίλα δὲ πρὸς αὐτὸν ἀπονομαζέται. 247.16.

φιλοσοφεῖν πῶς δέλουσί τινες. 16.7.322.16

φιλοσοφεῖν οὐ δυνάμει οὐ ταυτὰ ποιῶν. 16.16.

323.2.

τῷ φιλοσοφεῖν μηδὲν εἶναι ὄφελος λέγουσί τινες.

468.16.

φιλοσοφῆσαι ὅτι πρὸς ἀσκήσασθαι πρὸς τὰ συμ-
βαίνοντα. 308.5.

φιλοσοφία οὐδὲν τῷ ἐκτὸς ἐπαγγέλλεται. 94.
8.

φιλοσοφίας ἀρχὴ ἐρθυνα πρὸς ὅδοι. 190.

9.

φιλοσοφίαν κοσμήσαι τίνι εἴμυρται. 222.1.

φιλοσοφίαν διαβάλλων τίς. 380.12.

φιλόσοφος ὅς ἐστιν εἶναι ἀρκείσθαι. 11.8.

φιλόσοφος πῶς χεῖρων καὶ δειλότερος τῷ
θηρίῳ. 71.20.

φιλόσοφος πάγων ἔχει ὅτι κρίβων. 277.15.

φιλόσοφος ἄγει τοὺς ὠφεληθησομένους. 363.9.

φιλόσοφος ὅς ἐστιν ὁ ἀσχημονῶν. 467.17.

φιλοσόφου ἐπαγγελία τίνες πληρῶσαι δέλουσι.

183.14.

ΠΙΝΑΞ.

φιλοσόφου ἐπαγγελία ἔκ' ἐστὶ κόμην ἔχειν ὁ κρί-
βωνα. 467.48.

φιλοσόφου ἔργον ἔκ' ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τηρεῖν. 310.8

φιλοσόφου τάς τις πρὸς τὰ ἔσω φιλοπονείρ. 17. 6.
323. 16.

φιλοσόφου δῶρον τί' ἔστι. 424.3.

φιλοσόφου τέλθ' οὐ γὰρ φορεῖν κρίβωνα, ἀλλὰ
γὰρ ὁρθὸν ἔχειν τὸν λόγον. 469.2.

φιλόσοφοι γυμνάζοντες ὑδὶ τῆς θαλάσσης ἄγου-
σιν ὑδὶ τὰ χαλεπώτερα. 126.19.

φιλόσοφοι οὐ διδάσκειν κατὰ φρονεῖν τῇ βασι-
λεύῃ.

φιλόσοφοι τί πρᾶγμα ἐλποῖσθε. 181. 18. τί λέ-
γοις πρὸς καλὸν καὶ ἀγαθόν. 184. 10.

φιλόσοφοι πρὸς τὸν τρίτον τόπον κηταίνονται.
32.20.282.16. ἀρχοῦνται πρὸς τὰ δευ

ρημάτα. 293.18. πρὸς τί ἔχει διαρρή-
ματα. 305.8.

φιλόσοφοι διὰ τὴν παρρίδα συμβουλεύουσιν
ἀποχωρεῖν. 325.18.

φιλόσοφοι πᾶσι λέγουσιν οὐ μὴν πᾶσι λόγον.
420.30.π^ε φιλόσοφον πᾶσι λέγουσιν. 250.

φιλοσόφοις μάλλον δεῖ πιστεύειν ἢ τοῖς πολλοῖς.

154.16.

φιλοσόφοις διατρίβωσθε. 217.9.

φιλοσοφίας περί. 78.11.

φιλόσοφος πῶς τις γίνεται. 376.15.

τὸ φιλόσοφον καὶ βλόγιστον ὁμοῦ δὲ ρεθὲρ ὀρθὸν
καὶ καλόν. 81.7.

φιλοτεχνίαρ ἰδιαικινύειν πόδι τῷ ὕλιν. 167.

9.

φίλτρον ἔσθ' ἐξ ὁδοῦ. 216.4.

φλύαρος τίς ἐστίν. 497.7. 498.11.

φλώρος. 44.12.

φοβερὸς πῶς τις γίνεται. 409.2.

φόβος πόδι πίνων ἐστὶ τῷ φοβουμένῳ. 393.6.

ἐκ πίνων οὐκ ἐστίν. 197.8.

φόβος τῇ προσδοκῶμένῳ λύπη ἐστὶ πρὸντων.

408.13.

φοίνιξ τὸ φαινόμενον. 137.21. λεινότητος λέ

γειρ. 268.13.

φοίνικα ἱσάνειρ οὐ δεῖ. 312.3.

φορτικὰ καὶ δυσπράκτουθι ταῖς ἰδίωταις τὰ

τῇ φιλοσόφων ῥήματα. 193.14.

ἰ 4 φράζει

φράζειρ ὁρθῶς ἀγαθὸν ἐκ' ἐστ. 362.17.

φρασηκὴ διωάμις καλλωπίζει τὰ ὀνομάτια.

257.15.

φρασηκῆς αἴρειρ τὴν διωάμιρ ἀχερίσιν. 260.8

φρόνησις τίνα διαρεῖ. 111.4.

φρόνιμος ἐν τῷ κόσμῳ τί ποιεῖ. 410.12.

φρονίμου μόνου ὅσι ᾧ φιλεῖρ. 248.5.

φυλακὴ, ὅπου τίς ἀκωρ ἐστ. 88.12.

φύματα ἐπ' ἀγαθῷ σώματι οὐ γίνετα. 79.

10.

φύρειρ ἢ φύρεσθαι πῶς τις λέγεται. 496.19.

φυσικῶν κοινωνίαρ φυλάττειρ δεῖ. 236.22.

φύσις ἢ ἡδὴ μέρους καὶ ἢ τῇ ὅλων τί ὅσι, μα-
κρόρ. 112.16.

φύσις τὰ πρὸς ἱπηρεσίαρ πεποίκερ ἔτοιμα.

96.3.

φύσις τῆς διανοίας τίς. 133.4.

φύσις ἰχυρότατον πάντων τῇ ἐν ἀνθρώποις.

238.8.

φύσις ἐκάστου τῇ ζωῶν διάφορο. 273.14.

φύσις τῶ παντὸς δώκειρ ᾧ ἀγαθόν, φεύγειρ ᾧ
κακόν.

449.14.

φύσεως

φύσεως βούλημα ἐκ πίνων ὅτι καταμαθεῖρ. 14.

7.100.6.

φυτὰ ὅταρ εἶπη θεὸς ἀνθεῖρ, ἀνθεῖ. 91.13.

φυτάρϊορ θάττορ τ' δέοντ' ἀνθοῦ τίς. 474.

4.

φαιναὶ τῇ πῖνι τὰ ἀπροαίρετα σρεφομλίωρ πίνες εἰσί. 478.15.

φωὰς ἐκ ἀσήμωσ ὑδὲ κενῶσ φθεγγόμεθα. 217.

21.

φωτὸς μὴ πρόντ' οὐδενὸς τῇ ἄλλωρ ὄφελος
ἰῶ. 255.17.

X

χαίρησιν τίς καὶ ἐπαινέσει ἑαυτὸν πῶς. 24.

15.

χαλκὸς πῶς ὑδὲ λενθάνετα τ' χαλκέως. 185.

15.

χαλκὸς οὐκ ἐπὶ ὁπλίωρ καὶ περιζῶμα περιθέ-
μεν. 470.1.

χαλκὸς ὥς χαλκὸς ὅζιοι τ' σιδήριωρ. 487.5.

χάρακα περιβαλεῖρ. 371.16.

χαρὰ κτήρ κωϊκὸς ποῖος. 346.20.

χαρὰ κτήρ

χαίρει

χάριρ διατί λεί'χειρ θεῷ δεῶ. 293.1.	διὰ τίνα
λεί'χειρ θεῷ λοιδορουῖτι.	445.10.
χάριρ καὶ ὀξύτητα φυσικῶ λεί' προσεῖναι θεῷ	
κεινικῶ.	354.14.
χειμῶνες πολλοὶ ἐν θεῷ κόσμῳ.	410.13.
χειρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα πηλὸς.	407.5.
χεῖρα καταπιλῆσαι καὶ θωπείσαι τίνα ταλάν-	
του ἐσί.	375.1.
χεῖρες τίνα εἰσί.	210.20.
χεῖρας ἔχομεν πρὸς τὸ ἀπομύξαι. 60.11.486.	
9.	
χεῖρας ἀνατείνειν πρὸς τὸν θεὸν τίς δυνάται.	
215.13.480.19.	
χείρων τῶν θεῶν οὐκ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὸν	
λόγον.	89.1.
χείρονας τῶν παιδαρίων πῶς ποιούμεν αὐτούς.	
318.11.	
χελιδόνων καλίας ἐμπρησθῆναι οὐδὲρ λεινόν.	
135.9.	
χειρίου φαγεῖν πότρον ὅσον ἢ δνόςον. 114.	
14.	
χόρτου τίνες πολυπραγμονέσιν ὥς κτήνη. 204.	
18.	χῆσις

χρήσις τῇ ὑλῶν οὐκ ἀδιάφορος. 164.9.165.

4. οὐδὲ τῷ ζῶν. 169.8.

χρήσις πρᾶκτουθίσεως διαφέρει. 202.22.

χρήσις ὁρθῆ φαντασιῶν μόνῃ ἐφ' ἡμῖν. 235.4.

378.8.

χρήσεως οἷας δεῖ φαντασιῶν ὑπὸ βίου οὐκ ἀνθρώ-
που. 90.4.

χρυσάνας ἀκρόας τῆς σάλπιγγος ἐκ ἑκαστοῦ τὸν
πολέμιον. 171.5.

χρυσίον ἢ ἀργύριον ἐν τῷ τυχόντι πρᾶξι δασύς τις.

194.18.

χρυσίππος. 99.20. ἀσφαλῶς ἔγραφε. 30.12.

ποῖα λέγει. 170.9. ἐν τοῖς ποταμοῖς τῷ φεβρο-
βρίου. 222.16.

χρυσίππου χρῆμα οὐκ ἔχομεν δι' αὐτόν. 100.

20.

χρυσίππου σιναγωγὰς διελθὼν πῶς ἐπρωκόπησεν

223.17.

χρυσίππου πόνοις τίς ἀχρήστους ἐξελέγχει. 380.

13.

χρυσίππου ὁμοίως ἀναλύοντα συλλογισμὸν οὐ-

δὲρ καλύνει ἀθλιον εἶναι.

263.4.

χρυσίππου

ΠΙΝΑΞ.

χρύσιππον δὲν τὸ ὁμῆρου ἰζηγούμενος πῖς. 31.1.
 χρύσιππον δὲνεγνωκέναι ἐκ ἀρετῆ. 50.17.
 χύρα καὶ πέρα ὃ συμφωνεῖ. 313.22.
 χύρα δὲν καταγῆ ὃ δέει λιμῶ ἀποθανεῖρ. 484.

6.

χύραρ οὐδεὶς εἶπε λοπάδα. 241.10.
 χέλανσις σκέλοις ὅστιρ ἐμπόδιον τροαιρέσεως δὲ
 οὐ. 5.14.
 χωλοῖς οὐ λείπουσι τροφαί. 394.11.

✠

φεκτόρ ὃ αἰχρόρ ὅστι. 391.4.
 τοῖς φιδέσι δυσαρесеῖρ. 133.5.285.12.
 φιδος ἐκ τῶρ λημμάτωρ ὑγιῶς δεδομλῶρ ἐδὲρ
 ἡττορ συμβαίνει. 64.14.
 φιδιΘ παραδέξαδα ἢ εἰπεῖρ οὐδὲρ κωλύει.

101.13.457.17.

φιδιλει συγκαταθέμενΘ οὐκ ἤθελε συγκαταθέ-
 δαι. 133.10.

φῆφοι ἀδιάφοροι. 164.13.

φόφΘ μηχανομλῶρ δὲνθρώπων ἢ ἀδοξία. 119.

14.

φόφΘ

ψόφθ καὶ κόμπος κενῶν ὀνομάτων θανάτου φό-
βθ. 171.21.

ψυχάριον δὲν τὴ δακτυλιαίᾳ δλίπηχ πίνι γίνεται.
283.9.

ψυχὴ καὶ σῶμα καὶ τὰ ἐκτὸς τρία πρὸς τὸν ἄν-
θρωπον. 296.11.

ψυχὴ ἄκουσα τῆς ἀληθείας δορεῖται. 133.11.
254.15.

ψυχὴ πάντων ἁμεινον. 195.6.

ψυχὴ πᾶσα διαβέβληται πρὸς μάχηρ. 269.
18.

ψυχὴ πᾶσα φαντασίαν ἀγαθῶν ἐκ ἀποδομιμάζει.
285.21.

ψυχὴ ὡς ἡ λευκὴν τῆ ὕδατος. 288.16.

ψυχὴ κρείσσων τῆς σαρκός. 296.18.

ψυχῆς κακὸν πότε γίνεται ἀβροθήκων. 208.12.

ψυχῆς δὲν θρωπίνης βίᾳ γωγότηρον οὐδὲρ. 478.

3.
ψυχῆς ἀκαθαρσία δόγματα πονηρὰ, καθαρὰς δό-
γματα οἷα δεῖ. 486.2.

ψυχὰς οὐδὲ μελίαι ἔσονται φεῖς τῶν θεῶν. 92.3.

ψυχὸν πῖνα ἔπινειρ δεῖ. 15.14.321.21.

ὡδάρια

ὠδάρια.

361.21.

ὠδίνειρ. 143.7. ὠδίνοντος ζήτησις. 116.16.

ὠφέλεια καὶ βλάβη ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις οὐκ ἔστι.

164.21.165.1.

ὠφέλεια ἔκ ἐστι συλλογισμὸς ἀναλύειρ. 379.21

ὠφέλεια ἐν ἄλλῳ μὴ ζητεῖρ, ἢ ἐν ᾧ τις ἔμαθε.

141.14.

ὠφελησθαι ἔδωκεται ὁ μὴ ὠφελημὲν. 359.

10.

ὠχιῶντας λέγει εἰς φιλοσόφους ὁ ἀριστοφάνης.

488.10.

ΤΕΛΟΣ.

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AT HARVARD UNIVERSITY
Cambridge, Mass.
U.S.A.

Εἰς Ἐπίκτητον

Λεωνίδου.

Δῖλος Ἐπίκτητος γενόμενος, καὶ σῶμ' ἀνάπηρες,
καὶ πενίῃ ἴσος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

Εἰς ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου.

Μῆτερ Ἐπικτήτοιο τέτ' ἐνὶ κῆρτι θεο θυμῷ,
Ὅφρα κερ' ἰσαφίκοιο καὶ ὕβρανίους κενεῶνας,
Ψυχὴν ὑψικέλδου ἐλαφρεῖζωρ ἄχρ' ἰαίνης.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ὅσπερ Ἐπικτήτοιο σοφίῃ τελέσθη μνησινῷ,
Μειδιάδ' βιοτόιο γαλινιόωρ ἐνὶ πόντῳ,
καὶ μετὰ ναυπλίῃ βιοτήσορ εἰσαφικάνη
Ὀυρανίῃ ἀψίδα, τ' ἀσδρίῃ πῶδεωπλῷ.

ΩΝ ὄντων τὰ μὲν ὅστις ἐφ' ἡμῖν, τὰ
 ὅτι ἐφ' ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν μὲν, ὑπόλη- *supra*
 μιν, ὁρμη, ὁρεξίς, ἐκκλίσις, καὶ ἐν λό- *supra*
 γῶ, ὅσα ἡμέτερα ἐσσι. ὅτι ἐφ' ἡμῖν
 δὲ, τὸ σῶμα, ἡ κτήσις, δόξα, ἀρχαί, καὶ ἐν λόγῳ,
 ὅσα ὅτι ἡμέτερα ἐσσι. Καὶ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ὅτι φύ- *supra*
 σι ἐλδύδερ, ἀκωλύτα, ἀπρόμπίδια. τὰ ὅτι ἐκ *supra*
 ἐφ' ἡμῖν, ἀδελφὴ, δούλα, κωλύτα, ἀλλότρια. Μὲ- *supra*
 μνησο ὅτι ἂν τὰ φύσει δούλα ἐλδύδερ, ὅτι- *supra*
 θῆς, καὶ τὰ ἀλλότρια ὅτι, ἐμπόδιον, πονθήσεις, *supra*
 ταραχθῆσι, μεμνησθαι θεοῦ, καὶ ἀνους. ἂν ὅτι *supra*
 σὸν μόνον οἰκῆς σὸν εἶναι, ὅτι ὅτι ἀλλότριον, ὡς ὅτι
 ὅτι, ἀλλότριον, ὅτι εἰς σε ἀναγκάσει ὅτι ποτε, οὐ- *supra*
 δὲ σε κωλύσει, ὅτι μεμνησθαι ὅτι εἶναι, ὅτι ἐγκαλέσει *supra*
 πνί, ὡς ὅτι πράξεις ὅτι εἶναι, ὅτι εἰς σε βλάπτει, ἔχ- *supra*
 θρὸν ὅτι ἔξεις. ὅτι ὅτι βλαβερόν τι πείσῃ. Τηλι- *supra*
 κούτου ὅτι ἐπιμένει, μέμνησο ὅτι ὅτι οὐδὲ μετρί- *supra*
 ως κεινὴ μὲν ὅτι ἀπὸ αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅτι *supra*
 αὐτοῖς παντελὸς, τὰ δὲ ὅτι ὅτι πρὸς ὅτι πα- *supra*
 ρόν. ἂν ὅτι καὶ ταῦτ' ὅτι εἶλη, καὶ ἀρχὴν καὶ πλῆ- *supra*
 τέρ. πυχὸν μὲν ὅτι αὐτῶν τούτων τένει, διὰ ὅτι καὶ *supra*
 τῶν

^{οὐδὲν} τῶν προτέρων ἐφίεσθαι. πάντως γὰρ μὴ ἐκείνων
^{οὐδὲν} ἀποτέυξῃ, δι' ὧν μόνων οὐδὲν μόνια καὶ ἐλθού-
^{οὐδὲν} εἶα πείσιν. Εὐθύς ὅρ' πάσῃ φαντασίᾳ φρα-
^{οὐδὲν} χεῖα μελέτα ἰδιόλεγειν, ὅτι φαντασία εἶ, καὶ ὅ-
^{οὐδὲν} πάντως τὸ φαινόμενον, ἔπειτα δέ τας τοῖς κενό-
^{οὐδὲν} σι τούτοις, οἷς ἔχῃς. πρῶτον δὲ τούτῳ καὶ μάλιστα πό-
^{οὐδὲν} τῶρον πᾶσι τὰ ἐφ' ἡμῖν ὄντιν, ἢ πᾶσι τὰ ἐκ ἐφ' ἡμῖν.
^{οὐδὲν} καὶ πᾶσι τῶν ἐκ ἐφ' ἡμῖν ἢ, πρὸ χειρὸς ἔσω, τὸ
^{οὐδὲν} διότι ὁδὸν πρὸς σε. ^{κεφ.}

Εμνησοῦ ὅτι ὁρέξεως μὲν ἐπαγγελία, τὸ
 Μ ἰδιότυχεῖν, ὃ ὁρέγῃ ἐκκλίσεως, ἢ ἐπαγ-
γγελία, ἢ μὴ ἐμπεσεῖν ἐκείνῳ, ὃ ἐκκλίνε
ται καὶ ὃ μὲν ὁρέξει ἀποτυχάνων, ἀτυχῆς. ὃ δὲ ἐκ-
κλίσει πᾶσι πῶς, δυστυχῆς. ἄρ' ὅρ' μόνον ἐκ-
κλίνῃς τὰ πᾶσι φύσιν, τῶν ἰδιόσιν ὁδὸν ἐκ-
κλίνεις περὶ πᾶσι. νόσον δὲ ἄρ' ἐκκλίνῃς, ἢ θάνα-
τον, ἢ πέναν, δυστυχῆσεις. ἄρ' ὅρ' πᾶσι ἐκκλίσιν
ἄρ' πάντων τῶν ἐκ ἐφ' ἡμῖν, καὶ μετὰ τὰς ἰδι-
ὲς πᾶσι φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν, πᾶσι ὁρέξιν ὃ παντε-
λὸς ἰδιό τῶ παρόντος ἀνελε. ἄντε ὅρ' ὁρέγῃ τῶν
ἐκ ἐφ' ἡμῖν τινος, ἀτυχεῖν ἀνάγκη. τῶν ἐφ' ἡμῖν,
ὅσον ὁρέγεσθαι καλὸν ἄρ', ὃ δὲ πᾶσι πᾶσι. μόνον
 ὃ τῶ

ἡ τῶ ὀρμῶν καὶ ἀφορμῶν χρῶ-κούφως μίλτοι, καὶ
μετ' ὑπεξαίρεσας, καὶ ἀναιμύως. γ'

Ε Φ' ἐκείνου τῶν ψυχασωζουσῶν, ἢ χρεῖ-
ας πᾶσιν αὐτῶν, ἢ σὺν ἡμῶν, μέμνησο
ἡδὲ λήγει, ὅποῖον ὅστις, ἀπὸ τῶν σμι-
κροτάτων ἀρχομένων ἐν χυτῶν σὺν ἡμῶν, ὅτι χυ-
τῶν σὺν ἡμῶν, καὶ τε ἀγέλης καὶ αὐτῆς, ἢ παραχθῆ-
σι. καὶ παλιν οὐ κατὰ φιλήν ἢ γυναῖκα, ὅτι
ἀνδραπορ κατὰ φιλήν, ἀποδανόντος καὶ αὐτῆς, οὐ
παραχθῆσι. δ'.

Ο Ταρ ἀφ' αὐαί τινος ἔργου μέλλης, ὑπό-
μνησον σεαυτῶν, ὅποῖον ὅστις ἔργον ἐὰν
λυσόμενος ἀπὸς, πρὸς αὐτῶν τὰ ἐαυτοῦ
γινόμενα ἐν βαλάνειω, τὸς ἀπορρεόντας, τὸς
ἐγκρουμένους, τὸς λοιδορουμένους, τὸς κλέπτον-
τας, καὶ ὅπως ἀσφαλές ἐσθ' ἂν τὸ ἔργον, ἐὰν ἡδὲ
λέγης, ὅτι βίθις λυσάσθαι θέλω, καὶ πῶς ἐμαυτῶ
προαίρεσι κατὰ φύσιν τηρήσῃ, καὶ ὡς αὐτῶς ἐφ' ἐ-
κείνου ἔργον ἂν τῶ καὶ ἂν τι πρὸς τὸ λυσάσθαι ἐμπο-
δῶν, πρὸ χειρὸς ἔσται, διότι ἂν τὸ ἡθέλω μόνον,
ἀλλὰ καὶ πῶς ἐμαυτῶ προαίρεσι κατὰ φύσιν ἔχῃ
ἐν τηρήσει. ἢ τηρήσω, ἐὰν ἀγανάκτῃ πρὸς τὰ
γινόμενα. ε'.

Τ Αρξάσει τοὺς ἀνοῦς, ὃ τὰ πράγματα.
 ἀλλὰ τὰ πρὸ τῶν πραγμάτων δόγμα-
 τα. οἷον, θάνατος οὐδὲν δεινόν, ἐπεὶ καὶ
 Σωκράτης ἄρ' ἐφαίνετο, ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ πρὸ θά-
 νάτου, ὅτι δεινόν. ὅταν οὖν ἐμποδίζώμεθα, ἢ πα-
 ρατῶμεθα μηδέποτε ἄλλους ἀπώμεθα, ἀλ-
 λ' ἑαυτὸς, τουτέστι τὰ ἑαυτῶν δόγματα. ἀπαι-
 δέτ' ἐργον, τὸ ἄλλοις ἐγκαλεῖν, ἐφ' οἷς αὐτὸς
 πράσσει κακῶς. ἡρχισὲν παιδ' ἐλαθ' ὃ ἑαυτῷ.
 πεπαιδευμέν' ἔσθ' ἄλλω, μὴδ' ἑαυτῷ. 'ς.

Ε Γὶ μηδενὶ ἐπαρθῆς ἄλλοσφίω προτερίμα
 τι. ἢ ὁ ἴσως ἐπαυρόμενος ἔλεγεν ἄρ', ὅτι
 καλὸς εἰμι, οἷον ἄρ' ἰὼ, σὺ δ' ὅταν λέγῃς
 ἐπαυρόμενος, ὅτι ἴσως καλὸν ἔχω, ἰδοὺ ὅτι ἰδοὺ
 ἰππῶ ἀγαθῷ ἐπαίρη, τί ἔρ' ἔστι σόν; χρήσις φαν-
 τασίων. ὡς δ' ὅταν εἰς χρήσει φαντασιῶν κατὰ
 φύσιν ὀχῆς, τικνικαῦτα ἐπαρθήσῃ. τότε γὰρ ἰδοὺ σὺ
 τινι ἀγαθῷ ἐπαρθήσῃ. ?'.

Κ Αθάπερ εἰς πολλῶν, τῶν πολλοῖς καθ' ὁρμίδην-
 τος, ἄρ' ἐλθὼς ὑδρὸς σκαθῆς, ὁδοῦ μὲν
 παρὸν γον, καὶ κοχλίδιον ἀναλέξῃ ἡ βολ-
 βάριον, πετάσῃ δ' εἰς πλὴν διάνοιαν ἐπὶ τῷ πολλοῖον
 καὶ συνεχῶς

καὶ συνεχῶς ἰδιερέφραθς μήτοι γε ὁ κυβερνήτης
καλέσῃ, καὶ τότε πάντα ἐρεῖνα ἀφείναι, ἵνα μὴ δε-
δεμμένος ἐκβληθῇς, ὡς τὰ πρόβατα· ὅτ' ἂν καὶ ἐν τῷ
βίῳ, ἐκρ' διδῶται ἀντὶ βολβίῃς καὶ κοχλιδίου γυ-
νικῆς οὐ καὶ παιδίου, ὅλ' ἐν καλύσει. ἐὰρ ὅς ὁ κυ-
βερνήτης καλέσῃ, κρέχε ἰδί' ὅτ' ὅλοισι, ἀφ' ἧς ἐκεῖ
να πάντα, μηδὲρ ἰδιερέφ' ὁ μόνος. ἐὰρ ὅς ἡ γέφυρ ἦς,
μηδὲ ἀπαλλὰ γῆς ποτὲ τ' ὅλοισι μακρὰν, μή πο-
τε καλουῦτος ἐλλίπης. ἦ.

Μ Ζήτῃ τὰ γινόμενα γίνεσθ' ὡς θέλεις,
ἀλλὰ θέλε τὰ γινόμενα ὡς γίνεσθ', καὶ
ὅτ' ποιήσεις. νόσος, σώματός ἐστι ἐμπό-
διον, προαιρέσεως δὲ οὐ, ἐὰρ μὴ αὐτὴ δέλῃ, χῶ-
λανσις, σκέλοις ὅτ' ἐμπόδιον, προαιρέσεως δὲ
οὐ. καὶ τῷ τοῦ ἐφ' ἐκείνου τῶν ἐμπιπόντων ἐπίλε-
γε. βύρσεις γὰρ αὐτὸ, ἄλλου πινὸς ἐμπόδιον, σοῦ
δὲ οὐ. θ'.

Ε Φ' ἐκείνου τῶν προσιπτόντων, μέμνησο
ἰδιερέφ' ὅτ' ἰδί' σεαυτὸν ζητεῖν, τίνα
διῶαμιρ ἔχεις πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτῶ.
ἐὰρ καλὸν ἴδης, ἢ καλὴν βύρσεις διῶαμιρ πρὸς
ταῦτα ἐγκράτεια, ἐὰν πόνος προσφέρεται,

Α 3 βύρσεις

δύρησεις καρτερίαν. ἄρ' λαιδεύει, δύρησεις ἀνε-
ξικηκίαν. καὶ οὕτως ἐδιζόμενός σε, οὐ σιμὰ πα-
ρουνσίαι φαντασίαι. 1.

Μ Ἡδέποτε ἰδί μνηστὸς εἶπης, ὅτι ἁπώ-
λεσκ αὐτὸ, ἀλλ' ὅτι ἀπέδαμκ, τὸ παιδί-
ον ἀπέθανεν; ἀπεδόθη. τὸ χεῖρον ἀφη-
ρέθη; ἔκοῦρ καὶ τὸ ἀπεδόθη. ἀλλὰ κακὸς ὁ ἀ-
φελόμενος, τί δέ σοι μέλει, διὰ τίνος σε ὁ δὸν ἀ-
πώτησε; μέχρι δ' ἄρ' διδῶ, ὥς ἄλλος εἶναι αὐτ' ἰδι-
μελοῦ, ὥς τῷ πανδοχείῳ οἱ παριόντες. Εἰ παροκό-
ψαι θέλεις, ἄφες τῶν τοιούτων διαλογισμούς. ἔαρ
ἀμελήσω τῶν ἐμῶν, ἔχ' ἔξω διατροφάς. ἔαρ μὴ
κολάσω τὸν παῖδα, πονηρὸς ἔστι. κρείσσον γὰρ λι-
μῶ ἀποθανεῖν ἄλυτον καὶ ἀφοβορ γενόμενον, ἢ
ζῆν ἐν ἀφθόνοις τετρασόμενον, κρεῖττον δὲ τὸν
παῖδα κακὸν εἶναι, ἢ σε κακολαίμονα. ἄρξαι τοιγα-
ροῦν ἀπὸ τῶν μικρῶν, ἐκχεῖται τὸ ἐλάδιον; κλέ-
πεται οἰνᾶριον; ἰδί λεγε, ὅτι τοσούτῳ πωλεί-
ται ἀπάθεια, τοσούτῳ ἀταραξία. προῖκα ὃ ἔθ' ἐρ
πείθεται. ὅταν ὃ καλῆς τὸν παῖδα, εἰ θυμοῦ
ὅτι δυνάται μὴ ὑπακούσαι. καὶ ὑπακούσας, μη-
δὲρ ποιῆσαι ὧν δέλεις. καὶ ἔχ' ὅπως ὅστις αὐτῷ κα-
λῶς,

λῶς, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ἦ, τὸ σε ταραχθῆναι. ια'.

Ι προκόψαι θέλεις ὑπόμεινον ὄνεια τῷ
 Ε ἐκτὸς ἀνὸς λόξαι καὶ ἡλίθι. μηδὲρ
 βούλῃ δοῦν ἰδίᾳσαι. καὶ δόξης ποι
 ἑνάτις, ἀπίσει σεαυτῷ. ἴδι γὰρ ὅτι ὁ ῥάδιον, καὶ
 τὴν προαίρεσιν τὴν σεαυτῷ κατὰ φύσιν ἔχουσιν
 φυλάξαι, καὶ τὰ ἐκτὸς, ἀλλὰ ὅρ ἐτέρῳ ἰδί με
 λούμιον τῷ ἐτέρῳ ἀμελῆσαι πᾶσα ἀνάγκη.

ιβ'.

Ν θέλεις τὰ τέκνα σου, καὶ τὴν γυναῖκα,
 Α καὶ τὸς φίλους σου πάντοτε ζῆν, ἡλί
 θι. εἰ τὰ γὰρ μὴ ἰδί σοι, θέλεις ἰδί σοι
 εἶν, καὶ τὰ ἀλλότρια σὰ εἶν. ὅτω καὶ ὅρ παῖδα
 θέλεις μὴ ἀμαρτάνειν, μαρὸς εἶ. θέλεις γὰρ τὴν
 κακίαν μὴ εἶν κακίαν, ἀλλ' ἀλλόπ. ἀρ ὁ θέλεις
 ὀρεγόμεν. μὴ ἀποτυγχάνειν, τῷ διώσκει.
 τῷ γὰρ ἄσκει, ὁ διώσκει. κύει. ἐκάστω ὅστις ὁ
 τῶν ὑπὸ ἐκείνῳ δελομνίων, ἢ μὴ δελομνίων ἔχωρ
 τὴν ὁρσάειν, ἢ ὁ πορτοποιῆσαι ἢ ἀφελέσθαι. ὅστις
 γὰρ ἐλπίδων εἶν βούλεται, μήτε θελέτω τι, μήτε
 φολγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις. ἢ δὲ μὴ, δουλόειν
 ἀνάγκη.

ιγ'.

Α 4 μεμνησο

Εμνησο, ὅτι ὥς ἐν συμποσίῳ δίδει σε αὐτῷ
 Μ ερεφέσθαι. περὶ φερόμενον γέρονε πικ-
 τὰ σε; ἐκτείνεις τῇ χειρᾷ, κοσμίως με-
 τὰ λαβε. παρέρχε^ο; μὴ κατέχε. οὐτῷ ἤκει; μὴ
 ἐπίβαλε πόρρω τῇ ὀρεξίῳ, ἀλλὰ πδρίμνι, με-
 χρι αὖ γένηται κατὰ σε. οὐτῷ πρὸς τέκνα, οὐτῷ
 πρὸς γυνᾶκα, οὐτῷ πρὸς ἀρχαίς, οὐτῷ πρὸς πλῆ-
 τος. καὶ ἔση ποτὲ ἄξιός τῳ δεῶρ συμπότης. ἀρ-
 ᾷ καὶ πᾶσθέντων σοι μὴ λάβης, ἀλλ' ὑπερίδης,
 τότε ἔμνονορ συμπότης τῳ δεῶρ ἔση, ἀλλὰ καὶ
 συνάρχωρ. οὐτῷ γὰρ ποιῶρ Διογένης καὶ Ἡράκλει-
 τος, καὶ οἱ ὅμοιοι, ἀξίως θεοὶ τε ἦσαν καὶ ἐλέ-
 γοντο.

ιδ'.

Τὰρ κλαίοντα ἰδὼς τινὰ ἐν πένθει, ἢ ἀ-
 Ο ποδημουῖτος τέκνῃ, ἢ ἀπολωλεκότα
 τὰ ἑαυτοῦ, πρόσσεχε μὴ σε ἡ φαντασία
 συναρπάσῃ, ὥς ἐν κακοῖς ὄντος αὐτοῦ τοῖς ἐκτός.
 ἀλλ' οὐθὺς διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγειν ἔσω
 πρόσχειρορ, ὅτι ἔτορ θλίβει, οὐ γὰρ συμβεβηκός, ἀλ-
 λορ γὰρ ἔθλίβει, ἀλλὰ γὰρ δόγμα γὰρ πᾶσι τέπερ.
 μέχρι μάλιστα λόγῃ, μὴ ὅκει συμπεριφέρεσθαι αὐ-
 τῷ, καὶ οὐτῷ τύχῃ, συνεπιτενάξαι. πρόσσεχε μὴ
 τοι μὴ

τοι μὴ καὶ ἔσωθεν συνεπιτενάξῃς. ιε.

Μ Εμνησο, ὅτι ὑποκειτῆς εἰ δράματος,
οἷον ἄρ δέλη ὁ διδάσκαλος, ἄρ βραχὺ,
βραχέος, ἄρ μακρόν, μακροῦ. ἄρ πῶ-
χόν ὑποκείνεας σε δέλη, ἵνα καὶ τῷτορ βίφνωδ
ὑποκείνη, ἄρ χαλόν, ἄρ ἄρχεντα, ἄρ ἰδιάτηρ. σὺρ
γρ τῷτ' ἐστὶ τὸ δοδεῖν ὑποκείνασθαι πρόσωπον κα-
λῶς, ἐκλέξασθαι δ' αὐτὸ, ἄλλου. ις.

Κ Οραξ ὅταρ μὴ αἰστορ κεκράγῃ, μὴ συναρ-
παζέτω σε ἡ φαντασία. ἀλλ' αὐθὺς διαί-
ρει πρὸς σεαυτῷ, καὶ λέγῃ, ὅτι τούτωρ
ἐμοὶ ὑδὲρ ἰδισιμαίνεῖ, ἀλλ' ἢ τῷ σωματίῳ μου,
ἢ τῷ κτησιδίῳ μου, ἢ τῷ δοξαρίῳ, ἢ τοῖς τέκνοις,
ἢ τῇ γυναικί. ἐμοὶ ὅ πάντα αἰσιμαίνεῖ, ἐὰρ
ἐγὼ δέλω. ὅτι γρ ἄρ τούτωρ ἀποβαίνει, ἐπ' ἐμοί
ἐστὶν ὠφεληθῆναι ἀπ' αὐτῷ. ιζ.

Α Νίκητος εἶναι δυνάσασαι ἐὰρ μηδ' ἐνα ἀγῶ-
να καταβαίνεις ὅρ ἐκ ἐστὶν ἐπὶ σοι νικῆ-
σαι. ὅρα μήποτε ἰδῶρ τινα προτιμώμε-
νον, ἢ μεγαλοδυναμούμιον, ἢ ἄλλως βίδοκιμουῦ-
τα μακαρείης ἅπῃ τῆς φαντασίας συνεπρθέεις.
ἐὰρ γρ ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν ἡ ὕσας τῷ ἀπαθοῦς ἢ, οὔτε
ὁ φθόνος

ὁ φθόνος, ὅτε ζηλοπιπία χάραρ ἔξῃ· σὺ τε αἰ γὰρ
 ὁ σρακτηγός, ὁ πρύτανις ἢ ὑπάτος ἐν^{ταῖς} δελήσῃς,
 ἀλλ' ἐλβήθρος· μία ὁ δόλος πρὸς ταῦτα, κατὰ
 φρόνησις τῶν ἐκ ἐφ' ἡμῖν. ιη.

Εμνησο, ὅτι οὐχ ὁ λοιδορεῖν ἢ τύνπῳ ὁ
 Μ βεῖζει, ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ ποῦ τῶν
 ὡς ὑβελζόντων. ὅταν ὅρ ἐρεθίσῃ σέ τις,

* ἡρέθηκε. ἰδοι ὅτι ἡ σὴ σε ὑπόληψις * ἡρέθηκε· τοιγαροῦν ἐν
 πρώτοις περὶ, ὡς τῇ φαντασίᾳ μὴ συναρπα-
 διῶμαι· ἀρ γὰρ ἅπαξ χρόνου καὶ διακριβῆς τύχης,
 ῥᾶον κρατήσεις σεαυτῶ. ιβ.

Ανατος, κῆ φυ, ἢ, κῆ πάντα τὰ δὲ νὰ φαι
 Θ νόμια, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔσω σοι καὶ ἡ-
 μέραρ, μάλιστὰ δὲ πάντα τὸ θάνατος,
 καὶ ὁ δὲ οὐδέποτε ταπεινὸν εἰθυμικήσῃ, οὔτε
 ἄγαν ὑψηθυμήσεις τινός. κ.

Ιλοσοφίας ὑψηθυμεῖς; πῶς σὺ βλάζῃς αὐ-
 Φ τώδε ὡς κατὰ γελᾶσθό μινος, ὡς κα-
 ταμωκησομνίῳ σε πολλῶν, ὡς ἐροῦν-
 τω, ὅτι ἄφνω φιλόσοφος ἡμῖν ἐπανελέλυθε, κῆ
 τώδε ἡ μῖρ αὐτῇ ὁ φρὺς; σὺ δὲ ὁ φρὺς μὴ
 χῆς· τῶν δὲ βελτίῳ σοι φαινομνίῳ οὕτως
ἐχ.

ἔχον, ὥς ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τεταγμένος ἦς ταύτην πλὴν
τάξιρ· μέμνησο δὲ, ὅτι ἐὰν ᾖ ἐμμένῃς τοῖς αἰ τοῖς,
οἱ καταγελάωντες σου πρότῳ, οὗτοί σε ὕσθρου
θανάτου σιρ, ἐὰν δὲ ἡγήθῃς αὐτῶν, διπλοῦ
* προσλήψῃ καταγέλατα. καὶ. * προσεφ.

Ἀνποτέ σοι γένηται ἔξω σε φιλῶναι πρὸς σφς.
Ε γὰρ βεβληθῆναι ἀρίσται πινί, ἰδοὺ, ὅτι ἀπὸ
λεσας πλὴν εἰσασιρ· ἀρκού οὐρ ἐν παν-
τί πῶ εἶναι φιλόσοφος, ἢ καὶ δοκεῖν βούλει, πῶ
εἶναι σπαντῶ φαίνου, καὶ ἰκανὸς ἔσῃ. κβ'.

Ἦτοιί σε οἱ διαλογισμοὶ μὴ θλιβεῖται,
Ο ἄτιμος ἐγὼ βιάσομαι, καὶ οὐδεὶς οὐδα-
μοῦ. ἢ γὰρ ἀτιμία ὅτι κακόν, οὐ δυνάσται
ἐν κακῷ εἶναι δι' ἄλλον, ἢ μάλλον ἢ ἐν αἰσχρῷ. μήτε
ἢν γὰρ σὸν ἔργον ὅτι γὰρ ἀρχῆς τυχεῖρ; ἢ πᾶσι λη-
φθῆναι ἐφ' εἰσάσιρ; ἢ δαμάσ. πῶς οὐρ ἐπὶ τῷ τ' ἔ-
σιρ ἀτιμία; πῶς δὲ οὐδεὶς ἢ δαμοῦ ἔσῃ, ὅρ ἐν μό-
νοις εἶναι τινα δεῖ τοῖς ἰδί σοι, ἐν οἷς ἔξεσί σοι
εἶναι πλείου ἀξίῳ; ἀλλά σοι οἱ φίλοι ἀβοήθητοι
ἔσονται; τί λέγεις γὰρ ἀβοήθητοι; ἢ ἔξῃσι πᾶσι
ἀργύριον; ἢ δὲ πολίτας ῥωμαίων αὐτοὺς ποιή-
σεις; τίς οὐρ σοι εἶπερ, ὅτι ταῦτα τῶν ἐφ' ἡμῖν
ὅτι, ἢ χί

ὅστις, ὅχι δὲ ἀλλότρια ἔργα; τίς δὲ δοῦναι διώσκει
 αἱ ἐτέρω, ἢ μὴ ἔχει αὐτός; κτῆσαι οὐρ φασιν,
 ἵνα καὶ ἡμεῖς ἔχωμεν, ἢ δῶναι κτήσασθαι τι-
 ρωρ ἑμαυτὸν αἰδέμενον, καὶ πιστὸν, καὶ μεγαλό-
 φρονα, λεικνύετε τὴν ὁδὸν, καὶ κτήσομαι. ἢ δ' ἐμὲ
 ἀξιῶτε τὰ κατὰ τὰ ἑμαυτῷ ἀπολέσαι ἢ ἡμεῖς τὰ
 μὴ ἀκατὰ πόρι ποιήσομεν, ὁρᾶτε ὑμεῖς, πῶς ἀνι-
 σοῖ ἐς τὴν καὶ ἀγνώμονες. τί δὲ καὶ βούλεσθε μάλ-
 λον; ἀργύριον ἢ φίλον πιστὸν καὶ αἰδέμενον; ἢς
 τὸ οὐρ μοι συλλαμβάνετε, καὶ μὴ δῖον ἀποβα-
 λὼν αὐτὸ, ταῦτά με πρᾶσσειν ἀξιῶτε. ἀλλ' ἡ πα-
 τρίς, ὅσον ἐπ' ἐμοί, Φησίη, ἀβοήθητος ἔσται. πάλιν
 ποῖον ταύτην βοήθειαν; τοῦ οὐχ ἔξει δόξα
 σε, ὅτε βαλανεῖα; καὶ τί τῷτο, ὅδε γὰρ ὑποδήμα-
 τα ἔχει διὰ τὸν σκυτέα; ὅδε ὅπλα διὰ τὸν χαλ-
 κέα; ἱσχυρὸν δὲ, ἔαρ ἑκαστος ἐκπληρώσῃ τὸ ἑαυτοῦ
 ἔργον. ἢ δὲ ἄλλον τινὰ αὐτῇ κατεσκευάσεις πολί-
 τηρ πιστὸν καὶ αἰδέμενον, ὅδε γὰρ αὐτῷ ὠφέλις;
 ναί. οὐκοῦν ὅδε σὺ γὰρ αὐτὸς ἀνωφελὴς εἴης αὐτῇ.
 τίνα οὐρ ἔξω, Φησί, χώραν ἐν τῇ πόλει; καὶ γὰρ
 διώκῃ, φυλάττωρ ἅμα τὸν πιστὸν καὶ αἰδέμενον.
 εἰδ' ἐκείνῳ ὠφελεῖν βελόμβιος, ἀποβαλεῖς ταῦ-
 τα, τί

τα, τί ὄφελος ἂν αὐτῇ γένοιτο, ἀνακλῆς, καὶ ἀπί-
στος ἀποτελεῖσθαι. κγ'

Π Ροεπιμήθη σου τίς ἐν ἐσιάσει, ἢ ἐν προ-
σαγορεύσει, ἢ ἐν τῷ πᾶσι λαλοῦναις συμ-
βουλίας; ἢ μὴ ἀγαθὰ ταῦτά ἐστι, χαίρειν
σε δεῖ, ὅτι ἔτυχεν αὐτῶν ἐκεῖνος, ἢ ὅτι κακὰ, μὴ
ἄχθῃ, ὅτι οὐ αὐτῶν ἐκ ἔτυχεν. μέμνησο ὅτι ἔ-
διώκσαι, μὴ ταῦτα παιδῶν, πρὸς τὸ τυγχάνειν
τῶν ἐκ ἐφ' ἡμῶν, τῶν ἴσων ἀξιούσθαι, ὡς ὅτι
ἴσων διώκεται ὁ μὴ φοιτῶν ὑπὲρ θύρας πινὸς τῶν
φοιτῶντι; ὁ μὴ πᾶσι πῶν τῶν πᾶσι πῶντι;
ὁ μὴ ἐπαινῶν τῶν ἐπαινουῶντι; ἄδικος οὐκ ἔστι καὶ
ἀπολῆτος, ἢ μὴ προῖμιος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα
πιπράσκειται, προῖμιος αὐτὰ βυλίσσῃ λαμβάνειν,
ἀλλὰ πόσον πιπράσκονται. θείδαιες; ὀβολοῦ,
ἂν ἔτω πύχνη, ἂν οὐκ ἔστι προῖμιος τὸν ὀβολόν,
λάβῃ θείδαιες, οὐ δὲ μὴ προῖμιος, μὴ λάβῃς,
μὴ οἷον ἔλαττον ἔχειν τοῦ λεβόντος. ὡς ὅτι ἐκεῖ-
νος ἔχει θείδαιες, ἔτω οὐ ὀβολόν ἐκ ἔδαιες. τὸν
αὐτὸν δὲ φρόνῃ καὶ εἰ ταῦτα. ἢ πᾶσι κλήθῃς ἐφ' ἐ-
σιάσει πινος; ἢ ὅτι ἔδαιες τῶν καλοῦντι ὅσον πω-
λεῖται τὸ δέπνον. ἐπαινεῖ δ' αὐτὸ πωλεῖ, διὰ
πείας

πείας πωλεῖ. δὲ οὖν ὃ διαφέρει, εἴ σοι λυσιτε-
 λεῖ, ὅσον πωλεῖται. ἢ ὃ κακὴν θέλεις μὴ προΐε-
 ραι, καὶ ταῦτα λαμβάνειν, ἀπλητος εἶ, καὶ ἀβέλ-
 τος. ὁ δὲ οὖν ἔχεις αὐτὴ τῷ δλείπνῳ; ἔχεις μὲν
 οὐ ὃ μὴ ἐπαινέσαι ἴστω, ὃ ἔκ ἡμελες, ὃ μὴ ἀνα-
 χέειν αὐτῷ ἡδὴ τῆς ἡσόδου. κδ'.

Ο βούλημα τὸ φύσεως καταμαθεῖν ὅτι
 Τ ὁ δὲ οὐ διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους.
 οἷον ὅταν τῷ γείτονος ἄλλο παιδάριον
 κατεάξῃ ὃ ποτὴν οὐ, πρὸ χειρόν ὅτι βίβης λέ-
 γει ὅτι τῷ γινόμενῳ ἐστίν. ἰδί οὖν ὅτι ὅταν καὶ
 ὃ σὺν κατεαγῇ, τοῦτο εἶναι σε δεῖ, ὅποιον ὅτε
 καὶ τῷ ἄλλῳ κατεαγῇ. ὅτω μετατίθεται καὶ ἡδὴ τὰ
 μείζονα. τέκνον ἄλλῳ τέθνηκεν, ἢ γυνή; οὐδεὶς
 ἐστίν, ὃς ἔκ ἑμὶ εἴποι, ὅτι ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὅταν ὃ
 αὐτῷ πινος ἀποθάνῃ, βίβης οἶμοι, τάλας ἐγώ.
 ἐχρῆν δὲ μεμνησθαι, τί πάροχον πρὸς ἄλλων αὐτῷ
 ἀκούσαντες. κε'.

Σπὸρ σκοπὸς πρὸς ὃ ἀποτυχεῖν ὃ τί
 Ω δεῖται, ὅπως ὁ δὲ κακοῦ φύσις ἐν κόσμῳ
 γίνεται. ἢ μὲν τὸ σῶμα σου τίς ἐπέφρεπε
 πῶ ὑπαντήσαντι, ἢ κανάκεις ἄρ. ὅτε δὲ σὺ πῶ
 γνώμῳ

γνώμῳ πῶς σεαυτὲ ἰδιδρέπεις πῶς τυχόντι ἵνα
 ἐὰν λαιδωρήσῃταί σοι, ταραχθῇ ἐκείνη καὶ συγχυ-
 θῇ, ἢ κ' αἰχμῶν; τούτῳ ἔνεκα ἐκάστου ἔργου σκόπει
 τὰ καθηγούμενα, καὶ τὰ ἀκόλουθα αὐτῶ. καὶ οὕτως
 ἔρχου ἐπ' αὐτό. ἢ ὅ μὴ, πῶς μὲν πρῶτην προθύμως
 ἤξεῖς, μηδὲρ τῶν ἐξῆς εὐτεθυμημένος. ὕστερον
 δὲ ἀναφανεύων πινὼρ αἰχρῶν, αἰχμηθήσῃ. κς.

ΕΛΕΓΕ ΔΟΛΥΜΠΙΑ ΝΙΚΗΣΑΙ; ΚΑΤΩ ΝΗΤΕΣ

Θ ΔΕΥΣ ΚΟΜΨΟΝ ΓΑΡ ὅστις. ἀλλὰ σκόπει καὶ
 τὰ καθηγούμενα καὶ τὰ ἀκόλουθα καὶ

οὕτως ἅπῃ τῶν ἔργων. Δεῖ σε β' τακτεῖν, ἀναγκο-
 σφοδεῖν, ἀπέχεσθαι πεμμάτων, γυμνάζεσθαι πρὸς
 ἀνάγκην ἐν ὥρᾳ τεταγμένη, ἐν καύματι, ἐν ψύ-
 χῃ, μὴ ψυχρὸν πίνειν, μὴ οἶνον, ὥς ἐτυχερ. ἀπλῶς,
 ὥς ἰατρῶν πρᾶξαι δακνόναι σεαυτὸν πῶς ἰδιδράτῃ, εἴ-
 τα δὲ τὸν ἀγῶνα πρὶ ἔρχεσθαι, ἐστὶ δὲ ὅτε χεῖρα βα-
 λείν, σφυρὸν στέλει, πολλὴν ἀφῶν καταπίειν. ἐ-
 σθ' ὅτε μασηθῇ, καὶ μετὰ ταῦτα πάντα νικη-
 θῇ. ταῦτα πάντα ἰδιδρακτέον, ἐὰν ἐπὶ θέ-
 λῃς ἔρχῃ ἰδιδρᾷ ἀθλῇ. ἢ δὲ μὴ, ὥς τὰ παιδίᾳ
 ἀναστραφίσῃ, ἂν νῦν μὲν παλαιστὰς παίζει, νῦν δὲ
 αὐλητὰς, νῦν δὲ μονομάχης, εἴτα σκαλπίζει, εἴτα
 φραγῶδῃ

φραγώλει, οὐτω καὶ σὺ, νυῦ μὲν ἀθλητής, νυῦ δὲ
 μονομάχος, εἴτα ῥήτωρ, εἴτα φιλόσοφος, ὅλη ἡ τῇ
 ψυχῇ, οὐδὲρ ἄλλῳς πίθηκος, πᾶσαρ δέαυρ, ἐὰρ
 ἴδης μιμῆ, καὶ ἄλλο δὲ ἄλλῃ σοὶ ἀρέσκει, οὐ γὰρ με-
 τὰ σκέψας ἤλθες ἰδί τι, ὅδε πρὸς τοὺς ἀλλοί, ἀλλ' ἡ
 καὶ κατὰ ψυχὰν ἰδιθυμίαρ. ὅτω δεασάμε-
 νοί τινες φιλόσοφοι, καὶ ἀκούσαντες οὐτω πινὸς
 Ἰφράτης. λέγοντος, ὡς* ὅτι Σωκράτης λέγει, καὶ τοι τίς ὅτω
 διώκεται ἡ ψεῖρ, ὡς ἐκεῖνος; Τέλῃσι καὶ αὐτοὶ φι-
 λοσοφεῖρ.

Νῦν ὥπερ ἔδοξε ἰδίσκεσθαι, ὁ ποῖον ὅστι
 ἂν πρᾶγμα, εἴτα καὶ τὴν σεαυτῷ φύσιν
 κατὰμαθε, ἡ διώσκει βασιλῆας. πέν-
 ταθλος εἶν βύλει, ἡ παλαιαὶς; ἴδε σεαυτῷ τὸς
 βραχίονας, τὸς μηρούς, τὴν ὀσφυῖ κατὰμαθε.
 ἄλλο γὰρ πρὸς ἄλλο πέφυκε. δοκεῖς, ὅτι ταῦτα
 ποιῶν, ὡσαύτως διώσκει ἐαδίην, ὡσαύτως πί-
 νει, ὁμοίως δυσχερεῖ. ἀγρυπνῆσαι δεῖ, πονῆ-
 σαι, ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀπελθεῖν, ὥστε παιδαγεῖν
 κατὰφρονήσῃ, ἐν παντὶ ἡττορ ἔχειν, ἐν πμῇ,
 ἐν ἀρχῇ, ἐν δίκῃ, ἐν πραγματικῇ παντί. ταῦτα
 ἰδίσκεσθαι, ἡ θέλεις ἀντικαταλλάξαι τοῦτωρ
 ἀπάθειαν,

ἀπαθείαρ, ἐλπίδαίαρ, ἀταραξίαιρ. ἢ δὲ μὴ, πρό-
 σεχε μὴ ὥς τὰ παιδία, νιῶ φιλόσοφος, ὕπερον δὲ
 τελώνης, εἴτα ῥήτωρ, εἴτα ἰδιότροπος Κούσαρος
 γένη. ταῦτα οὐρ συμφωνεῖ. ἔνασε δέ τίς ἀνδρωπορ ἢ
 ἀγαθὸρ, ἢ κακὸρ εἶν, ἢ τὸ ἡγεμονικὸρ σε δέ τίς ὀρε-
 γάζεσθαι τὸ σαυτῷ, ἢ τὰ ἑκτὸς, ἢ πρὸς τὰ ἑσω φιλο-
 τεχνεῖν, ἢ τὰ ἔξω, τὰ τέστιν ἢ φιλοσόφῃ τάξιρ ἐπέ-
 χειρ, ἢ ἰδιώτου.

κη.

Α' καθήκοντα ὥς ἰδίπαρ ταῖς χάσεσι πα-
 Τ ραμεφρεῖται. πατήρ ὄστιρ; ὑπαγορεύει
 ἰδιμελεῖσθαι, πᾶσιν ἀπάντων, ἀνε-
 χεσθαι λοιδορουῦτος, παύοντος. ἀλλὰ πατήρ κα-
 κὸς ὄστι. μή τι οὐρ πρὸς ἀγαθὸρ πατὴρ φύσει ὡ-
 κειώθης, ἀλλὰ πρὸς πατὴρ. ὁ ἀδελφὸς ἀδικεῖ;
 τίς τοιγαροῦν τὴν πρᾶξιρ τὴν σεαυτὶ πρὸς αὐ-
 τὸν. μηδὲ σκόπει τί ἐκεῖνος ποιεῖ, ἀλλὰ τί σοι ποιή-
 σαι κατὰ φύσιν, ἢ σὸν ἔξω προαίρεσις. σὲ γὰρ ἄλλος
 ἐβλάψει, ἢ μὴ σὺ δέλης. τότε ὃ ἔσθι βεβλαμ-
 μένῳ, ὅταν ὑπολάβῃς βλάπτεσθαι. οὕτως οὐρ
 ἀπὸ τῷ γείνῃ, ἀπὸ τῷ πολίτῃ, ἀπὸ τῷ στρατη-
 γοῦ τὸ καθήκον δοῦκεις, ἢ τὰς χάσεις ἐδίξῃς
 θεωρεῖν.

κθ.

Β Τῆς πόλε

ΗΣ ΠΟΔΙ ΤΗΣ ΔΕΟΥΣ ΔΥΣΕΒΕΙΑΣ, ΙΟΔΙ ΟΠΙ ΤΟ
 Τ ΚΥΕΙΩΤΑΤΟΡ ΕΚΕΙΝΟ ΞΕΙΡ, ΟΡΘΑΣ ΥΠΟΛΗ-
 ΦΕΙΣ ΠΟΔΙ ΑΙ ΤΗΝ ΕΧΕΙΡ, ΩΣ ΟΝΤΗΝ ΚΥ ΔΙΟΙ-
 ΚΟΥΩΤΩΡ ΤΑ ΟΛΑ ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ, ΚΑΙ ΣΑΥΤΟΡ
 Ψ ΤΕΡ ΚΑΤΑΤΕΤΑΧΕΝΑΙ, Τ ΠΕΙΔΕΩΔΑΙ ΑΙ ΤΟΙΣ, ΚΑΙ
 ΕΙΚΕΙΡ ΠΑΣΙ ΤΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΟΙΣ, ΚΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΡ ΕΚΟΝΤΑ,
 ΩΣ ΕΑΠΟ ΤΗΣ ΑΕΙΣΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΨΔΙ ΤΕΛΕΜΕΝΟΙΣ. ΟΥ-
 ΤΩ ΧΡ' ΕΤΕ ΜΕΜΨΗ ΠΟΤΕ ΤΙΣ ΔΙΟΙΣ, ΕΤΕ ΕΥΚΑΛΕΣΦΣ,
 ΩΣ ΑΜΕΛΟΥΜΕΝΟΙ. ΑΛΛΩΣΕ ΕΧ ΟΙΟΝΤΕ ΤΕΤΟ ΓΙΝΕ-
 ΔΑΙ, ΕΑΡ ΜΗ ΑΠΟΣΗΣ ΤΗΝ ΕΚ ΕΦ' ΗΜΥΡ, ΚΑΙ ΟΥ ΤΙΣ
 ΕΦ' ΗΜΥΡ ΜΟΝΟΙΣ ΘΗΣ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟΝ. ΩΣ ΑΡ
 ΓΕ ΤΙ ΕΚΕΙΝΩΡ ΥΠΟΛΑΒΗΣ ΑΓΑΘΟΝ Η ΚΑΚΟΝ, ΠΑΣΑ
 ΑΝΑΓΚΗ ΟΤΑΡ ΑΠΟΤΥΓΧΕΙΝΗΣ, ΩΡ ΔΕΛΗΣ, ΚΑΙ ΠΟΔΙ-
 ΠΙΠΗΣ, ΟΙΣ ΜΗ ΔΕΛΗΣ, ΜΕΜΨΑΔΑΙ ΣΕ ΚΥ ΜΙΣΕΙΡ ΤΗΣ
 ΑΙΤΙΟΙΣ, ΠΕΦΥΚΕ ΧΡ' ΠΡΟΣ ΤΕΤΟ ΠΩΡ ΞΩΟΡ, ΤΑ Μ
 ΒΛΑΒΟΡ Α ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ, ΚΥ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΑΙ ΤΗΝ, ΦΘΥΓΕΡ
 ΚΑΙ ΕΚΡΕΠΕΑΘΣ. ΤΑ ΔΕ ΩΦΕΛΙΜΑ, ΚΑΙ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΑΥ-
 ΤΗΝ, ΜΕΠΙΣΝΑΙ ΚΑΙ ΤΕΘΗΠΕΝΑΙ. ΑΜΗΧΑΝΟΡ ΕΡ ΒΛΑ-
 ΠΙΕΔΑΙ ΠΝΑ ΟΙΟΜΕΝΟΡ ΧΑΙΡΕΙΡ ΤΩ ΔΟΚΟΥΠΙ ΒΛΑ-
 ΠΙΕΙΡ, ΟΔΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΗ ΒΛΑΒΗ ΧΑΙΡΕΙΡ, ΑΔΙΩΑ-
 ΤΟΡ. ΟΔΕΡ ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ ΕΑΠΟ ΥΙΟΥ ΛΟΙΔΟΡΕΪΤΑΙ, ΟΤΑΡ
 ΤΗΝ ΔΟΚΟΥΩΤΩΡ ΑΓΑΘΩΡ ΕΙΝ, ΤΩ ΠΑΙΔΙ ΜΗ ΜΕΤΑ-
 ΔΙΔΩ.

διδῶ· καὶ Πολυμήκιον καὶ Ετεοκλέα τῷτο πολε-
μίοις ἀλλήλοις ἐποίκε· τὸ ἀγαθὸν οἶδαι τῇ τυ-
ραννίδι· διὰ τῷτο ὁ γεωργὸς λοιδορεῖ τῶς θεοῦς,
διὰ τῷτο ὁ ναύτης, διὰ τῷτο ἔμπορος, διὰ τῷτο οἱ
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἀπολιώτες· ὅπου γὰρ
τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ βίσεβός· ὥς· ὅπως ἰδιμε-
λεῖται τῷ ὀρέγεσθαι, ὥς δλεῖ, καὶ ἐκκλίνειρ, ἐν τῷ
αὐτῷ καὶ βίσεβείας ἰδιμελεῖται· ἀπὸ οὐδενος δὲ
κὴ δύειρ, κὴ ἀπάρχεσθαι κατὰ τὰ πάτρια, ἐκείτοις
προσῆκὲ κακὰρως, καὶ μὴ ἰδιδοιερμλίως, μηδὲ
ἀμελῶς, μηδὲ γλίχρως, μηδὲ ἀπὸρ δυνάμειρ.

λ'.

Τὰρ μαντικῇ προσίης, μέμνησο ὅτι μὴ
ὥς ἀποβήσεται, οὐκ οἶδας, ἀλλὰ ἤκεις,
ὥς ἀπὸ τῶ μάντεως ἀποπενδόμενός· ὁ
ποῖός δὲ τί βῆιρ, ἐλήλυθας ἡδ' ὡς, εἴπερ εἰ φιλόσο-
φος· ἢ γὰρ ἐστὶ τι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, πᾶσα ἀνάγκη,
μήτε ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι, μήτε κακόν· μὴ φέρε
οὐρ πρὸς τὸν μάντιν ὀρεξίρ, ἢ ἐκκλισίρ· ἢ δλεῖ
μὴ, φρέμαρ αὐτὸν πρὸς· ἀλλὰ διεγνωκῶς, ὅτι
πᾶρ ἀποβησόμενός, ἀδιάφορος, καὶ οὐδὲν πρὸς
σε, ὅποῖός δὲ ἂν ἤ· ἔσαι γὰρ αὐτῷ χρήσασθαι κα-

B 2 λως.

λῶς· καὶ τῷ οὐθεὶς καλύσει. θαρρῶρ οὐτως ἰδί
 συμβούλοις ἔρχου τὰς θεάς· καὶ λοιπὸν, ὅταν τι
 συμβουλεύθῃ, μέμνησο τίνας συμβούλους πῆλξ
 βες, καὶ τίνων πᾶκούσης ἀπθῆσας. ἔρχου ὃ ἰδί
 τὸ μαντεύεσθαι, καὶ δάπῳρ ἡξίς Σωκράτης, ἐφ' ᾧ ἡ
 πᾶσα σκέψις τὴν ἀναφορὰν ἔς τὴν ἐκβασιρ' ἔχῃ.
 καὶ ὅτε ἐκ λόγου, οὔτε ἐκ τέχνης τινὸς ἄλλης ἀφορ
 μαὶ δίδονται πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ προκείμενον.
 ὥστε ὅταν δὲ συγκινδυνῶσαι θέλω, ἢ παρ' ἰδί,
 μὴ μαντεύεσθαι, ἀλλ' ἐκ συγκινδυνῶν τέον· καὶ ὅρ' ἀρ' περ
 σείπῃ σοι ὁ μάντις, φαῦλα γερονεῖναι τὰ ἱερά, δὴ
 λον ὅτι ὁ δῶνατ' σημαίνει, ἢ πῆρως μεροῖς
 σώματ' ἢ φυγῇ. ἀλλ' εἰς λόγον, καὶ σὺ τού
 ται σπῖσαι τὴν θέλῃ καὶ ταρτίδι συγκινδυνῶν.
 τοιγαρὶν τῷ μείζονι μάντι πρόσεχε τῷ πιδίῳ,
 ὅς σε βέβαλε τῷ ναῦ ὅρ' ἐβοηθήσαντα ἀναίρου
 μλίῳ τῷ θέλῃ.

λά.

Αἴξορ πινὰ ἡδὴ χαρακτηῖρα σκεπῇ καὶ τῷ
 Τ πορ, ὅρ' φυλάξῃς ἰδί τε σκεπῇ ὅρ, καὶ ἀν
 θρώποις εὐτυχάνῳρ· καὶ σκεπῇ τὸ πολὺ
 ἔσω, ἢ λαλείδῳ τὰ ἀναγκαῖα, καὶ δι' ὀλίγων· σκε
 νίως δέποτε καιροῦ πᾶσκολαθούτος ἰδί τὸ λέ

γειρ

γὰρ τί ἤξομεν, ἀλλὰ πῶς ἐδενὸς τῶν τυχόντων,
 μὴ πῶς μονομάχων, μηδὲ ἰσσοδρομίων, μὴ πῶς
 ἀθλητῶν, μὴ πῶς βρωμάτων, ἢ πομάτων τῶν
 ἐκασταχῶ λεγομένων, μάλιστα δὲ μὴ πῶς ἀνθρώπων
 * λέγοντες ἢ ἐπαινουῦτες, ἢ συγκεῖνοντες. λβ'. * λέγοντες

ΑΝ ὅς ᾤός τε ἦς, μετὰ γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις τῶν
 τῶν συνόντων ἡδὲ ὅς προσῆκον. δὲ δὲ ἐν ἀλλοφύ-
 λοις ἀπολειφθεὶς τύχαις, σιώπα. λγ'.

ΓΕΛΩΣ μὴ πολὺς ἔσω, μηδὲ ἡδὲ πολλοῖς, μη-
 δὲ ἀναιμύνῃ. λδ'.

ΟΡΚΟΝ * πῆλίκῃσαι, δὲ ὅς ὀίοντε, δὲς ἅπαρ, δὲ δὲ * παρκα-
 μῆ, ἐκ τῶν ὄντων. λε'. σται.

ΕΣΤΙΑΣΕΙΣ τὰς ἑξω καὶ ἰδιωτικὰς δια-
 κρέου. ἔαρ δὲ ποτε γένηται καιρὸς, ἐν τετάδῳ σοι
 ἢ προσευχῇ. μή ποτε ἄρα ὑποβῇς δὲς ἰδιωτισμὸν.
 ἡδὲ γὰρ ὅτι ἔαρ ὁ ἐταῖρος ἢ μεμολυσμένῃ, καὶ
 ὅς συναναβιβόμηνον αὐτῷ, μολυνέας ἀνάγκη,
 καὶ αὐτὸς ὡς τύχης καὶ θαρρός. λς'.

ΤΑ πῶς ὅς σῶμα, μέχρι τῆς χρεῖας ψυχῆς πᾶ-
 λαμβάνειν, οἷον τροφὰς, πόμα, ἀμπεχόνιν, οἰκεί-

αυ οὐκ ἐτίμω. ὃ δὲ πρὸς δόξαν, ἢ στυφίῳ, ἢ παρ πε-
εἰ γραφε. λή'.

Π Εὖ εὖ ἀφροδίσις αἵς δυνάμις πρὸ γάμου
καθαροῦ τέος. ἀπὸ μιλίω δέ, ὡς νόμιμον
ὅτι, μεταληπτόρος. μὴ μύτοι ἐπαχθὲς γί-
νου τῆς χρωμίνους, μηδὲ ἐλεγκτικός, μηδὲ πολλα
χῦν ὃ ὅτι αὐτῶν ἔχῃ πρὸ φέρε. ἔαρ τις σοι ἀπαγ-
γείλη, ὅτι ὁ δεινὰ σε κακῶς λέγει, μὴ ἀπολογεῖ
πρὸς τὰ λεχθέντα, ἀλλ' ἀποκείνῃ, ὅτι ἡ γνοῖ ὅτι
τὰ ἄλλα προσόντα μοι κακὰ, ἐπεὶ οὐκ ἔρ ταῦτα
μόνα ἔλεγε. λή'.

Ε Ἰς τὰ δέσφρα πολὺ παρσιναί, οὐκ ἀναγ-
καίον. ἡ δέποτε καιρὸς εἴη, μηδενὶ αὐτοῦ
δύσῳ φαίνῃ ἢ σι αὐτῶ, τὸ τέστι δέλε γί-
νεσθαι μόνον τὰ γινόμενα, καὶ νικᾶν μόνον ὅτι νι-
κῶντα. οὕτω ὅτι οὐκ ἐμποδισθῇ. βοῆς δὲ καὶ τῷ
ἰδιγελᾶν τινι, ἢ ἡμῶ. πολὺ ἐπικινεῖσθαι, παντελὸς
ἀπέχου, καὶ μετὰ τὸ ἀπαλλαγῆναι, μὴ πολλὰ πῶς
τῷ γενομένῳ διαλέγου, ὅσα μὴ φέρῃ πρὸς τὴν
σὴν ἐπανόρθωσιν. ἐμφαίνῃ ὅτι ἐκ τῷ τοιούτου, ὅτι
ἐθαύμασας τὴν δέσφρα. λή'.

ΕΙΣ ἀκροάσεις πινῶν μὴ ἦκε, μηδὲ ῥαδίως πᾶ-
ει δι. παειῶν δέ, ὅσων μόνον, καὶ βίσαδες καὶ ἄμα
ἀνεπαχδὲς φύλασσε. μ'.

Ταρ ἱνὶ μέλλης συμβάλλειν, καὶ μάλι-
Ο σα τῇ ἐν ὑπεροχῇ δοκούτων, πρόσβα-
λε σκυτῶ, τί ἄρ' ἐποίησεν ἐν τῷ Σω-
κράτης ἡ ζωῶν, καὶ οὐκ ἀπορήσεις τῷ χηρῶν
προσηκόντως τῷ ἐμπεσόντι. μ'.

Ταρ φοιτᾷς πρὸς ἱνας τῇ μέγα δυ-
Ο ναμένων, πρόσβαλε, ὅτι οὐχ ἀρήσεις αὐ-
τῶν εἶδον, ὅτι ἀπεκλείδην, ὅτι ἐκτι-
ναχθήσονται σοι αἱ δυνάμεις, ὅτι οὐ φροντιῇ σου.
καὶ σὺν τούτοις ἐλθεῖν καθήκη, φέρε τὰ γινόμενα,
καὶ μηδέποτε εἴπης αὐτὸς πρὸς σεαυτὸν, ὅτι οὐκ
ἔστι τοσοῦτον ἰδιωτικόν γῆ, καὶ διαβεβλημένος πρὸς
τὰ ἐκτός. μβ'.

Νταῖς ὁμιλίαις ἀπέσω ὅτι πινὰ τῇ ἑαυ-
Ε τῷ ἔργον ἡ κινδυνῶν ἰδιπολὺ καὶ ἀ-
μέσως μεμνησθαι. οὐ γὰρ ὥς σοὶ ἡ δυνάμεις
ὅτι τῇ σῶν κινδυνῶν μεμνησθαι, οὕτω καὶ τοῖς
ἄλλοις ἰδὺν ὅτι ὅτι τῇ σοι συμβεβηκότων ἀκούειν.
ἀπέσω δὲ καὶ τὸ γέλωτα κινεῖν. ὀλιθιῶν

ἤ ὁ τόπος ἔς ἰδιωτισμὸν, καὶ ἅμα ἱκανὸς πλὴν αἰδέσθαι
 πλὴν πρὸς σέ τῳ πωλησίῳ ἀνίσταται. ἰδιωφάλης
 δὲ καὶ ὃ ἔς ἀσχολογίαν προσελθεῖν, ὅταν οὐρ
 πὶ συμβῇ τοιοῦτον, ἅρ μὲν βέλαιρον ἢ, ἡδὲ πλεονέ-
 τῳ προσελθόντι. ἢ δὲ μὴ, τῷ γε ἀποσιωπῆσαι, καὶ
 ἐρυθραῖσαι, καὶ σκυδρωπῆσαι, δηλῶ γίνου δι-
 χειραίνων τῷ λόγῳ. μγ'.

Ε Ἄρ ἡδονῆς τιнос φαίνεται ἄλβης, φύ-
 λασσε σαυτὸν, μὴ συναρπαδῆς ὑπ' αὐ-
 τῆς, ἀλλ' ἐκδεξάσθωτε ὃ πρῶτον, καὶ
 ἀναβολιὴν τινα πρὸς σεαυτὸν λάβε. ἔπειτα μνήσθη-
 τι ἀμφοτέρῳ τῶν χρόνων, καὶ ὅντε ἀπολαύσας
 τῆς ἡδονῆς, καὶ καὶ ὅρ ἀπολαύσας ὕσδρον μετα-
 νοήσεις, καὶ αὐτὸς σεαυτῷ λαιδρήσῃ. καὶ τούτοις
 ἀντίδεις, ὅπως ἀποχόμηνθαι χαίρήσεις, καὶ ἐπαι-
 νήσας αὐτὸς ἑαυτὸν. ἔαρ δὲ σοι καὶ τοῦ φανῆ ἄφα-
 δαι τῷ ἔργῳ, πρὸς τε καὶ νικήσῃ σε ὅ προσπνέ-
 αὐτῷ, καὶ ἡδὲ, καὶ ἐπαγωγὸν. ἀλλ' ἀντιτίθει, πό-
 σω ἄμεινον ὃ συνειδέναι σεαυτῷ ταύτην πλὴν νί-
 κῳ νενικηκότι. μδ'.

ΟΤΑΝ τί διαγνούς, ὅτι ποικτέον ὅτι ποιῆς. μη-
 δέποτε φύγῃς ὀφθιῶναι πρῶτον αὐτῷ, καὶ ἄλλο
οἶοντι

οἶοντι οἱ πολλοὶ μέλλωσι πρὸ αὐτῶ ὑπολαμβά-
νειν· ἢ μὴ γὰρ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖς, αὐτὸ ἔργον φεῦγε.
ἢ δὲ ὀρθῶς, τί φοβῇ τοὺς ἰδιωτλήξοντας οὐκ ὀρ-
θῶς;
μέ.

Σ γὰρ ἡμέρα ὅτι καὶ νύξ ὅτι, πρὸς μὴ γὰρ
Ω διεζωγμένον μεγάλιν ἐχθρὸν ἀξίαν, πρὸς.
λείπει* ὃ κοινὸν ἐν* ἐαδιάσει, οἷον μὴ *ἐπιάσει
φυλάξει, ἀπαξίαν ἔχει· ὅταν ὅρ συνεαῖνης ἐτέρω,
μέμνησο οὐ μόνον πλὴν πρὸς τὸ σῶμα ἀξίαν τὰρ
πᾶσαι μελίωρ ὀραῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν πρὸς τὸν ἐπιά-
τορα, οἷαν δέει φυλαχθῆναι.
μς'.

ΑΝ ἑσθὺρ διωάμιρ ἀναλάβῃς τί πρόσσωπον, καὶ
ἐν τῷ τῷ ἡγεμονίᾳ, καὶ ὃ ἐδιώκας ἐκπονησῶσαι,
παρέλιπες.
μς'.

Ν τῷ περὶ πατέρη καθάπερ πρὸς ἐχθρῶς, μὴ
Ε ἰδιωτῆς ἢ λῶ, ἢ σφέτης γὰρ πόδα, οὕτω
πρόσεχε, μὴ τὸ ἡγεμονικὸν βλάβῃς γὰρ
σεαυτῷ· καὶ τῷ τ' ἂν ἐφ' ἐκάστου ἔργου πᾶσα φυλάσσω-
μεν, ἀσφαλές· ὁρ ἀφ' ὁμοῦ τῶ ἔργου. μκ'.

ΜΕΤΡΟΝ κτήσεως τὸ σῶμα ἐκείτω, ὥς ὁ πόνος
ὑπολήματ'· ἂν μὴ οὐρ ἰδί τούτου σῆς, φυλά-
ξει

Ξῆς γὰρ μέτρον. ἂν γὰρ ὁ ὑποδρεῖς, ὡς κατὰ κρημνοῦ
 λοιπὸν ἀνάγκη φέρεσθαι. καθάπερ καὶ ἡδὲ τῷ
 ὑποδήματος, ἂν γὰρ ὑπὸ τοῦ πόδα ὑποδρεῖς, γίνε-
 κατὰ χρυσὸν ὑπόδημα, εἴτα πορφυροῦ, εἴτα κον-
 τητὸν. τῷ γὰρ ἂν παξ ὑπὸ τοῦ μέτρον ὅρθον οὐθείς
 ὄζειν.
 μθ'.

Ἰ γυναικες διθὺς ἀπὸ τελευτῆς καὶ ἀπὸ
 Α ἐπὶ τῷ ἄνω τῷ ἀνδρῶν κύριαι καλοῦν-
 ται, τοιγαροῦν ὁρῶσαι, ὅτι ἄλλο μὲν οὐ-
 δὲρ αὐταῖς προσέει, μόνον δὲ συγκοιμᾶσθαι τοῖς
 ἀνδράσι, ἀρχονται καλλωπίζεσθαι, καὶ ἐν τούτῳ
 πάσας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. προσέχειν γὰρ ἄξιον,
 ἵνα ἔδωνται, διότι ἐπ' οὐδενὶ ἄλλῳ τιμῶνται, ἢ τῷ
 κόσμῳ φρίνεσθαι, καὶ ἀδύμονες ἐν σωφροσύνῃ.
 ἀφυΐας σημεῖον τὸ ἐνδιακρίβειν τοῖς πόδι τοῦ σώ-
 μα. οἷον ἡδὲ πολὺ γυμνάζεσθαι, ἡδὲ πολὺ ἐαδίειν,
 ἡδὲ πολὺ πίνειν, ἡδὲ πολὺ ἀποπατεῖν, ὀχβεῖν.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν πῆρυγι ποιντέον, πόδι δὲ πᾶσι
 γνώμῃ ἢ πᾶσι ἐστὶν ἡδὲ σοφῇ.
 ν.

ΟΤΑΝ τις κακῶς ἡ ποιῇ, ἢ κακῶς σε λέγῃ, μέ-
 μνησο ὅτι καθήκειρ αὐτῷ οἷός σου ποιεῖ, ἢ λέγῃ ἢ κα-
 οἶόν τε

οἶόντε ὅρ ἀκολουθεῖρ αὐτόρ τῷ σοὶ φαινομένῳ, ἀλ-
 λὰ τῷ ἑαυτῷ ὥστε ἢ κακῶς αὐτῷ φαίνεσθαι, ἐκείνῳ
 βλάπτει, ὅπῃ καὶ ὁρμηπάτηται. καὶ ὅρ ἡ ἀλη-
 θεῖς, συμπεπλεγμένον ἀνὴς ὑπολάβη φεῖσθαι,
 ὅρ συμπεπλεγμένον βέβλαπται, ἀλλ' ὁ ὁρμηπα-
 τηθείς. ἀρ τῷ ὅρ ὁρμώμενῳ, πρῶτος ἐξείς
 πρὸς ὅρ λοιδορουῦτα. ἡ διφθέγγου ὅρ ἐκείνῳ,
 ἐδοξερ αὐτῷ. να.

Αρ πρῶτον δύο ἔχει λαβὰς. τὴν μὲν φο-
 ρητικὴν, τὴν δὲ ἀφορητικὴν. ὁ ἀδελφὸς ἐὰρ
 ἀδικῇ, ἐντεῦθεν αὐτὸ μὴ λάμβανε, ὅτι
 ἀδικεῖ. αὐτὴ ὅρ λαβὴ ὅτι αὐτῷ οὐ φορητὴ. ἀλλὰ
 ἐκείθεν μᾶλλον, ὅτι ἀδελφὸς, ὅτι σύντροφος, καὶ
 λήψῃ αὐτὸ κατὰ φορητὴν ὅτι. νβ.

Ἦτοι οἱ λόγοι ἀσύνακτοι, ἐγὼ σου πολυ-
 σιώτερός ἢ με, ἐγὼ σε ἄρα κρείσσων, ἐγὼ
 σε λογιώτερός, ἐγὼ σε ἄρα κρείσσει μ.
 ἐκείνοι δὲ μᾶλλον συνάκτοι, ἐγὼ σου πολυσιώτε-
 ρός ἢ με, ἢ ἐμὴ ἄρα κτήσις τῇ σῆς κρείσσων, ἐγὼ σε
 λογιώτερός, ἢ ἐμὴ ἄρα λέξις τῆς σῆς κρείσσων,
 οὐδέ γε ὅτε κτήσις εἶ, ὅτε λέξις. νγ.

Λονέτελις

οὐτέ τις ταχέως; μὴ εἶπης, ὅτι κακῶς;
 Δ ἀλλ' ὅτι ταχέως. πίνῃ τις πολὺν οἶνον;
 μὴ εἶπης, ὅτι κακῶς, ἀλλ' ὅτι πολὺν.
 περὶ γὰρ διαγνώσκει τὸ δόγμα, πόθεν οἶδα, ἢ κα-
 κῶς; οὕτως οὐρ συμβήσεται σοι ἄλλας μὲν φαντα-
 σίας καταληπτικὰς καταλαμβάνειν, ἄλλοις δὲ
 συγκατατίθεσθαι.

Ἡ δαμοῦ σαιτὸν εἶποις φιλόσοφον. μηδὲ
 Μ ἀλλὰ τὸ πολὺ ἐν ἰδιώταις πρὸς τὰς θεα-
 ρημάτων. οἷον ἐν συμποσίῳ μὴ λέγε πῶς
 δεῖ ἐσθίειν, ἀλλὰ ἐσθίε ὡς δεῖ. μέμνησο γὰρ ὅτι οὐ-
 πως ἀφηρήκει πανταχόθεν καὶ Σωκράτης τὸ ἰδι-
 οεικτικόν. ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν, βουλόμενοι φι-
 λосоφοῖς ὑπ' αὐτῷ συσθλιῦσαι. καὶ κεῖν θ' ἀπῆχερ
 αὐτὸς. ὅπως λυεῖχερ πρόξενος, ὥς καὶ πρὸς
 θεωρήματός τινος ἐν ἰδιώταις ἐμπίπῃ λόγος,
 σιῶπα τὸ πολὺ. μέγας γὰρ ὁ κίνδυνος, εὐθὺς ῥε-
 μέσαι, ὃ ἔκ' ἐπέλας καὶ ὅτ' αὖ εἶπ' ἡ σοὶ τις, ὅτι ὅ-
 δὲ οἶδα, καὶ σὺ μὴ δηχθῆς, τότε ἴσθι, ὅτι ἀρχὴ τῶν
 κγόντων. ἔργου. ἐπεὶ καὶ τὰ πρόβατα ὃ χορὸν * φέροντα
 τοῖς ποιμέσιν ἰδιδοικνύει, πόσον ἐφαχερ, ἀλλὰ
 τιτὼ νομῶν ἔσω πέφαντα, εἰ οὐ ἔξω φέροι καὶ γὰρ
 λα. καὶ

λα· κὴ σὺ τίνω μὴ ταχέως ῥήματα τῆς ἰδιώτης
ἐπιδείκνυε, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν πεφδέντων τὰ ἔργα.
νε.

Ο Τὰν ὅτε λῶς ἡρμὸς μίϑ' ἧς κατὰ τὸ
σῶμα, μὴ καλῶ πίζ' ὕδ' ἰδὲ τ' ἄτῳ· μὴ δὲ
ἄρ' ὕδωρ πίνης, ἐκ πάσης ἀφορμῆς λέγε
ὅτι ὕδωρ πίνει· καὶ ἀσκήσά ποτε πρὸς πόνον θέ-
λεις, σεαυτῷ καὶ μὴ τῆς ἐξῶ, μὴ τῆς ἀνδριάντας
πῶρ ἀκμῶσιν, ἀλλὰ δι' ὧρ ποτε σφοδρῶς ὕδ' ἰ-
σῶσαι ψυχροῦ ὕδατος, καὶ ἐμπύσσοι, καὶ μηδενὶ
εἴπης.
νε'.

Ι Διῶτον γὰρ σάσις καὶ χαρακτὴρ οὐδε ποτε ῥέ-
ῖαυτ' προσδοκᾷ ὠφέλειαν ἢ βλάβην,
ἀλλ' ἄρ' ὧρ ἐξῶ· φιλοσόφου γὰρ σάσις καὶ
χαρακτὴρ πᾶσιν ὠφέλειαν καὶ βλάβην ῥέ-
ῖαυτ' προσδοκᾷ.
νε'.

Σ Ημεῖς προκόπουντες, οὐδένα φέγει,
ὅθεν αὖ ἐπαινεῖ, ὅθεν αὖ μέμφεται, ὅθεν
ἐγκαλεῖ, ὅθεν πρὸς αὐτῶν λέγει, ὡς ὄν-
τες τινὸς, ἢ ἰδιώτης π. ὅταν ἐμποδισθῇ τι, ἢ κωλυ-
θῇ, αὐτῶν ἐγκαλεῖ· καὶ τις αὐτῶν ἐπαινῇ, καταγε-
λάσῃ ἐπαινοῦντες αὐτὸς πρὸς αὐτῶν καὶ φέγει,
οὐκ

οὐκ ἀπολογεῖται. πείσεις δὲ καὶ δάπερ οἱ ἄρ' ῥώ-
 σοι, βίλαβούμιος ἡ κινῆσαι τῶν καδεσώτων,
 πρὶν πῆξιρ λαβεῖν. ὀρεξίρ ἀπασκρ ἤρχερ ἀφ-
 ξαυτ'. τίω δ' ἐκκλισρ ἥς μόνα τὰ πῆξι φύσιρ τῶν
 ἐφ' ἡμῖν μετατέθεικερ. ὁρμῇ πρὸς ἀπαντα ἀνει-
 μένη χρῆται. ἄρ ἡλίδιος ἡ ἀμαθὴς δοκῇ, ὃ πεφρόν-
 τικερ. ἐνί τε λόγῳ, ὥς ἐχθρὸν ξαυτὸρ πῆξι φυ-
 λάσσει καὶ ἰωδύβουλορ. νή.

Ο Τὰρ τίς ἰωδὶ τῶ νοεῖρ κῆ δῆλγείδαι δύ-
 ναδαί τὰ χρύσιω πῶ βιβλία σεμνιῶν
 παί, λέγε αὐτὸς πρὸς ξαυτὸρ, ὅτι ἢ μὴ
 χρύσιω πῶ ἀσαφῶς ἐγεγράφει, οὐδέρ ἄρ εἶχερ
 ὅτος ἐφ' ᾧ σεμνιῶνεται. σγῶ δὲ ἡ βούλομαι; κατὰ
 μαθεῖρ τίω φύσιρ, καὶ ταύτην ἔπειθ. ζητῶ ὅρ
 τίς ὅξιρ ὁ δῆλγούμι; καὶ ἀκούσας, ὅτι χρύ-
 σιω πῶ, ἔρχομαι πρὸς αὐτόρ. ἀλλ' οὐ νοῶ τὰ
 γεγραμμένα. ζητῶ ὅρ τὸν δῆλγούμιον, καὶ μέ-
 χρι τῶτωρ οὐ πῶ σεμνὸν ὅξιρ. ὅτὰρ δὲ δέξω τὸν
 δῆλγούμιον, ἀπολείπεται χρῆαθς τῆς παρηγγελ-
 μένοις. τῶν αὐτὸ μόνον σεμνὸν ὅξιρ. ἄρ δὲ αὐτὸ
 τῶν δῆλγείαθς θαυμάσω, τί ἄλλο ἢ γραμματι-
 κὸς ἀπετελέοθι ἀντὶ φιλοσόφου; πωλιώγε δὴ
 ὅτι

ὅτι ἀντὶ ὁμήρου χρύσιον πορὶ ζήγ' ἔμιϑ· μάλ-
 λον ἔρ' ὅταν τις εἴπῃ μοι, ἐπανάγνωθί μοι χρύ-
 σιον πορ, ἐρυθρίῳ, ὅταν μὴ διώωμαι ὁμοια τὰ ἔρ-
 γα, καὶ σύμφωνα ἐπιλεικνύειρ τοῖς λόγοις. ὅσα
 προσίδεται τ' ἄρισ, ὡς νόμοις, καὶ ὡς ἀσεβὴς πα-
 ραβησόμενι ἔμμενε. ὅτι δ' ἄρ' ἐρῇ τις πρὸς σὺ,
 μὴ ἰδίῳ σέφῃ. τὴ γὰρ ἔκ' ἐτ' ἐστὶ σόρ. νθ'.

Εἰς ποῖον ἔτι χρόνον ἀναβάλλῃ, καὶ τῷ
 βελτίῳ ἀξιουῶ σεαυτὸν, καὶ εἰ μὴδε
 νὶ παρὰβαίνειρ τὸν διαιρουῶτα λόγον;
 παρείληφας τὰ θεωρήματα, οἷς ἔλθῃ σε συμβάλλ-
 λειρ, καὶ συμβέβληκας; ποῖον ἔρ' ἐπὶ διδάσκαλον
 προσδοκᾷς, ἢ ἡς ἐκείνον ὑπερβῇς πλὴν ἐπ' ἀνόρθω-
 σιν ποιεῖν πλὴν σεαυτῷ; ἔκ' εἴ τι μὲν ἄλλο, ἀλλὰ
 ἀνὴρ ἦδη τέλος. ἄρ' τοίνυν ἀμελήσεις, καὶ ῥαθυμῆ-
 σης, καὶ αἰεὶ ὑπερβέσῃς ὅς ὑπερδέσσεωρ ποιῇς, προθέ-
 σῃς ἐκ προδέσσεωρ, καὶ ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁ-
 εῖζῃς, μεθ' ἃς προσέξῃς σεαυτῷ, λήσῃς σεαυτὸν ἔ-
 προκόψας, ἀλλ' ἰδίῳ της διατελέσῃς καὶ ζῶν καὶ ἀπο-
 θνήσκων. ἦδη ἔρ' ἀξίωσον σεαυτὸν βιοῦν ὡς τέλει-
 ον, καὶ προκόπτοντα, καὶ πᾶν τὸ βέλτιστον φαινόμε-
 νον ἔστω σοι νόμος ἀπαράβατος, καὶ ἰδίῳ πονὸν τι
 ἢ ἡδύ

ἡ ἡδὺ, ἢ εὐδοξορ, ἢ ἀδοξορ προσάγεται, μέμνησθαι,
ὅτι νυνὶ ἄγωρ, καὶ ἡδὺ πάρεσι τὰ ὀλύμπια, καὶ
ἐκ ἑστὶν ἀναβάλλεσθαι, καὶ ὅτι πρὸς μίαν ἡπίαν
εὐδοσίαν ἢ ἀπόλλυται προκοπὴ, ἢ σώζεται. Σω-
κράτης οὕτως ἀπετελέσθαι, ἡδὺ πάντων προσά-
γων ἑαυτὸν, μηδενὶ ἄλλω προσέχωρ, ἢ τῷ λόγῳ.
οὐ δὲ ἢ καὶ μήπω εἰ Σωκράτης, ὡς Σωκράτης γε-
νῆναι βουλόμην, ὁφείλεις βιοῦν. ξ'.

Πρῶτον καὶ ἀναγκασιότατον τόπον
οὗ ἐστὶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ὁ τῆς χρήσεως τῶν
δογμάτων, οἷον ὁ τῷ μὴ φεῖσθαι. ὁ δὲν-
τῶν ὁ τῶν ἀποδείξεων, οἷον πως οὐ δεῖ φεῖ-
σθαι. τρίτον, ὁ αὐτῶν τούτων βεβαιωτικός, καὶ
διαρρηκτικός, οἷον πόθεν ὅτι τῶν ἀποδείξεων.
τί γὰρ ὅστις ἀπόδειξις, τί ἀκολουθία, τί μάχη, τί
ἀληθές, τί φεῖσθαι; οὐκοῦν ὁ μὲν τρίτον τόπον
ἀναγκαῖον διὰ τὸν δόξαν, ὁ δὲ δεύτερον διὰ
τὸν πῶς, ὁ δὲ ἀναγκασιότατον, καὶ ὅπου ἀνα-
πάνεσθαι δεῖ, ὁ πρῶτος ἡμεῖς δὲ ἐμπαλιν ποιεῖμεν.
ἐν γὰρ τῷ τρίτῳ τόπῳ διακρίβωμεν, καὶ πᾶσι ἐκείνων
ὅστις ἡμῖν ἢ πᾶσα ἀποδοῖ. τὸ δὲ πρῶτον παντελῶς
ἀμελεῖμεν. ἰστοροῦν φεῖσθαι μὲν, ὡς δὲ ἀπο-
δείκνυνται;

λείκνυται; ὅτι οὐ δεῖ φέδεσθαι, προχείρου ἔχο-
μεν. ξα.

Γι πάντος προχείρου, βικτέον ταῦτα.
Η ἄγε δή με ὦ Ζεῦ, κὴ σὺ ἡ πεπρωμένη, ὅποι
ποθ' ἡμῖν ἦμι διατεταγμένῃ, ὥς ἔφο-
μαί γε ἄοκνῃ. λὺ δέ γε μὴ δέλω κακὸς γένόμε-
νῃ ἔδερ ἥττωρ ἔφομαι. ξβ.

Σπς δ' ἀνάγκη συγκεχάρκε καλῶς, σο
Ο Φὸς πρ' ἡμῖν, κὴ τὰ θεῖα ἰδίσκεται ἀλ-
λά καὶ τὸ φίτον ὦ κρίτωρ, ἢ τάντη τοῖς
θεοῖς φίλον, τάντη γινέσθω. ἐμὲ δὲ Αἴνυτος καὶ Μέ-
λιτ' ἀποκτεῖναι μὴ δυνάενται, βλάψαι δὲ οὔ.

ΤΕΛΟΣ.

C Πίναξ

Γίναξ τὴν πρώτην βιβλίαν.

- α'. Γόρι τῆν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐκ ἐφ' ἡμῖν.
 β'. Πῶς ἀντις σώζοιτο κατὰ πρόσωπον ἐν παν-
 τί.
 γ'. Πῶς ἀντις ἀπὸ τὸν διὸν πατέρ' αἰν' τῶν
 ἀνθρώπων, ἡδὲ τὰ ἐξῆς ἐπέλθοι.
 δ'. Γόρι προκοπῆς.
 ε'. Πρὸς τὴν ἀναθημαϊκὴν.
 ς'. Πόρι προνοίας.
 ζ'. Γόρι τῆς χρείας τῆν ματαπιπτόντων ἐν ὑπο-
 δεκτικῶν καὶ τῆν ὁμοίαν.
 η'. Ὅτι αἱ δυνάμεις τοῖς ἀπαιλούτοις ἐκ ἀσφα-
 λείας.
 θ'. Πῶς ἀπὸ τὴν συγγενείας ἡμῶν αἰν' τῶν διῶν, ἐπ' ἐλ-
 δι ἀντις ἡδὲ τὰ ἐξῆς.
 ι'. Πρὸς τοὺς πρὸς τὰς ἐν ῥώμῃ προαγωγὰς
 ἐσπυδακότητας.
 ια'. Πόρι φιλοσοφίας.
 ιβ'. Πόρι δυνάμεως.
 ιγ'. Πῶς ἐκείν' ὅτι ποιεῖν ἀρετῶν δικαίως.
 ιδ'. Ὅτι πάντα ἐφορᾷ τὸ θεῖον.

- ιε'. Τί ἐπαγγέλλεται φιλοσοφία.
 ις'. Περὶ προνοίας.
 ιζ'. Ὅτι ἀναγκαῖα τὰ λογικά.
 ιη'. Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν τοῖς ἀμάρτανόμοις.
 ιθ'. Πῶς ἔχειρ δεῖ πρὸς τυράννους.
 κ'. Περὶ τοῦ λόγου πῶς αὐτῷ θεωρητικός ὄσι.
 κα'. Πρὸς τὸς δακνύμενους δέλοντας.
 κβ'. Περὶ τῶν προληψιῶν.
 κγ'. Πρὸς ἐπίκαστρον.
 κδ'. Πῶς πρὸς τὰς πόλεις ἀσφὲς ἀγωνιστέον.
 κε'. Πρὸς τὸ αὐτό.
 κς'. Τίς ὁ βίωπικὸς νόμος.
 κζ'. Ποσάχως αἱ φαντασίαι, καὶ τίνα πόρρωθεν
 πρὸς αὐτὰ βοηθήματα παρασκευαστέον.
 κη'. Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν ἀνθρώποις καὶ τίνα
 τὰ μικρὰ καὶ μεγάλῃ ἐν ἀνθρώποις.
 κθ'. Περὶ βυσσάδας.
 λ'. Τί δεῖ πόρρωθεν ἔχειν ἐν ταῖς πόλεσιν.

100

ΑΡΡΙΑΝΟΣ ΛΟΥΚΙΩ ΓΕΛ-
ΛΙΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΥΤΕ ^{σεναρι} συνεγραφα ^{εως} τῶς Ἐπι-
κτῆτε λόγοις οὕτως, ὅπως ἄρ τις
συνγράψει τὰ τοιαῦτα, οὔτε
ἔξω ^{εξωθεν} γὰρ ἄνθρώποις αὐτός. ὅς
γε ἔδὲ ^{αὐτοῦ} συνγράψαι ^{αὐτοῦ} φημί. ὅσα δὲ ἡκούον αὐτῷ λέ-
γοντ^{αι} ταῦτα αὐτὰ ἐπεραθὲν αὐτοῖς ὀνόμασιν,
ὥς οἷόν τε ^{ἐν} τῷ ^{ἐν} γράμματι ^{ἐν} ὑπομνηματά ^{ἐν} ὕστε-
ρον ^{ἐν} ἐμαυτῷ ^{ἐν} διαφυλάξαι ^{ἐν} τῆς ^{ἐν} ἐκείνου ^{ἐν} διανοίας, ^{ἐν} καὶ
παρησιας. ἐστὶ δὲ ^{ἐν} τοιαῦτα ^{ἐν} ὡς ^{ἐν} εἰκοσ, ὁ ^{ἐν} ποῖα ^{ἐν} ἄρ
ἴς ^{ἐν} αὐτότερον ^{ἐν} ὁρμηθεῖς, ^{ἐν} εἶποι ^{ἐν} πρὸς ^{ἐν} ἑτέρον. ^{ἐν} ἔχ ^{ἐν} ὁποῖα
ἄρ, ^{ἐν} ἡδὲ ^{ἐν} τῷ ^{ἐν} ὕστερον ^{ἐν} ἐντυγχάνειν ^{ἐν} τινὰς ^{ἐν} αὐτοῖς, ^{ἐν} συγ-
γράφοι. ^{ἐν} τοιαῦτα ^{ἐν} δ' ὄντα, ^{ἐν} ἔκ ^{ἐν} οἶδα ^{ἐν} ὅπως ^{ἐν} οὔτε ^{ἐν} ἐκόν-
τος ^{ἐν} ἐμοῦ, ^{ἐν} οὔτε ^{ἐν} εἰδότη, ^{ἐν} ἔξέπεσε ^{ἐν} ἄνθρώποις.
ἀλλ' ^{ἐν} ἐμοὶ ^{ἐν} γε ^{ἐν} ἔ ^{ἐν} πολὺς ^{ἐν} λόγος, ^{ἐν} ἢ ^{ἐν} οὐχ ^{ἐν} ἱκανὸς ^{ἐν} φανού
μαι ^{ἐν} συγγράφειν. ^{ἐν} Ἐπικτῆτῳ ^{ἐν} ὃ ^{ἐν} οὐδ' ^{ἐν} ὀλίγος, ^{ἐν} εἰ ^{ἐν} κα-
ταφρονήσει ^{ἐν} τίς ^{ἐν} αὐτῷ ^{ἐν} τῷ ^{ἐν} λόγῳ. ^{ἐν} ἐπεὶ ^{ἐν} καὶ ^{ἐν} λέγων
αὐτῷ, ^{ἐν} οὐθενὸς ^{ἐν} ἄλλου ^{ἐν} δὴλ^{ος} ^{ἐν} τῷ ^{ἐν} ἐφίεμ^{ος}, ^{ἐν} ὅπ^ω
μὴ ^{ἐν} κινῆσαι ^{ἐν} τὰς ^{ἐν} γνώμας ^{ἐν} τῷ ^{ἐν} ἀκούοντων ^{ἐν} πρὸς ^{ἐν} τὰ
βέλπιστα. ^{ἐν} ἢ ^{ἐν} μὲν ^{ἐν} δὲ ^{ἐν} τῷ ^{ἐν} τό ^{ἐν} γε ^{ἐν} αὐτὸ ^{ἐν} διαπράττειν ^{ἐν} οἱ

λόγοι οὗτοι, ἔχειν ἂν οἶμαι, ὅπερ χεῖρ ἔχει τοὺς
 τῶν φιλοσόφων λόγους, ἢ ὃ μὴ, ἀλλ' ἐκείνο ἴσασιν
 οἱ ἐντυχάνοντες, ὅτι αὐτὸς ἐπότε ἔλεγε αὐ-
 τὸς, ἀνάγκη αὐτὸ τοῦτο πάχειν ἢ ἀκροάμεσθαι αὐ-
 τῶν, ὅπερ ἐκείνῳ αὐτὸν παθεῖν ἠβούλετο. ἢ δ' οἱ
 λόγοι αὐτῷ ἐφ' αὐτῶν τὸ τοῦ διαπραττόνται. τυ-
 χερ μὲν ἐγὼ αὖτις, πυχρὸν δὲ καὶ ἀνάγκη οὐτάς
 ἔχειν. ἐξήρῃσο.

Πόρι τῶν ἐφ' ἡμῖν ἔσθ' οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Ἄ.

Ὡς ἄλλων διωνάμεων οὐδεμίαν δὲρ-
 σιτε αὐτὴν αὐτῆς θεωρητικῶν ὁ τοίνυν
 οὐδὲ δοκιμαστικῶν, ἢ ἀπεδοκιμαστικῶν. ἢ
 γραμματικῇ μεχρὶ τῆς κεκτῆται τῇ θεωρητι-
 κοῦ; μεχρὶ τῷ διαγινώσκειν τὰ γράμματα. ἢ μουσι-
 κῇ, μεχρὶ τῷ διαγινώσκειν τὸ μέλῳ. αὐτὴ δ' αὖ-
 τὴν θεωρεῖς αὐτῶν; ὁ δὲ μῶς. ἀλλ' ὅταν μὲν ἀνα-
 γράφῃ τὸ ἵταίρω δὲν, τοῦτω τί γραπτέον, ἢ
 γραμματικῇ ἐρεῖ. πότῳ δὲ γραπτέον τῷ ἵταί-
 ρω, ἢ ὁ γραπτέον, ἢ γραμματικῇ ὅκ ἐρεῖ. καὶ πότῳ
 τῶν μελῶν ὡσαύτως ἢ μουσικῇ. πότῳ δ' ἄστεον
 νῦν καὶ καθαριστέον, ἢ ὅτε ἄστεον ὅτε καθαριστέον
 ὅκ

οὐκ ἐρεῖ. τίς οὖν ἐρεῖ; ἡ καὶ αὐτὴν θεωροῦσα καὶ
 τ' ἄλλα πάντα αὐτὴ δ' ἐστὶ τίς; ἡ διωάμις ἡ λο-
 γική. μόνη γὰρ αὐτὴ καὶ αὐτὴν καταννοήσασα πα-
 ρείληται. τίς τ' ἐστὶ, καὶ τί διώκεται, καὶ πόσου
 ἀξία ἔσται ἐληλυθε, καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας. τί γὰρ
 ἐστὶν ἄλλο τὸ λέγον ὅτι χρυσοῦ καλὸν ἐστὶν. αὐτὸ
 γὰρ οὐ λέγει. δηλὸν ὅτι ἡ χρητικὴ διωάμις ταῖς
 φαντασίαις. τί ἄλλο ἢ μοναχικὴ. γραμματικὴ.
 τὰς ἄλλας διωάμις διακρίνον. δοκιμαζόντων
 χρῆσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς καιροὺς παραλείκνουν;
 ἔστιν ἄλλο. ὡς περ οὖν καὶ ἄξιον, ἢ καλλίον ἀπάν-
 των καὶ κυριώτερον, οἱ θεοὶ μόνον ἐφ' ἡμῶν ἐποίησαν
 τὴν χρῆσιν τὴν ὀρθὴν ταῖς φαντασίαις. τὰ δὲ
 ἄλλα οὐκ ἐφ' ἡμῶν. ἄραγε, ὅτι οὐκ ἔθελον; ἐγὼ
 μὲν δοκῶ ὅτι ἡ διωάμις, κακῆς αὖ ἡμῶν ἐπέ-
 στροφῆς, ἀλλὰ πάντως οὐκ ἡ διωάμις. ἰδίᾳ γὰρ
 γὰρ ὄντας καὶ σώματα συνδεδεμένους τοιούτω,
 καὶ κοινῶν τοιούτοις, πῶς οἶόντ' ἢ ἢ ἢς ταῦ-
 τα ἀπὸ τῆς ἐκτός μὴ ἐμποδίζεσθαι; ἀλλὰ τί
 λέγει ὁ ζωὴς ἐπὶ κτήτε; εἰ οἶόντε ἦν, καὶ
 τὸ σωμάτιον ἄνσου καὶ τὸ κτησιδίον ἐποίη-
 σα ἄρ' ἐλθέτω καὶ ἀπαρεμπόδιον. νῦν δὲ

μη σε λαθάνετω. τὸ το οὐκ ἔστι σὸρ. ἀλλὰ πῆλός
 κομφῶς πεφυραμίθ. ἐπεὶ δὲ τοῦτο οὐκ ἡδυνά
 μιν, ἔδοξα μίλσοι μερθ. ἡ ἡμέτερον, τὴν δυνά-
 μιρ ταύτην τὴν ὀρμητικὴν τε, καὶ ἀφορμητικὴν.
 καὶ ὀρεκτικὴν τε, καὶ ἐκκλητικὴν. καὶ ἀπλῶς
 τὴν χρηστικὴν ταῖς φαντασίαις. ἥς ἰδιμελου με-
 νθ, καὶ ἐν ἡ ταῖς αὐτοῦ τιδεμίθ. οὐδέποτε κω-
 λυθήσῃ. οὐδέποτε ἐμποδιθήσῃ. οὐ σενάξεις. οὐ
 μέμφῃ. οὐ κολακώσεις οὐδένα. τί οὖν; μή τι μι-
 κρά σοι φαίνεται ταῦτα; μη γένοιτο. ἀρκού οὐρ αὐ-
 τοῖς, δόχου δὲ τοῖς θεοῖς. νῦν δ' ἐνὸς δυνάμει οἱ
 ἰδιμελεῖσθαι, καὶ ἐνὶ προσσηρτηκίαι ἑαυτ' ἑς, μάλ-
 λον θέλομερ πολλῶν ἰδιμελεῖσθαι. καὶ πολλοῖς
 προσδεδέσθαι, καὶ τῷ σώματι, καὶ τῇ κτήσει, καὶ
 ἀδελφῶ, καὶ φίλῳ, καὶ τέκνῳ, καὶ δούλῳ. ἅτε ἔρ
 πολλοῖς προσδεδεμένοι, βαρὺ οὐ μεθὰ ὑπ' αὐτῶν
 καὶ καδελκόμεθα. διατῆτο ἄρ' ἀπλοῖα ἡ, καθήμε-
 ρα σώματα, καὶ πᾶσιν ἵπτομερ συνεχῶς, τίς
 ἀνεμθ. πνεῖ. βορέας; τί ἡμῖν καὶ αὐτῶ. πότε ὁ
 Ζεύς θ' ὠνδύσει. ὅταν αὐτῶ δόξη ἡ βέλπιε, ἡ
 τῷ Αἰόλῳ. σὲ γὰρ οὐκ ἐποίησερ ὁ θεὸς ταμίαν τῶν
 ἀνέμων. ἀλλὰ τῶν Αἰόλων. τί ἔρ λέει; τὰ ἐφ' ἡμῖν
 βέλπισα

βέλτιστα κατασκοπάζει· τοῖς δ' ἄλλοις χρεῶς ὡς
 πέφυκε· πῶς ἔρ πέφυκε; ὡς ἂν ὁ θεὸς θέλῃ· ἐμὲ
 ἔρ νυν ῥα χηλοκοπεῖσθαι μόνον; τί οὖν, ἤθελες
 πάντας ῥα χηλοκοπηθῆναι, ἵνα σὺ πᾶμνθίᾳ ἔ-
 χῃς; οὐ θέλεις οὕτως ἐκτεῖναι τὸ ῥάχηλον, ὡς
 Λατέρανός τις ἐν τῇ Ῥώμῃ κεκολληθεὶς ἀπὸ τῆς
 Νέρωνος ἀποκεφαλιδιῶναι; ἐκτεῖνας γὰρ ῥά-
 χηλον καὶ πωληγείς, καὶ πρὸς αὐτῶν πῶν πωληγῶν
 ἀοιδεῖν γενομένην ἐπ' ὀλίγον συνελκυθεὶς, πά-
 λιρ ῥέζειν· ἀλλὰ καὶ ἐν πρότορον, προσελ-
 θόντι Ἐπαφροδίτῳ τῷ ἀπελθεῖν τῆς Νέρωνος,
 καὶ ἀνακρίνοντι αὐτὸν ἀπὸ τῆς συγκρουαδιῶναι,
 ἂν ἡ δέλω φησί· ἐρῶ σου τῷ κυρίῳ· τί οὖν δεῖ
 πρόχειρον ἔχειν ἐν τοῖς χριούτοις; τί γὰρ ἄλλο, ἢ
 τί ἐμὸν καὶ τί οὐκ ἐμὸν καὶ τί μοι ἐξέστι, καὶ τί
 μοι οὐκ ἐξέστι· ἀποθανεῖν με δεῖ· μή τι ἔρ καὶ σέ
 γινῆναι, δεθῆναι· μή τι καὶ θλῆναι; φυγαδερθῆναι·
 μή τι ἔρ κωλύει γελῶντα, καὶ διθυμοῦντα καὶ
 βροῦντα; ἢ πᾶσι τὰ ἀπορρητὰ οὐ λέγω· τοῦτο γὰρ
 ἐπ' ἐμοὶ ὅστις· ἀλλὰ δῆσώ σε· ἄνθρωπε τί λέγεις.
 ἐμὲ; τὸ σκελῆς με δῆσεις, πῶν προαίρεσιρ δέ
 οὐδ' ὁ Ζεὺς νικῆσαι δύναται· εἰς φυλακὴν σε βα-
 λῶ,

^{ἡμῶν} λῶ, τὸ σώματιον ἀποκεφαλίσω σοῦ. πότε ἔρ σοι
^{ἔρ σοι} εἶπον, ὅτι μόνου ἐμοῦ ὁ βράχιλ ^{ἡμῶν} ἀναποτμητός
^{ἡμῶν} ὄσι; ταῦτα ἔλει μελετᾶν τὸς φιλοσοφουῦτας.
^{ἡμῶν} ταῦτα καθημερὰν γράφειν. ἐν τούτοις γυμνάζε-
^{ἡμῶν} δαι. Θρασέας εἰσὼθ' λέγειν. σήμερον ἀναιρεθῶμαι
^{ἡμῶν} δέλω μάλλον, ἢ αὐτίον φυγαδευθῶμαι. τί οὐρ
^{ἡμῶν} αὐτῷ ρούφθ' εἶπερ; ἢ ᾧ ὡς βαρυντόρον ἐκλεγε-
^{ἡμῶν} τίς ἡ μαρία τῆς ἐκλογῆς; ἢ δ' ὡς κεφότορον, τίς
^{ἡμῶν} σοι δέδακεν; ὁ θελῶς μελετᾶν ἀρκείας τῷ δεδο-
^{ἡμῶν} μένω; διαδοῦν γὰρ Ἀρριππίῳ τί ἐλεγειν; ὅτι
^{ἡμῶν} ἐγὼ ἐμαυτῷ ἐμπόδιος ὁ γινομαι. ἀπηγγέλη αὐ-
^{ἡμῶν} τῷ ὅτι κρινῇ ἐν συγκλήτῳ. ἀγὰρ τυχὴν ἀλλὰ ἡλ-
^{ἡμῶν} θεν ἢ πεμπῇ. ταῦτα δ' ἔλαβεν γυμνασάμεν ^{ἡμῶν} καὶ
^{ἡμῶν} χρολῶσθαι. ἀπελθόμεν καὶ γυμναδῶμεν. γυμνα-
^{ἡμῶν} σάμεν λέγει τίς αὐτῷ. ἔλθ' ὅτι κατὰ κεκρισά. φυ-
^{ἡμῶν} γῇ φησὶν, ἢ θανάτῳ; φυγῇ. ταῦτα ὑπαρχόντα, τί; ὅκ
^{ἡμῶν} ἀφῆρέθη. ἔς Ἀρικήαυ ὅρ ἀπελθόντες ἀριστομεν.
^{ἡμῶν} τῷτ' ἔσι, με μελετᾶν κέναι ἃ δέει μελετᾶν. ὁρξίην,
^{ἡμῶν} ἐκκλισίην, ἀκώλυτα, ἀπερίπτωτα πρὸς σκευάκηναι.
^{ἡμῶν} ἀποθανεῖν με δέει. ἢ ἴδῃ, ἀπαθνήσκω. ἢ μετ' ὀλί-
^{ἡμῶν} γον, νῦν ἀριστῶ τ' ὥρας ἐλθέσθης, εἴτα τότε τεθνήξο-
^{ἡμῶν} μαί. πῶς; ὡς προσήκει τ' τὰ ἀλλότρια ἀποδιδόντα.

Πῶς ἄρτις σώζοιτο κατὰ πρόσωπον ἐν παντί. β'.

Ω λογικῶ ζῶω μόνον ἀφορητὴν ὅτι ᾧ

Τ ἀλογον. ᾧ δὲ δ'λογον, φορητὸν. ὡλη-

γά, ἐκ εἰσὶν ἀφορητοὶ τῇ φύσει. τίνας *quo modo*

φύσιν; ὅρα ὡς. Λακεδαίμονιοι μαθητικοί, *voluntarii*

μαθόντες ὅτι δ'λογον ὄντι. ᾧ δὲ ἀπαγγεῖλαι, ἐκ *atingi*

εἰσὶν ἀφορητοί. ὅταν γουὺ μάθῃ τις ὅτι δ'λογον, *habes*

ἀπελθὼν ἀπήγγεατο. ἀπὸ τῶς ἐὰν προσέχῃ μερ, *confider*

ὑπ' οὐδενος οὕτως δ'ρησομεν ᾧ ζῶον. Φιλομέ- *co*

νον, ὡς ἀπὸ τῶς ἀλόγου. καὶ πάλιν ἐπ' ἐδὲρ ἔτις

ἐλκόμην, ὡς ἰδί τὸ δ'λογον. ἄλλω δ' ἄλλο

προσώπῃς ᾧ δ'λογον καὶ τὸ ἀλογον. καὶ ἄπερ *tant*

καὶ ἀγαθον καὶ κακόν, ἄλλω ἄλλο. καὶ συμφέρον

καὶ ἀσύμφορον. διατῆτο μάλιστα παιδείας δεό-

μεθα, ὥστε μαθεῖν τῶς δ'λόγου καὶ ἀλόγου κρίσιν

ταῖς ἰδί μερὸς ἑστικῆς ἐφαρμοζόν συμφωνας τῇ

φύσει. ἔς δὲ τὴν τῶς δ'λόγου καὶ ἀλόγου κρίσιν, οὐ

μόνον ταῖς τῇ ἐκτὸς ἀξίαις συγχράμεθα, ἀλλὰ

καὶ τῇ κατὰ τὸ πρόσωπον ἰατῆς ἐκείνης. τῷ μὲν

γὰρ ἱνὶ δ'λογον, τὸ ἀμίδω περικρατέει, αὐ-

τὸ μόνον βλεπόντι, ὅτι μὴ περικρατήσας μὲν,

ὡληγὰς λήφεται. καὶ φροφὰς οὐ λήφεται. πε-

ρικρατήσας δ' οὐ πείσεται τι φραχὺ, ἢ ἀνιὰ ρόρ-
 ἄλλω δέ τιμι ἐμόνον ὃ αὐτὸν πρὸς κρατῆσαι ἀ-
 φώρητον δοκεῖ, ἀλλὰ ἐπὶ ὃ ἄλλω πρὸς κρατοῦντος
 ἀναρχεῖται. ἄρ' ἔρ μου πυνθάνη παρακρατήσω
 πῶς ἀμίδα ἢ μὴ, ἐρῶσι, ὅτι μείζονα ἀξίαν ἔχει ὃ
 λαβεῖν τροφάς, τῷ μὴ λαβεῖν. καὶ μείζονα ἀπα-
 ξίαν ὃ ^{scilicet} δαρύναι. ὥς δ' ἄν τις ^{metris} παραμετρῆς τὰ
 σκεῖται, ἀπελθὼν παρακράτῃ. ἀλλ' οὐκ ἄρ' κατ' ἐμέ
 τοῦτο. σὲ δ' εἰ σιωπῶν φέρειν ὅς πῶς σκεῖται, οὐκ ἐμέ.
 σὺ γὰρ εἰς ὁ αὐτὸν ὅπως πόσον ἀξίον εἰσεαυτῶ.
 καὶ πόσον σεαυτὸν ^{vanitas} πιπράσκεις. ἄλλοι γὰρ ἄλλων
 πιπράσκουσι. διατοῦτο Ἀγριππῶν θ' Φλώρω
 σκεπτομένο, ^{interrogant} κατὰ βράττον αὐτῷ ὅτι ὅς Νέρων
 θ' Δεωρίας ὥς ἐκ αὐτὸν ἡ λειτουργήσας, ἔφη.
 κατὰ βράττον. πυνθάνη δ' αὐτῷ διατί σὺ οὐ κατὰ-
 βαίνεις, ἔφη. ὅτι ἐγὼ οὐδὲ βουλόβομαι. ὃ γὰρ ἀπαξ
 ὅς πῶς πόρῃ τῇ τοιούτῃ σκεῖται καὶ τὰς τῶν
 ἐκτος ἀξίας ^{exaltat} συγκαθεῖς καὶ ἡμφίζων, ἐγγὺς ὅτι
 τῇ ἡδονῇ ἡμῶν τῷ ἰδίῳ προσώπου. τί γὰρ
 με πυνθάνη, θάνατος αἰρετῶν τῶν ὅτι ἢ ζῶν; λέ-
 γω ζῶν. πόνος ἢ ἡδονή; λέγω ἡδονή. ἀλλὰ ἄρ' μὴ βα-
 γανήσω, βαχλοκοπήσσομαι. ἀπελθε τοίνυν καὶ
 βαγῶ

βραγὴ λει. ἐγὼ δ' οὐ βραγδαθήσω. διατί; οὐ σὺ σε-
 αὐτὸν ἢ ἡ μίαν τινὰ εἶν^{φύσις} κρόκιν τῇ ἐκ τῷ χι-
 τῶνος. τί ἔρ σε ἐδ^{εὐχαρίστη} φροντίζειν; πῶς ἂν ὁμοίος
 ἦς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ὥσπερ οὐδ' ἡ κρόκη
 πρὸς τὰς ἄλλας κρόκας θέλει τί ἔχειν ὀζαίρε-
 τος. ἐγὼ δὲ πορφύρα εἶν^{φύσις} βούλομαι. τὸ ολίγον
 ἐκείνο, καὶ σιλπνόν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τοῦ τ' οὐ πρε-
 πῆ φαίνεσθαι & καλὰ. τί ἔρ μοι λέγεις οὐ ὅτι
 μοιῶνται τοῖς πολλοῖς. καὶ πῶς ἐπὶ πορφύρα ἔσο-
 μαί. ταῦτα εἶδε καὶ Πρίσκ^{φύσις} Θ' Ἐλπίδι^{φύσις} Θ', καὶ ἰδὼν
 ἐποίησε, προσεμφαντος ᾧ αὐτῷ οὐνεσσασίαν^{φύσις}
 ἵνα μὴ φελεθῇ ἥς πλὴν σύγκλητος, ἀπεκρίνατο
 ἰδιόσοι ὅτι μὴ ἔσσαι με εἶναι συγκλητικόν. μέχρι
 δ' ἂν ὅ δειμὲ φερέχεται; ἄγε ἀλλ' ἔφελθῶρ φη-
 σι, σιωπήσορ. μή μ' ὀζεταζε, καὶ σιωπήσω, ἀλλὰ
 δεῖμὲ ὀζετάσαι. καὶ μὲ φπεῖρ τὸ φαινόμενον δι-
 καιορ. ἀλλ' ἂν εἴπης ἀποκτενῶσε. πότε ἔρ σοι
 εἶπορ οὐ ἀθανάτος ἔμει. καὶ σὺ τὸ σὸρ ποιήσεις, κα-
 γῶ τὸ ἐμόρ. σὸρ ὅτι ἀποκτεῖναι, ἐμόρ ἀποθανεῖν
 μὴ φρεμοντα. σὸρ φυγαδῶσαι. ἐμόρ ὀζελεθῆναι μὴ
 λυπούμενον. τί ἔρ ὠφέλησε Πρίσκ^{φύσις} Θ' εἰς ὧρ;
 τί δ' ὠφελείῃ πορφύρα τὸ ἰμάτιον; τί ᾧ ἄλλο,
 ἢ διαπρέπει

ἡ διαπρέπει ἐν αὐτῷ ὡς πορφύρα, καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις δὲ καλὸν παραδείγμα ἐκκεῖται. ἄλλοι
 δ' ἄρ, εἰπόντες αὐτῷ Καίσαρ ἐν τοιαύτῃ πε-
 ρισάσει μὴ ἐλθεῖν ἢ σύγκλητον, εἰπερ· ἔχω σοι
 χάριν ὅτι μου φείδῃ. τὸν τοιοῦτον οὐδ' ἄρ ἐ-
 κώλυεν εἰσελθεῖν. ἀλλ' ἦλθε ὅτι ἡ καθεδεῖται ὡς
 καράμιον, ἢ λεγόμεναι αἰεὶ εἶδεν ὅτι ὁ Καίσαρ δέ-
 λει. καὶ προσεπιστρωβύσει ἐπὶ τωλειονα. τῶτον
 τὸν τρόπον, καὶ ἀθλητὴς ἡς κινδυνώων ἀπο-
 δανεῖρ, εἰμὴ ἀπεκοπή το αἰδοῖον, ἐπελθόντες
 αὐτῷ τῷ ἀδελφοῦ (ὡς δ' ἐκείνους φιλόσοφος)
 καὶ εἰπόντες, ἄγε ἀδελφε τί μέλλεις ποιεῖν; ἀ-
 πόκοπῶμεν τῷ τῷ μερῷ, καὶ εἰς γυμνά-
 σιον ἀπερχόμεθα, οὐχ ὑπεμεινερ, ἀλλ' ἐγκαρτε-
 ρήσας ἀπεθανε. πυθομένου δὲ ἴνους πῶς τῷ
 ἐποίησεν; ὡς ἀθλητὴς ἢ ὡς φιλόσοφος, ἀνὴρ ἐφη,
 ἀνὴρ δ' ὀλύμπια κέκληρυμνός τε καὶ ἡγωνισμένος,
 ἐν τοιαύτῃ ἰνὶ χώρα ἀνεστραμμένος, οὐχὶ πᾶσι
 τῷ βρατῷ ἀλείφοντι. ἄλλοι δὲ καὶ τὸν κρά-
 χηλον ἀπέτμηθη, εἰς ἡν δύναντο δίχα τῷ κράχῃ
 λου. τοιοῦτον ὅστις κατὰ πρόσωπον, οὕτως ἰχ-
 ρον παρὰ τοῖς εἰδομένοις αὐτὸ συνέσφειν
 αὐτῷ.

αὐτῶν ἐν ταῖς σκέψεσι. ἄγε οὖν ἐπὶ κτήτε δια-
 ξύρησαι. ἄν ἡ φιλόσοφος, λέγω οὐ διαξυρῶμαι.
 ἀλλ' ἀφελώσθαι τὸν γράχην. εἴσοι ἄμεινον, ἄφε-
 λε. ἐπιδέτοσι. πόδερ οὐρ αἰδοῦσθε μεδὰ τῶ κατὰ
 πρόσωπον ἔγκυρος. πόδερ δ' ὁ ταῦρ ἔφη λεον-
 τῶ ἐπελθόντῶ μόνῶ αἰδανέται τῆς αὐτῆς πα-
 ρασκοῦνης, καὶ τῶ βλῆκερ ἐαυτῶν τῶ τῆς ἀ-
 γέλης. ἡ δὲ ἄλλοι οὐκ αἰδανέται τῶ τῆς παρὰ σκῶν
 ἔχειρ, ἀπαντὰ καὶ σιωπῶν αἰ τῆς καὶ ἡμῶν τοῖ
 νῦν ὅστις ἄν ἔχει ραῖντῆρ παρὰ σκῶν, οὐκ ἀ-
 γνοῖ αὐτῶν. ἀφῶν δὲ ταῦρ οὐ γινέται, οὐδὲ
 γένναος ἀνθρώπος. ἀλλὰ δὲ χειρὶ μαρτυρεῖται, πα-
 ρὰ σκῶν αἰδανέται, καὶ μὴ εἰκὴ τῶ τῶ αὐτῶν ἄν ἴδῃ τῶ
 δὲρ προσκόντα. μόνον σκέψαι πῶς πῶλεις τῶ
 σεαυτῶ τῶ τῶ αἰδανέται ἀνθρώπῳ. καὶ μὴ δὲρ ἄλλο, καὶ ὁ-
 λῖου αὐτῶν πῶλῃσῃ. τὸ δὲ μέγα καὶ ἐξαίρετον, καὶ
 ἄλλοις ταῦτα προσέκει, Σωκράτῃ καὶ τοῖς ἑταῖροις.
 διὰ τὴν ἑρμηνείαν τῶ τῶ αἰδανέται πεφνησμένῳ, καὶ πάντες ἡ πολ-
 λοὶ γίνονται τῶ τῶ. ἡ ποὶ γὰρ ὅκεῖς ἀπαντες γί-
 νονται. καὶ τῶ γὰρ ἡ τῶ αἰδανέται πάντες. τί ἔρ ἐπὶ δὲ ἡ
 ἀφῶν εἰμι, ἀποστῶ τῶ ἡ τῶ αἰδανέται τῶ τῶ ὅτι καί;
 μὴ γένοιτο. ἐπὶ κτήτε καὶ κρείσσον Σωκράτῃς ὅτι ἔστι.
 καὶ δὲ καί,

ἢ δὲ μὴ, ὃ χεῖρωρ, τὸτό μοι ἱκανόν ὄσιν. ὃ δὲ ῥ
 μίλωρ ἔσομαι, καὶ ὅμως ἐκ ἀμελῶ τῷ σώματος.
 ὃ δὲ Κροῖσος, καὶ ὅμως ἐκ ἀμελῶ τῆς κτήσεως.
 οὐδ' ἀπλῶς ἀλλ' ἑνὸς τῆς ὑδι μελείας, διὰ τὴν
 ἀπόγνωσιν τῇ ἄκρωρ ἀφιστάμεθα.

Πῶς ἂρ τις ἀρ τῷ τὸν θεὸν πατέρα εἶν
 τῶρ ἀνθρώπων, ὑδὶ τὰ ἐξῆς ἐπελθοι. γ'.

Εἰς τῷ λογμαῖ τῷτω συμπαθεῖσαι κα-
 τ' ἀξίαιρ διυῖαιτο, ὅτι χερόνα μερ εἰπὼ
 τῷ θεῷ πάντες προηγουμένως. καὶ ὁ θεὸς
 πατήρ ὅσι τῇ τ' ἀνθρώπων. ὃ τῇ θεῶρ, οἶμαι
 ὅτι ὃ δὲ ἀγεννὲς ὃ δὲ ταπεινὸν εὐθυμηθεῖται ποδὲ
 ἑαυτῷ. ἀλλ' ἂρ μὲν Καίσαρ ἵσποιοῖνται σε, οὐδέίς
 σου τὴν ὀφρὺν βαρύνει. ἂρ δὲ γινώσκῃς ὅτι τῷ Διὸς
 υἱὸς εἶ, ἐκ ἐπαρθεῖς; νυνὶ δ' οὐ ποιεῖς μερ. ἀλλ' ἐπει-
 δὴ δύο ταῦτα ἐν τῇ γενέσει ἡμῶρ ἐγκαταμέμι-
 κται, τὸ σῶμα μὲν κοινὸν πρὸς τὰ ζῶα, ὁ λόγος δὲ
 καὶ ἡ γνώμη κοινὸν πρὸς τοὺς θεούς. ἄλλοι μὲν ὑδὶ
 ταύτηρ ἀποκλίνουσι τὴν συγγενείαν τὴν ἀτυχῇ
 καὶ νεκράρ. ὀλίγοι δὲ πινεῖς ὑδὶ τὴν θείαν καὶ μα-
 καρίαν. ἐπειδὴ τοίνυν ἀνάγκη πάνθ' ὄντινων οὐ-
 τῶς

τως ἐκείτω χῆμα, ὥς ἂν πῶς αὐτῷ ὑπολάβῃ,
 ἐκείνοι μὲν οἱ ολίγοι, ὅσοι πρὸς πίστιν οἰοῦνται γε-
 νῆναι καὶ πρὸς αἰδῶ καὶ πρὸς ἀσφαλδίαν τῆς χη-
 σεως τῇ φαντασίᾳ, ἔδερ ταπεινὸν ἔλ' ἀγεννὲς
 ἐνδυμένον πῶς αὐτῷ. οἱ δὲ πολλοί, τὰναντία.
 τί γὰρ ἡμῖν; ταλαιπώρον ἀνθρώπου καὶ τὰ δύ-
 σηνά μου σαρκίδια, ὅθ' ἔμ' ὄντι δύσσηνα. ἀλλὰ ἔχῃς
 τί καὶ κρείσσον τῇ σαρκιδίᾳ. τί οὐκ ἀφείδεις ἐκεί-
 νο, τοῦτοίς προσετίκας. δὲ τάντῳ τῷ συγγέ-
 νειαν, οἱ μὲν ἀποκλινάντες, λύκοις ὁμοιοί γινόμε-
 θα, ἀπίστοι καὶ ἐπίβουλοι καὶ βλαβέροι. οἱ δὲ λέ-
 γοντες ἀγριοὶ καὶ θυρώλεις, καὶ ἀνημέροι. οἱ πλείους
 δ' ἡμῶν ἀλώπεκες. καὶ ὥς ἐν ζώοις, ἀτυχήματα.
 τί γὰρ ὅστις ἄλλο λοιδορεῖ καὶ κακοῖν ἀνθρώ-
 πους, ἢ ἀλώπῃς. ἢ ἄλλο ἀτυχέσθον καὶ ταπει-
 νοτόρον. ὁρᾶτε οὐκ καὶ προσέχετε μή τι τούτων
 ἀποβῇτε τῇ ἀτυχιάτῳ.

Πρὸς προκοπῆς.

de progressu ad maiorem
virtutis mentis ubi dicitur a

Προκόπιον, μεμαθηκὼς πρὸς τῇ φιλο-
 σοφίᾳ, ὅτι ἢ μὲν ὁρεῖς ἀγαθὸν ὅστις, ἢ
 δ' ἐκκλίστεις πρὸς κακὰ, μεμαθηκὼς ὅτι καὶ

D. ὅτι ἔκ

ὅτι ἐκ ἄλλως ῥ' ὁρίσων, καὶ ἀπαδὲς περιγίνεται
 τῷ ἀνθρώπῳ ἢ ἐν ὁρίσει μὴ ἀποτυγχάνοντι, ἐν
 ἐκκλίσει δὲ μὴ περιπύπτοντι. τὴν μὲν ὁρίσειν ἡκεῖν
 εἰς αὐτὴν εἰς ἀπαρ καὶ ὑπερτέθεται. τὴν ἐκκλίσει
 δὲ πρὸς μόνον χρεῖται τὰ προαιρετικά. τὴν γὰρ ἀ-
 προαιρετικὴν ἀντι ἐκκλίνει, οἷον ὅτι περιπεσεῖται
 ποτε πινὶ παρὰ τὴν ἐκκλίσιν τὴν αὐτὴν καὶ δις
 χρεῖται. εἰ δ' ἡ ἀρετὴ ταύτῃ ἔχει τὴν ἐπαγγελ-
 λίσιν, ὁρίσων μόνον ποιῶσαι, καὶ ἀπαθῆαι, καὶ ὁρί-
 σων, πάντως καὶ ἡ ὁροκοπή ἢ ὁρὸς αὐτῶν, πρὸς ἑκά-
 στω τούτῳ ὅτι ὁροκοπή. αἰ γὰρ ὁρὸς ὁ ἄρ' ἡ τε-
 λειότης πινὸς καθάπερ ἂν ἡ, ὁρὸς αὐτὸ ἢ περὶ ὁκο-
 πῇ συνέργισμος ὅτι. ὡς γὰρ τὴν μὲν ἀρετὴν τοιοῦ-
 τὸν ὁμολογοῦμεν, τὴν προκοπὴν δ' ἐν ἄλλοις
 ζητῶμεν καὶ ἰδιόδικον μερ. τί ἐργον ἀρετ. ὁρίσων.
 τίς γὰρ προκόπτει; ὁ πολλὰς χρυσίππου σιγῆ-
 ξεις ἀν' ἑαυτῶν; καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ τῷ χρυσίπ-
 που ἀνεγνώσκεται; γὰρ τῷ τῷ ἐργῳ, ὁμολογουμένως
 ἢ ὁροκοπή ὅθεν ἄλλο ὅθεν, ἢ ῥ' πολλὰ τῷ χρυ-
 σίππου νοεῖν. νῦν δ' ἄλλο μὲν τὴν ἀρετὴν ἰδι-
 φερῶν ὁμολογοῦμεν, ἄλλο δ' ὅρ' σιγῆς μερ, τὴν
 ὁροκοπήν ἢ ἀπεφαίνομεν. οὗτος φησὶν, ἢ δὲ καὶ δι-
 α τῷ

αὐτῷ δυνάσται χρύσιππου ἀναγνώσκουσιν. οὐκ ἔστιν
 τὸς θεὸς, ὁροκοπῆς ἀνθρώπου. ποῖα ὁροκοπή;
 πῶς ἐμπαιξέεις αὐτῷ; τί δ' ἀπαρχὴς αὐτοῦ τὸ συνα
 ὀφείσας τῷ αὐτῷ κακῶν; ὁ θεὸς δειξάτω αὐτῷ
 τὸ ἔργον τῆς ἀρετῆς ἵνα μάθῃ πῶς τὸ ὁροκοπῶν
 ζητεῖ; ἐκεῖ ζήτησεν αὐτῷ ταλαίπωρε, ὅπου σου
 τὸ ἔργον. πῶς δέ σου τὸ ἔργον; ἐν ὁρέξει καὶ ἐκκλίσει,
 ἢ ἀναποτόνκτ' ἢς καὶ περὶ πῶτος. ἐν ἀρμαῖς
 καὶ ἀφορμαῖς, ἢ ἀναμαρτητός. ἐν προσδοκῇ καὶ ἐπο
 χῇ, ἢ ἀνεξάπακτος. πρῶτοι δ' εἰσὶν οἱ πρῶτοι τὸ
 ποῖ; καὶ ἀναγκαῖοι. ἀρ' ὅτι πένητος, καὶ πενήτωρ ζή
 τῆς ἀπεριπῶτος εἶναι, ἀρα ὅτι ὁροκοπῆς, σὺ δ'
 εὐταυθα μοι δειξέτω πῶς ὁροκοπή. καὶ θαπέ
 ἀθλητὴ δειλεγομένη, δειξέτω μοι τοὺς ὁμοίους. εἰ
 ἔλεγε μοι ἐκεῖνος, ἵδε μου τοὺς ἀλτήρας. ὅφει σὺ
 οἱ ἀλτήρες, ὅτι τὸ ἀποτελεσμα τῶν ἀλτήρων
 δειρ βολομαι. λαβὲ τὸ πῶς ὁρμῆς συγτάξι
 γινώσκῃς αὐτῷ ἀνεγνώσκῃ ἀνδραποδῶν. ὁ ὅτι
 ζητῶ. ἀλλὰ πῶς ὁρμῆς καὶ ἀφορμῆς. πῶς ὁρμηόπτος
 καὶ ἐκκλίνει. πῶς ὑδιβαλλῆς καὶ πρὸς ἰδεσθαι καὶ
 πρὸς ὁδοῦ. ποτὶρα συμφώνως τῷ φύνσῃ, ἢ ἄσυν
 φώνως. ἢ μὴ συμφώνως, τὸ μὴ δεικνύει. καὶ ἐρῶ

σοι οὐ προκόπεις. ἢ δ' ἀσυμφώνως, ἀπελθε, κὴ μὴ
 μόνον δὴ καὶ τὰ βιβλία, ἀλλὰ καὶ γράφεαι τὸς
 τοιαῦτα. καὶ τί σοι ὄφελος. ἐκ οὐδ' οἶδας ὅτι ὅλον τὸ
 βιβλίον πεντεδηνάειωρ ἔστιν; ὁ οὖν δὴ καὶ ἑλπίος
 αὐτὸ δοκεῖ ὅτι πλείονος ἀξίος ἔστιν ἢ πεντεδηνά-
 εῖωρ; μηδέποτε οὖν ἀλλ' αὖτε τὸ ἔργον ζητεῖτε,
 ἀλλ' αὖτε τὴν προκοπὴν. πῦ οὖν προκοπὴ; εἰς
 ὑμῶν ἀποσῆς τὴν ἐκτός, ἡδὴ τὴν προαίρεσιν
 ἐπεσφραγίσαι τὴν ἑαυτοῦ, ταύτην δὴ βόρυσσας καὶ
 ἐκ πονεῖν, ὥστε σύμφωνον ἀποτελεῖσαι τῇ φύσει.
 ἡ δὲ τὴν ἐλπίδα φέρει. ἀκάλυτον. ἀνεμπόδιστον. πρὸς
 τὴν αἰδήμονα. μεμαθηκέναι τε ὅτι ὁ τὰ μὴ ἐφ' αὐτῷ
 ποθῶν ἢ φθίνων, οὔτε πῖτος εἶναι δύναται, ὅτ' ἐ-
 λδοῖτο. ἀλλ' ἀνάγκη μεταπίπτειν καὶ μετα-
 κριττίζεσθαι ἅμα ἐκείνοις καὶ αὐτοῖς. ἀνάγκη δὲ καὶ
 ὑποταχέναι ἄλλοις ἑαυτῶν, τοῖς ἐκείνα πο-
 τοῖς ἢ κωλύειν δύναμίνους καὶ λοιπὸν ἑαδὲν
 ἀνίστασθαι, ταῦτα τῆρεϊ καὶ φηδὸς εἰ λούεται.
 ὥς πῖτος ὥς αἰδήμων ἐσθὶν ὥσαυτως. ἡδὴ τῆς αἰ-
 πῆς ἀπὸ τῆς ὑλῆς τὰ προηγουμένα ἐκ πονῶν. ὥς
 ὁ δὴ βρομὴς βρομικῶς. καὶ ὁ φωνασκῶν φωνασκι-
 κῶς. οὗτος ἔστιν ὁ προκόπων ταῖς ἀληθείαις. καὶ
 ὁ μὴ

ὁ μὴ ἴκῃ ἀποδεσμηκῶς, ὅτος ὅστις· ἢ δ' ἡδὲ πλὴν ἐν
 τοῖς βιβλίοις ἐξῆρ τεταται, καὶ ταύτῃ ἐκπονεῖ,
 καὶ ἡδὲ ὅσοι ἀποδεσμηκε, λέγω αὐτοῖς αὐτόδε
 πορεύεσθαι ὡς οἰκοῦν· ἵνα μὴ ἀμελεῖν τῇ ἐκεί. ὅσοι
 ἔφ' ὁ ἀποδεσμηκερ, ὅδε ὅστις· ἀλλ' ἐκεῖνο με
 λετᾶρ βελεῖν τῇ αὐτῇ βίῃ· πενθὴ καὶ οἰμωγῆς καὶ
 οἴμοι· καὶ ὅτε ταλας ἐγώ· καὶ δυσυχίαν καὶ ἀτυχίαν·
 καὶ μαθεῖν τί ὅτι δάνατ'· τί φυγῇ· τί δεσμῶ·
 τήριον· τί ὅτε κῶνον· ἵνα διώκται λέγῃ ἐν τῇ φυμῇ
 λακῇ· ὡς φίλε κρίτωρ ἢ ταύτῃ τοῖς θεοῖς, φίλον
 ταύτῃ γινώσκω· καὶ μὴ ἐκεῖνα· ταλας ἐγώ· γέροντ' ἄν
 ὄρωπος· ἡδὲ ταύτῃ με τὰς πολιὰς ἐτήρησας· τίς
 λέγει ταύτα· δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀδελφοὶ ἵνα ἐρῶ καὶ
 ταπεινὸν; Πρίαμος αὐτὰ οὐ λέγῃ, ἀλλ' ὅποσοι βα
 σιλεῖς λέγουσι· τί ἔφ' ἄλλο ὅτι βασιλῆα, ἢ ἀνθρώ
 πον παῖδι, τεταυμακώτωρ τὰ ἐκτός διὰ μέσου
 τοῖς δ' ἡδὲ λεικνυμῖνα· εἰ ἔφ' ἱεραπατὴ δέντα
 νὰ ἔσθ' ἐμαθεῖν ὅτι τῇ ἐκτός ἀπροαρετῶν ὅδε
 ὅτι ὅρος ἡμᾶς, ἐγώ μὲν ἡδελον τῷ ἀπατῇ ταύ
 τῃ· ἔφ' ἡμελλοῦ δι' ὅρος καὶ ἀταραχῶς βιώσε
 δαι· ὑμεῖς δ' ὅτε αὐτοῖς, τί δελεῖτε· τί οὐρ ἡμῖν
 παρεχει χρύσιον· ἵνα γνῶς φησὶν ὅτι ἐφ' ὅ

^{μελοδία} δὴ ταῦτά ἐστι, ἐξ ὧρ ἡ βύροιά ἐστι καὶ ἀπαθὲς ἀ-
^{καρ}παντᾶ. λαβέ μου τὰ βιβλία, καὶ γνώσῃ ὡς ἀλη-
^{νέρε}θῇ καὶ οὐ μφανά ἐστι τῇ φύσει, τα ἀπαθὴ με ποι-
^{καρπύτος}ουῶτα. ὦ μεγάλης βύτης. ὦ μεγάλου βύργε
^{καρπύτος}του τῷ ἀφκνουντ. ^{καρπύτος}τῷ οδορεῖται. ^{καρπύτος}Τριπτόλεμος
^{καρπύτος}Ἰερα καὶ βώμονες πάντες ἄνθρωποι ανεστακαστρ,
^{καρπύτος}ὅτι τὰς ἡμεροῖς τροφὰς ἡμῶν ἔδωκε, ^{καρπύτος}ὅθι τῷ ἀ-
^{καρπύτος}λθθικερ βύροντι. ^{καρπύτος}Ὁ φώτισαντι καὶ εἰς πάντας ἄν-
^{καρπύτος}θρώποις ἐξενεγκαντι, οὐ τῷ πῶδε τῷ ζῶν, ἀλλὰ
^{καρπύτος}τῷ πρὸς τὸ ζῶν, τίς ὑμῶν ἰδί τῷ πῶδε βώμον
^{καρπύτος}ἰδρυσάτο ἡ ναὸν; ἡ αἰαλμα ανεθικερ ἡ τῷ διὸν
^{καρπύτος}ἰδί τῷ πῶδε προσκινεῖ; ἀλλ' ὅτι ἡ ἀμπελορ ἔδω-
^{καρπύτος}κερ ἡ πυρους, ἰδί δύο μερ τούτῃ ἐνεκα, ὅτι τῷ τοιοῦ
^{καρπύτος}τορ ἐξενεγκερ καὶ πορ ἐν ἄνθρωπινῃ διανοίᾳ δι' ἡ
^{καρπύτος}τῷ ἀλθθικερ τῷ πῶδε βίδα μονίας λειζέρ ἡμῶν
^{καρπύτος}ἡμελλορ, τῷ τῷ δ' ἐνεκα ἐκ βίχαρισήσομεν τῷ διῶ.

Πρὸς τοὺς αἰαλμαϊκούς.

ε.

^{καρπύτος}Νῦν φησὶν ενισκται πρὸς τὰ ἀγαρ ἐκφα
^{καρπύτος}Α ἡ πρὸς τῷ τερ ἡ γαστριῶν ὅστιρ βύρειρ λό-
^{καρπύτος}γορ, δι' οὐ μετὰ πείσει τίς αὐτόν. τῷ το
^{καρπύτος}δ' οὔτε πᾶν τῷ ἐκείνῳ γίνεται διω αμῖρ, οὔτε πα
^{καρπύτος}ρὰ τῷ

^{προφητῶν} ^{διδασκαλῶν} ^{την ἐκκλησίαν}
 ρα τὴν τῶ διδασκόντων ἀδυναμίαν. ἀλλ' ὅταν
^{αὐτοὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 παχθεὶς ἀπολιθώθῃ, ὡς ἐπὶ χητέταις αὐτοῖς
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 διὰ λόγου. ἀπολιθώσθῃς δ' ἵσθι διτταί. ἢ μὲν τὸ κοι-
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 τίκου ἀπολιθώσθῃς. ἢ ὅσον ἐπὶ τίκου. ὅταν τις περ-
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 τεταγμένος ἦ, μὴ ὑποτασσέτω τοῖς ἐναρξασιν, μὴ δ' ἄ-
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 ἢ τὴν μαχομένην ἀρξάσθαι. οἱ ὅτι πολλοὶ, τὴν μὲν
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 σωματικὴν ἀπονέκρωσιν φοβούμεθα. καὶ πάντα
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 μηχανήσασθαι μεθ' ἑαυτῶν τῶ μὴ περιπεσεῖν τοιού-
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 τω πνί. τὸ ψυχῆς δ' ἀπονέκρωσιν, ὅθεν ἡμῖν
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 μέλει. καὶ νῦν διὰ αὐτῆς τὸ ψυχῆς, ἅρ' ἢ οὕτω
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 διακείμεν. ὥστε μηδὲν παρακολούθειν μηδὲ
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 σιωπᾶν μηδὲν, καὶ τῶ τοῦ κακῶς ἔχειν οἰόμεθα.
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 ἅρ' δὲ πνί. ὅσον ἐπὶ τίκου καὶ ἀδύναμις ἀπνε-
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 κρωθῇ, τῶ ὅσον ἐπὶ καὶ δυνάμει καλούμεν κατὰ λαμ-
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 βάνεις ὅτι ἐγρηγοράς; οὐ φησιν. ὅθεν ὅταν ἐν
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 τοῖς ὑπνοῖς φανταζώμεθα ὅτι ἐγρηγορά. ὅθεν ὅταν
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 διαφύγει αὐτὴ ἡ φαντασία ἐκείνης. οὐδὲν ἐπὶ τοῦ
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 τῶ διαλεγομαι. καὶ ποῖον αὐτοῦ πνί, ἢ ποῖον αὐτοῦ
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 σιγήσαντος προσέχω, καὶ αἰσθάνεται ὅτι νεκρῶται. αἰσθάνεται
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 νόμος οὐκ ἀποποιεῖται. ἐπὶ χερσὶν δὲ τῶ νεκρῶ.
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 μάχιρ οὐτ' ὅσον σιωπᾶ. κακῶς ἔχει μὴ σιωπᾶ.
^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας} ^{ἐκ τῆς ἐκκλησίας}
 οὐτ' ὅσον κινεῖται ὅθεν προκόπτει. ἐπὶ ἀθλιώτερον

^{abrupta pars timoris} ἔχει. ἐκ τετμηται ^{in obliquum} τὸ αἰδημα αὐτῷ καὶ εὐφρεπτι-
^{et minus pueris} κόρ. καὶ τὸ λογικὸν οὐχ ἀποτετμηται. ἀλλ' ἀπο-
^{abrupta} τεθρίσται. ταῦτις ἐκ δυνάμιν ἐπὶ μὴ γένου-
^{et minus} το εἰμὴ κῆτις τῇ κιναιδῶν. καθ' ἣν πᾶν τὸ ἐπελ-
^{ignatio} θῶν, ἐν μέσῳ καὶ ποιῶσι καὶ λέγουσι.

Πρὶ πρόνοιας. *de providentia*.

Φ' ἐκαστον τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ^{qua fiunt} γινομένην,
^{laudare} ῥαδιόρ' ὅσον ἐγκωμιάσαι τὴν πρόνοιαν,
^{hic} ἀν' αὐτὸς τις ἐχὼ ταῦτα ἐν αὐτῷ, δυνά-
^{vis} μιν τε σωρατικὴν τῇ γιγνομένην ἐκαστῷ, καὶ τὸ
^{gratias ago} δοχαριστοῦ. εἰ δ' μὴ, ὅ μ' οὐκ ὀφείτω τῷ δοχαριστῶν
^{gratias ago} τῇ γιγνομένην. οὐδ' οὐκ δοχαριστῶν ἐπ' αὐτοῖς ὅ-
^{coheret} δ' ἐν τῷ χρόματι ὁ θεὸς πεποιήκει, δυνάμιν δ' ἀεὶ
^{placitum} κινῶ αὐτῇ μὴ πεποιήκει, τί ἂν ἦρ' ὀφείτω; ὅδο-
^{nullo} ποιῶν, ἀλλ' ἀναπαύει, εἰ τὴν δ' δυνάμιν πεποιή-
^{quid} κει, τὰ ὄντα δ' μὴ τοιαῦτα, οἷα ἵπ. πιπτεῖν τῇ δυνά-
^{nullo} μιν τῇ ὀρεκτικῇ, καὶ οὕτω τί ὀφείτω; οὐδὲ
^{aliquid} ποιῶν. τί δ' ἢ κ' ἀμφοτέρω ταῦτα πεποιήκει, φάσκει
^{aliquid} δ' ἐν πεποιήκει; ὅδ' οὕτω δ' ὀφείτω. τίς οὖν ὁ
^{aliquid} ἀρμόσιος ὅδ' πρὸς ἐκεῖνο, καὶ κεῖνο πρὸς ὅδ' ἔσται.
^{gratum} τίς δ' ὁ ἀρμόσιος τῷ μαχαίρῳ πρὸς τὸν κολε-
 ὀν. καὶ

uagino

οὐκ ἔστιν ὁρᾶν τοὺς καλεῖται πρὸς τὴν μάχην αὐτοὺς ; καὶ
 μὴν δὲ αὐτῆς τῆς κατεσκευῆς τῆς ἰδὲ τετελεσμέ-
 νων , ἀποφαινεῖται ἡ ὥρα μερ , οὐ τεχνίτη πνός
 πάντως ὁ ἔργον , οὐχὶ δὲ εἰς κατεσκευάσμενον .
 ἀρ' οὐ τοῦτον μὲν ἔκαστον ἐμφαίνει τὸν τεχνίτην ,
 τὰ δὲ ὁράτα , καὶ ὁράσθης καὶ φῶς οὐκ ἐμφαίνει ; τὸ
 δὲ ἀρρερ καὶ τὸ ἴηλυ καὶ ἡ προθυμία πρὸς τὴν συ-
 νοῦσίαν ἐκαστὸν , καὶ διωάμις ἡ χρηστική τοῖς μο-
 εἰοῖς τοῖς κατεσκευάσμενοις , οὐδὲ ταῦτα ἐμφαί-
 νει τὸν τεχνίτην ; ἀλλὰ ταῦτα μὲν , ἡ δὲ τοιαύτη δὲ
 διανοίας κατεσκευῇ καθ' ἣν ἔχ' ἀπὸ τῶς ἐπιπίπτουσιν
 τοῖς αἰσθητοῖς , τυπόμεθα ὑπ' αὐτῆς , ἀλλὰ καὶ
 ἐκλαμβάνομεν ἡ , ἡ ἀφαιρῶμεν , καὶ προσιδέμεν
 ἡ συντιδέμεν τὰς διὰ αὐτῆς καὶ νῆ δια με-
 ταβαίνοντες ἀπ' ἄλλων ἢ ἄλλα τὰ οὕτω ὡς
 περκεῖναι , ὅδε ταῦτα μηχανάμεθα διὰ , καὶ
 διατρέχει πρὸς τὸ μὴ ἀπολίπειν τὸν τεχνίτην ;
 ἡ ἐξ ἡ μηχανάσασθαι ἡμῖν , τί τὸ ποιῶν ἐστὶν ἔκαστον τὸ
 πῶν . ἡ ὡς οἶόν τε τὰ οὕτω θαυμαστὰ καὶ τεχνικά ,
 εἰς καὶ ἡ ἀπ' αὐτομάτης γίνεσθαι ; ἡ ἔρ' ἐφ' ἡμῶν μὲν
 νῶν γίνεσθαι ταῦτα ; πολλὰ μὲν ἰδὲ μόνων , ὡς δὲ
 ῥέτως χρεῖαν εἶχε τὸ λογικὸν ζῶον . πολλὰ δὲ κοι-

να βῆρῃσεις ἡμῖν καὶ πρὸς τὰ ἄλογα. ἄρ' ἔρῃ καὶ πα-
 ρακολυθεῖ τοῖς γινομένοις ἐκεῖνα; ἔδαμῶς. ἄλλο
 γὰρ ὅτι χρεῖσι. Ἐἄλλο παρακολυθῆσι. ἐκείνων
 χρεῖσι εἴηκερ ὁ θεὸς χωμένωρ ταῖς φαντασίαις.
 ἡμῶν δὲ παρακολουθῶντων τῇ χρήσει. διατῶτο
 ἐκείνοις μὲν ἀρκεῖ τὸ ἑαλεῖν. Ἐπίνειν καὶ ἀναπαύε-
 σθαι καὶ ὀχλεῖν. καὶ τ' ἄλλα ὅσα ἰδιτελεῖ αὐτῶν
 ἕκαστος. ἡμῖν δ' οἷς καὶ τὴν παρακολούθητικὴν
 διωάμιρ ἔδωκερ, οὐκέτι ταῦτ' ἐπαρκεῖ. ἀλλ' ἄρ
 μὴ κατὰ κρίνον καὶ τεταγμένως καὶ ἀκολου-
 θῶς τῇ ἕκαστου φύσει, Ἐκατασκευῇ πρᾶτῳμερ,
 οὐκέτι τὸ τέλος τὸ βέβημεθα τῷ αὐτῶν. ὡρ γὰρ αἱ
 κατασκευαὶ διαφοροί, τούτων Ἐτὰ ἔργα, καὶ τὰ
 τέλη. ὅ τοι νῦν ἡ κατασκευὴ μόνον χρηστική, τὸ τῶ
 χεῖν δαὶ ὁπωσὺν ἀπαρκεῖ. οὐ δὲ καὶ παρακολου-
 θητικὴ τῇ χρήσει, τούτω τὸ κατὰ κρίνον ἄρ μὴ προ-
 σῇ, οὐδέποτε τὸ βέβηται τὸ τέλος. τί οὖν ἕξει-
 νῶν ἕκαστος κατασκευάζει. τὸ μὲν ὥς ἑαλεῖν δα.
 τὸ δ' ὥς ἐπηρετεῖν ἢ γαργαλῶν. τὸ δ' ὥς ἐ-
 πηρερ φερερ. τὸ δ' ἄλλο, ἐπ' ἄλλῃ χρεῖσι παρα-
 πλοῖω. πρὸς ἃ τίς χρεῖσι τὴν παρακολυθεῖν ταῖς
 φαντασίαις, καὶ ταντας διακείναι διωάσθαι;
 ἄρ

ὅτι ἂν ἄνθρωπον διατίω εἰσηγαγὼν αὐτὸ τε καὶ τὸ ἔργον τὸ αὐτὸ. καὶ οὐ μόνον διατίω, ἀλ-

λὰ καὶ ἐξηγήσω αὐτὸν. διατοῦτο αἰχρὸν ὅτι τὸ

ἄνθρωπον ἀρχαῖς καὶ καταλήξει ὅπως καὶ τὰ ἄλλα

καὶ ἀλλὰ μάλλον ἐν δὲ μὴ ἀρχαῖς καὶ καταλήξει

δι' ἐφ' ὃ κατέληξε, ἐφ' ἡμῶν καὶ φύσις. κατέλη-

ξε δ' ἡμεῖς περὶ αὐτὴν καὶ περὶ ἀποκρίσεως καὶ σύμφωνον

δι' ἐκ γὰρ τῆ φύσεως ὁρᾶτε οὐ μὴ ἀδέατοι τού-

των ἀποθνήσκετε. ἀλλ' εἰς ὀλυμπίαν μὲν ἀποθνήσκε-

τε, ἢ εἰδὼν τὸ ἔργον τὸ Φειδίου. καὶ ἀτύχημα

ἐκαστος ὑμῶν οἶεται, τὸ ἀνισόρητον τούτων ἀπο-

θανεῖν. ὅπου δ' οὐδ' ἀποθνήσκει χρεῖα ἔστιν, ἀλ-

λ' ἐστὶν ἡσυχία καὶ πάρεστι τοῖς ἔργοις, ταῦτα δὲ διά-

σάδαι καὶ κατανοῆσαι οὐκ ἡδυνήκατε; οὐκ αἰ-

δῆσθε τοίνυν οὔτε τίνες ἐστὶν ἢ τὸ ἡδὲ τί γίνετα-

τε, οὔτ' ἐπὶ τί τοῦτο ἐστὶν ἐφ' ὃ πῶς δεῖν περὶ

λήφατε; ἀλλὰ γίνεταί τινα ἀνδρῶν καὶ χαλεπὰ

ἐν τῷ βίῳ. οὐ ὀλυμπία δ' οὐ γίνεταί; οὐ καυ-

ματίζεσθε; οὐ στενοχρεῖσθε; οὐ κακῶς λουεσθε;

οὐ κατὰ βρεχθε ὅταν βρεχῇ; φοβεῖσθαι δὲ καὶ

βοῆς καὶ τῶν ἄλλων χαλεπῶν οὐκ ἀποθνήσκετε;

ἀλλ' οἶμαι ὅτι ταῦτα πάντα ἀντιπθεσθε περὶ ὃ

ἐξιόλογον

^{signu ratione} αξιολογοῦ τῆς ^{exaltati} δέας, ^{potis tolleratis} φέρετε καὶ ἀνέχεσθε. ἀγέ-
^{diuiz} λωκαμεῖς δ' οὐκ εἰληφάτε καθ' ἃς οἴσεται ^{causis} πᾶρ τὸ
^{allides} συμβαίνον; ^{magnitudinis} μεγαλοφυχίαν ^{etiam} ἔκ εἰληφάτε; ἀνδρεί-
^{fortitudinis} αἶρ οὐκ εἰληφάτε, καθ' ἃς οἴσεται ^{patientia} πᾶρ τὸ συμβαί-
^{bohem} νον; καρτοδρίαν οὐκ εἰληφάτε; καὶ τί ἐγὼ μοι μέ-
^{magnanimitas} λει μεγαλοφυχῶ ὄντι τῇ ἀποβλῦναι ^{adversus} δυναμέ-
^{magis} νων. τί μ' ἐκσῆσει. ἢ ταραξεί. ἢ τί οδυνήρορ φα-
^{apostol} νείται. οὐ χρῆσμαι τῇ ^{hanc} δυνάμει, πρὸς ἃ εἰληφα
^{quoniam} αὐτῷ; ἀλλ' ὡς τοῖς ^{allidit} ἀποβαινοῦσι ^{calumnias} πένθησώ, καὶ
^{quoniam} σενάξω; ναί. ἀλλ' αἱ ^{mihi} μνῆαι ^{sunt} μου ^{magis} ρεουσι. τίν' ἔρ-
^{magis} ἔνεκα ^{magis} χειρὰς ^{magis} ἔχεις ^{magis} ἀνδραποδρ. οὐχ ἵνα καὶ ἀπο-
^{magis} μνάσῃς ^{magis} σεαυτὸν; τὲ το οὐδ' ὁλογορ ^{magis} μνῆας ^{magis} γινεσθ
^{horribiles} ἐν τῷ ^{horribiles} κόσμῳ; καὶ πόσω ^{horribiles} κρείττορ ^{horribiles} ἀπομνῆσθαι σε,
^{horribiles} ἢ ἐγκάλειρ; ἢ τί οἶει ^{horribiles} ὅτι ^{horribiles} Ἡρακλῆς ^{horribiles} ἄρ ^{horribiles} ἀπέβη, ἢ μὴ
^{horribiles} λέων ^{horribiles} τοιοῦτος ^{horribiles} ἐγένετο, ^{horribiles} ἔσ ^{horribiles} υδρα, καὶ ^{horribiles} ἐλαφος. καὶ
^{horribiles} σὺς, καὶ ^{horribiles} ἀστικοὶ ^{horribiles} τινες ^{horribiles} ἄνθρωποι ^{horribiles} καὶ ^{horribiles} θηρίωδες, ^{horribiles} ὧς
^{horribiles} ἐκείν' ^{horribiles} ἐξ ^{horribiles} λαίψε ^{horribiles} καὶ ^{horribiles} ἐκάθαιρε; καὶ τί ^{horribiles} ἄρ ^{horribiles} ἐποίηε
^{horribiles} μηδενὸς ^{horribiles} τοιοῦτον ^{horribiles} γεγονότος. ἢ ^{horribiles} δήλορ ^{horribiles} ὅτι ^{horribiles} ἐντετυ
^{horribiles} λιγυρί' ^{horribiles} ἄρ ^{horribiles} ἐκάθιδε. οὐκοῦρ ^{horribiles} πρῶτορ ^{horribiles} μ', ^{horribiles} ἔκ
^{horribiles} ἄρ ^{horribiles} ἐγένετο ^{horribiles} Ἡρακλῆς ^{horribiles} ἐν ^{horribiles} σφυγῇ ^{horribiles} τοιαύτῃ ^{horribiles} καὶ ^{horribiles} ἰου-
^{horribiles} χια, ^{horribiles} νυστάζωρ ^{horribiles} ὅλορ ^{horribiles} τῶν ^{horribiles} βίωρ. εἰ ^{horribiles} δὲ ^{horribiles} καὶ ^{horribiles} ἐγένετο, τί
^{horribiles} ὄφελ' ^{horribiles} αὐτ'. τίς ^{horribiles} δὲ ^{horribiles} χροῖς ^{horribiles} τῇ ^{horribiles} βραχίονων ^{horribiles} τῇ
^{horribiles} ἐκείνῃ,

ἐφ' ἡμῶν ^{ἐλπίς} ἐποίησεν. οὐδ' αὖτε ^{ἐλπίς} τινὰ πρὸς τοῦτο
 ἰχθῦν ἀπολιπὼν, ὥς κωλύσει ἢ ἐμποδίσαι. ταῦ-
 τα ἔχοντες ἐλθέμεθα, καὶ ὑμετέραι, καὶ χρῆσθε αὐτοῖς;
 εἰδ' αἰσθάνεσθε τινὰ ἡλήφατε, καὶ παρὰ τίν' ἑ;
 ἀλλὰ καθήκατε πενθόντες, καὶ σενόντες. οἱ μὲν πρὸς
 αὐτὸν γὰρ δόντα ἀποτετυφλωμένοι, καὶ δ' ἰδίῃ
 νῶσκοντες ἔρ' ὁδὸν ἔχοντες. οἱ δ' ὑπ' ἀχρυνείας εἰς
 μεμφεῖς, καὶ τὰ εὐκλήματα ^{ἐλπίς} εἰδ' εἰς ἐκρεπό-
 μνοι. καὶ τοὶ πρὸς, μεγαλοῦ καὶ μὴ καὶ ἀν-
 δρείαν ἐγὼ σοὶ δείξω ὅτι ἀφορμὰς, καὶ παρὰ-
 σκευὴν ἔχεις. πρὸς δὲ το μεμφεῖται ^{ἐλπίς} εὐκλείην,
 ποίας ἀφορμὰς ἔχεις; οὐ δέ μοι δείκνυς.

Πόρι τῆς ^{ἐλπίς} χρείας τῇ μεταπιπνόντων
 καὶ ὑποδεπκῶν καὶ
 τῇ ὁμοίῳ.

ζ'.

Πόρι τοῖς ^{ἐλπίς} μεταπιπνόντας καὶ ὑποδεπι-
 κῶς, ἐπὶ δὲ ^{ἐλπίς} ἡρώτησας περαινόντας,
 καὶ πάντας ἀπὸ τῶν τοιούτων λόγων

Η

πρὸς ἀγματοειά λαμβάνει τοὺς πολλοὺς πρὸς καθή-
 κοντ' ἑσσε. Ζητῶμεν γὰρ ἰδίῃ πασῶν ὑλῆς πᾶς
 ἀρ' ὁμοῦ ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς πᾶν διέξοδον καὶ
 ἀναστροφὴν

ἀναξροφίῳ ^{conuersatione} πῶς ἐν αὐτῇ ^{conuersatione} καθήκουσα· οὐκοῦν ἢ
 τοῦτο λεγέτωσιν, ὅτι οὐ συγκαθίκει ^{conuenit} ὡς ἐρωτησὶν ^{interrogatio}
 καὶ ἀποκρισὶν ^{responsio} ὁ αὐτοῦ λαὸς· ἢ ὅτι συγκαθίκει ^{conuenit} ὡς
 ἰδιωτὴς ^{idiotus} τοῦ μηδεὶς ^{quisque} μὴ δὴ ὡς ἐτυχεῖν ^{contingere} ἐν ἐρωτησίν ^{interrogatio}
 τῇσιν καὶ ἀποκρίσει ^{responsio} ἀναξροφείας· μὴ τὴν τοῦ δὲ ^{in aliquo}
 μικρότερον προσδιδόναι, ἀναγκασίαν ^{necessitas} ὁμολο- ^{confiteri}
 γεῖν, ὅτι ἰδιωτὴς ^{idiotus} εἴναι ^{esse} πῶς ^{quomodo} τὸν τοῦ
 τούτου πᾶσι οὐς ^{omnes} μάλιστα ^{maxime} σφειδεται ^{confiteri} ἐρωτησὶς ^{interrogatio} ἢ ἀ-
 πόκρισις· τί γὰρ ἐπαγγέλλεται ^{proponere} ἐν λόγῳ ^{in sermone} τῶν ἀλη- ^{vera}
 θῆ ^{proponere} τῶν ^{in sermone} ἀδελφῶν ^{fratrum} αἰρεῖν· τὰ ἀδελφὰ ^{confiteri} ἐπὶ
 χεῖρ· ἀρ οὐ ἀρκεῖ ^{non sufficit} τὸ μόνον ^{unum} μαθεῖν; ἀρκεῖ
 φησὶν· οὐκοῦν καὶ τῶν βουλομένων ^{uolenti} ἐν χρεῖν ^{in re} νο-
 μισμάτων ^{nominationes} μὴ διαπιπτειν, ἀρκεῖ ^{sufficit} τὸ τοῦ ἀκούσαι·
 διότι τὰς ^{omnes} ἡ δοκιμασίας ^{probationes} παραδέχου· τὰς
 δ' ἀδοκιμασίας ^{reprobationes} ἀποδοκιμαζε· οὐκ ἀρκεῖ· τί οὐκ ^{non} δεῖ
 τούτω ^{propositum} προσλαβεῖν· τί γὰρ ἄλλο, ἢ δύναμιν ^{potentiam} δο- ^{proponere}
 κησιαστικῶς ^{hereditaria} καὶ διακριτικῶς ^{discriminativa} τῶν δοκιμῶν ^{probationum} τὰ
 καὶ ἀδοκιμῶν ^{reprobationum} δοκιμῶν; οὐκοῦν καὶ ἰδίᾳ ^{in re} λόγῳ
 οὐκ ἀρκεῖ ^{non sufficit} ὃ λέχεται· ἀλλ' ἀναγκη ^{necessitas} δοκιμαστικῶς
 γενέσθαι, καὶ διακριτικῶς ^{discriminativa} τῶν ἀληθῶν ^{ueritatis} καὶ τῶν
 ψευδῶν ^{falsitatis} καὶ τῶν ἀδελφῶν· ἀνάγκη ^{necessitas} ἰδίᾳ ^{in re} τούτοις
 τί ^{quid} παραγγέλλεται· ἐν λόγῳ ^{in sermone} τὸ ἀκολουθεῖν ^{sequi} τοῖς
 δοθέντι

δοθείσιν ἅπασι σοῦ καλῶς παραδέχου. ἀλλ' ἄρκει
 οὐρ καὶ ταῦτα τὸ τοιοῦτον γινώσκει· οὐκ ἄρκει. λείπει δὲ μα-
 θεῖν ὥς τι ποῦν ἀκολουθοῦν γίνεται· καὶ ποτε ἢ
 ἐν αὐτῷ ἀκολουθεῖ. ποτε δὲ τελειοσι κοινῇ· καὶ ποτε
 οὐρ καὶ τοῦτο ἐκνάγκη περὶ ὁσὶν λαβεῖν ἔρ μελλόντα
 ἐν λόγῳ συνετῶς ἀνασφαλίσσεται. καὶ αὐτὸν
 κατ' ἀποδείξειν ἐκαστὸν ἀποδιδόντα. καὶ τοῖς ἀπε-
 δεικνύουσιν παρακολουθήσειν· καὶ δ' ὑπὸ τῇ σο-
 φισμοῦ διαπλανηθήσεται ὡς ἀποδεικνύον-
 των· οὐκοῦν ἐληλυθεν ἡμῖν ὡς ἡ πόδι τῇ συνά-
 ροντων λόγων καὶ ῥημάτων περὶ ἀμαρτίας καὶ γυναι-
 σῶν καὶ ἀναγκῶν πεφάνει· ἀλλὰ δὴ ὅστις ἐφ' ὧν
 δέδοκται ὑμῶς τὰ λήμματα· καὶ συμβαίνει τίς
 αὐτῇ· φοβῶν δὲ ὅν, οὐδὲν ἡτοῖον συμβαίνει· τί
 οὐρ μοι καθήκει ποιεῖν· περὶ ὁσὶν λαβεῖν τὸ φοβῶν;
 καὶ ὡς οἶοντε· ἀλλὰ λέγειν ὅτι οὐχ ὑμῶς παρε-
 χόρησα τὰ ὁμολογημένα; ὅτι μὴ οὐδὲ τὸ τοιοῦτον
 δοταί· ἀλλ' ὅτι οὐ συμβαίνει διὰ τῇ περὶ ἀμαρτίας
 μὴ ὧν; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο δίδεται· τί οὐρ ὑδὲ τοῦ
 τῶν ποιητέων· ἢ μή ποτε ὡς οὐκ ἄρκει ὅτι δανείσα-
 σθαι πρὸς ῥ' ἐπιφείλει· ἀλλὰ λείπει περὶ ὁσὶν καὶ
 ῥ' ὑδὲ μόνειν ὑδὲ τῷ δανείου ὅτι μὴ διαλελυταί
 αὐτό.

αὐτὸ οὐτως οὐκ ἀρκεῖ πρὸς τὸ δεῖν παραχωρεῖν *concedere*
 ἰδιφερομνον, ὃ δὲ δόκειν ταῖς λημματά. δεῖ *oportet*
 δ' ἰδιμνεῖν ἰδί τ' παραχωρησεως αὐτῇ. καὶ δὴ *an*
 μνοντων μ' αὐτῇ εἰς τέλος ὅποια παρεχωρή *concedere*
 δη, πᾶσα ἀναγκη ἡμᾶς ἰδί τ' παραχωρησεως ἰδι *manere*
 μνεῖν, ὅτ' ἀκολουθοῦ αὐτοῖς προσδεχόμεναι. οὐ-
 δὲ ὅτ' ἡμῖν ἐπὶ οὐδὲ καθ' ἡμᾶς συμβαίνοι τῷ το
 ἰδιφερομνον. ἐπειδὴ τ' συχωρησεως τῇ λημ *proposition*
 μάτων ἀπεξημερ. δεῖ οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα τῇ λημ
 μάτων ἱστορεῖν. ὅτ' τῇ τοιαύτῃ μεταβολῇ τε
 καὶ μεταπτώσει αὐτῇ καθ' ἡν αὐτῇ τῇ ἐρω-
 τήσει ἢ τῇ ἀποκρίσει ἢ ὅτ' συλλελογίσαι ἢ τινι *aliquo*
 ἄλλῳ τοιούτῳ, λαμβάνοντα τὰς μεταπτώσεις, α- *occasione*
 φορμῶν παρέχει τοῖς ἀκροῦσι τῷ παρακαταδῶ μὴ *ne videant*
 βλέπουσι τὸ ἀκολουθοῦ. τινὲς ἐνεκα· ἢ ἐν ὅτ' *causa*
 τοῦ τοῦτῳ μὴ παρὰ τὸ καθήκον, μὴ δὲ εἰκη, μὴ ὅ
 συγκεχυμένως ἀναστρέφωμεθα. καὶ τὸ αὐτὸ ἰδί *hypothesis*
 τε τῇ ὑποθέσεως ὅτ' ἰδί ὑποθετικῶν λογιζο- *hypotheticorum*
 ναγκαῖον γὰρ ἐπὶ ὅτε, αἰτῆσαι ἵνα ὑπόθεσι *propositio*
 ὡς περ' ἰδιβαθραυτῷ ἐξῆς λόγῳ. πᾶσαρ ὅτ' τῇ
 δοθείσαρ παραχωρητεον, ἢ οὐ πᾶσαρ. καὶ εἰ οὐ πᾶ-
 σαρ, τίνα. ποῦ τινὲς ἢ σκέψις. ποῦ καθήκοντος. *confideretur*

Ε

παραχω

concedenti, inquit ad omne

παραχωρησαντι δε, μη ετέρω εισάπαρ ἰδί τῆς τη
seruatiōis, inquit, concedenti

ρησέως, ἢ ἐστὶν ὅτε ἀποστατέωρ. τὰ δ' ἀκολουθεῖ
concedenti, inquit, concedenti

προσδεκτέωρ, καὶ τὰ μάχεμενα οὐ προσδεκτέωρ.

ναί. ἀλλὰ λέγει τις. ὅτι παύσω σε διωκτὴ δεξά-
seruatiōis, inquit, concedenti

μενον ὑπὸ διστορ ἐπ' ἀδωατορ ἀπαχθῆναι. περὶ
seruatiōis, inquit, concedenti

τῆτορ οὐ συγκληθῆσθαι φρονιμῶ. ἀλλὰ φέρεται
seruatiōis, inquit, concedenti

ἐξετασθῆναι καὶ κοινολογίαν. Ἐ τίς ἐπ' ἄλλῳ ἔστι
seruatiōis, inquit, concedenti

λόγῳ χρηστικός ἢ δεινός ἐρατὴς ἢ ἀποκρίσις ἢ
seruatiōis, inquit, concedenti

νῆ διαανεξάπατητος τε καὶ ἀσπίτος. ἀλλὰ συ-
seruatiōis, inquit, concedenti

κληθῆσθαι μὴ οὐκ ἰδιωρεφιστεται δὲ τῷ μὴ εἰπῇ καὶ
seruatiōis, inquit, concedenti

φιλόσοφῳ. Ἐ ὥς ἐπ' ἔτι ἀναστρέφεται ἐν λόγῳ.
seruatiōis, inquit, concedenti

καὶ πῶς ἐπ' ὅτι τοιοῦτο οἶον αὐτὸν ἰδιωοῦμεν.
seruatiōis, inquit, concedenti

ἀλλ' ἀνὸς πινὸς τοιαύτης γυμνασίας καὶ πῶς οὐκ
seruatiōis, inquit, concedenti

φυλαττειν οἷός τε ὅτι ἔξῃς. τῆτο δεικνύντω-
seruatiōis, inquit, concedenti

σαρ, καὶ παρελκεῖ. τὰ δειωρηματα ταῦτα πάντα
seruatiōis, inquit, concedenti

ἀτοπα ἢ καὶ ἀνακολουθεῖ τῇ περὶ ὅλην τὴν αὐτοῦ
seruatiōis, inquit, concedenti

δαίον. τί ἐπ' ἀργοὶ καὶ ῥαθυμοὶ καὶ νωθροὶ ἔσμεν.
seruatiōis, inquit, concedenti

καὶ περὶ φασίς ζήτῃμεν, καθ' ἃς οὐ πονήσομεν,
seruatiōis, inquit, concedenti

οὐ δ' ἀγρυπνήσομεν, ἔξοργαζόμενοι ἅρ' αὐτὸν
seruatiōis, inquit, concedenti

λόγον. ἄρ' οὐρ ἐν τούτοις πλανηθῶ, μή τι ἄρ' πα-
seruatiōis, inquit, concedenti

τέρα ἀπεκτεῖναι; ἀνδράποδον. πῦρ ἢ εἰς θάλα-
seruatiōis, inquit, concedenti

σσαν ἢ ἐν τούτοις πλανηθῶ, μή τι ἄρ' πα-
seruatiōis, inquit, concedenti

τέρα ἀπεκτεῖναι; ἀνδράποδον. πῦρ ἢ εἰς θάλα-
seruatiōis, inquit, concedenti

σσαν ἢ ἐν τούτοις πλανηθῶ, μή τι ἄρ' πα-
seruatiōis, inquit, concedenti

τέρα ἀπεκτεῖναι; ἀνδράποδον. πῦρ ἢ εἰς θάλα-
seruatiōis, inquit, concedenti

σσαν ἢ ἐν τούτοις πλανηθῶ, μή τι ἄρ' πα-
seruatiōis, inquit, concedenti

τέρα ἀπεκτεῖναι; ἀνδράποδον. πῦρ ἢ εἰς θάλα-
seruatiōis, inquit, concedenti

σσαν ἢ ἐν τούτοις πλανηθῶ, μή τι ἄρ' πα-
seruatiōis, inquit, concedenti

τέρα ἀπεκτεῖναι; ἀνδράποδον. πῦρ ἢ εἰς θάλα-
seruatiōis, inquit, concedenti

σσαν ἢ ἐν τούτοις πλανηθῶ, μή τι ἄρ' πα-
seruatiōis, inquit, concedenti

ὁ μόνον

ὁ μόνον ^{κατὰ} τὸν τόπον ἀμάρτημα. ^ἡ τῆτο ^ἡ περὶ
 μάρτηκος. ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἐγὼ ^ἡ Ρουφάειον ^ἡ ἀχί
 ἰδιωματὶ μοι οὐ ^ἡ παραλειπόμονον ^ἡ ἐν ^ἡ συλ
 λογισμῷ ^ἡ οὐχ ^ἡ ὀρίσκοι ^ἡ οἶον ^ἡ μέρ ^ἡ φημι ^ἡ τὸ
 καπιτώλιον ^ἡ καπέσκαια; ^ἡ ὁδ' ^ἡ ἀνδράποδον ^ἡ ἔφη,
 εὐθὰς ^ἡ τὸ παραλειπόμονον ^ἡ καπιτώλιον ^ἡ ἐστίν. ^ἡ ἢ
 ταῦτα ^ἡ μόνον ^ἡ ἀμάρτηματα ^ἡ ἐστίν, ^ἡ καπιτώλιον
 ἐμψύχοι, καὶ ^ἡ τὸν πατέρα ^ἡ ἀποκτείνει; ^ἡ τὸ δ' ^ἡ ἡκῆ
 καὶ ^ἡ μάτηρ ^ἡ καὶ ὡς ^ἡ ἐτυχεν ^ἡ χρῆσθαι ^ἡ ταῖς ^ἡ φαντασίαις
 ταῖς αὐτῶν, καὶ ^ἡ μὴ ^ἡ παρακολουθεῖν ^ἡ λόγῳ ^ἡ μή ^ἡ δ' ^ἡ ἀ-
 ποδείξῃ, ^ἡ μηδὲ ^ἡ σοφίσματι, ^ἡ μή ^ἡ δ' ^ἡ ἀπλῶς ^ἡ βλέπειν ^ἡ ^ἡ ^ἡ
 καὶ ^ἡ καθ' αὐτὸν ^ἡ καὶ ^ἡ οὐ ^ἡ καθ' αὐτὸν ^ἡ ἐρωτήσει ^ἡ καὶ
 ἀποκείσει, ^ἡ τὸν ^ἡ τῶν ^ἡ δ' ^ἡ ἑτέρῳ ^ἡ ἐστὶν ^ἡ ἀμάρτημα.

Οτι αι διωξεις τοις απαιδουτοις
οικ ασφαλεις.

^{quod modis} Αθ' ὅποις ^{mutuo} ῥόποις ^{valde} μεταλαμβάνει ὅτι ταῖς ^{equivo-}
^{as in com} ^{tot modis}
 Κ διωκομῶντα ἀλλήλοις κατὰ τοσούτους
^{ex parte} ^{as in com}
 καὶ τὰ εἰδητὴν ἐπιχρήματων τε καὶ ἐνθυμη ^{as in com}
 μάτων τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἔξει ^{valde} μεταλαμβάνει.

^{capit} οἷον φερε τὸν εὐρόπον τῷτον· εἰ ἐδανείσω ^{πρωτοῦ} ἔ μὴ ἀ-
^{rebut} πεδωκας, ^{debet} ὀφείλεις μοι τὸ ἀργυρίου· ἔχι ἐδανείσω
^h ^h μὲν, ^{capit} ἔ μὴ ἀπέδωκας· ἔ μὲν ὀφείλεις μοι τὸ ἀργύ-
^{composit} ρίου· καὶ τῷτο ἔδενι μάχλου προσκῆ ἢ τῷ φιλο-
^{perit} σόφω ἐμπειρῶς ποιῆν· ^{ide} εἰπὲρ ^{capit} ἄτελης συλλο-
^{composit} γισμός ἐστι τὸ ἐνθυμημα, δηλονότι ὅτι ὁ πόλε τὸν τέ-
^{composit} λον συλλογισμόν γεγυμνασμένον, οὗτον ἄρ-
^{sublat} ικνος εἶη, καὶ πόλε τὸν ἀτελὴ ἔδενι ἡπιορ· τίποτ' ἔρ-
^{exce} ἔ γυμνασόμεν αὐτὸς τε ^{ad} ἔ ἀλλήλοις τὸν εὐρόπον
^h τῷτον; ὅτι νῦν καίτοι μὴ γυμνασόμενοι πόλε ταῦ-
^{composit} τα, μὴ δ' ἄρ' τ' ἰδιμελείας τῆς ἡδονῆς, ὑπὸ γε ἐμῶ
^{ad} πόλεσι ὠρμενοι, ὁμοῦς ἔδενι ἰδιδομεν εἰς καλο-
^{composit} καγαθίαν· τί ἔρ' ἔρη προσδοκᾷ· εἰ καὶ ταῦτ' ἴ-
^{composit} τῶν ἀχολίαν προσλαβοίμεν· καὶ μάλιστ' ὅτι οὐ
^{composit} μόνον ἀχολία τις ἄρ' τῇ ἀναγκαιότητι αὐτῇ
^{composit} προσγενεῖτ' ἄρ', ἀλλὰ ^{composit} ἔ οἰκσεως ἀφορμῇ ^{composit} ἔ τῇ-
^{composit} φῃ, οὐχ ἡ τυχεύου· μεγάλη γὰρ ὅστις διωαμὶς ἢ
^{composit} ἰδιχειρτική καὶ πιθανολογική· καὶ μάλιστ' εἰ τῇ-
^{composit} χῶι γυμνασίας ἰδιωλεον, καίτινα καὶ ὁ πρεπειαν
^{composit} ἄρ' τῇ ὀνοματῶν προσλαβοί· ὅτι καὶ ἐν τῷ κα-
^{composit} θολῇ πᾶσα διωαμὶς, ἰδιωφελὴς τοῖς ἀπαιδὲ-
^{composit} τοις ^{composit} ἔ ἀδενέσι προσγενομένη, πρὸς τὸ ἐπαραι ^{composit} ἔ

χαυνώσαι

^{καταλαβόντες τὴν ψαλμὸν} χαυνώσαι ἐπ' αὐτῇ· ποία γὰρ ἄν τις ἐπὶ μηχανῇ ^{καταλαβόντες} πᾶσι ^{admonet} ^{αὐτοὺς λέγοντες} ^{προπονεῖται} αὐτοὺς νεοὺς ^{αὐτοὺς} οὐτ' αὖτοῖς διαφερόντα, ὅτι ἔδει ^{oportet} ^{αὐτοὺς} προσδεῖν αὐτὸν ἐκείνων ^{ἐκεῖ} γενεᾶσαι, ἀλλ' ἐκεῖνα
 αὐτῷ ^{αὐτοῦ} προσδεῖναι. οὐχὶ ὅ πάντας τὰς λόγους τὰς
 τοῖς ^{conatibus} καταπατήσας, ἐπ' ἡμεῖς ^{ἐλάττω} ἡμῖν καὶ πεφυ- ^{justas}
 σιμέν ^{decebat} ^{ποῦ} πατεῖ, μὴ δ' ἀνεχόμεν ^{ferre} ἀνὴς ἀπὴν ^{tingat}
 ταί τι αὐτῷ ^{ne recideret} υπομνήσκων ^{quod} τινὲς ^{desideratus sit} ἀπολελημέ-
 ν ^{ubi}, πού ^{desideravit} ἀποκεκλίκε. Τί ἔρ Πλάτων· φιλόσο-
 φ ^{παύσας} ^{αὐτοῦ} ἔκ ἡρ; ἵπποκράτης γὰρ ἰατρός οὐκ ἦρ; ἀλλ' ὅ-
 ρας ^{εἰς} ^{εὐδοκίαν} πῶς φράζει ^{ne} ἵπποκράτης; μή τι ἔρ ἵπποκρά-
 της οὕτω φράζει ^{καὶ} καθὼς ἰατρός ^{ne} ὅτι; τί ἔρ μιννεῖς
 πρᾶγματα ^{καὶ} ἀλλῶς ^{καὶ} ἰδὲ τῇ αὐτῇ ^{concurrent} ἀνθρώπων συν-
 δραμόντα. εἰ δὲ καλὸς ἦρ Πλάτων καὶ ἰσχυρός, ^{τοῦ αὐτοῦ}
 ἔδει καμὲ ^{καὶ} καθημελιόρ ^{καὶ} ἐκπονεῖν, ἵνα ^{καὶ} καλὸς ^{καὶ} γένω- ^{esse}
 μαι ἢ ἵνα ἰσχυρός, ὥς τὸ ἀνάγκαιον ^{καὶ} πρὸς ^{καὶ} φιλο-
 σοφίαν; ἐπεὶ τίς ^{καὶ} φιλόσοφ ^{καὶ}, ἀμα καὶ ^{καὶ} καλὸς ἦρ
 καὶ ^{καὶ} φιλόσοφ ^{καὶ}, οὐ ^{καὶ} δελεῖς ^{καὶ} αἰδοῦναι ^{καὶ} καὶ ^{καὶ} δια- ^{καὶ}
 κρίναι ^{καὶ} κατὰ ^{καὶ} τί οἱ ἀνθρώποι ^{καὶ} γίνονται ^{καὶ} φιλόσοφοι,
 καὶ ^{καὶ} τίνα ^{καὶ} ἀλλῶς ^{καὶ} αὐτοῖς ^{καὶ} παρεστῇ; ἀγε ἰδ' ὅγῳ ^{καὶ} φι-
 λόσοφ ^{καὶ} ἡμῶν. ἔδει ὑμᾶς ^{καὶ} καὶ ^{καὶ} χελοὺς ^{καὶ} γενεᾶσαι;
 τί ἔρ ἀναιρῶ ^{καὶ} τὰς ^{καὶ} διωαμεις ^{καὶ} ταύτας; μὴ ^{καὶ} γένοιτο. ^{καὶ}
 ἔ ^{καὶ} γὰρ ^{καὶ} πῶς ^{καὶ} ὁρακίον. ὁμῶς ^{καὶ} δ' ἀρ ^{καὶ} μου ^{καὶ} πυνθανῇ ^{καὶ} τί

ὅστις ἀγαθὸν τὸ ἀνθρώπου, ἐκ ἔχουσι ἄλλοι ^{ἀλλοι} εἰπεῖν,
ἢ ὅτι ποῖα ^{εὐραίστις} ὑποαίρεσις φαντασιώδης.

Πῶς ἄρ' τὸ συγγενεῖς ἡμᾶς ^{ὅτι} ἐν τῷ
δεῶν, ἐπελθοῖ ἀντις ^{ὡς} τὰ ἐξ ἡς. θ'.

Εἰ ταῦτά ὅστις ἀληθῆς τὰ πόδες ^{ὅτι} τὸ συγγενεῖ-
ας τῷ δεῶν καὶ ἀνθρώπων λεγόμενα ^{ἀπὸ}
τῇ φιλοσοφίᾳ, τί ἄλλο ἀπολείπει
τοῖς ἀνθρώποις, ἢ τὸ Σωκράτους, μηδεποτε πρὸς
τὸν πειθόμενον ποδῶπος ὅτι, ἔπειρ' ὅτι Αθλιῶος
ἢ Κορίνθιος, ἀλλ' ὅτι κοσμίως. διὰ τὴν λέγεις
Αθλιῶος ἐν σεαυτῷ, καὶ δὲ ^{ἐκείνης} μόνον τὴν
γωνίας, εἰς τὴν ἐρριφὴ γεννηθὲν σου τὸ σῶμά τιον. ἢ
δηλον ὅτι ἀπὸ τῆς κυριότητος, ὅτι ποδὲς χοντὸ οὐ
μόνον αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ γωνίᾳ καὶ ὅλῳ σε τῷ
οἰκίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶς οὐδὲ σου τὸ γένος τῇ
προζωνῇ ἥς σε κατεκληυθερ, ἐν τῷ δεῶν ποθερ κα
λεῖς σεαυτὸν Αθλιῶος ὅτι Κορίνθιος. ὁ τοίνυν τῇ
δοτικῇ τὸ κόσμ' ὅτι πρὸς ἐκείνῳ καὶ μεμαθηκάς,
ὅτι τὸ μέγιστον καὶ κυριώτατον καὶ περιεκίκατα τον
πάντων τὸ ἐστὶ τὸ σύστημα τὸ ἀνθρώπου καὶ θεῶν,
ἀπ' ἐκείνου τὰ σώματα καὶ πεπρωκερ ἐκ εἰς
τόν

τὸν πατέρα ὅν ἐμὸν μόνον, ὅς ἐστιν ὁ παππορ,
 ἀλλ' εἰς ἅπαντα ἢ τὰ ὑδὶ γῆς γινώσκοντά τε ἔ
 φυσμένα. ὡς οὐ γινώσκοντες ἂν εἰς τὰ λογικὰ. ὅτι κοινὰ
 νῶνται μόνον ταῦτα πεφυκέναι τῷ θεῷ. ἡ συναντα-
 εροφῆς καὶ τὰ τὸν λόγον ὑδὶ πεπλεγμένα, διατί
 μὴ εἴπη ἡς αὐτοῦ κοσμοῦ. διατί μὴ νιορ τῷ θεῷ.
 διατί δὲ φοβήθηκε; τί τὴν γινώσκων ἐν ἀνθρώ-
 ποις. ἀλλὰ πρὸς ἢ τὸν Κάισαρα ἢ συγγενεῖς ἢ ἄλλους
 λόγους ἢ τὴν μέγα δυναμειῶν ἐν Ῥώμῃ, ἱκανήν
 παρέχειν ἐν ἀσφαλείᾳ διαζοντάς. ἔκκατα φρο-
 νήτως καὶ θεοδικότας μηδὲ ποιοῦν. ὅς ὁ θεὸς ποιῶν
 τὴν ἔχρη καὶ πατέρα καὶ κληρονομασθέντες ἡμᾶς ἔξει
 ρησεται λυπῶν. ἔφοβος; καὶ ποῦ φάτω φησὶ
 μηδὲν ἔχω. καὶ πῶς οἱ δ' ἄλλοι, πῶς οἱ δ' ἄρα πέται, τίς
 νι τεποιόδοτες ἐκείνοι ἀπαλλάττονται τὴν θεω-
 τῶν; τοῖς ἀγροῖς; ἢ τοῖς οἰκεταῖς; ἢ τοῖς ἀρχῶν
 μασι; ὅθεν. ἀλλ' ἐαυτοῖς. καὶ ὁμοῦς ἐκ ὑδὶ λείπον-
 σιν αὐτὸς ῥοφαί. ὅς ὁ φιλόσοφος ἡμῶν δεκσά-
 λους διαρρύντα, καὶ ἐπαναπαυομένου ἀποδύμεν καὶ
 μὴ ἐπιμελῆσαι αὐτοῦ. καὶ τὴν θηρίων τὴν ἀλό-
 γων εἰν χειρόνα καὶ ἀλόγοις, ὅς ἐκαστον αὐτὰ
 αὐτῷ ἀρκυμένον, ὅτε ῥοφῆς ἀπορεῖ τὸ οἰκεῖας, ὅτε

δεξαγωγῆς τῆς καταλλήλης καὶ κατὰ φύσιν; ἐγὼ μὲν
 οἶμαι ὅτι ἔδει καθῆσθαι ὅρ̄ προσβυττόρου εἰς τὴν
 θαλάσσαν, οὐ τὸ το μὴχανώμενον ὅπως μὴ ταπεινοφρο-
 νήσῃ, μὴ δὲ ταπεινὸς μὴ δὲ ἀγεννεὶς τινὰς δια-
 λογιζομένους διαλογισθεῖν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτὴν. ἀλλὰ
 μὴ τινες ἐμπιπῶσι τοιοῦτοι νεοί. οἱ ἀδύνατον
 πλὴν πρὸς τῆς θεοῦ συγγενεῖς, καὶ ὅτι δεῖ τινὰ
 ταῦτα προσεῖρημεθα, ὅς σῶμα καὶ πλὴν κτήσιρ αὐ-
 τοῦ, καὶ ὅσα τῶν ἐνέκα, ἀναγκαῖα ἡμῖν γίνε-
 ται εἰς οἰκονομίαν. Ἐκταροφίλῳ πλὴν ἐν τῷ βίῳ,
 ὡς βαρὴ τινὰ καὶ ἀνίαρὰ ἔσται ἀρχὴ ἀπορροῖαι
 δαλῶσι, καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς συγγενεῖς, καὶ τοῦ-
 τος ἔδει ὅρ̄ ἀγῶνα ἀγωνισθῆναι ὅρ̄ διδάσκαλον
 ὑμῶν καὶ παιδῶν πλὴν εἰς ἀρτίον. ὑμῶς μὲν ἐρ-
 ᾶτε λέγοντας. Ἐπικτήτε. οὐκέτι ἀνεχομεθα με-
 τὰ τῷ σωματίῳ τούτῳ δεδεδεμένοι. καὶ τῷ ὅρ̄ φρέ-
 φοντες καὶ ποτιζόντες, καὶ ἀναπαύοντες καὶ κα-
 θαίροντες. εἴτα δὲ αὐτὸ συμπεριφερόμενοι τοῖσδε
 καὶ τοῖσδε. οὐκ ἀδιαφόρα ταῦτα καὶ οὐδὲν πρὸς
 ἡμᾶς; καὶ ὁ θάνατος οὐ κακός. Ἐπεὶ οὖν π-
 νες τῷ θεῷ ἴσμεν, κακεῖθεν ἐληλυθαμεν, ἀφ' ἧς
 ἡμᾶς ἀπελθεῖν οὐδὲν ἐληλυθαμεν. ἀφ' ἧς λυθῆναι

ποτε τῶν ^{βιβαλίζ} δεσμών τούτων τῶν ^{λιγάκις} δεσθημένων καὶ
 βαρυντῶν. εἴταντα λησῶν καὶ κλεπτῶν καὶ δικαστηρίων ^{iudicio}
 κερῶν καὶ οἱ καλὸν μίνοι τύραννοι. δοκῶντες ^{habere} εἶναι
 τίνα ἐφ' ἡμῶν βρῶνται. διὰ τὸ σῶματιον καὶ τὰ
 τούτου κτήματα. ἀφ' ὧν λείδομεν αὐτοῖς ὅτι οὐδε-
 νὸς ἐχούσιν βρῶνται. ἐμὲ δ' εἰ ^{οὐδὲν} λέγειν ὅτι ἂν
 ὄρωποι ἐκλεξαδὲ τὸν δεῦρ, ὅταν ἐκείνος σκηνῶν ^{scindant}
 καὶ ἀπολῶσιν ἡμᾶς ταύτης τῆς ὑπηρεσίας, τότε ἂ-
 πολυεσὲς πρὸς αὐτόν. ἰδίᾳ τὸ παρὸν θ' ἀνά- ^{egredimur}
 γκαδὲ ἐνοικοῦντες ταύτῃ τῇ χωρᾷ, εἰς τὴν ἐκεί-
 νου ὑμᾶς ἐταξέμ. ὀλίγον ^{parvum} ἀρὰ χρόνον οὗτο
 ὅτ' οἰκησέως, ἔραδιθ' τοῖς οὕτω διακειμένοις.
 ποῖθ' ἔτι τύραννον, ἢ ποῖος κλεπτῆς, ἢ ποῖα
 δικασκῆρια φοβόρα τοῖς οὕτως ^{pro merito} προὔδερ πεποικ- ^{folianda}
 μένοις τὸ σῶμα, καὶ τὰ τούτου κτήματα. μείνατε,
 μὴ αλογιστῶς ἀπελθῆτε. τοιοῦτόν τι ^{propter hoc} ἐδὲι γίνεσθαι
 περὶ τῶν παιδῶν τῶν πρὸς τοὺς ὀφθεῖς τῶν νέων ^{adolecentium}
 νῦν δὲ τί γίνεται. νεκρὸς μὲν οὐ παιδὸς τῆς νεκροῖ
 δ' ὑμεῖς. ὅτε χορτασθῆτε σήμερον, καθήκατε κλαῖον ^{lugentes}
 τες πόδι τ' αὐριοῦ πόδεσσι φαγεῖτε. ἀνδράποδον.
 ἄρ' ἤδη, ἔξεῖς. ἄρ' μὴ ἤδη, ἐλεῖται. σὴν οἰκταί ἡ δὴ ^{laeti}
 ρα. τί πενθεῖς; πού ἐστι τόπος δακρυοῖς; τίς ἐπὶ
 κολακείας

^{κατασκευασμένη} κολακείας αφορμή· διατί ἄλλος ἄλλω φθονήσει·
^{πολλοὶ καὶ πολλὰ} διατί πολλὰ κεκτημένους θάυμασθ' ἢ τὸς ἐν δι-
^{ναμει} ναμει τεταγμένους μάλιν· ἄρ' ἢ ἰσχυροὶ ὥσιν ἢ ὀρ-
^{γάνοι} γάνοι· τί γὰρ ἡμῖν ποιοῦσιν· ἅ δ' αὖν ταῦτα ποιῆσαι,
^{τὸ ἐπὶ τῷ} τὸ ἐπὶ τῷ ἐπιτρέφομεθα· ὡς ἡμῖν μέλει, ταῦτα οὐ
^{διώκονται} διώκονται· τίς ἔρ' ἐπ' ἀρετῇ τὸ οὐ τῷ διακειμένῳ;
^{ὡς} ὡς Σακράτης εἶχε πρὸς ταῦτα; πῶς γὰρ ἄλ-
^{λως} λως, ἢ ὡς ἔδει γὰρ πεπεισμένον ὅτι ὅτι τῇ δ' αὖ
^{συγγενῆς} συγγενῆς· ἄρ' μοι λεγῆτε φησὶ νῦν, ὅτι ἀφιεμένῳ σε
^{ἡδὴ} ἡδὴ τοῖς τοῖς μελεπὶ διαλέξῃ τῷ τοῖς τὸς λό-
^{γοις} γοις οὖς μελεπὶ νῦν διελθού, μὴ ὃ παρ' ἐνοχλήσε
^{ἡμῶν} ἡμῶν τοῖς νέοις μὴ ὃ τοῖς γέροντι, ἀποκρίνουμαι
^{ὅτι} ὅτι γέλοιοι ἐστέ οἱ πῦες ἀξιούτε· εἰ μὴ με ὁ στρατη-
^{γός} γός οὐ μέτωρ· ὅτι ἐταξέρ' εἰς πῖνα τάξι, ὅτι ἔδει-
^{με} με τιρεῖν αὐτὴν ἢ φυλάττειν, ἢ μυριάς πρὸς τε
^{πορ} πορ αἰρεῖσθαι ἀποθνήσκον, ἢ ἐξ κατὰ λιπεῖν αὐτὴν·
^{εἰ} εἰ δ' ὁ θεὸς ἐν λιγυρῇ χώρᾳ καὶ ἀναστροφῇ κατὰ τετα-
^{χε} χε, ταῦτ' αὖ δ' ἐγκαταλιπεῖν δεῖ ἡμᾶς· τὸ τ' ἐστὶν
^{ἄνθρωπος} ἄνθρωπος ταῖς ἀληθείαις συγγενῆς τῇ δ' αὖ
^{ἡμεῖς} ἡμεῖς ἔρ' ὡς κοιλία, ὡς ἐν τῷ, ὡς αἰδοῖα, οὐ τῷ
^{ποδὶ} ποδὶ αὐτῇ διανοοῦμεθα· ὅτι φοβούμεθα, ὅτι ἐπι-
^{θυμῶν} θυμῶν μερ, τὸς εἰς ταῦτα σιωδρῶν διωαμένους
^{κολακ} κολακδοῦμεν·

^{αδελφότητι} κολακίζομεν. τὰς αὐτὰς τέττας δεδουκίκαμεν ἐμέ
^{κατακρίναι} τις ἡξίωκεν ὑπὸρ αὐτῷ γράσσει εἰς τὴν Ῥώμην,
^{ὑποδοχῆς} ὡς ἐδοκεῖ τοῖς πολλοῖς ἡτυχηκώς. καὶ προστόρον
^{ἐν τῇ} μὲν ὑπὸ φανὴς ὡρ καὶ πολουσιθ. ὑσδρον δ' ἐκπε- ^{lades}
^{ἐν οὐκ} πτωκώς ἀπάντων καὶ διαχωρ. ἐν ταύτῃ. καὶ ὡς ἔγρα ^{εἰς τὴν}
^{ἐν τῇ} ἴα ὑπὸρ αὐτῷ ταπεινός. ὁ δ' ἀνάγκης τὴν ὑδι-
^{ἐν τῇ} σολίῳ, ἀπεδάκέ μοι αὐτὴν καὶ ἔφη. ὅτι ἐγὼ βου- ^{αδελφότητι}
^{ἐν τῇ} θηλίῳ καὶ π ἄπο σου ἠδελον, οὐχ ἑλεθλίῳ. κα- ^{ἐν τῇ}
^{ἐν τῇ} κόρ δέ μοι οὐδὲρ ὅστιρ. οὐτῶ καὶ Ῥούφθ πειρά- ^{ἐν τῇ}
^{ἐν τῇ} ζων με εἰς θά λέγειρ. συμφορεταί σοι τὸ το καὶ τῷ-
^{ἐν τῇ} το ἄπο τῷ δεσπότου. καὶ μοῦ πρὸς αὐτὸν ἀποκρι- ^{ἐν τῇ}
^{ἐν τῇ} να μόνου, ὅτι ἀνθρώπινα. τί ἔρ ἔφη ἐκείνον παρὰ ^{ἐν τῇ}
^{ἐν τῇ} καλῶ παρὰ σου αὐτὰ λάβειρ διωάμενθ. ^{ἐν τῇ} ^{ἐν τῇ} ^{ἐν τῇ}
^{ἐν τῇ} ὅρ ὅντι ὁ δὲ αὐτῷ τις ἐχει, περισσός καὶ ματαθ ^{ἐν τῇ}
^{ἐν τῇ} παρ' ἄλλου λαμβάνων. ἐγὼ δ' ἔχωρ δὲ ἐμαυτῷ ^{ἐν τῇ}
^{ἐν τῇ} λαβείρ ὃ μεγαλοδύχορ καὶ ἡλιναίον, ἀγρόρ πα-
^{ἐν τῇ} ρὰ σου λάβω καὶ ἀργυρίον, ἡ αρχιὴν τινα, μὴ γε-
^{ἐν τῇ} νοίτο. οὐχ οὐ πὼς ἀναιδεθθ ^{ἐν τῇ} ἔσομαι τῇ ἐμῶρ
^{ἐν τῇ} κτηματιώρ. ἀλλ' ὅταν τις ἢ δειλὸς ἐ ταπεινός, ^{ἐν τῇ}
^{ἐν τῇ} ὑπὸρ τῷ του τί ἄλλο, ἡ ἀνάγκη γράφειρ ἐπιστολὰς
^{ἐν τῇ} ὡς ὑπὸρ νεκρῷ. ὃ πῶμα ἡμῖν χειρισται τῷ δεινός,
^{ἐν τῇ} καὶ ξέστηρ αἵματι. ^{ἐν τῇ} ^{ἐν τῇ} ὅρ ὅντι πῶμα ὁ τοῦ τῷ
^{ἐν τῇ}

ὅτι καὶ ξένης αἵματιον . πλέον δ' οὐδὲρ . εἰδ' ἦρ
 πλέον ^{ἐν τῇ} τήνδανεντ' ἄρ' ὅτι ἄλλοι δ' ἄλλοι ἔδου-
 συχέι.

Πρὸς τὰς πόλιν τὰς ἐν Ῥώμῃ ^{φιλικήτων} προαγω-
 γὰς ^{ἀποδοκίμας} εἰσὸν δακτύλας.

Εἰ οὐτω σφοδρῶς σιωπεταγμεθα πόλιν
 ἡ ἐργον ἡ αὐτὴν, ὥς οἱ ἐν Ῥώμῃ γέρον
 τες πόλιν ἡ εἰσὸν δακτύλας, ταχὺ ἀντιβύνο
 μερ καὶ αὐτοί. οἶδα ἐγὼ πρὸς βύττορον ἀνθρώπων
 ἐμῶν, κὶ νῦν ἡδὴ τ' οἷα ὄντα ἐν Ῥώμῃ. ὅτε ταύ-
 τη παρηγεῖ ἀφ' ἧς φυγῆς ἀναστρέφω, οἷα εἰπέ
 μοι κατὰ ρέχον τ' ἡ προτέρου αὐτῶ βίη. καὶ πόλιν
 τὴν ἐξῆς ἐπαπείλομεν, ὅτι ἄλλο οὐδὲρ ἀνα-
 βὰς εἰσὸν δακτύλας, ἢ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀταραξίᾳ διε-
 ξαγαγείν ἡ λοιπὸν τῶ βίου. ποσορ ἡ ἐπὶ ὅτι
 ἐμοὶ ἡ λοιπὸν καὶ γὰρ ἐλεγον αὐτῶ ὅτι ἡ ποιησῆς,
 ἀλλ' ὅσφρανθεὶς μόνον τ' Ῥώμης, ἀπάντων τῶ-
 πον ἡδὴ λησῇ ἡ δὲ καὶ εἰς αὐλὴν παροδορ τις δι-
 δῶται, ὅτι χαίρων κὶ τῶ δειῶ δὲ χαριστῶν εἴσεται.
 ἡ με δὲ ρῆς ἐφη ἐπὶ κτήτε τῶ ἡ τερορ πόδα ἡς πλὴν
 αὐλὴν τιθέντα, ὁ βούλει ἡ πολὺ ἀμβανε νῦν οὐκ
 τί

καὶ τίς εἶ σύ. καὶ ποῖον τί σου τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ
κακὸν. ταῦτα ἐκείνοις ὁμοία ὄντι. ἀλλ' ὁμοίως
^{judicij} αὐτοῦ δὴς ^{peti} χρεῖαν ^{habent} ἔχοντα. ἀλλ' ὡσαύτως ἀμελεῖρ
^{furor} αἰχρὸν ^{furor} τὸντων ^{pos} καὶ κεινῶν. τί ἔρ, ἡμεῖς ^{bigis} μόνοι ^{dormim} ῥα-
^{quid} θυμὸν ^{nos} μερ ^{volunt} καὶ ^{volunt} νύσταζομεν; οὐ. ἀλλὰ ^{quid} πολὺ ^{volunt} πρότε-
^{pro} ρον ^{volunt} ὑμεῖς ^{volunt} οἱ νεοί. ἐπεὶ ^{volunt} τοι ^{volunt} καὶ ^{volunt} ἡμεῖς ^{volunt} οἱ ^{volunt} γέροντες ὁ-
^{volunt} ταν ^{volunt} παιζόντας ὁρώμεν ^{volunt} νέους, ^{volunt} συμπαροθυμὸν ^{volunt} με-
^{volunt} δα ^{volunt} καὶ ^{volunt} αὐτοὶ ^{volunt} συμπαιζέμεν. πολὺ ^{volunt} δὲ ^{volunt} πλεον ^{volunt} εἰ ^{volunt} ἐωρῶν
^{volunt} διεγερμένους ^{volunt} καὶ ^{volunt} συμπαροθυμονμένους ^{volunt} ἄν, ^{volunt} συ-
^{volunt} αὐτοῦ ^{volunt} διαζέειν ^{volunt} καὶ ^{volunt} αὐτὸς.

de amore filiorum
Περὶ φιλοστοργίας.

ια.

veniente
Φιλοστοργίαν δὲ ^{quisque} τὸν ^{quisque} πρὸς αὐτὸν ^{quisque} τῶν ^{quisque} ἐν
^{quisque} Α ^{quisque} τελει, ^{quisque} πυθομένου ^{quisque} πρ' αὐτῶν ^{quisque} τὰ ^{quisque} ὑπὲρ ^{quisque} μέ-
^{quisque} ροις, ^{quisque} ἡρώτησεν ^{quisque} εἰ ^{quisque} καὶ ^{quisque} τέκνα ^{quisque} εἴη ^{quisque} αὐτῶν ^{quisque} ἑ
^{quisque} γυνή. ^{quisque} τῶ ^{quisque} δ' ^{quisque} ὁμολογήσαντος, ^{quisque} προσεπύθετο. ^{quisque} πῶς ^{quisque} πε-
^{quisque} ῖν ^{quisque} χρὴ ^{quisque} ἔδ' ^{quisque} πράγματι. ^{quisque} ἀθλίως ^{quisque} ἐφη. ^{quisque} καὶ ^{quisque} ὅς. ^{quisque} πῶς ^{quisque} εὖ
^{quisque} πο. ^{quisque} ἔ. ^{quisque} γὰρ ^{quisque} δὴ ^{quisque} τῆς ^{quisque} τοῦ ^{quisque} ἐνεκα ^{quisque} γαμυσιοι ^{quisque} οἱ ^{quisque} ἄνθρωποι ^{quisque} ἑ
^{quisque} παιδοποιουῦται, ^{quisque} ὅπως ^{quisque} ἀθλίοι ^{quisque} ὡσιν. ^{quisque} ἀλλὰ ^{quisque} μάλ-
^{quisque} λον, ^{quisque} ὅπως ^{quisque} δὲ ^{quisque} δ' αἰμονες. ^{quisque} ἀλλ' ^{quisque} ἐγὼ ^{quisque} ἔφη. ^{quisque} ὅτι ^{quisque} ἀθλίως
^{quisque} ἔχω ^{quisque} πό. ^{quisque} τὰ ^{quisque} παιδικαία, ^{quisque} ὥστε ^{quisque} πρῶτον ^{quisque} νοσηῶτος ^{quisque} μου
^{quisque} τῶ ^{quisque} θυγατρὶ ^{quisque} καὶ ^{quisque} δόξαντ ^{quisque} ἑ ^{quisque} κινδυνώειν, ^{quisque} οὐχ
^{quisque} ὑπέμεινα

^{υπερβαίνει} ὑπερβαίνει οὐδὲ ^{αδελφός} παρβαίνει αὐτὸν ^{κατανοοῦν} νοσοῦν π. φυγὰρ
^{ἀδελφός} δ' ὡχόμενος, ^{καὶ οὐκ ἀναγὰρ} μέχρις οὗ προσηγγεῖλε τίς μοι ὅτι ἐ-
^{ἔχει} χει καλῶς. τί ἔρ. ὀρθῶς φαίνει σαυτῷ ταῦτα πε-
 ποιηκέναι; φυσικῶς ἔφη. ἀλλὰ μὲν τοῦτό με πεί-
 σον ἔφη σὺ δὲ τί φυσικῶς. καὶ ἐγὼ σε πείσω ὅτι
 πᾶν τὸ κατὰ φύσιν γινόμενον, ὀρθῶς γίνεται. ἔ-
 το ἔφη πάντες, ἢ οἷγε πλείστοι πατέρες πάρομερ.
 ἔδ' ἐγὼ σοι ἀντιλέγω ἔφη ὅτι ἔ γίνεται. ἔδ' ἄμα
 σβητάμενον ἡμῖν ἐκείνὸ ὅτι, εἰ ὀρθῶς. ἐπεὶ τὰ
 του γε ἔνεκα καὶ τὰ φύματα δεῖ λέγειν ἐπ' ἁ-
 γαθῷ γίνεσθαι τὰ σώματα Θ' ὅτι γίνεται. καὶ ἁ-
 πλῶς τὸ ἀμαρτάνειν, εἴν κατὰ φύσιν, ὅτι πᾶν-
 τες ἁεδοῖ, ἢ οἷγε πλείστοι, ἀμαρτάνομερ. δεῖξον
 ἔρ μοι σὺ, πῶς κατὰ φύσιν ἐστίν. ἔδ' ὁμῶς μοι ἔφη.
 ἀλλὰ σὺ μοι μάλλον δεῖξον, πῶς οὐκ ἐστὶ κατὰ
 φύσιν. οὐδ' ὀρθῶς γίνεται. καὶ ὅς. ἀλλ' εἰ ἐξη-
 τοῦ μερ ἔφη πῶς λευκῶν καὶ μελάνων, ποῖον ἄρ
 κριτήριον παρεκαλοῦμεν πρὸς διάγνωσιν αὐ-
 τῶν. τίς δ' ὅρασιν ἔφη. τί δ' εἰ πῶς δερμῶν καὶ
 ψυχῶν. καὶ σκληρῶν καὶ μαλακῶν. ποῖον
 π. τίς ἀφ' ἑ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῶς τῶν κατὰ
 φύσιν καὶ τῶν ὀρθῶς ἢ οὐκ ὀρθῶς γινομέ-
 νων ἀμείσ

νωρ ἀμφοιβητῶμερ, ποῖον δέλεις κριτήριον πα-
 ραλάβωμερ. οὐκ οἶδ' ἔφη. κῆ μὲν τὸ μὲν τῆν χρω-
 μάτων κῆ ὁσμῶν, ἐπεὶ δὲ χυλῶν κριτήριον ἀγνοεῖν
 τυχὸν ἔμεγάλη ζημία. τὸ δὲ τῆν ἀγαθῶν κῆ τῆν
 κακῶν, καὶ τῆν παρὰ φύσιν καὶ κατὰ φύσιν τῶν
 ἀνθρώπων, δοκεῖ σοι μικρὰ ζημία εἶναι τῶν ἀγνοῦν
 πι; ἡ μέγιστη μὲν ἔρ. φέρε εἰπέ μοι. πάντα ἃ δοκεῖ
 πιστὰ εἶναι καλὰ κῆ προσήκοντα, ὁρθῶς δοκεῖ; καὶ
 μὲν Ἰουδαίοις Ἑ Σύροις καὶ Αἰγυπτίοις καὶ Ῥω-
 μαίοις, οἷόν τε πάντα τὰ δοκούντα πᾶσι βροτῆς
 ὁρθῶς δοκεῖν. Ἑ πῶς οἷόν τε. ἀλλ' οἶμαι πᾶσα
 ἀνάγκη εἰ ὁρθὰ ὄσιν Αἰγυπτίῳ, μὴ ὁρθὰ εἶναι τὰ
 τῆν ἄλλων. εἰ καλῶς ἔχῃ τὰ Ἰουδαίων, μὴ καλῶς
 ἔχῃ τὰ τῆν ἄλλων. πῶς γὰρ οὐ. ὅπου δ' ἀγνοία,
 ἐκεῖ κῆ ἀμαθία, κῆ ἡ πᾶσι τὰ ἀναγκαῖα ἀπεισδυ-
 σία συνεχώρει. σὺ ἔρ ἐφίω τούτων ἀδοτόμιον,
 οὐδὲρ ἄλλο τῶ λοιποῦ ἀποουδάσεις, εἰδὼς ἐπ' ἄλλα
 πινὶ τιμὴν γνῶμιν ἔχεις, ἢ ὅπως τὸ κριτήριον τῆν
 κατὰ φύσιν καταμάθης. Ἑ τῶτο προαχρώμιον
 διακείνης τῆν ἰδίῃς μέροις ἔκαστον. ἰδίῃ ἢ τῶ πα-
 ρόντι, τὰ τοσαῦτα ἔχω σοι πρὸς ὃ βούλει βοη-
 θῆσαι. τὸ φιλόστοργον δοκεῖ σοι κατὰ φύσιν τε εἶναι
 Ἑ καλόν;

καὶ καλόν; ὡς γὰρ ὁ τίς, τὸ μὲν φιλόσοφον κα-
 τὰ φύσιν τε καὶ καλόν ἐστι, τὸ δὲ βέλωτιστον οὐκ;
 οὐδαμῶς. μή τοίνυν μάχην ἔχει τὸ φιλόσοφον
 τὸ βέλωτιστον; οὐ δοκεῖ μοι, εἰ δὲ μή, τῇ μαχομέ-
 νῳ ἀνάγκη διατρεῖν κατὰ φύσιν ὄντων, διατε-
 ρορ εἶναι παρὰ φύσιν. ἢ γὰρ ὁ; οὕτως ἔφη. ἔκουσ' ὁ,
 πᾶρ δεισσωμεν, ὁμῶς μὲν φιλόσοφον, ὁμῶς δὲ βέλ-
 ωτιστον, τῷτο διατρεῖν ἀποφανόμεθα ὀρθόν-
 τε εἶναι τὸ καλόν. ἔσω ἔφη. τίς ἔρ. ἀφῆναι νοσοῦν
 τὸ παιδίον καὶ ἀφῆντα ἀπελθεῖν, ὅτι μὲν ἐκ βέλω-
 τιστον, οὐκ οἶμά σε ἀντρεῖν. ὑπολείπεται δ' ἡμᾶς
 σκοπεῖν, ἡ φιλόσοφον. σκοπῶμεν δὴ. ἄρ' ἔρ. σὺ
 μὲν ἐπειδὴ φιλόσοφως δέκεισο πρὸς τὸ παιδίον,
 ὀρθῶς ἐποίεις φθῆναι, καὶ ἀπολείπω αὐτό. ἢ μή-
 τηρ δ' οὐ φιλοσοφεῖ τὸ παιδίον; φιλοσοφεῖ
 μὲν ἔρ. ἐκ ἔρ. ἔδει καὶ τὴν μητέρα ἀφῆναι αὐτό,
 ἢ οὐκ ἔδει; ἐκ ἔδει. τί δ' ἢ τιτθῇ. σέργει αὐτό;
 σέργει ἔφη. ἔδει ἔρ. καὶ κείνῳ ἀφῆναι αὐτό; οὐδα-
 μῶς. τί δ' ὁ παιδαγωγός. οὐ σέργει αὐτό; σέργει.
 ἔδει ἔρ. καὶ κείνον ἀφῆντα ἀπελθεῖν, εἴθ' οὕτως ἐ-
 ρημορ τὸ ἀβόηκτον ἀπολεφθῆναι τὸ παιδίον διὰ
 τὴν πολλὴν φιλοσοφίαν τῇ γονέων ὑμῶν καὶ

τῇ πρὸς αὐτὸ, ἢ ἐν ταῖς χερσὶ τῇ οὔτε σφύρον-
 των οὔτε κηδομένων ἀποδανείν; μὴ γένοιτο. καὶ
 μὴ ἐκείνῳ γε ἀνισορ καὶ ἀγνώμορ. ὅς τις αὐτῷ πρὸς
 σῆκορ οἶεται διὰ τὸ φιλόσοργον ἔιν, τὸ το τοῖς
 ὁμοίως φιλοσοργῶσι μὴ ἐφείναι. ἀτοπορ. ἀγε οὐ
 δ' ἄρ' ἡβούλου νοσῶν φιλοσώργους οὕτως ἔχει
 τὸς προσήκοντας τοὺς τ' ἄλλους καὶ αἰτὰ τὰ
 τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα, ὥς τ' ἀφελῆναι μόνον
 ὑπ' αὐτῶν καὶ ἔρημον; οὐδαμῶς. ὁ δὲ ξανὸς δ' ἄρ,
 οὕτω σφύρθησθαι ἅπασαν τῇ σαρτῇ, ὥς διὰ τὴν ἀ-
 γαρ αὐτῶν φιλοσοργίαν αἰ μόνος ἀπολείπεισθαι
 ἐν ταῖς νόσοις; ἢ τούτου γ' ἔνεκα μάλιστ' ἄρ, ἵπῳ
 τῇ ἐχθρόν ἐι δυνάτορ ἦν, φιλοσοργεῖσθαι ἢ χυ-
 ῶς τ' ἀπολείπεισθαι ὑπ' αὐτῇ, ἢ τὰ ταῦτα ἰπολεί-
 πεται, μηδαμῶς ἐπὶ φιλοσοργον ἔιν τὸ πρὸς χ-
 θόν. τί ἔρ. οὐδὲρ ἢ τὸ κινῆσθαι σε καὶ ὁρμήσθαι
 πρὸς τὸ ἀφείναι τὸ παιδίον; καὶ πῶς οἶορ τε. ἀλ-
 λά τοιοῦτόν τι ἄρ, οἶορ ἔστιν ἐν ῥάμῃ πινὰ λῶν τὸ κί-
 νουῖν, ὥς ἐκκαλύπτεισθαι τὸ ἵππου ἐρέχοντ' ὥς
 ἐπὶ σφάκει. εἴτα νικήσαντ' ποτὲ παραλόγως,
 ἀσώγῳ δεῖσθαι αὐτῷ πρὸς τὸ ἀναλκῆσθαι λει-
 ποψυχῶντα. τί ἔρ. τὸ τόσον. τὸ μὴ ἀκριβὲς οὐ τὰ
 πρὸντ'

Πορὶ β' ἀρεσῆσεως. *de cultu humani b'.*

Ερὶ δεδρ οἱ μὲν ζυνός εἰσι λέγοντες μὴ
 Π δ' εἶναι τὸ ^{ἀνθρώπου} θεῖον. οἷδ' εἶν. μ. ἀρχὸν δὲ
 καὶ ἀμελές. καὶ μὴ ^{προνοεῖν} προνοεῖν μηδενός.
 φῖτοι δ' οἱ ^{καὶ} εἶν καὶ ^{καὶ} προνοεῖν, ἀλλὰ τῇ ^{μεγίστῃ} μεγάλῃ μαγνῇ
 λωρ καὶ ^{καὶ} ὑρανίωρ. τῇ δ' ^{καὶ} ὑδὶ γῆς ^{μηδενός} μηδενός. τέταρτ' ^{ἐστὶν} ἐστὶν
 τοὶ ^{καὶ} τῇ ^{καὶ} ὑδὶ γῆς καὶ τῇ ^{οὐρανίωρ} οὐρανίωρ. εἰς κοε
 νορ δὲ ^{μονορ} μονορ καὶ ^{οὐχ} οὐχ. ^{καὶ} κατ' ^{ἰδικῶρ} ἰδικῶρ ἐκαστοῦ. πέμ-
 πτοι δ' ὡρ ἦρ καὶ ^{Οδυσσεὺς} Οδυσσεὺς καὶ ^{Σωκράτης} Σωκράτης, οἱ λέ-
 γοντες ὅτι οὐδέ σε ^{λθῶ} λθῶ κινῶμεν. πολὺ ^{πρό-βλεπ} πρό-βλεπ
 τῶρ ^{ἔρ} ἔρ ἀναγκαῖον ὅτι ^{πρὸς} πρὸς ἐκαστοῦ τούτωρ ^{ἐπε-} ἐπε-
 σκέφθαι ^{ποτέρα} ποτέρα ὑμῶς ^{λεγομένη} λεγομένην ὅτι. ἢ ^ἢ ἢ μὴ
 ὅτι θεοί, ^{πῶς} πῶς ἐστὶν ^{τέλος} τέλος ἐπεὶ ^{θεοῖς} θεοῖς. εἰ δὲ εἰσὶ μ
 μηδενός δ' ^{ὑδὶ} ὑδὶ μελουμένη, καὶ οὕτως ^{πῶς} πῶς ὑμῖς ^{ἔσσι} ἔσσι
 ἔσαι. ἀλλὰ καὶ ὄντωρ ^ἢ ἢ ὑδὶ μελουμένων, εἰ ^{μη-} μη-
 δεμία ^{διαδοχῇ} διαδοχῇ εἰς ἀνθρώπους ὅτι. ^{δὲ} δὲ αὐτῇ ^{εἰ} εἰ νῆ
 δία γε ^ἢ ἢ εἰς ἡμῖς, ^{πῶς} πῶς ἐπὶ ^{εἰ} εἰ οὕτως ὑμῖς ^{ἔσι} ἔσι. πᾶν
 τα ^{ἔρ} ταῦτα ^{οὐκ} οὐκ ἀγαθός ^{ἐπεσκεμμέν} ἐπεσκεμμένον, ^{καὶ} καὶ
 τὴν αὐτὴν ^{γνώμην} γνώμην ^{ὑπο} ὑποτέταχεν ^{τῷ} τῷ διοίκωτι τὰ
 ὀλκ. ^{καθὰ} καθὰ περ οἱ ^{ἀγαθοὶ} ἀγαθοὶ πολῖται, ^{τῷ} τῷ νόμῳ ^{τῷ} τῷ πό-
 λεως. ὁ δὲ ^{παιδ} παιδὸς ^{δομῶν} δομῶν, ^{ταύτην} ταύτην ^{ὀφειλὴ} ὀφειλὴ τὴν

^{δορυ} ἡδὲ βρολίῳ ^{ἡδὲ} ἐχωρ ^{ἡδὲ} ἐλθειρ ^{ἡδὲ} ἡδὲ ^{ἡδὲ} παιδὲ βλάσαι. ^{ἡδὲ} ὡς
^{ἡδὲ} ἂρ ^{ἡδὲ} ἐποιμῶν ^{ἡδὲ} ἐν παντὶ τοῖς θεοῖς. ^{ἡδὲ} καὶ ὡς ἂρ,
^{ἡδὲ} θναρεστοῖσι ^{ἡδὲ} τῇ θεῇ διοικησεῖν. ^{ἡδὲ} ὡς ἂρ, ^{ἡδὲ} γανοί-
^{ἡδὲ} μιν ^{ἡδὲ} ἐλδοθῶ. ^{ἡδὲ} ἐλδοθῶ. ^{ἡδὲ} γὰρ ὅτι, ^{ἡδὲ} ὡ ^{ἡδὲ} γίνεται
^{ἡδὲ} πάντα ^{ἡδὲ} κατὰ ^{ἡδὲ} προαιρεσίην. ^{ἡδὲ} καὶ ὅρ ^{ἡδὲ} οὐδὲ ^{ἡδὲ} εἰς ^{ἡδὲ} διώαται
^{ἡδὲ} κωλυται. ^{ἡδὲ} τί ^{ἡδὲ} ἂρ ^{ἡδὲ} ἀπεννοία ^{ἡδὲ} ὅτι ^{ἡδὲ} ἡ ^{ἡδὲ} ἐλδοθῶ ^{ἡδὲ} θεῖα; ^{ἡδὲ} μὴ ^{ἡδὲ} γέ-
^{ἡδὲ} νοιτο. ^{ἡδὲ} μανία ^{ἡδὲ} ἢ ^{ἡδὲ} καὶ ^{ἡδὲ} ἐλδοθῶ ^{ἡδὲ} εἰς ^{ἡδὲ} τὰ ^{ἡδὲ} τὸν ^{ἡδὲ} οὐκ
^{ἡδὲ} ἐρχεται. ^{ἡδὲ} ἀλλ' ^{ἡδὲ} ἐκ ^{ἡδὲ} δέλω ^{ἡδὲ} τὰ ^{ἡδὲ} ὅτι ^{ἡδὲ} μοι ^{ἡδὲ} ἀπο-
^{ἡδὲ} βλινειρ ^{ἡδὲ} καὶ ^{ἡδὲ} ὅπως ^{ἡδὲ} οὐκ ^{ἡδὲ} ἔστι. ^{ἡδὲ} μαίνομαι. ^{ἡδὲ} εἰ. ^{ἡδὲ} πα-
^{ἡδὲ} ρά ^{ἡδὲ} φρονεῖς. ^{ἡδὲ} οὐκ ^{ἡδὲ} οἶδας ^{ἡδὲ} ὅτι ^{ἡδὲ} καλὸν ^{ἡδὲ} ἢ ^{ἡδὲ} ἐλδοθῶ ^{ἡδὲ} εἰς ^{ἡδὲ} ὅτι
^{ἡδὲ} καὶ ^{ἡδὲ} ἀξιολογόν; ^{ἡδὲ} τὰ ^{ἡδὲ} δ' ^{ἡδὲ} ὡς ^{ἡδὲ} ἐτυχε ^{ἡδὲ} με ^{ἡδὲ} βουλεύεται,
^{ἡδὲ} τὰ ^{ἡδὲ} δ' ^{ἡδὲ} ὡς ^{ἡδὲ} ἐτυχε ^{ἡδὲ} δεξάντα ^{ἡδὲ} γινέσθαι, ^{ἡδὲ} τὸ ^{ἡδὲ} το ^{ἡδὲ} κινδυνόει
^{ἡδὲ} ὅρ ^{ἡδὲ} μόνον ^{ἡδὲ} οὐκ ^{ἡδὲ} εἶναι ^{ἡδὲ} καλόν, ^{ἡδὲ} ἀλλὰ ^{ἡδὲ} καὶ ^{ἡδὲ} πάντα ^{ἡδὲ} αἰ-
^{ἡδὲ} ὄντων ^{ἡδὲ} εἶναι. ^{ἡδὲ} ὡς ^{ἡδὲ} γὰρ ^{ἡδὲ} ἡδὲ ^{ἡδὲ} γραμματικῶν ^{ἡδὲ} ποιού-
^{ἡδὲ} μεν. ^{ἡδὲ} βουλομαι ^{ἡδὲ} γράφειν ^{ἡδὲ} ὡς ^{ἡδὲ} δέλω ^{ἡδὲ} ὅ ^{ἡδὲ} Δίανθ ^{ἡδὲ} ὄ-
^{ἡδὲ} νομα; ^{ἡδὲ} οὐ. ^{ἡδὲ} ἀλλὰ ^{ἡδὲ} διδάσκομαι. ^{ἡδὲ} δέλω ^{ἡδὲ} ὡς ^{ἡδὲ} δεῖ ^{ἡδὲ} γρά-
^{ἡδὲ} φεῖται. ^{ἡδὲ} τί ^{ἡδὲ} ἡδὲ ^{ἡδὲ} μουσικῶν. ^{ἡδὲ} ὡσαύτως. ^{ἡδὲ} τί ^{ἡδὲ} ἐν ^{ἡδὲ} τῷ ^{ἡδὲ} κα
^{ἡδὲ} θάλου ^{ἡδὲ} ὅπου ^{ἡδὲ} τεχνη ^{ἡδὲ} τίς ^{ἡδὲ} ἢ ^{ἡδὲ} ἡδὲ ^{ἡδὲ} τεκμη ^{ἡδὲ} ἐστίν. ^{ἡδὲ} εἰ ^{ἡδὲ} δὲ ^{ἡδὲ} μὴ,
^{ἡδὲ} οὐδενὸς ^{ἡδὲ} ἡδὲ ^{ἡδὲ} ἀξίον ^{ἡδὲ} ὅ ^{ἡδὲ} ἡδὲ ^{ἡδὲ} τεκμη ^{ἡδὲ} ἀπὶ, ^{ἡδὲ} εἰ ^{ἡδὲ} ταῖς ^{ἡδὲ} ἐκά-
^{ἡδὲ} στῶν ^{ἡδὲ} βουλήσεται ^{ἡδὲ} προσηρμόζετο. ^{ἡδὲ} εἰ ^{ἡδὲ} ταῦτα ^{ἡδὲ} οὐρ ^{ἡδὲ} μό-
^{ἡδὲ} νορ ^{ἡδὲ} ἡδὲ ^{ἡδὲ} τοῦ ^{ἡδὲ} μεγίστου ^{ἡδὲ} καὶ ^{ἡδὲ} κριατάτου ^{ἡδὲ} τῆς ^{ἡδὲ} ἐλδο-
^{ἡδὲ} θείας ^{ἡδὲ} ὡς ^{ἡδὲ} ἐτυχε ^{ἡδὲ} ἐφείταί ^{ἡδὲ} μοι ^{ἡδὲ} δέλω; ^{ἡδὲ} οὐδὰ ^{ἡδὲ} μῶς.
^{ἡδὲ} ἀλλὰ

ἀλλὰ τὸ παιδιδέσθαι. τουτέστι μανθάνειν ἔκαστα
 οὕτω θέλειν, ὡς γίνεται. πῶς δὲ γίνεται; ὡς
 διέταξεν αὐτὰ ὁ διατάκτωρ. διέταξε δὲ δέξασθαι
 εἶναι καὶ χεῖμῶνα. καὶ φορὰν καὶ ἀφορείαν. καὶ
 ἀρετὴν ἐκκαίαν. καὶ πάσας τὰς τοιαύτας ἐναν-
 τιοτήτας, ὑπὲρ συμφωνίας τῶν ὁλῶν ἡμῶν τ' ἐ-
 κέτω σῶμα. καὶ μέρη τῶ σώματος. καὶ κτήσιρ
 καὶ κοινωνοὺς ἔδωκε. ταύτης ἔν τῆς διατάξεως
 μεμνημένοις, ἔρχεται δεῖν ἰδεῖν τὸ παιδιδέσθαι,
 οὐχ ἵν' ἀλλάξωμεν τὰς ὑποθέσεις. οὔτε γὰρ δίδο-
 ται ἡμῖν, οὐτ' ἀμεινον. ἀλλ' ἵνα οὕτως ἐχόντων
 πρὸς ἡμᾶς ὡς ἔχει ἐπέφυκεν αὐτὸ, τίω γνώμῃ
 τίω αὐτῶν σωτηρισμοῖν τοῖς γινομένοις ἔχω-
 μεν. τί γὰρ ἐνδέχεται φυγεῖν ἀνθρώποις; καὶ πῶς
 οἶόν τε. ἀλλὰ σωόντας αὐτοῖς, ἐκείνοις ἀλλάξαι;
 καὶ τίς ἡμῖν δίδωσι. τί ἔαπολείπεται. ἢ τίς δει-
 σκεται μηχανὴ πρὸς τίω χρῆσιρ αὐτῶν τοιαύτη,
 δι' ἧς ἐκεῖνοι μὴ ποιήσουσι τὰ φαινόμενα αὐτοῖς, ἡ-
 μεῖς δ' οὐδὲν ἢ ἴσθι κατὰ φύσιν ἔξομεν. σὺ δ' ἀτα-
 λαίπωρ εἶ καὶ δυσάρετος. καὶ μὴ μόνον ἡς,
 ἐρημίαν καλεῖς τῆτο, ἀρ δὲ μετὰ ἀνδρώπων,
 ἰδιούλοισι λέγεις καὶ ληστέας. μέμφῃ δὲ καὶ

γονεῖς τῶς στυαυτῆ, καὶ τέκνα, καὶ ἀδελφούς, καὶ γεί-
 τοντας. ἔδει δὲ μόνον μένοντα, ἡσυχίαν καλεῖν αὐ-
 τὸ ἐλβεθείαν. καὶ ὁμοίον τοῖς θεοῖς ἡγεῖσθαι
 αὐτόν. μετὰ πολλῶν δ' ὄντα μὴ ὄχλον καλεῖν
 μηδὲ θόρυβον, μὴ δ' ἀσπίαν. ἀλλ' ἐορτὴν καὶ πα-
 νήγυριν. καὶ οὕτω πάντα διαρέσως δέχεσθαι. τίς
 ἔρῃ ἢ κόλῳ τοῖς οὐ προσδεχομένοις, καὶ οὕτως
 ἐχθρῶς ἔχουσι. ^{λαοκρατία} δισσερεῖ τίς τῶν μόνος εἶναι; ἔσω
 ἐν ἐρημίᾳ. ^{ἐν ἐρημίᾳ} δισσερεῖ τίς τοῖς γονεῖσιν; ἔσω κακὸς
 υἱὸς καὶ πενθεῖτω. ^{ἐν ἐρημίᾳ} δισσερεῖ τοῖς τέκνοις; ἔσω κα-
 κὸς πατήρ. ^{ἐν ἐρημίᾳ} βαλὼν αὐτόν εἰς φυλακὴν. ὅπου νῦν
 ὄσιν. ^{ἐν ἐρημίᾳ} ἀκὼν γὰρ ὄσιν. ὅπου δὲ τίς ἀκὼν ὄσιν, ἐκείνο
 φυλακὴν αὐτῶν ὄσιν. ^{ἐν ἐρημίᾳ} καθὼ καὶ Σωκράτης ἐκ λυτῶν ἐν
 φυλακῇ. ^{ἐν ἐρημίᾳ} ἐκὼν γὰρ λυτῶν σκελὸς ἔρμαιος γενεὰς πεπλη-
 ρωμένον; ^{ἐν ἐρημίᾳ} ἀνδράποδον. εἴτε δὲ ἐν σκελὸν δριμύ-
 τῶν κόσμῳ ἐγκαλεῖς; ^{ἐν ἐρημίᾳ} ἐκ ἡμετέρων αὐτὸ τοῖς ὀ-
 λοῖς; ^{ἐν ἐρημίᾳ} οὐκ ἀποσκήσῃ; οὐ χαίρων ^{ἐν ἐρημίᾳ} πᾶσιν ὁρῶσιν τῶν
 δεδαικότι; ^{ἐν ἐρημίᾳ} ἀγανακτήσεις; καὶ δισσερεῖς τοῖς
 ὑπὸ τῷ Διὶ διατεταγμένοις, ἃ ἐκείνος μετὰ τῶν
 μοιρῶν παρὼν καὶ ἡμετέρων σου τῶν γέ-
 νεσιν ὠρίσῃ καὶ διατάξῃ; οὐκ οἶδα ἡλικὸν μέρος
 πρὸς τὰ ὄλα; ^{ἐν ἐρημίᾳ} τί το δὲ κατὰ τὸ σῶμα. ὡς κατὰ-
 γε τὸν

γε ὁρ' λόγον, οὐδὲ ^{ροκς} χειρῶν τῇ δέωρ οὐδὲ μικρό-^{πινος}
 τῶρθ. λόγου γ' ^{μαγνητικῶν} μεγεθ^{αὐτῶν}θ, οὐ μικρῇ οὐδ' ὕψει ^{longitudin} longitudo
 κεινεται, ἀλλὰ δογμασιν. οὐ δέλεϊς ὅρ καὶ θ' α'
 ιος εἰ τοῖς θεοῖς, ἐκεῖ που ^{ρορεα} τι δεῖται ὅ ἀγαθόν; τὰ ^{miser} miser
 λας ἐγώ. ὁρ πατὴρ α' ἔχω τοιοῦτον κ' πλὴν μήτε ^{μακ} μακ
 ρα. τί ὅρ, ἐδίδδο σοι ^{προσφραδισκ} προσελθόντι ^{εἰσέρχ} ἐκλεξάδει καὶ
 ἴπειρ, ὁ δέιναι τῇ δέινι ^{conclubit} σιμωλθετω τῇδε τῇ ὥρα
 ἵνα ἐγὼ ^{inos} γένωμαι; οὐκ ἐδίδδο. ἀλλ' ἐδλεῖ ^{προῦ} προῦ-
 ποσηναί σου τὰς ^{ρονεῖς} ρονεῖς, εἴτα οὕτω ^{γινω} γινωθῆναι. ἐκ
 ποίωρ ^{λυανδρ} λυνδρ' ἐκ τοιούτων ὅποιοι ἵσκαρ. τί ὅρ τοιού-
 των αὐτῇ ὄντων, οὐδεμία σοι ^{δίδδοται} δίδδοται ^{μακδινάδο} μηχανή;
 εἴτ' εἰ μ' ^{πλὴν} πλὴν ὁρατικῶ ^{δυνάμει} δυνάμει ^{ἡγνοεῖς} ἡγνοεῖς ^{πρὸς} πρὸς τί ^{ροσεδφ} ροσεδφ
 κέκτηται, ^{δυστυχ} δυστυχ^ς ἂρ ἡς ^{κ' ἀθλι} κ' ἀθλιθ εἰ κατέμνες ^{αὐθι} αὐθι
^{προσ} προσάγοντων σοι τῇ ^{χρῶμα} χρώματων. ὅπ' ἔ ^{μεγαλο} μεγαλο-^{magnum} magnum
 ψυχῶν ^{ἔχωρ} ἔχωρ καὶ ^{γοννα} γοννα^{οσι} οσι^{τητα} τη^{τα} πρὸς ^{ἐκασ} ἐκασ^α τού-
 των ^{ἡγνοεῖς} ἡγνοεῖς, οὐ ^{δυσ} δυσ^{τυχ}εσθ^ς εἰ ^{κ' ἀθλι} κ' ἀθλι^ω τῶρθ;
^{προσ} προσάγεται σοι ^{τα} κατὰ ^{ἀλλ} ἀλλ' α' τῇ ^{δυνάμει} δυνάμει ^{λυ} λυ^γη^σ
 ἔχεις. οὐ δ' αὐτῷ ^{τοτε} τοτε ^{μά} μά^{λιστα} λιστα ^{ἀπο} ἀπο^σρε^φος ὅπ' ^{οὐ} οὐ^κ ^{οὐ} οὐ^κ
 τε ^{λυ} λυ^ος ^{γινω} γινω^θη^ναι κ' ^{βλε} βλε^{πο}υσκαρ ^{ἔχειρ} ἔχειρ ^{ἐδ} ἐδ^δ. οὐ ^{μάλ} μάλ-
 λον ^δ δ' ^{χα} χα^{ρι}σεῖς ^{τοῖς} τοῖς ^{θεοῖς} θεοῖς ὅπ' ^{σε} σε ^{ἐπ} ἐπ^{άν}ω ^{τού} τού^{των} α' ^{relig} reliqu^{er}
 φῆκαρ ^{ὅσα} ὅσα ^{μὴ} μὴ ^{δ'} δ' ^ἐ ἐ^{ποι}η^σκαρ ^{ὑπὲρ} ὑπὲρ ^{σοι} σοι, ^{μόνον} μόνον ^{δ'} δ' ^{ἵπ} ἵπ^{εν}
 θυωρ ^{ἀπε} ἀπε^φλωα^ρ τῇ ^{ὑπὲρ} ὑπὲρ ^{σοι} σοι. ^{γονε} γονε^{ωρ} ^{ἐνε} ἐνε^{κα}, ^{αὐ} αὐ^{τοῦ}
 πδ' ^{θυωρ} θυωρ

^{in uoluntate} πολὺν ἀφῆκεν, ἀδελφὰρ ἐνεκα ἀφῆκεν, σὺ-
^{ωπρωτοῦ} ματ' ἐνεκα ἀφῆκεν ^{propter} κτησέως, ^{propter} θανάτου, ^{propter} ὧς. τί
^{hanc} νῦν ὑπὸ βίῳ σε ἐποίησε τῷ μόνου οὐτ' ἔ-
^{huius quales} ἰδί σοι. ^{huius quales} χρησέως οἷας δ' εἰ φαντασάτω. τί ἔρ' ἰδί-
^{aliquid aut} αὖ σοι σεαυτῷ ταῦτα, ^{propter} ἀνυπόβιτος εἰ. τὸ το
^{propter} ἔστιν ἐαυτῷ ^{propter} πρὸς πρᾶγματα. ^{res}

Πῶς ἔκαστά ὅτι ποιεῖν ἀρετῶς θεοῖς. ^{gratus} γ'.

^{persuadeat} γθομένου τινὸς πῶς ὅτι ἐάσειν ἀρετῶς
 Π θεοῖς. εἰ δικαίως ὅτι ἐφη καὶ δὲ γὰρ μόν-
^{gratus} νως, καὶ ἰσως ἔγκρατῶς καὶ κοσμιῶς,
 οὐκ ἔστι ἔγκρατῶς τοῖς θεοῖς; ὅταν δὲ ^{aliquid} θερμὸν αἰ-
^{propter} τήκεντος σου μὴ ^{propter} ὑπακούσῃ ὁ πάς, ἢ ὑπακούσας
^{calidior} χλιαρὰ τῶρον ^{propter} ἐνεγκῇ, ἢ μὴ δὲ ^{propter} ὀρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ.
^{propter} ὅ μὴ χαλεπαινεῖν ^{propter} μὴ δὲ ^{propter} ρηγνῆναι, οὐκ ἔστιν ἀρε-
^{propter} τὸν τοῖς θεοῖς; πῶς ἔρ' ἵς ἀναγκάται τῷ τοιού-
 τῳ. ἀνδράποδον οὐκ ἀνέξῃ τῷ ἀδελφοῦ τῷ σαυ-
 τῷ ὅς ἔχει ^{propter} τὸν Δία ^{propter} πρῶτον; ὡς ὅρ' υἱὸς ἐκ τῷ
^{propter} αὐτῷ ^{propter} ἀνδράποδον γέγονε, καὶ τ' αὐτ' ἀνὰ θεὸν κα-
^{propter} ταβολῆς. ἀλλ' ἢ ἐν πνι τοιαύτῃ ^{propter} χάρι κατεταγῆς
^{propter} ὑπερεχούσῃ, ^{propter} βίβυς ^{propter} τύραννον κατεταγῆς ^{propter} σταυτῶν;
^{propter} οὐ μεμνήσκ' τίς εἰ ^{propter} τίνων ἀρχαίς; ὅτι οὐδ' ἄνδρ,
^{propter} ὅτι ἀδελ

ὅτι ἀδελφῶν φύσει, ὅτι τῷ Διὸς ἀπογόνῳ; ἀλ-
 λ' ὡνὺ αὐτῶν ἔχω, ἐκεῖνοι δὲ ἐμοῦ οὐκ ἔχουσιν. ὅ-
 ρας ποῦ βλέπεις; ὅτι εἰς τὴν γῆν; ὅτι εἰς τὴν βάραν ^{in feritatem}
 θρόνῳ; ὅτι εἰς τὰς ταλαιπώρους τῶν νόμων ^{leges}
 τὰς τῶν νεκρῶν, εἰς ὃ τοὺς τῶν δειῶν οὐ βλέπεις;
 Ὅτι πάντα ἐφορᾷ τὸ θεῖον. ιδ'.

Π γθομείνου δὲ Ἰνθ πῶς ἀντις περὶ αὐτῶν
 ὅτι ἕκαστον τῶν ὑπ' αὐτῶν πρᾶξι μορίων
 ἐφορᾶται ὡς τὸ θεῖον, οὐ δοκεῖ σοι εἶη
 ἡνῶσαι τὰ πάντα; δοκεῖ εἶη. τί ὃ, συμπαθεῖν τὰ
 ἡνῶσαι τοῖς οὐρανίοις, ὃ δοκεῖ σοι; δοκεῖ εἶη. πό-
 ρον γὰρ ὅτι τεταγμένως καὶ θάπερ ἐκ προστάγματος ^{et imper}
 τοῦ θεοῦ ὅταν ἐκεῖνθ' εἴπῃ τοῖς φυτοῖς ἀν- florere
 θεῖν, ἀνθεῖ. ὅταν εἴπῃ βλαστάνειν, βλαστάνῃ. ὅταν
 ἐκφέρῃ, ὅρ καὶ πόρ, ἐκφέρῃ. ὅταν πεπαίνειν, πε- manere
 πάνῃ. ὅταν πάλιν ἀποβαλῇ καὶ φυλλορροεῖν. amittere
 καὶ αὐτὰ εἰς αὐτὰ συνειλόμενα ἐφ' ἡσυχίας με- manere
 νεῖν. ὅτι ἀναπανέσθαι, μένει καὶ ἀναπνέεται. πό-
 ρον ὃ πρὸς τὴν αὐξάνου καὶ μειώου τῶν σελλιών. hinc
 καὶ τὴν τῆς ἡλίου προσόδου καὶ ἀφόδου, ποσὴν τε hinc
 παραλλαγήν καὶ ἡνῶσαι τα μεταβολὴν τῶν hinc
 ἡνῶσαι δεικνύεται. ἀλλὰ τὰ φύλλα μὴ καὶ τὰ
 ἡμέτερα

ὁ δ' ἐν τῷ ἡλίῳ αὐτὸν πεποιηκώς καὶ ποδῶν, ἀνείσχετο
 μέρ^{ος} ὄντ' αὐτῷ μικρὸν ὡς πρὸς τὸ ὅλον, ἔτ^ι δ'
 οὐ διώσκει πάντων ἀιδάνεσθαι; ἀλλ' ἐγὼ φη
 σὶν ἔδωκα πάσι, ἅμα τούτοις παρεκώλυται. ^{intelliget}
 τὸ δὲ σὺ κη λέγεις. τίς εἶ; ὅτι ἴσῃς εἶς διώσκει
 μὴ τῷ Διὶ; ἀλλ' ἔρ^{ος} οὐδὲρ ἡττοῦ καὶ ὑδίσροπος ^{προκατα}
 ἐκείνῳ πρέσβησε τῷ ἐκείνου δαίμονα. Ἐπρέδωκε
 φυλάσσειν αὐτὸν αὐτῷ. κη ττορ ἀκοίμητον κη ἀπα ^{qui pōp}
 ραλογιστοῦ. τίνι γὰρ ἄλλῳ κρείττονι καὶ ὑδὶ μελε ^{diligenti}
 σέρω φύλασκει παραδέδωκερ ἡμῶν ἐκείνου. ὡδ' ^{καρτερῶς}
 ὅταν κλεισθῇ τὰς θύρας, κη σκοτ^{ος} ἐνδοῦ ποιή
 σθε, μεμνηθεσὶ μηδέποτε λέγειν ὅτι μόνοι ἐσέ, οὐ
 γὰρ ἐσέ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐνδοῦ ὄβη, καὶ ὁ ὑμέτερος δαί
 μων ἐσέ. καὶ τίς τούτοις ^{περὶ τὰς} χρεῖα φωτὸς εἰς τὸ βλέπεσθαι ^{uideat}
 περὶ τί ποιεῖται τῷ. τούτῳ δὲ ὡδ' ἐσέ καὶ ὑμᾶς ὁ-
 μνυμὸν ὀρκον, οἷον οἱ στρατιῶται τῷ Καίσαρι. ἀλλ'-
 ἐκείνοι μὲν τὴν μισθοφορίαν λαμβάνοντες, ὁμνύ-
 ονσι πάντων ^{προτιμῶν} τὴν τῷ Καίσαρι σω ^{salutem}
 τηρίαν. ὑμεῖς δὲ θεῶν τοσούτων καὶ τηλικούτων ^{salutis}
 ἡξιομενοί, ἐκ ὁμοσετε, ἡομοσαντες οὐκ ἐμμενεῖτε; ^{τίο μαρτυ}
 κη τί ὁμοσετε; μὴ ἀπειθήσειρ μηδέποτε μὴ δ' ἐγχα ^{το}
 λήσειρ. μὴ δ' ἐμμελεῖσθαι τι τῷ ὑπ' ἐκείνου δεδω-
 μένῳ.

μείνωρ. μήδ' ἄκοντες ποιήσῃ τὴν ἢ πείσεσθαι τῇ
 ἀναγκαίωρ. ὁμοίος γε ὅρκῳ οὗτ' ἐκείνω. ἐκεῖ
 μὲν ὁμνύουσιν αὐτῷ μὴ τροπμήσῃ ἔτδρῳ, εὐ
 ταῦτα δ' αὐτὸς ἀπάντων.

Τὶ ἐπαγγέλλεται φιλοσοφία. ἔ.

Σ ^{ῥα} ὑμῶν λυόμενος ἄνθρωπος πῶς ἂν ἀδελφῶν
 πείσῃ ^{ῥα} μήκέτι χαλεπῶς αὐτῷ ἔχειν, ἔκ

ἐπαγγέλλεται ἔφη φιλοσοφία τῇ ἐκ-
 τὸς ^{ἐκ} πειροποιήσῃ τῷ ἀνθρώπῳ. ἡ δὲ μή, ἐξ ὧ ^{ἐξ} τὴν

τῆς ἰδίας ὕλης ^{ῥα} ἀνεξέεται. ἡ ^{ῥα} τεκτον ^{ῥα} ὕλη, τὰ
 ξύλα. ἀνδριαντοποιοῦ, ὁ χαλκός. οὕτω τῆς πόλι

βίου τέχνης ὕλη ὁ βίῳ αὐτῷ ἐκείνου. τί ἔρ ὁ τῷ
 ἀδελφῷ. ^{ῥα} πάλιν τῆς αὐτῷ ἐκείνου τέχνης ἐστὶ. πρὸς

ἡ ^{ῥα} πῶς οὐκ τῇ ἐκτός ὄντι ὁμοίον ἀγρῷ. ὁμοίον ὕ-
 γειᾳ. ὁμοίον δὲ δέξια. τουτῶν δ' οὐδὲν ἐπαγγέλ-

λεται φιλοσοφία. εὐ ^{ῥα} πάσῃ περιστάσει τηρήσω τὸ
 ἡγεμονικόν κατὰ φύσιν ἔχειν τὸ πῦρ, ὃ ἐκείνου εὐ

ῶ εἰμι. πῶς ἔρ ἐκείνός μοι μὴ ὀρίζεται. Φέρε μοι
 ἐκείνον. καὶ ἐκείνῳ ἐρῶ. σοὶ δὲ πόλι τῆς ἐκείνου ὀργῆς

οὐδὲν ἔχω λέγειν. εἰποντ' ὁ δὲ τῷ συμβουλο-
 μένου ἐπὶ τῷ το ^{ῥα} κτῶ, πῶς ἂν ἐκείνου καὶ μὴ διαλ-

λαστομένου κατὰ φύσιν ἔχειμι, οὐδὲν ἔφη τῇ με
 γάλῳρ

ἄλλωρ ἄφνω γίνεται. ὅπου γε οὐδ' ὁ βόσκις οὐ-
 δὲ σὺκορ. ἄρ μοι νῦν λέγῃς ὅτι θέλω ^{ἔξω} σὺκορ, ἀπο-
 κρινούμαι σοι ὅτι χρόνου δεῖ. ἄφες ἀνθῆσαι τῶν ^{ἔξω} ῥα-
 των. εἴτα ^{ἔξω} ῥαβαλεῖ τὸν καρπὸν, εἴτα ^{ἔξω} πεπαινθῇ.
 εἴτα ^{ἔξω} συκῆς μὲν καρπὸς, ἄφνω καὶ μιᾷ ὥρᾳ οὐ τε-
 λειοῦται. γνώμης δ' ἀνδράπου καρπὸν θέλεις εἶναι
 οὕτω δὲ ὀλίγου καὶ δικολῶς κτησασθαι; μὴ δ' ἄρ
 ἐγὼ σοι λέγω προσδόκῃ. ^{ἔξω}

Περὶ προνοίας.

15.

Ἡ θανμάζετε εἰ τοῖς ^{ἔξω} ἄλλοις ζώοις
 τὰ πρὸς τὸ σῶμα ἔτοιμα γέγονε, ἔμο-
 νοι τροφαὶ καὶ πόμα, ἀλλὰ καὶ κοῖται.
 καὶ ὅ μὴ δεῖσθαι ὑποδημάτων. μὴ ὑποσρωμάτων. μὴ
 ἐσθῆτος. ἡμεῖς δὲ πάντων τούτων προσδεόμεθα.
 τὰ γὰρ ἔκ αὐτῆς ἐνεκα ἀλλὰ πρὸς ὑπηρεσίαν γε-
 γονότα, ἔκ ἐλυσιτέλει προσδεόμενα ἄλλωρ πεποι-
 κέναι. ἐπεὶ ὅρα οἷον ἡμεῖς φροντίζειν μὴ πρὸς
 αὐτῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῆς προβάτων. καὶ τῆς
 ὄνων. πῶς ἐνδύσεται. καὶ πῶς ὑποδήσεται. πῶς
 φάγη. πῶς πίνει. ἀλλ' ὡς ἄνθρωποι στρατιῶται ἔτοιμοι
 εἰσι ^{ἔξω} στρατηγῶ ὑποδεσμένοι. ἐνδεσμένοι.

ὡπλισμ

ὠπλισμένοι. εἰ δ' ἔδει περίβροχον ἢ ἡμί-
 αρχον ὑποδείν ἢ ἐνδύειν τὰς χιλίους, δεινὸν ἄρ
 ἡ, οὐτὼ καὶ ἡ φύσις πεποίηκε τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν
 γεγονότα ἔτοιμα πρὸς βροχὸν, μηδεμίαν ὑδι-
 μελείαν ἐπὶ προσδεόμενα. ὅπως δὲ παιδίον μι-

κρὸν ὁ ῥάβδον ἐλαίνει τὰ πρὸς βροχόν. νῦν δ' ἡ-
 μεις ἀφροντες ὑδὲ τούτοις ἀχάριζον ὅτι καὶ

αὐτῶν τῆν ἰσχυρὴν ὑδιμελίαν ὑδιμελόμεθα, ἐφ'-
 αὐτοῖς ἐγκάλωμεν τὸ δέον. καὶ τὴν νῦν διὰ καὶ

τὰς θεούς, ἐν τῇ γεροντοῦν ὁπληκτὶ πρὸς τὸ
 ἀποδεῖσθαι τὴν βροχίαν, τὸ γε αἰδημονίᾳ καὶ ἀχα-

ριστῶ. καὶ μὴ μοι νῦν τὰ μεγάλῃ αὐτοῦ τὸ πρὸς ἑκ-
 πόας γὰρ χιλιάδας καὶ ἐκ γαλακτῆς τυροῦ. ὁ

ἐκ δερμάτων ἐρία. τίς ἐστὶν ὁ πεποίηκώς ταῦτα
 ἢ ὑδινενονκώς; οὐδὲ εἰς φθορᾷ. ὡς μεγάλῃς ἀναι-

σχυντίας καὶ ἀνακιδισίας. ἀλλ' ἀφ' ὧν ταῖς ἐρίαις τῆς
 φύσεως. τὰ παρέρχονται αὐτῆς δεῖσθαι μεθ' ἡμῶν. καὶ πᾶ-

ρῶς τοῦτο φρενὸς τῆς ὑδινενονκείας; τίς ἐστὶν αὐ-

τῶν γεροντοῦν καὶ ταῦτα ὡς μαλίστα πρὸς πόντος
 ἡλίσσεται; οὐδε γὰρ δι' αὐτὴν τὸ πρὸς καὶ τὸ

ἴσχυρ; οὐκ ὅθις μακροτέρῃ κέκραγεν ἡμῶν ἐκεί-
 σου ἢ φύσις, ἀνὴρ εἰμι; οὐτὼ μοι πρὸς βροχόν, οὐτὼ

μοι λαλεῖ· ἄλλο μηδὲν ζήτει; ἰδοὺ τὰ σύμβολα;
 παλιν ἰδὲ τὴν γυναῖκα ὡς ὁρ εἰς τὴν φωνὴν τί
 ἐγκατεμίξερ ἀπαλώτορον, οὕτως εἰς τὰς κρίσεις
 ἀφείλερ. οὐ· ἀλλ' ἀδιακρίτορ ἔλει τὸ ζῶον ἀπολφ
 φθίνου· καὶ κηρύσσει ἑκάστον ἡμῶν ὅτι ἀνὴρ εἰμι·
 ὥς δὲ οὐκ ἔλατο τὸ σύμβολον καὶ ὑπέρπεσε καὶ
 σεμνόν. πόσω καὶ ἄλλοι τοῦ τὴν ἀλεξερύονων λό-
 φου. πόσω μεγαλύτερον πεπεδον τῆς χαίτης τῆς
 λεόντων. δια τοῦτο ἔλει σὺ εἰς τὰ σύμβολα τοῦ
 θεοῦ. ἔλει αὐτὰ μη κατὰ τοὺς εἰσ. καὶ δὲ συγχέει
 οὐδὲν ἐφ' ἑαυτοῖς, τὰ γὰρ τὰ διηρημένα. ταῦτα δὲ
 ἀρκεῖ λόγος ὁμοίως αὐτὰ ἐπαινέσαι ἢ περᾶσαι;
 εἰ γὰρ νοῦν εἰχομεν, ἀλλό τι ἔλει ἡμᾶς ποιῆν καὶ
 κοινὴ καὶ ἰδίαν, ἢ ὑμνεῖν τὸ θεῖον εἰς ὑφ' ἡμῶν καὶ
 ἐπεξέρχεται τὰς χαρίτας; οὐκ ἔλει καὶ σκάπτει
 τας εἰς ἀρουῦτας, καὶ ἐσθιοντας, ἀλείν τοι ὕμνον
 τὸν εἰς τὸν θεόν; μέγας ὁ θεὸς ὅτι ἡμῶν παρέχευ
 ὄργανα ταῦτα δι' ὧν τιμὴ γῆρ ἐργασομεθα. μέ-
 γας ὁ θεὸς ὅτι χεῖρας δέδωκεν. ὅτι κατὰ ποσσιν· ὅτι
 κοιλίαν. ὅτι αὐξάνει λεληθοῦς. ὅτι καὶ βύβδον-
 τας ἀναπνεῖν. ταῦτα ἐφ' ἑκάστου ἐφ' ὑμνεῖν ἔλει.
 καὶ τὸν μέγιστον καὶ θεότατον ὕμνον ἐφ' ὑμνεῖν.

ὅτι τὴν Διῶαμιν ἔδωκε τὴν παρακολουθητικὴν
 τούτων ἡ ὁδὸς χρηστικῇ. τί ἔρ. ἐπεὶ οἱ πολλοὶ ἀ-
 ποτε τυφλώδε, οὐκ ἔστιν ἵνα εἴν ἡρ ταύτην ἐκ-
 πληρωσῶντα τὴν χάριν καὶ ἑσθὲ πάντων διαδι-
 δόντα ἔρ ὕμνον ἔρ εἰς ἡρ θεόν; τί ἔρ ἄλλο δύ-
 ναμαι γέροντος ἡλός, εἰ μὴ ὕμνεῖν ἔρ θεόν. ἡ γουὶ
 ἀκδὼρ ἡμῶν, ἐποίω τὰ τῆς ἀκδὼν. εἰ κύκνος,
 τὰ τῆς κύκνου. νῦν δὲ λογικὸς εἰμι. ὕμνεῖν με δεῖ
 ἡρ θεόν. τῷτό μου ἡ ἐργον ἐστὶ. ποίω αὐτό. οὐδὲ
 ἐγκυαταλείψω τὴν τάξιν ταύτην ἐφόσον ἡρ διδῶ
 πα. καὶ ὕμῶν ἡδὲ τὴν αὐτὴν ταύτην ὡδὴν πα-
 ρακλῶ.

Ὅτι ἀναγκάια τὰ λογικῶν. ιβ.

Ε Πειδὴ λόγος ἐστὶν ὁ διαρθρῶν καὶ ἐξέρχεται
 ζόμιν. τὰ λοιπὰ, ἔδει δ' αὖ τὸν μὴ ἀ-
 διαρθρωτὸν εἶν. ἑσθὲ τίνος διαρθρω-
 τῆς. Διῶαμιν ἡ ὅτι ἡ ὕφ' αὐτῶν, ἡ ὕπ' ἄλλου. ἡτοι ἡρ
 λόγος ἐστὶν ἐκείνῳ ἡ ἄλλο ἡ κρεῖσσον ἔστι τὸ λόγος.
 ὅπερ ἀδύνατον. εἰ λόγος, ἐκείνον πάλιν τίς διαρ-
 θρώσει. εἰ ἡρ αὐτὸς ἡ αὐτὸν Διῶαται. ἡ ἔρ. ἡ
 ἄλλος δεκτικὸς μεδῶ, ἀπειρόν ἔστι τῷτο καὶ ἀκκτά-
 ληκτορ εἶν. ἀλλ' ἐπεὶ γὰρ μάλλον δεραπδύειν ἡ
 τὰ ὁμοία.

τὰ ὅμοια. θέλεις ἔρ πρὸς ἐκείνων ἀκούειν, ἀκουε.
 ἀλλ' ἄρ μοι λέγῃς ὅτι οὐκ οἶδα πότῃρον ἀληθῶς
 ἢ ψευδῶς διαλέγῃ, καὶ ἔκ τ' ἀμείβομαι φωνῇ
 ἐῖπω. καὶ λέγῃς μοι διάστιξον, οὐκ ἐπὶ ἀνέξομαί
 σου. ἀλλ' ἐρῶ σοι. ἀλλ' ἐπείγει μάλλον. διατοῦτο
 ἔρ οἶμαι προτάσσουσι τὰ λογικὰ καὶ θάπερ ἔμε-
 ρήτεως τῷ σίτου, προτάσσομεν τῷ τῷ μέτρου ἐ-
 πίσκεψιν. ἄρ δὲ μὴ διαλάβωμεν πρῶτον τί ὅστι
 μόλις, μὴ δὲ διαλάβωμεν πρῶτον τί ὅστι ζυγός,
 πῶς ἐπὶ μερῆσαι τι ἢ σῆσαι διωησόμεθα. ἐν ταῦ-
 τα ἔρ τῷ ἄλλω κριτήριον καὶ δι' οὗ τὰ ἄλλα
 κατὰ μαυθάνετε, μὴ κατὰ μαθηκότες μήδ' ἡκρι-
 βωκότες, διωησόμεθα τι τῷ ἄλλω ἀκριβῶσαι
 καὶ κατὰ μαθεῖν; καὶ πῶς οἶόν τε ναί. ἀλλ' ὁ μό-
 δις ξύλον ὅστι καὶ ἀνεκρπῶν. ἀλλὰ μερῆτικόν σί-
 του. καὶ τὰ λογικὰ ἀνεκρπῶν ὅστι. καὶ πρὸς τούτου
 μὴ ὀφόμεθα. εἰ δ' ἔρ καὶ τῷ τοιοῦτον τις, ἐκείνο ἀ-
 παρκεί ὅτι τῷ ἄλλω ὅστι διακριτικὰ καὶ ἰδιόσκε-
 πτικὰ. καὶ ὥς ἄρ τις εἴποι, μερῆτικὰ καὶ τακτι-
 κά. τίς λέγει ταῦτα; μῶρ ὥς χρύσι ππθ καὶ
 ζῶον καὶ κλεάνθης, Ἀντιθένης δ' οὐ λέγει; καὶ
 τίς ὅστι ὁ γεγραφώς ὅτι ἀρχὴ παιδολέγειας ἢ τῷ

ὀνομάτων ἰδιότητες. Σωκράτης δ' οὐ λέγει· καὶ
 πρὸ τίνος γράφοι Ξενοφῶν ὅτι ἤρχετο ἀπὸ τῆς
 τῶν ὀνομάτων ἰδιότητος, τί σημαίνει ἕκαστον.
 ἄρ' ἔρ τὸ τό ὅτι τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν, νοῆσαι
 χρύσιππον ἢ ἐξηγήσασθαι· καὶ τίς λέγει τὸ το. τί
 ἔρ τὸ θαυμαστὸν ὅτι; νοῆσαι ὅ βούλημα τὸ φύσε-
 ως. τί ἔρ αὐτὸς διὰ σεαυτὸ παρακολουθεῖς. καὶ
 τίνος ἐπὶ χρεῖαν ἔχεις. εἰ γὰρ ἀληθὲς ὅτι ὅ πάντας
 ἀκοντας ἀμφοτέρων, οὐδ' ἢ καταμεμάθηκας τὴν ἀ-
 λήθειαν, ἀνάγκη σε ἡδὲ κατορθοῦν. ἀλλὰ νῦν δὴ
 οὐ παρακολουθῶ τῷ βούληματι τῆς φύσεως. τίς
 ἔρ ἐξηγεῖται αὐτό. λέγουσιν ὅτι χρύσιππος. ἔρ-
 χου καὶ ἰδιζήτω τί λέγει. ἔτ' ὁ ἐξηγητὴς τὸ
 φύσεως ἄρχου μὴ νοεῖν τί λέγει. ζητῶ ἔρ ἐξη-
 γούμενον. ἴδε ἰδιόσκειναι πῶς τὸ λέγεται κα-
 θάπερ εἰ ῥωμαῖσι. ποία ἔρ οὐδέδ' ὀφρὺς τῷ ἐξη-
 γουμένῳ. οὐδ' αὖ τῷ χρύσιππου. δικάως εἰ μό-
 νον ἐξηγεῖται ὅ βούλημα τὸ φύσεως, αὐτὸς δ' ἐκ
 ἀκολουθεῖ, πόσω πλεον τῷ ἐκείνῳ ἐξηγουμένῳ.
 οὐδὲ γὰρ χρύσιππου χρεῖαν ἔχομεν δι' αὐτόν. ἀλ-
 λ' ἵνα παρακολουθήσωμεν τῇ φύσει. οὐδὲ γὰρ τῷ θυ-
 του δι' αὐτόν. ἀλλ' ὅτι δι' ἐκείνους κατανοήσιν οἷο-
 μεθα

μεθα τὰ μέλλοντα καὶ σημαίνοντα ἅπὸ τῶν
 δεῶν. οὐδὲ τῶν σωλάγχων δι' αὐτὰ. ἀλλ' ὅτι
 δι' ἐκείνων σημαίνεται. οὐδὲ τὸν κόρακα θαυμάζο-
 μεν ἢ τὴν κορώνην. ἀλλὰ ἄρ' δεῶν σημαίνοντα
 διὰ τούτων ἔρχομαι τοίνυν ἰδί τὸν ῥημητιὸν τ' ὅ-
 των καὶ δύτην. Ἐ λέγω ὅτι ἰδίσκε· φαί μοι τὰ
 σωλάγχνα τί μοι σημαίνεται. λαβὼν κὶ ἀναπύ-
 ξας ἐκείνῳ ῥηγείται. ὅτι ἄνθρωπε προαίρεσις
 ἔχεις ἀκώλυτον φύσει Ἐ ἀνανάγκαστον. τοῦτο ἐν-
 ταῦθα ἐν τοῖς σωλάγχνοις γέγραπται. δείξω σοι
 αὐτὸ πρῶτον ἰδί τῷ συγκαταδικοῦ τόπου. μὴ
 τίς σε κωλύσαι δύναται ἰδινῶσαι ἀληθεῖς· οὐδὲ
 εἰς. μὴ τίς σε ἀναγκάσαι θιώσκει πᾶδεξάσαι
 ἢ ψῶδῳ; οὐδὲ εἰς. ὁρᾷς ὅτι ἐν τούτῳ ἔδ' τόπῳ
 ὁ προαιρετικὸν ἔχεις ἀκώλυτον, ἀνανάγκαστον,
 ἀπαραπόδιστον; ἄγε. ἰδί δὲ τῷ ὀρεκτικοῦ καὶ ὀρ-
 μητικοῦ ἄλλως ἔχει; κὶ τίς ὀρμὴν * νικῆσαι θιώσκει * κινῆσαι
 ται. ἢ ἄλλη ὀρμή. τίς δ' ὀρεξις Ἐ ἐκκλισις. ἢ ἄλ-
 λη ὀρεξις καὶ ἐκκλισις. ἄρ' μοί φησι προσάγει θαν-
 νάτου φόβον, ἀναγκάζει με, οὐ ᾗ προσαγόμενον.
 ἀλλ' ὅτι δοκεῖ σοι κρεῖττον εἶν' ποιῆσαι τι τούτων
 ἢ ἀποθανεῖν, πάλιν ἔρ τὸ σὸν ὄμμα σε ἠνάγκη-

σε. τουτέστι προαίρεσις προαίρεσις. εἰ γὰρ ὁ ἴδιος
 μέρῳ ὁ ἡμῖν ἔδωκερ ἀπεσώσας ὁ θεὸς ἰπ' αὐ-
 τῷ ἢ ὑπ' ἄλλῃ πινός, κωλυτὸρ ἢ ἀναγκαστὸρ κατε-
 σκευάκει, ὅς ἐστι ἄρ' ἡμεῖς θεὸς ὅδ' ἐπεμελείτο ἡμῶν,
 ὅρ' οὐδεὶς ῥόπου. ταῦτα δορίσκω φησὶν ἐν τοῖς ἱεροῖς.
 ταῦτά σοι σημαίνεται. εἰ ἄρ' δέλῃς, ἐλθέδερθ' εἰ.
 εἰ ἄρ' δέλῃς μέμνη οὐδέν. ἐγκαλέσεις οὐδενί. πάν-
 τα κατὰ γνώμην ἅμα ὅσι τῷ σὺν καὶ τῷ τῷ θεῷ.
 διὰ ταῦτ' ἡ τῷ μαντεῖα. ἔρχομαι ἡδὲ γὰρ θύ-
 πῳ τῷτορ καὶ τῷ φιλόσοφον. οὐκ αὐτὸρ θαυμά-
 σας ἐνεκά γε τῆς ἐξηγήσεως. ἀλλὰ ἐκείνα αὖ ἐξη-
 γεῖται.

Ὅτι οὐδεὶς χαλεπαίνει τοῖς

ἀμφοτεροκόμοις.

ἡ.

Ἰ ἀλλήδ' ὅσι τὸ ἄνω τῷ φιλοσόφῳ
 Ε λεγόμενον, ὅτι πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις μία ἀρ-
 χὴ καὶ θάπερ τῷ συγκαταδίδωκε τῷ πα-
 θεῖν ὅτι ὑπάρχει. καὶ τῷ ἀναδύσθαι τῷ παθεῖν ὅτι
 εὐχὴ ὑπάρχει. τῷ νῆ δὲ τῷ ἡδὲ καὶ τῷ παθεῖν ὅτι
 ἀδελφὸν ὅσι. οὕτω καὶ τῷ ὁρμήσθαι ἡδὲ γὰρ παθεῖν,
 ὅτι ἐμοὶ συμφέρει. ἀμύχανον δ' ἄλλο μὲν κρίνειν
 γὰρ συμφέ

ὅτι συμφέρον, ἄλλος δ' ὀρέγεται. καὶ ἄλλο μὴ κρίνειρ
καθῆκον, ἐπ' ἄλλο δὲ ὀρμαῖρ τι. ἐπὶ τοῖς πολλοῖς
χαλεπαίνομεν. κλέπτει φησὶν εἰσι καὶ λωποδύ-
ται. τί ὅτι τὸ κλέπτει καὶ λωποδύται. πεπλάνω-
ται ποδὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν. χαλεπαίνειρ ἔρ δ' εἰ
αὐτοῖς, ἢ ἐλεεῖρ αὐτούς. ἀλλὰ δεῖξον τινὶ πλά-
νῳ, καὶ ὅφει πῶς ἀφίστανται τῇ ἀμνηστία. τῶν
ἐὰν μὴ βλέπωσι, οὐδὲρ ἔχουσιν ἀνώτερον τῶ δο-
κοῦντος αὐτοῖς. τῶτον ἔρ τὸν ληστὴν καὶ τῶτον
τὸν μοιχὸν οὐκ ἐλεῖ ἀπολλάμεναι; μηδαμῶς. ἀλλ'
ἐκείνον μᾶλλον τούτων τὸν πεπλανημένον καὶ δὴ
πατημένον ποδὶ τῇ μεγίστῃ καὶ ἀποτετυφλω-
μένον. οὐ τινὶ ὅφει τινὶ διακριτικῶς τῇ λοκάδρ
καὶ μελάνωρ. ἀλλὰ τινὶ γνώμῃ τινὶ διακριτι-
κῶς τῇ ἀγαθῶν καὶ τῇ κακῶν, μὴ ἀπολλύμεναι.
καὶ οὕτω λέγεις, γνώσκω πῶς ἀπάνθρωπόν ἐστιν ὁ
λέγεις, καὶ ὅτι ἐκείνῳ ὅμοιον. ἔτιον ἔρ τὸν τυφλόν
μὴ ἀπολλύμεναι καὶ τὸν κωφόν. εἰ γὰρ μέγιστη βλάβη
ἢ τῇ μεγίστῃ. ὅτι δ' ἐν ἐκείνῳ ἡ προαίρεσις, οἷα
δεῖ, καὶ τῶτον σέρεται, τί ἐν χαλεπαίνεις αὐτῶ.
ἀνθρώπε· σὲ δεῖ πρὸ φύσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς
διὰ πείρασον, ἐλέει αὐτὸν μᾶλλον, ἢ μὴ θαύμαζε τὸ

καλλῶ τῆς γυναικός. Ἐπεὶ μοιχαλῶ οὐ χαλεπαί-
 νεις. γινώθι ὅτι κλέπτῃς καὶ μοιχὲς ἐν τοῖς σοῖς τό-
 παρ οὐκ ἔχει. ἐν δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις καὶ τοῖς οὐκ ἰδί-
 οῖς. ταῦτα ἂν ἀφῇς Ἐπεὶ μὴδὲρ ἠγάσῃ, τίς ἐπι-
 χαλεπαίνει. μέχρι δ' ἂν ταῦτα διαμάζῃς, σε-
 αὐτῷ χαλεπαίνει μάλλον ἢ ἐκείνοις. σκόπει ὅρ-
 χεις καλὰ ἱμάτια. ὁ γείτωρ σου οὐκ ἔχει. θυρίδα
 ἔχεις. δέλεος αὐτὰ ψύξει. οὐκ οἶδερ ἐκεῖν ὅτι τὸ
 ἀγαθὸν ἐστὶ τῷ ἀνθρώπῳ. ἀλλὰ φαντάζει ὅτι τὸ
 ἔχειν καλὰ ἱμάτια. ἴτο ὅ καὶ οὐ φαντάζει. εἴτα μὴ
 ἔλθῃ καὶ ἄρῃ αὐτά. ἀλλὰ σὺ πωλακύντα διεκνύει
 ἀνθρώποις λύχνους καὶ μόνον αὐτὸς καταπίνει, οὐ
 δέλεις ἵνα αὐτὸν ἀρπάσωσι; μὴ ἐρέθιζε αὐτὸς. θυ-
 ρίδα μὴ ἔχει. μὴ ψύξῃ σου τὰ ἱμάτια. καὶ γὰρ πρῶτον
 σιδηροῦ λύχνον ἔχωρ πρὸς τοῖς δατοῖς ἀκούσας ψό-
 φον τὴν θυρίδα κατέδραμον. βίβρον ἤρπασεν οὐ
 τὸν λύχνον. ἐπελογισάμενος ὅτι ἐπαδέει ὁ ἄρσας
 ἐκ ἀπίθανον. τί ἔρ; αὐτίον φημι ὁσθάνεινον βίβρι-
 σεις. ἐκεῖνα ὅτις ἀπολύει, ἄν ἔχει. ἀπώλεσά μου
 τὸ ἱμάτιον. εἶχες ὅτις ἱμάτιον. ἀλγὼ τὴν κεφαλὴν.
 μή τι κέρατα ἀλγείς; τί ἔρ ἀνανακτεῖς; τὸν τῶν
 ὅτι αἱ ἀπώλῃς, τούτων οἱ πόνοι, ἔρ Ἐπεὶ αἱ κτίσεις
 ἀλλ' ὁ

ἀλλ' ὁ τύραννος δῆσει. τί τὸ σκέλει; ἀλλ' ἀφε-
 λεί. τί τὸν φράχλον; τί ἔρ' ἔδῃσει, οὐδ' ἀφελεί
 τὴν προαίρεσιν. ἔλαττο παρήγγελον οἱ παλαιοὶ
 τὸ γινώσκειν σκυτὸν. τί ἔρ' ἔδει; νῆ εὖθ' δεοὺς μελε-
 τᾶν ὑπὸ τῇ μικρῷ καὶ ἀπ' ἐκείνων ἀρχομνίους,
 διαβαίνειν ὑπὸ τὰ μείζω. κεφαλὴν ἀλγῶ. οἱμοι
 μὴ λέγε. ὥπιον ἀλγῶ. οἱμοι μὴ λέγε. Ἐ οὐ λέγω
 ὅτι οὐ δέδοται σενάξαι. ἀλλὰ ἔσωδέρ τοι μὴ σενά-
 ξης. μήδ' ἄρ' βραδέως γὰρ ὑπιδέσμευς ὁ πᾶς φέ-
 ρη, κραύγασε καὶ αὐτὸς καὶ λέγε, πάντες με μισοῦσι.
 τίς γὰρ μὴ μισήσῃ τὸν τοιοῦτον; τ' αὖτοίς τὸ λοιπὸν
 πεποithώς τοῖς δόγμασιν, ὁρθῶς περιπάθει. ἐλβίδε-
 ρος. ἔχ' ἔδ' μεγέθει πεποithώς τ' σώματος ὡς αὐτὸν
 ἀθλητῆς. οὐ γὰρ ὡς ὄνομα ἀκήτητον εἶναι. τίς ἔρ' ὁ
 ἀκήτητος. ὅρ' ἔκ' ἐξίστησις ἔδ' τῇ ἀπροαιρέτῳ.
 εἴτα λοιπὸν ἐκάστη τῇ πειρασάσῃ ἐπερχόμε-
 νῳ, καταμανθάνω ὡς ὑπὸ τῷ ἀθλητῇ. οὐτ' ἔρ'
 ἐξεβίασε τὸν πρῶτον κλῆρον. τί ἔρ' τὸν δῶτε-
 ρον. τί δ' ἄρ' καὶ μαῖ. τί δ' ἐν ὀλυμπίῳ καὶ ἐν ταῦ-
 δα ὡσαύτως. ἄρ' ἀργυρίδιον προβάλης, καταφρο-
 νήσῃ. τί ἔρ' ἄρ' κορασίδιον. τί ἔρ' ἄρ' ἐν σκότῳ. τί ἔρ'
 ἄρ' δολιχόριον, τί ἔρ' ἄρ' λοιδορίαν. τί ἔρ' ἄρ' ἐπαί-
 νον.

νορ. τί δ' ἄρ' θάνατον. διώσκει ταῦτα πάντα νικῆσαι. τί ὅρ' ἄρ' ἡκούμα ἦ, τὴν ἐσί. τί ἄρ' ὑόμιος ἦ. τί ἄρ' μελαγχολῶρ. τί ἐν ὑπνοῖς. ὅτός μοι ὄσιρ ὁ ἀνίκητος ἀθλητής.

Πῶς ἔχειρ δαίωτος τυράννοισ. 18'.

Ο Τι ἄρ' πινι προσῆπι πλεονέκτημα, ἢ δοκῆ γε προσεῖναι μὴ προσῶρ, τὴν πᾶσα ἀνάγκη ἔαρ ἀπαίδευστος ἦ, πεφυσῆσαι δι' αὐτό. βίβης ὁ τυράννης λέγει. ἐγὼ εἰμι ὁ πάντων κράτιστος. καὶ τί μοι διώσκει παραχρῆρ. ὁρεξίρ μοι διώσκει περιποιῆσαι ἀκώλυτον; πόδες σοι. σὺ γὰρ ἔχεις ἐκκλισίρ ἀπερίπτωτον; σὺ γὰρ ἔχεις ὁρμὴν ἀναμάρτητον; ὅ πῶ σοι μέτεσιρ. ἄγε. ἐν νηὶ δὲ σελυτῶ διαρρεῖς, ἢ πῶ εἰσὶ; ἡ δὲ ἄρ' ματ' ὅ πινι; ἢ ὅδ' εἰσὶ; τί δ' ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις; ὡσαύτως. τί ὅρ' διώσκει. πάντες με δεραπβόουσι. καὶ γὰρ ἐγὼ γὰρ πινάκιον δεραπβόω. καὶ πωλύω αὐτὸ καὶ ἐκμάσσω. καὶ τῆς ληκῦθου ἐνεκα πάσαις πῶσω. τί ὅρ. ταῦτά μου κρείττονά ἐστιρ; οὐ. ἀλλὰ χρεῖαρ μοι πῶσαι πινά. ταύτης ὅρ' ἐνεκα δεραπβόω αὐτά. τί δὲ, ὅρ' ὄνορ οὐ δεραπβόω;

πῶς; οὐκ οἶδας οὐκ νίπῳ αὐτῷ σὺ πόδας; οὐ περικαθαίρω;
 οὐκ οἶδας ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἐαυτὸν δεραπλόει;
 σὲ δ' οὕτως ὥς γὰρ ὄνομα. ἐπεὶ τίς σε δεραπλόει ὥς
 ἄνθρωπος, δείκνυε. τίς σοι δέλει ὁμοιος γενέσθαι.
 τίς σου ζηλωτὴς γίνεται ὥς Σωκράτους. ἀλλὰ
 διῶκαμά σε βραχυλοκοπήσας. καλῶς λέγεις. ἐ-
 ξελκθόμην ὅτι σὲ δέει δεραπλόειν καὶ ὥς πυρε-
 τὸν. καὶ ὥς χολέραν. καὶ βωμόν ᾗσθαι. ὥς ἐν ῥῷ
 μὴ πυρετῷ βωμός ἐστι. τί γὰρ ἐστὶ τὸ τάρακτον καὶ
 κατὰ πᾶν τὸν σὺ πολλούς. ὁ τύραννος καὶ οἱ
 δορυφόροι. πόδες. μὴ γένοιτο. οὐκ ἐνδέχεται τὸ
 φύσει ἐλδιδερον, ἀπ' ἄλλου πινὸς ταραχθῆναι
 ἢ καλυθῆναι, πάλιν ὑφ' ἐαυτῷ. ἀλλὰ τὰ δόγμα-
 τα αὐτὸν τάρασει. ὅταν γὰρ ὁ τύραννος εἴπῃ τι-
 νὶ, δέξω σου τὸ σκέλος. ὁ μὲν τὸ σκέλος τελευ-
 κῶς, λέγει. μὴ ἐλέησον. ὁ δὲ τιμὴν προαίρεσιν τιμὴν
 ἐαυτῷ, λέγει. εἰ σοι λυσιτελέσθω φάνεταί, δῆ-
 σον. ἔκ ἐπιστρέφῃ; ἔκ ὠδιστρέφομαι. ἐγὼ σοι δειξά-
 ῳ ὅτι κύριός εἰμι. πόδες σύ. ἐμὲ ὁ Ζεὺς ἐλδιδερον ἀ-
 φῆκεν, ἢ δοκεῖς ὅτι ἐμελλε γὰρ ἴδιον υἱὸν ἔαυ-
 ρα δουλοῦσθαι. τῷ νεκροῦ δέ μου κύριός εἰ. λάβε
 αὐτόν. ὡς δ' ὅταν μοι προσίης, ἐμὲ δὲ δεραπλόεις; ὦ.
 ἀλλ' ἐμαυ

ἀλλ' ἐμαυτὸν· εἰ δὲ θέλεις με λέγειν ὅτι καὶ σέ; λέ-
 γω σοι οὕτως, ὥς τιμω χέρσας. τὸ οὐκ ἔστι φίλου-
 τον· γέγονε γὰρ οὕτως. ὁ ζῶν αὐτῷ ἔνεκα πάντα
 ποιεῖ καὶ γὰρ ὁ ἡλίος αὐτῷ ἔνεκα πάντα ποιεῖ. καὶ
 τὸ λυπηρὸν αὐτὸς ὁ ζῶν. ἀλλ' ὅταν δέλη εἶναι
 ὑπέσθῃ καὶ ἰδιόκαρπος καὶ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν
 τε, ὁρᾷς ὅτι τῷ τῷ ἔργῳ καὶ τῷ προσηγο-
 ριῶν δύναιται τυχεῖν, ἢ μή τις τὸ κοινὸν ὠφέλι-
 μόν ἤ; καθόλου τε τοιαύτῳ φύσει τῷ λογικῷ
 ζῶον κατεσκεύασεν, ἵνα μηδενὸς τῷ ἰδίῳ ἀγα-
 θῷ δύνῃται τυγχάνειν, εἰ μή τις τὸ κοινὸν ὠφέ-
 λιμον προσφέρῃται. οὕτως οὐκέτι ἀκοινώνητον
 γίνεται τὸ πάντα αὐτῷ ἔνεκα ποιεῖν. ἐπεὶ τί ἐκδέ-
 χη. ἵνα τις ἀποσῇ αὐτῷ ὅτι τῷ ἰδίου συμφέροντος.
 καὶ πῶς ἐπὶ μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀρχὴ πᾶσιν ὄσιν, ἢ
 πρὸς αὐτὰ οἰκείως. τί ἔρ' ὅταν ὑπὲρ δόγματα
 ἀλλόκοτα πρὸς τῷ ἀπροαιρέτῳ πῶς ὄντων ἀ-
 γαθῶν ὅτι κακῶν, πᾶσα ἀνάγκη δεραπδύειν ὅτι
 τυράννοις. ὠφελον γὰρ ὅτι τυράννοις μόνον. ὅτι
 κοιτωνίτας δ' οὐ. πῶς δὲ καὶ φρόνιμος γίνεται θεαί-
 φνης ὁ ἀνθρώπος ὅταν καίσας αὐτὸν ἰδὲ τὸ λα-
 σάνου ποιήσῃ. πῶς ὁ θὺς λέγομεν, φρόνιμος μοι
 λελέχθηκε

λελάληκε Φηλικίωρ. ἤθελον αὐτὸρ ἀποβληθῆναι
 τῷ κοπρῶνθ, ἵνα πάλιν ἄφρω σοι δοκῇ. εἶχε
 ἵνα Ἐπαφρόδιτος σκυτέα. ὃρ διὰ τὸ ἄχρηστον εἶν,
 ἐπώλησε. εἶτα ἐκείνθ κατὰ τινὰ δαίμονα ἀγο-
 ραδοὺς ὑπὸ πινθ τῶν καισαριανῶν τὸ καίσαρος
 σκυτοὺς ἐγένεθ. εἶδες ἄρ πως αὐτὸρ ἐτίμα ὁ Ἐπα-
 φρόδιτθ. τί πράσσει Φηλικίωρ ὁ ἀγαθός, δι-
 λῶ σε. εἶτα εἰς ἡμῶν ἐπύθετο τί ποιεῖ αὐτὸς, ἐλέ-
 γετο ὅτι μετὰ Φηλικίωνθ βουλεύεται περὶ πιν-
 θ. ὅχι πεπράκει αὐτὸρ ὡς ἄχρηστον; τίς οὖν
 αὐτὸρ ἄφνω φρόνιμον ἐποίησε. τουτέστι τὸ τιμᾶν
 ἄλλό τι ἢ τὰ προαρετικὰ. ἡξιώται δημῶρχος. πάν-
 τες οἱ ἀπαντῶντες σινηδόνται. ἄλλος δὲ οὐ φθαλ-
 μούς καταφιλεῖ. ἄλλθ τὸν κράχην. οἱ δούλοι
 τὰς χεῖρας. ἔρχεται εἰς οἶκον. βύρίσκει λύχνους
 ἀπομύνους. ἀναβαίνει εἰς τὸ καπιτώλιον. αὐθιγῇ.
 τίς ἔρ πώποτε ὑπὸ τῷ ὀρεχθῆναι καλῶς, ἔθυ-
 σε. ὑπὲρ τὸ ὀρμῆσαι κατὰ φύσιν. ἐκεῖ γὰρ καὶ θεοῖς
 βίχριστοῦ μερ, οἱ τῷ τοῦ ἀγαθοῦ πιδέμεθα. σημόρον
 τίς ὑπὸ ἱερωσύνης ἐλάλει μοι τῷ Αὐγούστου. λέ-
 γω αὐτῷ. ἄνθρωπε ἄφες τὸ πρᾶγμα. δαπανήσεις
 πολλὰ ἢ οὐδὲρ. ἀλλ' οἱ τὰς φωνὰς φησι γράφον-

τες, γράψουσι τὸ ἐμὸν ὄνομα. μή τι ἔρ σὺ τοῖς ἀνα-
 γινώσκουσι λέγεις παρῶν, ἐμὲ γε γράφασιν. εἰ δὲ
 καὶ νῦν διώσσαι παρῆναι πᾶσιν, ἔαρ ἀποθάνης,
 τί ποιήσεις. μενεῖ μου τὸ ὄνομα. γράφορ αὐτὸ εἰς
 λίθορ καὶ μλεῖ. ἄγε. ἔξω δὲ Νικοπόλεως τίς σου
 μνεία. ἀλλὰ χρυσοῦν σέφανορ φορήσω. εἰ ἅπαξ
 ἰδιθυμεῖς σέφανορ ῥόδινορ λαβῶρ περίθῃ. ὅφει
 γὰρ κομφοτόδορορ.

Πρὶ τῷ λόγῳ πῶς αὐτῷ θεω-
 ρηλίκός ἐστιρ. κ'.

Π Ἀσα τέχνη καὶ διώαμις, προηγουμένων
 ἱνῶν ἐστὶ θεωρητική. ὅταν μὲν ἔρ ἢ ὁμοει-
 δὴς τοῖς θεωρουμένοις καὶ αὐτῇ, ἀναγ-
 καίως καὶ αὐτῇς γίνεταί θεωρητική. ὅταν δὲ ἀνο-
 μογενὴς, ἐ διώαται θεωρεῖν ἑαυτήν. οἷ σκυλική
 πρὸς δέρματα ἀναστρέφεται. αὐτὴ δὲ παντελὺς
 ἀπήλλακτα τῆς ὕλης τῇ δόρμάτωρ. διατῆτο
 ἐκ ἐστὶρ αὐτῆς θεωρητική. γραμματική πάλιν, πε-
 ρὶ τῷ ἐγράμματορ φωνῷ. μή τι ἔρ ἐστὶ καὶ αὐτῇ
 ἐγράμματ' ὅ φωνή; οὐδαμῶς. διατῆτο ἐ διώα-
 ται θεωρεῖν ἑαυτήν. ὁ ἔρ λόγος πρὸς τί ποτε ὑπὸ
 τῆς

τῆς φύσεως πρῆλκται. πρὸς χρῆσιν φαντασιῶν
 οἷαρ δέι. αὐτὸς ἔρ τί ἐστ. σύνημα ἐκ ποιῶν φαν-
 τασιῶν. οὐτω γίνεται φύσει καὶ αὐτῷ θεωρητικός.
 πάλιν ἡ φρόνησις τίνα θεωρησουσα παρελύλη-
 νει; ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ οὐδέτερά. αὐτὴ ἔρ τί
 ἐστ; ἀγαθόν. ἡ δ' * ἀφροσύνη τί ἐστ; κακόν. ὁρᾷς * ἀφροσύν
 ἔρ ὅπ' ἀναγκαίως καὶ αὐτῆς γίνεται ἡ δ' ἐναν-
 τίως θεωρητική; διατῶτο ἔργον τ' φιλοσόφου γ'
 μέγιστον καὶ πρῶτον, δοκιμάζειν τὰς φαντασίας
 καὶ διακρίνειν. ἡ μὲν μίαν ἀδοκίμαστον προσ-
 φέρεται. ὁρᾷτε ἡδὲ τῷ νομίσματι ὅπου δο-
 κεῖ π' εἶν' πρὸς ἡμᾶς, πῶς καὶ τέχνῳ ἐξυβρήκα
 μεν, ἡ ὅσοις ὁ ἀργυρογνώμων προχρῆται κατὰ
 δοκιμασίαν τῷ νομίσματος. τῇ ὁφεί. τῇ ἀφῆ. τῇ
 ὁσφρασίᾳ. τὰ τελευτάια, τῇ ἀκοῇ; * ῥήξας γ' δι- * εἴψας.
 νάριον, τῷ ψόφῳ προσέχει. καὶ οὐχ ἅπαξ ἀρκεί-
 ται ψοφῆσαντι. ἀλλ' ὥσπερ τῆς πολλῆς προσο-
 χῆς μουσικὸς γίνεται. οὕτως ὅπου διαφέρειν οἶόμε-
 να ἡ πλανᾶται τ' μὴ πλανᾶται, εἰ ταῦτα πολ-
 λὴν προσοχὴν εἰσφέρομεν εἰς διάκρισιν τῇ δια-
 πλανᾷ διωαμένῳ. ἡδὲ ἡ ταλαιπώρῃ ἡγεμονι-
 κοῦ χέσκοντες καὶ καθέδοντες, πᾶσαν φαντα-
 σίαν πᾶ

οἶαυρ πῶς προσδεχόμεθα. ἡ γὰρ ζήμια οὐ προσωπί-
 πιδ' ὅταυρ ἔρ δέλης γνῶναι πῶς ἔχεις, πῶς μὲν τὰ
 γαθὰ καὶ κακὰ ἀνειμένως, πῶς τὰ διάφορα δ' ἐ-
 σωδομένως, ἡδίστησιν πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐκτυ-
 φλαθῆναι. Ἐπὶ πῶς πρὸς τὸ ἰξάπατηθῆναι. καὶ
 γνώσῃ ὅτι μακρὰρ εἰ τὸ ὡς δέει πεπονθέναι πῶς
 ἀγαθῶρ καὶ κακῶρ. ἀλλὰ πολλῆς ἔχει χρεῖαν πῶς
 σκευῆς καὶ πόνου πολλοῦ καὶ μαθημάτων. τί οὐρ
 ἐλπίζεις. ὅτι τινὲς μεγίστην τέχνην ἀπὸ ὀλίγων ἐ-
 σὶρ ἀναλαβεῖν; καὶ γὰρ αὐτὸς μὲν ὁ προηγουμέν-
 ος λόγος τῇ φιλοσόφῳ, λίαν ἐσὶρ ὀλίγος.
 εἰ δέλεις γνῶναι. ἀνάγνωθι τὰ Ζηνῶντος καὶ ὁφεί-
 τί γὰρ ἔχει μακρὸν εἰπεῖν. ὅτι τέλει ἐσὶ τὸ ἐπε-
 ῖναι θεοῖς. οὐσία δ' ἀγαθοῦ, χρεῖσιν οἷα δέει φαν-
 τασιῶν. λέγει. τί ἔρ ὅτι θεός. καὶ τί φαντασία. Ἐπὶ
 τί ὅτι φύσις ἡ ἡδὴ μέρους. καὶ τί ὅτι φύσις ἡ τῇ
 ὁλῶρ, ἡδὴ μακρόν. ἀρ ἔρ ἐλθῶν Ἐπίκουρος εἶπη,
 ὅτι οὐ σαφὲς εἶναι δέει τὸ ἀγαθόν, πάλιν μακρόν
 γίνεταί. Ἐπὶ ἀνάγκη ἀκοῦσαι τί τὸ προηγουμένον
 ὅτι ἐφ' ἡμῶν. τί τὸ ὑποστατικόν Ἐπὶ οὐσιώδες. ὅτι
 τὸ κοιλίου ἀγαθόν οὐκ εἰκὸς εἶναι τῷ κελύφει. Ἐπὶ
 ἔρ τὸ ἀνθρώπου ἡκός. σὺ δ' αὐτὸς τί κυριώτερον
 ἔχεις

ἔχεις Ἐπίκουρε. τί ἐστὶν ἐν σοὶ τὸ βυθλοδόμονορ. γὰρ
ἐπισκεπτόμενορ ἔκστα. γὰρ πῶς τὸ σαρκὸς αὐτῆς.
ὅτι τὸ προηγούμενορ ἐπὶ τὸ ὠδικρίνορ. τί ὃ τὸ λυ-
χνορ ἄπῃς καὶ πονεῖς ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τηλικαῦτα
βιβλία γράφεις. ἵνα μὴ ἀγνοήσω μερὶ ἡμεῖς τιῷ
ἀλήθειαν; τίνες ἡμεῖς. τί πρὸς σέ ὄντες. οὐτῶ
μακρὸς ὁ λόγος γίνεται.

Πρὸς εὖς θαυμαζέσθαι δέλοντας. καί.

Ο. Ταρ τίς τῷ Δεῖ σάσιρ ἔχη ἐν τῷ βίῳ, ἐ-
ξῶ ἢ κέχινερ. ἀνθρῶπε. τί δέλεις σοι γε-
νέσθ. ἐγὼ μὲν ἀρκοῦμαι ἂν ὀρέγωμαι τὸ
ἐκκλίνω κατὰ φύσιν. ἂν ὀρμῇ καὶ ἀφορμῇ χρῶ-
μαι ὡς πέφυκα. ἂν προσδέσει. ἂν ὠδισολῇ. ἂν
συγκταθέσει. τί ἔρ ἡμῖν ὀβελίσκορ κατὰ πῶρ
περιπατεῖς; ἡδελορ ἵνα με καὶ οἱ ἀπαντῶντες
θαυμάζωσι. καὶ ἐπακολουθοῦντες ὠδικραυγάζω-
σιρ. ὡ μεγάλου φιλοσόφου. τίνες εἰσὶν ἔτοι ὑφ'-
ῶρ θαυμάζεσθαι δέλεις. ἔχ ἔτοι εἰσι πῶς ἔω
δὲς λέγειν ὅτι μχίνονται; τί ἔρ, ὥσῳ
τῷ μαυνομένωρ δέλεις
θαυμάζεσθ.

Η ΠΑΡΙ Τῷ

Πρὸς τῶν προλήφων. κβ'.

Ρολήφεις κοινὰ πᾶσι ἀνθρώποις εἶσι.
 καὶ πρόληψις πρόληψι οὐ μάχεται.
 Π τίς γὰρ ἡμῶν ἔτιθησιν ὅτι τὸ ἀγαθὸν συμ-
 φέρον ἐστὶ. καὶ αἰρετόν. καὶ ἐκ πάσης περιστάσεως
 αὐτὸ δεῖ μελιόνει ἢ δῶκεν. τίς δ' ἡμῶν ἔτιθη-
 σιν, ὅτι τὸ δίκαιον καλὸν ὅτι ἢ πρέπον. πότ' ἔρ
 ἢ μάχη γίνεται πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προλή-
 φων ταῖς ὑπὸ μέροις οὐσίαις; ὅταν ὁ μὲν εἴπῃ
 καλῶς ἐποίησεν. ἀνδρείος ὅστις. ἢ. ἀλλ' ἀπενενο-
 μένος. εἴθερ ἢ μάχη γίνεται τοῖς ἀνθρώποις πρὸς
 ἀλλήλους. αὐτὴ ὅστις ἢ Ἰουδαίωρ, καὶ Σύρωρ, καὶ Αἰ-
 γυπτίωρ, καὶ Ῥωμαίωρ μάχη. ἢ πρὸς τὸ ὅτι τὸ ὅσοι
 πάντων προλήψεων καὶ ἐν παντὶ μεταδιακτέον.
 ἀλλὰ πότ' ὅστις ὅσοι τὸ τοῦ χιρὸς φαγεῖν,
 ἢ ἀνέσοι. ταύτην τὴν μάχην δοκίμει καὶ ἀγαμέ-
 μνονος καὶ Ἀχιλλέως. καὶ γὰρ αὐτὸς εἰς τὸ μέσον.
 τί λέγεις σὺ ὦ ἀγαμέμνον. ἢ δεῖ γενέσθαι τὰ δε-
 οντα καὶ τὰ καλῶς ἔχοντα; δεῖ μὲν ἔρ. σὺ ὅτι λέ-
 γεις ὦ Ἀχιλλεῦ. ἢ ἀρέσκει σοι γενέσθαι τὰ καλῶς
 ἔχοντα; ἐμοὶ μὲν ἔρ πάντων μάλιστα ἀρέσκει. ἐφάρ-
 μοσατε

μῶσατε ἔρ τὰς προλήψεις. οὐτεὺν δὲ ἡ ἀρχὴ μά-
 χης. ὁ μὲν λέγει, ὅτι καὶ ἀποδιδόναι με τὴν χρυσίδα
 τῷ πατρὶ. ὁ δὲ λέγει, λέει μὲν ἔρ. πάντως ὁ ἕτερος αὐ-
 τῶν καλῶς ἐφαρμόζει τὴν πρόληψιν τῷ δέοντος.
 πάλιν ὁ μὲν λέγει. ἔκουσθε με λέει ἀποδιδόναι τὴν
 χρυσίδα δέει με λαβεῖν ὑμῶν ἕνος τὸ γέρας. ὁ δὲ
 τὴν ἐμὴν ἔρ λάβης ἐρωμένῳ; τὴν σὴν φησιν. ἐγὼ
 ἔρ μόνος; ἀλλ' ἐγὼ μόνος μὴ ἔχω; ἔτως μάχη γίνε-
 ται. τί ἔρ ὅτι τὸ παιδὸν ἐαδῶ. μανθάνει τὰς φυσι-
 καὶς προλήψεις ἐφαρμόζει τὰς ἰδίους μέρας ὅσας
 κατὰ φύσιν τῇ φύσει. καὶ λοιπὸν διελείν ὅτι τῶν
 ὄντων τὰ μὲν εἰσὶν ἐφ' ἡμῶν. τὰ δὲ ἐκ ἐφ' ἡμῶν. ἐφ'
 ἡμῶν μὲν προαίρεσις. ὅτι πάντα τὰ προαιρετικά ἔρ
 γα. οὐκ ἐφ' ἡμῶν δὲ τὸ σῶμα. τὰ μέρη τῶ σώματος.
 κτήσεις. γονεῖς. ἀδελφοί. τέκνα. πατρίς. ἀπὸ τῶ
 οἱ κοινωνοί. ποῦ ἔρ τῶ μερ τὸ ἀγαθόν. ποῖα οὐ-
 σία αὐτὸ ἐφαρμόσομεν; τῇ ἐφ' ἡμῶν. εἴτα ἐκ ἐπὶ
 ἀγαθόν ὑγίεια καὶ ἀρπύτης καὶ ζωῆ; ἀλλ' οὐδὲ
 τέκνα οὐδὲ γονεῖς οὐδὲ πατρίς; καὶ τίς σου ἀνέ-
 ξεται. μεταθῶμεν ἔρ αὐτὸ πάλιν εἰς θάδε. οὐδέ χε-
 πει ἔρ βλαπτόμενον καὶ ἀποτυγχάνοντα τῶν
 ἀγαθῶν βλάμνονεῖ; οὐκ οὐδέχεται. καὶ τὴν

πρὸς τοῦ κοινωνοῦς ἔχει οἷον δεῖ ἀναστροφῆς; καὶ
 πῶς ἐνδέχεται; ἐγὼ γὰρ πέφυκα πρὸς τὸ ἐμὸν συμ-
 φέρον. εἰ συμφέρεται μοι ἀγρὸν ἔχειν, συμφέρεται μοι
 ἱμάτιον ἔχειν. συμφέρεται μοι καὶ κλῖψαι αὐτὸ ἐκ-
 βαλκνείου. ἐνδεὲς πόλεμοι. σάσεις. τυραννίδες.
 ἡδιστά. πῶς δέ τι διωκόμεθα τὸ πρὸς τὸν Δία
 κακῆκορ. εἰ γὰρ βλάπτωμαι καὶ ἀτυχῶ οὐκ ἡδιστέ-
 φεταί μοι. καὶ τί μοι καὶ αὐτῷ, εἰ ἔστι δυνάσταί μοι
 βοηθῆσαι. Ἐπάλιν τί μοι Ἐαὐτῷ, εἰ δέλει με-
 ἐν τοιούτοις εἶναι ἐν οἷς εἰμι. ἀρχομαι λοιπὸν μι-
 σεῖν αὐτόν. τί ἔρναους ποιοῦμεν. τί ἔρναγάλα-
 τα. ὥς κακοῖς δαίμοσιν; ὥς πυρετῷ τῷ Διί; καὶ
 πῶς ἐπὶ σωτήρ. καὶ πῶς ὑπέτιθ'. καὶ πῶς ἡδικῶ
 πιθ'. καὶ μὴν ἄρ' ἐνταῦθα πονεῖμεν τῷ οὐσίᾳ
 τῷ ἀγαθῷ, πάντα ταῦτα ἀκολουθεῖ. τί ἔρποι-
 σόμεν. αὐτὴ ὅτι ζήτησις τῷ φιλοσοφουμένῳ τῷ
 ὄντι καὶ ὠδίνοντι. νῦν ἐγὼ οὐχ ὄρω τί ὅτι τὸ
 ἀγαθὸν Ἐτὸ κακόν. οὐ μαίνομαι; ναί. ἀλλ' ἐνταῦ-
 θα πονεῖμεν τὸ ἀγαθόν. ἐν τοῖς προσωρετικοῖς; πάν-
 τες μου καταγελάσσονται. ἥξει τις γέρον πολίος
 χρυσοῦς δακτυλίους ἔχω πολλούς. εἴτα ἡδιστεί-
 σας τῷ κεφαλῷ, ἔρει. ἀκουσὲν μου τέκνον. δεῖ

ἤ καὶ φιλοσοφεῖν. Δεῖ ὅ καὶ ἐγκέφαλον ἔχει.
ταῦτα μωρὰ ὄντι. σὺ πρὸς τῶν φιλοσόφων μανθά-
νεις συλλογισμὸν. τί δέ σοι ποιητέον ὄντι, σὺ κἀλ-
λιον οἶσθαι ἢ οἱ φιλόσοφοι. ἄνθρωπε. τί ἔρ μοι ἐπι-
πλάσῃς εἰ οἶσθαι τούτω ἔρῃ ἄνδρα πόδα τί εἶπω. ἄρ
σιώπῳ, ῥίγνυται. ἐκείνῳ ὥς δεῖ λέγειν. ὅτι σὺ πῶ
θί μοι. ὥς τοῖς ἐρῶσιν, ἔκ εἰμὲ ἐμαυτῷ, μαίνομαι.

Πρὸς Ἐπίκουρον.

γκ.

Πινοεῖ καὶ Ἐπίκουρος ὅτι φύσει ἔσμεν
κοινωνικοί. ἀλλ' ἅπαξ ἐν ἔρῃ κελύφει
θεῖς τὸ ἀγαθὸν ἡμῶν, οὐκέτι διώκεται
ἄλλο οὐδὲρ εἰπεῖν. πάλιν γὰρ ἐκείνου λίαν κρα-
τεῖ. ὅτι οὐ δεῖ ἀπεσπασμένον, οὐδὲ τῆς τῷ ἀγα-
θοῦ οὐσίας οὔτε θανατῶν οὔτ' ἀποδέχεσθαι. Ἐ-
κκαλῶς αὐτῷ κρατεῖ. πῶς ἔρ ὑπονοητικοί ἔσμεν,
οἷς μὴ φυσικὴ ἐστὶ πρὸς τὰ ἐκγονα φιλοσοργία.
διὰ τί ἀποσυμβουλεύεις ἔρ σοφῶ τεκνοτροφεῖν.
τί φοβῇ. μὴ διὰ ταῦτα εἰς λύπας ἐμπέσῃ; διὰ γὰρ
τὸν μῦθόν τὸν ἔσω σφερόμενον, ἐμπίπτει. τί ἔρ αὐ-
τῷ μέλει, ἄρ μὴ ἰδιοῦ μικρὸν ἔσω κητακλαίῃ αὐ-
τῷ. ἀλλ' οἶδερ ὅτι ἄρ ἅπαξ γέννεται παιδίον, οὐκέτι

Η 3 ἐφ' ἡμῖν

ἐφ' ἡμῖν ὅτι μὴ σέργειρ μὴ ὃ φροντίζειρ ἐπ' αὐτῶ.
 διατῷτο φησὶν. οὐδὲ πολιτθόσκαθζ ῥῆ νοιῶ ἔχυν
 τα. οἶδε γὰρ τίνα δεῖ ποιεῖρ ῥῆ πολιτθόμενον.
 ἐπεὶ τοι εἰ ὡς εὐ μύλαις μέλλεις ἀναστρέφεσθαι, τί
 καλύει. ἀλλ' ὁ μὴ εἰδὼς τὰντα, τολμᾷ λέγειρ ὅτι
 μὴ ἀναιρώμεθα τέκνα. ἀλλὰ πρὸβατορ μὲ οὐκ ἀ-
 πολείπει γὰρ αὐτῷ ἔκγονορ. οὐδὲ λύκορ. ἄνθρωπορ
 δ' ἀπολείπει; τί δέλεις. μαρὸνς ἡμᾶρ εἶν ὡς τὰ
 πρὸβατα; οὐδ' ἐκεῖνα ἀπολείπει. θηριώδεις ὡς
 εἶν λύκοις; οὐδ' ἐκεῖνοι ἀπολείπουσιρ. ἄγε. τίς
 δέ σοι πέθεται ἰθὺρ πιδίῳρ αὐτῷ κλαῖορ ὑδῖ
 τῷ γὰρ πεπῖωκόρ. ἐγὼ μὲ οἶμαι ὅτι καὶ ἐμαν-
 τθόσκατο ἡ μήτηρ σου καὶ ὁ πατήρ σου ὅτι τὰντα
 μέλλεις λέγειρ, οὐκ ἂρ σε ἔρριψαρ.

Γῶρ πρὸς τὰς περιστάσεις ἀγωνισέορ. καλ'.

Ἡ περιστάσις ἦσιν αἱ εἰς ἀνδρας διφενύε-
 σαι. λοιπὸν ὅταν ἐμπέσῃ περίσσις, μέ-
 νησο ὅτι ὁ θεὸς σε ὡς ἀλειφθῆς, φραχῇ
 νεανίσκω βέβληκερ. ἵνα τί φησιν. ἵνα ὀλυμπιονί-
 κης γένη. δίχα δ' ἰσθμῶτορ ἐ γίνετα. ἐμοὶ μὲ ὑδῖς
 δοκεῖ κρείσσειν ἐχθικόναι περίσσιρ, ἥς σὺ ἔχῃς.
 ἂρ δέλεις

ἄρ δέλης ὡς ἀθλητῆς νεανίσκου χρῆσθαι. καὶ νῦν ἡ-
 μεῖς γε εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ σκοποῦ πέμπομεν. ὅ-
 δεις δὲ διὰ τὸν κατὰ σκοποῦ πέμπει. ἵν' ἄρ μόνον ἀ-
 κοίσῃ ψόφου, καὶ σκιάρ ποδερ ἰδῇ, φρέων ἐλθῇ τε-
 ταραχμῆνος. Ἐ λέγων ἤδη παρῆναι εἰς τὴν πολέμι-
 ον. οὐ τῶ νῦν καὶ σὺ; ἄρ ἐλθὼν ἡμῖν εἴπῃς, φοβερά
 τὰ ἐν Ῥώμῃ πράγματα. Δεινὸν ὅτι θάνατος. Δει-
 νὸν ὅτι φυγή. Δεινὸν λοιδορία. Δεινὸν πενία. Φθί-
 γτε ἄνδρες. πάρεσιν οἱ πολέμιοι. ἐροῦμέν σοι.
 ἀπελθε, σεαυτῷ μαντεύου. ἡμεῖς τὸ το μόνον ἡ-
 μάρομεν, ὅτι τοιοῦτον κατὰ σκοποῦ πέμπομεν.
 πρὸ σοῦ κατὰ σκοπος ἀποκτελεῖς Διογένης, ἄλλα
 ἡμῖν ἀπὸ πῆλ' ἐλκερ. ὅτι ὁ θάνατος οὐκ ἐστὶ κακός. ὅ-
 δε γὰρ αἰχρόν. λέγει ὅτι ἀδοξία ψόφου ἐστὶ μακ-
 νομένων ἀνθρώπων. οἷα δὲ πῶδε πόνον, οἷα δὲ πῶδε
 ἡδονῆς, οἷα πῶδε πενίας εἴρηκεν οὐτ' ὅ κατὰ σκο-
 πος. καὶ δὲ γυμνάσιον εἶναι λέγει, ὅτι κρείσσον ὅτι
 πάσης περιπορφύρου. ὅδε δὲ ἐπ' ἀσθένει πένει κα-
 θὼς λειρ, λέγει ὅτι μαλακωτάτη κοίτη ἐστὶ. καὶ
 ἀπόδειξις φέρει πῶδε ἐκάστου, καὶ θάνατος καὶ αὐ-
 τῷ. τὴν ἀταραξίαν. τὴν ἐλευθερίαν. εἴτα καὶ καὶ
 σωμάτιον εἴλωτον, Ἐ συνεξαμμένον. ὅδε δὲ φησι

πολέμιθ' ἐγγύς ὄσι. πάντα εἰρηνὴς γέμει. πῶς
 ὦ Διόγενες. ἰδὺν φησι μή τι βέβλημαι; μή τι τέ-
 ρωμαι; μή πιναι πεφύγα; τουτέστι οἷθ' Δεῖ κα
 τάσκοπος. σὺ δ' ἡμῖν ἐλθῶρ, ἀλλὰ δὲ ἄλλωρ λέ-
 λεις; οὐκ ἀπελθὺς πάλιν καὶ ὀφεί ἀκριβέστερον
 δίχα τῆς Δελίας; τί ἔρ ποιήσω. τί ποιεῖς, ἐκ
 πλοίου ὅταρ δέξῃς; μή τι ἔκ πηδάλιου αἴρεις; μή
 τι τὰς κώπας; τί ἔρ αἴρεις; τὰ σά. τίω λήκυθον.
 τίω πήραρ. κῆ νυῶ ἄρ ἥς μεμνημένος θ' ἔῃ σῶρ,
 οὐδέποτε ἔῃ ἄλλοθίωρ ἀντιποιήσῃ. λέγῃ σοι Δὲς
 τίω πλατύσημον. ἰδὺν σενόσημος. Δὲς κῆ ταῦ τίω.
 ἰδὺν ἱμάτιον μόνον. Δὲς ἔκ ἱμάτιον. ἰδὺν γυμνός.
 ἀλλὰ φθόνον μοι κινεῖς. λαβέ τοίνυν ὅλον ἔκ σω-
 μάτιον. ὦ Διὸς μοι εἰπεῖν ἔκ σωμάτιον, ἔτι τοῦ-
 το φοβοῦμαι. ἀλλὰ κληρονόμον με ἐκ ἀπολείψῃ.
 τί ἔρ, ἐπελαθόμεν ὅτι τούτωρ οὐδὲρ ἐμὸν λῶ. πῶς
 ἔρ ἐμὰ αἰτὰ λέγομεν. ὥς ἔρ κραββατορ εἰ τῷδ'
 πανδοκείῳ. ἄρ ἔρ ὁ πανδοκείῳ ἀποθάνῃ, ἀπολίπῃ
 σοι εἴς κραββατορ; ἄρ δ' ἄλλω, ἐκεῖνθ' ἔξει.
 σὺ δ' ἄλλωρ ζητήσεις. ἄρ ἔρ μὴ δόρῃς, χαμαὶ κοι-
 μήσῃ. μόνον δαδῶρ καὶ ῥέγκωρ, καὶ μεμνημένος
 ὅτι εἰ τοῖς πλουσίοις καὶ βασιλεῦσι εἰ τυράννοις
 αἰτράγω

αἱ φραγδαῖαι τόπον ἔχουσιν. οὐδεὶς δὲ πένης φρα-
 γωδαῖα συμποληροῖ. εἰ μὴ ὡς χορβὴ τίς. οἱ ὅ βασι-
 λεῖς ἀρχονται ἢ ἀπ' ἀγαθῶν. σέψατε δώματα.
 εἴτα πόθεν κρίτον ἢ τέταρτον μέτρον. ἰὼ Κιθαριῶν.
 τί μ' ἐδέχου. ἀνδράποδον. ποῦ οἱ σέφανοι. ποῦ ὁ
 διάδημα. οὐδὲρ σε ὠφελοῦσιν οἱ δορυφόροι; ὅταν
 ὅρ' ἐκείνων πινὶ προσίης τούτων μέμνησο. ὅτι φρα-
 γωδῶ προσέρχῃ, ὅθεν ὑποκριτῇ. ἀλλ' αὐτῷ ὅθεν
 οἰδίποδι. ἀλλὰ μακάριος ὁ δεινὰ μετὰ πολλῶν
 ἤρ' περιπατεῖ. καὶ γὰρ συγκατατάττω ἐμαυτὸν σὺν
 τοῖς πολλοῖς. καὶ μετὰ πολλῶν περιπατῶ. ὁ δὲ
 κεφάλαιον μέμνησο ὅτι ἡ θύρα ἡνοικτα. μὴ γίνου
 τῇν * παιδῶν λειλότῳ. ἀλλ' ὡς ἐκεῖνα ὅταν * παιδίῳ
 αὐτοῖς μὴ ἀρέσκη ὁ * πρῶγμα, λέγῃ ὅτι ἐκέτι * παῖγμα
 παίξω. Ἐ σὺ ὅταν σοι φαίνῃται τίνα εἶναι τοιαῦ-
 τα, εἰπὼν οὐκέτι παίξω, ἀπαλλάσσου. μένων δὲ,
 μὴ θρίνει.

Πρὸς τὸ αὐτό.

κέ.

Ε Ἰ ταῦτα ἀληθῆ ὅσι Ἐ μὴ βλακβόομεν,
 μήδ' ὑποκρινόμεθα. ὅτι ὁ ἀγαθὸς τῷ
 ἀνθρώπῳ ἐν προσαρέσει καὶ ὁ κακὸς,
 τὰ δ' ἄλλα πάντα οὐδὲρ πρὸς ἡμᾶς, τί ἐπιτα-
 ρασόμεθα.

ρασούμεθα. τί ἐπιφοβούμεθα. πόρῃ ἂν ἑσπουδάκα-
 μεν, τούτων ὅζουσία οὐδεὶς ἔχει. ὥρ ὅζουσία οἱ
 ἄλλοι ἔχουσι, τούτων ἔκ ὑλίσσεσθόμεθα. ποῖον ἐπι-
 πρᾶγμα ἔχομεν; ἀλλὰ εἰτεilaί μοι. τί σοι εἰ-
 τεilωμαι. ὁ Ζεὺς σοι οὐκ εἰτέταλται; ὃ δέδωκε
 σοι τὰ μὲν σὰ ἀκώλυτα ἔπαρκαπόδισα, τὰ δὲ μὴ
 σὰ κώλυτα ἔπαρκαπόδισα; τίνα ἔρ εἰ τολῶ ἔ-
 χωρ ἐκείδερ ἐλήλυδας. ποῖον διάταγμα. τὰ σὰ
 τήρει ἐκ παντὸς ῥόπου. τῇν ἄλλοσφίωρ μὴ ἐφίε-
 σο. ὅπισθον, σὺρ. τίς ἔρ ἀφελέσθαι δυνάταί σου
 ταῦτα. τίς κωλύσει χῆσθαι αὐτοῖς ἄλλῃ, εἰ μὴ
 σὺ. σὺ δὲ πῶς. ὅταρ τὰ μὴ σου τῷ ἑσπουδάσῃ, τὰ
 σου τῷ ἀπώλεσας. τοιαύτας ἔχωρ ὑπεθήκας ἔν-
 τολὰς παρὰ τῷ Διὸς, ποίας ἐπι πρ᾽ ἐμοῦ θέλεις.
 κρείσσων εἰμὶ ἐκείνου; ἀξιοπιστότερος; ἀλλὰ ταύ-
 τας τηρῶν, ἄλλωρ τίνωρ προσδέη. ἀλλ' ἐκείνος
 οὐκ εἰτέταλται ταῦτα. φέρε τὰς προλήψεις. φέ-
 ρε τὰς ἀπολείξεις τὰς τῇν φιλοσόφωρ. φέρε ἂν
 πολλάκις ἠκουσας. φέρε δ' ἂν εἶπας αὐτός. φέρε ἂν
 ἀνέγνως. φέρε ἂν ἐμελέτησας. μέχρῃς ὅτιν ταῦ-
 τα τηρεῖν καλῶς ἔχεις καὶ τῷ παιδίῳ μὴ λύφρ,
 μέχρῃς ἂν κομφῶς διεξάγῃται. ἐν Σατορναλίοις
 λέλογχε

λέλογχε βασιλεύς. ἔδοξε γὰρ παῖξαι ταύτῃ
 τῷ παιδίᾳ. προσάσει, σὺ πίε. σὺ κέρασον. σὺ ὤ-
 σον. σὺ ἄπελθε. σὺ ἐλθέ. ὑπακούω ἵνα μὴ πρὶ ἐμέ
 λήνῃται ἡ παιδιά. ἀλλὰ σὺ ὑπολάμβανε ὅτι ἐν κα-
 κοῖς εἶ. οὐχ ὑπολαμβάνω. καὶ τίς με ἀναγκάσει
 ὑπολαμβάνειν. πάλιν σιωεδέμεθα παῖξαι τὰ
 πρὸς Ἀγαμέμνονα ὃ Ἀχιλλεὺς κατὰ ταγείς Ἀγα-
 μέμνων λέγει μοι. πορεύου πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺς ὃ
 ἀπόσπασον τῷ Βρισηΐδᾳ. πορεύομαι. ἔρχου. ἔρ-
 χομαι. ὥς ᾧ ἡδὴ τῇ ὑποδείκῳ λόγῳ ἀναστρε-
 φόμεθα, οὐ πῶ δεῖ καὶ ἡδὴ τῷ βίου. ἔσω νύξ. ἔσω.
 τί ἔρ, ἡμέρα ἐστίν; οὐ. ἔλαβον ᾧ ὑπόθεσιν τοῦ
 νύκτα εἶναι. ἔσω σε ὑπολαμβάνω ὅτι νύξ ἐστίν.
 ἔσω. ἀλλὰ καὶ ὑπόλαβε ὅτι νύξ ἐστίν. οὐκ ἀκολου-
 θεῖ τῇ ὑποθέσει; οὐ πῶ καὶ ἐν ταῦτα. ἔσω σε εἶναι
 δυστυχῆ. ἔσω. ἄρ' οὐ ἄτυχὴς εἶ; ναί. τί οὐ κα-
 κοδυμονεῖς; ἀλλὰ καὶ ὑπόλαβε ὅτι ἐν κακοῖς
 εἶ. οὐκ ἀκολουθεῖ τῇ ὑποθέσει; καὶ ἄλλ' ὅ με
 κωλύει. μέχρι πόσῳ οὐ ὑπακουσέον τοῖς τοιού-
 τοις. μέχρις ἂν οὐ λυσιτελή. τοῦτο δ' ἐστὶ, μέχρις
 ἂν οὐ σώζω τὸ πρὸς πορ καὶ κατὰ ἄλλῳ. λοιπὸν
 οἱ μὲρ εἰσι κατὰ ἄσῃροι καὶ κακοσώμαχοι. λέγουσιν
 ἐγὼ οὐ

οὕτως ὅτι ἐμαυτὸν κατ' ἐμαυτῷ δηλῶ τίς ἄλ-
 λος ἐμὲ ὡς ὁ ὅσις ἐὰρ σὺ πᾶσι τῷ κεφαλῷ, λέγω.
 ἐκείνο αὐτῷ τύπτε ὁ φυλάσσει. Ὡς σὺ γίνωσκε ὅτι
 ὁ ἄρ φυλάσσει ἐθέλης, κατ' ἐκείνο ἰδιωκῆσεται
 σου ὁ κύριος. τούτῳ μεμνημένος, τίνας ἐπὶ κολα-
 κήσεις ἢ φοβήσῃ. ἀλλὰ θέλω καθῆσθαι ὅπου οἱ
 συγκλητικοὶ ὁρᾷς ὅτι σὺ σὺ τῷ σενοχωρίᾳ παρ-
 χεῖς; σὺ σὺ τὸν θλίβεις; πῶς ἔρ' ἄλλως θεωρήσω
 καλῶς ἐν τῷ ἀμωδεάτῳ. ἀνθρώπε· κὴ μὴ δειρῶ,
 καὶ οὐ μὴ θλιβῆς. τί πράγματα ἔχεις. ἢ μικρὸν
 ἐκδεξαι· κὴ ἀχθείσης θεωρίας, καθίστορ εἰς τὸν
 συγκλητικῶν τόποις καὶ ἡλιάζου. καθόλου ὅτι ἐ-
 κείνου μέμνησο. ὅτι ἐαυτοὺς θλίβομεν. ἐαυτοὺς σε-
 νοχωροῦμεν. τὴν τε τὰ δόγματα ἡμᾶς θλίβει ὥς
 σενοχωρεῖ. ἐπεὶ τί ἐστὶ αὐτὸ τὸ λοιδορεῖσθαι. πα-
 ρακτὰς λίθον λοιδορεῖ. καὶ τί ποιήσεις. ἄρ' ἔρ' πῶς
 ὡς λίθος ἀκούῃ, τί ὀφελῶ τῷ λοιδορουῦντι.
 ἄρ' ὅτι ἔχει τῷ ἀδένειαν τὴν λοιδορουμένην ὁ λοιδο-
 ρῶν ἰδιωκῆσθαι, τότε ἀνύει π. περίχσορ αὐτόν.
 τί λέγεις αὐτόν. ὁ ἰμάπορ. λαβὲ περίχσορ.
 ὕβρις σοι πεποιήκα. καλῶς σοι γένοιτο. τὰντα ἐμε-
 λέτα Σωκράτης. διατῆτο ἐν ἔχωρ πρὸς σὺ πορ αἰ-
 διετέλει.

διετέλεθ' ἡμεῖς δὲ δέλομεν πάντα μᾶλλον ἄσκειν
καὶ μελετᾶν, ἢ ὅπως ἀπαραπόδιστοι καὶ ἐλδύδε
ροὶ ἐσόμεθα. παράδοξα λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι.
ἐν ᾗ ταῖς ἄλλαις τέχναις οὐκ ἔστι παράδοξα. καὶ
τί παραδοξότρον ὅστις ἢ κεντεῖν τινὰ ᾧ ὀφθαλ
μὸν ἵνα ἴδῃ. εἰ τις ἀπείρω τῇ ἰατρικῇ τὸ τοῦ
περ, οὐκ ἂν κατεγέλαι τὸ λέγοντ'· τί ἔρ' θαν-
μαστὸν εἰ καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ πολλὰ τῇ ἀλκῇ
παράδοξα φαίνεται τοῖς ἀπείροις.

Τίς ὁ βίωτικὸς νόμος.

κτ'.

Ναζινώσκοντος ᾧ ἑὺ ὑποδελικὸς, ἔφη.
A νόμος ὑποδετικός ὅστις ἔστι, ᾧ ἀκό-

λουθον τῇ ὑποδέσει παραδέχεται. πο-
λὺν πρότρον δὲ νόμος βίωτικὸς ὅστις ἔστι, ᾧ ἀκό-
λουθον τῇ φύσει πράττειν. εἰ γὰρ ἡδὴ πάσης ὕλης
καὶ περιστάσεως βουλόμεθα τηρεῖν ᾧ κατὰ φύ-
σιν, δὴλον ὅτι ἐν παντὶ σοχαστέον, τὸ μῆτε ᾧ ἀκό-
λουθον ἡμᾶς ἐκφυγεῖν, μῆτε παραδέξασθαι ᾧ
μαχόμενον. πρῶτον ἔρ' ἡδὴ τῆς θεωρίας γυμνά-
ζουσιν ἡμᾶς οἱ φιλόσοφοι, ὅπου ῥᾶον εἶτα οὕτως
ἡδὴ τὰ χαλεπώτερα ἀγούσιν. ἐνταῦθα γὰρ οὐδὲν
ὅστις ᾧ

ὅστις ἐκ ἀνθέλκου ὡς πρὸς ἐκ ἀκολουθήσαι τοῖς διδά-
 σκομένοις. ἡ δὲ τῇ βιωτικῶν πολλὰ τὰ περι-
 ατώματα. γελῶσι οὐκ ὁ λέγων πρῶτον βούλεται
 ἀπ' ἐκείνων. οὐ γὰρ ῥάδιον ἀρχεῖται ἀπὸ τῇ χα-
 λεπωτέρῳ, καὶ τοῦτο ἀπολογισμὸν ἔλθ' φέρειν
 πρὸς τοὺς γονεῖς τοὺς ἀνανακτοῦντας ἡδὲ τοὺς φι-
 λосоφῶντας τὰ τέκνα. οὐκοῦν ἁμαρτάνω πάτερ ὅτι
 οὐκ οἶδα τὸ ἡδὲ βιάλλομαι ἐμαυτῷ καὶ προσήκοι. ἐ-
 γὼ οὐδὲ μαθητὴν ὅστις οὐδὲ διδάκτορ, τί μοι ἐγκη-
 λείψ. εἰ δὲ διδάκτορ, δίδασκε. εἰ δὲ οὐκ ἔστι διδά-
 σκειν, ἀφες με μαθεῖν παρὰ τῶν λεγόντων εἰδέναι.
 ἐπεὶ τί δοκεῖς. ὅτι δὲ λέω περιπίπτω κακῷ καὶ
 ἀποτυχάνω τῷ ἀγαθῷ; μὴ γένοιτο. τί οὐκ ὅτι
 τὸ αἶτιον τοῦ ἁμαρτάνειν με; ἢ ἀγνοία. οὐδέ γάρ
 οὐκ ἀποθῶμαι τίω ἀγνοίαν; τίνα πάποτε ὀργὴν
 ἐδίδαξεν τὰ κυβερνητικὰ. τὰ μουσικὰ. τὰ βιωτι-
 καὶ ἢ διὰ τί τὴν ὀργὴν σου δοκεῖς ὅτι μαθήσομαι;
 ταῦτα ἐκείνῳ μόνῳ λέγειν ἔξεσι τῷ τοιαύτῳ ἐπι-
 βολῇ ἐννοεῖται. ἢ δὲ τίς μόνον ἡδὲ δεικνύει δέ-
 λω ἐν συμποσίῳ ὅτι οἶδε τοὺς ὑποδετικούς, ἀνα-
 γινώσκει ταῦτα, καὶ προσέρχεται τοῖς φιλοσό-
 φοις, ὅπως ἀλλό τι πρᾶσσῃ. ἵνα αὐτὸν συγκληθῇ
 παρακα

παρακτακείμενος θανμάση. ἐκεῖ γὰρ τῶν ὄντων αἰ
 μαχάλαι ὕλαι εἰσὶ. καὶ οἱ ἐνθάδε πολῦτοι, ἐκεῖ
 παίγνια δοκοῦσι. διατῆτο ἐκεῖ δύσκολον κρατῆ
 σαι τῇ αὐτῇ φαντασίῳ, ὅπου τὰ ἐκεῖ ὄντα με
 γάλῃ. ἐγὼ τινὰ οἶδα κλαίοντα. Ἐπαφροδίτου τῇ
 γονάτωρ ἀπτόμενον. καὶ λέγοντα ταλαιπωρεῖν.
 ἀπολελείφθαι γὰρ αὐτῷ μηδὲν, εἰμὴ ἐκ τὸν πεν
 τήκοντα μυριάδας. τί ἔρ ὁ Ἐπαφρόδιτ. κατε
 γέλασεν ὥς ὑμεῖς; οὐ. ἀλλ' ἡδισταμάσας λέγει.
 τάλας. πῶς ἔρ ἐσιώπας. πῶς ἔρ ἐκαρτέρεις. κρά
 ξας δὲ τὸν ἀναγνώσκοντα εἶπε ὑποδεπκούς, καὶ
 γέλασαν. τῷ ὑποδεμένου αὐτῷ τινὶ ἀνάγνω
 σιν, σεαυτῷ ἔφη καταγελᾷς. ὃ πρὸς γύμνασας ὅρ
 νεανίσκου. οὐ δ' ἔγνωσ ἐδιδάσκει τούτοις παρὰ
 ἀναγνώσιν κολουθεῖν. ἀλλ' ὥς ἀναγνώσῃ αὐτῷ χρᾶ; τί ἔρ
 ἔφη. τῇ διωαμένη διανοίᾳ συμπεπλεγμένη ἐπι
 κρίσει παρακολουθεῖν, ἐπαινον πισθόμεν. φό
 γον πισθόμεν. ἡδὲ κρίσιν πρὸς τῇ καλῶς ἢ κα
 κῶς γινομένη. καὶ τινὰ κακῶς λέγει, ὅτι ἐπι
 στρέφεται. καὶ ἐπαινῇ πινά, ἐπαίρεται ἐν τοῖς ἑτῶ
 μικροῖς, ὁ μὴ βυρίσκωρ τὸ ἐξῆς. αὐτῇ ἔρ ἀρχὴ τῶ
 φιλοσοφεῖν. ἀποδοῖς τ' ἰδίᾳ ἡγεμονικῶν πῶς ἔχει.
 μετὰ

μετὰ ᾧ τὸ γινῶναι ὅτι ἀδενδῶς, οὐκέτι δελήσει
 χρῆναι αὐτῷ πρὸς τὰ μέγιστα. νυνὶ δὲ μὴ διωάμε
 νοί πινες τὸν ψωμὸν κατὰ πίνειν σιωτάξεις ἀγο
 ράζοντες ὑπὸ βιάλλονται ἐδίειν. δια τοῦτο ἐμοῦ σιρ
 ἢ ἀπεπῆσιν. εἴτα εὐόφοι καὶ κατὰ ῥόοιαι καὶ πυ
 ρετοί. ἔσθ' δ' ἐπιστάνηρ ἢ διωάνται. ἀλλ' ἐν ᾧ θεω
 ρία ῥάδοιρ ἰζελέγξει ἔρ οὐκ εἰδῶτα. ἐν δὲ τοῖς
 κατὰ τὸν βίον, οὔτε παρέχει αὐτὸν πρὸς ἐλέγχω,
 τὸν τ' ἰζελέγξαντα μισοῦμεν. ὁ δὲ Σωκράτης ἐ
 λελεν ἀνεξέταστον βίον μὴ ζῆν.

Ποσα χῶς αἱ φαντασίαι. καὶ τίνα πρὸς
 χεῖρα πρὸς αὐτὰ βοηθήματα
 πᾶσιν ἀσθενέσιν. κζ'.

Εἴρα χῶς αἱ φαντασίαι γίνονται ἡμῖν. ἢ
 γὰρ ὅτι πινὰ οὕτως ὡς φαίνεται. ἢ οὐκ
 ὄντα οὐδὲ φαίνεται ὅτι ἐστίν. ἢ ὅτι καὶ ἐ
 φαίνεται. ἢ ἔκ' ἐστίν, καὶ φαίνεται. λοιπὸν ἐν πᾶσι
 τούτοις ὁστοχεῖν, ἐργον ἐστὶ τὸ πεπεισθῆναι. ὅτι
 δ' ἂν ἢ τὸ θλίβον, ἐκείνῳ δεῖ προσάγειν τιὸν βοή
 θειαν. εἰ σοφίσματα ἡμᾶς πύρρῳναι καὶ ἀναδη
 μαῖναι τὰ θλίβοντά ἐστιν, ἐκείνοις προσάγωμεν
 I τιὸν

τὴν βοήθειαν· εἰ αὖ τῇ πραγματικῇ πιθανότητι
 καὶ ἅς φαίνεται πῶς ἀγαθὰ ἔκ οὗτα, ἐκεῖ τὴν
 βοήθειαν ζητῶμεν· εἰ ἔθος ὅστις ὁ θλίβωρ. πρὸς ἐ-
 κείνο τὴν βοήθειαν ἀνδρίσκειν πειράτορ· τί οὖν
 πρὸς ἔθος ὅστις ἀνδρίσκει βοήθημα; ἔστι δὲ αὐτὸς ἐ-
 θος· ἀκούεις τῇ ἰδιωτικῇ λεγόντων· τάλως ἐκεῖ-
 νος· ἀπέθανεν· ἀπώλετο ὁ πατήρ αὐτοῦ· ἡ μήτηρ ὄρε
 κόπη· ἀλλὰ καὶ ἄλλος ἔστι ξένος· ἀκουσοῖ τῇ
 εὐαντίῳ λόγῳ· ἀπάσκατον σκαυτὸν τούτων
 τῇ φωνῇ· ἀντίδες τῷ ἔθῳ ἔστι δὲ αὐτὸς ἔθος· πρὸς
 τοὺς σοφιστικούς λόγους τὰ λογικά, καὶ τὴν ἐν τού-
 τοις γυμνασίᾳ καὶ βιβλίῳ· πρὸς τὰς τῇ πραγμα-
 τικῇ πιθανότητι, τὰς προλήψεις εὐαγγελίας
 ἐσμηγμένας καὶ προχείρους ἔχειν δεῖ· ὅταν δὴ να-
 τος φαίνεται, καλὸν προχείρον ἔχειν, ὅτι τὰ κα-
 καὶ ἐκκλίνου καθήκει· καὶ ἀναγκαῖον ὁ δάνατος· τί
 γὰρ ποιήσω· ποῦ γὰρ αὐτὸν φύγω· ἔγω ἐμὲ εἰν Σαρ-
 πηδόνα ἢ τὸν Διὸς ἐν οὐτῷ γυναικίᾳ εἶπω ἀπελ-
 θῶρ ἢ αὐτὸς ἀριστέσαι δέλω, ἢ ἄλλω πᾶσι χεῖρ ἀ-
 φορμῇ τὸ ἀριστέσαι· εἰ μὴ διώματι κατορθώσαι
 καὶ αὐτὸς, ὃ φθονήσω ἄλλω τὸ ποιῆσαι πᾶσι
 ἔγω ταῦτα ὑπὲρ ἡμᾶς· ἐκεῖνο ὃ πίπτει εἰς ἡμᾶς· ἔ-
 ποῦ

ποῦ φύγω τὸν θάνατον μινύσατέ μοι πῶς χώ-
 ραρ. μινύσατε ἀνθρώποις εἰς ὅς ἀπέλθω. εἰς ὅς ἔ-
 πεκβάλλῃ. μινύσατε ἐπασιδῆρ. εἰ μὴ ἔχω, τί με δέ-
 λετε ποιεῖν. οὐ δυνάμαι ἄρ' θάνατον ἀποφυ-
 γεῖν, πῶ φοβεῖσθε αὐτόν. μὴ ἀποφύγω; ἀλλ' ἀπο-
 θάνω πενθῶν καὶ ῥέμων; αὐτὴ γὰρ γένεσις πάθους,
 δέλφρ τί καὶ μὴ γίνασθε. εὐθεὺς ἄρ' ἢ δυνάμαι τὰ
 ἐκτὸς μεταπιδέναι πρὸς τὴν βουλήσιν πῶς ἔμαιν-
 ῃ, μεταπίθῃμι. εἰ ὃ μὴ, ἄρ' ἐμποδίζοντα ἐκτυφλῶ-
 σαι θέλω. πέφυκε γὰρ ὁ ἄνθρωπος μὴ ὑπομένειν ἀ-
 φικρεῖσθε τῷ ἀγαθῷ. μὴ ὑπομένειν περιπίπτειν τῷ
 κακῷ. εἴτα ὅτε τελευτᾷ οὐτάρ μήτε πρᾶγματα
 μεταθεῖναι δυνήσῃ, μήτε τὸν ἐμποδίζοντα ἐκτυ-
 φλῶσαι, κἀθῃ μοι καὶ γένω. καὶ ὅρ δυνάμαι λοιδο-
 ρῶ, ἄρ' Δία καὶ εἰς θεὸς εἰς ἄλλους. ἢ γὰρ μὴ ἰδι-
 σθ' ὅφονταί μοι, τί ἐμοὶ καὶ αὐτοῖς; ναί. ἀλλ' ἀσεβὴς
 ἔσθ. τί οὐκ ἔστι μοι χεῖρόν ὅστις ὥρ ἐστὶ μοι νῦν ὅτε οὐνο-
 λον ἐκείνου μεμνήσθε. ὅτι ἔστι μὴ εὖ ἴδῃ αὐτῶν ἢ ὅ-
 τε σεβέες καὶ συμφέρον, ὅς δυνάται σωθῆναι ὅς σε-
 βέες εὐτινι. ταῦτα οὐ δοκεῖ ἐπείγοντα; ἐρχέσθω
 καὶ ἀπαντάτω πυρρῶναι καὶ ἀκαθῆμαί κός. ἐ-
 γὼ μὲν γὰρ ὅς ἐμὸν μέρ' οὐκ ἄγω χολίῳ πρὸς

ταῦτα. οὐδὲ διωάμαι σινηγορῆσαι τῇ σινηθείᾳ·
 εἰ καὶ πρὸς ἀγριδίου πρᾶγματιον εἶχε, ἄλλοι
 ἂν παρεκάλεσθαι τὸν σινηγορήσονται. τίνι ἔρ ἄρ-
 κοῦμαι; θεὸς κατὰ τὸν τόπον. πῶς μὲν αἰδοῖς γί-
 νεται πρότερον δι' ὅλων ἢ ἄρ' ἑμέροις, ἴσως ἔκ οἶδα
 ἀπολογίσασθαι. ταράσσει δέ με ἀμφοτέρω. ὅτι
 δι' ἐγὼ καὶ σὺ οὐκ ἐσμεν οἱ αὐτοί, λίαν ἀκριβῶς
 οἶδα. πόθεν τῷ τοῦ οὐδέποτε κατὰ πινὴν τί δέλωρ,
 ἐκεῖ φέρω τὸν φόβον. ἀλλ' ἄθε. οὐδέ ποτ' ἄρτορ δέ-
 λωρ λαβεῖν, ὃ σάρον ἐλαβον. ἀλλ' αἰεὶ ἡδὲ τὸν
 ἄρτορ ἐρχομαι ὡς προκόπτωρ. ὑμεῖς δ' αὐτοὶ οἱ
 τὰς αἰδοῖς ἀνακουῶτες ἀλλό τι ποιεῖτε; τίς ὑ-
 μῶν εἰς βαλκωνεῖον ἀπελθεῖν θέλωρ, ὃς μυλῶνα
 ἀπῆλθε. τί ἔρ οὐ δεῖ κατὰ δύναμιρ καὶ τότῳ
 ἀντέχεσθαι, τῷ τηρῆσαι πῶ σινηθείαρ, τῷ πε-
 φράχθαι πρὸς τὰ κατ' αὐτῆς; καὶ τίς ἀντιλέ-
 γει. ἀλλὰ τὸν διωάμενον, ὃν ἀρλάζοντα. τὸν δὲ
 σρέμοντα καὶ ταρασόμενον καὶ ἐρηγύμενον ἴσω
 δερ τὴν καρδίαν, ἄλλω πινὶ δεῖ προσδουκαρεῖν.

Ὅτι δὲ χαλεπαίνου ἀνθρώποις καὶ τῖνα
 τὰ μικρὰ καὶ μεγάλῃ ἐν ἀνθρώποις. καὶ.

Τί ἐστίν

Ἰ ἐπὶ αἶπορ τῷ συγκατατίθεσθαι πνί. ᾧ
 φαίνεται ὅτι ὑπάρχει. ὅδ' ὅρ φαινομέ-
 νω ὅτι ἔχ ὑπάρχει συγκατατίθεσθαι ἔχ
 οἶορ τε. διὰ τί; ὅτι ἡ φύσις αὐτῇ ἐστὶ τῆς διανοίας.
 τοῖς μὲν ἀληθεσιρ ἰδιωδὲρ. τοῖς δὲ ψευδέσι δυσ-
 ρεσιρ. πρὸς δὲ τὰ ἀδελφὰ, ἐπέχειρ. τίς τ' ἐστὶν πί-
 σις. πάδε εἰ δυνάσται νυν, ὅτι νῦν ἐπὶ ἔχ οἶορ τε.
 ἀπό παδε ὅτι ἡμέρα ἐστὶν. οὐχ οἶορ τε. πάδε ἡ ἀ-
 πό παδε, ἀλλ' ὅτι ἀρτίους εἶν' τῶν ἀσέρεας. οὐχ οἶορ
 τε. ὅταν ὅρ πῃ συγκατατίθεται ὅδ' ἰδὲ ψεύδεται, ἴδῃ
 ὅτι οὐκ ἠδὲλε ψεύδεται συγκατατίθεσθαι. πᾶσα γὰρ
 ψυχὴ ἀκουσα σερεῖται τῷ ἀληθείας ὡς λέγει Πλά-
 τωρ. ἀλλὰ ἐδιδεξεν αὐτῷ τὸ ψεύδος, ἀληθές. ἄγε.
 ἰδὲ δὲ τῷ πρᾶξεωρ τί' ἔχομερ τοιοῦτον, (οἶ) εὐθά-
 δε τὸ ἀληθές ἢ τὸ ψεύδεται. ᾧ καὶ ἡκορ ὅτι πᾶς ᾧ
 καὶ ἡκορ. τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἀσύμφορον. ᾧ κατ'-
 ἐμὲ καὶ ἔκατ' ἐμὲ. ὅσα τ' ἐστὶν ὁμοία. ἔδυνά-
 ται ὅρ πῃ δοκεῖρ μὲν ὅτι συμφέρετ' αὐτῷ, μὴ αἰρεῖ-
 σθαι δ' αὐτό. οὐ δυνάσται πῶς ἡ λέγουσα. ὅτι μαν-
 θάνω μὲν οἷα φράρ μέλλω κακὰ, θυμὸς δὲ κρείστωρ
 τῷ ἐμῷ βουλομένωρ. ὅτι αὐτὸ τῷ τοῦ θυμῷ
 χρίσκαθαι ὅτι ἡμωρήσκαθαι ᾧ ἄνδρα συμφορῶ

τὸν ὅρον ἡγεῖται τὸ σῶσαι τὰ τέκνα; ναὶ ἀλλ' ὁρῶ-
 παύεται. Δεῖξον αὐτῇ εὐαργῶς ὅτι ὁρῶπαύεται,
 καὶ ποιήσει, μέχρι δ' ἂν οὐ μὴ δεικνύῃς, τίνι ἔχει
 ἀκολουθῆσαι ἢ ὅδ' φαινομένῳ. οὐδενί. τί οὐκ ἔ-
 λεπαίνεις αὐτῇ ὅτι πεπλάνηται ταλαίπωρος
 πρὸς τὴν μέγιστον καὶ ἔχει ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου γέγο-
 νεν. οὐχὶ δ' εἴπερ ἄρα μᾶλλον ἐλεεῖς, ὥς τὸς τυ-
 φλὸς ἐλεᾷ μερ. ὥς εἶδεν χολούς. οὐτὼ εἶδεν τὰ κυ-
 ριώτατα τετυφλωμένοις ὅτι ἀποκεχλωμένοις.
 ὅς τις οὐκ οὐκ τούτου μέμνηται καθάρως ὅτι ἀνθρώ-
 πῳ μέγιστον πάσης πράξεως φαινόμενον, λοιπὸν ἢ
 καλῶς φαίνεται ἢ κακῶς. καὶ καλῶς, ἀνέγκλητος
 ὄντι. εἰ κακῶς, αὐτὸς ἐξημιάται. οὐδὲν αὖτε γὰρ
 ἀλλ' οὐκ εἶναι ὁ πεπλανημένος, ἄλλος δ' ὁ βλά-
 πτόμενος. οὐδενὶ ὀργισθῆναι, οὐδενὶ χαλεπανεῖν, οὐδέ-
 να λαισδρῆσαι, οὐδένα μέμψασθαι, οὐκ ἐμισήσας, οὐκ ἐπρὸς σκο-
 πῆναι οὐδενί. ὥστε ὅτι τὰ ὅτι μετὰ καὶ κατὰ ἐργα,
 ταύτην ἔχει τὴν ἀρχὴν. τὸ φαινόμενον. ταύτην ἔ-
 δ' ἄλλω. ἡ Ἰλιάς οὐδὲν ὄντι, ἢ φαντασία καὶ χι-
 σις φαντασιῶν. ἐφάνη τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀπαρχὴ τοῦ
 Μονελάου τὴν γυναικα. ἐφάνη τῇ Ἑλένῃ ἀκολου-
 θῆσαι αὐτῷ. καὶ οὐκ ἐφάνη τῷ Μονελάῳ παθεῖν ὅτι
 κέρδιον

κέρδι. ὅτι τοιαύτης γυναικὸς στερηθῶμαι. τί ἄρ
 ἐγένετο, ἀπωλώλει ἡ ἱλιὰς οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ
 ὀδύσεια. ἐκ τοῦτου οὐ μικροῦ πράγματος ἤρ-
 τηται τὰ τηλικῶντα; τίνα δὲ καὶ λέγεις τὰ τη-
 λικῶντα. πολέμοις καὶ σάξεις. Ἐ ἀπολείας πολ-
 λῶν ἀνθρώπων, καὶ κατὰ σκαφὰς πόλεων; Ἐ τί
 μέγα ἔχει ταῦτα. οὐδὲρ. τί δ' ἔχει μέγα πολλοὺς
 βούς ἀποθανεῖν καὶ πολλὰ πρὸς βατα. καὶ πολλὰς
 καλίας χελιδόνων, ἢ πελαργῶν ἐμπρηθῶναι ἢ
 κατὰ σκαφῶν. ὁμοία οὐ ὅτι ταῦτα ἐκείνοις; ὁ-
 μοιόταται. σώματα ἀπώλετο ἀνθρώπων. Ἐ βούων
 καὶ πρὸς βατῶν. οἰκνύματα ἐν ἐμπρηθὶ ἀνθρώπων.
 Ἐ πελαργῶν νεοσσι. τί μέγα ἢ λεινόν. ἢ λείξορ
 μοι. τί διαφέρει οἰκία ἀνθρώπου καὶ νεοσσιὰ πε-
 λαργού. ὡς οἰκνοσι. ὁμοίον οὐ ὅτι πελαργὸς. Ἐ
 ἄνθρωπος; τί λέγεις κατὰ τὸ σῶμα ὁμοιότατον.
 πολλὸν ὅτι μὲν ἐκ δοκῶν καὶ κεραμίδων καὶ πλίν-
 θων οἰκοδομεῖται τὰ οἰκίδια. ἢ δ' ἐκ ξάβδων καὶ πη-
 λού. οὐδὲρ οὐ διαφέρει ἄνθρωπος πελαργού; μὴ
 γένοιτο. ἀλλὰ τούτοις οὐ διαφέρει. τίνι οὐ διαφέ-
 ρει. ζήτει καὶ δοθήσεις, ὅτι ἄλλω διαφέρει. ὅρα μὴ
 τῷ πρᾶκτολουθεῖν οἷς ποιεῖ. ὅρα μὴ τῷ κοινωνικῶ.

μὴ τῷ πιστῷ. τῷ αἰδήμονι. τῷ ἀσφαλεῖ. τῷ σωε-
 τῷ. ποῦ ἔρ' ὁ μέγα ἐν ἀνθρώποις κακὸς καὶ ἀγα-
 θός; ὅπου ἡ διαφορὰ. ἄρ' σώζεται τὸ τοῦ καὶ περι-
 τετφισμένου μοῖν καὶ μὴ διαφθείρεται τὸ αἰδῆ-
 μορ, μηδὲ τὸ πιστόρ, μηδὲ τὸ σωετόρ, τότε σώζεται
 καὶ αὐτός. ἄρ' δ' ἀπολλύνται τι τῶν τῶν ἐκπο-
 λιορκεῖται, τότε καὶ αὐτὸς ἀπόλλυται. καὶ τὰ με-
 γάλῃ πρῶτα κατὰ τὸ ἐστὶν. ἐπῆαισε μέγαλα
 ὁ Ἀλέξανδρος ὅτ' ἐπὶ ἡλθὸν φασί οἱ Ἕλληνες. ὅ-
 τε ἐπὶ ῥοῦ τῶν τῶν τῶν. καὶ ὅτε οἱ ἀδελφοὶ αἱ τῶ
 ἀπώλλυτο; ὅδα μὴ. δι' ἀλλοῖον γὰρ ἔργον πῆαισε
 ὁ δῆς. ἀλλὰ ὅτε πελαργῶν νεοασαὶ ἐπὶ ῥοῦ τῶ.
 πῆαισε δ' αὖ, ὅτε ἀπώλλεσε τὸν αἰδήμονα. τὸν πι-
 στόρ. τὸν φιλόξενορ. τὸν κόσμιον. ποτ' ἐπῆαισε ὁ
 Ἀχιλλεύς. ὅτε ἀπέθανεν ὁ Πάριος κλέος; μὴ γένοι-
 το. ἀλλ' ὅτε ὠργίζετο. ὅτε κορασίδιον ἐκλεπε-
 ὅτ' ἐπελάθετο ὅτι παρέστιν ἐκ ἡδὴ τῷ ἐρωμένῳ
 κτῆσαι, ἀλλ' ἡδὴ τῷ πολέμῳ. ταῦτ' ἐστὶ τὰ
 ἀνθρώπων πῆαισματα. τὸ τοῦ ἐστὶν ἡ πολιορκία. τὸ
 ἐστὶ κατὰ σκαφή. ὅταν τὰ δόγματα τὰ ὀρθὰ κα-
 θαιρῇται. ὅταν ἐκείνα διαφθείρηται. ὅταν ἔρ' γυ-
 νῆες ἀγωνταὶ καὶ παιδία αἰχμαλωτίζηται.
 καὶ ὅταν

καὶ ὅταν αὐτοὶ κατὰσφάζωνται. ταῦτα οὐκ ἔστι
κακὰ; πόθεν οὖν τὸ τοῦ προσδοξάζεις; καὶ μὲν δι-
δάξοι. οὐ. ἀλλὰ πόθεν σὺ λέγεις ὅτι οὐκ ἔστι κα-
κὰ. ἔλθωμερ ἰδὲ σὺ κακόννας. φέρε τὰς παρολή-
ψας. διὰ τοῦτο ὅτι ἐκ ἑστὶ ἱκανὸς θαυμάσαι ὅτι γινώ-
μενον. ὅπου βάρε κρῖναι δέλομερ, ἐκ ἡκὴ κρῖνο-
μερ. ὅπου τὰ δὲ θέα καὶ σρεβλὰ οὐκ εἰκὴ ἀπώλως
ὅπου διαφέρει ἡμῖν γινώσκει ὅτι κατὰ τὸν τόπον ἀ-
ληθές, ὅθεν ποθ' ἡμῶν οὐδεὶς οὐδὲρ ἡκὴ ποιήσει.
ὅπου ὅτι τὸ πρῶτον καὶ μόνον αἰτιόρ ἐστὶ τὸ κατὰ-
θεῶν ἢ ἀμαρτανειρ, τὸ δὲ ροεῖρ ἢ δυσροεῖρ, τὸ ἀτυ-
χεῖρ ἢ δὲ τυχεῖρ, ἐνθάδε μόνον ἡκῶι καὶ παροπε-
τεῖς. οὐδαμοῦ ὁμοίον πρὸς γὰρ. οὐδαμοῦ ὁμοίον ἡ
κακόνι. ἀλλὰ πρὸς φάνη, καὶ δὲ θὺς ποῖα τὸ φανέρ.
κρείστωρ γὰρ εἰμι τὸ ἀχλιδέως ἢ τὸ ἀγαμέμνο-
νος, ἵν' ἐκεῖνοι μὲν δὲ τὸ ἀκολουθῆσαι τοῖς φαινομέ-
νοις, τοιαῦτα κακὰ ποιήσωσι καὶ πάθωσι, ἐμοὶ ὅτι
μὴ ἀρεκὴ ὅτι φαινόμενον; ὅτι ποῖα τραγωδία ἀλ-
λὴ ἀρχὴν ἔχει. Ἀρεκὴς Εὐριπίδου. τί ἐστὶ τὸ φαι-
νόμηνον. Οἰλίπους Σοφοκλέους. τί ἐστὶ ὅτι φαινό-
μηνον. Φοῖνιξ τὸ φαινόμενον. Ἰππόλυτος τὸ φαι-
νόμηνον. τὸτον ὅτι μηδεμίαν ἰδιότητα ποιῶ-
σαι τίνος

δαι, τίν' ὅς ὑμῖν δοκεῖ. τίνες ὃ λέγονται οἱ παν-
τὶ τῷ φαινομένῳ ἀκολουθοῦντες; μαρινόμενοι.
ἡμεῖς οὐκ ἄλλο τί ποιοῦμεν.

Περὶ βίαιας.

κθ'.

Ὅτι τῷ ἀγαθοῦ, προαίρεσις ποιά. τῷ κα-
κοῦ, προαίρεσις ποιά. τί ἔρ τὰ ἐκτός;
ἔλαμ τῇ προαίρεσιν, πῶς ἂν ἀναστροφῇ
μὴν, τὸ βίαιον τῷ ἰδίῳ ἀγαθῷ ἢ κακοῦ. πῶς τῷ
ἀγαθῷ τὸ βίαιον; ἂν τὰς ἑλπίδας μὴ θάυμαστον. τὰ
ἔρ πῶς τῇ ἑλπίδι δόγματα, ὅρθα μὴ ὄντα, ἀγα-
θῶν ποιεῖ τὴν προαίρεσιν. σβεβλὰ ὃ καὶ διεσπασ-
μένα, κακίῳ. τοῦτο τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικε. ὁ
φησὶν, εἴ τι ἀγαθὸν θέλεις, πῶς σεαυτῷ λάβε. οὐ
λέγεις. οὐκ ἄλλὰ πρὸ ἄλλου. μή ἄλλὰ πῶς σεαυτῷ.
λοιπὸν ὅταν ἀπειλῇ ὁ τύραννος ὁ καλῇ, λέ-
γω τίνι ἀπειλεῖ. ἂν λέγῃ δέσω σε, φημὶ ὅτι ταῖς
χερσὶν ἀπειλεῖ καὶ τοῖς ποσὶν. ἂν λέγῃ βραχίλο-
κοπήσω σε, λέγω. τῷ βραχίλῳ ἀπειλεῖ. ἂν λέ-
γῃ φεβουλακίῳ σε βαλῶ, ὅλα τῷ σαρκιδίῳ. καὶ
ἐξορισμὸν ἀπειλῇ, τὸ αὐτό. σοὶ οὐκ οὐδὲν ἀπει-
λεῖ; εἰ πέπονθα ὅτι ταῦτα οὐδὲν ὄντι πρὸς ἐμὲ,
οὐδὲν.

οὐδὲρ· εἰ δὲ φοβοῦμαι τι τούτων, ἐμοὶ ἀπειλεῖ
 τίνα λοιπὸν δέδοικα· τὸν τίνωρ ὄντα κύριον. Τῇ
 ἐπ' ἐμοί; οὐδὲ εἰς ὅτι. Τῇ οὐκ ἐπ' ἐμοί; κὴ τί μοι
 αὐτῶρ μέλει; ὑμεῖς οὖν οἱ φιλόσοφοι διδάσκετε
 κατὰ φρονεῖν τῇ βασιλείῳ; μὴ γένοιτο· τίς ἡ-
 μῶν διδάσκει ἀντιποιεῖσθαι πρὸς αὐτοὺς τῇ ὥρ
 ἐκείνοι ἐχουσιν ῥυσάει; ὃ σωματίον λάβε· τίλῳ
 κτῆσιν λάβε· τίλῳ φήμιν λάβε· εἶθι πρὸς ἐμὲ λά-
 βει· ἄρ τινας τούτων ἀναπέθω ἀντιποιεῖσθαι, ἵνα ὅν
 τι ἐγκυκλίτω μοι· ναί· ἀλλὰ κὴ τῇ δογματικῇ ἀρ-
 χῇ· δέλω· κὴ τίς σοι ταύτῃ τίλῳ ἔξυσιον δέδωκε·
 ποῦ δυνάσκει νικῆσαι δόγμα ἀλλοτρίου· προσά-
 γων φησὶν αὐτῷ φόβον, νικῶσω· ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸ
 αὐτὸ ἐνίκησεν, ὅτι ὑπ' ἄλλου ἐνίκηθη; προσάγει
 ὁ δὲ ἄλλο νικῆσαι δύναται, πολλὴ αὐτῇ αἰατήρ·
 διακτεῖτο κὴ ὁ τῷ θεοῦ νόμος κρατιστὸς ὅτι κὴ δικαιο-
 τatos· ὃ κρείσσει αἰεὶ περιγινώσκω τὸ χειρόν·
 κρείττονες εἰσιν οἱ δέκα, ὅτι ἐνός· πρὸς τί· πρὸς ὃ
 δῆσαι· πρὸς τὸ ἀποκτεῖναι· πρὸς ὃ ἀπαγαγεῖν,
 ὅπου δέλωσι· πρὸς ὃ ἀφελῆσθαι τὰ ὄντα· νικῶσι
 τοίνυν οἱ δέκα τῷ ἐνῷ, ἐν τούτῳ ἐν ᾧ κρείστωνες εἰσιν·
 ἐν τίνι ὅρ χειρόνους εἰσιν; ἄρ ὁ μὴ ἔχει δόγματα ὁρ-
 θὰ, ὁ

θὰ, ὃ ὃ μὴ. τί οὐκ ἐν τῷ τῷ δυνάμει νικῆσαι. πό-
 δερ; εἰ δ' ἰσάμεθα ἡδὲ ζυγοῦ, ἔκ' ἔδει ἄρ' βαρύν-
 τῳ καὶ δελκύσαι; Σωκράτης ἔρ' ἵνα πᾶσι ταῦ-
 τα ὑπ' Ἀθιωχίωρ; ἀνδρῶ ποδὸρ τί λέγεις ὃ Σω-
 κράτης. ὡς ἔχει ὃ πρᾶγμα λέγε. ἴν' οὐκ ὃ Σω-
 ματίορ. κράτοις * πρᾶγματι πορ ἀπαχθῇ καὶ συρῇ ὑπὸ τῶν
 ἰχυροτέρων εἰς δεσμοτήριον, ὃ κῶνείορ τις δὲ
 τῶν σωματίων τῶν Σωκράτους, καὶ κείνο ἀποφύγη,
 ταῦτά σοι φαίνεται θανμασά; ταῦτα ἄδικα; ἡδὲ
 τῷ τοῖς ἐγκλείς τῷ θεῷ; ἔδερ ἔρ' εἶχε Σωκράτης
 ἀντὶ τῶν. ποῦ ἔρ' ἡ οὐσία αὐτῷ τῷ ἀγαθῷ. τί νι
 προχῶμερ. σοί, ἢ αὐτῷ. καὶ τί λέγει ἐκείνῳ. ἐμέ
 δ' ἄνυτῳ καὶ μέλιτῳ ἀποκτείνει μὴ δυνάμει
 πα, βλάψαι δ' οὐ. ὃ παλιν. εἰ ταῦτα τῶν θεῶν
 φίλορ, ταῦτα γενέσθω. ἀλλὰ δειξέορ ὅτι χείρονα
 ἔχωρ δόγματα, κρατεῖ τῷ κρείττονῳ ἐν δίγμα-
 σιν. οὐ δειξίς, οὐδ' ἐγγύς. νόμῳ γὰρ τὸ φύσεως
 καὶ τῷ θεῷ ἔτῳ. ὃ κρείστωρ αἰεὶ περιγενέσθω τῷ
 χείρονῳ. ἐν τίνι; ἐν ᾧ κρείστωρ ἐστὶ σῶμα σῶμα
 τῳ ἰχυρότῳ. οἱ πλείονες, τῷ ἐνός. ὃ κλέπτης
 τῷ μὴ κλέπτου. διατῆτο καὶ γὰρ τὸν λύχνου ἀπό-
 λεσθ. ὅτι ἐν τῷ ἀγρυπνεῖ μὴ κρείστωρ ἢ ὃ κλέ-
 πτης.

πῆς· ἀλλ' ἐκεῖν· τοσοῦτον ὠνόματο λύχνον· ἀν-
 τὶ λύχνου κλέπτης ἐγένετο· ἀντὶ λύχνου ἄπιστος·
 ἀντὶ λύχνου θηριώδης· τὸ τοῦτο ἔδοξε· αὐτῷ λυσι-
 τελεῖν· ἔσω· ἀλλ' εἰληπταί μιν τίς τῶ ἱματίου, ὃ
 ἔλκει με εἰς τὴν ἀγοράν· εἴτα ὑδικραυγάζουσιν
 ἄλλοι· φιλόσοφε· τί σε ὠφέληκε τὰ δόγματα·
 ἰδὼν σύρην εἰς τὸ δεσμωτήριον· ἰδὼν μέλλεις βραχι-
 λοκοπεῖσθαι· καὶ ποῖον ἐπραξάν ἄρ' ἴσασιν ἡμεῖς,
 ἵνα ἄρ' ἰσχυρότερον· ὑδικαίωται μου τὸ ἱμάτιον
 μὴ σύρωμαι; ἵνα ἄρ' με δέξω περιπαλῶντες ὅς τ' ὁ
 δεσμωτήριον ἐμβαλῶσι μὴ ἐμβληθῶ; ἄλλο οὐκ
 οὐδὲρ ἔμαθον; ἔμαθον, ἵνα πᾶν τὸ γινόμενον ἰδῶ
 ὅτι ἄρ' ἀπροαίρετον ἢ, οὐδὲρ ἐστὶ πρὸς ἐμέ· πρὸς
 τὸ τοῦτο οὐκ ὠφελησάμην· τί οὐκ ἐν ἄλλῳ ζητεῖς
 τὴν ὠφέλειαν, ἢ ἐν ᾧ ἔμαδες; καὶ θήμι· λοι-
 πόν ἐν τῇ φυλακῇ λέγω· ὅτι ὅσα ταῦτα κραυγάζω,
 οὔτε τὸ σημαίνοντός μου ἀκούει, οὔτε τὸ λεγο-
 μένῳ παρακολυθεῖ· οὔτε ὅλως με μέληκερ αὐτῷ
 φέρονται πρὸς τὴν φιλοσόφῳ τί λεγούσιν ἢ τί ποιεῖ-
 σιν· ἀφ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἐξελθε πάλιν ἀπὸ τῆς φυλα-
 κῆς· εἰ μὴ κέτι χρεῖον ἔχετε μου ἐν τῇ φυλακῇ
 ἐξέρχομαι· ἄρ' πάλιν χῆτε, φελεύσομαι· μέχρι
 τίν·

τίνος· μέχρις ἂν ὁ λόγος αἰρῇ σιωεῖν αἰ με τῷ σῶ
 ματίω· ὅταν ὃ μὴ αἰρῇ, λάβετε αὐτὸ καὶ ὑγιαίνετε.
 μόνον μὴ ἀλογίστως· μόνον μὴ μαλ' αὖτως· μὴ ἐκ
 τῆς τυχούσης προφάσεως· πάλιν γὰρ ὁ θεὸς ἐβού-
 λεται· χρεῖα γὰρ ἔχει κόσμου τοιούτου, τῶν ἡδὲ
 γῆς ἀναστροφολογῶν τοιούτων· ἔα δὲ σημήνη τῶ
 ἀνακλητικῶν ὡς τῷ Σωκράτει, πείθεσθαι δεῖ τῷ
 σημαίνοντι ὡς στρατηγῶ· τί οὐκ ἔλεγε δὲ ταῦτα
 πρὸς τοὺς πολλοὺς; ἵνα τί· ἐγὼ γὰρ ἀρκεῖ τὸ αὐτὸν
 πείθεσθαι; τοῖς γὰρ παισὶν ὅταν προσελθόντα
 κροτῇ καὶ λέγῃ, σήμερον Σατορνάλια ἀγαθὰ, λέ-
 γομεν οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ ταῦτα; ἔδοκίμως· ἀλλὰ καὶ
 αὐτοὶ ἡδικοροῦντες· καὶ σὺ τοίνυν ὅταν μεταπί-
 σσῇ τινα μὴ διωγῇ, γίνωσκε ὅτι παισίον ἐστὶ· καὶ
 ἡδικοροῦται αὐτῷ· ἔα δὲ μὴ τῷ τοῦ δέλησιώπα λου-
 πόρ· τούτων δεῖ μεμνηῖσθαι· ὁ κληδέντα εἰς πινὰ
 τοιαύτην περισκίρῃ, φέρεται ὅτι ἐλήλυθε ὁ καιρὸς
 τῷ ἀπολείξαι ἢ πεπαιδευμένῳ· * νῦν γὰρ ἀπὸ χο-
 λῆς ἀπὸρ εἰς περισκίρῃ, ὁμοίως ὅτι τῷ μεμελε-
 τηκότι συλλογισμοὺς ἀναλύει· καὶ τις δὲ λόγον
 αὐτῷ προτείνει, λέγει· μᾶλλον μοι πεπλεγμένον
 κομψῶς προτείνειτε, ἵνα γυμνασθῶ· καὶ οἱ ἀ-
 θληταί

θληταὶ τοῖς κούφοις νεανίσκοις δυσχερεστούσι. οὐ
 βασιάζει με φησί. οὗτός ἐστιν ἀφ' ἧς νέεσθαι; οὐ.
 ἀλλὰ καλέσαντες τοῦ καιροῦ κλέειν δεῖ καὶ
 λέγειν. ἡδελορ ἐπὶ μανθάνειν. τίνα. εἰ ταῦτα οὐκ
 ἔμαδες οὐχ ὥς ἔργω δεῖξαι, πρὸς τί αὐτὰ ἔ-
 μαδες. ἐγὼ πῶς οἶμαι τῇ καθήμενῳ ἐν ταῦθα
 ὁλίνειν αὐτὸν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ λέγειν. ἐμοὶ νῦν πε-
 ρίσασθαι μὴ ἔρχεσθαι τοιαύτῳ, ὅποιά τ' ἐγὼ ἐλή-
 λυδερ. ἐμὲ νῦν κατασβεβῆσαι καθήμενον ἐν γω-
 νίᾳ, λιωόμενον σεφανωθῆναι ὀλύμπια; πότε τίς
 ἐμοὶ καταμελεῖ τοιοῦτον ἀγῶνα. ὅπως ἔχειρ ἔλει
 πάντας ὑμᾶς. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς καίσαρσιν μονομα-
 χοῖς ἴσιν τινες οἱ ἀγανακτοῦντες ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν
 προάγει, οὐδὲ ζυγνύει. καὶ ἀΐχενται τῷ δαίμονι. ὅ-
 τι προσέρχονται τοῖς ὑπὸ τῶν δαίμονι μονομα-
 χῆσαι. ἔξ ὑμῶν δ' οὐδεὶς φανήσεται τοιοῦτος; ἡ-
 δελορ πάλῃ εἰπὶ αὐτὸ τῷ καὶ ἰλεῖρ τί μου
 ποιεῖ ὁ ἀθλητής. πῶς μελετᾷ τὴν ὑπόδεσιν. ὅς δ' ἐ-
 λω φησὶ τοιαύτῳ. ἡδὲ σοὶ γὰρ ὅστι λαβεῖν ἡδὲ
 λεις ὑπόδεσιν. δέδοται σοὶ σῶμα τοιοῦτον. γονεῖς
 τοιοῦτοι. ἀδελφοὶ τοιοῦτοι. πατὴρ τοιοῦτος. τάξις
 ἐν αὐτῇ τοιοῦτη. εἴτα λέγεις μοι ἐλθῶρ, ἀλλὰ-
 ξόρ μοι

ξέρ μοι τιὺ ὑπόδεσιρ . εἴτα οὐκ ἔχεις ἀφορμὰς
 πρὸς τὸ χηρέσασθαι δοθείση . σὺρ ἐστὶ πρὸς τῆναι . ἐμὸρ
 μελετήσασθαι καλῶς . οὐ . ἀλλὰ μὴ τοιοῦτό μοι πρὸς
 βάλης τροπικὸρ , ἀλλὰ τοιοῦτορ . μὴ τοιαύτω ἐπε
 νέγκης τιὺ ὑποφοράρ , ἀλλὰ τοιαύτω . ἐστὶ χρόνος
 τάχα ἐν ᾧ οἱ βραγυδοὶ οἰήσονται ἑαυτοὺς εἶναι πρὸ
 σωπείας , ὅ ἐμβάδας , ὅ τὸ σύρμα . ἄνθρωπε . ταῦ-
 τα ὑλὼν ἔχεις καὶ ὑπόδεσιρ . φθέγξαι τι . ἵνα εἰδῶ
 μεν πότῃρορ βραγυδοὺς εἶ ἢ γελωτοποιός . κοινὰ
 γὰρ ἔχουσι τὰ ἄλλα ἀμφοτέρω . διατῆτο ἂρ ἀφέ-
 λη τίς αὐτὴ καὶ τὰς ἐμβάδας καὶ τὸ προσωπείορ , καὶ
 ἐν εἰδῶλῳ αὐτὸρ προσαγάγη , ἀπώλετο ὁ βραγυ-
 δοὺς , ἢ μένει . ἂρ φωνὴν ἔχει , μένει . καὶ ἐνθάδε λάβε
 ἡγεμονίαν . λαμβάνω . καὶ λαβὼρ δεικνύω πῶς
 ἄνθρωπος ἀναστρέφεῖ πεπαυδὸν μὲν . Δὲς τιὺ
 πλάτυσημορ , ὅ ἀναλαβὼρ ῥάκη πρὸς ἐλθε ἐν
 προσώπῳ τοιούτῳ . τί ἔρ . ὅ δέδοται μοι καλὴ φωνή
 νὺν εἰσενεγκεῖν . πῶς ἔρ ἀναβαίνεις νυῖ . ὥς μάρ-
 τυς ἔσῃ τῷ δεῖν κακῆς μὲν . ἔρχου σὺ καὶ μάρτυ-
 ρησὺρ μοι . σὺ γὰρ ἄξιός εἰ προσαχθῆναι μάρτυς
 ὑπ' ἐμῶ . μή τι τῶν ἐκτὸς τῷ προαιρέσεως ἀγαθὸρ
 ἐστὶ ἢ κακὸρ ; μή τινα βλάβη ; μή τι ἐπ' ἄλλῳ
 τιῷ

τὴν ὠφέλειαν ἐποίησα τὴν ἐκείνου, ἢ ἐφ' αὐτῷ;
 τίνα μάρτυριαν δίδως ἑδὲ θεῷ. ἐν λεινοῖς ἡμεῖς κύ-
 ριε καὶ δυσυχῶ. οὐδεὶς μου ἰδίωσεν. οὐδεὶς μοι
 δίδωσι. οὐδὲρ πάντες φέρουσι. πάντες κακολογοῦ-
 σι. ταῦτα μέλλεις μάρτυρεῖν καὶ κατακλίνειν τὴν
 κλῆσιν ἣν κέκληκεν, ὅτι σὲ ἐτίμησε τοιαύτῳ τι-
 μῇ, καὶ ἄξιον ἡγήσατο προσαγαγεῖν εἰς μαρτυ-
 ρίαν τηλικαύτην; ἀλλ' ἀπεφύατο ὁ ἔχωρ τὴν
 ἰζουσίαν, κρίνω σε ἀσεβῆ καὶ ἀνόστον ^{εἶν}. τί σοι γέ-
 γονεν. ἐκρίθη ἀσεβής, καὶ ἀνόστι ^{εἶν}. ἄλλο οὐ-
 δὲρ; οὐδὲρ. εἰ ὅτι πᾶσι συνημμένους πνὸς ἰδικεκρίθη
 καὶ ἐδεδώκει ἀποφασιν, ὅτι εἰ ἡμέρα ^{εἶν} φῶς εἶ-
 ναι, κρίνω ψεύδους ^{εἶν}, τί ἐγγράφει ἑδὲ συνημμέ-
 νῳ. τίς οὐθάδε κρίνει. τίς κατακρίνεται. ὅτι συ-
 νημμένον, ἢ ὁ ἰσαπατηθεὶς πᾶσι αὐτῷ. ὅτος ὅτι πο-
 τε ὁ ἔχωρ ἰζουσίαν τῷ ἀποφύαται τι πᾶσι σοῦ,
 οἶδε τί ^{εἶν} ὁ βύσεβός ἢ ὁ ἀσεβής. μεμελέτηκεν
 αὐτό. μεμάθηκεν. ποῦ. πᾶσι τίνι; εἴτα μουσικὸς ἢ
 ἐκ ἰδίωσεν αὐτῷ ἀποφανομένους πᾶσι τῇ νήτης
^{εἶν} ὑπάτη. οὐδὲ γεωμετρικὸς, ἅρ' ἰδικρίνηται
 ἀπὸ κέντρου πρὸς τὸν κύκλον πρὸς ἀπὸ πύθους μὴ
^{εἶν} ἴσας. ὅτι ταῖς ἀληθείαις πεπαλλομένον, ἀν-

θρώπου ἀπαιδὲς του ἰδιωγραφέσεται, ἰδικρίνον-
 τός ἑ πῶς ὅσον καὶ ἀνοστή, καὶ ἀλίκου καὶ δικαίου;
 ὡ πολλῆς ἀδικίας τῇ πεποιθὲς μόνων. ταῦτα ἔρ-
 ῆμαδες ἐνταῦθα; ἐ δέλες τὰ μὲν λογάρια τὰ πῶς
 τούτων ἄλλοις ἀφείναι ἀταλαιπώροις ἀνθρώπα-
 ρίοις, ἢ ἐν γυνίκα καθεζόμενοι μιδαρία λυμβά-
 νωσιρ, ἢ γογγύζωσιρ, ὅτι οὐδεὶς αὐτοῖς παρέχει ἔ-
 δερ, σὺ δὲ χεῖρας παρελθὼν οἷς ἔμαδες; οὐ γὰρ λο-
 γαρία ὅσι τὰ λείποντα νυν. ἀλλὰ γέ μιν τὰ βι-
 βλία τῇ σπικῶν λογαρίων. τί ἔρ ὃ λείπερ ἔ-
 σιρ; ὁ χερσόμενος ὁ ἔργω μῆτυρήσων τοῖς λόγοις.
 τὸ τὸ μοι ὅ πρόσωπον ἀνάλαβε. ἵνα μή κετι πα-
 λαιοῖς ἐν τῇ χολῇ πῶς δειγματοὶ χῶμεθα. ἀλλὰ
 ἔχω μὲν π καὶ καθ' ἡμᾶς πῶς δειγματο. ταῦτα ἔρ τί-
 νθ ὅσι διαρεῖρ; τὸ χολάζοντθ. ἐπὶ γὰρ φιλο-
 θέωρον ὅ ζῶον ὁ ἀνθρώπος. ἀλλ' αἰσχρόν ὅσι δια-
 ρεῖρ ταῦτα ἔπως ὡς οἱ δραπετάται. ἀλλ' ἀπεριανῶ
 πως καθῆσθαι καὶ ἀκούειρ. νυν μὲν φραγᾶσθαι. οὐχ
 ὡς ἐκεῖνοι ποιοῦσιρ. ἅμα μὲν ἐπέση, ὅ ἐπ' ἔνεσε τὸρ
 βραγυδύρ. ἅμα ὃ περιεβλέφατο. εἶτα ἄρ ἵς φθέγ-
 ξηται κύριοι, δούτους σεσίβηνται. ταρασσινται. αἰ-
 χροῖ ὅσιρ οὕτω καὶ τοὺς φιλοσόφους διαρεῖρ τὰ
 ἔργα

ἔργα τῆς φύσεως. τί γὰρ ὄσι κύριθ; ἄνθρωπος
 ἀνθρώπου κύριθ οὐκ ἔστι. ἀλλὰ θάνατθ καὶ
 ζωὴ καὶ ἡδονὴ καὶ πόνθ. ἐπεὶ χωρὶς τούτων ἄρα
 γέ μοι ὄρ καίσακρα, καὶ ὅφει πῶς ὄναιθω. ὅταν
 δὲ μετὰ τούτων ἔλθῃ βροντῶν θ ἀστράπτωρ, ἐγὼ
 ὃ ταῦτα φοβῶμαι, τί ἄλλο, ἢ ἐπὶ γνώσκω τὸν κύ-
 ριον ὡς ὁ δραπέτης. μέχρι δ' ἂν ὅτιν᾽ ἀνοχθῶ
 ἄρ' τούτων ἔχω, ὡς δραπέτης ἐπίσταται διαφεύγει,
 οὐ τῷ καὶ γῶ. λούομαι. πίνω. ἀδῶ. πάντα δὲ μετὰ
 φόβου καὶ ταλαιπωρίας. ἔαρ δ' ἔμαυτὸν ἀπολύ-
 σω τῇν θεωοτῶν, τοῦ τέστι ἐκείνων δι' ἃ οἱ θεωο
 ται εἰσὶ φοβεροί, ποῖον ἐπὶ πράγμα ἔχω, ποῖον ἐπὶ
 κύριον. τί οὖν. κηρύσσειρ δεῖ ταῦτα πρὸς πάν-
 τας; οὐ. ἀλλὰ τοῖς ἰδιώταις συμπεριφέρεται θ
 λέγειρ. οὗτος ὁ αὐτῷ ἀγαθὸν οἶεται, τὸ το καὶ μοι
 συμβουλεύει. συγγνώσκω αὐτῷ. καὶ ὅρ Σωκρά-
 τῆς συγγνώσκεθθ ἡδὲ τῆς φυλακῆς κλάοντι
 ὅτε ἔμελλε πίνειρ τὸ φάρμακον. καὶ λέγει ὡς γεν-
 νάως ἡμῖς ἀποδεοῦκε. μήτι ἔρ ἐκεῖνῳ λέγει
 ὅτι διαττο τὰς γυναῖκας ἀπελύσκειρ; ἀλλὰ τοῖς
 γνωρίμοις, τοῖς διωαμένοις αὐτὰ ἀκούσαι. ἐκεί-
 νῳ δὲ συμπεριφέρεται ὡς παιδίῳ.

τί λείπρόχειρον ἔχειν οὐ ταῖς
 πρὸς ἀσέστῃ. λ.

Ο Τὰρ εἰσὶν πρὸς τινὰ τῶν ὑπερεχόντων
 μέμνησο ὅτι καὶ ἄλλος ἄνωθεν βλέπει τὰ
 γινόμενα. καὶ ὅτι ἐκείνῳ σε δεῖ μάλλον
 ἀρῆσκειν, ἢ τότῳ. ἐκεῖνος ὅρ σου πυνθάνεται, φυ-
 γῆρ καὶ φυλακῇ καὶ δεσμῷ καὶ θάνατον καὶ ἀδιξίαν.
 τί ἔλεγες οὐ τῇ χολῇ. ἐγὼ ἀδιάφορα. νῦν ὅρ τί-
 να αἰτὰ λέγεις. μή τι ἐκείνα ἡλλάξῃ; ὅ. οὐ οὐ
 ἡλλάξῃ; ὅ. λέγε ὅρ τίνα ὅστις ἀδιάφορα. λέγε καὶ
 τὰ ἐξῆς τὰ ἀπροαίρετα. οὐδὲρ πρὸς ἐμέ. λέγε. ὅ
 τὰ ἀγαθὰ τίνα ἡμῖν ἐδόκει. προαίρεσις οἷα δεῖ ὅ
 χρῆσις φαντασιῶν. τέλει ὅ τί; ὅ σοὶ ἀκολουθεῖν
 ταῦτα. καὶ νῦν λέγεις ταῦτά; καὶ νῦν λέγω. ἀπι-
 λοιπὸν ἔσω θάρσυνον καὶ μεμνημένους τέτων. καὶ ὅτι
 τί ἐστὶ νέος μεμελετηκὸς ἢ δεῖ, οὐ ἀνθρώποις ἀμε-
 λετήτοις. ἐγὼ μὲν νῦν δεῖς φαντάζομαι ὅτι πέ-
 ση ὅ τοιοῦτον. τί οὕτω μέγαλα καὶ πολλὰ πᾶ-
 σκόβαζόμεθα, πρὸς ὃ μηδὲρ; τί τοῦτο ἡ δόξα; τί
 το τὰ πρόθυρα; οἱ κοιτωνῆται; οἱ ἥ τῃ μαχαίρας;
 τέτων ἕνεκα ὅ πολλὰς λόγους ἤκουον; ταῦτα ὅ
 δὲρ ἡ. ἐγὼ δὲ ὡς πρὸς μέγαλα πᾶσκόβαζόμεν.

Πίναξ τῆς δευτέρου βιβλίου.

- α'. Ὅτι ἔμάχεται τὸ θεῶν ἔργον, τῷ δὲ λαβρεῖται.
 β'. Περὶ ἀταξίας.
 γ'. Πρὸς τοὺς συνισκάντας πινὰς τοῖς φιλοσό-
 φοις.
 δ'. Πρὸς τὸν ἡδὴ μοιχείᾳ ποτὲ κατειλημμέ-
 νον.
 ε'. Πῶς συνυπάρχει μεγαλοφροσύνη ὅτι ἡδὴ
 μέλεια.
 ς'. Περὶ ἀδιαφορίας.
 ζ'. Πῶς μαντεύεται.
 η'. Τίς οὐσία τῆς ἀγαθοῦ.
 θ'. Ὅτι οὐ δυνάμενοι τινὲς ἀνθρώπου ἐπαγγέ-
 λιαρ πληρῶσαι, τινὲς φιλοσόφου προσ-
 λαμβάνομεν.
 ι'. Πῶς ἀπὸ τῆς ὀνομάτου τὰ καθήκοντα ὁρί-
 σκεται.
 ια'. Τίς ἀρχὴ φιλοσοφίας.
 ιβ'. Περὶ διαλέγεσθαι.
 ιγ'. Περὶ τῆς ἀγωνιᾶς.
 ιδ'. Πρὸς Νάσωνα.

16. Πρὸς τὰς σκληρῶς πινῶν ὥρ' ἐκρίναρ ἐμμέ-
νοντας.
17. Ὅτι οὐ μελετῶμεν χρῆσθαι τοῖς πῶδε ἀγα-
θῶν καὶ κακῶν δόγμασι.
18. Πῶς ἐφαρμυστέον τὰς πολλὰς αἰτίαις με-
ρους.
19. Πῶς ἀγωνιστέον πρὸς τὰς φαντασίας.
20. Πρὸς τὰς μέχρι λόγων μόνον ἀναλκμβα-
νοντας τὴν τῆς φιλοσοφίας.
21. Πρὸς Ἐπικουρίους καὶ Ἀκαδημαϊκούς.
22. Πρὸς ἀνομαλίας.
23. Πρὸς φιλίας.
24. Πρὸς τῆς τῆς λέγειν διωάμεως.
25. Πρὸς πῶς τῆς οὐκ ἡξιομένῳ ὑπ' αὐτῆς.
26. Πῶς ἀναγκαῖα τὰ λογικά.
27. Τί τὸ ἴδιον ἀμνησθήματ'.

ὍΤΙ

ὍΤΙ ΟΥ ΜΑΧΕΤΑΙ ΤΟ

Δαρρῶν ἔξω βίλα-
βείδαι.

Παράδοξον μὲν τυχὸν φαίνεται ποίησεν ἄξιον
μενον ἑκαστὸν τῶν φιλοσόφων. ὅμως ἡ σκεψά-
μεθα κατὰ διωάμην, εἰ ἀληθὲς ὅστις τὸδε. ἢ ἢ ἄ-
μα μὲν βίλαβῶς, ἅμα δὲ Δαρρῶν ὡς πάντα
ποιεῖν. ἐναντίως γὰρ πως δοκεῖ ἔξω Δαρρῶν λέγειν τὸ
βίλαβῶς. τὰ δ' ἐναντία οὐδαμῶς συνυπάρχει. τὸ
δὲ φαινόμενον πολλοῖς ἐν ἔξω τόπῳ παράδοξον,
δοκεῖ μοι τοιούτου πινὸς ἔχειν. εἰ μὲν γὰρ πρὸς
ταυτὰ ἡξιούμεν χρῆσθαι τῇ τ' βίλαβῶς καὶ ἔξω
Δαρρῶν, δικαίως ἂν ἡμῶς ἡπιδῶντο, ὡς τὰ ἀσύνακτα
συνάγοντας. νυνὶ δὲ τί λεινὸν ἔχει τὸ λεγόμενον.
εἰ γὰρ ὑγῆ ταῦτ' ἐπὶ τὰ πολλὰ καὶ μὴ φημέναι.
πολλὰ καὶ δ' ἀποδεικνύμενα, ὅτι ἡ οὐσία τ' ἀγα-
θὸν ὅστις ἐν χρήσει φαντασῶν καὶ τῷ κακοῦ ὡσανύ-
τως. τὰ δ' ἀπροαίρετα ὅτε τῷ τῷ κακοῦ δέχεται
φύσιν οὐτε τῷ τῷ ἀγαθοῦ, τί παράδοξον ἄξιον
οἱ φιλόσοφοι, ἢ λέγουσιν, ὅπου μὴ τὰ ἀπροαίρετα
ἐκείνῳ Δαρρῶν ἔσω σοι. ὅπου δὲ τὰ προαιρετικά

ἐκεῖ ἢ δολαφεία. ἢ γὰρ ἐν κακῇ προαίρεσει τὸ κα-
κόν, πρὸς μόνον ταῦτα χῆναι ἀξιόν τῇ δολα-
φείᾳ. εἰ δὲ τὰ ἀπροαίρετα καὶ μὴ ἐφ' ἡμῖν, οὐδὲρ
πρὸς ἡμᾶς, πρὸς ταῦτα θεῶν δαρξά χρυσέον. καὶ
οὕτως ἅμα μὲν δολαφεῖς, ἅμα δὲ δαρξά λέοι ἐσθ-
μεθα. Ἐνὶ δὲ δία διὰ τὴν δολαφείαν δαρξά λέοι.
διὰ γὰρ τὸ δολαφεῖσθαι τὰ ὄντως κακὰ, συμβήσε-
ται δαρξέειν ἡμῖν πρὸς τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. λοι-
πὸν ῥί μεις τὸ τῇ ἐλαφάρ πάχομεν. ὅτε φοβουῖ-
ται φόβουσαι αἱ ἔλαφοι τὰ πῖλινά, πῦν σρέπν-
ται καὶ πρὸς τίναν ἀναχωροῦσιν ὡς ἀσφαλῆ. πρὸς
τὰ δίκτυα. Ἐοῦτως ἀπόλλυται ἐναλλαξάσαι
τὰ φοβερά καὶ τὰ δαρξά λέα. οὕτω καὶ ἡμεῖς πῦν
χρώμεθα θεῶν φόβῳ. πρὸς τὰ ἀπροαίρετα. ἐν τί-
σι πάλιν δαρξέομεν ἀνασχεφόμεθα ὡς οὐδενὸς
ὄντος δεινοῦ ἐν τοῖς προαιρετικοῖς. Ἐξάπατι θῆ-
ναι οὐρ ἢ προπεσεῖν ἢ ἀναίχυντόν τι ποιῆσαι, ἢ
μετ' ἰδιθυμίας αἰσχροῦς ὀρεχθῆναι τινος, οὐδὲρ
διαφέρει ἡμῖν, ἄρ' ἴσον ἐν τοῖς ἀπροαιρετικοῖς
ὁλοχόμεν. ὅπου δὲ δάνατος ἢ φυγὴ ἢ πόιντος ἢ
ἀδοξία, ἐκεῖ τὸ ἀναχωρητικόν, ἐκεῖ τὸ σισθημέ-
νον. τοιγαροῦν ὡς ὁρ εἰκὸς εἶναι πρὸς τὰ μέγιστα
διαμρτάνον

διαμρτάνοντας, τὸ μὲν φύσει θάρρ' αἰέον, θ' α-
 οὐ κατὰ σκευὰς ὁ μερ' ἀπονενοημένον. ἵτα μὲρ' ἀναί-
 χυντορ. τὸ δ' ὀλκαβὲς φύσει καὶ αἰδημορ, δειλὸν
 καὶ ταπεινόν. φοβῶρ καὶ ταραχῶρ μετόρ. ἄρ' ὅτ'
 τίς ἐκεῖ μεταθῇ τὸ ὀλκαβὲς ὅπου προαίρεσιρ καὶ
 ἔργα προαίρεσέως, δόθ' ὅς' ἅμα τῷ δειλῷ ὀλκαβεῖ
 αἴς καὶ ἐφ' αὐτῷ κειμένῳ ἔξει τινὶ ἐκκλισιρ. ἄρ'
 δ' ὅπου τὰ μὴ ἐφ' ἡμῖν ὄσι καὶ ἀπροαίρετα, πρὸς
 τὰ ἐπ' ἄλλοις ὄντα τινὶ ἐκκλισιρ ἔχωρ, ἀναγκαί-
 ῳς φοβήσεται. ἀκατασταθήσει. ταραχθήσεται. οὐ
 ὅτ' θάνατος, ἢ πόνος φοβερόρ. ἀλλὰ τὸ φοβεῖσθαι
 πόνον, ἢ θάνατον. διὰ τὸ τοῦ ἐπαινοῦ μερ' εἰπόντα.
 ὅτι οὐ κατθανεῖρ ὅτ' δεινόν, ἀλλ' ἀποχρῶς θανεῖρ.
 εἰλεῖ ὅρ πρὸς μὲν τὸν θάνατον, τινὶ φυγῇ. πρὸς
 δὲ τὸ πρὸ αὐτοῦ δόγμα, τινὶ ἀνεπισχεψίαρ. καὶ τὸ
 ἀφειδές. καὶ τὸ ἀδιαφορητικόν. ταῦτα δ' ὁ Σωκρά-
 τῆς καλῶς ποιῶν, μορμολυκεία ἐκάλει. ὥς ὅτ' τοῖς
 παισὶ τοῖς τὰ προσωπεῖα φαίνεται δεινὰ καὶ φο-
 βερὰ δι' ἀπειρίαν, τιούτορ πὶ καὶ ἡμεῖς πάρομερ
 πρὸς τὰ πρᾶγματα. δι' οὐδὲρ ἄλλο, ἢ ὡς ὅτ'
 τὰ παιδία πρὸς τὰς μορμολυκείας. τί γὰρ ὄσι
 παιδίον. ἀγνοία. τί ὄσι παιδίον. ἀμαθία. ἐπεὶ
 ὅπου

ὅπου οἶδε καὶ κείνα, οὐδὲρ ἡμῶν ἔλαττον ἔχει. δάνα-
 τος τί ὄστι. μορμολύκειον. σφέλας αὐτὸ κατὰ μα-
 δε. ἰδοὺ πῶς οὐ δάκνει. τὸ σωματίον δεῖ χωρισθῆ-
 ναι τῷ πνυλματί, ὡς πρότερον ἐκχωρίσθη, ἢ νῦν
 ἢ ὑσδρον. τί ἔρ ἀγανακτεῖς ἢ νῦν. ἢ γὰρ μὴ νῦν, ὕσε-
 ρον. διατί; ἵνα ἡ περίοδος ἀνύηται τῷ κόσμῳ.
 χρεῖαν γὰρ ἔχει τῇ μὲν εἰς αὐτὸν, τῇ δὲ μελ-
 λόντων, τῇ δὲ λῦσμένων. πόνος τί ὄστι. μορμολύ-
 κειον. σφέλας αὐτὸ καὶ κατὰ μαδε. φραχὴς κί-
 νηται τὸ σαρκίδιον. εἴτα πάλιν λείως. ἄρ σοι μὴ
 λυσιτελῇ ἡ θύρα ἡνοικτα. ἄρ λυσιτελῇ; φέρε.
 πρὸς πάντα γὰρ λυοῖσθαι δεῖ τὴν θύραν. καὶ πρᾶ-
 γμα ἔκ' ἐχομεν. τίς ἔρ τούτων τῇ δογματῶν κατὰ
 πός. ὅνπερ δεῖ καὶ λυοῖσθαι τ' εἶναι καὶ πρὸς πᾶσι
 τοῖς ὅντι παιδολομοῖς. ἀταραξία. ἀφο-
 βία. ἐλθιδερία. οὐ γὰρ τοῖς πολλοῖς πᾶσι τούτων πι-
 στωτέον. οἱ λέγουσι μόνοις ἰδεῖναι παιδολομοῖς
 τοῖς ἐλθιδεροῖς. ἀλλὰ τοῖς φιλοσόφοις μᾶλλον. οἱ
 λέγουσι μόνοις τοὺς παιδολοθέντας ἐλθιδεροῖς εἶ-
 ναι. πῶς τῷτο; οὕτω νῦν ἄλλο τί ὄστι ἐλθιδε-
 ρία, ἢ τὸ ἰδεῖν ὡς βουλόμεθα διεξάγειν. οὐδὲρ.
 λέγετε δὴ μοι ὦ ἄνθρωποι. βούλεσθε ζῆναι ἁμαρ-
 τάνοντες;

τάνοντες; ἢ βουλόμεθα. ἢ λείψ τοίνυν ἁμαρτω-
 νων, ἐλδύδερός ὅσι. βούλεσθε ζῆν φοβούμενοι; ἢ ἔ-
 λεσθε λυπούμενοι; βούλεσθε ταρρασίμενοι; ἢ θα-
 μῶς. οὐ λείψ ἄρα οὔτε φοβούμενος ἢ τε λυπούμε-
 νος ἢ τε ταρρασόμενος, ἐλδύθερός ὅσι. ὅσις δ' ἁ-
 πήλλακται λυπῶρ καὶ φόβωρ Ἐ ταρραχῶρ, ἢ-
 τος τῇ αὐτῇ ὁλῶ καὶ τῷ δουλόειρ ἁπήλλακται.
 πῶς ἔρ' ἐπὶ ὑμῖν πτωδύσομερ ὦ φίλτατοι νομοθέ-
 ται; ἐκ ἡδιδρέπομερ παιδύεσθ, εἰ μὴ τοῖς ἐλδύ-
 θέροις. οἱ φιλόσοφοι γὰρ λέγουσι, ὅτι ἐκ ἡδιδρέπο-
 μερ ἐλδύθεροις εἶναι, ἢ μὴ τοῖς πεπαιδευμένοις.
 τῷ τοῦ ἐπὶ ὁ θεὸς οὐκ ἡδιδρέπει. ὅταν οὐκ ἐξέφῃ
 τίς ἡδιδρέπει τοῦ γὰρ αὐτῷ δουλόρ, οὐδὲρ ἐ-
 ποίησε; ἐποίησε. τί; ἐξέφῃ γὰρ αὐτῷ δου-
 λόρ ἡδιδρέπει. ἄλλο οὐδὲρ; ναί. καὶ εἰκοσὴρ αὐ-
 τῷ δουλόρ ὁφείλει. τί οὐκ ὁ ταῦτα παθῶρ οὐ γέ-
 γονερ ἐλδύθερος; οὐ μᾶλλον ἢ ἀτάραχος. ἐπεὶ οὐ
 ὁ ἄλλοις * ξέφῃρ δουλάμενος, ἢ δέναι ἔχεις κύριος, * ξέφῃρ
 ἐκ ἀργύριος; οὐ κοράσιος; οὐ παιδύριος; οὐ τὸν
 τύραννον; ἢ φίλον πινὰ τῷ τυράννῳ; τί ἔρ' ἐφεί-
 μερ ἡδιδρέπει τοιαύτῳ ἀπῶρ περίσσιρ. διὰ τὸ
 λέγω πολλὰς, ταῦτα μελετᾶτε. Ἐ ταῦτα πρὸ
 χεῖρα

χεῖρα ἔχετε. πρὸς τίνα δεῖ τεθάρρηκέναι. καὶ
 πρὸς τίνα βλάβως διακείσθαι. ὅτι πρὸς τὰ ἀπρο-
 αῖρετα θάρρειν. βλάβειν δὲ τὰ προαιρετικά.
 ἀλλ' οὐκ ἀνέγνωρ σοι. ὅδ' ἔγνωσ τί ποιῶ; ἐν τίνι;
 ἐν λεξειδίοις. δεῖξον πῶς ἔχεις πρὸς ὀρεξίην καὶ
 ἐκκλισίην. εἰ μὴ ἀποτυγχάνεις ὥρ δέλεις. εἰ μὴ πε-
 ριπίπτεις οἷς ὃ δέλεις. ἐκείνα δὲ τὰ περίοδια ἀρ-
 νοῦν ἔχεις ἄρας ποῦ ποτε ἀπαλείψεις. τί ὄρ. Σω-
 κράτης οὐκ ἔγραφε; καὶ τίς τοσαῦτα. ἀλλὰ πῶς.
 ἐπεὶ μὴ ἐδυνάτο ἔχειν αἰὲρ ὅρ ἐλέγχοντα αὐτὸν τὰ
 δογματὰ ἢ ἐλεγχθὸς μόνον ἐν τῷδ' ἔμεινεν, αὐτὸς
 ἑαυτὸν ἢ ἐλεγε καὶ ζήτηζε. καὶ αἰὲρ μίαν γέ τινα
 πρόληψιν ἐγύμναζε χρηστικῶς. ὡς λέγω, ἄλλοις
 ἀφίησι. τοῖς ἀναιδότοις, ἢ τοῖς μακαρίοις. τοῖς χο-
 λῶν ἀγροσίην ἕως ἀταραξίας, ἢ τοῖς μηδὲρ ἐξῆς
 ὑπολογισμοῖς διὰ μαρίαν. καὶ νῦν καιροῦ κα-
 λουῦτος ἐκείνα δεῖξαι ἐπελθὼν καὶ ἀναγνώσῃ
 ἐμπορόσῃ. ἰδὼν πῶς διαλόγοις σιωπῇ τήναι. μὴ ἀν-
 θρώπῃ. ἀλλ' ἐκείνα μάλλον. ἰδὼν πῶς ὀρεγόμενος
 ἐκ ἀποτυγχάνων. ἰδὼν πῶς ἐκκλίνων οὐ περιπί-
 πτω. φέρε θάνατον, καὶ γνῶσιν. φέρε πόνους, φέρε
 δεσποτήριον. φέρε ἀδοξίαν. φέρε καταδίκην. αὐ-

τῇ ὑδρίλειξις νέου ἐκ χολῆς ἐληλυθότος, τὰ ἄλλα
 δ' ἄλλοις ἄφες. μὴ δὲ φωνὴν τις ἀκούσῃ σου πρὸς
 αὐτῶν ποτε. μή δ' ἄρ' ἐπαινέσῃ τις ἐπ' αὐτοῖς ἀνέ-
 χου. δόξοι δὲ μηδεὶς εἶν'. καὶ εἰδέναι μηδὲρ. μό-
 νοι τὶς τοῦ εἶδός φαίνου. πῶς μὲν' ἀποτύχῃ πο-
 τε, μήτε περιπέσῃ. ἄλλοι μελετάτωσαν δίκας.
 ἄλλοι προβλήματα. ἄλλοι συλλογισμούς. σὺ ἀ-
 ποθνήσκεις. σὺ δεδέσθαι. σὺ σρεβλοῦσθαι. σὺ ὀξο-
 ρίζεσθαι. πάντα ταῦτα διαρροῶντως. πεποιθότως
 τοῦ κεκληκότι σε ἐπ' αὐτά. τοῦ ἄξιον τῆς χάρας
 ταύτης κεκρικότι. ἐν ἧ κατὰ χεῖρας, ἐπιδείξεις τί-
 να δυνάται λογικόν, ἡγεμονικόν, πρὸς τὰς ἀ-
 προαίρετοις δυνάμεις ἀνπιταξάμενον. καὶ οὕτω
 τὸ πρῶτο δόξοι ἐκείνο οὐκέτι οὕτ' ἀδύνατον φανεί-
 ται, οὐτε πρῶτο δόξοι. ὅτι ἅμα μὲν βέλχεσθαι δεῖ.
 ἅμα ὃ διαρρεῖν. πρὸς μὲν τὰ ἀπροαίρετα, διαρρεῖν.
 ἐν ὃ τοῖς προαιρετικοῖς, βέλχεσθαι.

Περὶ ἀταραξίας.

β'.

Ρα σὺ ὁ ἀπὸ ὑδρὸς τινὸς δίκην, τί δέλφῃ
 Ο τηρῆσαι καὶ πρὸς δέλφῃ ἀνῆσαι. εἰ γὰρ πρὸ
 αἵρεσις δέλφῃ τηρῆσαι κατὰ φύσιν ἔχου-
 σαι, πᾶσά σοι ἀσφάλεια. πᾶσά σοι βέλχεσθαι.

πρῶτον

ὑρίθ.

πρᾶγμα οὐκ ἔχεις· τὰ γὰρ ἡδὲ σοὶ αὐτεξούσια, ὅ
 φύσιν ἐλθόντα δέλωρ τηρῆσαι, καὶ τοῖς ἀρκού-
 μονος, τίνος ἐπὶ ἐπιστρέφῃ; τίς γὰρ αὐτῶν* κυρίως.
 τίς αὐτὰ διώσκει ἀφελῆσθαι; ἢ δέλεις ἀδίκημα
 εἶναι καὶ πιστός, τίς οὐκ εἰσείσει σε; ἢ δέλεις μὴ κα-
 λυῖσθαι μὴδ' ἀναγκάζεσθαι, τίς σε ἀναγκάσῃ ὀρέ-
 γασθαι ὥρ' οὐ δοκεῖ σοι; τίς ἐκκλίνειν αὐτὸ μὴ φαίνεται
 σοι; ἀλλὰ τί; πρᾶξῃ μὴ σοὶ πῶς αὐτὸ δοκεῖ φοβερά
 εἶναι. ἵνα ὅ καὶ ἐκκλίνωρ αὐτὰ πάθῃς, πῶς διώσ-
 κεται ποιεῖν. ὅταν οὖν ἡδὲ σοὶ ἢ γὰρ ὀρέγεται καὶ
 ἐκκλίνειν, τίνος ἐπὶ ἡδὲ σφί; τί τοῖς προοίμιον.
 τὸ τοῦ δικηγόρου. τὸ τοῦ πίσις. τὸ τοῦ νίκη. τὸ τοῦ ἡδὲ λο-
 γος. τὸ τοῦ βύσινις. διατὸ τοῦ Σακράτης πρὸς
 τὸν ὑπομνησκοντα ἵνα παρασκευάζεται πρὸς
 τὸν δίκην, ἔφη. οὐ δοκῶ οὖν σοὶ ἅπαντι θεῖ βίω
 πρὸς τὸ παρασκευάζεσθαι; ποῖον παρασκευάζει;
 τετήρηκά φησιν γὰρ ἐμοί. πῶς ὅ; οὐδὲρ ποτ'
 ἀδικοῦ ὅτ' ἰδίᾳ ὅτε δημοσίᾳ ἐπραξά. εἰ ὅ δέλεις
 καὶ τὰ ἐκτὸς τηρῆσαι, γὰρ σωμάτιον, καὶ τὸ ἐσθίον, ὅ
 τὸ ἀξιωματίον, λέγω σοὶ ἵνα αὐτόδεον παρασκευά-
 ζῃς τὸν διωκτὴν παρασκευῇ πᾶσαν καὶ λοιπὸν
 σκέπῃ καὶ τὸν φύσιν τὸ δικαστοῦ καὶ γὰρ ἀντί-
 δικον.

δικου. ἢ γονάτωρ ἄφασαι δεῖ, γονάτωρ ἄφα. εἰ
 κλαῦσαι, κλαῦσον. Ἐοῖμῳξαι, οἰμῳξοι. ὅταρ ὅρ
 ὑποθῆς τὰ σὰ τοῖς ἐκτός, δούλου τὸ λοιπὸν καὶ
 μὴ ἀντιπῶ. καὶ ποτὲ μὲν θέλε δουλῶναι. ποτὲ
 ἢ μὴ θέλε. ἀλλ' ἀπῶς Ἐδὲ ὅλης τῆς διανοίας
 ἢ ταῦτα ἢ ἐκεῖνα, ἢ ἐλθῶντος ἢ δοῦλος, ἢ πεπα-
 δωμένος, ἢ ἀπαίλουτος, ἢ γενναῖος ἀλεκρυῶν ἢ
 ἀρηνής. ἢ ὑπόμονε τυπτόμενος μέχρις ἀν' ἀποθά-
 νης, ἢ ἀπαγόρευσον βύβυς. μή σοι γένοιτο πωληγὰς
 πολλὰς λαβῆναι καὶ ὕδρερον ἀπαγορεύσαι. ἢ δ' αἰ-
 χρὰ ταῦτα, αὐτὸ δὲρ ἦδη δέλε. πῦ φύσις κακῶν
 καὶ ἀγαθῶν, καὶ καλῶν. ὅπου ἢ ἀλήθεια καὶ ἢ φύσις,
 ἐκεῖ ἔσ' ἀλάβεις. ὅπου ἢ ἀλήθεια, ἐκεῖ τὸ παρῶν
 λέου. ὅπου ἢ φύσις. ἐπεὶ τί δοκεῖς. ὅτι τὰ ἐκτός τε
 ρῆσαι δέλων Σοκράτης, πρελθῶν ἀν' ἐλελεν, ἐμὲ
 δ' ἄνυτος καὶ μέλιτος ἀποκτεῖναι μὴ δυνάσκειται,
 βλάψαι ἢ οὐ; οὐ τω μαρὸς ἰῶ, ἵνα μὴ ἴδῃ ὅτι αὐτῇ
 ἢ ὁδὸς ἐν ταῦθα ἢ φέρει, ἀλλ' ἄλλῃ; τί ἔρ' ὅτι ὅτι
 οὐκ ἔχει λόγον καὶ προσερεθίζει. ὥς ὁ ἐμὸς Ἡρά-
 κλειτος πρὸς ἀγριλίου πρᾶγματιον ἔχωρ ἐν Ῥό-
 δῳ. καὶ ἀπολείξας τοῖς δικασταῖς ὅτι δίκαια λέ-
 γει, ἐλθῶν ἰδὲ τὸν ἰδιόλογον, ἔφη. ὅτι ἀλλ' οὔτε
 δεῖσθαι

δέησόν μοι ὑμῶν, οὐτ' ἐπιστρέφομαι τί μέλλετε κρί-
 νειν. ὑμεῖς γὰρ μάλλον οἱ κρίνομενοι ἐστέ, ἢ ἐγώ. Ἐ-
 οὐτῶ κατέστρεψε γὰρ πρᾶγματι. τί χρεῖα. μόνον
 μὴ δέον. μὴ προσίθῃ δ' ὅτι καὶ οὐ δέομαι. εἰ μὴ τι
 καιρὸς ὄσιν ὑδ' ἴκῃς ἐρεθίσαι σὺ δεικνύς, ὥς Σω-
 κράτης. καὶ σὺ εἰ τοιοῦτον ὑδ' ἰλογοῖ παρασκιδνάξῃ,
 τί ἀναμένεις. τί ὑπακούεις. εἰ γὰρ σαυρωθῆναι θέ-
 λεις, ἐκδέξαι Ἐξεί οὐ σαυρός. εἰ δ' ὑπακούσαι λό-
 γος ἀρκεῖ, καὶ πείσαι τὸ γε παρ' αὐτὸν τὰ ἔξῃς τοῦ-
 το ποιητέον. τηροῦντι μὲν τοὶ τὰ ἴδια ταῦτα καὶ
 γελοῖον ἐστὶ γὰρ λέγειν, ὑποθῶ μοι. τί σοι ὑποθῶ-
 μαι. ἀλλὰ ποῖνός μοι τιτὸ δῖάνοιαν ὅ, τι ἂν ἀπο-
 βαίνει πρὸς τὸ τοῦ ἀρμόσκατος. ἐπεὶ ἐκείνός γε ὁμοῖον
 ὄσιν, εἰ ἀγράμματός τις λέγοι. ἢ πέ μοι τί γράφω-
 ὅταν μοι προβληθῇ τι ὄνομα. ἂν γὰρ εἴπω ὅτι Δί-
 ων, εἴτα παρελθὼν ἐκεῖνος αὐτῷ προβάλλῃ μὴ τὸ
 Δίωνος ὄνομα ἀλλὰ γὰρ Θεώνος, τί γένηται; τί γρά-
 φει; ἀλλ' ἢ μὴ μεμελέτηκας γράφειν, ἔχεις Ἐ-
 παρασκιδνάσκει πρὸς πάντα τὰ ὑπαγορευόμενα.
 εἰ δὲ μὴ, τί σοι ἐγὼ νυνὶ ὑποθῶμαι; ἂν γὰρ ἄλλο ἢ
 ὑπαγορεύῃ πᾶν πρᾶγμα, τί ἐρεῖς, ἢ τί πράξῃς.
 τὸ τοῦ ὄντος γὰρ καθολικῶς μέμνησθαι, καὶ ὑποθήκῃς ἐκ-
 ὅτι ἀπορή

ἀπορήσῃς. ἔαρ ὃ πρὸς τὰ ἕξω χάσκει, δυνάμει σε
 ἄνω καὶ κάτω κυλίεσθαι πρὸς τὸ βύλημα τῆς κυρίας.
 τίς δ' ὅστις κύριος; ὁ τῶν ἁπάντων πινος παῖς ἀ-
 ζομένων ἢ ἐκκελινομένων ἔχωρ τιμὴν ζήσουσιν.

Πρὸς τοὺς σωιστάνας τινὰς τοῖς
 φιλοσόφοις.

γ'.

ΑΛΩΣ ὁ Διογένης πρὸς τὸ ἀξιῶντα γράμ-
 ματα πρὸς αὐτὸν λαβεῖν συστατικὰ, ὅτι μὲν
 ἄνθρωπος φησὶ εἶναι, καὶ ἰδὼν γινώσεται. ἢ
 δ' ἀγαθὸς ἢ κακὸς, ἢ μὲν ἔμπειρος ὅτι διαγινώσκει
 τοὺς ἀγαθοὺς καὶ κακοὺς, γινώσεται. εἰ δ' ἄπειρος,
 οὐδ' ἂν μυριάκις γράψω αὐτῷ. ὁμοίον γὰρ ὥσπερ
 εἰ δραχμὴ συστατικὴ τινὶ ἡξίου ἵνα δοκευαδῇ. εἰ
 ἀργυρογνώμονικὸς ὅτι, σὺ σπαντὶ συστήσεις. ἔλει-
 πὼ τοιοῦτόν τι ἔχειν ἡμᾶς καὶ εὖ τῷ βίῳ οἶον
 ἀργυρίου. ἢ εἰπεῖν διώωμαι καθάπερ ὁ ἀργυρο-
 γνώμων λέγει. φέρε μὲν δέλεις δραχμὴν, καὶ δια-
 γνώσομαι. ἀλλ' ὡδὶ συλλογισμῷ φέρε ὅρ δέλεις,
 καὶ διακρινῶ σοι τὸ δυνάμειν τε καὶ μή. διατί;
 οἶδα γὰρ δυνάμειν συλλογισμούς. ἔχω τιμὴν διώω-
 μιν μὲν ἔχειν δέει τὸ ὡδὶ γνωπικόν τῶν πᾶσι συλλο-

L γισμούς

μοιούς κατορθούτων. ἡδὲ δὲ τῷ βίου τί πειῶ;
 νῦν μὲν λέγω ἀγαθόν, νῦν δὲ κακόν. τί γὰρ αἶπορ.
 γὰρ ἐναντίον. ἡ ἡδὲ τῇ συνλογισμῶν ἀμαθία καὶ
 ἀπειρία.

Πρὸς τὸν ἐν μοιχείᾳ ποτὲ κατελημμένον. δ'.

ἔχοντος αὐτῷ ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρὸς πί-
 Λ σιν γέγονε, καὶ τὸ ὁ δὲ ἀνακρέτωρ, ἀνα-
 κρέπει γὰρ ἰδίον τῷ ἀνδράπῳ, ἐπεισὶ λῆ-
 τις τῇ δοκίμῳ τῳ φιλολόγῳ. ὅς κατελήμψο
 ποτὲ μοιχὸς ἐν τῇ πόλει. ὅδ' ἀλλ' ἂν φησὶν ἀ-
 φάντες τῷ γὰρ πιστὸν πρὸς ὁ πεφύκαμεν, ἡδὲ βε-
 λδύωμεν τῇ γυναικὶ τῷ γείτονος; τί πειῶμεν;
 τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀπόλλυμεν καὶ δὲναίρουμεν. τίνα;
 γὰρ πιστὸν. γὰρ αἰδέμενα. τὸν ὅσιον. ταῦτα μόνον;
 γειτνίασιν δ' ἐκ δὲναίρουμεν; φιλίαρ δ' ἔ; πό-
 λις δ' ἔ; ἥς τίνα ὃ χόραρ αὐτοὺς κατατάσσομεν.
 ὥς τίνι σοι χῶμαί ἀνθρώπου. ὥς γείτονι. ὥς φίλῳ.
 ποίῳ τίνι. ὥς πολίτῃ. τί σοι πιστὸν; εἴτα σκεδύ-
 ριον μὴ ἢ ἡς οὐτὼ σαπρὸν ὥς σοι πρὸς μηδὲν δὲ
 νασθὲς χῆμας, ἔξω δὲ ἡδὲ τὰς κεπρίας * ἐρίπῃς.
 καὶ ἐδ' ἐκείθεν ἄντις σε δὲνηρεῖτο. ἢ δ' ἄνθρωπος
 ὢρ,

ἄρ, ἐδεμίᾱρ χώραρ διώασαι ἀποπληρῶσαι ἀν-
 θρωπικῶ, τί σε ποιήσω μερ. ἔσω γρ, φίλου ἐδύ-
 νασαι τόπορ ἔχειρ. δούλου διώασαι; Ἐ τίς σοι
 πτερόσει; οὐ θέλεις οὐὲ ριφιῶαί που καὶ αὐτὸς
 ἰδιῶ κοπρίᾱρ ὡς σκόδος ἀχρηστορ, ὡς κοπριορ; εἴ-
 τα ἐρεῖς οὐδεῖς μου ἰδιστρέφεται ἀνθρῶπου φι-
 λολόγου. κακὸς γρ εἰ καὶ ἀχρηστος. οἶ εἰ οἱ σκώλη-
 κες ἡχανάκτου οὐδὲ οὐδεῖς αὐτῶρ ἰδιστρέφεται.
 ἀλλὰ φέγγουσι πάντες. καὶ ἵς διωήνται, πηλῆξας
 κατέβαλε. σὺ κέντρον ἔχεις τοῦτορ, ὥτε ὅρ ἀν-
 τωπῆξῃς, ἢς πρᾶγματα καὶ ὀδωῶς ἐμβάλλειρ. τί
 σε θέλεις ποιήσω μερ. ἔκ ἔχεις ποῦ τεθῆς. τί οὐὲ,
 ἐκ εἰπὴρ αἰ γυναικες κοινὰ φύσει; καὶ γὰρ λέγω. Ἐ
 γρ ἔχειρ οἱ κοινὸρ τῇν κεκλημῆναι. ἀλλ' ὅταρ
 μέρη γένηται, ἄρ σοι φανῇ, ἀνὰρ πασορ ἀνελθῶρ
 καὶ τῷ πᾶσι μόνῃς μέρος, λάθρα κλέφορ, ἢ πᾶσι
 θεῖς τῷ χεῖρα λίχνου. καὶ μὴ διωῇ τῷ κρέως
 ἀποσᾶσαι, λίπανε σὺ δακτύλους, καὶ περιλῆχε.
 καλὸς συμπότης καὶ σύνδειπνος σωκρατικός. ἀγε.
 καὶ δὲ δέαστρορ ἔκ ἐστὶ κοινὸρ τῇν πολιτῶρ; ὅτε ἔρ
 καθίσωσιρ, ἐλθῶρ ἄρ σοι φανῇ, ἐκβαλέ τινα αὐ-
 τῶρ. ἔτω καὶ αἰ γυναικες φύσιν κοινὰ. ὅταρ δ' ὁ νο

μοδέτης ὥς ἐσιάτωρ διέλη αἱ τὰς, οὐ θέλεις καὶ
αὐτὸς ἴδιον μέρϑ' ζητεῖν, ἀλλὰ τὸ ἀλλοτρίον ὑ-
φαρπάξεις καὶ λιχνύεις; ἀλλὰ φιλόλογός εἰμι
καὶ Ἀρχέδημορ νοῶ. Ἀρχέδημορ τοίνυν νοῶν, μοι-
χὸς ἴδι καὶ ἄπιστος. καὶ ἄν τι ἀνθρώπου λύκος ἢ
πίθηκος. τί γὰρ διαφέρει;

Γὰρ σιυνπάρχει μεγαλοφροσύνη καὶ
ἰδιμέλεια. ἔ.

Ἰὺ λαι ἀδιάφοροι, ἢ ὃ χρῆσις αὐτῶν οὐκ
A ἀδιάφορος. πῶς οὐκ τηρήσει τις ἅμα ῥ
τὸ βίσαδὲς καὶ ἀτάραχον, ἅμα ὃ τὸ ἰδι-
μελὲς καὶ μὴ ἡκαῖον, μὴ δ' ἰδιόσευρμείον. ἄν μι-
μῆται τὸς κυββύοντας. αἱ ψῆφοι ἀδιάφοροι, οἱ κύ-
βοι ἀδιάφοροι. πόθεν οἶδα τί μέλλει πίπτειν; ὅθι
πεσόντι δ' ἰδιμελὸς καὶ τεχνικῶς χρῆσθαι, τὸ το
ἡδὴ ἐμὸν ἔργον ἐστίν. ἔγω τοίνυν τὸ ῥὺ προηκούμε-
νον C ὡς τὸ βίου ἔργον ἐκείνο. διέλε τὰ πρᾶξα-
τα καὶ σλᾶσσορ, καὶ ἔπει, τὰ ἔξω ἔκ ἐπ' ἐμοί. προαί-
ρεσις ἐπ' ἐμοί. ποῦ ζητήσω τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.
ἔσω ἐν τοῖς ἐμοῖς. ἐν ὃ τοῖς ἀλλοτρίοις μεδέποτε μή
τ' ἀγαθὸν ὀνομάσης μή τε κακόν. μή τ' ἀφέλειαν
μή τε

μή τε βλάβη. μή τ' ἄλλο τι τῇ τοιούτῳ. τί ἔρ
 ἀμελῶς τότοις χρησέοι; ὁδαμῶς. τῷτο γὰρ πάλιν
 τῇ προαυρέσει κακὸν ὅτι. καὶ ταύτῳ πῶ παρὰ
 φύσιν. ἀλλ' ἅμα μὲν ἰδιμελῶς ὅτι ἡ χρῆσις οὐκ
 ἀδιάφορος. ἅμα δ' ὁσαυτῶς καὶ ἀταράχως ὅτι ἡ ὕ-
 λη οὐ διαφέρει οὐσα. ὅπου γὰρ τὸ διάφορον, ἐκεῖ ἔτε
 κωλύσαι με τις δυνάται. οὐτ' ἀναγκάσαι. ὅπου
 κωλυτὸς καὶ ἀναγκαστὸς εἰμι, ἐκείνων ἡ μὲν τούτῃς
 οὐκ ἐπ' ἐμοί. ὅδ' ἀγαθὸν ἢ κακόν. ἡ χρῆσις δ' ἢ κα-
 κὸν ἢ ἀγαθόν, ἀλλ' ἐπ' ἐμοί. δύσκολον δ' εἰ μίξαι ὅ-
 σιν ἀγαγεῖν ταῦτα, ἰδιμέλῃ τ' ὡς ὡς ἐπονθό-
 τος ταῖς ὕλαις, καὶ ὁσαυτῶς τ' ἀνεπισχεπτῆντος.
 πολλὴ οὐκ ἀδυνάτορ. εἰ δ' μὴ ἀδυνάτορ τὸ βλά-
 μονῆσαι, ἀλλ' οἷόν τι ἰδί τ' πολλοῦ ποιῶμεν, τί μοι
 δυνάται τὸ ἐκλέξασθαι τὸν κυβερνήτῳ τοῦ ναύ-
 τας. πῶ ἡμέραν. τ' καιρὸν. εἴτα χειμῶν ἐμπέπω
 κε. τί οὐκ ἐπὶ μοι μέλει. τὰ γὰρ ἐμὰ ἐκπεπλήρω-
 ται. ἄλλου ὅστις ἡ ὑπόθεσις τῷ κυβερνήτῳ. ἀλλὰ
 καὶ ἡ ναὺς κατὰδύεται. τί οὐκ ἔχω ποιῆσαι. ὁ δὲ
 ναυμαχίᾳ, τῷτο μόνον ποίω. μὴ φοβούμενος ἀποπνί-
 γωμαι. ὁδὲ κεκραγὼς, ὅδ' ἐγκαλῶν τῷ θεῷ. ἀλ-
 λ' εἰδὼς ὅτι τὸ μολόμενον καὶ φθαρῆναι δεῖ. ὅγαρ

εἰμι αἰώρ. ἀλλ' ἄνθρωπος μέρος τῶν πάντων, ὥς
 ὥρα ἡμέρας. οὐ σῆναί με δεῖ ὥς τὴν ὥραν. κὴ πῦρ
 θεῖν ὥς ὥραν. τί ἔρ μοι διαφέρει πῶς παρέλ-
 θω, πότῳ πορνίῃς ἢ πυρέξας. διὰ γὰρ τοῦτου τι-
 νὸς δεῖ πῦρ εἶναι με. τί το ὅφει ποιοῦντας καὶ εἰς
 σφαιρίζοντας ἐμπείρας. εἰδὲς αὐτῶν διαφέρει
 ποῦ τ' ἀρπαστοῦ ὥς ποῦ ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ. ποῦ δὲ τῆ
 βάλλειν κὴ δέχεσθαι λοιπὸν ἐν τούτῳ ἡ δὴ ρυθμία.
 ἐν τούτῳ ἡ τέχνη. τὸ τάχος. ἡ δὴ γνώμοσις. ἢ ἐγὼ
 μή δ' ἂν γὰρ κόλπον ἐκτείνω, διωώμαι λαβεῖν
 αὐτό. ὅτ, ἂν βάλλω, λαμβάνω. ἂν δὲ μετὰ ταρα-
 χῆς κὴ φόβου δεχόμεθα ἢ βάλλωμεν αὐτό, ποῖα εἴ-
 παιδιά. πῶς δὲ τις βλάπτῃ, πῶς δὲ τις τὸ ἐξῆς ὀφεί-
 ἐν αὐτῇ. ἀλλ' ὅτ, ἔρεῖ βάλλει, μὴ βάλλοις. ὅτ, μίαν
 ἐβαλες. τί το δὲ μάχη ὅτ, κὴ ἐπαιδιά. τοιγαρὶν Σω-
 κράτης ἡδὲ σφαιρίζει. πῶς; παίξῃ ἐν τῷ δικα-
 στήρι. λέγε μοι φησὶν ἄνυτε, πῶς με φῆς διὸν οὐ
 νομίζεις. οἱ δαίμονές σοι τίνες εἰν' δοκοῦσι; ἐχί-
 ητοι δὲ πᾶσι δόσι, ἢ δὲ ἄνθρωπων δὲ δὲ
 μεμιγμένοι ἰνές; ὁμολογήσας δὲ, τίς ἔρ σοι δοκεῖ
 διωώσας ἡμιόνους ἢ ἡγεῖσας εἶν', ὄνοις δὲ μή. ὥς
 ἀρπαστὴ παίζω. κὴ τί ἐκεῖ ἐν μέσῳ ἀρπάζω. γὰρ
 ἴσῃ.

ζῆρ. ὃ δεδέσται. ὃ φυγαδευθῆναι. ὃ πῆρ φά-
 μακον. ὃ γυναικὸς ἀφαιρεθῆναι. ὃ τέκνα ὀφθα-
 νὰ καταλιπεῖρ. ταῦτα μὲν ἐν μέσῳ οἷς ἐπαί-
 ζερ. ἀλλ' ἐξ ἧττορ ἐπαί-
 ζε ἐσφαίριζερ βιγνύθως.
 οὐτὼ κὴ ἡμεῖς. πῶς μὲν ἰδιμέλφαρ σφαιριστικώ-
 τηρ. πῶς δ' ἀδιαφορίαρ ὡς ὑπὲρ ἀρπασίς. Δεῖ γὰρ
 πάντως περίτινα τῆν ἐκτὸς ὑλῶν φιλοτεχνεῖρ.
 ἀλλ' ἐκ ἐκείνῳ ἀποδεχόμενον. ἀλλ' οἷα δὲ ἡ ἐκεί-
 νῃ πῶς ποδὶ αὐτῷ φιλοτεχνίαν ἰδιλεικνύοντα.
 ἔγω κὴ ὁ ὑφάντης, ἐκ ἑρία ποιεῖ. ἀλλ' οἷα δὲ πῶς
 λάβῃ, ποδὶ αὐτῷ φιλοτεχνεῖ. ἄλλος σοι δίδωσι βο-
 φὰς καὶ κτήσιν. Ἐ αὐτὰ ταῦτα διώεται ἀφελέ-
 δαι, καὶ ὃ σωμάτιον αὐτό. οὐ λοιπὸν παραλα-
 βὼν πῶς ὕλην, ἐργάζε-
 ῖται δὲ ἐξέλθῃς μηδὲρ πα-
 θῶν, οἱ μὲν ἄλλοι ἀπαντῶντες σοι συγχρησονται
 ὅτι ἐσώθης. ὁ δ' εἰδὼς βλέπειρ τὰ τοιαῦτα, δὲ μὲν
 ἴδῃ, ὅτι βλαχμόνως ἀνεσράφης ἐν τούτῳ, ἐπαινε-
 σει καὶ σιωπηθήσεται. δὲ δὲ δι' ἀχρημοσύνην πινὰ
 διασεσωσμένον, τὰ ἐναντία. ὅπου γὰρ τὸ χαί-
 ρειν βιλόγως, ἐκεῖ καὶ ὃ συγχάριερ. πῶς ἔρ λε-
 γεται τῆν ἐκτὸς τινα κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύ-
 σιν. ὡς ὅρ δὲ εἰ ἀπόλυτοι ἡμερ, τῶς γὰρ ποδὶ κα-

τὰ φύσιρ εἶν' ἐρῶ τ' καθαρῶ εἶν'. ἀλλ' ἂν αἱ τὸν
 ὡς πόδα λάβῃς κ' ὡς μὴ ἀπόλυτον, καθήξει αὐ-
 τὸν εἰς πηλὸν ἐμβαίνειρ κ' ἀκάνθας πατῆσαι,
 καὶ ἔσπρ' ὅτε ἀποκοπῆναι ὑπὲρ τῆς ὅλου. ἢ δὲ μὴ,
 οὐκέτι ὅσι πόνος. τοιοῦτόρ τι καὶ ἐφ' ἡμῶν ὑπολα-
 βεῖρ Δεῖ. τί εἰ. ἀνθρώπῳ. ἢ μ' ὡς ἀπόλυτον σκο-
 πεῖς, κατὰ φύσιρ ὅσι ζῆσαι. μέχρι γήρως πλου-
 τεῖρ. ὑγιαίνειρ. εἰ δ' ὡς ἀνθρώπου σκοπεῖς εἰς μέ-
 ρος ὅλου τινός, δι' ἐκεῖνο τ' ὅλον, νυῦ μόν σοι νοσῆ-
 σαι καθήκει, νυῦ δὲ πλεῖν, καὶ κινδυνῶσαι.
 νυῦ δ' ἀπορηθῆναι. πρὸς ὥρας δ' ἔσπρ' ὅτε ἀποδα-
 νεῖρ. τί ἔρ' ἀγανακτεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ὡς ἐκείνῳ
 οὐκέτι ὅσι πόνος, οὕτως οὐ δὲ σὺ ἀνθρώπος; τί γὰρ
 ὅσιρ ἀνθρώπος, μέρῳ πόλεως. πρῶτης μὲν τ' ἐκ-
 δεῶρ καὶ ἀνθρώπων. μετὰ ταῦτα ὅτι τῆς ὡς ἐπίστα
 λεγομένης. ἢ τί ὅσι μικρὸν τῆς ὅλης μίμημα. νυῦ
 οὐκ ἐμὲ κρίνεσθαι. νυῦ οὐκ ἄλλοιρ πυρέσσειρ. ἄλ-
 λορ πλεῖρ. ἄλλορ ἀποθνήσκειρ. ἄλλορ κατακεκρί-
 σθαι. ἀδυνάτορ γὰρ εὖ τοιούτῳ σώματι, εὖ τέττω
 τῷ περιέχοντι, τούτοις τοῖς σιζῶσι μὴ συμπίπτειρ
 ἄλλοις ἄλλα τοιαῦτα. σὸν οὐκ ἔργον ἐλθόντα εἰ-
 πεῖρ ἂν Δεῖ, διαθέσθαι ταῦτα ὡς ἡδὲ ἄλλοι. εἴτα
 ἐκείνῳ

ἐκεῖνος λέγει· κρινῶ σε ἀδικεῖν· οὐ σοὶ γένοιτο, ἐποίησα ἐγὼ τὸ ἐμὸν· ὃ δὲ κὺν σὺ τὸ σὸν ἐποίησας, ὅφει αὐτός· ἐστὶ γὰρ τις καὶ ἐκείνου κίνδυνος μή σε λανθανέτω.

Περὶ ἀδιαφορίας.

ς'.

Τὸ σινημμένον ἀδιάφορον, ἢ κρίσις ἢ περὶ αὐτῶ, ἐκ ἀδιάφορος. ἀλλ' ἢ ἡδιστὴς, ἢ δόξα, ἢ ἀπάτη· ὅτω τὸ ζῶν ἀδιάφορον, ἢ χρεῖς ἐκ ἀδιάφορος· μή ποτ' οὐὶ ὅταρ εἴπη τις ὑμῖν ἀδιαφορεῖν καὶ ταῦτα, ἀμελεῖς γίνεσθε· μήθ' ὅταρ εἰς ἐπιμέλειαν τις ὑμᾶς πᾶσα καλῇ, ταπεινοὶ Ἐ τὰς ὕλκας τε θαυμακότες· καλὸν δὲ καὶ τὸ εἶδεναι πλὴν αὐτῶ πᾶσα σκόβλιον καὶ διωάμιρ· ἵν' ἐν οἷς μὴ πᾶρεσκόβιασαι, ἡσυχίαν ἄγης· μή δ' ἀγανακτῆς εἴπινες ἄλλοι πλεῖον σου ἔχουσιν ἐν ἐκείνοις· Ἐ γὰρ σὺ ἐν συλλογισμοῖς πλεῖον ἀξιῶσεις σεαυτὸν ἔχειν· καὶ ἀγανακτῶσιν ἡδὲ τὸτω πᾶσα μυθήσῃ αὐτῶς, ἐγὼ ἔμαθον, ὑμεῖς δ' οὐ· οὐτω καὶ ὅπου πινὸς χρεῖα σφίβῃς, μὴ ζῆτει τὸ ἀπὸ τῆς χρεῖας πεινιζόμενον· ἀλλ' ἐκείνου μὴ πᾶσα χῶρεῖ τοῖς περιτετραμμένοις· σοὶ δ' ἀρκείτω τὸ βῆσαθεῖν· ἀπελθε καὶ ἀποασαί

ἀσπασαι τ' δέιναι. πῶς; ὃ ταπεινῶς. ἀλλ' ὀρεκλεί
 οδῆρ. διὰ θυρίδος γὰρ ἐκ ἐμαυτοῦ εἰσέρχεται. ὅταν
 ἐκλεισμένῃ δὲ * κεκλιμένῳ ὀρώ τῇ θύρᾳ, ἀνάγκη με ἢ
 ἀποχωρῆσαι ἢ διὰ τῆ θυρίδος εἰσελθεῖν. ἀλλὰ καὶ
 ἀλάηστον αὐτῷ. λαλῶ. τίνα βόσπον; ὃ ταπεινῶς.
 ἀλλ' ἐκ ἐπέτυχες. μή γὰρ σὺ τὸ ἔργον ἴδῃ, ἀλλ'
 ἐκείνου. τί ὅρ' ἀντιποιῇ τ' ἀλλοτρίου; αἰ μεμνημέ
 νος ὅ,τι σὺ, καὶ τί ἀλλότριον, ὃ ταραχθήσῃ. διὰ τὸ
 το καλῶς ὁ χρύσιππος λέγει, ὅτι μέχρις ἀν' ἀδελ
 φά μοι τὰ ἐξῆς, αἰ τῇ β' φυνεσδῶρ ἔχομαι πρὸς
 τὸ τυγχάνειν τῇ κατὰ φύσιν. αὐτὸς γὰρ με ὁ
 θεὸς τοιούτῳ ἐκλεκτικῶν ἐποίησεν. ἡ δὲ γε ἡλείρ
 ὅτι νοσεῖρ μοι καθεῖμῦται νῦν, καὶ ὥρμων ἀν' ἐπ'
 αὐτό. καὶ γὰρ ὁ πόντος ἡ φρένας εἶχε, ὥρμα ἀν' ἡδὲ
 τὸ πηλῶδες. ἐπεὶ τοι τίνος ἔνεκα γίνονται σάχυνες.
 ὃχ' ἵνα καὶ ξηραυνῶσι; ἀλλὰ ξηραίνονται μὲν, οὐχ'
 ἵνα ὃ καὶ δεριδῶσι; ὃ γὰρ ἀπόλυτοι γίνονται. ἡ ὅρ'
 αἰδῶσι εἶχον, β' χεῖρας αὐτοὺς ἔδιδ, ἵνα μὴ δεριδῶ
 σι μηδέποτε. τὸ ὃ κατὰρα ὅτι ἡδὲ σάχυνες, τὸ
 μηδέποτε δεριδῆναι. οὕτως ἴσθ' ὅτι καὶ ἐπ' ἀν
 θρώπων κατὰρα ὅτι τὸ μὴ ἀποθανεῖν. ὁμοίον τὸ
 μὴ πεπαιθῆναι, μὴ ὃ δεριδῆναι. ἡμεῖς δ' ἐπειδὴ
 οἱ αὐτοὶ

οἱ αὐτοὶ ἐσμεν, ἅμα μὲν δὲ δεξιῶναι, ἅμα δὲ
αὐτῷ τούτῳ πᾶσιν ἀκολουθῶντες ὅτι δεξιζόμεθα, διὰ
τῷ τῷ ἀγανακτοῦμεν. οὔτε γὰρ ἴσμεν τίνες ἐσμεν,
οὔτε μεμελετήκαμεν τὰ ἀνδρωπικὰ. ὡς ἵππικα
τὰ ἵππικα. ἀλλὰ χρυσάντας μὲν παῖδ' μέλλωρ τ'
πολέμιον, ἐπειδὴ τῆς σάλπιγγος ἤκουσεν ἀνακα-
λῶσαι, ἀνέχερ. οὔτω προῦρμαῖτόρ' ἐδοξερ αὐ-
τῷ ὅτι τ' ἐρατὴ γὰρ ὁρῶντα, ἢ τὸ ἴδιον ποιεῖν. ἡ-
μῶν δ' ἔδωκε δέλεος ὅτι τ' ἀνάγκης καλῶσαι, βί-
λυντος ὑπακούσαι αὐτῇ. ἀλλὰ κλάοντες καὶ σένον-
τες πάχομεν ἢ πάχομεν, καὶ περιστάσας αὐτὰ κα-
λῶντες. ποίας περιστάσας ἀνδρῶν. ἢ περιστάσας
λέγεις, τὰ περιεσκηότα, πάντα περιστάσας ἴσμεν. ὅτι
ὡς δύσκολα καλεῖς, ποίαν δύσκολίαν ἔχει ὅτι γε-
νόμην φθαρήναι; ὅτι φθείρον, ἢ μάχαιρά ὄσιν, ἢ
βροχὸς, ἢ δάλασσι, ἢ κεραμῖς, ἢ τύραννος. τί σοι μέ-
λεος ποίαν ὁδὸν καταβῆς ὅτι ἄδ' ἔσται πᾶσαι ἴσμεν. ἢ
ὅτι δέλεος ἀκούσαι τὰ ληθῆσι, τομωτέρη, καὶ πέμπτῃ
ὁ τύραννος. ὅτι ἐπὶ τ' ἔδωκε τύραννος ἐξ ἑκαστοῦ
ἐσφαξε. πυρετὸς ὅτι ἐν αὐτῷ πολλὰ κίς. φόβος
ὅτι ταῦτα πάντα καὶ κόμπος κενῶν ὀνομάτων. τῇ
κεφαλῇ κινδυνεύω ὅτι καίσαρος. ἐγὼ δ' ἔκινδυνεύω
ὅς οἱ κῶ

ὃς οἰκῶ ἐν Νικοπόλει, ὅπου σφομοὶ τοσούτοι. σὺ δ' αὐτὸς ὅταν διαπλέης τὸν Ἀδρίαρ, τί κινδυνώεις; ἢ τῇ κεφαλῇ, ἀλλὰ τῇ ὑπολήψῃ κινδυνώω τῇ σῇ. πῶς; τίς γὰρ σε ἀναγκάσαι διώαται ὑπολαβεῖρ πῶρ ἢ θέλεις. ἀλλὰ τῇ ἁλλοτρίᾳ; κῆ ποῖός ἐστι κίνδυνος σὸς ἁλλοις τὰ ψέδῃ ὑπολαβεῖρ. ἀλλ' ἐξοριθῆναι κινδυνώω. τί ἐστὶν ἐξοριθῆναι; ἀλλὰ χυεῖν. ἐν Ῥώμῃ; ναί. τί οὖν δὴ εἰς Γύα-
 ρα πεμφθῶ. ἄρ σοι ποιεῖς, ἀπελθόν. εἰ δὲ μὴ ἔχεις, πῶ δὴν τὴ Γυάρῳ ἀπέλθῃς. ὅπου καὶ κείνος ἐλθόν-
 ται ἄρ τε θέλῃ ἄρ τε μὴ, ὁ πέμπων σὲ εἰς Γύα-
 ρα. τί λοιπὸν ὥς ἡδὴ μεγάλῃ ἀνέρχῃ. μικρότερά ἐστι
 τῆς παρασκευῆς. ἴν' εἶπῃ νέεσθαι. ὅτι ἔκ τῷ
 τοσούτου τοσούτῳ μὴ ἀκηκοέναι, τοσαῦτα δὲ γε-
 γραφέναι. τοσούτῳ δὲ χρόνῳ παρακεκαθικέναι γε-
 ροντίῳ οὐ πολλοῦ ἀξίῳ. μόνον ἐκείνης τῆς διατρέ-
 σεως μέμνησο καὶ τῷ διορίζεται τὰ σὰ καὶ οὐ τὰ
 σὰ, μή ποτ' ἀντιποιήσῃ τινὸς τῆν ἁλλοτρίῳ. βῆ
 μα καὶ φυλακὴν, τόπος ἐστὶν ἐκότερον. ὁ μὲν ὑψη-
 λός, ὁ δὲ ταπεινός. ἢ προαίρεσις δ' ἴση. δὴ ἴσην αὐ-
 πλῶ ἐκότερῳ φυλάξαι θέλῃς, δύναται φυλαχθῆ-
 ναι. κῆ τότε ἐσόμεθα ζήλωται Σωκράτους, ὅταν
 ἐν φυλακῇ

ἐν φυλακῇ δυνώμεθα παῖνες γραφεῖρ. μέχρι
 νῦν ὥς ἔχομερ, ὅρα δ' ἡνεχόμεθα ἐν τῇ φυλακῇ
 ἄλλου τινὸς ἡμῖν λέγοντ', δέλεις ἀναγνώ σοι
 παῖνες. τί μοι πρᾶγματα παρέχεις. οὐκ οἶδας
 τὰ ἔχοντά με κακὰ; ἐν τούτοις γὰρ μοι ἐσίρ. ἐν
 τίσιρ οὐκ ἀποθνήσκερ μέλλω. ἄνθρωποι δ' ἄλ-
 λοι ἀθάνατοι ἔσονται.

Πῶς μαντεύεορ.

γ'.

Ἰὰ τὸ ἀκαίρως μαντεύεσθαι, πολλὰ πολ-
 Δ λοὶ καθήκοντα παραλείπομερ. τί γὰρ ὁ
 μάντις διώεται πλεόν ἰδεῖρ θανάτου,
 ἢ κινδυνού, ἢ νόσου, ἢ ὅλως τῇ τοιούτῳ. ἀν' ὅρ
 θέη κινδυνῶσαι ὑπὲρ τ' φίλου, ἀν' δὲ καὶ ἀποθα-
 νεῖρ ὑπὲρ αὐτῶ καθήκη, ποῦ μοι καιρὸς ἐπὶ μαν-
 τεύεσθ. οὐκ ἔχω τὸν μάντιρ ἔσω τὸν εἰρηκότα μοι
 πῶ οὐσίαιρ τῶ ἀγαθοῦ καὶ τῶ κακοῦ, τὸν δὴ κημέ-
 νορ τὰ σημεῖα ἀμφοτέρωρ; τί οὐκ ἐπὶ χρεῖαιρ ἔ-
 χω τῇ σω λάγχνωρ, ἢ τῇ οἰωνῶρ, ἀλλ' ἀνέχο-
 μαί λέγοντ' ἐκείνου, συμφέρει σοι. τί γὰρ ὅτι
 συμφέρορ. οἶδε τί ἐστὶν ἀγαθόν; εἰ δὲ μεμάθηκερ
 ὡσὺ τὰ σημεῖα τῇ σω λάγχνωρ, οὐτῶ σημεῖα

πὶ α'

πινὰ ἀγαθῶν κὴ κακῶν ; εἰ γὰρ τούτῳ οἶδε σημεῖα,
 κὴ καλῶν κὴ αἰσχρῶν οἶδε. κὴ δικαίων κὴ ἀδίκων. ἂν
 θρωπε. σὺ μοι λέγε τί σημαίνεται ζῶν ἢ θάνατος.
 πενία, ἢ πλοῦτος. πότῃρον δὲ συμφέρει ταῦτα, ἢ
 ἀσύνφορὰ ἔστι. σοῦ μέλλω πυνθάνεσθαι. διατί ἐν
 γραμματικοῖς ἔλγεις. εὐθὰ δ' ἔρ' ὅπου πάντες
 ἄνθρωποι πλανώμεθα κὴ πρὸς ἀλλήλοις μαχό-
 μεθα. διατί τοι ἡ γυνὴ καλῶς εἶπερ ἢ πέμψαι θέ-
 λουσα τῇ Γρατίλῃ ῥωρισμένη ὅτι πλεῖον τῶν
 ἡδονῶν κατὰ τ' εἰπόντα ὅτι ἀφαιρήσεται αὐ-
 τὰ Δομετιανός. μάλλον θέλω φησὶν ἢ ἐκείνῃ
 αὐτὰ ἀφέλῃται, ἢ ἐγὼ μὴ πέμψω. τί ἔρ' ἡμᾶς ἡδὴ
 τὸ συνεχῶς μαντεύεσθαι ἄγει ; ἡ Δειλία, τὸ φο-
 βεῖσθαι τὰς ἐκβάσεις. διατί τοι κολακίζομεν τοὺς
 μάντις. κληρονομίῳ κύριε τ' πατὴρ ; ἰδομεν.
 ἐπεκθυσώμεθα. ναί. κύριε ὥς ἡ τύχη θέλη. ἐπάρ-
 ειπὴ κληρονομήσεις, ὥς πρ' αὐτῷ πλὴν κληρονο-
 μίαν εἰληφότες δὲ χαριστοῦμεν αὐτῷ. διατί τοι κα-
 κένοι λοιπὸν ἐμπαΐζουσιν ἡμῖν. τί οὐκ οὐδὲν δέει δίχα
 ὀρέξεως ἄρχεσθαι καὶ ἐκκλίσεως. ὥς ὁ ὁδοιπόρος
 πυνθάνεται πρὶν τῷ ἀπαντήσαντος ποτὴρ τῶν
 ὁδῶν φέρει. ἐκ ἑχθρῶν ὀρεξίῃ πρὸς τὴν δεξιὰν μάλ

λον φέρειρ ἢ τὴν ἀριστεράν. ὃ γὰρ τούτων πινὰ ἀ-
 πελθεῖρ θέλει. ἀλλὰ τὴν φέρουσιν οὕτως ἔσθῃ καὶ
 ἡδὴ τ' δεὸν * ἄρχεσθ, ὡς ὁδηγόν. ὡς τοῖς ὀφθαλ- * ἔρχεσθ
 μοῖς χάσμεθα, ὃ πᾶσι λαοῦντες αὐτοὺς, ἵνα ταῦ-
 τα μάλλον ἢ μῦθον λεικνύωσι. ἀλλ' οἷα ἐνδείκνυν-
 ται, τ' ἔτι τὰς φαντασίας δεχόμενοι. νυνὶ δὲ ἐρέ-
 μοντες τὸ ὀρθότατον κρατοῦμεν. καὶ τ' δεὸν ἐπιμα-
 λούμενοι θεόμεθα αὐτῷ, κύριε ἐλέησον. ἡδὴ βεβόη-
 μοι ἐξελθεῖν. ἀνδράποδον. ἄλλο γὰρ τι θέλεις, ἢ
 τὸ ἄμεινον; ἄλλο οὐκ τι ἄμεινον, ἢ τὸ ἔξω θεῶν δο-
 κοῦν; τί τὸ ὅσον ἡδὴ σοὶ, διαφθείρεις τ' κριτὴν,
 παράγεις τὸν σύμβουλον.

Τίς οὐσία τῷ ἀγαθῷ.

ἡ.

Θεὸς ὠφέλιμος. ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν ὦ-
 φέλιμον. εἰκὸς ὅρ' ὅπου ἡ οὐσία τ' θεοῦ,
 ἐκεῖ εἶναι καὶ τὴν τῷ ἀγαθῷ. τίς ὅρ' οὐσία
 θεοῦ. σάρξ; μὴ γένοιτο. ἀγρός; μὴ γένοιτο. φήμη;
 μὴ γένοιτο. νόμος. ἐπισήμη. λόγος ὀρθός. ἐν ταῦθα τοί-
 νυν ἀπολῶς ζητῇ τὴν οὐσίαν τ' ἀγαθῷ. ἐπεὶ τοι μή
 π' αὐτὴν ἐν φυτῷ ζητεῖς; ὃ. μή π' ἐν ἀλόγῳ; ὃ. πῶ-
 λορικῶς ὅρ' ζητῶν, π' ἐπ' ἀλλὰ χεῖρ ζητεῖς ἢ ἐν τῇ
 πᾶσι λαοῖς

παραλλαγή τῇ πρὸς τὰ ἄλογα. τὰ φυτὰ οὐ δὲ
 φαντασίαις χρησικαὶ ἐστὶ. διατῷτο οὐ λέγεις ἐπ' αὐ
 τῶν ὁ ἀγαθὸν. Δεῖται ὅρ ὁ ἀγαθὸν χρήσεως φαν
 τασίῳ. ἄραγε μόνῃς; εἰ γὰρ μόνῃς, λέγε καὶ ἐν τοῖς
 ἄλλοις ζώοις τὰ ἀγαθὰ εἶναι, καὶ βίβαι μονίαν ἔ
 κακοδαιμονίαν. νυνὶ δ' ἐ λέγεις. καὶ καλῶς ποιεῖς.
 εἰ γὰρ καὶ ταμάλιστα χρηστὴν φαντασίαν ἔχει, ἀλλὰ
 παρακολυθησὶν γε τῇ χρήσει τῇ φαντασίῳ ἔκ
 ἔχει. ἔ ἐικότως. ὑπηρετικὰ γὰρ γέγονε ἄλλοις, ὅ
 κεῖ πρὲλ * κατὰ προηγούμενα. ὁ ὄνος ἐπεὶ γέγονε μή τι προη
 γούμενος; οὐ. ἀλλ' ὅτι νῶτον χρεῖαν εἶχομεν βα
 σάξαι τὴν διωαμύνου. ἀλλὰ νῆ δία καὶ περιπα
 τούτος αὐτῷ χρεῖαν εἶχομεν. διατῷτο προσείλη
 φε ἔ ὁ χρῆσθαι φαντασίαις. ἄλλως γὰρ περιπα
 τεῖν ἐκ ἐλιώατο. καὶ λοιπὸν αὐτῷ που πέπαυται.
 εἰ ὁ καὶ αὐτὸς που προσείληφει παρακολουθεῖν
 τῇ χρήσει τῇ φαντασίῳ, καὶ δὴ ἄλλοι ὅτι κατὰ
 λόγον ἐκ ἔτ' ἂν ἡμῖν ὑπετέτακτο. ὅδε τὰς χρεῖας
 ταύτας παρείχετο. ἀλλ' ἡμῖν δὲ ἴσος ἡμῖν καὶ ὁμοιος.
 ὅ δέ λεις ὅρ ἐκεῖ ζητεῖν πῶ ὅσιν τῷ ἀγαθοῦ, οὐ
 μὴ παρόντ' ἔ, ἐπ' οὐδενὸς τῇ ἄλλω δέ λεις λέ
 γειν ὁ ἀγαθὸν; ὅ ὅρ οὐκ ἐστὶ, δεῶν ἔργα καὶ κείναι
 ἐστὶν.

ἔστιν. ἀλλ' οὐ προηγούμενα. οὐδὲ μέρη θεῶν. σὺ δὲ
 προηγούμενον εἰ. σὺ ἀπόπασμα εἰ τ' θεοῦ. ἔχεις
 τί ἐν σεαυτῷ μέρος ἐκείνου. τί οὐκ ἄγνοεῖς σου
 πῶς οὐ γένειαι. τί οὐκ οἶδας πόθεν ἐλήλυθας; οὐ
 θέλεις μεμνηῖναι ὅταν ἐοδῇς, τίς ὦρ ἐοδίεις καὶ
 τίνα σρέφεις; ὅταν σιωουσιᾷ χρῇ, τίς ὦρ χρῇ; ὅ-
 ταν ὁμιλίᾳ, ὅταν γυμνάσῃ, ὅταν διαλέγῃ, οὐκ οἶ-
 δας ὅτι θεὸν σρέφεις; θεὸν γυμνάζεις; θεὸν περι-
 φέρεις τάλας ὃ ἄγνοεῖς; δοκεῖς με λέγειν ἀρ-
 γυροῦ πνα ἢ χρυσοῦ ἐξωδεῖ; ἐν σεαυτῷ φέρεις
 αὐτόν. ὃ μολιῶν οὐκ αἰδάνη ἀκαθάρτοις μὲν
 διανοήμασι, ῥύπαρσις ὃ πρᾶξι. καὶ ἀγάματος
 ἢ τ' θεοῦ πρῶντος, οὐκ δὲν τολμήσεις τί τῶν
 ποιεῖν ὦρ ποιεῖς. αὐτῷ δὲ τ' θεοῦ πρῶντος ἐσωδεῖ
 καὶ ἐφορῶντος πάντα, ὃ ἐπακούοντος, οὐκ αἰσχ-
 νη ταῦτα ἐν θυμούμην ὃ καὶ ποιεῖν ἀναίδητε τῆς
 σεαυτῷ φύσεως καὶ θεοχόλωτε; λοιπὸν ἡμεῖς τί
 φοβούμεθα ἐκπέμποντες νέον ἰδί πνας πρᾶ-
 ξεις ἐκ τ' χολῆς. μὴ ἄλλως ποιήσῃ π. μὴ ἄλλως
 φάγῃ. μὴ ἄλλως σιωουσιᾷ. μὴ ταπεινώσῃ αὐτόν
 ῥάκη περιτιθέντα. μὴ ἐπάγῃ κομψὰ ἱμάτια. ἔστος
 οὐκ οἶδερ αὐτῷ θεόν. ἔτ' ὃ ἐκ οἶδε μετὰ τίν' ὃ

ἀπέρχεται· ἀλλ' ἀνεχόμεθα λέγοντος αὐτοῦ· σὲ ἢ θε-
 λον ἔχει· ἐκεῖ τ' οὐκ ἔχεις· εἴτ' ἄλλο τινα
 ζητεῖς ἐκείνον ἔχει; ἢ ἄλλιά σοι ἐρεῖ ἐκεῖνος ἢ ταῦ-
 τα; ἀλλ' ἢ μὴ τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ φθιόν, ἢ ἀθλιῶν, ἢ ὁ-
 ζούσ, ἐμμένῃσιν δὲ καὶ σκεπτομένῃ τὸ τεχνίτου καὶ εἴ τι
 να αἰδοῖσθαι εἴχης, ἐπειρῶ ἄρ' μηδὲρ ἀνάξιον ποιεῖν
 τὸ κατασκευάζειν, μὴ δὲ σκεπτομένῃ, μὴ δ' ἐν ἀπρεπεί-
 ρῃ μακροφρονεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς· νυνὶ δέ σε ὅτι ὁ ζούσ
 πεποίηκε, διαττο ἀμελεῖς οἷον πῶς δέξῃς σκε-
 πτομένῃ; καὶ τί ὁ τεχνίτης τοῦ τεχνιτῶ ὁμοιος, ἢ τὸ κα-
 τασκευάζειν τῷ κατασκευάζειν· καὶ ποῖον ἔργον
 τεχνίτου βούλῃς ἔχει τὰς δυνάμεις ἐν αὐτῷ, ὥς ἐμ-
 φαίνει διὰ τὸ κατασκευάζειν· ὥς λίθος ὄψιν, ἢ χαλ-
 κός, ἢ χρυσοῦς, ἢ ἐλέφας, καὶ ἢ ἀθλιῶν ἢ φειδύλῃ ἀποξ-
 ἑκτείνασθαι πῶς χεῖρα, ὥς πῶς νίκην ἐπ' αὐτῆς δε-
 ξαμένη ἐσηκερῶς ὅλῳ τοῦ αἵματος; τὰ δὲ τὸ θεοῦ
 κινῆματα· ἐμπνοα· χρῆσθαι φαντασμάτων· δοκιμασι-
 κα· τούτου τὸ δημιουργοῦ κατασκευάζειν ὥς κατα-
 χύνει αὐτό; τί δ' ὅτι οὐ μόνον σε κατασκευάζειν·
 ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ ἰδίῳ σε καὶ παρεκτείνετο.
 οὐδὲ τούτο οὐ μεμνήσῃ, ἀλλὰ καὶ καταχύνει τῷ
 ἰδίῳ σποπῇ; εἰ δέ σοι ὀφθαλμῶν τινα ὁ θεὸς παρέδε-
 το, οὕτως

το, οὕτως δὲν αὐτῷ ἡ μέλεις; παρὰ δὲ δακρύοι σε-
 αὐτὸν καὶ λέγει ἔκ εἰχὸρ ἄλλοι πιστότερόν σου. ἤ-
 τὸν μοι φύλαξε τοῦτον, οἷος πέφυκεν. αἰδήμο-
 να. πιστόν. ὑψηλόν. ἀκατάπαυτον. ἀπαθῆ. ἀτάρα-
 χον. εἴτα σὺ ἔφυλάσσεις. ἀλλ' ἐροῦσι πόδες ἡμῶν
 ἔστος ὁ φρῦν ἐν ἡμῶν. ὅς σε μνοπρὸς ὡπεί. ἔπω κα-
 ταξίαν. ἐπὶ γὰρ ἔδραρ ὡς οἷς ἔμαθον καὶ συγκατεδέ-
 μην. ἐπὶ τῶν ἀδένειαν τῶν ἐμαυτὸν φοβέσμαι. ἐπεί
 τι ἀφετέ με δαρρῶσαι, καὶ τότε ὄψαδε βλέμμα (δὶ)
 δαί. καὶ χῆμα (δὶ) δαί. τότε ὑμῶν δαίξω τὸ ἀγαλμα,
 ὅταν τελῶθῃ. ὅταν σιληπνωθῇ. τί δοκεῖτε. ὁ φρῦν;
 μὴ γένοιτο. μὴ γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ ἐν ὀλυμπίᾳ ὁ φρῦν δύνε-
 σσας; ἀλλὰ πέπνηκεν αὐτῷ τὸ βλέμμα, (δὶ) δαί
 εἶναι τὸ ἐρῶντος. ἔγὼ ἔμὸν παλινάγρετον, ἔδ' ἀπα-
 τηλόν. τοῦτον ὑμῶν δαίξω ἐμαυτὸν. πιστόν. αἰδήμο-
 να. γενναῖον. ἀτάραχον. μή τι ἔρ' ἀθανάτορ; ἀγή-
 ρωρ; μή τι ἄνοσος; ἀλλ' ἀποθνήσκοντα θείως. νο-
 σοῦντα θείως. ταῦτα ἔχω. ταῦτα δυνάμαι. τὰ
 δ' ἄλλα ἢ τε ἔχω ἢ τε δυνάμαι. δαίξω ὑμῶν νότρα
 φιλοσόφου. ποῖα νότρα. ὁρεξίαν ἀναπότρυκτον. ἐκ
 κλισίαν ἀπερίπλωτον. ὁρμὴν καθήκουσαν. πρὸς δεσπῶν
 ἐπιμελῆ. συγκατάθεσιν ἀπερίπλωτον. ταῦτα ὄψαδε.

Ὅτι ὁ σωῶντες οἱ πῶν ἀνδρώπου ἐπαγγελίαν
 πληρῶσαι, πῶν φιλοσόφου
 προσλαμβάνομεν. θ'.

Ο ἔστι τὸ τυχερὸν αὐτὸ μόνον, ἀνδρώπου
 ἐπαγγελίαν πληρῶσαι. τί γὰρ ὅστις ἀν-
 δρώπος. ζῶν φησι λογικὸν θνητὸν. βύ-
 θυς ἐν τῷ λογικῷ, τίνων χωρίζομεθα; τῇ δι-
 κρίσει. καὶ τίνων ἄλλων; τῇ προβάτῃ, καὶ τῇ
 ὁμοίῳ. ὅρα ὅτι μή τι πῶς ὡς δικρίσει ποιήσῃ. εἰ ὅ-
 μή, ἀπώλεσας τὸ ἀνδρώπου. οὐκ ἐπλήρωσας πῶν
 ἐπαγγελίαν. ὅρα μή τι ὡς πρόβατον. εἰ δὲ μή, καὶ
 οὕτως ἀπώλετο ὁ ἀνδρώπος. τίνα οὖν ποιῶμεν
 ὡς πρόβατα; ὅταν τῆς γαστρὸς ἔνεκα. ὅταν τῇ
 αἰδοίῳ. ὅταν εἰκῇ. ὅταν ὑπαρῶς. ὅταν ἀνεπι-
 στρέψῃ. πού ἀπεκλίνουμεν; ὡδὶ τὰ πρόβατα.
 τί ἀπώλεσας μερ; τὸ λογικόν. ὅταν μαχίμως. ἐ-
 βλαβερώς. καὶ θυμικῶς. ἐ ὡσικῶς. πού ἀπεκλί-
 νουμεν; ὡδὶ τὰ δικρία. λοιπὸν οἱ μὲν ἡμῶν μεγά-
 λα δικρία εἰσὶν. οἱ δὲ δικρίδια κακοῦ καὶ μικρά,
 ἀφ' ὧν ὅστις ἐπεῖρ, λέωμεν με ἐ φαγέτω. διὰ πάν-
 των ὅ τῶν ἀπόλλυται ἢ τὸ ἀνδρώπου ἐπαγγε-
 λία.

λία. πότε γὰρ σώζεται συμπεπλεγμένον; ὅταν
 πῶ ἐπαγγελίαρ πληρώσῃ. ὥς τε σωτηρία συμπε-
 πλεγμένου ἴσῃ τὸ ὅτι ἀληθῶς συμπεπλέχθαι. πό-
 τε διεζωγμένον; ὅταν πῶ ἐπαγγελίαρ πληρώ-
 σῃ. πόπε αὐλοί. πότε λύρα. πότε ἴππῳ. πότε
 κύωρ. τί οὐδ' αὖτα ματὸρ εἰ καὶ ἀνθρώπος ὡσανύ-
 τως μὲν σώζεται. ὡσανύτως δ' ἀπόλλυται. αὖξει
 δ' * ἐκαστη καὶ σώζει τὰ κατὰ ἄλληλα ἔργα. τὸν * ἐκαστον
 τέκτονα, τὰ τεκτονικά. τὸν γραμματικόν, τὰ
 γραμματικά. δὲν δ' ἐθίσῃ γράφειν ἀγραμμά-
 τως, δυνάμει καταφθείρεται καὶ ἀπόλλυται πῶ
 τέχνῳ. οὕτω τὸν μὲν αἰδήμονα σώζει τὰ αἰδήμονα
 ἔργα. ἀπολλύνει δὲ τὸν δυναιδῆ. τὸν δὲ πιστὸν, τὰ
 πιστά. καὶ τὰ ἐναντία ἀπολλύνει. καὶ τὰς ἐναντίας
 πάλιν ἐπαύξει τὰ ἐναντία. τὰ ἀναίχυντον. τὰ ἀ-
 πιστον. τὰ λοιδορον, λοιδορία. τὰ ὀργίλον, ὀργή.
 τὰ φιλάργυρον, αἱ ἀκατάλληλοι λήψεις καὶ δό-
 σεις. διὰ τὸ παρὰ γέλλουσι οἱ φιλόσοφοι μὴ
 ἀρκεῖν μόνον τῷ μαθεῖν, ἀλλὰ καὶ μελέτην
 προσλαμβάνειν. εἴτα ἀσκησι. πολλῶ γὰρ χρόνῳ
 τὰ ἐναντία ποιεῖν ἴδιόμεθα. Ἐ τὰς ὑπολήψεις
 τὰς ἐναντίας τὰς ὀρθαῖς χρητικαῖς ἔχομεν. δὲν ὅρ

μὴ ἔτας ὀρθὰς χρησικαὶς ποιήσωμεν, ὅθεν ἄλλοι
 ῥηγνύονται ἐσόμεθα ἀλλοτρίω δογματῇ. ἄρτι γὰρ
 τις ἡμῶν ἔδιδάσκει τεχνολογῆσαι πρὸς ἀγαθῶν,
 καὶ κακῶν. ὅτι τῇ ὄντα, τὰ μὲν ἀγαθὰ. τὰ δὲ κακά.
 τὰ δὲ ἀμφοτέρω. ἀγαθὰ μὲν ἔρ' ἀρεταί, καὶ τὰ μετέ
 χοντα τῇ ἀρετῶν κακά. τὰ ἐναντία. ἀδιάφο
 ρα δὲ, πλοῦτος. ὑγίεια. δόξα. εἴτ' ἂν μεταξὺ λέ
 γοντο ἡμῶν ψόφος μείζων γένηται, ἢ τῇ πρὸν
 τωρ τις καταγέλαση ἡμῶν, ῥηγνύεται. ποῦ
 ὅστις φιλόσοφε ἐκεῖνα ἄ' ἔλεγε. πόθεν αἱ τὰ προ
 φερόμενοι ἔλεγε, ἄρ' τῇ χεῖλῶν αὐτίδῃ. τί
 ἔρ' ἀλλότρια βοηθήματα μοι αἶψα. τί κυβύεις
 πρὸς τὰ μέγιστα; ἄλλο γὰρ ὅστις ὡς εἰς ταμιεῖον ἀ
 ποδέσθαι ἄρτους καὶ οἶνον. ἄλλο ὅστις φαγεῖν. καὶ βρῶ
 δὲρ ἐπέφθῃ. ἀνεδύθη. νύκτα ἐγένετο. σάκεα. ὀσέα.
 αἶμα. δὴ χοῖα. δὴ πνοῖα. τὰ ἀποκείμενα, ὅτα μὲν
 δελήσῃς ἐκ προχείρου λαβὼν δειξάσαι, διδάσκει.
 ἀπ' αὐτῶν δὲ σοι ὄφελος οὐδὲν, εἰ μὴ μέχρι τῆς δο
 κῆς ὅτι ἔχεις. τί γὰρ διαφέρει ταῦτα ῥηγνύεσθαι, ἢ
 τὰ τῇ ἐπιδόξῳ. τεχνολογῇ νῦν καθίσας τὰ
 ἐπικούρου. καὶ τάχα ἐκεῖνος χρησικαὶς τῶν τεχνο
 λογῶν. τί οὐκ αὐτὸν λέγεις στυγερῶς. τί ῥηγ
 νύεται

παταῖς τοὺς πολλούς· τί ὑποκρίνη Ἰουδαῖος ὧρ ἔλ-
 ληνας. οὐχ ὁράς πῶς ἕκαστος λέγεται Ἰουδαῖος;
 πῶς Σύρος; πῶς Αἰγύπτιος; ὅταν τινὰ ἐπαμ-
 φοτερίζοντα ἰδῶμερ, φάθαμερ λέγῃ. οὐκ ἔστι Ἰου-
 δαῖος· ἀλλ' ὑποκρίνεται. ὅταν δ' ἀναλάβῃ τὸ πά-
 θος, τὸ τῷ βεβαμμένου καὶ ἡρμμένου, τότε καὶ
 ἔστι τοῦτον, καὶ καλεῖται Ἰουδαῖος. οὕτω καὶ ἡ-
 μεῖς πᾶσα πῖσαι, λόγῳ μὲν Ἰουδαῖος, ἔργῳ δ' ἄλ-
 λόπι. ἀσυμπαθεῖς πρὸς τὸν λόγον, μακρότερον ἀπὸ τῆς
 χρησθῆς τούτοις ἀλέγομερ, ἐφ' οἷς ὡς εἰδότες αὐ-
 τὰ ἐπαυρόμεθα. οὕτως οὐδὲ τὴν τῷ ἀνθρώπου
 ἐπαγγελίαν πληρῶσαι δυναμένοι, προσλαμβά-
 νομερ τὴν τῷ φιλοσόφου· τηλικούτου φορτίου, οἷον
 εἶπε δέκα λίτρας ἄραι μὴ δυνάμενος, τὸ τὸ Αἰαν-
 τος λίθον βραχάζειν ἠθέλει.

Πῶς ἀπὸ τῆς ὀνομάτης τὰ καθή-
 κοντα ἔστιν εἰρεῖν.

ἰ.

Κέφαίη τίς ἐστίν· τὸ πρῶτον ἀνθρώπος· τῷ-
 Σ το δ' ἔστιν, ὅθεν ἔχωρ κυριώτερον πρῶτα
 ρίσεως· ἀλλὰ ταῦτα τὰ ἄλλα ὑποτετα-
 γμένα. αὐτὴ δ' ἀδούλητος καὶ ἀνυπότακτος· σκό-
 πει οὐκ ἔτι πᾶν κεχώρισται κατὰ λόγον· κεχώρισται

Μ 4 θηρίων.

χωρεῖν, σιωδργουῖτα κατὰ Διῶαμιν. μετὰ τὸ
 ἴδι ὅτι Ἐ ἀδελφὸς εἶ. Ἐ πρὸς τῷτο ἡ πρὸσω
 πορ ὀφείλεται παραχώρησις. βίπείθεια. βίφημία.
 μηδέποτ' ἀντιποιήσασθαι τὸς πρὸς ἑαυτὸν τῷ
 ἀπροαιρέτωρ. ἀλλ' ἡδέως ἐκείνα πρὸς ἑαυτὸν ἵν' ἐν
 τοῖς προαιρετικοῖς πλέον ἔχης. ὅρα ὅτι οἶον ὅτι
 ἀντὶ θρίδακος ἀν' οὗτω τύχη, καὶ καδέσθας αὐ-
 τὸν βὺ γνώμοσύνω κτήσασθαι, ὅση ἡ πλεονεξία. με-
 τακῦτα ἡ βουλομένη πόλεως τινος, ὅτι βου-
 λομένη. νέος, ὅτι νέος. εἰ πρεσβύτης, ὅτι πρεσβύ-
 της. ἡ πατήρ, ὅτι πατήρ. αἰὶ ὅτι ἕκαστον τῷ τοι-
 οῦτω ὀνομάτωρ εἰς ἡδολογισμόν ἐρχόμενον, ὑπο-
 γράφει τὰ οἰκεία ἔργα. ἐὰν δ' ἀπελθὼν φένης
 σου τὸν ἀδελφόν, λέγω σοι, ἐπελάθου τίς εἶ, καὶ
 τίσοι ὄνομα. εἴτα εἰ μὲν χαλκὸς ὡς ἐχρῶ τῇ σφύ-
 ρῃ ἄλλως, ἡδολογισμὸν ἀν' ἧς τῷ χαλκῷ.
 εἰ ἡ τ' ἀδελφὸς ἐπελάθου, καὶ ἀντὶ ἀδελφοῦ ἐχθρὸς
 ἐγένου, οὐδὲρ ἀντ' οὐδενὸς ἡλλάχθαι φανῆς ἐπ'
 αὐτῷ. ἡ δ' ἀντὶ ἀνδρώπου ἡμέρου ζώου καὶ κοι-
 νωνικοῦ, θηρίου γέγονας βλαβερόν, ἡδύβουλον,
 δικτικόν, οὐδὲρ ἀπολώλεκας; ἀλλὰ δεῖ σε κέρ-
 μα ἀπολέσαι ἵνα ζῆμιωθῇς, ἄλλου δ' οὐδενὸς ἀ-
 πώλεια

ῥ' ἐξω-

πώλεια ζημιοῖ τὸν ἄνδρα πορ; εἰ γραμματικῶς
 μὴ ἀποβαλὼν, ἢ μουσικῶς, ζημίαν ἡχοῦ τιῶ ἀ-
 πώλησιν αὐτῆς. εἰ δ' αἰδῶ καὶ κατὰ τοῦ καὶ ἡμε-
 ρότητα ἀποβάλλης, οὐδὲρ ἰγὴ ῥ' ὡς πρῶτον. καὶ τοι
 ἐκεῖνα μὴ * παρέξω δὲρ τινα Ἐ ἀπροαίρετον αἰ-
 τίαν ἀπολλύται. ταῦτα δὲ πρὶ ἡμῶν. καὶ ἐκεῖνα
 μὴ οὐτ' ἔχει οὐτ' ἀπολλύνει αἰσχρὸν ὅτι. ταῦτα δὲ
 καὶ μὴ ἔχει καὶ ἀπολλύνει καὶ ἐπενείδιστον καὶ
 ἀπύχνημα. τί ἀπολλύνει ὁ τὰ τῶ κιναιδίου πάχος.
 τὸν ἄνδρα. ὁ δὲ διατιθεῖς, πολλὰ μὴ καὶ ἄλλα, καὶ
 αὐτὸς δ' οὐδὲρ ἡττοῦ ἄνδρα. τί ἀπολλύνει ὁ μοι-
 χθῶν. ῥ' αἰδήμονα, τὸν ἐγκρατῆ. τὸν κόσμιον.
 τὸν πολίτην, τὸν γείτονα. τί ἀπολλύνει ὁ ὀργιζό-
 μενος, ἄλλό τι. ὁ φοβούμενος, ἄλλό τι. οὐδεὶς δὲ
 χα ἀπωλείας καὶ ζημίας κακὸς ὅτι. λοιπὸν δὲ τιῶ
 ζημίαν ζητεῖς οὐ κέρματι, πάντες οὗτοι ἀβλα-
 βεῖς, ἀλλ' ἡμιοι, δὴν οὕτω τύχη, καὶ ὠφελούμενοι Ἐ
 κερδαιόνοντες. ὅταν διὰ πινος τούτων τῶν ἔργων
 κέρμα αὐτοῖς προσγένηται. ὅρα δ' εἰ ἡδὴ κέρμα
 ἴσον πάντα ἀνάγεις, ὅτι οὐδ' ὁ τιῶ εἰνᾶ σοι ἀπολ-
 λύνωρ ὅτι βεβλαμμένος. καὶ φησι. κεκολλόβωται
 ῥ' ῥ' σῶμα. ἀγε. ὁ δὲ τιῶ ὁσφρασίαν αὐτῶ ἀπο-
 λωλεκώς,

ἄλογως, οὐδὲρ ἀπολλύει; ψυχῆς οὐκ ἀνίσταται
 ἐκ ἔστῃ οὐδεμία, λὺ ὁ μὲν κτησάμενος ὠφελεῖται,
 ὁ δὲ ἀποβαλὼν ζημιούται; ποῖα ἔλγεις. οὐ-
 δὲρ ἔχομερ αἰδῆμον; φύσει ἔχομερ. ὁ τὸ το ἀπο-
 λύνων οὐ ζημιῶται; οὐδενὸς στερίσκεται; οὐδὲρ ἀ-
 ποβάλλει τῇ πρὸς αὐτόν; ἐκ ἔχομερ φύσιν τί; πῶς
 τὸν φύσιν. στερητικὸν φύσιν. ὠφελητικὸν φύσιν. ἀλ-
 λήλων ἀνεκτικόν. ὅστις ἔρ εἰς ταῦτα περιορᾷ ζη-
 μιούμενον ἑαυτόν, ἔτος ἢ ἀβλαβὴς ἔσται; ἢ
 τί ἔρ. μὴ βλάβῃ τὸν βλάψαντα; πρῶτον μὲν ἰδὺν
 τί ὅτι βλάβῃ. ἔπειτα μνήσθῃ ὡς ἤκουσας παρὰ τῆς
 φιλοσόφου. εἰ γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἐν προαίρεσει, καὶ
 τὸ κακὸν ὡσαύτως ἐν προαίρεσει, βλέπε μὴ
 τοιοῦτόν ὅτι ἔλγεις. τί οὐκ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἑαυ-
 τὸν ἐβλάψε πρὸς ἐμέ. ἀδικῶν ποιήσας, ἐγὼ ἔμει-
 νον μὴ βλάβῃ πρὸς ἐκείνον ἀδικῶν ποιήσας; τί
 οὐκ οὐ τοιοῦτόν τι φανταζόμεθα. ἀλλ' ὅπου τί
 σωματικὸν ἐλάττωμα εἰς κτήσιν, ἐκεῖ ἢ βλάβῃ.
 ὅπου εἰς πῶς προαίρεσις, οὐδεμία βλάβῃ; ἔτε γὰρ
 πῶς κεφαλὴ ἀλγεί ὁ ὀδοντοπαθεὶς ἢ ἀδικήσας,
 οὔτε τὸν ὀφθαλμὸν, οὔτε τὸ ἰσχυρὸν, οὔτε τὸν ἀ-
 γρὸν ἀπολλύει. ἡμεῖς δὲ ἄλλο οὐδὲρ ἐδέλομεν, ἢ
 ταῦτα.

ταῦτα . πῶς προαίρεσις δὲ πότρου αἰδήμονα ἔ-
πισήρ ἔξομερ, ἢ δυνάειχυντορ καὶ ἀπιστορ, οὐδ' ἐγ-
γὺς διαφερόμεθα . πῶς μόνου ἐν τῇ σχολῇ μέχρι
τῆς λογαρίωρ . τοιγαροῦν μέχρι τῆς λογαρίωρ
προκόπομερ . ἔξω δ' αὐτῶρ, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστορ .

Τίς ἀρχὴ φιλοσοφίας .

ἰά .

Αρχὴ φιλοσοφίας παράγει τοῖς ὡς δεῖ ἔ-
κατὰ πῶς θύραρ ἀπομνήσις αὐτῶρ, σιωπῇ
δοκίσις τῶν αὐτῶν ἀδενείας ἔδωκαμίας
πῶς τὰ δυνάμεια . ὀρθογωνίου μὲν ἢ ἡ σφαιρῶν, ἢ
διέσεως ἡμιτονίου οὐδεμίαν φύσιν ἐννοιαρ ἤκομερ
ἔχοντες , ἀλλ' ἐκπινος τεχνικῆς παραλήψεως δι-
δασκόμεθα ἕκαστορ αὐτῶρ . ἔδωκατο οἱ μὴ εἰδόν-
τες αὐτὰ, οὐδ' οἶοντα εἰδέναι . ἀγαθοῦ ἢ καὶ κα-
κοῦ, ἔκαλοῦ καὶ αἰχροῦ, ἔδωποντ' ἔκαὶ ἀ-
πρεποῦς, καὶ βδωμονίας, δυσυχίας, ἔδωσκόνο
τος, ἔδωβράλλοντ', ἔδω, πῶς δεῖ ποιῆσαι, καὶ
ὅ, πῶς δεῖ ποιῆσαι, τίς οὐκ ἔχωρ' ἐμφυτορ ἐννοιαρ
ἐλήλυδες . διατῶτο πάντες χρώμεθα τοῖς ὀνόμασι .
ἔδωφάρμοζερ περῶμεθα τὰς πωρήσεις τῶν
ἡ μέροις ὑσῆσις . καλῶς ἐποίησε . δεόντως . οὐ δεόν-
τως .

πως. ἢ τύχησε. ὅτι τύχησε. ἀδίκος ὅτι. δίκαιος ὅτι.
 τίς ἡμῶν φείδε; τῷ τῷ ὀνομάτῳ. τίς ἡμῶν
 ἀναβάλλε; πῶς χῆσιρ αὐτῶν μέχρι μάστιγας καὶ
 περ τῷ πῶς τὰς γραμμάς ἡ εὖ φθόγγος, οἱ ἐκ
 εἰδότες. τῷ τοῦ δ' αἵ πορ, ὃ ἡκειρ ἡδὲ πινὰς εὖ
 τὸ φύσεως τῷ τοῦ τὸ πορ ὡς ὅρ δεδιδαγμένους.
 ἀφ' ὧν ὀρμώμενοι καὶ πῶς οἴσιρ προσελήφαμεν.
 δι' ἃ γὰρ φησιρ ἐκ οἶδα ἐγὼ ὅτι καλὸν καὶ ὅτι αἰχρὸν,
 οὐκ ἔχω εἰνοιαρ αὐτῷ; ἔχεις. οὐκ ἐφαρμόζω τοῖς
 ἡδὲ μέροις; ἐφαρμόζεις. οὐ καλῶς οὐκ ἐφαρμό-
 ζω; ἐνταῦθα ὅτι ὃ ζήτημα πᾶρ. καὶ οἴσις ἐνταῦ-
 θα προσγίνεται. ἀφ' ὁμολογουμένων ὅρ ὀρμώμε-
 νοι τῷ τῷ, ἡδὲ ὃ ἀμειβόμενον προάγουσι
 εὖ τῷ ἀκαταλλήλου ἐφαρμογῆς. ὡς εἶγε καὶ
 τῷ ἐπὶ πρὸς ἐκείνοις ἐκείνῳ, τί ἐκάλυψε αὐ-
 τὸς εἰν^{αι} τελείους. νῦν δ' ἐπεὶ δοκεῖς ὅτι καὶ καταλ-
 λήλως ἐφαρμόζεις τὰς προλήψεις τοῖς ἡδὲ μέ-
 ροις, εἰπέ μοι πόθεν τῷ λαμβάνεις; ὅτι δοκεῖ
 μοι. τὸ ὅρ τίς ἐδοκεῖ; καὶ οἶετα καὶ αὐτὸς ἐφαρμο-
 ζει καλῶς, ἢ οὐκ οἶετα; οἶετα. διώαδε ὅρ πῶς
 ὧν τὰ μαχόμενα δοξάζετε ἀμφοτέρω, καταλλή-
 λως ἐφαρμόζει τὰς προλήψεις; εἰ διώαμεθα.
 ἔχεις

ἔχεις ὅρ δειξάμεν ἡμῖν πρὸς τοὺς αἰτὰς ἐφαρμόζειν
 ἀμνησιν δυνωτέρω τ' δοκεῖν σοι; ὁ δὲ μαινόμενος ἀλ-
 λὰ τίνα ποιεῖ, ἢ τὰ δοκῦντα οἱ καλὰ; καὶ κείνῳ ὅρ
 ἀρκεῖ τὸ τοῦ κριτηρίου; ὅρ ἀρκεῖ. ἐλθέ ὅρ ἰδί τε
 δυνωτέρω τ' δοκεῖν, τί τὸ τοῦ ἔστι; εἰ δὲ ἀρχὴ φιλο-
 σοφίας αἰδοῖται μάχης τῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν
 ἀνδρώπων. καὶ ζήτησις τ' πρὸ ὁ γίνεται ἡ μάχη. καὶ
 κατὰ γνώσιν καὶ ἀπιστία πρὸς τὸ φιλῶς δοκοῦν.
 ἐρῶνα δέ τις πῶς τ' δοκοῦν, εἰ ὁρθῶς δοκεῖ, ἢ ὅ-
 ρεσις κακόνος πινός, οἷον ἰδί βαρῶν τ' ζυγὸν ὁρῶ-
 μεν. οἷον ἰδί ὁρῶν καὶ σβεβλῶν, τιὸν σάθμην. του
 τέστιν ἀρχὴ φιλοσοφίας. πάντα καλῶς ἔχειν τὰ
 δοκοῦντα ἅπασιν. καὶ πῶς διωκτὸν τὰ μαχόμενα
 καλῶς ἔχειν. οὐκοῦν οὐ πάντα. ἀλλὰ τὰ ἡμῖν δο-
 κοῦντα. τί μᾶλλον ἢ τὰ Σύροις. τί μᾶλλον ἢ τὰ
 Αἰγυπτίοις. τί μᾶλλον ἢ τὰ ἐμοὶ φαινόμενα ἢ τὰ
 τοῦ δεινι. οὐδὲν μᾶλλον. οὐκ ἄρα ἀρκεῖ τ' δοκεῖν
 ἐκείνῳ πρὸς τὸ εἶναι. οὐδὲ γὰρ ἰδί βαρῶν ἢ μέτρων
 φιλῶν τῇ ἐμφάσει ἀρκούμεθα. ἀλλὰ κακόνος τινὰ
 ἐφ' ἐκείνου ὁρῶμεν. οὐταῦθ' ὅρ ὁρῶν κακῶν δυνω-
 τέρω τῶ δοκεῖν; ἢ πῶς οἷον τε ἀτέκμαρτα εἶναι
 καὶ ἀνδρείετα τὰ δυνάγκασιότατα οὐκ ἀνδρώποις;

ἔστιρ οὐ. Ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ζητοῦμερ αὐτὸν καὶ ἀνδρί-
σκομερ. καὶ ἀνδρόντες λοιπὸν ἀπαρβαίντως χρώ-
μεθα. Διχα αὐτῷ μὴ ὅ τὸν δάκτυλον ἐκτείνοντες.
τῷτο γὰρ οἱμαὶ ἔστιρ ὁ δὲ ρεδερ, ἀπαλλάσσειρ μα-
νίας εἰς μόνω θεῷ δοκεῖρ μέγρω παραχρῶμενοις.
ἵνα λοιπὸν ἀπὸ πινωρ γνωρίμων καὶ διδυκρινήμέ-
νωρ ὁρμώμενοι, χρώμεθα ἡδὲ τῷ ἡδὲ μέγρω διερ-
ρωμένους ταῖς προλήψεσι. τίς ὑποπέπτωκερ ὅ-
σιν πῶδε ἡς ζητοῦμερ; ἡδονή. ὕπαγε αὐτῷ θεῷ κα-
νόνι, βάλε εἰς τὸν ζυγόν. γὰρ ἀγαθὸν δεῖ εἶναι τοιῦ-
τον ἐφ' ᾧ διαρρεῖρ ἄξιον; οὐ. μή τι ἔρ βέβαιον ἢ
ἡδονή; γὰρ ἄρρ οὐ καὶ βάλε ἔξω ἐκ τῷ ζυγῷ. καὶ
ἀπέλασσον τῆς χώρας τῷ ἀγαθῷ μακράρ. εἰ δ'
οὐκ ὀξὺ βλέπει, καὶ ἐν σοὶ ζυγὸν οὐκ ἀρκεῖ, φέρε
ἄλλο. ἡδὲ θεῷ ἀγαθῷ ἄξιον ἐπαίρεσθαι; ναί. ἐφ'
ἡδονῇ οὐ παρὸν σὴ ἄξιον ἐπαίρεσθαι; βλέπε μὴ
εἶπης ὅτι ἄξιον. εἰ δὲ μὴ, οὐκέτι σε οὐδὲ τῷ ζυγῷ
ἄξιον ἡγήσομαι. οὕτω κρίνεται τὰ πράγματα καὶ
ἵσταται τῷ κανόνω ἡτοιμασμένω. καὶ γὰρ φιλο-
σοφεῖρ τῷτο ἔστιρ, ἡδισκέπτεσθαι καὶ βεβαῖον εἶναι
κανόνας. γὰρ δ' ἡδὲ χῆται τοῖς ἐγνωσμένοις, τῷτο
τῷ καλῷ καὶ ἀγαθοῦ ἔργου ἔστιρ.

Περὶ τῆς διαλέξεως.

ιβ'.

Μὲρ δὲ μαθόντα εἶδέναι χεῖρας λόγῳ,
 ἃ
 ἠκρίβωται ἑσπὸς τῇ ἡμετέρῳ. πρὸς δὲ
 τῷ χεῖρσι αὐτῶν τῷ προσήκουσιν, τε
 λέως ἀγόμενοι ἐσμεν. δὲς γοῦν ὧς θέλεις ἡμῶν,
 ἰδίῳ τῷ πινὰ τὸ προσδιαλεγόμενον. καὶ οὐχ ὁ-
 ρίσκει χεῖρα αὐτῶ. ἀλλὰ μικρὰ κινήσας τὸν
 ἄνθρωπον, δὴν πρὸς σκέλῃ ἀπαντὰ, ἐκείνῃ
 οὐκέτι διώσκει μεταχειρίσκει. ἀλλ' ἢ λοιδορεῖ
 λοιπὸν, ἢ καταγέλλει. καὶ λέγει. ἰδίῳ τῷ ἐστὶν. οὐκ
 ἐστὶν αὐτῷ χεῖρα. ὁ δ' ὁδὸς ὅταν λάβῃ ἵνα
 πλανώμενον, ἢ γὰρ ἰδίῳ τῷ ὁδὸν τῷ δέσσειν,
 ὅχι καταγέλλας ἢ λοιδορησάμεν ἀπῆλθε. καὶ
 σὺ δειξὸν αὐτῷ τῷ ἀλήθειαν. καὶ ὅφει ὅτι ἀκο-
 λουθεῖ. μέχρι δ' δὴ οὐ μὴ δεικνύης, μὴ ἐκείνῃ κα-
 ταγέλλει. ἀλλὰ μάλλον αἰσθάνου τὸ ἀδυναμία τὸ
 σαυτοῦ. πῶς ἔρποισι Σωκράτης. αὐτὸν ἡνάγκη
 ζεῖν ὅσον προσδιαλεγόμενον αὐτῷ μάρτυρ. ἀλλὰ
 δ' ἐδένος ἐδείτο μάρτυρ. τοιγαρὶν δὲ αὐτῷ
 λέγει. ὅτι τὸς μὲν ἄλλοις ἐὼ χαίρειν. αἰεὶ δὲ τῷ
 δὴν πλέγοντι ἀκούμαι μάρτυρι. ὅτι δὲ μὲν ἄλλοις
 οὐκ

οὐκ ἔστι ψεύδω. τὸ δὲ προσδιαλεγόμενον μόνου-
 οὔτω γὰρ ἐν ἀρχῇ ἐπίθει τὰ ἀπὸ τῆς ἐννοίας, ὥστε
 πάνθ' ὄντινα οὐ σιωπᾶσθαι νομίζοντες τὸ μάχης, ἀνα-
 χωρεῖται ἀπ' αὐτῆς. ἀρχὴ δὲ τοῦ φθόνου χαίρει; οὐδα-
 μῶς. ἀλλὰ μᾶλλον λυπεῖται. ἀπὸ τῆς ἐναντίου
 ἐκίνησε τὸ πᾶν. τί δ' ἔστι κακοῖς δοκεῖσσι εἶναι
 λύπη, ὁ φθόνος. καὶ τίς φθόνος ὅστις κακῶν; ἐκ οὐκ
 ἐκείνων ἐποίησε εἰπεῖν, ὅτι λύπη ὅστις ἐπ' ἀγα-
 θοῖς ὁ φθόνος. τί δὲ φθονοῖ ἅντις τοῖς ἑτέροις πρὸς
 αὐτόν; οὐδαμῶς. καὶ οὕτως ἐκπεπληρωκὴς τῆς
 ἐννοίας ἐστὶ διηρησμένως ἀπὸ πᾶσιν. οὐ λέγω
 ὅτι ὅρισά μοι τὸ φθόνον. εἴτα ὁρίσασθαι, κακῶς
 ὡρίστω. ὅτι γὰρ ὅταν καταλάβῃ τὸ κεφαλαιώδες τὸ
 ὀρικῶν, ῥήματα τεχνικὰ. καὶ διατῆτο τοῖς ἰδιώταις
 φορτικὰ ἐν ἀπαρκαλοῦνται, ὡς ἡμεῖς ἀπο-
 ψιλῶναι ἐδιδωμένθα. ὅτι ὡς δ' αὐτὸς ὁ ἰδιώτης ἐπα-
 κολουθῶν ταῖς αὐτῆς φαντασίαις παραχωρεῖται
 διδῶναι ἢ ἀδεύειν, οὐδαμῶς διὰ τούτων
 αὐτὸν κινῆσαι διδῶμεθα. Ἐπομένως εἰκότως συ-
 ναισθάνομενοι ταύτης ἡμῶς τὴν ἀδυναμίαν, ἀπε-
 χόμεθα τοῦ πράγματός ὅσοις γ' ἐστὶ πρὸς ἀλα-
 βείας. οἱ δὲ πολλοὶ καὶ εἰκαῖοι συγκαθέκοντες εἰς τὴν

N τοῦτο,

τοιούτων, φύρονται καὶ φύρῃσι. Ἐτὰ τελευτᾷα
 λοιδορῆσθαι καὶ λοιδορῆθέντες, ἀπέρχονται. ὃ
 πρῶτον ὃ τῷ τοῦ μάλισα ἴδιον Σακράτοις, μηδέ-
 ποτε προξινθῆναι ἐν λόγῳ. μηδέποτε λοιδοροῦ
 προσεγγίχθαι μηδὲρ, μηδέποθ' ὑβριστικόν. ἀλλὰ
 τῷ λοιδορουῦντι δυνέχεται, καὶ πάνειρ μάχηρ. εἰ
 θέλετε γινῶναι πόσηρ ἐν τούτῳ διωάμιρ εἴχερ,
 δινάγνωτε ὃ ἑνοφῶντος συμπόσιον. καὶ ὅφρα
 πόσας μάχας διαλέλυκε. διαττο εἰκότος καὶ πᾶ
 τοῖς ποικταῖς ἐν μεγίστῳ ἐπαίνῳ λέλεκται, ὃ αἰ-
 ψά τε καὶ μέγα νῆκος ἰδισαμῶς κατέπαυσε. τί
 ἔρ' ἐλίσσ' ὅσινι καὶ ἀσφαλές ὃ πρῶτον Ἐμάλε
 σα ἐν Ῥώμῃ; τὸν γὰρ ποιουῦντα αὐτὸ, οὐκ ἐν γω-
 νία δηλονότι θεός ποιεῖν, ἀλλὰ προσελθόντα ὑ-
 πατικῶ πινι δὴν οὐτω τύχη πολυσία, πῖ θέαθ' αὐ-
 τῷ. ἔχεις μοι εἰπεῖν ὥ οὗτος, ὥ πινι τῶς ἵπποις
 τοὺς σπαιτῶ πρῶτα καὶ; ἔγω γε. ἄρα τῷ τυχόντι
 καὶ ἀπείρῳ ἵππικῆς; οὐδαμῶς. τί δ' ὥ πινι ὃ χρυ-
 σίον ἢ ὃ ἀργύριον, ἢ πῶ ἐδοκῆτα; οὐδὲ ταῦτα τῷ
 τυχόντι. τὸ σῶμα δὲ ὃ σπαιτῶ ἥδη πινι ἔσκεφαι ἐπι-
 στρέφαι εἰς ἰδί μέλειαν αὐτῷ; πῶς γὰρ οὐ. ἐμπεί-
 ρῳ δηλονότι ἀλειπτικῆς; ἰατρικῆς; πάνυ μὲν ἔρ.
πότῃρον

πότ' ὅρ' οὖν ταῦτά σοι τὰ κράτιστά ὄσιν, ἢ καὶ ἄλλο
 π' ἐκτίσω πάντῳ ἄμεινον. ποῖον καὶ λέγεις. ὃ
 αὐτοῖς νῆ δία τούτοις χρώμενον ἔδοιμάς οὐ
 καὶ βουλομένοισι; ἄρα γε τίς ψυχὴν λέ-
 γεις; ὀρθῶς ὑπέλαβες. ταῦτίη γάρ τοι ἔλεγω.
 πολὺ νῆ δία τῇ ἄλλῳ τῷ αὐτοῖς δοκῶ μοι
 κατεῖναι. ἔχεις οὖν εἰπεῖν ἡμῖν ὅτι σφύρω τῆς
 ψυχῆς ἐπιμεμέλῃται; οὐ γὰρ εἰκὴ γ' ὥς ἔτυχ' εἰ-
 κός σε οὐτ' ὅτι σοφὸν ὄντα καὶ ἐν τῇ πόλει δόκιμον,
 ὃ κράτιστον τῇ σεαυτῷ περιορᾷ ἀμελούμενον
 καὶ ἀπολλύμενον. οὐδαμῶς. ἀλλὰ αὐτὸς ὠδιμέ-
 λῃται αὐτῷ. πότ' ὅρ' οὖν μαθὼν παρὰ τοῦ, ἢ δὲ-
 ρῶν αὐτός. ὥδε λοιπὸν ὁ κίνδυνος, μὴ πρῶτον μὲν
 εἴπῃ, τί δέ σοι βέλπε. τίς μου εἴ. εἴτ' ὅν ὠδιμέ-
 νης πράγματα πρὶν, διαράκονθ' ἑκόντοισι
 σοι δῶ. τῷ του τῷ πρὶν πρὶν ἡμῖν ποτὲ ζῆλος
 τῆς καὶ αὐτός, πρὶν εἰς ταῦτα ἐμπεσεῖν.

Πόρ' ὅρ' ἀγωνία.

γ'.

Τὰ ἀγωνιῶντα ἴδω ἀνθρώπων, λέγω.
 ὅς τις τί ποτε θέλει. εἰ μὴ τῇ ἐκ ἐφ' αὐ-
 τῷ π' ἡθέλει, πῶς δὲν ἐπ' ἀγωνία. διαττο

N 2 καὶ.

καὶ ὁ καθαρωδὲς μόνον μὲν ἄδαρ, οὐκ ἀγωνιᾷ. εἰς
 δέαστρον δ' εἰσερχόμενον καὶ ῥ' λίαρ δ' ὄφωνται ἢ
 καὶ καλῶς καθαρίζη. οὐ γὰρ ἄσαι μόνον δέλει κα-
 λῶς, ἀλλὰ καὶ βύδοκιμῆσαι. τοῦτο δ' οὐκ ἐπὶ ὄσιρ
 ἐπ' αὐτῷ. λοιπὸν ἢ μὲν ἡ ὑδιστήμη αὐτῷ πρὸς τε-
 σιρ, ἐκεῖ γὰρ δάστος. φέρε ὅρ δέλεις ἰδιώτῃ, ὅς οὐκ
 ὑδιστρέφεται. ὅπου δ' οὐκ οἶδερ οὐδὲ μεμελέτη-
 κερ, ἐκεῖ ἀγωνιᾷ. τί δ' ὄσι τῷτο; οὐκ οἶδε τί ὄσιρ
 ὄχλος. ἢ πὶ ὄχλου ἔπαινος. ἀλλὰ πῶ νήτῃ μὲν
 τύπτειρ ἔμαδε καὶ πῶ ὑπάτῃ. ἔπαινον δ' ὁ πῶ
 τῇ πολλῶν τί ὄσι, καὶ τίνα διώαμιρ ἔχει ἐν βίῳ,
 οὔτε οἶδερ, οὔτε μεμελέτηκερ αὐτό. ἀνάγκη λοι-
 πὸν φρέπειρ ὅς ὠχρίαρ. καθαρωδὲρ μὲν ὅρ οὐ διώα
 μαί εἰπείρ μὴ εἶν, ὅταν ἴδω πινὰ φοβούμενον.
 ἀλλο δὲ πὶ διώαμαί εἰπείρ. ὅς δὲ ἐν, ἀλλὰ πολ-
 λά. καὶ πρῶτον πάντων ξένον καλῶ αὐτὸν καὶ λέ-
 γω. ὅτος ὁ ἀνδρωπος οὐκ οἶδε ποῦ τ' ἦν ὄσιρ. ἀλλ'
 ἐκ τοσούτου χρόνου ὑδιστήμῃ ἀγνοεῖ τὸς νόμους
 τ' πόλεως καὶ τὰ ἔθνη, καὶ τί ὄσιρ ὅς οὐκ ἔξεσιρ.
 ἀλλ' οὐδὲ νομικόν τινα πρὸ λαβε πάποτε τ' ἐρεῖν
 τα αὐτῷ ὅς ἔζηγούμενον τὰ νόμιμα. ἀλλὰ δια-
 θήκῃ μὲν οὐ γράφει. μὴ ἴδως πῶς δεῖ γράφει. ἢ
 παραλαβῶν

παραλαβὼν τ' εἰδὼτα. ὃ δ' ἐπ' ὧν ἄλλως σφρα-
 γίζεται ἢ ἀσφάλειαν γράφει. ὁρῶν δὲ χεῖται δι-
 χα νομικοῦ. Ὡς ἐκκλίσει. Ὡς ὁρμῇ. καὶ ὑπεβολῇ.
 καὶ προδέσει. πῶς δίχα νομικοῦ οὐκ οἶδεν ὅτι δέ-
 λει τὰ μὴ διδόμενα. καὶ οὐ θέλει τὰ ἀναγκαῖα.
 καὶ ὅτι οἶδεν οὔτε τὰ ἴδια οὔτε τὰ ἀλλότρια. εἰ δέ
 γ' ἦδη, ὃ δέ ποτ' ἀν' ἐνεποδίζετο. ὃ δέ ποτ' ἐκωλύε-
 το. οὐκ ἀν' ἡγωνία. πῶς γὰρ οὐ. φοβεῖται τις ἔν-
 ὑπὲρ τῆς μὴ κακῶν; οὐ. τί δ' ὑπὲρ τῆς κακῶν μᾶλλον
 ἐπ' αὐτῷ δ' ὄντων, ὥστε μὴ συμβιβῶναι; οὐδαμῶς.
 εἰ οὖν τὰ μᾶλλον ἀπροαίρετα οὐτ' ἀγαθὰ οὔτε κακὰ,
 τὰ προαιρετικὰ ὅτι πάντα ἐφ' ἡμῖν, Ὡς οὐτ' ἀφε-
 λείδαι τις ἡμῶν αὐτὰ διωάται, οὔτε περιποιῆσαι
 ἃ οὐ θέλομεν αὐτῶν, ποῦ ἐπὶ τόπος ἀγωνίας. ἀλ-
 λά πῶς τῷ σωματίου ἀγωνιῶμεν. ὑπὲρ τῆς κτησι-
 δίου. πῶς τῷ τί δόξει τῷ Καίσαρι. πῶς τῆς ἔσω
 δ' οὐθενός. μή τι πῶς τῷ μὴ ψεύδους ὑπολαβεῖν;
 οὐ. ἐπ' ἐμοὶ γὰρ ὅστις. μή τι τῷ ὁρμῆσαι παρὰ φύ-
 σιν; οὐ δὲ πῶς τούτου. ὅταν ἔν' ἰδῆς πινὰ ὠχρίων-
 τα, ὥς ὁ ἰατρὸς ἀπὸ τῆς χρώματος λέγει, τούτου
 ὁ σωλὺς πέπονδε. τούτου δὲ γὰρ ἡπρ. οὐτῶ καὶ οὐ
 λέγει. τούτου ὁρῶν καὶ ἐκκλίσιν πέπονδεν. οὐκ

βίοδι· φλεγμαίνει· χῶμα γὰρ οὐ μεταβάλλει·
 δὲρ ἄλλο· οὐδὲ κρόμορ ποιεῖ· οὐδὲ ψέφορ τῇ ὁδῷ
 πωρ· οὐδὲ μετοκλάζει· καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πο-
 δας ἵζει· διατοῦτο ζήνων μὲν Ἀντιγόνω μέλλων
 ἐντυγχάνειρ, ἔκ ἡγωνία· ἃ γὰρ οὗτ' ἐθαύμαζε,
 τούτῳ οὐδενὸς εἶχερ ἐκείν' ὁξουσίαρ· ὧρ δ' εἶ-
 χερ ἐκείν' οὐκ ἐπεσρέφεθ' ὅτ'· Ἀντίγον' ὅ-
 δε ζῶντι μέλλων ἐντυγχάνειρ, ἡγωνία· ὅς ἐικό-
 τως· ἡδελε γὰρ ἀρέσκειρ αὐτῷ· τῷτο δ' ἐξω' ἐκείθ·
 οὗτ' δ' ἐκείνῳ οὐκ ἠθελερ· οὐδὲ γὰρ ἄλλός τις
 τεχνίτης ἔθ' ἀτέχνῳ· ἐγὼ σοι ἀρέσαι θέλω· ἀντί-
 τίν'· οἶδας γὰρ τὰ μέτρα καθ' ἃ κρίνεται ἄνθρω-
 πος ὑπ' ἀνθρώπου· μεμελέτηκαί σοι γῶναι τί
 ὅστιρ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ τί κακός· καὶ πῶς ἐκά-
 τήρορ γίνεται· διατί οὐκ αὐτὸς ἀγαθὸς οὐκ εἶ·
 πῶς φησὶρ οὐκ εἰμί· ὅπ' οὐδεὶς ἀγαθὸς πενθεῖ· ὅ-
 δε στενάζει· οὐδεὶς οἰμώζει· οὐδεὶς ὠχρίᾳ καὶ κρέ-
 μει· οὐδὲ λέγει πῶς με ἀποδέξεταί· πῶς μου ἀ-
 κούσει· ἀνδράποδορ· ὧς δὲ αὐτῷ δοκῇ· τί οὐκ σοι
 μέλει πρὸς τῇ ἁλλοκρίῳρ· νυνὶ ἔκ ἐκείνου ἀμάρ-
 τημά ὅστιρ κακῶς ἀποδέξαται τὰ πρὸ σου· πῶς
 γὰρ οὐ· διώκεται δ' ἄλλου μὲν εἶναι ἀμάρτημα,
 ἄλλου

ἄλλου δὲ κερκόρ; οὐ. τί οὐκ ἀγωνιάς ὑπὲρ τῆς
 ἀλλοτρίου. καὶ. ἀλλ' ἀγωνιῶ πῶς ἐγὼ αὐτῷ λα-
 λήσω. εἴτ' οὐκ ἐπὶ γὰρ ὥς δέλεις αὐτῷ λαλῆσαι;
 ἀλλὰ δέδωκα μὴ ἐκκρουαῖν. μή τι γράφειρ μέλ-
 λωρ τὸ Δίωνος ὄνομα, δέδωκας μὴ ἐκκρουαῖς;
 οὐδαμῶς. τί τὸ αἴτιον οὐχ' ὅτι μεμελέτηκας γρά-
 φειρ; πῶς γὰρ οὐ. τί δ' ὀναγνῶσκερ μέλλωρ
 οὐχ' ὥσπερ δὴν εἶχες; ὥσπερ. τί τὸ αἴτιον.
 ὅτι πᾶσα τέχνη ἰχυρόν τι ἔχει καὶ παρ' ῥαλέον ἐν
 τοῖς ἑαυτῆς. λαλεῖρ οὐκ οὐ μεμελέτηκας. καὶ τί
 ἄλλο ἐμελέτας ἐν τῇ σχολῇ. συλλογισμοὺς καὶ
 μεταπίπτοντας. ἰδοὺ τί; ἔχ' ὥς ἐμπείρως δια-
 λέγεσθαι; τὸ δ' ἐμπείρως ὅστις, οὐχὶ βέλτερος ἢ
 ἀσφαλὲς καὶ σιωετῶς, ἐπὶ δὲ ἀπείσις, καὶ ἀ-
 παραποδίστως, ἰδοὺ πᾶσι τούτοις ταθαρόκο-
 τως; ναί. ἵππους ἔρεις πελίορ ἐληλυθῶς, πρὸς
 πεζορ ἀγωνιάς, ὅπου σὺ μεμελέτηκας, ἐκεῖνος δ'
 ἀμελέτητός ἐστι; ναί. ἀλλὰ θῆουσίαν ἔχει ἀποκτεῖ-
 ναί με. λέγε ἔρ τὰ ἀληθῆ δύσκει, καὶ μὴ ἀλγί-
 νου, μὴ δὲ φιλόσοφος εἶναι ἀξίου, μὴ δὲ ἀγνοεῖ
 σοὺ τοὺς κυρίους. ἀλλὰ μέχρις δὴν ἔχης τιὸ λα-
 βῶν τιὸ ἀπὸ τῆ σώματος, ἀκολουθεῖ παντὶ τῷ

ἰσχυροτέρῳ. λέγειρ ὃ Σωκράτης ἐμελέτα ὃ πρὸς
 τῆς τυράννοις οὕτω διαλεγόμενος, ὃ πρὸς τῆς δι-
 κησῶν, ὃ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. λέγειρ Διογένης με-
 μελέτῃκει, ὃ πρὸς Ἀλέξανδρον οὕτω λαλῶν, ὃ
 πρὸς Φίλιππον, ὃ πρὸς τῆς περὶ αὐτῶν, ὃ πρὸς τῶν
 ὠνησάμενον αὐτόν. ἐκείνοις οἷς μεμελέτῃκει τοῖς
 σκυτῷ. Δαρρύοισι. σὺ δ' ὡδὲ * τὰς αὐτῶν βιάδιζε. Ἐκεί-
 νων ἀποσῆς μηδέποτε. εἰς πλὴν γωνίαν ἀπελθὼν
 κἀθῆσο καὶ πλέκε συλλογισμὸν, καὶ ἄλλω πρὸς τει-
 νε. οὐκ ἔστι δ' ἐν σοὶ πόλεως ἡγεμῶν ἀνὴρ.

Πρὸς Νάσωνα.

ΙΔ'.

Εἰσελθόντος τινὸς τῶν ῥωμαϊκῶν μετὰ
 ὑμῶν, καὶ ἐπακούοντος ἐνὸς ἀναγνώσμα-
 τος, ὅς τις ἔφη ὁ εὐρύππος ἔστι τῆς διδασκα-
 λίας; καὶ ἀπεσιώπησεν. ἀξιουῶντος δ' ἐκείνου ἐρεῖν
 τὰ ἑξῆς, κόπορ ἔχει ἔφη πᾶσα τέχνη τῷ ἰδιώτῃ
 καὶ ἀπείρῳ αὐτῆς, ὅταν παραδίδεται. καὶ τὰ μὲν
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν γινόμενα, πλὴν τε χρεῖαν ὁρῶν
 ἐνδείκνυνται πρὸς ὃ γέγονε. καὶ τὰ πλεῖστα αὐτῶν
 ἔχει τι καὶ ἐπαγωγὴν καὶ ὡδὴν. Ἐπεὶ σκυτῶν
 πῶς μὲν μανθάνει τις παρῆναι καὶ παρακολου-
 θεῖν,

θεῖρ, ἀπρεπές. ὃ δ' ὑπόδημα χρήσιμον, καὶ ἰδιεῖρ
 ἄλλως οὐκ ἀνδρός· καὶ τέκτονος, ἢ μὲν μάθησις ἀνία-
 ρὰ μάλιστα τῷ ἰδιώτῃ ἀποτυγχάνοντι, ὃ δ' ἔργον
 ἰδιωτέωνσι τιῷ χρεῖα καὶ τὸ τέχνης. πολὺν ὅ μάλ-
 λον ἰδί μουσικῆς οὔει αὐτό. ἀνὴρ γὰρ παρῆς τῷ δι-
 δασκομένῳ, φανήσεται σοι πάντων ἀτερπέστατον
 ὃ μάθημα. τὰ μὲν τοι ἀπὸ τῆς μουσικῆς, ἡδέα ἔ-
 ἰδιωτὸν ἢ τοῖς ἰδιώταις ἀκούειν· καὶ ἐνταῦθα ὃ
 μὲν ἔργον τῷ φιλοσοφούντος τοιοῦτόν τι φαντα-
 ζόμεθα. ὅτι δεῖ τιῷ αὐτῷ βούλῃσι συναρμόσαι
 τοῖς γινομένοις, ὥς μήτε τι τῷ γινομένῳ ἀκόν-
 τως ἡμῶν γίνεσθαι, μήτε τῷ μὴ γινομένῳ, θελόν-
 τως ἡμῶν μὴ γίνεσθαι. ὃ δ' ἔπερι τοῖς συσχεσμέ-
 νοις αὐτό, ἐν ὀρέξει μὴ ἀποτυγχάνειν, ἐν ἐκκλίσει
 δὲ μὴ περιπίπτειν. ἀλύπως· ἀφόβως· ἀταράχως
 διεξάγειν καθ' αὐτὸν μετὰ τῷ κοινωνῶν, τηρῶν-
 τα τὰς σχέσεις τὰς τε φυσικὰς καὶ ἰδιωτέας· τὸ
 υἱόν, τὸ πατέρα, τὸ ἀδελφόν, τὸ πολίτην, τὸν ἀν-
 δρα, τιῷ γυναῖκα, τὸ γείτονα, τὸ σιωδόν, τὸ ἄρχον-
 τα, τὸ ἀρχόμενον. ὃ ἔργον τῷ φιλοσοφούντος τοι-
 οῦτόν τι φανταζόμεθα. λοιπὸν ἐφεξῆς τούτῳ ζή-
 τουμεν πῶς βῆσι τῷτο. ὁρῶμεν ἔρ' ὅτι ὁ τέκτων μα-
 θάρ

θῶρ πινά, γίνεται τέκτωρ. ὁ κυβερνήτης μαθῶρ
 πινά, γίνεται κυβερνήτης. μή ποτ' οὐκ καὶ ἐνθά-
 δε οὐκ ἀπαρκεῖ τὸ βούλεσθαι καλὸν καὶ ἀγαθὸν
 γενέσθαι, χρεῖα δὲ καὶ μαθεῖν πινά. ζητοῦμεν οὐκ
 πινά τὰῦτα λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι. ὅτι μαθεῖν δεῖ
 πρῶτον τὸ, ὅτι ὅτι θεός, καὶ προνοεῖ τῶν ὅλων.
 καὶ ἔκ' ἐστὶ λαθεῖν αὐτὸν, οὐ μόνον ποιοῦντα, ἀλλ'
 οὐδὲ διανοόμενον ἢ ἐνθυμούμενον. εἴτα ποῖοί
 τινές εἰσιν. οἷοι γὰρ ἀν' ἐκεῖνοι βρεθῶσι, τὸν ἐκεῖνοις
 ἀρέσονται ὥς παιδιστόμενον, ἀνάγκη πειράσθαι κα-
 τὰ διωάμιρ ὁμοιοῦσθαι ἐκεῖνοις. εἰ πιστὸν ὅτι τὸ
 θεῖον, καὶ τῶτον εἶναι πιστὸν. εἰ ἐλβύδερον, καὶ
 τοῦτον ἐλβύδερον. εἰ βεργεπικόν, καὶ τοῦτον
 βεργεπικόν. εἰ μεγαλόφρον, καὶ τῶτον μεγαλό-
 φρον. ὥς θεοῦ τοίνυν ζηλωτὴν τὰ ἐξῆς πάντα,
 ὥς ποιεῖν καὶ λέγειν. πόθεν ἔρ' ἀρξάσθαι δεῖ. ἀν'
 συγκαθῆς, ἐρῶ σοι. ὅτι πρῶτον δεῖ σε τοῖς ὀνόμασι
 παρακολουθεῖν. ὥς ἐγὼ νυνὶ οὐ παρακολουθῶ
 τοῖς ὀνόμασι; οὐ παρακολουθεῖς. πῶς οὐκ ἠρώ-
 μοι αὐτοῖς. οὐ πῶς ὥς οἱ ἀγράμματοι ταῖς ἐπ' ἡρα-
 μάτοις φωναῖς. ὥς τὰ κτήνη ταῖς φαντασίαις. ἀλλ'
 λο γὰρ ὅτι χρηστὴ, ἄλλο πᾶσιν ἀκολουθήσῃς. εἰ δ' οἷε

παρε

παρακολουθεῖρ, φέρε ὁ δέλεις ὄνομα ἀγαθὸν ὁ
 κακὸν. καὶ βασανίσωμεν αἱ τὲς εἰ παρακολου-
 θοῦμεν. ἀλλ' ἀνιάρῃ ὃ δέλεγχεται πρεσβύ-
 τῃρον ἀνδρωπορ ἢ δὴ καὶ οὕτω τύχη τὰς φρεῖς
 στραπῆς ἐστρατὺμένον. οἶδα καὶ γὰρ. νυνὶ γὰρ οὐ
 ἐλήλυθας πρὸς ἐμὲ, ὡς μηδενὸς δεόμεν(θ). τί-
 ν(θ) δ' ἂν καὶ φανταδεῖης ὡς εὐδέοντ(θ). πλε-
 τῆς. τέκνα ἔχεις τυχὸν καὶ γυναῖκα καὶ οἰέ-
 τας πολλούς. ὁ καίσαρ σε οἶδεν ἐν Ῥώμῃ. πολ-
 λούς φίλους κέκτησαι. τὰ καθ' ἑκόντα ἀποδί-
 δως. οἶδας γὰρ β' ποιουῦτα ἀντιβ' ποιῆσαι. καὶ
 τὸν κακῶς ποιουῦτα, κακῶς ποιῆσαι. τί σοι λεί-
 πει. ἂν οὐ σοι δείξω ὅτι τὰ ἀναγκαῖότατα
 καὶ μέγιστα πρὸς β' δ' αἰμονίαν. ὅτι μέχρι δ' αὖ-
 ρο πάντων μάλλον, ἢ τ' ἂν προσκόντων ἰδιμε-
 μέλῃσαι. καὶ τὸν κολοφῶνα πείθω, οὔτε τί δ' αὖ
 ἔστι οἶδας, οὔτε τί ἀνδρωπ(θ), οὔτε τί ἀγαθόν,
 οὔτε τί κακόν, γὰρ μὲν τ' ἂν ἄλλων ἴσως ἀνεκτόν.
 ὅτι δ' αὐτὸς σκεπτόν ἀγνοεῖς, πῶς διυῖασαι ἀνα-
 γκάσαι μου, καὶ ὑποχεῖρ τὸν ἑλεγχῃ καὶ πα-
 ραμῆναι. οὐδαμῶς. ἀλλ' ὁ θὺς ἀπαλλάσσει χα-
 λεπῶς ἔχωρ. καὶ τοι τί σοι ἐγὼ κακόν πεποίηκα,
 εἰ μὴ

εἰ μὴ καὶ τὸ ἔσποπρον τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπῃ δεικνύει αὐ-
 τὸν αὐτῷ οἷός ἐστιν. εἰ μὴ καὶ ὁ ἰατρὸς τὸν νοσοῦ-
 ντα δοκῇ * αὐτὸν ὑβρίζειν, ὅταν εἴπῃ αὐτῷ. ἄν-
 ῥωπε. δοκεῖς μηδὲν * ἔχειν, πυρέσας δὲ. αἰσθήσομαι.
 σήμερον ὕδωρ πίε. καὶ οὐδεὶς λέγει, ὡς δεινῆς ὑ-
 βρεως. ἔαρ δὲ πνι εἴπῃς αἰ ὀρέξεις σου φλεγμαί-
 νουσι. αἰ ἐκκλίσεις ταπειναί εἰσι. αἰ ὑδριβολαὶ
 ἀνομολογούμεναι. αἰ ὄρμαὶ ἀσύμφωνοι τῇ φύ-
 σει. αἰ ὑπολήψεις εἰκάσαι καὶ ἐμβολισμοί. βύθιος
 ἐξελθὼν λέγει. ὑβρίσέ με. τοιαῦτά ἐστι τὰ ἡμέτε-
 ρα ὡς ἐν πανηγύρεϊ τὰ μὴ κτήνη * παραθισόμενα
 ἀγεται, καὶ οἱ βόες. οἱ ὃ πολλοὶ τῶν ἀνδρώπων,
 οἱ μὴ ὠνησόμενοι. οἱ ὃ πωλήσοντες. ὀλίγοι δὲ τίνες
 εἰσι. οἱ κατὰ δέαρ ἐρχόμενοι τῇ πανηγύρεως. πῶς
 τὸ γίνεταί καὶ διατί. καὶ τίνες οἱ πθέντες τῶν
 πανηγυρίων. ὅς ὑδὴ πνι. οὕτω καὶ ἐνθάδ' ἐν τῇ πα-
 νηγύρεϊ ταύτῃ. οἱ μὲν τίνες ὡς κτήνη ὑδὲρ πλέουσι,
 πολυπραγμονοῦσι τὸ χόρτον. ὅσοι γὰρ πόδι κτή-
 σιν καὶ ἀγρὸν καὶ οἰκέτας καὶ ἀρχαίς πινας δὴνα-
 σσέμεθα, ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ χόρτος ἐστίν. ὀλίγοι
 δ' εἰσι. οἱ πανηγυρίζοντες ἀνδρώποιοι φιλοθεάμο-
 νες. τί ποτ' οὐκ ὅστις ὁ κόσμος. τίς αὐτὸν διοικεῖ.
 οὐδεὶς.

οὐδείς· καὶ πῶς οἶόν τε· πόλιν ᾗ ἢ οἶκον μὴ διώα
 ὅτι διαμενῇ μὴ δὲ ὀλιγοσὸν χρόνον δίχα τῶν διοι-
 κοῦντος καὶ ἐπιμελουμένου. ὅ δὲ οὕτω μέγα ἐ-
 καλὸν κατὰ σκεῦάσμα, ἥκει καὶ ὥς ἐτυχερὸς οὕτως
 ἀτάκτως οἰκονομεῖσθαι. ἔστι ὅρ ὁ διοικῶν. ποῖος τις
 καὶ πῶς διοικῶν. ἡμεῖς ὅ τινες ὄντες ὑπ' αὐτῶν γε-
 γόναμεν· καὶ πρὸς τί ἔργον. ἄρα γ' ἐχομένους
 ἐπιπολεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ χάσιν, ἢ οὐδεμίαν.
 ταῦτ' ὅτι ἂν πᾶσιν ὅτοι οἱ ὀλίγοι καὶ λοιποὶ
 τὸ πᾶν μόνον χολάζουσι, τοῦ τινὸς πανήγυρις ἰσότη-
 (αντ' ἀπελθεῖν. τί οὐ κατὰ γέλωνται ἅπασι τῶν
 πολλῶν καὶ ὅτι ἐκεῖ οἱ δεκταὶ ἅπασι τῶν ἐμπόρων.
 καὶ εἰ τὰ κτήνη σιναίωσιν πᾶσι εἶχε, κατεγέλα
 τῶν ἄλλοις τε θαυμακώτερον, ἢ τὸν χοῖρον.

Πρὸς τὴν σκληρῶς πινῶν ὥρ ἐκρι-
 ναρ ἐμμένοντα. ιε.

Τὰρ ἀκούσωσί πινες τὸ πᾶν τῶν λόγων
 ὅτι βέβαιον εἶναι δέει. ἐν ᾗ ᾗ προαίρε-
 σις, ἐλθὺντες φύσει, ἐν ἀναγκασμῶν,
 τὰ δὲ ἄλλα κωλύτα, ἀναγκαστὰ, δοῦλα, ἄλλο-
 τρια, φαντάζονται ὅτι δέει παντὶ τοῦ κριθέντι
ὑπ' αὐτῶν

ὑπ' αὐτῶν ἀπαρβαίνοντες ἐμμένειν. ἀλλὰ πρῶτον
 ὑμεῖς εἴναι δεῖν ὅτι κεκριμένοι. δέλω γὰρ εἴναι τόνους
 οὐ σώματι. ἀλλ' ὡς ὑγιαίνουντι. ὡς ἀθλουῦσι. δὴ
 δέ μοι φρενιτικοὺς τόνους ἔχωρ ἐν δεικνύεις, καὶ ἄλλοι
 ζονδύη ἐπ' αὐτοῖς, ἐρῶ σοι ὅτι ἀνδρῶν πεζήται τὸν
 δεραπύσσονται. τὸ τοῦτο ἐκ εἰσὶ τόνους, ἀλλ' ἀζονία ἐ-
 τερον τρόπον. βιοῦντόν τι καὶ ἡδὴ τῆς ψυχῆς πά-
 ρουσι οἱ περὶ ακούοντες τῶν λόγων τούτων. οἷ καὶ
 ἐμὸς τις ἐταῖρος δὲ οὐδεμιᾶς αἰτίας ἐκρινεν ἀπο-
 κερτρεῖν. ἐγὼ γὰρ ἡδὴ κρίνω ἡμέραν ἔχοντος
 αὐτῶ τῆς ἀποχῆς, καὶ ἐλθὼν ἐπυνθανόμεν τί ἐχέ-
 νει. κέκρικα φησὶν. ἀλλ' ὅμως τί σε λυγρὸν δύναι-
 πείσαι. εἰ γὰρ ὀρθῶς ἐκρινας, ἰδοὺ παρακαθήμεθα
 σοι καὶ σιωδρῶμεν ἵνα δέξῃς. εἰ δ' ἀλόγως
 ἐκρινας, μεταθοῦ. τοῖς κριθεῖσιρ ἐμμένειν δεῖ. τί
 ποιεῖς ἀνδρῶν. οὐ πάντες ἀλλὰ τοῖς ὀρθῶς. ἐπεὶ
 παθὼν ἄρτι ὅτι νύξ' ὄσιν ἄρ σοι δοκῇ, μὴ μετατίθε-
 σο, ἀλλ' ἐμμένε. ὅτι τοῖς κριθεῖσιρ ἐμμέ-
 νειν δεῖ. τί ποιεῖς ἀνδρῶν. οὐ πάντες. οὐδέ λεις
 τὴν ἀρχὴν ποιῆσαι καὶ τὸ δέμελιον, γὰρ κρίμα σέ-
 φαθ' πότμον ὑμεῖς ἢ οὐχ ὑμεῖς, καὶ οὐτὼ λοιπὸν
 ἐποικοδομεῖν αὐτῶ τὴν δὲ κρίναι, τὴν ἀσφάλειαν;
 δὴν δέ

ἄν δ' ἄρα πρὸς ὑποθήσῃ, καὶ καταπίπτω, ἐκ οὐκοῦδ-
 ἡμῶν π' ὄρ, ὅσω δ' ἄν πλείονα καὶ ἰσχυρότερα ἐπι-
 θῆς βουούσω. Δῆπὸν κατενεχθήσεται. ἀνὸς πάσης
 αἰτίας δ' ἄγεῖς ἡμῶν ἀνδρώπορ ἐκ τῆς ζυῦ φίλου
 καὶ σιωπῆ, τῆς αὐτῆς πόλεως πλίστην καὶ τῆς
 μεγάλης καὶ τῆς μικρᾶς; εἴτα φόνον ἐργαζόμε-
 νος, καὶ ἀπολλύωρ ἀνδρώπορ μηδὲρ ἠδικηκότα, λέ-
 γεις ὅτι τοῖς κριθεῖσιρ ἐμμένειρ δαί; εἰ δ' ἐπὶ ἡλ-
 δέ σοι πῶς ποτ' ἐμὲ ἀποκτείνειαι, ἔδει σε ἐμμένειρ
 τοῖς κριθεῖσιρ; ἐκεῖνος μὲν οὐκ ἔμελλε μετεπείδῃ.
 τῇ δ' ἐνὶ νυκτὶ τινὰς οὐκέτι μεταθεῖναι. ὥστε μοι δοκῶ
 ὁ πρότερος ἠγνόουν νυκτὶ εἰδέναι, τί ὅτι τὸ ἐν τῇ
 συνθείᾳ λεγόμενον, μωρόν οὔτε πείσαι οὔτε * ῥῆ * ρίψαι.
 ξαί ὅτι. μή μοι γένοιτο φίλον ἔχειρ μωρόν. δυσμε-
 ταχείριστον. οὐδὲρ ὅτι. κέκρινα. καὶ γὰρ οἱ μαυνο-
 μνοι * ἀλλ' ὅσω βεβαιότερον κρίνῃσι τὰ οὐκ ὄν- * δοκεῖ πρῶ-
 τα, τοσούτω πλείον' ἐλαβεόρου δέονται. οὐ δέ κειρ.
 λεισ τὰ τῆ νοσοῦντος * πείρ. καὶ γὰρ ἰατρὸν πα- * ποιεῖρ.
 ρακκαλεῖρ. νοσῶ κύριε, βοήθησόν μοι. τί με δαί
 ποιεῖρ, σκέψαι. ἐμὸν ὅτι πείδε. δαί σοι. οὐ τὰ καὶ
 ὄντα ὅτι α' δαί με ποιεῖρ οὐκ οἶδα. ἐλήλυθα δ' ἐ-
 μαθησόμενος. οὐ. ἀλλὰ πρὸς τῇ ἀλλωρ μοι λέ-
 γε, τὸ το

γε, τὸ τοῦ κέκριχα. πρὸς τοῖς ἄλλοις. τί γὰρ ὅτι
 μείζον ἢ προυργαίειν τὸ περὶ τοῦ σε ὅτι οὐκ
 ἀρκεῖ τὸ κέκριχαι καὶ τὸ μὴ μεταδεῖσθαι. ὅτοι οἱ
 μανικοὶ τόνου, ἔχοντες ὑγιενοὶ. ἀποθανεῖν δέλω, ἀρ με
 τὸ δὴναγκάσης. διατί ἀνδρῶπε. τί ἐγένετο. κέ-
 κρικα. ἐσώθη ὅτι ἔκκριχας ἐμὲ ἀποκτείνει. ἀρ-
 γύριον ἔλαμβάνω. διατί. κέκριχα. ἴδι ὅτι ὡς τό-
 νων ἡ πρὸς τὸ μὴ λαμβάνειν, ἔδερ κωλύει
 σε ἀλόγως ποτὲ ῥέψαι πρὸς τὸ λαμβάνειν. καὶ
 πάλιν λέγει ὅτι κέκριχα. ὡς ὅς ἐν νοσοῦντι καὶ
 ῥέψαι ματιζομένῳ σώματι, ποτὲ μὲν ὡς ταῦτα, ποτὲ
 δὲ ἐπ' ἐκείνα ῥέπει τὸ ῥέψαι, οὐ τὴν καὶ ἀδινῆς ψυ-
 χῆ. ὅπου μὲν κλίνῃ, ἀδινῆς ἔχει. ὅταν δὲ καὶ τόνος
 προσῇ τῷ κλίματι τὸ τῷ καὶ τῇ φορᾷ, τότε γί-
 νεται τὸ κακὸν ἀβοήθητον καὶ ἀδιδράστου.

ὅτι ἔμελετῶμεν χεῖναι τοῖς πρὸς ἀγα-
 θῶν καὶ κακῶν δόγμασι. 15'.

Π Οὐ τὸ ἀγαθόν, ἐν προαιρέσει. ποῦ τὸ κα-
 κόν, ἐν προαιρέσει. ποῦ τὸ οὐδέτερον.
 ἐν τοῖς ἀπροαιρέτοις. τί οὖν μέμνηται
 πρὸς ἡμῶν ἔξω τῶν τῶν λόγων, μελετᾷ τις αὐ-
 τὸς

τοῖς ἐφ' αὐτῷ τῷτορ τὸν τρόπον ἀποκρίνεσθαι τοῖς
 πράγμασιν ὡς ἰδοὶ τῇ ἐρωτημάτων ἀρὰ γε ἡμέ-
 ρα ἐστὶ· ναί. τί δ', νύξ ὕπν; οὐ· τί δ' ἄρθριοι εἰσιν οἱ
 ἀσέβεις; οὐκ ἔχω λέγειν. ὅταν σοι προφαίνηται ἀρ-
 γύριον, μεμελέτηκας ἀποκρίνεσθαι τὴν δέουσαν ἀ-
 πόκρισιν ὅτι ἐκ ἀγαθῶν, ἡσκηκας ἐν ταύταις ταῖς
 ἀποκρίσεσιν, ἢ πρὸς μόνον τὰ σοφίσματα. τί οὖν
 θαυμάζεις, εἰ ὅπου μὲ μεμελέτηκας, ἐκεῖ κρείττωρ
 γίνῃ σεαυτῷ, ὅπου δ' ἀμελετήτως ἔχεις, ἐκεῖ δ' ὁ
 αὐτὸς διαμέλλεις. ἐπεὶ διατί ὁ ῥήτωρ εἰδὼς ὅτι γε-
 γραφε καλῶς, ὅτι ἀνείληφε τὰ γεγραμμένα,
 φωνὴν εἰσφέρειν ἡλεῖα, ὅμως ἐπὶ ἀγωνίᾳ, ὅτι ἐκ
 ἀρκεῖται τῷ μελετῆσαι. τί ἔρ δέλφ. ἐπαινεθῆναι
 ἕως τῇ πρόντων. πρὸς μὲ ἔρ γὰρ διώκεται με-
 λετᾶν, ἡσκηται. πρὸς ἐπαινον δ' καὶ φόβον, οὐκ
 ἡσκηται. πότε γὰρ ἤκουσε πρὸς τινος τί ὕπν φόβος.
 τίς ἐκ αὐτῶν φύσις. τὴν ποίους τῇ ἐπαινῶν διω-
 κτέον, ἢ τοὺς ποίους τῇ φόβον φεβυκτέον. πότε
 δ' ἐμελέτησε ταύτῃ τὴν μελέτῃ, ἀκόλουθον
 τούτοις τοῖς λόγοις. τί οὖν ἐπὶ θαυμάζεις, εἰ ὅπου
 μὲ μαθεὶν ἐκεῖ διαφέρει τῇ ἄλλων, ὅπου δ' οὐ
 μεμελέτηκεν, ἐκεῖ τοῖς πολλοῖς ὁ αὐτὸς ὕπν. ὡς ὁ

καθαρώδης οἶδε καθαρίζει. ἄλλ' ἢ καλῶς. * τὰ τ' ἐ-
 χειρ καλὸν· καὶ ὅμως εἰσερχόμενος βέμει. ταῦτα γὰρ
 οἶδε. ὄχλος δὲ τί βέμει οὐκ οἶδε, οὐδ' ὄχλος βοή.
 οὐδὲ κατὰ γέλως. ἀλλ' οὐδ' αὐτὸ τὸ ἀγωνιᾶν τί
 βέμει οἶδε, πότῳ ἢ μέτῳ ἢ ἔργῳ βέμει, ἢ ἄλλο-
 τριῳ αὐτὸ παῦσαι, ἢ οὐκ ἔστι. διατῆτο ἔαρ μὲν πα-
 νεθῆναι, φυσικῶς δὲ ἥλθε. ἔαρ δὲ κατὰ γέλῳ, τὸ
 φυσικῶς ἐκεῖνο ἐκοντὶν καὶ προσεκήθισε.
 τοιοῦτόν τι καὶ ἡμεῖς πάρομεν. τίνα δοκῶμεν
 ποῦ τὰ ἐκτός. εἴτ' ἀποροῦμεν πῶς φοβούμεθα ἢ
 πῶς ἀγωνιῶμεν; τί οὐκ ἐνδέχεται ὅταν τὰ ὑδι-
 φερόμενα κακὰ ἡγώμεθα, οὐδὲν ἀμείψωμεν μὴ φο-
 βεῖσθαι. οὐδὲν ἀμείψωμεν μὴ ἀγωνιᾶν. εἴτα λέγομεν,
 κύριε ὁ θεὸς πῶς μὴ ἀγωνιῶ. μωρὲ. χεῖρας οὐκ ἔ-
 χεις; ἐκ ἐποίησέ σοι αὐτὰς ὁ θεός; βούχην νῦν κα-
 θήμενος ὅπως αἱ μύξαι σου μὴ ῥέωσι. ἀπομύξαι
 μᾶλλον καὶ μὴ ἐγκάλει. τί ἔρ. ἐνταῦθά σοι οὐδὲρ
 δέδωκεν; ἐδεδάκεν σοι καρτερία; οὐδέδ' αὖ σοι
 μεγαλοψυχία; ἐδεδάκεν ἀνδρεία; τηλικαύ-
 τας ἔχω χεῖρας ἐπιζητεῖς τ' ἀπομύξοντα; ἀλλ'
 ἐδὲ μελετῶμεν ταῦτα, καὶ ἡδὲ ὑδισσεφόμεθα. ἐπεὶ
 δότε μοι ἕνα ὧ μὲλ' πῶς τι ποιήσῃ. ὅς ὑδισσεφέ-
ται οὐ

ται οὐ τῷ τυχεῖρ πνός, ἀλλὰ τῆς ἐνεργείας τῆς
 αὐτοῦ ἰδὶ εἴφεται. τίς βουλοόμενος, αὐτῆς τῆς
 βουλῆς, οὐχὶ δὲ τῷ τυχεῖρ ἐκείνου ποδὶ οὐ βου-
 λοῦται. καὶ ἢ τῷ τυχεῖρ ἐπὶ ἡμῶν καὶ λέγει. πῶς ὅρ
 ἡμεῖς καλῶς ἐβουλόμεθα. ἐκ' ἐλεγὸς σοι ἀδελ-
 φὲ. ὅτι ἀλλυῖα τὸν ὄψιν ἡμῶν π. σκεφάμεν, μὴ
 οὕτως ἐκβλιῶν. ἂν δ' ἑτέρως χωρήσῃ τεταπείνω-
 ται. τάλας οὐχ ὀρίσκει ὃ δὲ τί εἶπεν ποδὶ τῷ γα-
 ρονότῳ. τίς ἡμῶν τῷ του ἐνεκα μάντιρ παρέλα-
 βε. τίς ἡμῶν οὐκ ἐνεκοιμήθη ἀπὸρ ἐνεργείας. τίς.
 ἕνα μοι δότε ἵνα ἴδω τῷ του, ὅρ ἐκ πολλοῦ χρόνου
 ζητῶ, τὸν ταῖς ἀληθείαις βίβλην καὶ βίβλην. εἴτε
 νέον εἴτε πρεσβύτητον δότε. τί οὐκ ἐπὶ δαυμά-
 ζομεν, εἰ ποδὶ ἢ τὰς ὕλας τετρίμμεθα, ἐν ᾧ ταῖς
 ἐνεργείαις ταπεινοί, * ἀσπίμονες, οὐδενὸς ἀξιοί, * ἀσπίμο
 λειλοί, ἀταλαίπωροι. ὅλοι ἀτυχήματα. οὐ ὅρ με-
 μέληκα ἡμῶν. οὐδὲ μελετῶμεν. εἰ δὲ μὴ τὸν δά-
 νατον ἢ τὴν φυγὴν ἐφοβούμεθα, ἀλλὰ τὸν φό-
 βον, ἐμελετῶμεν δὴν ἐκείνοις μὴ περιπίπτειν ἅ
 φκίναται ἡμῶν κακὰ. νῦν δ' ἐν μὲν τῇ σχολῇ γορ-
 γοὶ καὶ κατὰ γλῶσσον. καὶ ζητημάτορ ἐμπέ-
 σθον περὶ τὴν τῷ του, ἱκανοὶ τὰ ἐξῆς ἐπελθεῖρ.

ἔλκυσον δ' εἰς χῆσιρ, καὶ βῆρήσεις τάλανας ναυά-
 γοις. προσωεσέτω φαντασία ταρακτική, ἥ γνώ-
 ση τί ἐμελετῶμερ, ἥ πρὸς τί ἐγμναζόμεθα.
 λοιπὸν ὡδὶ τῆς ἀμελετησίας προσεπισωρόμερ
 αἰεί πινα ἥ προσωλάσομερ μείζονα τῇ κατε-
 σῶτῳ. βῆθ' ἐγὼ ὅτε πλέω κατακύψας εἰς τὸ βυ-
 θὸν ἢ τὸ πέλαγος, περιβλεψάμενθ' καὶ μὴ ἰδῶν
 γῆρ, θξίσταμαι. καὶ φανταζόμενθ' ὅτι ὅλορ με
 δαί τὸ πέλαγος τῷ τῷ ἐκπιῆρ δὲ ναυαγῆσω, οὐκ
 ἐπέρχεταιί μοι, ὅτι μοι φρεῖς ξέσαι ἀρκοῦσι. τί ἔρ-
 με τάρασαι. ἥ πέλαγος; οὐ. ἀλλὰ τὸ δόγμα πά-
 λιρ. ὅτῳ σεισμὸς γένηται, φαντάζομαι ὅτι ἡ πό-
 λις ὡδὶ πίπτειρ μοι μέλλει. ἢ γὰρ ἀρκεῖ μικρὸν λι-
 θάριον, ἢ ἐξω μου τὸν ἐγκέφαλον βάλλῃ. τίνα
 ἔρ ὅσι τὰ βαρουῦτα καὶ θξισάντα ἡμᾶς. τίνα γὰρ
 ἀλλὰ, ἢ τὰ δόγματα. τὸν γὰρ θξιόντα καὶ ἀπαλ-
 λαττόμενον τῇ συνήθῳ ἥ ἐταίρῳ, καὶ τόπωρ
 καὶ σιωανασροφῆς, τί ὅσι τὸ βαρουῦ ἄλλο, ἢ δό-
 γματα. τὰ γουῦ παιδία βῆθ' ὅτῳ κλαύσῃ μι-
 κρά τὴ τίτθης ἀπελθούσης, πλακουῦτιον λαβόν-
 τα ὡδὶ λέλῃσαι. θέλεις σε ἔρ καὶ ἡμεῖς τοῖς παι-
 δίοις ὁμοῖωμερ; οὐ. καὶ τὸν δία. ἢ γὰρ. ἀπὸ πλά-
 κωντίου

κοιῳτίς τῷ τοῦ πάχειρ ἀξιῶ, ἀλλ' ἑσπὸς δογματῶν
 ὀρθῶν. τίνα δ' ἐπὶ ταῦτα. ἃ δέει τὸν ἄνθρωπον
 * ὅλων τῶν ἡμέραν μελετῶντα, μηδενὶ προσωά- * ὅλων.
 χειρ τῶν ἁλλοσφίωρ, μήθ' ἐταίρω, μήτε τόπῳ, μή
 τε γυμνασίῳ. ἀλλὰ μὴ ὅτι σῶματι τοῦ αὐτοῦ.
 μεμνησθῇ ὅτι νόμον καὶ τῶτον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔ-
 χειρ. τί δ' ὁ νόμος ὁ θεῖος; τὰ ἴδια τηρεῖν. τῶν
 ἁλλοσφίωρ μὴ δὲν τιποιεῖσθαι. ἀλλὰ διδομένοισι μὲν
 χρῆσθαι. μὴ διδόνοναι ὅτι, μὴ ποθεῖν. ἀφαιρουμένου
 δέ τινα, ἀποδιδόναι. ἀλλ' ὡς καὶ αὐτότερον χά-
 ριν εἰδόντα ὅτι ἐχρήσατο χρόνου. εἰ δέ τις μὴ καλεῖν
 τῶν τίθῃ καὶ μάμμη. τί γὰρ διαφέρει τίνος
 ἢ τῶν ὅτι, καὶ ἐκ τίνος κρέμαται. τί κρείττωρ εἰ
 τῷ διὰ κοράσιον κλάοντος ἢ διὰ γυμνασίδου. Ἐ-
 σωΐδια καὶ νεανισκάρια Ἐβραῖον τῶν διατριβῶν πεν-
 θεῖς. ἀλλ' ἐλθὼν ὅτι οὐκέτι γὰρ τῷ Δίρκῃ ὕδαρ
 πίνειρ μέλλει. γὰρ γὰρ Μάρκιον χειρόρ ὅτι τῷ τῆς
 Δίρκῃ. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι συνήδες ἔστι. καὶ τῷ τοῦ πάλιν
 ἔσαι σοι συνήδες. εἴτ' ὅτι μὲν βραχύνω προσωάτης,
 καὶ τῷ τοῦ πάλιν κλαῖε, καὶ ζήτει σίχον ὅμοιον τοῦ
 Εὐριπίδου ποιῆσαι. δερμάς τε τὰς Νέρωνος Μάρ-
 κίου θ' ὕδαρ. ἴδε πῶς τραγωδία γίνεται, ὅταν εἰς

μαυρούς ἀνδράποισ πράγματα τυγχάνοντ' ἐμ-
 πέση. πότε ἔρ Ἀθήνας πάλιν ὄψομαι καὶ τινὶ ἀ-
 κρόπολι. τάλας ἐκ ἀρκεί σοι ἄβλέπεις καὶ ἡμέ-
 ραρ; κρεῖττον π' ἔχεις ἢ μείζον ἰδεῖν τὸ ἡλίον, τὸ
 σελλιώνη, τὼρ ἄστρῳ, τὸ γῆς, ὅλης τῆς θαλάσσης;
 εἰ δὲ δεῖ παρακολουθεῖν τῷ διοικουῦν τὰ ὅλα,
 καὶ κείνον ἐν ταυτῷ περιφέρεις. ἐπὶ ποθεῖς λιθάρι-
 α καὶ πέτραν κομψύ; ὅταρ ἔρ μέλλης ἀπολιπεῖν
 αὐτὸν τὸν ἥλιον καὶ τινὶ σελλύνῳ, τί ποιήσεις.
 κλαύσεις καὶ θήμονος ὡς τὰ παιδία; τί ἔρ ἐν τῇ
 χορῇ ἐποίεις. τί ἤκουες. τί ἐμάνθανες. τί σὺ τὴν
 φιλόσοφον ἐπέγραφες. ἴδον τὰ ὄντα ὑπὸ γρά-
 φῃ. ὅτι εἰσαγωγὰς ἐπραξά τινας καὶ χυσιπεία
 ἀνέγνωρ. φιλοσόφου δ' οὐδὲ θύραρ παρεῖλθον.
 ποῦ γὰρ μοι μέτεσι τέτου τῷ πράγματι Θ', οὐ
 Σωκράτει μετῇ τῷ οὕτως ἀποθανόντι. οὐτὼ ζή-
 ζοντι. ἔ Διογένη μετῷ. ἐπνοεῖς τέττωρ πινὰ κλά-
 οντα ἢ ἀγανακτῶντα, ὅτι τὸν δεῖνα οὐ μέλλει
 βλέπειν οὐδὲ τινὶ δεῖνα; οὐδ' ἐν Αἰθιώαις ἔσταθ
 ἢ ἐν Κορίνθῳ, ἀλλ' ἀν' ἔτῳ τύχη ἐν Σέσσις ἢ ἐν Ἐκ-
 βατάνοισ; ἃ γ' ἔξεσιρ ὅταρ δέλη ἔβελθεῖρ τοῦ
 συμποσίου Θ' μηκέτι παίζειρ, ἐπὶ οὗτ' Θ' ἀνιάται
 μόνωρ.

μόνωρ. οὐχὶ δ' ὡς παιδιᾷ παραμένει, μέχρις ἂν
 ψυχαγωγῇται. ταχύ γ' ἂν οὕτως ὑπομῖναι φυ-
 γῆρ πινὰ φυγῆρ εἰς ἅπαντα, ἢ τινὶ ἰδίᾳ θανάτῳ
 κατακριθείς. οὐδέ λεις ἦδη ὡς τὰ παιδιὰ ἀπογα-
 λακτιδῆναι καὶ ἅπτεσθαι τροφῆς σφραγισθῆναι. μη-
 δὲ κλαίειν μάρμας καὶ τίτθας γραδρὰ ποκλαύμα-
 τα; ἀλλ' ἐκείνας ἀπαλλασσόμεν θ' ἀνιάσω. σὺ
 αὐτὰς ἀνιάσεις; οὐδαμῶς. ἀλλ' ὅπερ καὶ σέ, τὸ
 δογμα. τί ὅρ' ἔχεις ποιῆσαι; ἐξελε. τὸ δ' ἐκείνων
 ἂν εἴποιωσιν αὐταὶ ἐξελοῦσιν. εἰ δὲ μὴ, οἰμώ-
 ξουσι δι' αὐτάς. ἀνθρῶπε. τὸ λεγόμενον τῆτο ἀ-
 πανοήθητι ἦδη ὑπὲρ βίροίης. ὑπὲρ ἐλδιδερίης. ὑ-
 πὲρ μεγαλοφυχίας. ἀνάτεινόν ποτε τὸ κράχλον
 ὡς ἀπηνάχμνος δουλείας. τὸ λμῆσιν ἀναβλέ-
 φας πρὸς τὸ θεὸν εἰπεῖν. ὅτι χρῶ μοι λοιπὸν εἰς ὃ
 ἂν θέλῃς. ὁμογνωμονῶ σοι. ἴσος εἰμί. οὐδὲρ παρὰ
 τῷ μοι τῷ σοι δοκούτωρ. ὅπου θέλεις ἄγε. ἰὼ δὲ
 λῆς ἐοδῆτα, περίδες. ἄρχειρ με θέλῃς. ἰδιότ' εἶρ.
 μόνωρ. φέβειρ. πένεσθαι. πολυτέειρ. ἐγὼ σοι ὑπὲρ
 ἅπαντων τ' ὅτων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀπολογί-
 σομαι. λείξω τὴν ἐκείνου φύσιν οἷα ἐστίν. ὃ. ἀλλ' οὐ
 βοὸς κοιλία καθήμιος, ἐκδέχου σὺ τινὶ μάρμινω

μέχρ' ἡ σε χερσὶ τάσῃ. ὁ Ἡρακλῆς εἰ τοῖς ἐν οἴκοι πρῶ-
 καθήτω, τίς δὲν ἑὺ. Εὐρυδῶς καὶ οὐχὶ Ἡρακλῆς.
 ἄγε πόσοις δὲ περιδύχμενοι τὴν οἰκουμένην
 σιωπῆεις ἔχει φίλοις. ἀλλ' οὐδὲρ φίλτορον τοῦ
 θεοῦ. διὰ τὸ ἡδιστὸν Διὸς εἶν' υἱός, ὅτι ἑκεί-
 νῳ τοίνυν πειθόμενοι, περιίει καὶ θαύρων ἀδικίαν
 καὶ δυνάμειαν. ἀλλ' οὐκ εἰ Ἡρακλῆς, καὶ οὐδὲν δυνάσται
 καθαίρειν τὰ ἀλλότρια κακὰ; ἀλλ' ὅτι θεοῦ, ἵνα
 τὰ τῆς ἀπικῆς καθαίρῃ; τὰ σωτὴρ καθαίρων. ἐν-
 τὸν δὲ ἐκ τῆς διανοίας ἐκβαλεὶ δὲντὶ Προκρούστου
 καὶ Σκίρωνος, λύπην. φόβον. ἐπιθυμίαν. φθόνον.
 ἐπιχαίρεκακίαν. φιλαργυρίαν. μαλακίαν. ἀ-
 κρασίαν. ταῦτα δ' οὐκ ἐστὶν ἄλλως ἐκβαλεῖν, εἰ
 μὴ πρὸς μόνον τὸ θεὸν ἀποβλέποντα. ἐκείνῳ μόνῳ
 προσεπονητότα. τοῖς ἐκείνου προσάγμασι καὶ
 σιωμῆσιν. δὲν δ' ἄλλο τι θέλης, οἰμώζων καὶ σένων
 ἀκολουθήσεις τῷ ἰσχυροτέρῳ. ἔξω ζητῶν αἰετὶ τὴν
 βίαν. καὶ μηδέ ποτ' ἐβροεῖν δυνάμενος. ἐκεῖ γὰρ
 αὐτὴν ζητεῖς, ὅτι μὴ ἐστὶν. ἀφείς ἐκεῖ ζητεῖν ὅπου
 ἐστὶ.

Πῶς ἐφαρμοστέον τὰς προλήψεις

τοῖς ἡδὲ μέροις.

12'.

ΤΙ πρῶτον

Ἰ πρῶτόν ὅστις ἔργον τ' φιλοσοφουῖτος.
 τ ἀποβαλεῖρ οἴκοιρ. ἀμήχανον γὰρ ἅ τις
 εἰδέναι οἶεται, ταῦτα ἄρξασθαι μαθηά-
 νειρ. τὰ μὲν ὅρ ποιητέα κὴ οὐ ποιητέα, καὶ ἀγαθὰ
 καὶ κακὰ, ὅ καλὰ κὴ αἰσχρὰ πάντες ἄνω ὅ καὶ τῶ
 λαλῶντες ἐρχόμεθα πρὸς τὸς φιλοσόφους. ὡδὶ
 τῶ τοῖς ἐπαινῶντες. φέροντες. ἐγκυχλῶντες. μεμ-
 φόμενοι. πῶδε ἐπιτηδολμάτωρ καλῶρ κὴ αἰσχρῶρ
 ἐπικρίνοντες ὅ διαλαμβάνοντες. τίνος δὲ ἔνεκα
 προσερχόμεθα τοῖς φιλοσόφοις. * ἃ οὐκ οἴομεθα * δοκεῖ
 εἰδέναι. τίνα δὲ ὅσι ταῦτα; τὰ θεωρήματα. ἃ γὰρ περὶ δι-
 λαλῶσιρ οἱ φιλόσοφοι μαθεῖρ θέλομερ ὡς κομ-
 φὰ καὶ δριμέα. οἷδ' ἴν' ἀπ' αὐτῶρ περιποιήσω-
 ται. γελοῖον ὅρ γ' οἶεσθ' ὅτι ἄλλα μὲν τις μαθεῖρ
 βύλεται. ἄλλα δὲ μαθήσεται. ἢ λοιπὸν ὅτι προ-
 κόψῃ τις ἐν οἷς οὐ μαθηάνῃ. γὰρ δὲ ὁ ζαπατῆρ εἶδ'
 πολλοὺς τουτέσιρ. ὅπου κὴ Θεόπομπορ τ' ῥήτορα.
 ὅπου κὴ Πλάτωνι ἐγκυχλεῖ ὡδὶ τῶ βύλεσθ' ἐκα-
 σα ὀρίζεσθαι. τί γὰρ λέγει. οὐδεὶς ἡμῶν πρὸ σου
 ἔλεγερ ἀγαθὸν ἢ δίκαιον, ἢ μὴ παρακολουθῶντες
 τί ὅσι τῶ τῶρ ἐκαστορ, ἀσήμεως καὶ κοινῶς φθιγγό-
 μεθα τὰς φωνάς; τίς γὰρ σοι λέγῃ Θεόπομπι, ὅτι
 ἐννοίας

ὀνοίας οὐκ εἶχομεν ἐκείνου τῶν φυσικῶς καὶ
 προλήψεις· ἀλλ' οὐχ οἶόν τε ἐφαρμόζειν τὰς προ
 λήψεις ταῖς καταλήλοις οὐσίαις μὴ διαρρηῶ-
 θεντα αὐτάς· καὶ αὐτὸ τὸ σκεψάμενον, ποίαν
 πινὰ ἐκείνη αὐτῶν ὕσιν ὑποτακτέον· ἐπεὶ τοιαῦ-
 τα λέγει ὅτι πρὸς τοῦ ἰατρῆος· τίς γὰρ ἡμῶν ἐκ ἑλε-
 γει ὑγιγνόντι καὶ νοσέοντι, πρὶν ἰπποκράτη γενέ-
 σθαι· ἢ κοινῶς τὰς φωνὰς ταύτας ἀπὸ χυῖμον· ἐχ-
 μεν γὰρ πινὰ καὶ ὑγιεινοῦ πρόληψιν· ἀλλ' ἐφαρ-
 μόσαι ὁμιώμεθα· διαττό οὐ μὲν λέγει, δυνάττω·
 ὁ δὲ λέγει, τοῦ σφοδρῶ· καὶ ὁ μὲν λέγει, φλεβοτόμη-
 σον· ὁ δὲ λέγει, σικύασον· τί γὰρ αἴτιον ἄλλο γε, ἢ ὅτι
 τὴν τὴν ὑγιεινοῦ πρόληψιν οὐ διώκεται καλῶς ἐ-
 φαρμόσαι τοῖς ἰδίῳ μέρει· οὕτως ἔχει καὶ οἷον
 δὲ ἰδίῳ τῇ κατὰ τὸν βίον· ἀγαθὸν καὶ κακόν, ὅτι
 συμφέρον ὅτι ἀσύμφορον τίς ἡμῶν οὐ λαλεῖ· τίς
 γὰρ ἡμῶν ἐκ ἑλεῖ τῶν ἐκείνου πρόληψιν· ἄρ' ὅτι
 διηρθεώμεν ὅτι τελείαν; τὸ δεῖξον· πῶς δεῖ
 ξω ἐφαρμοσόν αὐτὴν καλῶς ταῖς ἰδίῳ μέρει ὁ-
 σίας· οὐδὲν τὸν ὅρον· πλάττω μὲν ὑποτάσσῃ τῇ
 τῷ χρῆσιν προλήψει, σὺ δὲ τῇ τῷ ἀχρήστου· δι-
 νατὸν οὐδ' ὅτι ἀμφοτέροις ἡμᾶς ἰδιτυγχάνει;
 πῶς

πῶς οἶορ τε. τῇ δὲ τῷ πολούτου ὑσία οὐχ ὁ μὲν τις
 ἐφαρμόζει τινὶ τῷ ἀγαθοῦ προλήψιν ὅλ' αὖ; τῇ ὅ
 τῆς ἡδονῆς; τῇ δὲ τῆς ὑγείας; καθόλου γὰρ οἱ πάν
 τες οἱ τὰ ὀνόματα λαλοῦντες, μὴ κενῶς ἴσμερ ἔ-
 καστα τύττωρ, ὅ μὴδε μίας ἡδὴ μελείας πᾶσι τινὶ
 διάφθωσι τῇ προλήψιν δεόμεθα. τί διαφε-
 ρόμεθα, τί πολεμοῦμερ, τί φέρομερ ἀλλήλοις, καὶ
 τί μοι νῦν τινὶ πρὸς ἀλλήλους μάχην παραφέ-
 ρειρ καὶ ταύτης μεμνησθαι. σὺ αὐτὸς εἰ ἐφαρμόξεις
 καλῶς τὰς προλήψεις, διατί δυσροεῖς. διατί ἐμ-
 ποδίζῃς ἀφῶμερ ἄρτι τὸν δὸλ' ἄνθρωπον τίπορ τῷ πᾶσι
 τὰς ὁρμὰς, καὶ τινὶ κατὰ ταύτας πᾶσι τῷ κατὰ
 κορυφαίᾳ τεχνίᾳ. ἀφῶμερ καὶ τὸν κρίτορ τῷ πᾶσι
 τὰς συγκαταθέσεις. χαρίζομαί σοι ταῦτα πάντα.
 σῶμερ ἡδὴ τῷ πρώτῳ καὶ σχεδὸν αἰδοῦν τινὶ πα-
 ρέχοντ' ὅ τινὶ ἀπόδειξι τῷ μὴ ἐφαρμόζειρ κα-
 λῶς τὰς προλήψεις. νῦν σὺ δέλεις τὰ δυνατὰ
 καὶ τὰ σοὶ δυνατὰ. τί ἔρ' ἐμποδίζῃ. διατί δυσροεῖς.
 νῦν οὐ φέλγεις τὰ δυνάμει. διατί οὐκ περιπύ-
 πῃς πνί. διατί δυσχεῖς. διατί δέλοντός σου τί,
 οὐ γίνεται, καὶ μὴ δέλοντος γίνεται. ἀπόδειξις
 γὰρ αὕτη μέγιστη δυσροείας καὶ κακοδαιμονίας.

δέλω

δέλω τί καὶ οὐ γίνεται. καὶ τί ὅστις ἀθλιώτερον
 ἐμοί. τὸτο καὶ ἡ Μήδεια οὐκ ὑπομείνασα ἤλθερ
 ἰδί τ' ἀποκτείνει τὰ ἴδια τέκνα. μεγαλοφυῶς
 κατὰ γὰρ τὸτο. εἶχε γὰρ ἡ δέει φαντασία. οἷός τ' ὅστις
 τὰ ἃ δέλει, πνὶ μὴ προχωρεῖν. εἶτα οὐτὼ πικρὴ-
 σομαι τὸν ἀδικήσαντά με καὶ ὑβρίζοντα. καὶ τί
 ὄφελ' ἢ τὸ κακῶς οὐτὼ διακειμένου. πῶς οὐ
 γένηται. ἀποκτείνω μὲν τὰ τέκνα. ἀλλὰ καὶ ἐμαυ-
 τῷ πικρὴσομαι. καὶ τί μοι μέλει. τουτέστιν ἐκ-
 πύσεως ψυχῆς μεγάλῃ νόσῳ ἐχούσης. οὐ γὰρ ἡ δέει
 ποῦ κεῖται τ' ποιεῖν ἃ δέλομεν ὅτι τὸτο οὐκ ἔξω-
 θερ δέει λαμβάνειν. ὅ τ' τὰ πράγματα μεταπι-
 δέντα καὶ μεθαρμοζόμενον. μὴ δέλε τὸν ἄνδρα,
 καὶ οὐδὲν ὥρ δέλεις οὐ γίνεται. μὴ δέλε αὐτὸν ἐ-
 λειν, ἢ ξάπαντός σοι σιωοικεῖν. μὴ δέλε * μέλειρ ἐν Κο-
 ρίνθῳ. καὶ ἄπαλως μηδὲν ἄλλο δέλε, ἢ ἃ ὁ θεὸς δέ-
 λει. καὶ τίς σε κωλύσει. τίς δύνανται. οὐ μάλ-
 λον ἢ τὸν Δία. ὅταν τοιοῦτον ἔχῃς ἡγεμόνα, καὶ
 τοιούτῳ σιωθέλῃς καὶ σιωρέγῃ, τί φοβῇ ἐπὶ μὴ
 ἀποτύχῃς. χάρισά σου τῷ ὀρεξίρ καὶ τῷ ἐκκλι-
 σίρ πενία καὶ πλούτῳ. ἀποτρίβῃ. περιπύσει.
 ἀλλ' ὑμεία. δυσυχίσεις. ἀρχαῖς. τιμαῖς. πατρίδι.
 φίλοις.

φίλοις· τέκνοις· ἀπὸ δὲ ἄρ' ἔτι τῇ ἀπροαιρέτῳ.
 ἀλλὰ ἴδ' Διὶ χάρισαι αὐτά· τοῖς ἄλλοις θεοῖς· ἐκέ-
 νοις πρῶτος· ἐκεῖνοι κυβερνάτωσιν· μετ' ἐκείνων
 τετάχθωσιν. Ἐ ποῦ ἔτι δυσροήσεις· εἰ δὲ φθονεῖς
 ταλαίπωρε, Ἐ ἐλεεῖς, Ἐ ζήλοτυπῆς, Ἐ φρέμεις,
 Ἐ μίαν ἡμέραν ὃ διαλείπεις ὃν ἢ οὐ κατακλάψας
 καὶ σαρτῶ Ἐ τῇ δαῖτῃ, καὶ τί ἐπιλέγεις πεπαι-
 δοῦσθαι· ποῖαν παιδείαν ἀνδρῶπε· ὅτι συλλο-
 γισμὸς ἐπραξῆς μεταπίπτοντας· οὐ θέλεις ἀπο-
 μαθεῖν εἰ δυνάτορ πάντα ταῦτα καὶ ἀνῶθεν ἀρξά-
 σθαι, συνκιδανόμενος ὅτι μέχρι νῦν οὐδ' ἠΐσω τ'
 πρῶτα γὰρ; καὶ λοιπὸν ἐνδερ ἀρξάμενος πρῶ-
 σοικοδομεῖν τὰ ἐξῆς· πῶς μὴ δὲ ἔσαι σου θέλον-
 τος μὴ δὲ; οὐκ ἔστι δότε μοι ἕνα νέον κατὰ ταῦ-
 τῶν πῶς ἐπιβολῇ ἐληλυθότα εἰς χολὴν τούτου τ'
 πρῶτα γὰρ, ἀθλητῶν γινόμενον Ἐ λέγοντα·
 ὅτι ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα χαίρειν· ἀρκεῖ δ' εἰ
 ἴξῃσαι ποτὲ ἀπ' ἀποδείξω καὶ ἀλύπω διαγαγεῖν,
 καὶ ἀνατεῖναι τ' ἐράχην πρὸς τὰ πρῶτα γὰρ
 ὡς ἐλθέμενον· Ἐ εἰς τ' οὐρανὸν ἀναβλέπειν ὡς
 φίλον τ' θεοῦ, μὴ δὲ φοβέμενον τῇ συμβιῶσαι
 δυναμίδει· δειξάτω τις ὑμῶν αὐτὸν τοιοῦτον·

ἢ εἰπω·
 ἢ εἰπω·

ἴν' εἶπω. ἔρχου νεανίσκε εἰς τὰ σά. σοὶ γὰρ εἴμῃται
 κοσμήσαι φιλοσοφίαν. σὰ ὅτι ταῦτα τὰ κτήματα.
 σὰ τὰ βιβλία. σοὶ οἱ λόγοι. εἴθ' ὅταν τοιοῦτον
 ἐκπονῇσῃ καὶ καταθλήσῃ γὰρ τόπον, πάλιν ἐλ-
 θῶρ μοι εἰπάτω. ἐγὼ θέλω μὲν καὶ ἀπαθὴς εἶναι καὶ
 ἀτάραχος. θέλω δ' ὡς δὲ σεβὴς καὶ φιλόσοφος
 καὶ ἐπιμελής, εἰδέναι τί μοι πρὸς θεοῦς ὅτι κα-
 θήκορ. τί πρὸς γονεῖς. τί πρὸς ἀδελφούς. τί
 πρὸς τὴν πατρίδα. τί πρὸς ξένους. ἔρχου καὶ
 ἡμεῖς τὸν δούτερον τόπον, σὸς ὅτι ἐστὶ οὗτος. ἀλλ'
 ἤδη καὶ τὸν δούτερον τόπον ἐκμεμελέτηκα. ἡδε-
 λον δ' ἀσφαλὲς ἔχειν καὶ ἀσινθῆ. καὶ οὐ μόνον
 ἐρηγορῶς, ἀλλὰ καὶ καθόδου. καὶ οἰνομέ-
 νου καὶ ἐν μελαγχολία. σὺ θεὸς εἴ τίς ἀνδρῶπε.
 σὺ μέγας ἔχεις ἐπιβολάς. οὐ. ἀλλ' ἐγὼ θέλω
 γινῶναι τί λέγει χρύσιππος ἐν τοῖς ποδὶ τῆς ἰου-
 δαίας. οὐκ ἀπάγξῃ μετὰ τῆς ἐπιβολῆς ταύ-
 τῃς τάλας; καὶ τί σοὶ ὀφελθῇ. ἔσαι. πενθῶρ ἀπαρ-
 ἀναγνώσῃ. ἐρέμων πρὸς ἄλλους ἐρεῖς, οὐτὼ ἐ-
 ὑμεῖς ποιεῖτε. θέλεις ἀναγνῶ σοι ἀδελφε, καὶ σὺ
 ἐμοί; θαυμαστῶς ἀνδρῶπε γράφεις. καὶ σὺ μεγὰ
 λως εἰς τὸν Εὐνοφῶντιος χαρακτῆρα. σὺ εἰς τὸν
Πλάτωνος.

Πλάτωνος. οὐ εἰς τὸν Ἀντιθένοιν. εἴτ' ἀλλήλοις
 ὀνείροις διηγησάμενοι, πάλιν ὑδὶ ταῦτα ἐπανε-
 ρχεοδε. ὡσαύτως ὀρέγεοδε, ὡσαύτως ἐκκλίνετε.
 ὁμοίως ὀρμάτε. ὑδὶ βιάλλεοδε. προσθέοδε. ταῦτα
 βύχεοδε. πρὸς ταῦτα σπυδαίετε. εἴτα ὑδὲ ζητεῖτε
 τὸν ὑπομνήσοντα ὑμᾶς. ἀλλ' ἄχθεοδε ἐὰν ἀκούητε
 τούτων. εἴτε λέγετε ἀφιλόστοργος γέρον. ἔξορ-
 μίου μου οὐκ ἐκλαυσε. οὐδ' εἴπερ εἰς οἶον περὶ
 στασιρ ἀπέρχομαι. τέκνον δὲν σωθῆς ἄψω λύχνος.
 ταῦτ' ὅτι τὰ τῷ φιλοστόργου. μέγα σοι ἀγαθὸν ἔ-
 σαι σωθέντι. τοιούτῳ καὶ λύχνον ἀπείρ ἀξιορ. ἀ-
 δάνατον γὰρ εἶναι σε δεῖ καὶ ἄνοστορ. ταύτῃ οὐκ
 ὅπερ λέγω πλὴν οἴησιρ τῇρ τ' δοκεῖρ εἶδέναι πὶ τῷ
 χρυσίμωρ ἀποβάλλοντας, ἔρχεσθαι δεῖ πρὸς τὸν
 λόγον, ὡς πρὸς τὰ γεωμετρικὰ προσάγομεν, ὡς
 πρὸς τὰ μουσικὰ. εἰ δὲ μὴ, ὅδ' ἐγγὺς ἐσόμε-
 θα τῷ προκόφαι. καὶ πάσας τὰς σινα-
 γωγὰς καὶ τὰς σινατάξεις τὰς χρυ-
 σίππου μετὰ τῷ Ἀντιπά-
 ρου καὶ Ἀρχεδί-
 μου διέλθω-
 μεν.

Πῶς ἀγωνισέοις πρὸς τὰς φαντασίας. ἦ.

Αὐτὰ ἔξις καὶ διωάμις ἄπὸ τῆς καταλ-
 Π λήλων ἔργων σιμύχεται καὶ αὐξεται. ἡ
 περιπατητικὴ ἄπὸ τῆς περιπατεῖν. ἡ ῥο-
 χατικὴ ἄπὸ τῆς ῥέχειν. δὲ δέλης ἀναγνωστικός
 εἶναι, ἀναγίνωσκε. δὲ γραφικός, γράφε. ὅταν δὲ
 φράσσονται ἐφεξῆς ἡμέρας μὴ ἀναγνώσας, ἀλλ' ἀλλό-
 τι πράξεως, γνώσῃ τὸ γινόμενον. οὕτω καὶ διαπέ-
 σης δέκα ἡμέρας, ἀνασας ἐπιχείρησον μακροτέ-
 ραν ὁδὸν περιπατήσας, ὅφει πῶς σου τὰ σκέ-
 λη πρᾶλύνεται. καθόλου ἔρ' εἴπ' ποιεῖν ἐθέλεις, ἐκ-
 τικὸν ποιεῖ αὐτό. ἀλλ' ἐθισον ἀλλό τι πράττειν
 μάλλον ἀντ' αὐτῆς. οὕτως ἔχει ὅτι ἡδὲ τῆς ψυ-
 κῶς. ὅταν ὀργισθῇς, γίνωσκε ὅτι οὐ μόνον σοι τῆ-
 το γέγονε κακόν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν ἔξιν ἠνέστησας, καὶ
 ὡς πυρὶ φρύγαντα πρέβαλες. ὅταν ἡττηθῇς πινος
 ἐν σιμουσίᾳ, μὴ τὴν μίαν ἢ τῶν ταύτων λογίζε-
 σαι, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν ἀκρασίαν σου τέτρωφας, ἐπὶ ἡνέ-
 στας. ἀδύνατον γὰρ ἄρ' ἢ τῆς καταλήλων ἔργων, μὴ
 καὶ τὰς ἔξεις ὅτι τὰς διωάμεις, τὰς μὲν ἐμφύεσθαι
 μὴ πρὸ τῶν οὐσας, τὰς δὲ ἐπιτείνεσθαι καὶ ἰσχυρο-
 ποιεῖσθαι.

ποιεῖται. οὕτως ἀμέλει καὶ τὰ ἀρρώσθηματὰ ὑπο-
 φνέσθαι λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι. ὅταν γὰρ ἅπαξ ἐπι-
 θυμήσῃς ἀργυρίου, δὴν μὲν προσαχθῇ λόγος εἰς αἰ-
 ῶδισιν ἀξιώσῃ τὸ κακόν, πέπαιται τε ἡ ἰδιθυμία.
 καὶ τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν εἰς τὸ ἐξ αρχῆς ἀποκατέσθαι.
 ἔσθαι δὲ μηδὲν προσαγάγῃς εἰς δεραπείαν ἑκέτι
 εἰς ταῦτα ἐπάνεισιν. ἀλλὰ πάλιν ἐρεθισθὲν ἀπὸ
 τῆς κατακλίλου φαντασίας, θάττον ἢ πρὸ τῆς
 ἐξήφθη πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. ὅτε τοῦ σινεχῶς
 γνομένου τυλοῦται λοιπὸν, καὶ τὸ ἀρρώσθημα βε-
 βηκοῖ τὴν φιλαργυρίαν. ὃ γὰρ πυρέξας εἶτα πτω-
 σάμενθαι, οὐχ ὁμοίως ἔχει τοῦ πρὸ τῆς πυρέξεαι,
 δὴν μὴ δεραπύθῃ εἰσάπαρ. τοιοῦτόν τι καὶ ἰδί-
 τῆν τὴν ψυχῆς παθῶν γίνεται. ἵχνη τινὰ καὶ μάλω-
 πες ἀπολείπονται ἐν αὐτῇ. οὐς εἰ μὴ τις ἐξαλεί-
 ψῃ καλῶς, πάλιν κατὰ τῆν αὐτῶν μασηγῶθεις,
 οὐκέτι μάλωπας, ἀλλ' ἔλκη ποιεῖ. εἰ γὰρ θέλῃς μὴ
 εἶναι ὀργίλος, μὴ σρέφῃς σοῦ τὴν ἔξιν. μηδὲν αὐτῇ
 παραβασθε αὐξητικόν. τὴν πρῶτον ἡσυχασον.
 ὅτε τὰς ἡμέρας ἀοῖθμει ἄς οὐκ ὀργίθης. καθ' ἡμέ-
 ραν εἰώθειν ὀργίζεσθαι. νύκτ' ἡμέραν. εἶτα πα-
 ρὰ δύο. εἶτα πρὸς τρεῖς. δὴν ἔτι καὶ σφιάκοντα πρὸς

λίπης, ἰδιθύσορ τῷ δ' διῶ. ἡ γὰρ ἕξις ἐκλίνεται πλὴν
 πρῶτῳ. εἶτα ὅ παντελῶς ἀναιρεῖται. σήμερον
 οὐκ ἐλυπήθην, οὐ δ' αὖριον, οὐ δ' ἐφεξῆς διμήνω
 καὶ τριμήνω. ἀλλὰ προσέχωρ γηνομένην πινῶρ
 ἐρεθιστικῶν, γίνωσκε ὅτι κομψῶς σοὶ ὄσι. σήμερον
 καλὸν ἰδῶρ ἢ καλὴν, οὐκ εἶπον αὐτὸς ἐμαυτῷ, ὅτι
 ὄφελον. τίς μετὰ ταύτης ἐκοιμήθη. καὶ μακάριθ
 ὁ ἀνὴρ ὁ αὐτῆς. ὁ γὰρ τὸν εἶπαρ μακάριθ, καὶ ὁ
 μοιχός. οὐδὲ τὰ ἐξῆς ἀναζωγραφῶ, παρούσων
 αὐτῶν καὶ ἀποδυομένην καὶ παρακατακλινομέ-
 νην. κατὰ δὲ πλὴν κορυφῆν μου ὅ λέγω. δὲ ἐπί-
 κτητε κομψὸν σοφισμάτιον ἔλυσας, πολλῶν κομ-
 ψόδορον τῷ κυριόοντῳ. ἀνὴρ δὲ καὶ βουλομένης
 τῷ γυναικαρίου καὶ νόοντῳ καὶ προσωέμπον-
 τῳ, ἀνὴρ δὲ καὶ ἀπτομένην καὶ σινεγίζοντῳ
 ἀπόχωμα καὶ νικήσω, τοῦτο μὲν ἴδῃ τὸ σοφισμα,
 ἔπειτα γὰρ ψυχοδόμον. ἔπειτα τὸ ἡσυχάζοντα. ἰδί-
 τούτῳ καὶ μέγα φρονεῖν ἀξίον. οὐκ ἰδί τῷ τὸ κυ-
 ριόοντα ἐρωτῆσαι. πῶς οὐ γένηται τὸ το. δέλη-
 σορ ἀρεῖσαι αὐτὸς ποτε σεαυτῷ. δέλησορ καλὸς
 φαυλῶν τῷ δ' διῶ. ἰδιθύμκορ καθαρός μετὰ κα-
 θαροῦ σκευτῶ γενέσθαι, καὶ μετὰ τῷ διῶ. εἴθ' ὅ-

ταρ προσήπιή σοί τις φαντασία τοιαύτη, Πλά-
των ἢ ὅτι ἴδι' ἰδί τὰς ἀποδομομπήσας. ἴδι' ἰδί
δεῶν ἀποδομομπήσας. ἀρκουῶ καὶ ἰδί
τὰς τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν συνουσίας
ἀποχωρήσας, πρὸς τούτω γίνῃ ἀντεξετάζω, ἄρ-
τε τῶν ζώντων πινὰ ἔχης, ἄρτε τῶν ἀποθανόν-
των. ἀπελθε πρὸς Σωκράτη, ὅς ἴδε αὐτὸν συγκα-
τακείμενον Ἀλκιβιάδην, ὅς διαπαίζοντα αὐτοῦ
τὴν ὥραν. ἐνθυμήθητι οἷον νικῶ ποτὲ ἔγω ἐκεῖ-
νος, νενικηκότα αὐτόν. οἷα ὀλύμπια. πόσος ἀφ'
Ἡρακλείους ἐγένετο. ἵνα τις νῇ τοὺς θεοὺς δικαίως
ἀσπάζηται αὐτόν. χαῖρε παράδοξε. οὐχὶ τοὺς σε
πρὸς τούτοις παύσας καὶ παγκρατίας. ὅδε δὲ σε
ὁμοίους αὐτοῖς τοὺς μονομάχους. ταῦτα ἀντιπι-
θεῖς, νικήσεις τὴν φαντασίαν. οὐχ ἔλκυθήσῃ
ὑπ' αὐτῆς. ὅς πρῶτον δ' ἐπὶ τῆς οὐκ ἐν τῇ
συνουσιαστικῇ. ἀλλ' εἶπε. ἐκδεξάμε μικρὸν φαν-
τασία. ἀφες ἴδω τίς εἶ καὶ πῶς τίνος. ἀφες σε
δοκιμάσω. καὶ ὅς λοιπὸν μὴ ἐφῆς αὐτῇ προσέ-
γειν ἀναζωγραφούσῃ τὰ ἐξῆς. εἰ δὲ μὴ, οἰ-
χεταί σε ἔχουσα ὅπου δὴ δέλη. ἀλλὰ μάλιστα
ἄλλω πινὰ ἀντεισάγαγε καλῶ καὶ γυναικῶν

φαντασίαι. Ἐταύτην πλὴν ῥυπὴν ἔκβαλε. καὶ
 ἐθιοπῆς οὐτω γυμνάζεσθαι, ὅφρ' οἱ ὥμοι γίνονται.
 οἷα νύμφαι. οἱ τοῖνοι. νυῖ δὲ μόνον τὰ λογάρια,
 καὶ πλέον οὐδέν. οὗτος ἐστὶν ὁ ταῖς ἀληθείαις ἀ-
 σκητής. ὁ πρὸς τὰς τοιαύτας φαντασίας γυμνάζω-
 ρ ἑαυτόν. μένοντάς, μὴ σιμάρπαδῆς. μέ-
 γας ὁ ἀγὼν ὅστι. θεῖον γ' ἔργον. ἔσθ' βασιλείας.
 ἔσθ' ἐλευθερίας. ἔσθ' ἐνδοξίας. ἔσθ' ἀταραξί-
 ας. τ' θεοῦ μέμνησο. ἐκείνον ὠδικαλὸν βοηθόν
 καὶ παραστάτην, ὡς εἶπεν Διοσκόρους ἐν χειμῶνι οἱ
 πλέοντες. ποῖος γὰρ μείζων χειμῶν, ἢ ὁ ἐκ φαντα-
 σίων ἰσχυρῶν ἔκκρουστικῶν τ' λόγου. αἱ τὸς γὰρ ὁ
 χειμῶν, τί ἄλλο ἔστιν, ἢ φαντασία. ἐπεὶ τοι ἄρα γὰρ
 φόβον τ' θανάτου, καὶ φέρε ὅσας δέλεις βροντάς
 καὶ ἀστραπὰς, καὶ γνώσῃ ὅση γαλιυή ἔστιν ἐν τῷ
 ἡγεμονικῷ καὶ δολίᾳ. δὴ δ' ἀπαξ ἡτῆκεις εἶπης
 ὅτι ὑσθρὸν νικήσεις, εἴτα πάλιν γὰρ αὐτὸ, ἴσθι ὅτι
 οὐτω πόθ' ἐξῆς κακῶς καὶ ἀδινῶς, ὥστε μή δ' ἐπι-
 σάνειν ὑσθρὸν ὅτι ἀμάρτανεις. ἀλλὰ καὶ ἀπολο-
 γίας ἄρξῃ πορίζειν πρὸς τὴν πρῶτην. καὶ
 τότε βεβαίως γὰρ τ' Ἡσιόδου ὅτι ἀληθὲς ἔστιν. αἰεὶ
 δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀτῆσι παλαίει.

Πρὸς οὗς μέχρι λόγου μόνον ἀναλαμβάνον-
τας τὰ τῇ φιλοσόφῳ. ιθ'.

Κυριώτερ λόγος, ἅρ' τοιούτων πινῶν ἀ-
ο
φορμῶν ἡρωτῆσαι φαίνεται. κοινῆς ὅ-
ουσης μάχης τοῖς ἑρσι τούτοις πρὸς ἄλ-
ληλα, τῷ ὅτι πᾶρ παρεληλυθὸς ἀληθὲς ἀναγκάσιον
εἶναι. ὅτι ὅτι ἀδυνατῶ ἀδυνάτορ μὴ ἀκολουθεῖν.
καὶ ὅτι μὴ δυνατὸν εἶναι ὅτι οὐτ' ὅτι ἀληθὲς οὐτ'
ἔσαι. σιμωδῶν τινὲ μάχῃ ταύτῃ ὁ Διόδωρος, τῇ
τῇ πρῶτῳ δυεῖν πιθανότητι συνεχρήσατο πρὸς
πρῶτασι τῷ μηδὲρ εἶναι δυνατὸν, ὅτι οὐτ' ὅτι ἀλη-
θὲς οὐτ' ἔσαι. λοιπὸν ὁ μόνος πῶς ταῦτα τηρήσῃ τῇ
δυεῖν ὅτι ἐστὶ τέ τι δυνατὸν, ὅτι ὅτι ἀληθὲς ὅτι
ἔσαι. καὶ δυνατῷ ἀδυνάτορ οὐκ ἀκολουθεῖ. ὅτι πᾶρ
ὅτι παρεληλυθὸς ἀληθὲς ἀναγκάσιον ὅτι. καθάπερ
οἱ πρὸς Κλεάνθῳ φέρεται δοκοῦσι. οἱ ἡδὲ πολὺ
σιμωγόρησερ Ἀντίπαρ. οἱ δὲ τ' ἄλλα δύο ὅτι
δυνατὸν τ' ὅτι οὐτ' ὅτι ἀληθὲς οὐτ' ἔσαι. ὅτι
πᾶρ παρεληλυθὸς ἀληθὲς ἀναγκάσιον ὅτι. δυνα-
τῷ δ' ἀδυνάτορ ἀκολουθεῖ. τὰ ἑρῖα δ' ἐκείνα τη-
ρῶσι ἀμείχανον διὰ τὸ κοινῷ εἶναι αὐτῶν μάχῃ.

δὴν οὐκ τις μου πύθεται, σὺ δὲ ποῖα αἰτῶρ τη-
 ρεῖς, ἀποκρῖνοῦμαι πρὸς αὐτὸν ὅτι οὐκ οἶδα. παρεί-
 ληφα δ' ἰστορίαρ τοιαύτῳ, ὅτι Διόδωρος μὲν ἐκεῖ-
 να ἐτήρξαι. οἱ δὲ πῶδε Πανθοίδην οἶμαι Ἐκλεάνθηρ,
 τὰ ἄλλα. οἱ δὲ πῶδε Χρῦσιππος, τὰ ἄλλα. σὺ ἔρ τι.
 οὐδὲ γέγονα πρὸς τούτῳ τρεῖς βαλάνισαι τῷ ἔμην
 τῷ φαντασίᾳ, καὶ συγκρίναι τὰ λεγόμενα. καὶ
 δόγμα τι ἐμαυτῷ ποιήσασθαι κατὰ τὸν τόπον. δια-
 τῆτο οὐδὲρ διαφέρω τῷ γραμματικῷ. τίς ἦρ ὁ Ἰ-
 ἔκτορος πατήρ. Πρίαμος. τίνες ἀδελφοί. Ἀλέξαν-
 δρος καὶ Διήφορος. μήτηρ δ' αἰτῶρ τίς. Ἐκάβη.
 παρείληφα ταύτῳ τῷ ἰστοίᾳ. παρὰ τίνος.
 πρὸ Ὀμήρου. γράφει δὲ πῶδε τῇ αἰτῶρ δοκῶ καὶ
 Ἐλλάνικος. Ἐπίσης ἄλλος τοιοῦτος. καὶ γὰρ πῶδε ἴ-
 κυριδόντος τί ἄλλο ἔχω ἀνωτέρω. ἀλλ' ἂν ὧ
 κενὸς μάλιστ' ἰδίᾳ συμποσίῳ, κατὰ πλῆθος καὶ εἰς
 παρόντας. Ἰσαριθμέμης εἰς γεγραφέντας. γέ-
 γραφε δὲ καὶ Χρῦσιππος Δαυμασιῶς ἐν τρεῖς πρώτῳ
 πῶδε δυνάτῳ. καὶ Κλεάνθης δ' ἰδίᾳ γέγραφε πῶδε
 τούτου. καὶ Ἀρχέδημος. γέγραφε δὲ καὶ Ἀντίπα-
 ρος. οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς πῶδε διωκτῶν, ἀλλὰ καὶ
 κατ' ἰδίᾳ ἐν τοῖς πῶδε ἴκυριδόντος. οὐκ ἀνέγνω

καὶ τὴν σωτήριον ; ἐκ ἀνέγνωκα ἀνὰ γνώθι . καὶ πῶς
 ὠφελήσεται ; φλυαρέτερος ἔσαι ἢ ἀκαίροτε-
 ρος , ἢ νῦν ἔτι . σοὶ γὰρ τί ἄλλο προσχέγονε ἀνα-
 γνόντι . ποῖον δόγμα πεποιῖσαι κατὰ τὸν τόπον .
 ἀλλ' ἔρεῖς ἡμῖν Ἐλένῳ καὶ Πρίαμον , καὶ τὴν τῆς
 Καλυψῆος νῆσον , τὴν οὔτε χρομίσῳ οὐτ' ἐσο-
 μίσῳ . καὶ εὐταῦθα μὲν οὐδὲρ μέγα , τῆς ἰσοείας
 κρατεῖρ . ἴδιον δὲ δόγμα μηδὲρ πεποιῖται . ἡ δὲ
 Τῆν ἠθικῶν ὅτι πάχον αὐτὸ πολὺ μᾶλλον , ἢ ἡ δὲ
 τῶν . εἰπέ μοι πρὸς ἀγαθῶν καὶ κακῶν . ἀκούε .
 ἰλίωδερ με φέρωρ ἄνεμος Κικόνεας πέλασσερ . Τῆν
 ὄντων τὰ μὲν ἔστι ἀγαθὰ . τὰ δὲ κακὰ . τὰ δ' ἀδιά-
 φορα . ἀγαθὰ μὲν οὐκ αἰ ἀρεταὶ καὶ τὰ μετέχοντα
 αὐτῶν . κακὰ δὲ κακίαι , ἢ τὰ μετέχοντα κακίας .
 ἀδιάφορα δὲ , τὰ μεταξὺ τούτων . πλοῦτος ὑγίεια .
 ζωὴ . θάνατος . ἡδονή . πόνος . πόθεν οἶδας ; Ἑλλάνικος
 λέγει ἐν τοῖς ἀγυπιακοῖς . τί γὰρ διαφέρει τοῦτο
 εἰπεῖν , ἢ ὅτι Διογένης ἐν τῇ ἠθικῇ , ἢ Χρυσίππος ,
 ἢ Κλεάνθης . βεβαίως οὐκ αὐτῶν καὶ δό-
 γμα σεαυτοῦ * πεποιῖται ; δείκνυε πῶς εἰσθας ἐν
 παλοῖω γυμνάζεσθαι . μέμνησαι ταύτης τῆς διαίρε-
 σεως . ὅταν ψοφήσῃ τὸ ἴδιον καὶ ἀνακραυγάζῃ πρὸς

σοι κακόχρηστος πῶς αὖς εἶπῃ. λέγε μοι τοὺς θεοὺς
 οἷα πρῶτον ἔλεγες, μή τι κακίας ὅστις ᾗ ναυαγῇ-
 σαι; μή τι κακίας μετέχει; οὐκ ἄρα ξύλον ἐν-
 σείσεις αὐτῷ. τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἀνδραπε. ἀπολλύ-
 μεθα. καὶ σὺ δέλων παίζεις. δὴν δέ σε Καίσαρ με-
 ταπέμψεται κατηγορούμενον, μέμνησαι τῆς δια-
 κρίσεως. ἄρτις σοι εἰσιόντι καὶ ἀχρίωντι ἅμα καὶ
 φρέμοντι, προσελθὼν εἶπῃ, τί φρέμεις ἀνδραπε.
 πῶς πίνων σοι ὅστις ὁ λόγος. μή τι ἔσω ὁ Καίσαρ ἄρε-
 τῶν καὶ κακίαν τῶν εἰσπαραχμαίους δίδωσι. τί μοι
 ἐμπαίζεις καὶ σὺ πρὸς τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. ὅμως φι-
 λόσοφον εἶπέ μοι τί φρέμεις. ἔχει δόνατος ὅστις ᾗ κιν-
 διωδύμενον, ἢ δεσμοτήριον, ἢ πόνος ἢ σῶμα τος,
 ἢ φυγὴ, ἢ ἀδοξία; τί γὰρ ἄλλο. μή τι κακία; μή τι
 μέτοχον κακίας; σὺ οὐ πῖνα ταῦτα ἔλεγες. τί
 ἐμοὶ καὶ σοὶ ἀνδραπε. ἀρκεῖ ἐμοὶ τὰ ἐμὰ κακά. ὅ-
 καλῶς λέγεις. ἀρκεῖ γάρ σοι τὰ σὰ κακά. ἢ ἀγέ-
 νεια. ἢ δειλία. ἢ ἀλαζονεία ἢ ἀλαζονία ἐν τῇ
 σχολῇ καθήμενος. τί τοῖς ἄλλοις ἐκαλλὰ πίζεις.
 τί σῶϊκόν ἔλεγες σεαυτῷ. τηρεῖτε οὕτως καὶ τοὺς
 ἐν οἷς ἐπράσατε, ὅτι βίβησιν πόνος ἐὰν ἀγρίευσ-
 τὸν πλείστοις ὑμῶν ὑδικουρέιους βίβησιν. ὁλί-

ροις πινὰς περιπατητικούς, ὧς τούτοις ἐκλελυμέ-
 νοις. ποῦ γὰρ ἴν' ὑμεῖς τὴν ἀρετὴν πᾶσι τοῖς ἄλ-
 λοις ἴσκη ἢ καὶ κρείττονα ἔργῳ ὑπολάβητε. σωί-
 κὸν δὲ δείξατέ μοι εἴ τινα ἔχετε. ποῦ ἢ πῶς. ἀλλὰ
 τὰ λογάρια τὰ σωικά λέγοντας μυρίους. τὰ γὰρ
 ἰωδικούρια αὐτοὶ οὕτω λέγουσι. τὰ γὰρ περιπατη-
 τικά ἐκ αὐτὰ ὁμοίως ἀκριβοῦσι; τίς ἔρ' ὅστι σωικός
 ὡς λέγομεν ἀνδριάντα φειδιακὸν τὸν τετυπωμέ-
 νον κατὰ τὴν τέχνην τὴν φειδίαν. οὕτω πινὰ μοι
 δείξατε κατὰ τὰ δῶματα ἀλκαλεῖ τετυπωμέ-
 νον. δείξατέ μοι πινὰ νοσιῶντα καὶ βῦτυχιῶντα.
 κινδυνώοντα καὶ βῦτυχιῶντα. ἀποθνήσκοντα καὶ
 βῦτυχιῶντα. πεφυγαδωμένον καὶ βῦτυχιῶντα.
 ἀδοξοῦντα καὶ βῦτυχιῶντα. δείξατε ἐπιθυμῶ πινὰ
 νὴ τοὺς θεοὺς ἰδεῖν σωϊκόν. ἀλλ' οὐκ ἔχετε τὸν τε-
 τυπωμένον δείξαι; τὸν γε τιπούμενον δείξατε.
 γὰρ ἰδὲ τὰντα κεκληκότα. βόρρητήσατέ με. μὴ
 φθονήσκητε ἀνδρώπῳ γέροντι, ἰδεῖν θέαμα ὃ μέ-
 χριν ἡμεῖς οὐκ εἶδον. οἶδατε ὅτι τὸν Δία τῷ φειδίου
 δείξετε ἢ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐλεφάντινον καὶ χρυσοῦν
 κατὰ σκόλομα; ψυχὴν διεξάτω τίς ὑμῶν ἀνδρῶν
 πον, δέλοντ' ὁμογνωμονῆσαι τῷ θεῷ. καὶ
 μηκέτι

μηκέτι μήτε διὸρ μήτ' ἄνδρωπορ μέμφεσθαι. μὴ ἀποτυχεῖν τινός, μὴ περιπεσεῖν τινι. μὴ ὀργισθῆναι. μὴ φθονῆσαι. μὴ ζηλοτυπῆσαι. τί γὰρ δεῖ περιτλέκειν διὸρ εἰς ἄνδρωπου ἡδθυμουῦτα γενέσθαι. Ἐὖν ἔθ' σωματίῳ τούτῳ ἔθ' νεκρῷ, πῶς δὲ τὸ πρὸς τὸν Δία κοινωνίας βουλομένον. Δείξατε. ἀλλὰ οὐκ ἔχετε. τί οὖν αὐτοῖς ἐμπαίζετε, καὶ εἰς ἄλλοις κυβόετε. καὶ περιδέμενοι χαῖμα ἄλλότριον, περιπατεῖτε κλέπτειν καὶ λαποδύειν τούτων τῶν οὐδὲν προσηκόντων ὀνομάτων καὶ πραγμάτων. καὶ νυνὶ ἐγὼ μὲν παιδολήτης εἰμι ὑμέτερος. ὑμεῖς δὲ πρὶν ἐμοὶ παιδολέεσθαι. καὶ γὰρ μὲν ἔχω ταῦτῳ ἡδιβολῆν ἀποτελέσαι ὑμᾶς ἀκωλύτοις, δύναντας, ἀπαρροπίστοις, ἐλδοθέροις, βίροισιν. ὁδοιμονοῦντας. εἰς τὸν διὸρ ἀφορῶντας ἐν παντὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ. ὑμεῖς δὲ ταῦτα μαθησόμενοι καὶ μελετήσοντες πάρεστε. διατί οὖν οὐκ δύνετε τὸ ἔργον. εἰ καὶ ὑμεῖς ἔχετε τὴν ἡδιβολήν οἷον δεῖ, καὶ γὰρ πρὸς τῇ ἡδιβολῇ καὶ πρῶτον οἷον δεῖ. τί τὸ λείπον ὅστις. ὅταν ἴδω τέκτονα, ὅταν ὕλη πάρεσι πρῶτον, ἐκδέχομαι τὸ ἔργον. καὶ ἐνθάδε τοίνυν ὁ τέκτων ὅστις, μὴ ὕλη ὅστις, τί ἡμῶν λέγει.

λείπει. οὐκ ἐστὶ διδάκτορ ὃ πρᾶγμα; διδάκτορ. ὅκ
 ἐστὶν οὐὲν ἐφ' ἡμῶν; μόνον μὲν οὐὲν τῶν ἄλλων πάν-
 των. οὐτε πολυτὸς ὅστις ἐφ' ἡμῶν, ἢ ὅτι ὑμῖνα, οὐτε
 δόξα, οὐτε ἄλλο τι ἁπλῶς, πολλὴ ὀρθὴ χηῖσις φαν-
 τασίῳ. τὸτο ἀκάλυτον φύσει μόνον, τὸτο ἀνεμ-
 πόδιστον. διατὶ οὐὲν ἐκ ἀννύεται. ἢ πρ' ὑμᾶς, ἢ πρὸ
 τῶν φύσιν τῶ πρᾶγμα. αὐτὸ ὃ πρᾶγμα ἐνδε-
 χόμενον ἔμ μόνον ἐφ' ἡμῶν. λοιπὸν οὐὲν ἢ πρ' ἐμέ
 ὅστις ἢ πρ' ὑμᾶς, ἢ ὅπερ ἀληθές. ὅσον, πρ' ἀμφοτέ-
 ροις. τί οὐὲν θέλετε. ἀρξώμεθα ποτε τοιαύτῳ ἐπι-
 βολλῶ κομίζειν ἐνταῦθα. τὰ μέχρι νῦν ἀφῶμεν.
 ἀρξώμεθα. μόνον πρὸς ὑμᾶς τέ μοι ἔστω.

Πρὸς ἰδικουρείους ἔστω ἀκαδημαϊκούς. κ'.

Τ Οἷς ὑμῖσι ἔστω ἀναρχέσις θανάτου καὶ
 οἱ ἀντιπλέγοντες προσχῶνται. καὶ χε-
 ῖδον τὸ μέγιστον ἄρ' ἵς ποιήσαι το τεκμή-
 ριον τῶ ἀναρχέσις π' εἶν' ὃ ἐπ' ἀνάγκης δὴρίσκειται
 καὶ τῶ ἀντιπλέγοντι, συγχρησάδει αὐτῶ. οἷον
 εἰ τις ἀντιπλέγει τῶ εἶναι π' καθολικὸν ἀληθές,
 δηλονότι τῶ ἐναντίον ἀπόφασις οὐτ' ὅ-
 φηλει ποιήσαι. οὐδὲν ἐστὶ καθολικὸν ἀληθές.
 ἀνδράπο

ἀνδράποδον· οὐδὲ τῷτο· τί γὰρ ἄλλο ὅστι τῷτο, ἢ
 οἷ· εἰ τί ὅστι καθολικόν, ψεύδους ὅστι· πάλιν ἄντις
 παρελθὼν λέγει, γίνωσκε ὅτι οὐδὲρ ὅστι γνωστὸν,
 ἀλλὰ πάντα ἀτέκμηρτα· ἢ ἄλλῃ, ὅτι πῖσιβός
 μοι κὴ ὠφεληθήσῃ, οὐδὲρ δεῖ ἀνδρώπῳ πῖσιβῆν.
 ἢ πάλιν ἄλλος, μάθε πρ' ἐμοῦ ἀνδρῶπε ὅτι ἐδὲρ
 ἐνδέχεται μαθεῖν· ἐγὼ σοι λέγω τῷτο καὶ διδάξω
 σε ἑὰρ δέλης· πῖνι ἔρ τούτῳ διαφέρουσιν οὔτοι·
 πίνες ποτὲ οἱ ἀκαδημαϊκοὺς αὐτοὺς λέγοντες ὥς ἂν
 δρωποι· συγκατάθεοτε, ὅτι οὐδεὶς συγκατατίθε-
 ται· πῖσιβάτε ἡμῖν ὅτι οὐδεὶς πῖσιβεί οὐδενί· οὐ-
 τῷ καὶ ἐπίκουρῃ· ὅτῳ ἀναιρεῖν δέλη τῷ φυ-
 σικῷ κοινωνίᾳ ἀνδρώποις πρὸς ἀλλήλους, αὐ-
 τῷ τῷ ἀναιρουμένῳ συγχῆται· τί γὰρ λέγει· μὴ
 ὁρᾷ πατᾶδε ἀνδρώποι, μὴ ὃ παράγωδε, μὴ ὃ δια-
 πίπτετε· οὐκ ἔστι φυσικὴ κοινωνία τοῖς λογικοῖς
 πρὸς ἀλλήλους· πῖσιβάτε μοι· οἷ ὃ τὰ ἑτέρῳ λέ-
 γοντες, ὁρᾷ πατῶσι ὑμᾶς καὶ παραλογίζονται·
 τί ἔρ σοι μέλει· ἄφες ἡμᾶς ὁρᾷ πατῆθῶναι· μὴ τι
 χεῖρον ἀπαλλάξεις; ἀνὴ πάντες οἱ ἄλλοι παιδῶ-
 μερ ὅτι φυσικὴ ὅστι ἡμῖν κοινωνία πρὸς ἀλλή-
 λους· κὴ ταύτῳ δεῖ παντὶ τρόπῳ φυλάσσειν· καὶ

πολὺ

πολὺ κρείσσον καὶ ἀσφαλέσθω. ἄνθρωπε τί ἐπὶ
 ἡμῶν φροντίζεις; τί δι' ἡμᾶς ἀγρυπνεῖς; τί λυ-
 χνον ἀπείεις; τί ἐπανίστασαι; τί τηλικαῦτα βι-
 βλία συγγράφεις; μήτις ἡμῶν ὁζαπατιθῇ πρὸς
 θεῶν, ὥς ἐπιμελεσμένον ἀνδρώπων. ἢ μή τις ἄλ-
 λην οὐσίαν ὑπολάβῃ τῷ ἀγαθῷ, ἢ ἡδονῇ. εἰ γὰρ
 οὕτω ταῦτα ἔχει, βαλὼν κἀθόλου. καὶ τὰ τῷ σκῶ-
 ληκος ποιεῖ. ὧς ἄξιον ἔκρινας σεαυτὸν. ἔα διε. καὶ
 πίνε. καὶ συνσίσαιζε. καὶ ἀφόβουε. καὶ ῥέγε. τί
 δέ σοι μέλει πῶς οἱ ἄλλοι ὑπολήφονται πρὸς τού-
 των. πότῳ ἡμῶς ἢ οὐχ ἡμῶς. τί γὰρ σοι καὶ
 ἡμῶν. τῇ γὰρ ὡροβάτωρ σοι μέλει, ὅτι παρέχει
 ἡμῶν αὐτὰ καρησόμενα καὶ ἀμελχθσόμενα, καὶ
 γὰρ τελειοποιεῖ κατὰ κοπῆς ὁμιλίας. ἐχὶ δ' ὀκταῖον
 ὡς εἰ ἐλυσάντο οἱ ἄνθρωποι κατὰ κληθέντες ὅτι
 ἐπαειδέντες ἄνω τῇ στείκῃ, ἀπονυσάζειν καὶ
 παρέχει σοι, καὶ τοῖς ὁμοίοις καρησμομένοις καὶ ἀ-
 μελχθσμομένοις ἑαυτοὺς; πρὸς γὰρ τοὺς σινεπι-
 κουρίους ἔδει σε ταῦτα λέγειν. οὐχὶ δὲ πρὸς ἐκεῖ-
 νοὺς ἀποκρύπτειται. πολὺ μάλιστα ἐκείνοις πρὸ
 πάντων ἀναπείθειν ὅτι φύσει κοινωνικοὶ γελόντες
 μερ. ὅτι ἀγαθὸν ἢ ἐγκράτεια. ἵνα σοι πάντα τηρῇ-
 ται.

πα. ἢ πρὸς πινας μὴ δέῃ φυλάττειν ταῦτιν τι-
 κοινωνίαν, πρὸς πινας δ' οὐ; πρὸς τίνας οὐκ δέῃ
 τηρεῖν, πρὸς τοὺς ἀντιτηροῦντας, ἢ πρὸς τοὺς πα-
 ραβατικῶς αὐτῶν ἔχοντας. Ἐπίνες παραβατι-
 κώτερον αὐτῆς ἔχουσιν ὑμῶν τῇ ταῦτα διελκ-
 φότῳ. τί οὐκ ἔστιν ὅτι ἐγείρον αὐτὸν ἐκ τῆς ὑπνω-
 ς ἀναγκάζου γράφειν ἃ ἔγραφε; τί γὰρ ἄλλο,
 ἢ ὅτι πάντων τῇ ἐν ἀνδρώποσι ἰσχυρότατον ἡ φύ-
 σις ἔλκουσα ἡδὴ ὅτι αὐτῆς βούλημα ἄκοντα, καὶ
 σένοντα. ὅτι γὰρ δοκεῖ σοι ταῦτα τὰ ἀκοινώνητα,
 γράφον αὐτὰ καὶ ἄλλοις ἀπόλιπε, καὶ ἀγρύπνη-
 σον δι' αὐτὰ. καὶ αὐτὸς ἔργῳ κατήγορος γενοῦ
 τῇ στυγερῇ δογματικῇ. εἴτα ὀρέσκη μὴ ὥστε Ἐριν-
 νῶν ἐλαυνόμενον φῶμεν ἐκ τῶν ὑπνωρ ὁξεγεί-
 ρεσθαι, τῆτον δ' οὐ χαλεπώτεροι αἱ Ἐριννύες καὶ
 ποινὰ ὁξεγείρον καθάδοντα, καὶ οὐκ εἴωρ ἡρεμεῖν;
 ἀλλ' ὡς ἀναγκάζου ὁξεγέλλειν τὰ αὐτοῦ κακὰ,
 ὥσπερ τοὺς Γαλλοὺς ἡ μανία καὶ ὁ οἶνος; οὕτως
 ἰσχυρότερον ἐπὶ ἀνίκητόν ἐστιν ἡ φύσις ἢ ἀνδρωπίνη.
 πῶς γὰρ διώσεται ἀμπελὺς μὴ ἀμπελικῶς κινεῖ-
 σθαι, ἀλλ' ἐλαϊκῶς. ἡ ἐλαία πάλιν μὴ ἐλαϊκῶς,
 ἀλλ' ἀμπελικῶς. ἀμύχανον. ἀδιανόητον. ὃ τοίνυν
 ἔστιν ἀνδρῶν

ἐλ' ἀνδράπορ οἷορ τε παντελῶς ἀπολέσαι τὰς
 κενήσεις τὰς ἀνδρωπικὰς. Ἐ οἱ ἀποκοπόμενοι,
 τὰς γε προθυμίας τὰς τῶν ἀνδρῶν ἀποκόψαθ
 οὐ δυνάσκει. οὐτῶ Ἐπίκουρ. τὰ μὲν ἀνδρὸς
 πάντ' ἀπεκόψατο καὶ τὰ οἰκοδεσπότου, Ἐ πολί-
 του Ἐ φίλου. τὰς δὲ προθυμίας τὰς ἀνδρωπι-
 κὰς οὐκ ἀπεκόψατο. οὐ γὰρ ἠδυνάβε. οὐ μάλιστα ἢ
 οἱ ἀταλαίπωροι ἀκαδημαῖκοι τὰς αἰδήσεις τὰς
 αὐτῶν ἀποβαλεῖν ἢ ἀποτυφλώσαι δυνάσκει.
 καὶ τοι τὸτο μάλιστα πάντων ἐσπουδακότες. τίς ἢ
 ἀτυχία. λαβῶρ τις παρὰ τῆς φύσεως μέτρα καὶ
 κενόνας εἰς ἑαυτὴν τῆς ἀληθείας, οὐ προσω-
 λοτεχνεῖ τούτοις προσθεῖναι Ἐ προσεργάσασθαι
 τὰ λείποντα, ἀλλὰ πᾶρ τ' οὐκ ἀντίορ. εἴπῃ Ἐ ἐκεῖ
 γνωστικὸν τ' ἀληθείας, ὁμοειρεῖν πειράται Ἐ ἀπολ-
 λυεῖν. τί λέγεις φιλόσοφε. γὰρ βίβλος Ἐ γὰρ ὅσοι
 ποῖορ; πόσοι φαίνετα; δὲν δέλης κατὰ σκευάσθω,
 ὅτι ἀγαθὸρ; καί. κατὰ σκευάσθω ἢ οἱ πολῖται ἢ
 μῶρ ἐπιδραφόντες ἡμῶσιν γὰρ θεῖορ. καὶ πᾶσιν ταῖς
 ποτε ῥαθυμουῦτες πρὸς τὰ μέγιστα. ἔχεις οὐκ τὰς
 κατὰ σκευάσθω; ἔχω καὶ χεῖρ οἶδα. ἐπεὶ οὐκ ταῦ-
 τά σοι λίαν ἀρέσκει, λάβε τὰ ἐναντία. ὅπῃ θεοῖ

οὐτ'

οὐτ' εἰσὶν, εἴτε Ἐ εἰσὶν, ἐκ ἡδὲ μελουῦνται ἀνθρώ-
 πων. ὃ δὲ κοινόν τι ἡμῖν ὅστις πρὸς αὐτούς. τό τ' ὅσπερ
 βέεσσι τῷτο Ἐ ὅσπορ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις
 λαλούμενον, κατὰ βουλήν ὅστις ἀλκίονων ἀν-
 θρώπων καὶ σοφῶν, ἢ νῆδία νομοθετῶν, εἰς φό-
 βον καὶ ἡδὲ χεῖρ τῷ ἀδικούτῳ. ὅττι φιλόσοφε
 ὠφέλησας ἡμῶν εἰς πολίτας. ἀνεκτῆσω εἰς νέους
 ἅπαντας ἡδὲ πρὸς κατὰ φρόνησιν τῷ θεῷ. τί
 ἔστι; οὐκ ἀρέσκει σοι ταῦτα; λάβε νῦν πῶς ἡ δικαιο-
 σινὴ ὅδῃ ὅστις; πῶς ἡ αἰδὼς μωρία ἐστὶ; πῶς πατήρ
 ὅδῃ ὅστις; πῶς ὁ υἱὸς ὅδῃ ὅστις; ὅττι φιλόσοφε. ἡδὲ-
 μωνε, πείθε εἰς νέους, ἵνα πλείονας ἔχωμερ ταῦ-
 τὰ σοι πεπονθότας, Ἐ λέγοντας. ἐκ τούτῳ τῷ
 λόγῳ καὶ ἐξήθησεν ἡμῖν αἰδὲ νομῆμεναι πόλιν. Λα-
 κεδαίμων διὰ τούτοις εἰς λόγους ἐγένετο. Λυκοῦρ-
 γος ταῦτα τὰ πείσματα ἐνεποίησεν αὐτοῖς διὰ
 τῷ νόμῳ αὐτῷ καὶ τῷ παιδείας. ὅτι οὔτε γὰρ δου-
 λῶν αἰσχρὸν ὅστις μᾶλλον ἢ καλόν, οὔτε γὰρ ἐλθ-
 δέροις εἶναι καλόν μᾶλλον ἢ αἰσχρὸν. οἱ δὲ θερμο-
 πύλαις ἀποθανόντες, διὰ ταῦτα τὰ δόγματα ἀ-
 πέθανον. Ἀθηναῖοι δὲ πῶς πόλιν διὰ ποίους ἄλλους
 λόγους ἀπέλιπον. εἴτα οἱ λέγοντες ταῦτα, γαμῶσι
 καὶ

καὶ παιδοποιουῦνται, καὶ πολιτεύονται, ὧς ἱερεῖς
καθιστάσιν αὐτοῖς καὶ τροφίτας, τίνων. τῶν ἐκ οὐ-
ραν. καὶ πλὴν πυθίαν ἀνακρίνουσιν αὐτοί, ἵνα τὰ
ψυδρῇ πύθωνται. καὶ ἄλλοις τοὺς χρησμοὺς δζη-
ροῦνται. ὧς μεγάλης ἀναιχυντίας καὶ γοητείας.
ἀνδρῶπε τί ποιεῖς. αὐτὸς ἑαυτὸν δζηλέγχεις καθ'
ἡμέραν, καὶ οὐ θέλεις ἀφεῖναι τὰ ψυχρὰ ταῦτα
ἰδιχειρήματα; ἐοδίωρ ποῦ φέρεις πλὴν χεῖρα, εἰς
τὸ στόμα, ἢ ἄς τὸν ὀφθαλμόν. λυόμενος ποῦ ἐμβαί-
νεις. πότε πλὴν χύτραν εἶπες λοπάδα, ἢ πλὴν το-
ρυῶν οὐβελίσκορ. εἰ πινος αὐτῶν δοῦλ' ἦμην,
εἰ ὧς ἔδει με καθ' ἡμέραν ὑπ' αὐτ' ἐκδέρεαθ, ἐγὼ
δὴν ἐσρέβλυρ αὐτόν. βάλε ἐλάδιον παιδάριον εἰς
τὸ βαλανεῖον. ἔβαλον δὴν γάριον, καὶ ἀπελθὼρ
κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶ κατέχευορ. τί τῷ το. φαν-
τασία μοι ἐγένεθ ἐλαίου ἀδιάκριτος, ὁμοιοτάτη νῆ
πλὴν σὴρ τύχην. δὸς ὧς πλὴν πιασάνην. λιῦε γὰρ δὴν
αὐτῶ γεμίσας παροψίδα ὀξογάρας. οὐκ ἦτησα πλὴν
πιασάνην; καὶ κύριε. τῷ το πιασάνη ἐσί; τῷ το οὐκ
ἔστιρ ὀξόγαρον; τί μάλλον ἢ πιασάνη. λάβε καὶ
ὁσφράνθητι. λάβε καὶ γλύσαι. πόθεν οὐκ οἶδας εἰ
αἱ αἰοδήσεις ἡμᾶς ψυδρῶνται. φρεῖς τέσσερας τῶν

Q σιωδούλων

σωδούλωρ εἰ ἔχωρ ὁμοιοῦνταις, ἀπ' ἑκαθὺν δὲ
 αὐτὸν ἐποίησα ῥηγνύμενον, ἢ μεταθέαζ. νῦν δ' ἐν
 σφυγῶσιρ ἡμῖν. τοῖς μὲν πρὸ τ' φύσεως διδομένοις
 πᾶσι χρώμενοι, λόγῳ δ' αὐτὰ ἀναυροῦντες. δι' ἑ
 ριστοὶ γ' ἀνδρῶν καὶ αἰδόμενες. εἰ μὴδ' ἄλλοι,
 καθ' ἡμέραν ἄρτοισι ἐσθιόντες, τολμῶσι λέγειν ὅτι
 οὐκ οἶδα μερὶς ἔστι τις Δημήτρε, ἢ Κόρη, ἢ Πλάτωνα.
 ἵνα μὴ λέγω νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀπολαύοντες, καὶ
 μεταβολῶν τῶν ἐτοῖς, καὶ ἄστρον, καὶ θαλάσσης,
 καὶ γῆς, καὶ τῆς πρὸ ἀνδρῶν σωδργίας, ὑπ'
 οὐδενὸς τέττωρ οὐδὲ κατὰ ποσὸν ἰδιερέφονται.
 ἀλλὰ μόνον ὅξε μέσαι τ' ὁρβλημάτιον ζητῶσι.
 καὶ τ' εὐμαχὸν γυμνάζοντες, ἀπελθεῖν ἐν βαλκα-
 νείῳ. τί δ' ἐροῦσι, καὶ πῶς τίνων, ἢ πρὸς τίνας, ὅ
 τί ἔσαι αὐτοῖς ἐκ τῶν λόγων τούτων, οὐδὲ κατὰ-
 βραχὺς πεφροντίκασι. μή τις νέεθ' ὀβελείας ἀκού-
 σας τῶν λόγων τούτων, πάθη τι ὑπ' αὐτῶν. ἢ καὶ
 παθῶν, πάντως ἀπολέσῃ τὰ τῆς ὀβελείας σπέρ-
 ματα. μή τι μοιχθόντι ἀφορμὰς πρᾶξαι μερὶς τ'
 ἀπαναιχυντῆσαι πρὸς τὰ γινόμενα. μή τις τῶν
 νοσηζομένων τὰ δημόσια, βίρεσιλογίας πνὸς ἐ-
 πιλάβηται ἀπ' τῶν λόγων τούτων. μή τις τῶν αὐ-
 τῶν γονέων

τῶ γονέων ἀμελῶν, θράσος τί καὶ ἄρ' αὐτῶν
 προσλάβη. τί οὐκ κατὰ σέ ἀγαθόν, ἢ κακόν, ἢ κα-
 λόν. ταῦτα ἢ ταῦτα. τί ἐπὶ τούτῳ τίς ἀνυλόμε-
 νος, ἢ λόγον δίδωσιν ἢ λαμβάνει, ἢ μεταπείθει
 περᾶται. πολὺ νὴ Δία μάλλον τοὺς κιναιέτους ἐλ-
 πίσει τίς ἀν' ἀμεταπείσῳ, ἢ εἰς ἡδύβοσποντον ἀπο-
 κεκοφωμένους ἢ ἀποτετυφλωμένους, τῶν πόδε-
 αὐτοῦ κακῶν.

Περὶ ἀνομολογίας.

κα'.

Τ Α μὲν ῥαδίως ὁμολογοῦσιν ἄνθρωποι,
 τὰ δ' οὐ ῥαδίως. οὐδεὶς οὐκ ὁμολογή-
 σει, ὅτι ἄφρων ὅστις ἢ ἀνόητος. ἀλλὰ πᾶν
 τὸν αὐτίκα, πάντων ἀκούσεις λεγόντων, ὀφελου-
 ῶς φρένας ἔχω, οὐ τῷ καὶ τύχηρ εἶχω. δειλὸς ὁ ῥα-
 δίως ἑαυτοῦς ὁμολογοῦσι καὶ λέγουσιν. ἐγὼ δειλό-
 τερὸς εἰμι, ὁμολογῶ. τὰ δ' ἄλλ' οὐχ ἐνείκῃ μα-
 ρόν. ἄνθρωπον ἀκρατῆ ὁ ῥαδίως ὁμολογήσῃς.
 ἀδίκον οὐδὲ λωπ. φθονερὸν οὐ πάννυ, ἢ περίδρμον.
 ἐλεήμονα οἱ πλείστοι. τί οὐκ αἶτιον. καὶ μὲν κυ-
 ριώτατον ἀνομολογία καὶ ταραχὴ ἐν τοῖς πόδεσσι ἀγα-
 θῶν ἢ κακῶν. ἄλλοις δ' ἄλλα αἶτια. καὶ σχεδόν

ὅσα δὲ ἀνὰ χρεῖα φαντάζονται, ταῦτα οὐ πάνυ ὁμο-
 λογοῦσι. καὶ ὁ δειλὸς εἶναι, βίβναι μὲν ἡθίους φαν-
 τάζονται, καὶ ὁ ἐλεήμονας. καὶ δὲ ἡ λήθιος εἶναι, παν-
 τελῶς ἀνδραπόδων. καὶ τὰ πρὸς κοινωνίαν ὁ πολὺν
 μελήματα, οὐ πάνυ προσίενται. ἡ δὲ ὁ τῶν πλεί-
 στων ἀμνηστειῶν κατὰ τὸ μέγιστον φέρονται,
 ἡ δὲ ὁ ὁμολογεῖν αὐτὰ, ὅτι φαντάζονται τι ἐν
 αὐτοῖς εἶναι ἀκούσιον. καὶ θάπερ ἐν τῷ δειλῷ καὶ
 ἐλεήμονι. καὶ ἡ ἀκρατὴς τι, ὅτι παρομολογεῖ τις αὐ-
 τὸν ἐρωτᾷ, προσέθηκερ ὥστε συγγνωθῆναι ὡς ἐπὶ
 ἀκουσίῳ. καὶ δὲ ἡ ἀδίκος οὐδαμῶς φαντάζονται. ἀ-
 κούσιον ἐν τι καὶ τῷ ζηλοτύπῳ, ὡς οἶός τε τὸ ἀκού-
 σιον. διαττόν καὶ πρὸς τούτου προμολογοῦσιν. ἐν ὅν
 θιούτοις ἀνδράποιοις ἀναστρέφονται, οὕτω τετα-
 ραγμένοις, οὕτως οὐκ εἰδότες, οὐθ' ὅτι λέγουσιν,
 οὐθ' ὅτι ἔχουσι κακὸν ἢ ἔκ ἔχουσιν, ἢ παρὰ τι ἔχου-
 σιν, ἢ πῶς πάνσονται αὐτῶν, ὅτι αὐτὸν οἶμαι ἐπι-
 σκάνειν ἀξιὸν συνεχῶς, μή που ὅτι αὐτὸς εἰς εἰμι ἐ-
 κείνῳ. τίνα φαντασίαν ἔχω πρὸς ἐμαυτῶν, πῶς ἐ-
 μαυτῶ χρώμαι, μή τι ὅτι αὐτὸς ὡς φρονίμῳ; μή τι
 καὶ αὐτὸς ὡς ἐγκρατεῖ; μή ὅτι αὐτὸς λέγω ποτὲ
 ταῦτα; ὅτι εἰς ὁ ἡδὲ πεπαίδεσθαι. ἔχω ἡ δὲ
 συναισθησιν,

σιωπαῖς, ἢ μὴδὲρ εἰδότες, ὅτι οὐδὲρ οἶδα. ἔρχομαι
 πρὸς ἄρ διδάσκαλον, ὡς ἰδοὶ τὰ χρηστὰ,
 πείθεσθαι παρ' ἐκείνου. ἢ καὶ αὐτὸς κορυζῇς
 μετὸς εἰς τὴν σχολὴν εἰσέρχομαι, μόνῳ τῷ ἰσο-
 ρίαν μαθησόμενος. καὶ τὰ βιβλία νοήσω, ἃ πρό-
 τερρον οὐκ ἐνόοιμι. ἀν δ' οὕτω τύχη, καὶ ἄλλοις
 ῥηγεσόμενος. ἀνδρῶ περ ἐν οἴκῳ διαπεπύκτωι
 ῥῆ δουλαρίῳ. τῷ οἰκίῳ ἀνάστατον πεποίηται.
 τοὺς γείτονας σιωπῶντας. Ἐρχομαι κατὰ
 πόλιν ποιήσας ὡς σοφός; καὶ καθήμενος κρίνεις
 πῶς ῥηγεσάμην τῷ λέξι; πῶς τί ποτ' ἐφλυά-
 ρησα τὰ ἐπελθόντα μοι; φθονῶρ ἐλήλυθας, τετα-
 πεινώμενος ὅτι σοι ῥ' οἴκου φέρεται οὐδὲρ. καὶ
 κάθη μετὰ λέγοντάς τιν' λόγον, αὐτὸς οὐδὲρ
 ἄλλο ἐνθυμούμενος, ἢ πῶς ὁ πατήρ τὰ πρὸς σέ.
 ἢ πῶς ὁ ἀδελφός. τί λέγουσιν οἱ ἐκεῖ ἀνδρῶποι
 περὶ ἐμοῦ. νῦν οἶόντάς με προκόπτειν, καὶ λέγου-
 σιν ὅτι ἤδη ἐκείνος πάντα εἰδώς. ἤδη δὲ πῶς ποτε
 πάντα μαθὼν ἐπελθεῖν. ἀλλὰ πολλὰ πόνον χρεῖα.
 καὶ οὐδεὶς οὐδὲρ πέμπει. καὶ ἐν Νικοπόλει σα-
 πρῶς λούει τὰ βαλανεῖα. Ἐν οἴκῳ κακῶς. καὶ
 ὡς κακῶς. εἴτα λέγουσιν οὐδεὶς ὠφελεῖται ἐκ

τῆς χολῆς. τίς γὰρ ἔρχεται εἰς χολιὸν. τίς γὰρ ὥς θε-
 ραπιδιθυσόμηνος, τίς ὥς πῆξωρ αὐτὰ τὰ δόγμα-
 τα ἐκκαθαρθυσόμηνια. τίς σινακιδιθυσόμηνος τίνων
 λείπεται. τί οὐὶ θαυμάζετε, εἰ ἂν φέρεται εἰς τὸν χολ-
 ιὸν, αὐτὰ ταῦτα ἀποφέρετε. πάλιν γὰρ ὥς ἀποθι-
 σόμηνιοι, ἢ ἐπανορθώσονται, ἢ ἄλλ' ἄντ' αὐτῶν λη-
 ψόμηνιοι ἔρχοιτο. πόθεν. οὐ δ' ἐγγύς. ἐκείνο γοῦν
 βλέπετε μᾶλλον εἰ ἐφ' ὃ ἔρχοιτο, ἥ τοι ὑμῖν γίνε-
 ται. θέλετε λαλεῖν πόθεν τῶν διωρημάτων. τί ὅρ,
 ἢ φλυαρότροποι γίνεσθε; οὐχὶ ὃ πῆρχει τινὰ ὑλίου
 ὑμῖν πρὸς τὸ ἰδιδοῦναι τὰ διωρημάτια; συλ-
 λογισμοὺς ἀνακλύετε μεταπίπτοντας. οὐκ ἐφο-
 ροῦτε ψυδομύου λήμματα. ὑποδετικούς; τί
 οὐὶ ἐπιἀνανακτεῖτε, ἢ ἐφ' ἃ πάρεστε, ταῦτα λαμ-
 βάνετε. ναί. ἀλλ' ἄν ἀποθάνῃ μου τὸ παιδίον, ἢ ὁ
 ἀδελφός, ἢ ἐμὲ ἀποθνήσκουσιν δέη, ἢ σρεβλοῦσθαι,
 τί μεταταῦτα ὠφελήσῃ. μή γὰρ ἰδί τοῦτο ἥλθεις;
 μή γὰρ τούτου ἕνεκά μοι πᾶσκάθῃσαι; μή γὰρ διαττό-
 ποτε λύχνον ἤψας, ἢ ἡ γρύπνησας, ἢ εἰς τὸ περίπα-
 τον ὀρελθῶρ πρὸς ἐβαλές ποτε σκυτῆ φαντασίαν
 τινὰ ἄντ' ἡ συλλογισμῶν, ἢ ταύτῃ κοινῇ ἐφωδού-
 σατε ποῦ ποτε, εἴτα λέγετε ἀχρηστὰ τὰ διωρημά-
 τια;

τα; πῶς τοῖς οὐχ ὡς δεῖ χρωμένοις. τὰ ᾧ κολλῶ
 ρια, ἔκ' ἄχρηστα τοῖς ὅτε δεῖ ὅς ὡς δεῖ ἐγχοιμέ-
 νοις. τὰ μαλάγματα δ' οὐκ ἄχρηστα. οἱ ἄλτῃρες
 οὐκ ἄχρηστοι. ἀλλὰ πῶς ἄχρηστοι, πῶς πάλιν χή-
 σιμοι. ἄρ' μου πυνθάνη νυνὶ χήσιμοι εἰσιρ οἱ συλλο-
 γισμοί, ἐρῶ σοι ὅτι χήσιμοι. καὶ δέλης, ἀποδείξω
 πῶς ἐμὲ ἔρ' τί ὠφελήσουσιρ. ἀνδρῶπε. μὴ ᾧ ἐπύ-
 θου εἰ σοὶ χήσιμοι; ἀλλὰ καθόλου πυνθέσω μου καὶ
 ὁ δυνστερικὸς, εἰ χήσιμον ὅξος. ἐρῶ ὅτι χήσιμον.
 ἐμοὶ ἔρ' χήσιμον; ἐρῶ. οὐ. ζήτησον πρῶτον σαλῆ-
 ναι σου ἢ ῥόβμα, τὰ ἐλκύδρια ἀπουλαθιῶμαι. ὅ
 ὑμεῖς ἄνδρες, τὰ ἔλκη πρῶτον θεραπεύετε. τὰ
 ῥόβματα ἰδισθήκατε. ἡρεμήσατε τῇ διανοίᾳ. ἀπε-
 ρίψασιν αὐτὴν ἐνέγκετε εἰς τὴν χορλήν, ὅς γινώ-
 σκεδε οἶαμ' ἰσχυρὸς ὁ λόγος ἔχει.

Περὶ φιλίας.

κβ'.

Εἰς ἃ πρὸς ἐσπινύδακε, φιλεῖ ταῦτα εἰκό-
 πως. μή τι οὐκ πρὸς τὰ κακὰ ἐσπινύδακε
 σιν οἱ ἄνθρωποι; οὐδαμῶς. ἀλλὰ μή τι
 πρὸς τὰ κακὰ πρὸς αὐτούς; οὐδὲ πρὸς ταῦτα. ὑπο-
 λείπεται βίνω πρὸς μόνον τὰ ἀγαθὰ ἐσπινύδακται
 αὐτούς.

αὐτοὺς· εἰ δ' ἐπ' αὐτοὺς ἀκούει, καὶ φιλεῖ ταῦτα. ὅ-
 σις οὖν ἀγαθῶν ἡδυσμῶν ὄσιν, οὗτος δὲ καὶ φι-
 λεῖ εἰς αὐτὸν· ὁ δὲ μὴ διωάμενος διακρίνει τὰ ἀγα-
 θὰ ἀπὸ τῶν κακῶν, καὶ τὰ οὐδέτερά ἀπ' ἀμφοτέ-
 ρων, πῶς δὲ ἐπὶ ὅτ' αὐτὸν φιλεῖ διώσκειτο. ἢ φρονί-
 μου τοίνυν ὅστις μόνου τὸ φιλεῖ. Ἐπὶ πῶς φησὶν· ἐγὼ
 ἢ ἀφ' ὧν ὧν, ὅμως φιλεῖ μου τὸ παιδίον. θαυμά-
 ζω μὲν τὸν θεόν, πῶς καὶ τὸ πρῶτον ὡμολό-
 γησας ἀφρονά ^{εἶναι} σεαυτὸν. τί γὰρ σοι λείπει. οὐ
 χρὴ αἰδοῖσθαι; οὐ φαντασίας διακρίνεις; οὐ φρο-
 νὰς προσφέρει τὰς ἐπιτηδεύσεις τῶν σώματι; οὐ
 σκέπη; οὐκ οἴκησιν; πόθεν ἔρ' ὁμολογεῖς ἀφ' ὧν
 εἶναι. ὅτι νῦν δὲ πολλὰς βίβλας ἀπὸ τῶν φαν-
 τασίων ἔταράσθη. καὶ ἡττώσιν σε αἱ πιθανότητες
 αὐτῶν. Ἐπὶ ποτὲ μὲν ταῦτα ἀγαθὰ ὑπολαμβάνεις,
 εἴτα ἐκείνα αὐτὰ κακὰ, ὕστερον δ' ὁδέτερά. Ἐπὶ ὅ-
 λως λυπῇ, φοβῇ, φθονεῖς, ταράσθη, μεταβάλλῃ.
 διαταῦτα ὁμολογεῖς ἀφ' ὧν εἶναι; εἰ δὲ τῶν φιλεῖ
 ἢ μεταβάλλῃ; ἀλλὰ πρῶτον μὲν καὶ ἡδονὴ καὶ
 ἀπλῶς αὐτὰ τὰ πράγματα ποτε μὲν ἀγαθὰ ὑπο-
 λαμβάνεις ^{εἶναι} ποτὲ δὲ κακὰ; ἀνδράποισι δὲ τοὺς
 αὐτοὺς ἔχει ποτὲ μὲν ἀγαθοὺς, ποτὲ δὲ κακοὺς, Ἐπὶ πο-
 τὲ μὲν

τὲ μὲν οἰκείως ἔχεις, ποτὲ δ' ἐχθρῶς αἰ τοῖς; κῆ πο
 τὲ μὲν ἐπαινεῖς, ποτὲ δὲ ψέγεις; καὶ καὶ ταῦτα
 πάχω. τί οὖν ὁ ἔζηπατη μέλιος περὶ πινος, δοκεῖ σοι
 φίλος εἶναι αὐτῷ; οὐ πάνν. ὕδὲ μεταπρώτως ἐλό-
 μενος αὐτὸν εἶναι βίνου αὐτῷ; οὐδ' οὕτω. ὁ δὲ
 νῦν λουιδρῶν μὲν τινα, ὕσδρῳ δὲ θανμάζωρ. οὐ
 δ' ὅτ. τί οὖν. κυάρια οὐδέ ποτ' εἶδες σαίνον-
 τα καὶ προσωαίζοντα ἀλλήλοις, ἢν' εἴπῃς οὐδὲρ
 φιλικώτερον; ἀλλ' ὅταρ ἴδῃς τί ὅστι φιλία, βάλ-
 λε κρέας εἰς μέσον καὶ γνώσῃ. βάλε καὶ σου καὶ
 τῷ παιδίῳ μέσον ἀγρίδιον, ὅτ' γνώσῃ πῶς σε τὸ
 παιδίον ταχέως καὶ ῥύξαι δέλει. καὶ σὺ τὸ παι-
 δίον β' χη ἀποθανεῖρ. εἴτα σὺ πάλιν ὅτ' ἐξέθρεψας
 τέκνον, πάλαι ἐκφέρει. βάλε κορασίδιον κομψόν,
 καὶ αὐτὸ ὁ γέρωρ φίλει, καὶ κείνος ὁ νέος. δὴν δὲ δο-
 ξάριον. δὴν δὲ κιδιωδύσαι δέη, ἐρεῖς τὰς φανὰς
 τὰς τῷ Ἀδμήτου πατρός. χαίρεις ὁρῶν φῶς, πα-
 τέρα δ' οὐ χαίρεις δοκεῖς; δέλεις βλέπειν φῶς,
 πατέρα δ' οὐ δέλειρ δοκεῖς; οἶε' ὅτι ἐκείνῳ οὐκ
 ἐφίλει τὸ ἴδιον παιδίον, ὅτε μικρὸν ἦν, οὐδὲ πυ-
 ρέσσοντ' αὐτῷ ἡγωνία, οὐ δ' ἔλεγε πολλάκις,
 ὅπ' ὄφελον ἐγὼ μᾶλλον ἐπύρεσσον; εἴτα ἐλθόν-

τος τῷ πρῶτον καὶ ἐγγίγοντος, ὅρα οἷας φωνὰς ἀφ᾽ αὐτοῦ. ὁ Ἐτεοκλῆς καὶ ὁ Πολυαῖκλος ἐκ ἡσυχίας ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς καὶ ἐκ τῷ αὐτῷ πατρὸς; οὐκ ἡσυχίᾳ συνεθραμμένοι; συμβεβιωκότες; συμπεπρωκότες; συγκεκοιμημένοι πολλάκις; ἀλλήλοις κατὰπεφληκότες; ὥς εἴ τις οἴμαι οἶδεν αὐτοὺς, κατεγέλκοντο δὲ τῷ φιλοσόφῳ, ἐφ' οἷς πῶτε φιλίας παραδοξολογοῦσιν. ἀλλ' ἐμπεσούσης εἰς τὸ μέσον ὡς ὁ κρέως τῆς τυραννίδος, ὅρα οἷας λέγουσι. ποῦ ποτε γένηται πύργῳ. ὥς τί με ἐρωτᾷς. ὅθι δὲ ἀντιτάξομαι κτενώ. σε καὶ με τοῦ δὲ ἔρωτος ἔχει. καὶ δύνανται δὲ χάς τοιαύτης. καὶ θόλος γὰρ μὴ ὁρᾷται. πᾶν ζῶον ἐνὶ ἔργῳ ὡς αὐτῶν, ὥς ὅθι ἰδίᾳ συμφέροντι. ὅ, τι δὲ ἔρως πρὸς τὸ φαίνεται αὐτῷ ἐμποδίζειν, ἢ τ' ἀδελφὸς ἢ τὸ τοιοῦτον, ἢ τε πατήρ, ἢ τε τέκνον, ἢ τ' ἐρώμενος, ἢ τ' ἐραστὴς, μισεῖ. προβάλλεται κατὰ κράτος. οὐδὲν γὰρ οὕτω φιλεῖν πέφυκεν, ὥς τὸ αὐτῷ συμφέρον. τὸ τοιοῦτον, καὶ ἀδελφὸς, καὶ συγγενὴς, καὶ πατὴρ, καὶ θεός. ὅταν ἔρως εἰς τὸ τοιοῦτον ἐμποδίζειν ἡμῶν οἱ θεοὶ δοκῶσι, καὶ κείνοις λοιδοροῦμεν. καὶ τὰ ἰδύματα τὰ αὐτῶν κατὰστέφομεν. ὅς δὲ νῦν ἐμ-
 πιπρῶμεν.

πιπρωμεν. ὥσπερ Ἀλέξανδρος ἐκέλευσε ἔμπρη-
 σθαι τὰ ἀσκληπεῖα ἀποθανόντ' αὐτοῦ ἐρωμέ-
 νου. διαττο δὲ μὴ ἐν ταυτῷ τις ᾗ τὸ συμφέρον
 καὶ τὸ ὄσιον, καὶ τὸ καλόν, καὶ πατρίδα καὶ γο-
 νεῖς καὶ φίλους, σώζεται ταῦτα πάντα. δὲ δ' ἄλ-
 λαχού μὴ τὸ συμφέρον, ἀλλὰ καὶ δὲ τοὺς φίλους,
 καὶ τὴν πατρίδα, καὶ τοὺς συγγενεῖς. Ἐὰν τὸ τὸ δί-
 καιον, οἷον ταῦτα πάντα καταβαρύνει αὐτὸν
 τὸ συμφέροντος. ὅπου γὰρ δὲ τὸ ἐγὼ καὶ τὸ ἐμὸν, ἐκεῖ
 ἀνάγκη εἶπαι τὸ ζῶον. εἰ ἐν σαρκί, ἐκεῖ τὸ κυ-
 ριεύον εἶναι. εἰ ἐν προαιρέσει, ἐκεῖνο εἶναι. εἰ ἐν τοῖς
 ἐκτὸς, ἐκεῖνο. εἰ τοίνυν ἐκεῖ ἡμεῖς ἐγὼ, ὅπου ἡ προαί-
 ρεσις, οὕτω μόνως καὶ φίλος ἔσομαι, οἷος δεῖ. Ἐ-
 νὶος καὶ πατὴρ. τὴν γὰρ μοι σιωοῖσι τηρεῖν τὴν
 πίσον. τὸν αἰδήμονα. τὸν δυνεκτικόν. τὸν ἀφεκτικόν
 καὶ σιωδρητικόν. φυλάσσει τὰς χάσεις. δὲ δ' ἄλ-
 λαχού μὴ ἐμαυτὸν θεῶ, ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ καλόν, οὕ-
 πως ἰσχυρὸς γίνεται ὁ Ἐπικούρου λόγος, ἀποφαί-
 νων ἢ μηδὲν εἶναι τὸ καλόν, ἢ ἄρα τὸ εὐδαιμόνιον.
 διὰ ταῦτα τὴν ἀγνοίαν καὶ Ἀθλιῶται καὶ Λακε-
 δαιμόνιοι διεφύροντο. καὶ Θηβαῖοι πρὸς ἀμφοτέ-
 ρους. καὶ μέγας βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. καὶ
 Μακεδόνες

Μακεδόνες πρὸς ἀμφοτέροις . καὶ νυν Ῥωμαῖοι
 πρὸς Γέτας . Ἐπὶ πρότερον τὰ ἐν Ἰλίου διὰ ταῦ-
 τα ἐγένετο . ὁ Ἀλέξανδρος τὸ Μενελάου ξένος ἦν .
 Ἐπεις αὐτοὺς εἶδε φιλοφρονουμένους ἀλλήλους
 ἠπίσησερ δὲ τῷ λέγοντι οὐκ εἶν' φίλους αὐτούς .
 ἀλλ' ἐβλήθη εἰς τὸ μέσον μερίδιον κομψὸν γυναι-
 κήριον , καὶ πρὸ αὐτῷ πόλεμος . καὶ νυν ὅταρ ἰδὼς
 φίλους ἀδελφούς ὁμονοεῖρ δοκοῦντας , μὴ αὐτό-
 δερ ἀποφαίνει πρὸς τὴν φιλίαν τί αὐτῶν . μή δ' ἂν
 ὁμνύωσι , μή δ' ἂν ἀδυνάτως ἔχειρ λέγωσιρ ἀπὸ
 λάχθαι ἀλλήλων . οὐκ ἐστὶ πιστὸν τὸ φαύλου ἡγεμο-
 νικόν . ἀβεβαίον ὄσιν . ἀκριτον . ἄλλοθ' ὑπ' ἄλλης
 φαντασίας νικώμενον . ἀλλ' ὁρῶντασιν μὴ ταῦθ' αἰ-
 οῖ ἄλλοι , εἰ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων καὶ ὁμοῦ δνατε
 θραμμένοι , Ἐκ τῶν αὐτῶν παιδαγωγῶν , ἀλλ'
 ἐκείνο μόνον , ποῦ τὸ συμφέρον αὐτοῖς τίθενται . πό-
 τερον ἐκτὸς , ἢ ἐν προαιρέσει . ἂν ἐκτὸς , μὴ εἰπὼς
 φίλους , ἢ μάλλον ἢ πιστοὺς , ἢ βεβαίους , ἢ θαρρά-
 λέους , ἢ ἐλδοδέρους . ἀλλὰ μή δ' ἂν θράπεις εἰ-
 νοῦν ἔχεις . ἢ ἄνδρωπικὸν δόγμα ὅστις τὸ ποιῆν
 δάκνειρ ἀλλήλους καὶ λοιδορεῖσθαι . Ἐπὶ τὰς ἐρημίας
 καταλαμβάνειρ , ἢ τὰς ἀγοράς , ὡς τὰ ὄρη καὶ ἐν
 τοῖς

τοῖς δικαστηρίοις ἀποδείκνυαθ' τὰ ληστῶν. οὐδὲ γὰρ
 ἀκρατεῖς καὶ μοιχοὺς Ἐ φθορεῖς ἀπεργαζόμενον.
 οὐδ' ὡς ἄλλα πλῆμμελουῦσιν ἄνθρωποι κατ' ἄλ-
 λήλων δι' ἐν καὶ μόνον τῷ το δόγμα. γὰρ ἐν τοῖς ἀ-
 προκρίτοις πείθεσθαι αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν. ἀν-
 δι' ἀκούσης ὅτι ταῖς ἀληθείαις οὗτοι οἱ ἄνθρωποι
 ἐκεῖ μόνον οἶοντα γὰρ ἀγαθόν, ὅπου προαίρεσις, ὅ-
 π' ἤσῃς ὀρθὴ φαντασιῶν, μηκέτι πολυπραγμο-
 νήσης, μή τ' εἰ υἱὸς Ἐ πατὴρ ὅστι, μή τ' εἰ οἱ ἀδελ-
 φοί. μή τ' εἰ πολὺν χρόνον συμπεφοιτηκότες καὶ
 ἐταῖροι. ἀλλὰ μόνον αὐτὸ τῷ το γνούς θαρρῶν ἀ-
 ποφαίνε. ὅτι φίλοι ὡς πατρὸς ὅτι πιστοί. ὅτι δίκαιοι.
 π' ἢ ἄλλα χυὺ φιλίας, ἢ ὅπου πίσις. ὅπου αἰδώς.
 ὅπου δόσις τῷ καλοῦ, τῷ δ' ἄλλω οὐδενός. ἀλ-
 λὰ τεδεράπνεκέ με τοσούτον χρόνον, καὶ οὐκ ἐφί-
 λει με; πόθεν οἶδας ἀνδράποδον, εἰ οὕτω τεδερά-
 πνεκεν, ὡς τὰ ὑποδήματα ἀπογίγει τὰ ἑαυτοῦ.
 ὡς γὰρ κτήνος. πόθεν οἶδας εἰ τιὸν χρεῖαν σε ἀπο-
 βάλλοντα τιὸν τῷ σκβαρίου, ρίψει ὡς κατεα-
 γὸς πινάκιον. ἀλλὰ γυνή μου ὅστι καὶ τοσούτον χρό-
 νον συμβεβιώκαμεν. πόσον δ' ἡ Ἐριφύλη μετὰ τῷ
 Ἀμφικράτῳ, καὶ τέκνων μήτηρ καὶ πολλῶν. ἀλλ' ὅρ-
 μος

μος ἤλθερ εἰς τὸ μέσον. τί δ' ἔστιν ὄρμηθ'; τὸ δό-
 γμα τὸ πρὸς τῶν τοιούτων. ἐκείνο μὲν τὸ θηριώδες.
 ἐκείνο τὸ διακόπιον τὸν φίλιον. τὸ οὐκ ἔστιν εἶν
 γυναικα γαμετὶν, τὸν μήτῳρα μητῳρα. καὶ ὑμῶν
 ὅσις ἐσθ' οὐδακερ ἢ αὐτὸς τις εἶν φίλος, ἢ ἄλλοι
 κτήσασθαι φίλον, ταῦτα τὰ δόγματα ἐκκοπέτω.
 ταῦτα μισοῦσθαι. ταῦτα ὀφθαλμοῦ ἐκ τῆς ψυχῆς
 τῆς ἑαυτοῦ. ὅπως ἔστιν πρῶτον μὲν αὐτὸς ἑαυ-
 τῷ μὴ λοιδορῆσθαι. μὴ μαχόμενος. μὴ μετανοῶν.
 μὴ βαρύνειν ἑαυτὸν. ἐπιτετακὶν ἐτόλμα, τῷ μὲν
 πολὺς. ὁμοίῳ παντὶ * ἀπολῶς. τῷ δ' ἀνομοίου ἀνεκτι-
 κός. πρῶτος. πρὸς αὐτὸν ἡμέρος. συγγνωμονικός
 ὡς πρὸς ἀγνοοῦντα. ὡς πρὸς διαπίπτοντα πρὸς
 μεγίστον. οὐδενὶ χαλεπός. ἅτ' εἰδὼς ἀκριβῶς τὸ
 τὸ Πλάτωνος. ὅτι πᾶσα ψυχὴ ἀκούσα σέρεται τῆς
 ἀληθείας. εἰ δὲ μὴ, τὰ μὲν ἄλλα πράξετε πάντα
 ὅσα οἱ φίλοι. καὶ συμπιεῖσθε καὶ συγκινήσετε, καὶ
 συμπολύσετε, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν γεγεννημένοι ἔσε-
 δε. ὅτι μέχρις ἀν' ἔχετε τὰ θηριώδη ταῦτα
 καὶ μισατὰ δόγματα, * ὅτι οἱ ὀφθαλμοί.
 φίλοι δ' οὐτ' ἐκείνοι
 οὐθ' ὑμεῖς.

πρὸς τῆς

Πρὶ τ' τῷ λέγειρ διωάμεως.

κγ'.

Β Ἰβλίον πᾶς δὴν ἡδιον ἀναγνώ ἢ κ' ῥᾶον,
 τὸ βύση μοτῶροις γραμμασι γεγραμμέ-
 νον. οὐκοῦν καὶ λόγους πᾶς ἄρ' π' ῥᾶον
 ἀκούσῃ, εἴθ' βύσῃ μοσιρ ἅμα Ἐ β' π' ρεπέσιρ ὀνόμα-
 σι σεσημασμένοις. οὐκ ἄρα τῷτο ῥητέον, ὥς οὐδε-
 μία διωάμ' ὅσιρ ἀπαγγελτική. τῷτο γ' ἅμα μ'
 ἀσεβοῦς ὅσιρ ἀνδρώπου, ἅμα δὲ δειλοῦ. ἀσεβοῦς
 μ', ὅπ'ι τὰς παρὰ τ' θεῷ χάριτας ἀπμάζῃ. ὡσ' ὅρ
 εἰ ἀνήρει τιῷ β' χησίαρ τῆς ὀρατικῆς ἢ τῆς ἀκου-
 σικῆς διωάμεως, ἢ αὐτῆς τῆς φωνητικῆς. εἰκῇ ἔρ-
 σοι ὁ θεὸς ὀφθαλμούς ἐδωκερ; εἰκῇ πνύμα ἐνε-
 κέρασερ αὐτοῖς οὕτως ἰχυρόν καὶ φιλότεχνον,
 ὥς μακράρ' ἐξικνούμενον ἀναμάσσειν τοὺς τύ-
 ποις τῶν ὀρωμένων; ποῖος ἀγγελος ἔ'τως ὥκ' κ' ἐ-
 πιμελής. ἔκ' κ' ὅ κ' τ' μεταξὺ ἀέρα οὕτως β' ὀργον
 ἐποίησε Ἐ ἐντονον, ὥς διὰ τ' γινόμενου πῶς δι-
 κνεῖσθαι τιῷ ὀρασιρ; εἰκῇ δὲ φῶς ἐποίησερ, οὐ μὴ
 πρὸν τ' Θ', οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὀφελ' Θ' ἰῶ; ἀν-
 δρώπε. μήτ' ἀχάριστος ἴσθι, μήτε πάλιν ἀμνήμων
 τῶν κρείσσων. ἀλλ' ἔσθ' ὅ κ' τῷ ὀρᾶν κ' ἀκούειρ
 καὶ νῆ

καὶ νῆδία ἑσθλὰ αὐτῷ τῷ ζῆν καὶ τῷ σωδρῶν
 πρὸς αὐτό. ἑσθλὰ καρπῶν ξηρῶν, ἑσθλὰ οἶνου, ἑσθλὰ
 ἐλαίου βέλχεσις θεῶν. μεμνησο δ' ὅτι ἄλλο τί
 σοι δέδωκε κρείττον ἀπάντων τούτων, ὃ χρῆσομε-
 νορ αὐτοῖς. ὃ δοκιμάσορ. ὃ πλὴν ἀξίαν ἐκείνου λο-
 γόμενορ. τί γὰρ ὅτι ὃ ἀποφαινόμενορ ἑσθλὰ ἐ-
 κείνης τούτων τῷ δυνάμεωρ; πόσου τις ἀξία ὅτιρ
 αὐτῶν; μήτι αὐτὴ ἐκείνη ἡ δυνάμις, μήτι τὸ ὄρατι
 κῆς ποτ' ἤκουσας λέγουσας τι περὶ ἑαυτῆς; μήτι τὸ
 ἀκουσικῆς; μήτι πυρῶν; μήτι κριθῶν; μήτι ἵππων;
 μήτι κινῶν; ἀλλ' ὥς διάκονοι καὶ δούλοι τεταγμέ-
 ναι εἰσὶν ὑπηρετεῖν τῇ χρηστικῇ τῷ φαντασιῶν.
 καὶ πύθη πόσου ἐκείνου ἀξίον ὅτι, τίνθ' πιωθά-
 νη. τίς σοι ἀποκρίνεται. πῶς οὐκ ἀνίσταται τις ἄλ-
 λη δυνάμις κρείσσων εἶν ταύτης, ἢ καὶ ταῖς λοι-
 πῶν διακόνοις χρῆται. ὅ δοκιμάζει αὐτὴ ἐκείνη
 καὶ ἀποφαίνεται. τίς γὰρ ἐκείνων οἶδε, τίς ὅτιρ αὐτῇ
 καὶ πόσου ἀξία. τίς ἐκείνων οἶδερ πότε δεῖ χρῆσθαι
 αὐτῇ ὅ πότε μή. τίς ὅτιρ ἡ ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα
 τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ ἀφ' ὧν ὃ δεῖ ἀποσφύρουσα,
 τοῖς ὃ προσάγουσα. ἡ ὄρατική; οὐ. ἀλλ' ἡ προαι-
 ρετική. τίς ἡ τὰ ὦτα ἀνοίγουσα καὶ ἀνοίγουσα.
 τίς

τῆς καθ' ἑνὴν περίοδον καὶ πρὸς τὴν ἑκείνην
 τοὺς ἀπὸ λόγου ἢ ἀκουστικοί. ἐκ ἄλλης, ἢ ἡ προαιρε-
 τικὴ δινώαμις. εἴτα αὐτὴ ἰδοῦσα ὅτι ἐν τυφλαῖς
 καὶ κωφαῖς ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις δινώαμεσίρ ὅτι,
 μηδέ τι ἄλλο σιωποῦν δινωαμέναις, πάλιν αὐτὰς
 ἐκείνας τὰ ἔργα ἐφ' οἷς τεταγμέναι εἰσὶ διακονεῖν,
 ταύτην ἡ ὑπηρετεῖν, αὐτὴν ὅ μόνη ὁξὺ βλέπει, ἡ
 τὰς τ' ἄλλας καθορᾷ πόσον ἐκείνη ἀξία. ἡ αὐτὴ
 μέλλει ἡμῖν ἄλλο τι ἀποφαίνεσθαι ὅτι κράτιστον εἶ-
 ναι ἢ αὐτῶν. καὶ τί ποιεῖ ἄλλο ὁ ὀφθαλμὸς ἀνοι-
 χθεὶς, ἢ ὁρᾷ. εἰ ὅ δὲ τὴν τῶ πινὸς ἰδεῖν γυναικα,
 καὶ πῶς τι λέγει, ἢ προαιρετική. εἰ δὲ δὲ πρὸς
 τοῖς λεχθεῖσι ἢ ἀπισῆσαι, καὶ πρὸς τὰ ἐρε-
 θισθῆναι, εἰ μὴ, τίς λέγει, ὅτι ἡ προαιρετική; εἰ δὲ
 φραστικὴ αὐτὴ ἡ καλλωπιστικὴ τῶν ὀνομάτων εἰ-
 τις ἄρα ἰδίᾳ δινώαμις, τί ἄλλο ποιεῖ, ἢ ὅταν ἐμ-
 πέση λόγος περὶ τίνος, καλλωπίζει τὰ ὀνομάτια
 καὶ σιωπῆσιν ὡς οἱ κομμῶται τὴν κόμην. πό-
 τῃ δὲ ἡ πρὸς ἀμεινον ἢ σιωπῆσαι, ἡ οὕτως ἀ-
 μεινον ἢ ἐκείνως, καὶ τοῦτο πρὸς ἢ οὐ πρὸς,
 καὶ τὸν καιρὸν ἐκείνου καὶ τὴν χρεῖαν, τίς ἄλλῃ
 λέγει, ἢ ἡ προαιρετική. θέλεις ἔρ αὐτῶν πρὸς

θούσαρ αὐτῆς καταψήφισαται; τί ἔρ φησιν, εἰ
 οὐτω ᾧ πρῶτον ἔχει, ἃ διωάται ᾧ διακονοῦ
 κρείσσον εἶναι ἐκείνου ᾧ διακονεῖ; ὁ ἵππος τῷ ἵπ-
 πῶς; ἢ ὁ κύων τῷ κυνηγῶν; ἢ ᾧ ὄρνανος τῷ κε-
 θαριστοῦ; ἢ οἱ ὑπηρεταί, τῷ βασιλέως; τί ὅστις ᾧ
 χρώμενος, προαίρεσις. τί ἡδὲ μελεῖται πάντων,
 προαίρεσις. τί ὅλον ἀναίρει τὸν ἀνδρῶπον, πο-
 τε μὲν λιμῶ, ποτε δ' ἀγρόνῃ, ποτε ᾧ κατὰ κρημνῶ,
 προαίρεσις. εἴτα τούτου τί ἰσχυρότερον ἀνδρῶ-
 ποις ἐστὶ; καὶ πῶς οἷός τε ᾧ ἀκωλύτου τὰ κωλύο-
 μενα. τῇ ὁρατικῇ διωάται πῖνα πέφυκεν ἔμπο-
 δίζειν, καὶ προαίρεσις καὶ προαίρεται. τῇ ἀκ-
 ρατικῇ ταῦτα. τῇ φραστικῇ ὡσαύτως. προαίρεσις δὲ
 τί ἔμποδίζειν πέφυκεν. ἀπροαίρετος ἕδερ. αὐ-
 τὴ δ' ἐαυτῷ διασφαλεῖται. διατῶτο κακία μόνη,
 αὐτὴ γίνεται, ἢ ἀρετὴ μόνη. εἴτα τηλικαύτη δύ-
 ναμις οὐσα καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ὑποτεταγμένη,
 πρὸς ἑαυτῇ ἡμῖν λεγέτω, κράτιστος εἶναι τῇ ὄντων
 τῷ σάρκα. ἕδερ δ' αὐτὴ ἡ σὰρξ ἐαυτῷ ἔλεγετο εἶναι
 κράτιστος, λυέχετο ἄρ πῃ αὐτῆς. νῦν ᾧ τί ὅστις ἐπὶ
 κούρει ᾧ ταῦτα ἀποφανόμενον, ᾧ πᾶσι τέλοις
 συλῆγραφός. ᾧ τὰς φυσικὰς. ᾧ πᾶσι κανόν.

ᾧ τὸν

καὶ τὸν πώγωνα καθεὶκός. τὸ γράφοι ὅτε ἀπέθνη-
 σκεν, ὅτι πῶς τελευτήσας * ἄγον θ' ἅμα καὶ μα-
 καρίαν ἡμέραν. ἢ σάρεξ, ἢ ἡ προαίρεσις. εἴτα τού-
 του τί κρείσσον ἔχει ὁμολογεῖς, ἢ ἡ μαῖνη; οὐτὼ
 τυφλὸς ταῖς ἀληθείαις καὶ κωφὸς εἰ. τί οὐκ ἀπι-
 μάζει τις τὰς ἄλλας διωάμεναι; μὴ γένοιτο. λέ-
 γει τις μηδεμίαν εἶναι χρεῖαν ἢ προαγωγὴν τῆς
 προαιρετικῆς διωάμεως; μὴ γένοιτο. ἀνόντον, ἀ-
 σεβές. ἀχρεῖστον πρὸς τὸν θεόν. ἀλλὰ πῶς ἀξίαν
 ἐκαστὴν ἀποδίδωσι. ἐστὶ γὰρ τις καὶ ὄντως χρεῖα. ἀλλ'
 οὐχ ἡλίκη βροῦς ὅτι καὶ κινῶς. ἀλλ' ἔχῃ ἡλίκη οἰκῆ
 του ὅτι ἡ οἰκῆτου. ἀλλ' οὐχ ἡλίκη τῇ πολιτῶν
 ὅτι ἡ τούτων. ἀλλ' ἔχῃ ἡλίκη τῇ ἀρχόντων. οὐ
 μόντοι διὰ τὸ ἄλλα εἶναι κρείττονα, ἢ καὶ πρέχει
 τὰ ἑτέρω χρεῖαν, ἀπμαστέον. ἐστὶ τις ἀξία καὶ τῇ
 φρατικῆς διωάμεως. ἀλλ' οὐχ ἡλίκη τῇ προαι-
 ρετικῆς. ὅταν οὐκ ταῦτα λέγω, μή τις οἴεσθαι ὅτι
 ἀμελεῖν ὑμᾶς ἀξίω φράσεως. ἐδὲ γὰρ ὀφθαλμῶν,
 οὐδ' ὠτῶν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν, οὐδ' ἐδοῦ-
 ται, οὐδ' ὑποδημάτων. ἀλλ' ἅρ' μου πυνθάνη, τί
 ἔρ' ὅτι κράτιστον τῇ ὄντων, τί εἶπω; πῶς φρασι-
 κῶς οὐ διώαμαι, ἀλλὰ πῶς προαιρετικῶς, ὅταν

* ἄγοι

ὀρθὴ γένηται. τὸτο γὰρ ὅστι καὶ κείνη χάμενον,
 ὧ τὰς ἄλλαις πάσαις ὧ μικραῖς καὶ μεγάλαις
 διωάμεσι. τούτου κατὰ θωδένους, οὐκ ἀγαθὸς ἄν-
 θρωπος, ἀγαθὸς γίνεταί. ἀποτὸν χδέντ ὧ κα-
 κὸς ἄνθρωπος γίνεταί. πρ' ὃ ἀπὸ χῦμερ. β' τυ χῦ-
 μερ. μεμφομένθ' ἄλλήλοις. διαρεστῦμερ. ἀπὸ λῶς
 ὃ λεληθὸς μὲν, κακοδαμονίαρ ποιῆται. τυχὸρ
 δ' ἡδιμελείας, β' δαυμονίαρ. τὸ ὧ αἶρειρ τιὼ δῦ-
 ναμιρ τ' φρασηκῆς, καὶ λέγειρ μὴ εἶν' μηδεμίαρ
 ταῖς ἀληθείαις, οὐ μόνον ἀχαρίστου ὅστι πρὸς τοὺς
 δεδοκότας, ἀλλὰ καὶ δειλοῦ. ὃ γὰρ βιοῦτος φοβεῖ-
 δαί μοι δοκεῖ, μὴ εἴπερ τίς ὅστι διωάμις κατὰ τὸν
 τόπον, ὃ διωκθῶμερ αὐτῆς κατὰ φρονῆσαι. τοιοῦ-
 τοί εἰσι ὧ οἱ λέγοντες μηδεμίαρ εἶν' πᾶλλαγήρ
 κάλλους πρὸς αἶχος. εἴτα ὁμοίως τιὼ κινηθῆναι τὸν
 ὀδρσί τιὼ ἰδόντα καὶ τὸν Ἀχιλλέα; ὁμοίως τιὼ Ἐλέ-
 νῳ καὶ τιὼ εἶχε γυναῖκα; καὶ ταῦτα μωρὰ καὶ ἄ-
 γροικα, καὶ οὐκ εἰδότερ τιὼ ἐκείνου φύσιν, ἀλλὰ
 φοβερμείωρ μὴ ἄρ τις αἰδοῖται τ' διαφορᾶς, β' θύς
 σιναρπαδεῖς καὶ ἡτῆθεῖς ἀπέλθῃ. ἀλλὰ τὸ μέγε-
 τὸτο ἀπολιπεῖρ ἐκείτω τιὼ αὐτῷ διωάμιρ τιὼ εἶ-
 χει. καὶ ἀπολιπόντα ἰδεῖρ τιὼ ἀξίαρ τ' δυνάμεως,
 καὶ

καὶ τὸ κράτιστον τῶν ὄντων κατὰ μαθεῖν. καὶ τὸτο
 ἐν παντὶ μεταδίδωκειν. πρὸς τὸτου ἐσπουδακέναι.
 πᾶρδρα τὰλλα πρὸς τὸτο πεποιημένον. οὐ μόν
 τοι ἀμελουῦντα οὐδ' ἐκείνων κατὰ διδάμιρ. καὶ
 ὅφθαλμῶν ἰδιμελητέον, ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ κρα
 τίσει. ἀλλὰ καὶ τούτων διὰ τὸ κράτιστον. ὅπ' ἐκείνο
 ἐκ ἄλλως ἔξει κατὰ φύσιν, εἰ μὴ ἐν τέτοις βίλο
 γισθῇ, καὶ τὰ ἑτέρω πρὸς τὰ ἑτέρω αἰρέμενον. τί
 ἔρ' ὅστι τὸ γινόμενον. οἷον εἰ τις ἀπὸρ' ἢς τινὶ παρρί
 δα τινὶ αὐτῷ, καὶ διοδιδῶν πανδοκείον καλὸν, ἀρ' ἐ
 (ανθὺς αὐτῷ τὸ πανδοκείου, κατὰ μένον ἐν τῷ παν
 δοκείῳ. ἀν' ἡρώπε. ἐπελάθῃ σου τὸ προαιρέσεως; ἐκ
 εἰς τὸτο ὡδιδες, ἀλλὰ διὰ τὸτου. ἀλλὰ κομψὸν
 τὸτο. πόσα δ' ἄλλα πανδοκεία κομψά; πόσοι δὲ
 λειμῶνες; ἀλλ' ἀπλῶς ὡς δίδωδες. τὸ ὅ προκείμε
 νον ἐκείνο, εἰς τινὶ παρρίδα ἐπανελεθεῖν. εἴς οἰκεί
 οἱς ἀπαλλάξῃς δέοις. αὐτὸν τὰ τὸ πολίτου ποιεῖν.
 γῆμα. παιδοποιεῖαθ. ἀρξαι τὰς νομιζομένας ἀρ
 χάς. ὃ ὅ εἰς κομψοτέρους ἡμῖν τόποις ἐκλεξά
 μενος ἐλήλυθας. ἀλλ' ἐν οἷς ἐγένου καὶ ὡρ κατὰ τέ
 ταξαι πολίτης, ἐν τέτοις ἀναστραφισόμενος. τοῖς
 τὸν πῃ καὶ ἐνταῦθα ὅστι τὸ γινόμενον. ἐπεὶ διὰ λόγου

κὴ τοιαύτης πᾶσδεως ἐλθεῖν ὥς τὸ τέλειον δεῖ.
 Ἐπὶ αὐτῷ προαίρεσιρ ἐκκαθάσαι, Ἐπὶ δὲ διδά-
 μιρ πὺ χρησικλὺ τῇ φαντασίῳ ὀρθῶς κατὰ-
 σκευάσαι. ἀνάγκη δὲ πὺ πᾶσδεσιρ γίνεσθαι τῇ
 θεωρημάτων, κὴ διὰ λέξεως ποιᾶς Ἐμετὰ τινος
 ποιικιλίας καὶ δριμύτητ' τῇ θεωρημάτων.
 ὑπ' αὐτῶν τινες βύτῳ ἀλίσκομενοι κατὰ μεί-
 σιρ αὐτῶν. ὁ μὲν ἄνω τῆς λέξεως, ὁ δ' ἄνω λο-
 γισμῶν, ὁ δ' ἄνω μεταπιπλόντων, ὁ δ' ὑπ' ἄλλης
 τινος τοιούτου πανδοκείου. Ἐπροσμέναντες κα-
 τὰ σήπονται, ὥς παρὰ ταῖς σειρήσιρ. ἀνδρα περὶ
 προκείμενόν σοι, κατὰ σκευάσαι σκευτὸν χρησικλὺ
 ταῖς προσιπύσαις φαντασίαις κατὰ φύσιρ. ἐν
 ὀρέξει ἀναπότρεκτορ, ἐν δ' ἐκκλίσει ἀπερίπλω-
 τερ. μηδέποτε ἀτυχεῖν. μηδέποτε διτυχεῖν.
 ἐλδὲρορ. ἀκώλυτορ. ἀνανάγκαστορ. σιωπῶν-
 ζοντα τῇ τ' Διὸς διοικήσει. ταύτην πεθόμενορ. μη-
 δὲν αἰλιώμενορ. διδάμενορ. ἥπερ τούτοις εἰς σί-
 χαις δὲ ὅλης ψυχῆς. ἀγροῦ δὲ μ' ὧς ζῶ κὴ οὐ γ' ἡ Πε-
 πρωμένη. εἴτα τὸ πρὸ προκείμενορ ἔχορ, ἀρίστα-
 τὸς σοι λέξει δίδου, ἀρεταῖσιρ θεωρημάτων πινῶν,
 αὐτὸ κατὰ μείεις, κὴ κατὰ κείρ προαίρεσιν, ἡδὲ λαθό-
 μεν.

μῖνος τῇ ἐν οἴκῳ. καὶ λέγεις ταῦτα κομψά ἐσι; τίς
 γὰρ λέγει μὴ εἶν' αὐτὰ κομψά· ἀλλ' ὥς Διόδωρ. ὥς
 πανδοκεῖα. τί γὰρ κωλύει φράζοντα ὥς Δημοδο-
 νης ἀτυχεῖν. τί ὃ κωλύει συλλογισμοὺς ἀναλύον-
 τα ὥς Χρυσίππος ἀθλιὸν εἶν'. πενθεῖν. φθονεῖν.
 ἀπὸ τῶς ταράσσεσθαι. κακοδομονεῖν. οὐδεὶς ὁρᾷς
 οὐκ ὅτι πανδοκεῖα καὶ ταῦτα οὐδενὸς ἀξία, τὸ δὲ
 προκείμενον ἄλλο καὶ; ταῦτα ὅταν λέγω πρὸς ἡ-
 νας, οἶονταί με καταβάλλειν τὴν πόλιν καὶ λέγειν
 ἡδὴ μέλειαι, ἢ τὴν πόλιν τὰ θεωρήματα. ἐγὼ δ' ἔ-
 τὰύτῃ καταβάλλω, ἀλλὰ τὸ πρὸ ταῦτα κατα-
 ληκτικῶς ἔχει, καὶ ἐνταῦθα τίθεσθαι τὰς αὐτῶν
 ἐλπίδας. εἰ τις τῶτο πρὶς αὐτὸν βλάπτει οὐκ ἀκούον-
 τας, καὶ μὲν τίθεσθαι ἕνα τῇ βλαπτόντων. ἢ διώα-
 μαί δ' ἄλλο βλέπων καὶ κράτιστον καὶ τὸ κυριώτα-
 τον, ἄλλο λέγειν εἶν', ἢ ὑμῖν χρίσωμαι.

Πρὸς πῖνα τῇ ἐκ ἡξιομένων ὑπ' αὐτῶ. κδ'.

Εἰπόντος αὐτῷ πινος ὅτι πολλὰ καὶ ἡδὴ
 μῶν σου ἀκούσαι ἤλθοι πρὸς σέ, ὅ οὐ-
 δέ ποτέ μοι ἀπεκρίνω. καὶ νῦν εἰ δυνάτορ,
 πρὸς αὐτὸν σε ἐπεῖρ τί μοι. δοκεῖ σοι εἶφαι καθάπερ
 ἄλλου

ἄλλου πινὸς εἶναι τέχνη, οὕτω δ' ἔλγειν. καὶ ὁ μὲν
 ἔχωρ ἐμπείρως ἐρεῖ, ὁ δ' μὴ ἔχωρ, ἀπείρως; δοκεῖ. οὐ-
 κοιῷ ὁ μὲν διὰ τῆς λέγειν αὐτὸς τε ὠφελούμενός τε,
 καὶ ἄλλους οἷός τε ἄρ' ὠφελεῖν, οὗτος δ' ἐμπείρως
 ἀν' λέγει. ὁ δ' βλαπτόμενος, μᾶλλον δ' βλάπτων,
 ὅτι δ' ἀπείρος ἀν' εἴη τῆς τέχνης ταύτης τ' ἔλ-
 γειν. ὅροις δ' ἀν', τοὺς μὲν βλαπτόμενοις, τοὺς
 δ' ὠφελουμένοις. οἱ δ' ἀκούοντες πάντες ὠφε-
 λουῦνται ἀφ' ὧν ἀκούουσιν. ἢ δ' οὐκ ἔστιν ὅροις ἀν'
 τοὺς μὲν ὠφελουμένοις, ὅθεν δ' βλαπτόμενοις. καὶ
 οὐκ ἔστιν ἔφη. οὐκοῦν δ' εἰ ταῦθα ὅσοι μὲν ἐμπείρως
 ἀκούουσιν, ὠφελουῦνται, ὅσοι δ' ἀπείρως, βλάπτου-
 νται; ὡμολόγηται. ἔστιν ἄρα τίς ἐμπειρία καθάπερ τ'
 λέγειν, οὕτω καὶ τῶ ἀκούειν; εἰκολεῖ. εἰ δ' βούλει καὶ
 οὕτω σκέψαι αὐτό. τὸ μουσικῆς ἀφάδα, πίνος σοι
 δοκεῖ. μουσικῶν. τὸ δ' τ' ἀνδριάντα ὡς δέει κατα-
 σκευάσαι, πίνος σοι φαίνεται. ἀνδριανὸς ποιῶν. τὸ
 δ' ἰδεῖν ἐμπείρως, οὐδεμίᾳ σοι προσδεδείχθαι φαί-
 νεται τέχνης; προσδεδίχθαι καὶ τὸ τοῦτο. οὐκοῦν εἰ καὶ
 τὸ λέγειν ὡς δέει τῶ ἐμπείρου ὅτι, ἔστιν ὅτι δ' τὸ
 ἀκούειν ὠφελίμως, τὸ ἐμπείρου ἐστὶ; καὶ τὸ μὲν τε-
 λείως καὶ ὠφελίμως, εἰ βούλει, πρὸς τὸ παρὲρ
 ἀφῶμεν.

ἀφ' ὧμερ. ἐπεὶ καὶ μακρὰν ἔσμερ ἀμφοτέρω πα-
 τὸς τριούτου. ἐκείνο ὃ πᾶς ἄρ' τις ὁμολογήσῃ μοι
 δοκεῖ. ὅτι πόσος γὰρ τιν' ὅς τριβῆς πᾶσι τ' ἀκούει
 προσδίδεται ὁ τῷ φιλοσόφῳ ἀκουσόμενος. ἢ γὰρ
 οὐ; πᾶσι τίνος οὐὲν λέγω πρὸς σέ, δειξέτω μοι. πᾶσι
 τίνος ἀκούσαι διδάσκει. πᾶσι ἀγαθῶν καὶ κακῶν
 τίνος. ἄρα γὰρ ἵππου; οὐ. ἀλλὰ βοός; οὐ. τί οὐ.
 ἀνθρώπου; ναί. οἶδα μερ' οὐὲν τί ὅστις ἀνθρώπος;
 τίς ἡ φύσις αὐτῶ; τίς ἡ εἰννοία αὐτοῦ ἔχοντος, καὶ κατὰ
 πόσον, πᾶσι τὰ ὧτα τεύρημένα; ἀλλὰ φύσις τί
 ὅστις εἰννοεῖς, ἢ διδάσκει ὅ κατὰ πόσον ἀκολουθεῖ-
 σαι μοι λέγοντι; ἀλλ' ἀποδείξει χρῆσται πρὸς
 σέ. πῶς; πᾶς ἀκολουθεῖς γὰρ αὐτῷ τούτῳ τί ὅστις ἀ-
 πόδειξις, ἢ πῶς τί ἀποδείκνυται, ἢ διὰ τίνων, ἢ
 τίνα ὁμοίαν ἢ ἀποδείξει ὅστις ἀπόδειξις δ' ἐκ' ἐστίν;
 τί γὰρ ὅστις ἀληθὲς οἶδας ἢ τί ὅστις ψεύδεις; τί τίνι
 ἀκολουθεῖ, τί τίνι μάχεται; ἢ ἀνομολογούμενον
 ὅστις ἢ ἀσύμφωνον; ἀλλὰ κινῶ σε πρὸς φιλοσο-
 φίαν. πῶς; πᾶς ἀπεικνύω σοι τὴν μάχην τῷ πολ-
 λῶν ἀνθρώπων, καθ' ὃν διαφέρονται πᾶσι ἀγα-
 θῶν καὶ κακῶν, καὶ συμφερόντων ὅ ἀσύμφωνον.
 αὐτὸ τὸ τοῦ τί ὅστις μάχεται, οὐκ εἰδότες; δειξέτω ἄρ' μοι
 τί περὶ αὐτῶ

τί περὶ αὐτῷ διαλεγόμενος σοι· κίνησόν μοι τροθυ-
 μίαν, ὥς ἢ κατὰ ἄλλῃλος πόα θεῶν τροβάτω φανεί-
 σα, τροθυμίαρ αὐτῷ κινεῖ πρὸς τὸ φαγεῖν. δὴ ὁ
 λίθορ ἢ ἄστρον παραθῆς, ὃ κινηθήσεται. ὅπως εἰσι-
 πνες ἡμῖν φυσικαὶ τροθυμίαι καὶ πρὸς τὸ λέγειν.
 ὅταν ὁ ἀκουσόμενος φανῇ τις. ὅταν αὐτὸς ἐρεθί-
 σῃ. δὴ δὲ ὥς λίθος ἢ χόρτος ἢ παρακείμενος, πῶς
 διώαται δὴ δρώπῳ ὀρεξίρ κινῆσαι. ἢ ἄμπελ θῆ-
 μή τι λέγῃ θεῶν γεωργῶ ὑδιμελοῦ μου, ἀλλ' αὐτὴ
 δι' αὐτῆς ἐμφαίνουσα, ὅτι ὑδιμεληθέντι λυσιτε-
 λήσει αὐτῷ, ἐκκχεῖται πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν. τὰ
 παιδία τὰ πθανὰ καὶ θριμέα τίνα ἔκ ἐκκχεῖται
 πρὸς τὸ συμπαίξειν αὐτοῖς, ἢ σωέρπειρ καὶ πρὸς
 τὸ συμφελλίζειν. ὅνα δὲ τίς τροθυμεῖται συμπά-
 ρειρ, ἢ σωογκᾶσθαι. ἢ γὰρ εἰ μικρόν, ὅμως ὀνείριον
 ἐστίν. τί οὐκ μοι οὐδὲρ λέγῃς; ἐκείνο μόνον ἔχω σοι
 εἰπεῖν. ὅτι ὁ ἀγνοῶν τίς ἐστίν, ἢ ὑδι τί γέγονε, ἢ
 οὐκ τίνι τούτῳ θεῶν κόσμῳ, καὶ μετὰ τίνων κοινωνῶν,
 καὶ τίνα τὰ ἀγαθὰ ἐστὶ καὶ τὰ κακὰ, καὶ τὰ καλὰ
 καὶ τὰ αἰσχροῦ, καὶ μή τε λόγῳ παρακολουθῶν
 μήτ' ἀποδείξει, μήτε τί ἐστὶν ἀληθές ἢ τί ψευ-
 δός, μή τε διακρίναι τὰντα διωόμενος, ὅτ' ὀρέξε-

ται κατὰ φύσιν, οὐτ' ἐκκλινεῖ, οὐθ' ὀρμήσει, ὅτ'
 ἰδιβαλεῖται, οὐ συγκαταθήσεται, οὐκ ἀνανδύσει,
 ἐκ ἐφέξει τὸ σιώλορ κωφὸς κὴ τυφλὸς περιελού-
 σεται. δοκῶρ μὲν ἔιν, ὥρ δ' ἔδεις. νῦν γὰρ πρῶ-
 τὸρ τῶθ' οὕτως ἔχει; οὐχὶ δὲ οὗ γένθ' ἀνδρώ-
 πωρ ὄσιρ, δὲ ἐκείνου πάντα τὰ ἀμῦρτήματα, καὶ
 τὰ ἀτυχήματα πρὸ τούτῳ τῷ ἀγνοίᾳ γεγέ-
 νηται; Ἀγαμέμνων κὴ Ἀχιλλεύς δὴ ἀλλήλοισι διε-
 φέροντο. οὐχὶ διὰ τὸ μὴ εἶδέναι τίνα ὄσι συμφέρον-
 τα καὶ ἀσύμφορα; οὐχὶ ὁ μὲν λέγει ὅτι συμφέρεται
 ἀποδιδῶναι τῷ πατρὶ τῷ χρυσίδα, ὁ δὲ λέγει
 ὅτι οὐ συμφέρεται; οὐχὶ ὁ μὲν λέγει ὅτι δεῖ αὐτὸν
 λαβεῖν τὸ ἄλλου γέρας, ὁ δὲ, ὅτι ἔδει; οὐχὶ δια-
 ταῦτα ἐπελάθοντο ὅτι τίνες ἦσαν, καὶ ἰδί τί ἐλη-
 λύθησαν; ἔα ἀνδρώπε. ἰδί τί ἐλήλυθας. ἐρω-
 μέας κτησόμενος, ἢ πολεμήσων; τίσι τοῖς Τρω-
 σὶν ἢ τοῖς Ἑλλήσιν; τοῖς Τρωσὶν. ἀφείς ἔρ τ' ἔκτορα,
 ἰδί τ' βασιλέα τ' σαυτῷ πᾶσι τῷ ξίφος; σὺ δ' ὦ
 βέλπτε ἀφείς τὰ τ' βασιλείας ἔργα, πῶς κορασι-
 δίς διαπυκνέεις τῷ πολεμικώτάτῳ τῷ συμμά-
 χωρ, ὃν δεῖ παντὶ πρόπῳ πεινέειν ὅτι φυλάττει;
 ὅτι χεῖρα γίνῃ κομφοῦ ἀρχιδρέως, ὅς ἐστι καλὸς
 μονομάχης

μονομάχοις διὰ πάσης ὑδιμελείας ἔχει; ὁρᾷς οἷα
 ποιεῖ ἀγνοία πρὸς τῇ συμφερόντων; ἀλλὰ καί-
 γ' πολούσιός εἰμι. μή τι οὐκ ἔστιν Ἀγαμέμνωνος πα-
 σιώτορος; ἀλλὰ καὶ καλός εἰμι. μή τι ἔστιν Ἀχιλ-
 λέως καλλιῶν; ἀλλὰ καὶ κόμιον κομφὸν ἔχω. ὁ
 δ' Ἀχιλλεύς οὐ καλλιὸν καὶ ξανθόν, καὶ οὐκ ἐκ τέ-
 ρερ αὐτὸ κομφῶς οὐδ' ἐπ' ὤλεσεν; ἀλλὰ καὶ ἰσχυρός
 εἰμι. μή τι οὐκ ἔστιν Διῶσσι λίθοι ἄραι, ἡλίκον ὁ ἔκ-
 τωρ ἢ ὁ Αἴας; ἀλλὰ καὶ β' γενής. μή τι ἐκ θεῶν μη-
 ερός; μή τι πατρὸς ἐπ' ὄνου Διός; τί οὐκ ἔκείνον ὤ-
 φελει ταῦτα, ὅταν καθήμενος κλαίῃ διὰ τὸ κορα-
 σίδιον. ἀλλὰ ῥήτωρ εἰμί. ἐκεῖνος δ' οὐκ ἔστιν; ἔβλε-
 πεις πῶς κέχρηται τοῖς δεινοτάτοις τῇ Ἑλλήνῳ
 πρὸς λόγους Ὀδυσσεὶ καὶ Φοίνικι; πῶς αὐτοὺς β' ἑ-
 μοις πεποίηκε; ταῦτά σοι μόνον ἔχω εἰπεῖν. καὶ
 οὐκ ἔστι ταῦτα τωροθύμως. διατί; ὅτι με οὐκ ἠρέθισας.
 εἰς τί γὰρ ἀπιδὼν ἐρεθίσω, ὥς οἱ ἵππικοι πρὸς ἑ-
 ἵπποις ἑὸν β' φυεῖς. εἰς τὸ σωματίον; ἀσχερῶς αὐ-
 τὸ πλάσσεις. ἢς τίς ἐδῆται; ἔταύτην σφυφειὰν
 ἔχεις. ἢς ἡμῶς; εἰς β' ἔμμε; εἰς οὐδέν; ὅταν ἀ-
 κοῦσαι δέλης φιλοσόφου, μή λέγε αὐτῷ ὅτι ἔδερ-
 μοι λέγεις. ἀλλὰ μόνον δείκνυε σκεπτόν τ' ἀκούειν
 ἄξιον

ἀξιόρ ἢ ἐπιτήδειορ, καὶ ὅφει πῶς κινήσεις τὸν λέγοντα.

Γῶς ἀναγκαῖα τὰ λογικά. κέ.

ΤΩρ πρῶντων δὲ πινθ' εἰπόντθ', πεῖ-
 σύρ με ὅτι τὰ λογικά χρήσιμά ἐστι. Δέλφς
 ἔφη ἀπολείξω σοι τὸ τοῦ ναί. ὁκοῦν λόγον
 με ἀπολειπτικὸν διαλεχθῆναι δεῖ. ὁμολογήσαν-
 τος δὲ, πόθεν οὐκ εἶσθ' ἄρ σε σοφίσωμαι. σιωπήσαν-
 τος ὃ τῷ ἀνδρώπον, ὁρᾷς ἔφη πῶς αὐτὸς ὁμολο-
 γεῖς ὅτι ταῦτα ἀναγκαῖά ἐστι. εἰ χωρὶς αὐτῶρ
 ἔδ' αὐτὸ τῷ τοῦ διώσσαι μαθεῖν, πότῃρορ ἀναγ-
 καῖα ἢ οὐκ ἀναγκαῖά ἐστι.

Τί γ' ἰδίωρ τῷ ἀμρτήματθ'. κς'.

Αρ ἀμάρτημα μάχηρ πρδέρχει. ἐπεὶ γ' ὁ
 Ρ ἀμρτάνωρ οὐ θέλει ἀμρτάνειρ, ἀλλὰ
 κατορθῶσαι, δῆλωρ ὅτι ὁ μὲν θέλει οὐ
 ποιεῖ. τί γ' ὁ κλέπης θέλει πρᾶξαι. γ' αὐτῷ
 συμφέρορ. οὐκοῦν εἰ ἀσύμφορορ αὐτῷ ἐστὶ γ' κλέ-
 πειρ, ὃ μὲν θέλει, οὐ ποιεῖ; πᾶσα ὃ ψυχὴ λογικὴ
 φύσει διαβέβληται πρὸς μάχηρ. Ἐ μέχρι μὲν δὲν
 μὴ πρᾶκτορ

μὴ πῦρακολουθῇ τούτῳ, ὅτι ἐν μάχῃ ὄξιν, οὐδὲρ
 καλύνεται τὰ μαχόμενα ποιεῖν. πῦρακολουθήσαν-
 τα ὅ, πολλὴ δυνάμει ἀποσῆναι τὴ μάχης. καὶ φέ-
 γει οὕτως, ὥς καὶ ἄλλοι τὴ φλόγῃς δυνάμει. πικρὰ
 δυνάμει τοῦ ἀσθενομένου ὅτι φλόγῃς ἐστὶ. μέχρι δ'
 δὴν τῷτο ὅ φανταῖται, ὥς ἀληθεῖ ἰδινθεῖ αὐτῷ.
 δεινὸς ὅρ ἐν λόγῳ, ὁ δ' αὐτὸς καὶ προσρεπτικός
 καὶ ἐλεγκτικός, οὗτος ὁ δυνάμενος ἐκείνῳ πῦραλεί-
 ξαι τὴν κατὰ τὴν ἀμύρτανει. καὶ σαφῶς πῦραῖσται
 πῶς ὁ δέλει, οὐ ποιεῖ. καὶ ὁ μὴ δέλει, ποιεῖ. δὴν γὰρ
 τὸ δείξει τις, αὐτὸς ἀφ' αὐτῆς ἀποχωρήσει. μέχρι
 ὅ μὴ δεικνύης, μὴ θαύμαζε εἰ ἰδινμένει. κατωρθώ-
 ματος γὰρ φαντασίαν λαμβάνωρ, ποιεῖ αὐτό. δια-
 τῷτο ὁ Σωκράτης ταύτη τῇ δυνάμει πεποιθὼς,
 ἔλεγε. ὅτι ἐγὼ ἄλλοι μὴ οὐδένα εἶωθα πῦραχειν
 μάρτυρα ὡρ λέγω. ἀρκούμαι δ' αἰεὶ τοῦ προσδια-
 λεγομένου. ὁ ἐκείνορ ἰδινφωρίζω ὁ καλῶ μάρτυ-
 ρα. καὶ εἰς ὡρ οὗτος, ἀρκεῖ μοι δυνάμει πάντων. ἡ δει-
 γμὰ ὡρ πίνος λογικὴ ψυχὴ κινεῖται. ζυγῶ ἐπειτα
 ῥέπει, ἄρ τε δέλη ἄρ τε μὴ, λογικῶ. ἡγεμονικῶ.
 δειξορ μάχην, καὶ ἀποσῆσται. δὴν ὅ μὴ δεικνύης,
 αὐτὸς αὐτῷ μάχην ἐγκάλει, ἡ τοῦ μὴ πειθομῆς.

Κεφάλαια

Κεφάλαια τῷ κρίτου βιβλίου.

- α'. Πόρι καλλωπισμον.
 β'. Πόρι πῖνα ἀσκεῖν δαί τὸν προκόψαντα.
 Ἐ ὅτι τῷ κυριωτάτῳ ἀμελοῦμεν.
 γ'. Τίς ὕλη τῷ ἀγαθοῦ . καὶ πρὸς τί μάλιστ'
 ἀσκητέον.
 δ'. Πρὸς τ' ἀκόσμως ἐν δεῦρῳ παρουδᾶντα.
 ε'. Πρὸς τοὺς διὰ νόσον πλάττομενους.
 ς'. Σποράδην πινῶ.
 ζ'. Πρὸς τ' διορθωτικῷ τῷ ἐλβεδέρων πόλεων
 ἰδικούρειον ὄντα.
 η'. Πῶς πρὸς τὰς φαντασίας γυμνασέον.
 θ'. Πρὸς πῖνα ῥήτορα ἀνιόντα εἰς ῥώμην ὡδὶ
 δίκη.
 ι'. Σποράδην πινῶ.
 ια'. Πόρι ἀσκήσεως.
 ιβ'. Τί ἐρημία , Ἐ ποῖος ἔρημος.
 ιγ'. Σποράδην πινῶ.
 ιδ'. Ὅτι δεῖ πόδεσκεμμένως ἐρχεσθαι ἐφ' ἑκάστα.
 ιε'. Ὅτι βλῆθῶς δεῖ συγκαθίεναι εἰς συμπε-
 ριφοράν.

εζ'. Πόρι προνοίας.

εζ'. Ὅτι οὐ δεῖ πρὸς τὰς ἀγγελίας ταράσσεσθαι.

εη'. Τίς σάσις ἰδιώτου & φιλοσόφου.

εθ'. Ὅτι ἄρ' πάντων τῶν ἐκτὸς ὅστις ὠφελεῖται.

κ'. Πρὸς τοὺς βυκόλως ἡδὲ τὸ σοφιστεῖν ἐρχο-
μένοις.

κα'. Πόρι κυλισμοῦ.

κβ'. Πρὸς τοὺς ἀναγνώσκοντας & διαλεγόμε-
νοις ἡδὲ διεικτικῶς.

κγ'. Πόρι τῶ μὴ δεῖν προσαῆχειν τοῖς ἐκ ἐφ' ἡ-
μῶν.

κδ'. Πρὸς τοὺς ἀποπίπτοντας ὡς προέδεντο.

κε'. Πρὸς τοὺς πλὴν ἀπορίαν δεδικότας.

Πόρι καλλῶ

ΠΕΡΙ ΚΑΛΩ-
πομου.

α.

ΕΙΣΙΟΝΤΟΣ υνός πρὸς αὐτὸν νεανίσκου
 ῥητορικοῦ περὶ ὁργῶν τῶν ἡσκημένων τινὶ κό-
 μῃ, ἔτι τινὶ ἄλλῳ περὶ βολῶν κατὰ κοσμοῦτος.
 εἰπέ μοι ἔφη. εἰ οὐ δοκεῖ σοι κυῖες τ' εἶν' καλοί τι-
 νες ἔτι ποι, ἔτι οὕτω τῶν ἄλλων ζῶων ἔκαστον.
 δοκοῦσιν ἔφη. οὐκοῦν ἔτι ἀνδρωποὶ οἱ μὲν καλοὶ, οἱ
 δὲ αἰχροὶ; πῶς γὰρ οὐ. πότερον ἔτι κατὰ τὸ αὐτὸ
 ἔκαστα τούτων ἐν τῷ αὐτῷ γένει καλὰ προσαγο-
 ροῦμεν, ἢ ἰδίως ἔκαστον. οὕτω δ' ὅφει αὐτὸ, ἐπεὶ
 δὴ πρὸς ἄλλο μὲν ὁρῶμεν κυῖα πεφυκότα. πρὸς
 ἄλλο δ' ἵππον. πρὸς ἄλλο δ' εἰ οὕτω τύχει, ἀκ-
 δόνα. καθόλου μὲν ἔκαστος ἀποφινώσιν ἄρτις
 ἔκαστον, τῇ τε καὶ καλὸν εἶναι, ὅποτε κατὰ τινὶ
 αὐτῷ φύσιν κράτις ἔχει. ἐπεὶ δ' ἡ φύσις ἑκάστου
 διάφορος ὅστις, διαφόρως εἶναι μοι δοκεῖ ἔκαστον αὐ-
 τῶν καλόν. ἢ γὰρ οὐ; ὡμολόγη. ἔκοῦν ὅπερ κυῖα
 ποιεῖ καλόν, ἔτι ἵππον αἰχρόν. ὅπερ δ' ἵππον
 καλόν, τῷ τε κυῖα αἰχρόν. εἰ γε διάφοροι αἱ φύ-
 σεις εἰσὶν αὐτῶν. εἰκοι. καὶ γὰρ τὸ παγκρατῆς

S

οἶμαι

οἶμαι ποιῆν καλόν, τὸτο παλαιστὴρ οὐκ ἀγαθὸν
 ποιῆι. φρομέα δὲ καὶ γελοιότατον. καὶ ὁ πρὸς πεντα-
 θλίαν καλός, ὁ αὐτὸς ἔτος πρὸς πάλιν ἀνίσταται.
 ὅπως ἔφη. τί ἔρ ποιῆι ἄνθρωπος καλόν. ἢ ὅπερ τῶ
 γένει, καὶ κυῖα καὶ ἵππου; τὸ ἔφη. τί ἔρ ποιῆι κυ-
 να καλόν. ἢ ἀρετὴ ἢ κυῖος πρῶτος. τί ἵππου. ἢ ἀ-
 ρετὴ ἵππου πρῶτος. τί ἔρ ἄνθρωπος. μή ποθ' ἢ ἀ-
 ρετὴ ἢ ἀνδράποδος πρῶτος; καὶ σὺ ἔρ εἰ δέλφες κα-
 λὸς εἶν^{αι} νεανίσκος, τὸ ἐκπόνει, τὴν ἀρετὴν τὴν δὲ
 δραπικὴν. τίς δὲ ἔσται αὐτῇ. ὅρα τίνας αὐτὸς ἐ-
 παινεῖς, ὅταν δίχα πάθος τίνας ἐπαινῇς. πότρεα
 εἶς δικαίος, ἢ εἶς ἀδίκος. εἶς δικαίος. πότρεα
 εἶς σώφρωνας, ἢ εἶς ἀκολάστους. εἶς σώφρωνας.
 εἶς ἐγκρατεῖς δὲ ἢ εἶς ἀκρατεῖς. εἶς ἐγκρατεῖς.
 ἔκῃ τοιούτων τίνα ποιῶν σκεπτόμενος εἶπεν ὅτι καλόν
 ποιῆσαι. μέχρι δὲ δὴν τούτων ἀμελῆς, αἰσχρόν σε
 εἶν^{αι} ἀνάγκη, καὶ πάντα μηχανᾶσθαι ὥστε τὸ φαίνε-
 σθαι σε καλόν. εἰ δὲ θεὸς ἐκέλευε ἔχω σοι πῶς εἶπω,
 ἄρ τε γὰρ λέγω ἀφρονῶ, ἀνιάσω σε. Ἐξελθὼν,
 τάχα εἰδὲ φασελόσῃ. ἄρ τε μὴ λέγω, ὅρα δὲ ποιῆ-
 σω. ἢ σὺ μὲν ἔρχῃ πρὸς ἐμὲ ἀφελῆθαι μου, ἔρχομαι
 δὲ ἐκ ἀφελῆσω σε εἰς ἐμὲ. καὶ σὺ μὲν ὥς πρὸς φιλόσο-
 φον,

Φορ, ἐγὼ δ' ὕδερ ἐρῶ σοι ὡς φιλόσοφος. πῶς ὃ ἔ-
 μοι ὅτι πρὸς αὐτὸν σὲ γὰρ ποθεῖν δυνεπανόρθω-
 τον. ἀρ' ποθ' ὕδρην φρένας ἤης, βούλογας μοι ἐγ-
 καλέσῃς. τί εἶδερ ἐν ἐμοὶ ὁ Ἐπίκτητος, ἵνα βλέπω
 με τοιοῦτον εἰσερχόμενον πρὸς αὐτὸν οὕτως αἰ-
 χρῶς ἔχοντα, περιίδη. μηδέποτε μὴ ὃ ῥῆμα εἶπη.
 οὐτῶ μου ἀπέγνω; νέος ἔκ ἡμῃ; ἔκ ἡμῃ λόγου
 ἀκουστικός; πόσοι δ' ἄλλοι νέοι ἐφ' ἡλικίας πολ-
 λὰ τοιαῦτα διαμψτάνουσι. πινά ποτ' ἀκούω Πο-
 λέμωνα δὲ ἀκολαστοτάτου νεανίσκου ἱσχυέντῳ με-
 ταβολῇ μεταβαλεῖν. ἔσω. ἔκ ὧτό με Πολέμων-
 να ἔσεσθ. τί μ' ἐκόντῃ ἡλιμύατό με διορθῶσαι.
 τὰ μ' περιάμματα μου περιελείν. φιλέμενός με
 παῦσαι ἡλιμύατο. ἀλλὰ βλέπω με τίνος εἶπα
 ῥῆμα ἔχοντα, ἐσιώπα. ἐγὼ οὐ λέγω τίν' ὃ ὅτι γὰρ
 ῥῆμα τῷτο. σὺ δ' αὐτὸ ἐρεῖς τόθ' ὅταν εἰς σκευὴν
 ἔλθῃς. καὶ γνώσῃ οἷόν ὅτι. τίνες αὐτὸ ἡδιστὸν εἶναι.
 τῷτο μοι ὕδρην ἡ ἐγκαλῆς, τί ἔξω ἀπολογίσα-
 σθαι; ναί. ἀλλ' ἐρῶ καὶ οὐ πειθήσεται. τῷτο γὰρ Ἀ-
 πόλλωνι ἐπέειδεν ὁ Δαῖος; οὐκ ἀπελθὼν καὶ με-
 θυθεῖς, χαίρειν εἶπε τῷτο χρησμῷ; τί οὐκ παρὰ
 τῷτο οὐκ εἶπερ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων τὰς ἀληθείας

καί τοι ἐγὼ μὴ οὐκ οἶδα, οὐτ' εἰ παιδῆσθαι μοι, ὅτ' εἰ
 μή. ἐκείνος δ' ἀκριβέστατα ἠδὲ ὅτι ὁ παιδῆσεται.
 καὶ ὁμῶς εἶπε. διατί δ' εἶπε. τί ὃ Ἀπόλλων ἐστὶ.
 διατί δὲ χρησμάδει. διατί δ' ἥς ταύτην τῇ χώ-
 ραυ ἐαυτὸν κητετέταχερ. ὥς μάντις εἶναι καὶ
 πηγὴ τ' ἀληθείας. καὶ πρὸς αὐτὸν ἔρχεσθαι τοὺς
 ἐκ τ' οἴκου μούνης. διατί ὃ προχέγραπται ὃ γνῶθι
 σαυτὸν. μηδενὸς αὐτὸ νοοῦντος. Σωκράτης πάν-
 τας ἐπειθε δὲ προσιόντας ἐπιμελείαδ' ἐαυτῶν;
 οὐδὲ γὰρ χλίσον μέρους. ἀλλ' ὁμῶς ἐπειδὴ εἰς ταύ-
 την τῇ τάξις ἑσπὸς τ' θαυμάσιος, ὥς φησὶν αὐτὸς,
 κητετέταχθαι, μηκέτι δ' ἐλίπερ. ἀλλὰ καὶ πρὸς δὲ
 κησὰς τί λέγει. δὴ ἀφῆτε φησὶν ἡδὲ τούτοις, ἵνα
 μηκέτι ταῦτα πράσσω ἅ νυν, οὐκ δνέξομαι, οὐδὲ
 δνῆσω. ἀλλὰ Ἐ νέω καὶ πρεσβυτέρω, καὶ ἀπὸ
 αἰὲ τῷ ἐντυγχάνοντι προσελθὼν πείσομαι ταῦ-
 τα ἅ καὶ νυν πυνθάνομαι. πολὺ δὲ μάλιστα ὑμῶν
 φησὶ τῇ πολιτῶν, ὅτι ἐπ' ὑτέρω μου γένε' ἐσέ. οὐ-
 τὼ περίδρως εἰ ὡ Σωκράτες Ἐ πολυπράγμων;
 τί δέ σοι μέλει τί ποιῶμεν. οἶ' Ἐ λέγεις. κοινῶ-
 νός μου ὦρ Ἐ συγγενὴς, ἀμελείς σεαυτῷ, Ἐ τῇ πό-
 λει πρέχεις πολίτην κηκὸν καὶ τοῖς συγγενέσι συγγε-
 νῇ. καὶ

νῆ. Ἐ τοῖς γείτοσι γείτονα. σὺ ἔρ τις εἰ ἐνταῦθα.
 μέγα ὅστι γὰρ εἶπῃ ὅτι ἔτος εἰμι, ὧς δέ μοι μέλει ἀν-
 δρώπων, ἔδῃ γὰρ λείοντι γὰρ τυχεῖ βοῖ' διόρ πολὺ μᾶ-
 λον πῆναι αὐτῷ. ἀν δ' ὁ ταῦρος προσελθὼν ἀν-
 θισῆται, λέγει αὐτῷ ἄρ σοι δόξα. σὺ δὲ τίς εἶ. καὶ
 τί σοι μέλει. ἀνδρῶπε ἐν παντὶ γένει φνέται π-
 ῥαίρετον. ἐν βουσὶν. ἐν κυσὶν. ἐν μελίσσι. ἐν
 ἵπποις. μὴ δὴ λέγε τοῦτο ῥαίρετον, σὺ ἔρ τις εἶ. εἰ
 ἔμ', ἐρεῖ σοι φωνὴ πόδεσσι λαβόν. ἐγὼ εἰμι τοῖσ-
 ῶν, (οἱ) ἐν ἱματίῳ πορφύρεα. μὴ με ἀξίου ὁμοιοῦ
 εἶν τοῖς ἄλλοις. ἢ τῇ φύσει μου μέμφου. ὅτι με
 διαφέροντα πρὸς τοὺς ἄλλους ἐποίησε. τί οὐκ. ἐγὼ
 τοιοῦτ' ἔσθ' ; πόδεσσι. σὺ γὰρ τοιοῦτ' ἔσθ' οἷόν τ' ἀκούει
 τὰ ληθῆ; ὁφελει. ἀλλ' ὅμως ἐπεὶ περ κατεκρίθην
 πώγωνά ἔχει πολὺν, καὶ κρίβωνα, Ἐ σὺ εἰσέρχῃ
 πρὸς ἐμέως πρὸς φιλόσοφον, οὐ χρήσομαι σοὶ ὡ-
 μῶς οὐδ' ἀπογνωστικῶς. ἀλλ' ἐρῶ νεανίσκει. πῖνα
 θέλεις καλὸν ποιεῖν. γινώθι πρῶτον τίς εἶ. Ἐ ἔ-
 τω κόσμῳ σεαυτὸν. ἀνδρῶπος εἶ. τὸ το δ' ὅστι θνη-
 τὸν ζῶον. χρηστικὸν φαντασίῃς λογικῶς. γὰρ ἔσθ' λο-
 γικῶς, τί ὅστι. φύσει ὁμολογουμένως καὶ τελείως.
 τί οὐκ, ῥαίρετον ἔχεις γὰρ ζῶον; ἔ. γὰρ θνητὸν; ἔ.

ἢ χρητικὸν φαντασίαις; ἢ. ἢ λογικὸν ἔχεις ὁρα-
 ρετορ. τοῦτο κόσμει καὶ καλλώπει. τίς κόμην
 δ' ἄφες τῷ πλάσῃ ὥς αὐτὸς ἠδέλῃσιν. ἄγε τί
 νας ἄλλας ἔχεις προσηγορίας. δὴν ἔει, ἢ γυνή.
 δὴν ἄνδρα ἢ καλλώπει μὴ γυναῖκα. ἐκείνη φύ-
 σει λεία γέρονε καὶ στυφερῶ. καὶ ἔχει κρίχας πολ-
 λὰς, τέρας ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς τέρασιν ἐν ῥώμῃ δέκνυ-
 πα. τὸτο δ' ἐπ' ἀνδρός ὅτι τὸ μὴ ἔχει. καὶ μὲν
 φύσει μὴ ἔχει τέρας ἐστὶν. δὴ δ' αὐτὸς ἑαυτὸ ἐκ-
 κόπη ἔκ ἀποτίλλῃ, τί αὐτὸν ποιήσομεν, ποῦ αὐ-
 τὸν δειξομεν, καὶ τί προγράφομεν. δειξω ἡμῖν
 ἄνδρα ὃς δέλει μᾶλλον γυνὴ εἶναι ἢ δὴν ἄνδρα. ὁ δει-
 νοῦ διάματ' ὅ. οὐδὲς οὐχὶ δοῦμάσει τίς προ-
 γραφῇ; νῆ ἄρ' εἰς οἶμαι, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἡλλόμε-
 νοι οὐ περὶ κολουθῶντες ὅτι τὸτ' αὐτὸ ὅτι οὐ ποί-
 οῦσι, ποιοῦσιν; ἄνδρα πε. τί ἔχεις ἐγκαλῆσαι σου
 τῇ φύσει, ὅτι σε ἄνδρα ἐγέννησε; τί οὐκ, πάσας
 εἰλεῖ γυναῖκας γεννῆσαι; ἔτι δὴν ὁφελος ἡ τοῦ
 ἔκ κομῆσθαι. τίς δὴν ἐκομῆσθαι πάντες ἡσιν γυναῖ-
 μάπορ. καὶ ἀλλ' ἔκ ἀρέσθαι σοι ἢ * προγράμαπορ; ὅλον
 δ' ὅλον αὐτὸ ποίησιν ἄρον. τί ποτ' ἐκείνο ἢ αἰ-
 πορ τῇ κρίχῃ. ποίησιν εἰς ἅπαντι σα τὸν γυν-
 νῆκα.

ναῖκα. ἵνα μὴ πλανώμεθα. μὴ γὰρ μὲν ἡμῖσι ἀν-
 δρῶς, γὰρ δὲ ἡμῖσι γυναικός. τίνι δέ λεις ἀρέσαι.
 τοῖς γυναικαγίοις; ὥς ἀνὴρ αὐτοῖς ἀρεσόν. ναί. ἀλ-
 λά τοῖς λείοις χαίρουσιν. οὐκ ἀπάγξῃ; Ἐ εἰ τοῖς
 κιναιδοῖς ἐχειρόν, ἐγένου δὲ κιναιδος; τὸτό σοι
 γὰρ ἐργον ἐστίν; ἰδὲ τὸτό ἐχρυνήθης, ἵνα σοι αἱ γυ-
 ναῖκες αἱ ἀκόλαστοι χαίρωσι; τοιοῦτόν σε θῶμεν
 πολίτῳ Κορινθίῳ, καὶ οὕτω τύχη ἀσυνόμοι, ἢ
 ἐφίβαρχον, ἢ στρατηγόν, ἢ ἀγωνοδότην; ἄγε καὶ
 γαμήσας τίλλεσθαι μέλλεις; τίνι. καὶ ἰδὲ τί.
 καὶ παιδία ποιήσεις. εἴτα καὶ κείνα τιλλόμενα
 ἡμῖν ἐσάξεις εἰς τὸ πολίτευμα; καλὸς πολίτης
 καὶ βουλομένης καὶ ρήτωρ. τοιούτοις δεῖ νέους δι-
 χεῖν ἡμῖν φύνεσθαι καὶ ἀνατρέφεσθαι, * μὴ τοὺς * νή.
 θεοὺς σοι νεανίσκει. ἀλλ' ἀπαξ ἀκούσας τῶν λό-
 γων τούτων, ἀπελθὼν σαυτῷ εἰπέ. ταῦτά μοι
 Ἐπίκτητος ἐκ εἰρηκε. πόθεν γὰρ ἐκείνος. ἀλλὰ θεὸς
 τίς ποτ' οὐ μὲν δὲ ἐκείνου. οὐδὲ γὰρ δὲν ἐπ' ἡλθε
 Ἐπίκτητῳ ταῦτα εἰπεῖν, οὐκ εἰσθότι λέγειν πρὸς
 οὐδένα. ἄγε οὖν τῷ θεῷ περὶ θῶμεν, ἵνα μὴ θεο-
 χόλωτοι ὦμεν. οὐ. ἀλλ' ἀν' ἡμῶν κόραξ κραυγάζων
 σημαίνει σοι τί, ὅτι ὁ κόραξ ὅστις ὁ σημαίνων, ἀλλ'

ὁ θεὸς δὲ αὐτῷ. ἂν δὲ δὲ ἀνδρωπίνης φωνῆς ση-
 μαίνει τί τὸν ἀνθρώπου, οὐ ποιήσῃς λέγει σοι ταῦ-
 τα. ἵνα γνοῖς τίς διώκεται τοῦ δαιμονίου. ὅτι
 τοῖς μὲν οὕτως, τοῖς δὲ ἐκείνως σημαίνει. πρὸς ἃ τῶν
 μεγίστων καὶ κυριωτάτων, διὰ καλλιῶν ἀγγέλου
 σημαίνει. τί ὅστις ἄλλο ὁ λέγει ὁ ποιητής. ἐπεὶ οἱ
 προείπομεν ἡμεῖς, Ἑρμείας πέμφαντες εὐσκο-
 ποῦ ἀργυφόντι, μήτ' αὐτὸν κτείνῃς, μή τε μνάσ-
 θαι ἀκοίτην. ὁ Ἑρμῆς καταβὰς, ἔμελλεν αὐτῷ λέ-
 γειν ταῦτα. καὶ σοὶ ταῦτα λέγουσι νῦν οἱ θεοὶ Ἑρ-
 μείας πέμφαντες διάκτορος ἀργυφόντην. μὴ
 ἐρπεῖ. * ἐκρέφειν τὰ καλῶς ἔχοντα, μὴ δὲ περιόργαζε-
 θαι. ἀλλ' ἀφείναι τὸ ἀνδρα, ἀνδρα. τίς γυναικα,
 γυναικα. τὸ καλὸν ἀνθρώπου, ὡς καλὸν ἀνθρώ-
 που. τὸ αἰσχρὸν, ὡς ἀνθρώπου αἰσχρὸν. ὅτι οὐκ εἰ-
 κρέας. οὐδὲ κρίχες. ἀλλὰ προαίρεσις. ταῦτις δὲ
 οὐ καλὴ ποτ' ἐστὶ καλός. μέχρι δὲ νῦν οὐ το-
 μῶ σοι λέγειν ὅτι αἰσχρὸς εἶ. δοκεῖς γὰρ μοι πάν-
 τα θέλειν ἀκούσαι, ἢ τὸ το. ἀλλ' ὅρα τί λέγει Σω-
 κράτης ὅτι καλλίστω πάντων ὅτι ὡρασιότατος Ἀλ-
 κibiάδης. πειρῶ οὖν * καλῶς εἶναι. τί αὐτῷ λέγῃ.
 πλάσσει σοὺ τίς κόμη καὶ τίς πλάσσει τὰ σκέλη;
 μὴ γένοιτο.

μὴ γένοιτο. ἀλλὰ κόσμει σοῦ τιῶ προαίρεσιρ ἔξαι
 ρε τὰ φαῦλα δόγματα. ᾧ σωμάτιορ οὐὼ πῶς. ὡς
 πέφυκερ. ἄλλω τούτωρ ἐμέλκσερ, ἐκείνω ἰδιίρε
 ψορ. τί οὐὼ. ἀκάρταρ Δεῖ εἶν^{αι}; μὴ γένοιτο. ἀλλ'
 ὅς εἰ καὶ πέφυκας, τῷτο κάρταρ. ἀνδρα, ὡς ἀν-
 δρα κάρταριορ εἶν^{αι}. γυναῖκα, ὡς γυναῖκα. παιδίορ,
 ὡς παιδίορ. οὐ. ἀλλὰ καὶ τὸ λέοντ^{ος} ἐκτίλλομερ
 τιῶ κόμηρ, ἵνα μὴ ἀκάρταρ ᾖ. καὶ τῷ ἀλεκρυό-
 νος τὸρ λόφορ. Δεῖ γὰρ καὶ τῷτορ κάρταριορ εἶναι.
 ἀλλ' ὡς ἀλεκρυόνα. καὶ ἐκείνορ ὡς λέοντα. καὶ τὸρ
 κυνηγετικὸρ κῆρ, ὡς κυνηγετικὸρ.

Πορὶ τῷ τίνα ἀσκεῖσθαι Δεῖ γὰρ προκό-
 ψαντα. Ἐπὶ τῷ κυριωτάτωρ
 ἀμελοῦμερ. β'.

Ρεῖς εἰσι τόποι ποδὶ ὅς ἀσκηθῆναι Δεῖ, τ'
 Τ ἐσόμενορ καλὸρ καὶ ἀγαθὸρ. ὁ ποδὶ τὰς
 ὀρέξεις Ἐ τὰς ἐκκλίσεις. ἵνα μὴ τ' ὀρε-
 γόμενος ἀποτυγχάνῃ, μὴ τ' ἐκκλίνωρ περιπίπῃ.
 ὁ ποδὶ τὰς ὁρμάς καὶ ἀφορμάς. καὶ ἀπῶς ὁ ποδὶ γὰρ
 κατῆκορ. ἵνα τάξῃ. ἵνα βυλογίως. ἵνα μὴ ἀμε-
 λῶς. κρίτος ὅστιρ ὁ ποδὶ τιῶ δνεξαπατησίαν καὶ
 δνεικαλιότητα.

δυνεικαυότητα. κὴ ὅλως ὁ πόδες τὰς συγκυταθείσας.
 τούτω κυριώτατος, κὴ μάλιστα ἐπείγων ὅστις ὁ πόδες
 τὰ πάθη. πάθος γὰρ ἄλλως ἔγινετο, εἰ μὴ ὁρέξεως
 ἀποτυγχανούσης ἢ ἐκκλίσεως περιπιπνύουσης. ὅ-
 τος ὅστις ὁ ταραχὰς, θορύβοις, ἀτυχίας, ὁ δις-
 χίας ἰδιφέρων. ὁ πένθη, οἰμωγὰς, φθόνοις, ὁ φθα-
 νερόν, ὁ ζηλοτύποις ποιῶν. δι' ὧν οὐδ' ἀκούσκει
 λόγον διωάμεθα. Διότι τὸς ὅστις ὁ πόδες γὰρ κατὰ
 κοινὸν. ὅστις γὰρ με εἶναι ἀπαθῆ ὡς ἀνδριάντα. ἀλ-
 λὰ τὰς χεῖρας τηρουῦν τὰς φυσικὰς καὶ ἰδιθί-
 τοις, ὡς δὲ σεβῆ. ὡς ὑιόρ. ὡς ἀδελφόν. ὡς πατέρα.
 ὡς πολίτην. κρίτος ὅστις ὁ ἥδη τοῖς προκόπτουσιν
 ἰδιφάλλων. ὁ πόδες τὴν αὐτῶν τούτων ἀσφάλει-
 ας. ἵνα μὴδ' ἐν ὑπνοῖς λάθῃ τις ἀνεξέταστος πρὲλ-
 θούσα φαντασία. μὴδ' ἐν οἰνώσει. μὴδ' μελαγχ-
 λῶντος. ἥτοι ὑπὸ ἡμᾶς φησὶν ὅστις. οἱ ὅτι νυκτὶ φιλό-
 σοφοι ἀφέντες τὸ πρῶτον τίποτ' ἢ τὸ διότι, ὅτι
 καταγίνονται πόδες τὸ κρίτον. μεταπίπτοντας ἡρώ-
 τηται. περαινόντας ὑπερδαιτικούς. ψευδομαίους.
 Δεῖ γὰρ φησὶ ὅτι ἐν ταῖς ὑλαῖς ταύταις γενόμε-
 νοι, διαφυλάξαι γὰρ ἀνεξαπάτητον. τίνα τὸ καλὸν
 κὴ ἀγαθόν. σὺ ὅτι τὸ λείπει. τὰς ἄλλας ἐκπεπύνη

κας. πόδι κερμάτιον ἀνεξαπάτητος εἶ. ἐὰν ἴδῃς κο-
 ράσιον καλόν, ἀντέχεις τῇ φαντασίᾳ. ἀνὲς γεί-
 τωρ σου κληρονομίῃ, ὃ δάκνη. νυῦ ὕδερ ἄλλο σοι
 λείπει, ἢ ἀμεταπίωσίᾳ. τάλας. αἰ τὰ τὰντα φρέ-
 μωρ μανθάνεις, καὶ ἀγωνιῶρ μή τις σου κατὰφρονή-
 σῃ. καὶ πυνθανόμενος μή τις τί πόδι σου λέγῃ. καὶ
 τις ἐλθὼρ εἶπῃ σοι. ὅτι λόγου γνομείου τις ἀρι-
 στός ὅστις τῇ φιλοσοφίᾳ, πρῶρ τις ἐλεγεῖρ ὅτι εἰς
 φιλόσοφος ὁ Δεῖνα. γέρονός σου τὸ ψυχρόριον ἀντί-
 δακτυλίας δίπνηχ. ἀνὲς δ' ἄλλος πρῶρ εἶπῃ ὅ-
 δερ εἰρηκας. ὅκ ἐσιρ ἀξιὸρ τὸ Δεῖνος ἀκροάσθ, τί
 γὰρ οἶδε. τὰς πρώτας ἀφορμὰς ἔχει, πλεὸρ δ' οὐ-
 θέρ. ὁρῶντας ὡχρίκας διθύς. κέκραγας. ἐγὼ αὐ-
 τῷ δείξω τίς εἰμι, ὅτι μέγας φιλόσοφος. βλέπε
 ὁρῶντας αὐτῶρ τούτῳρ τί δέλφς ὁρῶντας ἀλλῶρ δείξαι. οὐκ
 οἶδας ὅτι Διογένης τῇ σοφιστῶρ τινα οὕτως ἐδίδ-
 ξερ ἐκτείνας τὸ μέσον δάκτυλον; εἶτα ἐκμανέτος
 αὐτῷ, οὗ τὸς ὅστις ἐφῆ ὁ Δεῖνα. ἐδείξα ὑμῖρ αὐτόρ.
 ἄνθρωπος γὰρ δακτύλῳ ὃ δέικνυται ὡς λίθος ἢ ὡς
 ξύλον. ἀλλὰ ὅταν τις τὰ δόγματα αὐτῷ δείξῃ, τό-
 τε αὐτῷ ὡς ἄνθρωπος ἐδέξε. βλέπαμερ καὶ σὺ τὰ
 δόγματα. μή γὰρ ὃ δὴλόρ ὅστις ὅτι σὺ τῇ προαίρε-
 σιν τῷ

σιρ πῶ σαι τ' οὐδενὶ τίθεσαι, ἔξω δ' βλέπεις εἰς
 τὰ ἀπροαίρετα. τί ἐρεῖς ὁ δαῖνα. καὶ τίς εἶναι δό-
 ξης; φιλόλογος; εἰ κρύσιππος δ' ἐγγύς, ἢ Ἀν-
 τίπατρος; εἰ μὲν γὰρ κὴ Ἀρχέδημος, ἀπέχεις ἀπαν-
 τα. τί ἐπὶ ἀγωνιάς; μὴ οὐ δαίξεις ἡμῖν τίς εἶ. Δέ-
 λεις σοι εἶπω, τίνα ἡμῖν ἐδειξας, ἄνθρωπος πα-
 ριόντα. ταπεινός. μεμφίμοιρος. ὀξύθυμος. δολός.
 πάντα μεμφόμενος. πᾶσι ἐγκαλοῦντα. μηδέ πο-
 τε ἡσυχίαν ἄγοντα. πέρι πόρον. ταῦτα ἡμῖν ἐδει-
 ξας. ἀπελθε νῦν ὅτι δ' ἀναγίνωσκε Ἀρχέδημος. εἶ-
 τα μὲν δὲν κατὰ πέσιν καὶ ψοφίῃσιν, ἀπέθανες. τοιού-
 τος γὰρ σε μένει δάνατος, οἷον κὴ τ' ἴνα ποτ' ἐκεί-
 νος τ' Κρίνιρ. κὴ ἐκεῖνος μέγα ἐφρόνει ὅτι ἐνόει Ἀρ-
 χέδημος. τάλας. οὐ δέλεις ἀφείναι ταῦτα τὰ μη-
 δὲρ πρὸς σέ; πρέπει ταῦτα τοῖς διωαμένοις διί-
 χα ταραχῆς αὐτὰ μακράνδρ. οἷς ἔξεσιρ εἰπεῖν. ἐκ
 ὀργίζομαι. ἐ λυποῦμαι. ἐ φθονῶ. οὐ κωλύομαι.
 οὐκ ἀναγκάζομαι. τί μοι λοιπός. βίχολῶ. ὕσ-
 χιαν ἄγω. ἰδῶμερ πῶς πῶδε τὰς μεταπῶσας τῶν
 λόγων δαῖ ἀναστέφεται. ἰδῶμερ πῶς ὑπόδεσιν
 τις λαβὼν, εἰς οὐδὲρ ἄτοπος ἀπαχθίσεται. ἐκεί-
 νος ὅτι ταῦτα. τοῖς δ' παθεῖσι προσέειπε, πῦρ καὶ ἄν-
 ῥις,

ἀριστῶν, δὲν οὕτω τύχη καὶ ἄδειρ, καὶ ὀρχεῖσθαι.
βυθίζομένον δὲ τῷ πλοίου, σὺ μοι πρὲλθῶν ἐπαί-
ρεις τοὺς Σιφάροισι. εἶδος αἰλουῦ, ὃς ὄσι φάρος. ἐπὶ
δὲ εἶδος Ἀμεσφορέως.

Τίς ὕλη τῷ ἀγαθοῦ. καὶ πρὸς τί
μάλιστα ἀσκητέον. γ'.

Δη τῷ καλοῦ ὁ ἀγαθὸς, τὸ ἴδιον ἡγεμο-
νικόν. τὸ σῶμα δὲ ἱατρῶν καὶ ἀπαλείπτει.
ὁ ἀγρὸς, γεωργῶν ὕλη. ἔργον δὲ καλοῦ
ὁ ἀγαθὸς, τὸ χρῆσθαι ταῖς φαντασίαις κατὰ φύ-
σιν. πέφυκε ὃ πᾶσα ψυχὴ ὡς ὁ δὲ τῷ ἀληθεῖ ἐπι-
νόειν, πρὸς τὸ ψεύδος ἀνανδύειν, πρὸς τὸ ἀδύλον
ἐπέχειν, οὕτω πρὸς μὲν τὸ ἀγαθὸν ὀρεκτικῶς κινεῖ-
σθαι, πρὸς ὃ τὸ κακὸν ἐκκλητικῶς. πρὸς ὃ τὸ μήτ'
ἀγαθὸν μήτε κακόν, οὐδετέρως. ὥς γὰρ τὸ τῷ Καί-
σαρος νόμισμα οὐκ ἔξεστιν ἀποδοκιμάσαι τῷ ἔρα-
πεζίτη, οὐ ὃ τῷ λαχανοπώλῃ, ἀλλ' ὃν δειξῆς,
δέλει οὐ δέλει, προέσθαι αὐτὸν δεῖν τὸ δύντ' αὐ-
τῷ πωλούμενον. οὕτως ἔχει καὶ ἡδὲ τῇ ψυχῇ. τὸ
ἀγαθὸν φανερὸν, βέβαιον ἐκίνησεν ἐφ' αὐτὸ, τὸ κακὸν
ἀφ' αὐτοῦ. ἐδέποτε δὲ ἀγαθὸς φαντασίαν * εὐδὲν * εὐαργῆ
ἀποδο

ἀποδοκιμάσει ψυχὴν, οὐ μᾶλλον ἢ τὸ καίσαρος νό-
 μισμα. εὐδερ ἐξήρτηται πᾶσα κίνησις καὶ ἀνδρώ-
 που καὶ θεοῦ. διαττο πάσης οἰκειότητος προκρίνε-
 ται τὸ ἀγαθόν. οὐδὲρ ἐμοὶ ἔστι πατρί. ἀλλὰ θεῷ
 ἀγαθῷ. οὕτως εἰ σκληρός. οὕτω γὰρ πέφυκα. τὸ τὸ
 μοι τὸ νόμισμα δέδωκεν ὁ θεός. διαττο εἰ τὸ καλὸν
 καὶ δικαίον τὸ ἀγαθόν ἑτερόν ὄζει, οἴχεται ἔστι πατὴρ
 καὶ ἀδελφός, καὶ πατρίς, ἔστι πάντα τὰ πράγμα-
 τα. ἀλλ' ἐγὼ τὸ ἐμὸν ἀγαθὸν ὑπερίδω, ἵνα σὺ χάρις,
 καὶ παραχωρήσω σοι; ἀντί τίνος. πατὴρ σου εἰ-
 μί; ἀλλ' οὐκ ἀγαθόν. ἀδελφός σου εἰμί. ἀλλ' οὐκ
 ἀγαθόν. ἐὰν δ' ἐν ὀρθῇ προκρίεσθ' ὥμερ αὐτὸ τη-
 ρεῖν τὰς χάσεις, ἀγαθὸν γίνεται. καὶ λοιπὸν ὁ τῷ
 ἐκτὸς πινῶν ἐκχωρῶν, οὗτος τῷ ἀγαθοῦ τυγχά-
 νει. αἶρει τὰ χρήματα ὁ πατὴρ. ἀλλ' οὐ βλάβη.
 ἔξει τὸ πλεόν τῷ ἀγροῦ ὅσον καὶ θέλει. μή τι ἔρ-
 τῷ αἰδήμονος; μή τι τὸ πσοῦ; μή τι τὸ φιλαδέλ-
 φου; ἐκ ταύτης γὰρ τὸ οὐσίας, τίς διώκεται ἐκβα-
 λῶν, οὐ δ' ὁ ζῶν. ἔδωκε γὰρ ἡδέλκεσιν. ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ
 αὐτὸ ἐποίησε. καὶ ἔδωκεν οἷον εἶχερ αὐτός, ἀκόλυ-
 τος. ἀνανάγκαστος. ἀπαράποδιστος. ὅταν ἔρ' ἄλ-
 λοῦ ἄλλο τὸ νόμισμα ἢ ἐκείνός τις δείξας, ἔχει τὸ
 δὲντ' αὐτῷ

ἀντ' αὐτῷ πιπρασκόμενον, ἐλήλυθε εἰς τὴν ἐ-
 πρχαν κλέπτῃς. ἀνθύπατος τίνι νομίματι χρῆ-
 ται ἀργυρίῳ. λέεισιν ὅτι ἀπόφερε ὁ δέλεος. ἐλήλυ-
 θε μοι χῶς. τίνι νομίματι χρῆται. κορασίδι οἷς. λά-
 βε φησὶ τὸ νόμισμα ὅτι πώλησόν μοι τὸ πρᾶγμα-
 λιον. δὸς καὶ ἀγόραζε. ἄλλος πάλιν παιδάριον ἑαυτοῦ
 δακε. δὸς αὐτῷ τὸ νόμισμα καὶ λάβε ὁ δέλεος.
 ἄλλος φιλόθεος. δὸς ἱππᾶριον καλὸν ἢ κινώ-
 ριον, οἰμαζῶν καὶ σένων πωλήσει ἀντ' αὐτῷ ὁ δέ-
 λειος. ἄλλος γὰρ αὐτὸν ἀναγκάζει ἑσώδερ, ὁ δὲ νό-
 μισμα τῷ το τεταχῶς. πρὸς τῷ το μάλισα ὅτι εἶδος
 αὐτὸν γυμνασέον. βίβλιν ὁρθρὰν προσελθών, ὃν δὲν
 ἴδῃς, ὃν δὲν ἀκούσῃς, ὁρᾷς. ἀποκρίνου ὡς πρὸς
 ἐρώτημα, τί εἶδες καλὸν ἢ καλὴν. ἔπαγε τὸν κα-
 νόνα. ἀπροαίρετον, ἢ προαιρετικόν. ἀπροαίρετον.
 αἶρε ἔξω. τί εἶδες * πενθῶν ἰδιὸν τέκνον τελευτή. * πενθου
 παγε τὸν κανόνα. ὁ θάνατός ἐστιν ἀπροαίρετον.
 αἶρε ἐκ τοῦ μέσου. ἀπκύνθησέ σοι ὕπατ. ὅτι ἔπαγε
 τὸν κανόνα. ὕπατ εἰς ποῖον τί ἐστίν. ἀπροαίρετον
 ἢ προαιρετικόν. ἀπροαίρετον. αἶρε καὶ τῷ το. οὐκ
 ἐστὶ δόμιμον. ἀπόβαλε. οὐδὲν πρὸς σέ. καὶ τῷ το
 εἰ ἐποιῶμεν καὶ πρὸς τῷ το ἡσκούμεθα καὶ ἡμέ-
 ραν δὲ

ραυρ ὅρ' ὁρ' οὐ μέλει νυκτὸς, ἐγένετο ἄρ τι νῆσος
 θεός. νυκτὶ δ' ὁρ' οὐ μέλει νυκτὸς, ἐγένετο ἄρ τι νῆσος
 τες λαμβανόμεθα. καὶ μόνον, εἴπερ ἄρα ἐν τῇ χο-
 λῇ μικρόν τι διεγρόμεθα, ὅτ' ὁρ' οὐ μέλει νυκτὸς, ἐγένετο ἄρ τι νῆσος
 μερ πενθοῦντα λέγομεν, ἀπώλετο. ἀν' ὅπου, μα-
 κάριος. ἀν' ὅπου, μακάριος. ἀν' ὅπου, μακάριος. ἀν' ὅπου, μακάριος.
 ἀθλῖος. οὐκ ἔχει πόδες φάγη. ταῦτ' οὐκ ἐκκόπη
 δεῖ τὰ πονηρὰ δόγματα. πᾶσι τὰ τοιαῦτα ἀφ' ὧν.
 τί γὰρ ὅτι καὶ κλαίει. ὅτι οἰμώζει. δόγμα. τί δυ-
 συχία. δόγμα. τί σάσις. τί διχνοία. τί μέμφει.
 τί κατηγορία. τί ἀσέβεια. τί φλυαρία. ταῦτα
 πάντα δόγματα ὅτι. ὅτι ἄλλο οὐδὲν. καὶ δόγματα
 πᾶσι τῶν ἀπροαυρέτων, ὡς ὄντων ἀγαθῶν καὶ κα-
 κῶν. ταῦτά τις ἰδὼν τὰ προαυρέτικα μεταδέτω,
 καὶ γὰρ αὐτὸν ἐγγυῶμαι ὅτι βίβησιν, ὡς ἀν' ἔχῃ
 τὰ πᾶσι αὐτὸν. οἷον ὅτι ἡ λεκάνη τῷ ὕδατος, τοιοῦ-
 τον ἡ ψυχή. οἷον ἡ αὐγὴ ἡ προαυρίπουσα τῷ ὕδατι,
 τοιοῦτον αἱ φαντασίαι. ὅταν ἔρ τοῦ ὕδατος κινήθῃ, οὐ
 καὶ ἡ ὅτι ἡ αὐγὴ κινεῖται, οὐ μόνον κινεῖται. καὶ
 ὅταν τοίνυν σκοπῇ τις, οὐχ αἱ τέχναι καὶ αἱ
 ἀρεταὶ συγχέονται. ἀλλὰ τὸ πνῶμα ἐφ' οὗ εἰσι.
 καὶ τὰς ἀντιθέσεις, καὶ τὰς ἀντιθέσεις.

ὅταν εἰσέρχῃ εἰς τὸ δέασρον, ὅτι κανὼρ εἰσέρχῃ, καὶ
 πρῶτον πρῶτον τοῖς ἄλλοις, πῶς αὐτοὺς δεῖ θεωρεῖν.
 τί οὖν σε λοιδόρου; ὅτι πᾶς ἄνθρωπος μισεῖ τὸ
 ἐμποδίζον. ἐκεῖνοι σε φανασθῆναι ἡδελον τὸν δεῖ
 να. σὺ ἔτδρον. ἐκεῖνοί σοι ἐνεπόδιζον. ὧς σὺ ἐκεί-
 νοις. σὺ δὲ βρίσκου ἰσχυρότερος. ἐκεῖνοι δ' ἐδωῶντο
 ἐποίουν. ἐλοιδόρου τὸ ἐμποδίζον. τί οὖν δέλεις.
 ἵνα σὺ μὲν ποιῇς ὃ δέλεις, ἐκεῖνοι μὴ δ' εἰπωσιν ἅ
 δέλουσι; καὶ τί θαυμαστόν. οἱ γεωργοὶ τὸν Δία ὃ
 λοιδροῦσιν ὅταν ἐμποδίζωνται ὑπ' αὐτοῦ; οἱ
 ναῦται οὐ λοιδροῦσι; τὸν Κάισαρα πάνοντα λοι-
 δροῦντες; τί οὖν. οὐ γινώσκει ὁ Ζεὺς; τῷ Κάισα-
 ρι ὅκ' ἀπαγρέλλονται τὰ λεγόμενα; τί ἔρ ποιεῖ.
 οἶδερ' ὅτι δὴ πάντας τοὺς λοιδροῦντας κολάζῃ,
 οὐχ ἕξει πίνων ἄρξει. τί οὖν ἐλεῖ φερχόμενον ἢ
 τὸ δέασρον τῷ το εἰπεῖν, ἄγε ἵνα σώφρων σε φανω-
 θῇ; ἀλλ' ἐκεῖνο. ἄγε ἵνα τηρήσω πλὴν ἐμαυτῷ προαί-
 ρεσιν ὑπὲρ ταύτης τῆς ὕλης κατὰ φύσιν ἔχουσιν.
 ἐμοὶ πρ' ἐμὲ φίλτερος οὐδεὶς. γελοῖον ἔρ' ἵν' ἄλ-
 λος νικήσῃ κωμῶδῳ, ἐμὲ βλάπτειν. τίνα οὖν
 δέλω νικήσαι. τὸν νικῶντα. καὶ οὕτως αἰεὶ νικήσω
 ὃν δέλω. ἀλλὰ δέλω σε φανασθῆναι σώφρονα. ἐν
 οἴκῳ

οἶκῳ ὅσοις θέλεις ἀγῶνας ἀγωνίῃς ἀνακλήρου αὐ-
τὸν νέμεα. πύθια. ἰσθμια. ὀλύμπια. ἐν φανερίῳ
δὲ μὴ πλεονέκτει, μή δ' * ὑφάρπαλε τὸ κοινόν. * ὑφάρ-
ει δὲ μή, ἀνέχου λοιδορούμενος. ὥς ὅταν ταυτὰ
ποιῇς τοῖς πολλοῖς ἕως ἴσους ἐκείνοις καὶ διὰ τὸ σκυ-
τὸν.

Πρὸς τοὺς διὰ νόσον πλάττομένους. ε'.

Ν Οὐδὲ φησὶν ἐνθάδε, καὶ βούλομαι ἀπέναι
εἰς οἶκον. ἐν οἶκῳ γὰρ ἀνοσος ἦς σὺ. ἔσκο-
πεῖς εἰ τι ποιεῖς ἐνθάδε τῇν πρὸς τὴν

προαίρεσιν τὴν σκευὴν φερόντων, ἢ ἐπανορθωθῇ;
εἰ μὲν γὰρ μηδὲρ ἀνύεις, περισπῶς καὶ ἡλθες. ἀπὸ δι-
ῶδι μελοῦ τῇν ἐν οἶκῳ. εἰ γὰρ μὴ δυνάταί σου τὸ
ἡγεμονικὸν χεῖρ κατὰ φύσιν, τὸ γὰρ ἀγρίδιον δυ-
νήσεται. τότε κερμάτιον αὐξήσεις. τὸν πατὴρα
μηροκομίσεις. ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστραφῇ. ἀρξῇς
κακὸς κακῶς. τί ποτε ποιήσεις τῇν ἐξῆς. εἰ δὲ πα-
ρακολουθεῖς σκευῇ ὅτι ἀποβάλλεις πινὰ δόγμα-
τα φαῦλα, ὅ ἀλλὰ δύντ' αὐτῶν ἀναλαμβάνεις,
καὶ τὴν σκευὴν σάσιν μετατέθεικας ἀπὸ τῇν ἀ-
προαίρετων ἢ τὰ προαιρετικά. καὶ ποτ' εἴπῃς
οἶμοι, οὐ λέγεις διὰ τὸ πατὴρα, διὰ τὸν ἀδελφόν,

ἀλλὰ δι' ἐμέ. ὅτι ὑπολογίζῃ νόσον. οὐκ οἶδας ὅτι
 καὶ νόσος καὶ θάνατος καταλαβείρ ἡμᾶς ὀφείλουσι;
 τί ποιοῦντας; ἄρ γεωργὸν γεωργοῦντα κατα-
 λαμβάνουσι. τὸ ναυικὸν πλέοντα. σὺ τί θέλεις
 ποῖωρ καταληφθῆναι. τί ποτε μὲν γὰρ πιῶντά σε
 δεῖ καταληφθῆναι, ἢ τί ἔχεις τούτου κρείσσον
 ποῖωρ καταληφθῆναι, ποίει ἐκείνο. ἐμοὶ μὲν γὰρ κα-
 ταληφθῆναι γένοιτο, μηδενὸς ἄλλου ἡδμελουμέ-
 νω, ἢ τὸ προαιρέσεως τὸ ἐμῆς. ἢ ἀπαθής. ἢ ἀνώ-
 λυτος. ἢ * ἀνάγκηστος. ἢ ἐλδίδερος. ταῦτα ἡδι-
 τηδύωρ θέλω δῦρεθῆναι. ἢ εἰπεῖρ διώωμαι τῷ
 θεῷ, μή τι πῆρέβην σου τὰς ἐντολάς; μή τι πρὸς
 ἄλλα ἐχρησάμην ταῖς ἀφορμαῖς ἃς ἔδωκας; μή
 τι ταῖς αἰσθήσεσιν ἄλλως; μή τι ταῖς προλήφε-
 σι; μή τι σοί ποτ' ἐνεκάλεσα; μή τι ἐμεμφάμην
 σοῦ τιῶ διοίκησιν; ἐνόησα ὅτι ἠδέλυσας. καὶ οἱ
 ἄλλοι. ἀλλ' ἐγὼ ἐκώρ. πένης ἐγενόμην σοῦ θέλον-
 τος. ἀλλὰ χαίρω. ἐκ ἡρξᾶ. ὅτι σὺ οὐκ ἠδέλυσ-
 σας. οὐδέ ποτ' ἐπεθύμησα ἀρχῆς. μή τί με τούτου
 ἐνεκα συγνότῃρον εἶδες; μή οὐ προσήλθον σοι πο-
 τὲ φαιδρῶ τοῦ προσώπῳ ἔτοιμος εἶ τι ἡδιδάσ-
 σεις; εἴ τι σημαίνεις; νυνὶ με θέλεις ἀπελθεῖρ ἐκ
 τῆς

τῆς πανηγύρεως ; ἀπείμι . χάρις σοι ἔχω πάσαι,
 ὅτι ἡξίωσάς με συμπανηγυρίσαι σοι . καὶ ἰδεῖν ἔργα
 τὰ σὰ καὶ τῇ διοικήσει σου συμπαρακολουθήσαι
 σοι . ταῦτά με ἐνθυμούμενον , ταῦτα γράφοντα,
 ταῦτα ἀναγνώσκοντα κατὰ λάβοι ὁ δάνατ' ὅ .
 ἀλλ' ἡ μήτηρ μου τινὲ κεφαλὴν νοσοῦντος ἐκρα-
 τήσει . ἀπιδι βίνω πρὸς τινὲ μητρὰ . ἄξι' ὅ . ὅ
 εἰ τινὲ κεφαλὴν κρανόμενος νοσεῖν . ἀλλ' ἰδὲ
 κλιναρίου κομφοῦ ἐν οἴκῳ κατεκείμεν . ἀπιδί σου
 ἰδὲ τὸ κλινάριον , ἡ ὑγιαίνων ἄξιος εἰ ἰδὲ τοιού-
 του κατακείαθ' . μὴ βίνω ἀπόλλυε ἃ διώσκει ἐ-
 κεῖ ποιεῖν . ἀλλ' ὁ Σωκράτης τί λέγει ; ὥσπερ
 ἄλλος τις φησὶ χαίρει τὸν ἀγρόν τὸν αὐτὸ ποιεῖν
 κρείσσονα , ἄλλος τ' ἵππον , οὕτως ἐγὼ καὶ ἡμέ-
 ραν χαίρω πρὸς ἀκολουθῶν ἐμαυτῷ βελτίονι γινο-
 μένῳ . πρὸς τί . μή τι πρὸς λεξείδεια ; ἀνδρῶ πε-
 διφήμει . μή τι πρὸς θεωρημάτια ; τί ποιεῖς . καὶ
 μὴ οὐ βλέπω τί ὅστις ἄλλο πρὸς ὃ ἀχολουῖται
 οἱ φιλόσοφοι . οὐδὲρ σοι δοκεῖ εἶναι τὸ μηδέποτε
 ἐγκαλέσαι τινί ; μὴ θεῶ , μὴ ἀνδράπων ; μὴ μέ-
 γαλας μηδένα ; τὸ αὐτὸ πρόσωπον αἰεὶ καὶ ἐκφέ-
 ρειν καὶ εἰσφέρειν ; ταῦτα ἰὼν ἃ ἡλεῖ Σωκράτης καὶ

ὁμῶς οὐδέποτε εἶπερ ὅτι οἶδέ τι ἢ διδάσκει. εἰ δέ τις λεξείδια ἢ τῆ ἢ θεωρημάτια, ἀπῆγε πρὸς Πρωταγόραν, πρὸς Ἰππίαρ. Ἐ γὰρ εἰ λάχανά τις ζητῶν ἐλήλυθε, πρὸς τὸν κηπουρὸν ἀνὰ αὐτὸν ἀπῆγαγε. τίς οὐκ ὑμῶν ἔχει ταύτην πλὴν ἰδιωτοῦ. ἐπεὶ τοι εἰ ἔχετε, καὶ εὐνοεῖτε ἀνὰ ἡδέως, Ἐπεινάτε, Ἐ ἀπεθνήσκετε. εἰ τις ὑμῶν ἡγάδη κορασίῃ κομφεῖν, οἶδερ ὅτι ἀληθῆ λέγω.

Σποράδην λινά.

ς'.

Π Ὑθομνίου δὲ πινος τῆν νιῦ μᾶλλον ἐκπεποννημνίου τὸ λόγον, πύττορον μείζονες προκοπαὶ ἦσαν. κατὰ τί ἔφη ἐκπεπόνηται. Ἐ κατὰ τί μείζονας αἱ προκοπαὶ τότε ἦσαν. καθὸ γὰρ νιῦ ἐκπεπόνηται, κατὰ τὸ Ἐ προκοπαὶ νιῦ βίεθθήσονται. καὶ νιῦ μὴ ὥς συλλογισμοὺς ἀναλύει ἐκπεπόνηται. καὶ προκοπαὶ γίνονται. Ἰστέ δ' ὥς τὸ ἡγεμονικὸν κατὰ φύσιν ἔχει τηρεῖν, Ἐ βίεπονείτο Ἐ προκοπαὶ ἦσαν. μὴ οὐκ ἐνάλιασε μὴ ὅς ζήτῃ ὅταρ ἄλλο ἐκπονῆς, ἐν ἄλλω προκόπτει. ἀλλ' ἴδε εἰ τις ἡμῶν πρὸς τοῦτω ὥρ ὥς καὶ κατὰ φύσιν ἔχει Ἐ διεξάγει, Ἐ προκόπτει,

κόπῃ, οὐδένα γὰρ ὀρέσῃς. ὁ σωθεὶς ἀπὸ τῆς
 ἡ γὰρ ἐκ ἀγωνίζεται ὅπου μὴ κρείσσων, εἰ μὴ ὅπου
 κρείσσων ἐστίν. εἰ τὰ κατὰ τὴν ἀγρόν δέλεις, λάβε
 τοὺς οἰκέτας. λάβε τὴν ἀρχὴν. λάβε τὸ σωμα-
 τιστὴν. τὴν δὲ ὀρεξίαν οὐ ποίσεις ἀποτοκτικῶν, ὅ-
 δὲ τὴν ἐκκλισίαν περιπῶτικῶν. εἰς τοῦτον μόνον
 τὸν ἀγῶνα καθίσταται τὸν πρὸς τῇ προαιρετικῶν.
 πῶς οὖν οὐ μέλλει ἀπὸ τῆς εἶναι. πῶς οὖν δὲ
 πῶς τίς ὅστις ὁ κοινὸς νοῦς. ὡς ὁ φησὶ κοινὴ τις
 ἀκοή λέγοιτο δὲ, ἢ μόνον φωνῶν διακριτικῶν, ἢ
 δὲ τῇ φθόγγῳ οὐκέτι κοινὴ ἀλλὰ τεχνικῶν, οὐ-
 πως ἐστὶν ἵνα αἱ οἱ μὴ παντάπασι διεσπασμένοι τῇ
 ἀνθρώπων, κατὰ τὰς κοινὰς ἀφορμὰς ὁρῶσιν.
 ἢ τοιαύτη κατὰ τὰς κοινὰς νοῦς καλεῖται. τῇ
 νέων τοὺς μαλῆκους, οὐκ ἐστὶν προσέφαι ῥάδιον.
 οὐδὲ γὰρ πυρὸν ἀγνίστω λαβεῖν. οἱ δὲ ὀφθαλμοί,
 καὶ ἀποστέπης, ἐπὶ μᾶλλον ἔχονται τῷ λόγῳ.
 διὸ καὶ ὁ Γούφῳ τὰ πολλὰ ἀπέσπε, τούτω
 δοκιμασιῶν χρώμεν τῇ ὀφθαλμῶν ὁ ἀφῶν.
 ἔλεγε γὰρ ὅτι ὡς ὁ λίθος καὶ * ἀναβάλλης, οὐχ- * ἀνώβ
 θήσεται κάτω ἡδὲ τὴν αὐτοῦ κατὰ τὸν δυνάμει. οὐ-
 τῶ καὶ ὁ ὀφθαλμῶν, ὅσω μᾶλλον ἀποκρούεται

τις αὐτὸν, τοσούτω μᾶλλον νολεῖ ἐφ' ᾧ πέφυκεν.

Πρὸς τὸν διορθωτὴν τῆν ἐλθὼν δέωρον πό-
λεωρ ἡδικούρειον ὄντα. ζ'.

Οὐ διορθωτὴς εἰσελθόντος πρὸς αὐτὸν,
 τὸν δ' ἔτος ἡδικούρειος, ἄξιον ἔφη τοὺς
 ἰδιώτας ἡμᾶς, πρὶν ὑμῶν τῶν φιλοσό-
 φων πυνθάνεσθαι. καθάπερ τοὺς εἰς ξένῳ πόλιν
 ἐλθόντας, πρὶν τῆν πολιτῶν ἐξιδότῃ. τί κρά-
 ζισὸν ὄσιν ἐν κόσμῳ. ἵνα καὶ αὐτοὶ ἰστορήσαντες με-
 τίωμεν, ὡς ἐκείνοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι, ἐδεώμε-
 θαι. ὅτι μὲν γὰρ εἰς ὅτι πρὶν τὸν ἄνθρωπον, ψυχὴ ἐ-
 σῶμα ἐκτὸς, σχεδὸν ἐδίδετο ἀντιλέγει. λοι-
 πὸν ὑμέτερόν ὄσιν ἀποκρίνασθαι, τί ὄσιν ὃ κράτι-
 σον. τί ἐροῦμεν τοῖς ἀνθρώποις. τὴν σάρκα. ἐ-
 διὰ ταύτῃ μάλιστα ἐπλόσε μέχρι Κασσιόπης
 χειμῶνος μετὰ τῷ υἱοῦ τροπέμπτῳ, ἵν' ἔδοῃ τῇ
 σαρκί; ἀρνησάμενοι δ' ἐκείνους καὶ εἰπόντες μὴ γένοι-
 το. οὐ προσήκει πρὶν ὃ κράτιστον ἐσπουδακείαι;
 πάντων μάλιστα προσήκει. τί οὐκ κρεῖσσον ἔχειμεν
 τὴν σάρκα; τὴν ψυχὴν ἔφη. ἀγαθὰ δ' ἐκ τῆς κραι-
 στου κρείττονά ὄσιν, ἢ τὰ τῷ φαυλοτέρῳ. τὰ τῷ
 κρατίστῳ.

κρατίστου. ψυχῆς ὃ ἀγαθὰ πότῳ ποταμῶν
 ἐστὶν, ἢ ἀποταμῶν. ποταμῶν. ποταμῶν
 οὐδ' ἐστὶν ἢ ἡδονὴ ἢ ψυχικὴ; ἔφη. αὐτὴ δ' ἡδὴ τίσι
 γένηται, πότῳ ἐφ' αὐτῇ; ἀλλ' ἀδιδόνκτορ ἐστὶ.
 ποταμῶν γὰρ πῶς ἡδονῶν δὲ οὐσία τῷ
 ἀγαθῷ, ἢς τυγχάνοντες, ἡδονόμεθα κατὰ ψυχὴν.
 ὡμολογεῖται ὅτι. ἡδὴ τίσι οὐδ' ἡδονόμεθα ταύ-
 τῳ πῶς ψυχικῶς ἡδονῶν. εἰ γὰρ ἡδὴ τοῖς ἀγαθοῖς,
 ὁρᾶται ἡ οὐσία τῷ ἀγαθῷ. οὐ γὰρ διώκεται ἄλλο
 μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἄλλο δ' ἐφ' ὃ δὴ λόγῳ ἐπαυρόμε-
 θα. οὐδὲ τῷ ποταμῶν μὴ ὄντι ἀγαθῷ, γὰρ
 ἡδονόμεθα ἀγαθόν εἶναι. ἵνα γὰρ δὴ λόγῳ ἢ γὰρ ἐ-
 πηλύνημα, γὰρ ποταμῶν δὲ ἀγαθόν εἶναι.
 ἀλλ' οὐ μὴ εἴπητε φρενὸς ἔχοντες. ἀνακόλουθα
 γὰρ ἐρεῖτε ὅτι ἐπικούρω, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑμῶν δό-
 γμασιν. ὑπολείπεται λοιπὸν ἡδὴ τοῖς σωματι-
 κοῖς ἡδονῶν κατὰ ψυχὴν ἡδονῶν. πάλιν ἐκεί-
 να γένηται ποταμῶν καὶ οὐσία τῷ ἀγαθῷ.
 διατῶν ἀφρόνως ἐποίησε Μάξιμος, εἰ δὲ ἄλλο τι
 ἐπαύσερ, ἢ διὰ τῶν σάρκα, τουτέστι διὰ γὰρ κρατί-
 στου. ἀφρόνως δὲ ποιεῖ, ὅτι εἰ ἀπέχεται τῷ ἄλλο-
 τρισίῳ, δικαστὴς ὡς καὶ διωκόμενος λαμβάνει.
 ἀλλ' ἄρ

ἀλλ' ἄρ σοι δόξῃ ἐκείνο μόνον σκεπώμεθα ἵνα κε
 κρυμμένως . ἢ ἄσφαλως . ἵνα μή τις γινῶ . γὰρ γὰρ
 κλέψαι , ὅδ' αὐτὸ ὁ Ἐπίκουρος ἀποφαίνει κακόν ,
 ἀλλὰ γὰρ ἐμπεσεῖν . καὶ ὅτι πίστις πᾶσι τῷ λαθεῖν λα-
 θεῖν ἀδυνάτορ , διαττό λέγει μὴ κλέπτετε . ἀλλ'
 ἐγὼ σοι λέγω ὅτι ἐὰν κομψῶς ἔ περιεσκαλμμένως
 γένηται , λησόμεθα . εἴτα ἔ φίλοις ἐν τῇ Ῥώμῃ
 ἔχωμερ διωκτοῦς . καὶ φιλίας . ἔ οἱ Ἕλληνες ἀδρα-
 νεῖς εἰσιν . ὅδεῖς τολμήσει ἀναβλύσαι τῆτον ἐνε-
 κα . τί ἀπέχη τῷ ἰδίου ἀγαθοῦ . ἀφρορ ὅστι τῆτο .
 ἡλίθιόρ ὅστιρ . ἀλλ' οὐδ' ἂν λέγῃς μοι ὅτι ἀπέχη ,
 πιστεύσω σοι . ὥς γὰρ ἀδυνάτορ ὅστι τῶ ψευδεῖ φα-
 νομνῶ συγκαταθέσθαι καὶ ἀπὸ τῷ ἀληθοῦς ἀπο-
 νῶσαι , οὕτως ἀδυνάτορ ὅστι τῶ τῷ φαινομνίου
 ἀγαθοῦ ἀποσῆναι . ὁ πολοῦτ' ὅδ' ἀγαθόρ . καὶ γὰρ
 ποιητικώτατορ γε τῶ ἡδονῶρ . διατὶ μὴ περιποιή-
 ση αὐτόρ . διατὶ δὲ μὴ τινὲ τῷ γείτον' ὁ γυνῶκα
 διαφθείρωμερ , ἂν δυνώμεθα λαθεῖν . ἂν ὁ φλυα-
 ρῇ ὁ ἀνὴρ , ἔ αὐτόρ προσεκτραχιλίσωμερ . εἰ δέ-
 λεις εἶν' φιλόσοφος οἷος δέῃ , εἴγε τέλος , εἰ ἀκο-
 λουθῶρ σου τοῖς δόγμασιρ . εἰ δὲ μὴ , ὅδεῖρ διοίσεις
 ἡμῶρ τῶν λεγομνῶρ σωκῶρ . ἔ αὐτοὶ γὰρ ἄλλα
 λέγομερ .

λέγομεν ἄλλα δὲ πρῶτον μετ' ἡμῶν λέγομεν τὰ κα-
 λὰ. ποιοῦμεν τὰ αἰσχροῦ. οὐ πῶς εἰς ἀντίαν δια-
 στροφῇ ἐστὶν διεσπασμένος. διζματίζω τὰ καλὰ,
 ποιῶ τὰ αἰσχροῦ. ὃ δὲ οὐ σοὶ. ἰδινοεῖς ἰδικου-
 ρεῖω πόλιν. ἐγὼ ὃ γὰρ. ὃ δὲ ἐγὼ. ὃ γὰρ γαμη-
 τέω. ἀλλ' ὃ δὲ παιδοποιητέω. ἀλλ' ὃ δὲ πολιτῶ-
 τέω. τί οὐ γένηται. πόδες οἱ πολῖται. τίς αὐ-
 τοὺς παιδῶσει. τίς ἐφήβαρχος. τίς γυμνασιάρ-
 χος. τίς ὃ ἐπαιδῶσθαι αὐτοὺς ἅλκαδαιμόνιοι
 ἐπαιδῶντο, ἢ Ἀθηναῖοι. λάβε μοι νέον. ἀγαγε κα-
 τὰ τὰ δόγματά σου. πονηρὰ ὅτι τὰ δόγματα. δὴνα
 φρεσὶ καὶ πόλει. λυμαντικὰ οἴκῳ. ὃ δὲ γυναιξί
 παρέποντα. ἀφες ταῦτ' ἀνδρῶπε. ζῆς ἐν ἡγεμονί-
 ᾳ πόλιν. ἀρχὴν σε δεῖ. κρίνῃ δικαίως. ἀπέχεσθαι
 τῇ ἀλλοτρίῳ. σοὶ καλῶς γυναικὶ φαίνεσθαι μηδὲ
 μίαν ἢ πῶς σὴν. καλὸν παῖδα μηδέναν. καλὸν ἀρ-
 γύρωμα μηδέν. χρύσωμα μηδέν. τὰ τοῖς σύμφαντα
 δόγματα ζήτῃσιν. ἀφ' ὧν ὁρμῶμενος, ἡδέως ἀφεξῆ
 πρᾶγματῶν. ὅτῳ πιθανὸς ὢν πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ
 νικῆσαι. δὴν ὃ πρὸς τῇ πιθανότητι τῇ ἐκείνῳ καὶ
 φιλοσοφίᾳ. ἵνα ποτε ταύτῃ ἐξελθῇ ὡς μερ-
 συνεπαποῦσα ἡμᾶς ἐπ' αὐτὰ καὶ ἰδιρρῶννῶσα,
 τί δὴ

τί δὲ γένηται. ἐν τῷ ῥόλματι τί κράτιστον ὄσιν,
 ὁ ἄργυρος, ἢ ἡ τέχνη χειρὸς, οὐσία μὲν ἢ σὰρξ. προη-
 γούμενα δὲ τὰ χειρὸς ἔργα. οὐκοῦν καὶ καθήκοντα
 κρίσιν. τὰ μὲν πρὸς τὸ εἶναι. τὰ δὲ πρὸς τὸ ποῖα εἶναι.
 τὰ δὲ αὐτὰ τὰ προηγούμενα. οὕτω καὶ ἀνδρώ-
 που οὐ πῶς ὕλην δοκεῖ τιμᾶν τὰ σαρκίδια, ἀλλὰ
 τὰ προηγούμενα. πῖνα ὅσι ταῦτα. πολιτὸν εὐαθ-
 γαμῆν. παιδοποιεῖσθαι. θεὸν σέβειν. γονέων ὑπι-
 μελεῖσθαι. καθόλου ὀρέγεσθαι. ἐκκλίνειν. ὀρμαῖν.
 ἀφορμαῖν. ὥς ἕκαστον τούτων δεῖ ποιεῖν. ὥς πεφύ-
 κημεν. πεφύκεμεν δὲ πῶς. ὥς ἐλβήδεροι. ὥς γεν-
 ναῖοι. ὥς αἰδήμονες. ποῖον γὰρ ἄλλο ζῶον ἐρυθρίᾳ.
 ποῖον αἰχροῦ φαντασίαν λαμβάνει. πῶς δὲ ἡδο-
 νῶς ὑποτάξαι τούτοις ὥς διάκονοι. ὥς ὑπηρετεῖν.
 ἵνα προθυμίαν ἐκκαλέσθαι. ἵν' ἐν τοῖς κατὰ φύ-
 σιν ἔργοις πᾶν κρατῇ. ἀλλ' ἐγὼ πλούσιός εἰμι. οὐ
 οὐδενὸς χρεῖα μοι ἐστίν. τί οὖν ἐπὶ προσωποῦ φιλο-
 σοφῆν. ἀρκεῖ τὰ χρυσώματα καὶ τὰ ἀργυρώμα-
 τα. τί σοι χρεῖα δογματῶν. ἀλλὰ καὶ κριτὴς ἔμει-
 νεν ἑλπίων. οἶδας κρίνειν. τί σε ἐποίησερ ἡδέναί.
 Κάισαρ μοι κωδίκελλον ἔγραψε. γραφάτω σοι
 ἵνα κρίνης πᾶσι τῶν μουσικῶν. καὶ τί σοι ἐφελθῇ.
 ὁμῶς δὲ

ὅμως δὲ πῶς κριτὴς ἐγένου. τίλὼ πίνος χεῖρα κατὰ
 φιλήσας. τίλὼ Συμφόρου, ἢ τίλὼ Νουμινίου. τί-
 νος πρὸ τῆ κοιτῶν θ κοιμηθεῖς. τίνι πέμψας δῶ-
 ρα. εἴτα οὐκ αἰδάνῃ ὅτι θούτου ἄξιόν ἐστι κριτὴν
 εἶναι, ὅσου Νουμινίου; ἀλλὰ δυνάμασι ὅρ θέλω,
 εἰς φυλακὴν βαλεῖν. ὡς λίθου. ἀλλὰ δυνάμασι
 ξυλοκοπήσαι ὅρ θέλω. ὡς ὄνου. οὐκ ἐστὶ τῆτο δν-
 θρώπων ἀρχή. ὡς λογικῶν ἡμῶν ἄρξου, δεικνύς
 ἡμῖν τὰ συμφέροντα, Ἐ ἀκολουθήσομεν. δείκνυς
 τὰ ἀσύμφορα, καὶ ἀποστροφόμεθα. ζηλωτὰς
 ἡμᾶς κατὰ σκόβ' ασορ σεαυτῷ, ὡς Σωκράτης ἐαυ-
 τῷ. ἐκείνῳ λῶ ὁ ὡς δνθρώπων ἄρχου. ὁ κατε-
 σκόβ' ακῶς ὑποτεταχότας αὐτῷ τίλὼ ὀρεξίῃ τίλὼ
 αὐτῶν. τίλὼ ἐκκλισίῃ. τίλὼ ὀρμῆ. τίλὼ ἀφορμῆ.
 τῆτο ποίησορ. τῆτο μὴ ποιήσης. εἰ δὲ μὴ, εἰς φυ-
 λακίῳ σε βαλῶ. οὐκέτι ὡς λογικῶν ἡ ἀρχὴ γίνε-
 ται, ἀλλ' ὡς ὁ Ζεὺς διέταξε, τῆτο ποίησορ. δν δὲ
 μὴ ποιήσης, ζημιώσῃ, βλαβήσῃ. ποίᾳρ βλάβῃ.
 ἀλλῶ οὐδεμίᾳρ, ἀλλὰ τὸ μὴ ποιήσαι ἃ δεῖ. ἀπο-
 λέσεις τὸ πῶρ, τὸ αἰδήμονα, τὸ κόσμιον,
 τούτῳρ ἄλλας βλάβας μεί-
 ζονας μὴ ζήτει.

Πῶς πρὸς τὰς φαντασίας γυμνασέου. ἡ.

Σ πρὸς τὰ ἐρωτήματα τὰ σοφιστικὰ γυ-
 Ω μναζόμεθα, οὕτω Ἐ πρὸς τὰς φαντα-
 σίας καὶ ἡμέτερον ἔσθι γυμνάζεσθαι. πρὸ
 τείνουσι ἤ ἡμῖν καὶ αὐτὰ ἐρωτήματα. ὁ υἱὸς ἀπέ-
 θανε τῷ Δεῖνῳ. ἀποκρίναι. ἀπροαίρετον, οὐ κα-
 κόρ. ὁ πατήρ γὰρ Δεῖνα ἀποκληρονόμος κατέλι-
 πε. τί σοι δοκεῖ. ἀπροαίρετον, ἔ κακόρ. ἐλυπήθη
 ὡδὴ τούτοις. προαιρετικὸν κακόρ. γενναίως ὑπέ-
 μινε. προαιρετικὸν ἀγαθόν. καὶ οὕτως ἐθιζόμε-
 θα, πρὸς κόφομεν. οὐδέποτε ἤ ἄλλω συγκαταθη-
 σόμεθα. ἡ οὖν φαντασία κατὰ κληπίκην γίνεται. ὁ
 υἱὸς ἀπέθανε. τί ἐγένετο. ὁ υἱὸς ἀπέθανεν. ἄλλο
 οὐδέν; οὐδέν. γὰρ πλοῖον ἀπώλετο. ἥ φυλακὴν
 ἀπὴν χθι. τί γέγονεν. εἰς φυλακὴν ἀπὴν χθι. γὰρ
 δὲ ὅτι κακῶς πέπραχεν, ὅς αὐτῷ ἔκαστος προσί-
 θησιν. ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς ταῦτα ὁ Ζεὺς ποιεῖ. διατί.
 ὅτι σε ὑπομονητικὸν ἐποίησεν; ὅτι μεγάλῳ ψυχρῷ;
 ὅτι ἀφείλερ αὐτῶν γὰρ εἶναι κακὰ; ὅτι ἐξέσθι σοι πά-
 ροντι ταῦτα, βλάμνονεῖς; ὅτι σοι τινὲς θύραρ ἦνοι-
 ξεν; ὅταν σοι μὴ ποιῇ ἄνθρωπε, ἐξέλθε καὶ μὴ
 ἐγκάλει.

ἐγκάλει· πῶς ἔχουσιν Ῥωμαῖοι πρὸς φιλοσόφους
 ἀν' ἑτέρας γῶνας, ἀκούστω· Ἰταλικὸς ὁ μάλιστα
 δοκῶν αὐτῶν φιλόσοφος εἶναι, πρὶντος ποτέ μου
 χαλεπήνας τοῖς ἰδίῳις ὥς ἀνήκεσκ' ἀπ' αὐτοῦ, ὃ δὲ
 ναμαὶ ἔφη φέρειν· ἀπόλυστέ με· ποιήσετέ μοι
 τοιοῦτον γενέσθαι, λείξας ἐμέ.

Πρὸς τινὰ ῥήτορα ἀνιόντα εἰς Ῥώμην
 ὑπὲρ Δίκης. θ'.

Εἰσελθόντος δὲ τινος πρὸς αὐτὸν ὃς ἦν Ῥώ-
 μιν ἀνῆκε Δίκην ἔχειν πρὸς τὴν αὐ-
 τῷ, πυνθόμενος πῶς αἰτία δι' ἣν ἀνείσθην,
 ἐπερωτήσας ἐκείνου τινὰ γνώμην ἔχει πρὸς τοῦ
 πράγματος· εἰ μοι πυνθάνη τί πράξῃς ἐν Ῥώμῃ
 φησὶ πότῃ κακορρώσεις ἢ ἀποτάξῃ, διώρημα
 πρὸς τὸ οὐκ ἔχω· ὃ δὲ μοι πυνθάνη πῶς πράξῃς,
 τὸ ἐπεὶ ὅτι ἢ ἢ ὁρθὰ δόγματα ἔχεις, καλῶς· εἰ
 ὅφραυλα, κακῶς· παντὶ γὰρ αἴτιον τῷ πράσσειν
 τὸ δόγμα· τί γὰρ ὅστις ἐπεθύμησας· πρὸς αὐτὴν
 χειροτονηθῆναι κινώσῃ· τὸ δόγμα τί ἐστὶ δι' ὃ νῦν
 ἀνέρχῃς εἰς Ῥώμην· τὸ δόγμα· καὶ μετὰ χερσίν
 ἐκινώσῃς ἐκ ἀναλωμάτων· ἀνάγκη γὰρ ἐστὶ
 τί σοι

τί σοι λέγει τὸ τοῦ δόγμα. οὐκοῦν εἰ πάντων αἰ-
 πα τὰ δόγματα, φαῦλα δέ τις ἔχει δόγματα, οἷον
 ἀνὴρ ἢ αἰτιον, βιοῦτον ἢ ἀποτελούμενον. ἄρ'
 οὐκ πάντ' ἔχομεν ὑγιῆ δόγματα καὶ σὺ ἢ ὁ ἀν-
 τίδικός σου; καὶ πῶς διαφέρει. ἀλλὰ σὺ μάλ-
 λον ἢ ἐκεῖνος; διατί; δοκεῖ σοι κακείνω. καὶ τοῖς
 μαυνομένοις τὸ πονηρὸν κριτήριον. ἀλλὰ δεῖ-
 ξόν μοι ὅτι ἰδιόσκεψιν ἵνα, καὶ ἰδιμέλειαν πε-
 ποίησαι τῶν σαυτῶν δογμάτων. καὶ ὥς νυν εἰς ῥώ-
 μην πλεῖς ἰδί τῶν προσάτιν εἶναι Κνωσίω. καὶ
 οὐκ ἔφαρκε σοι μόνειρ ἐν οἴκῳ, τὰς ἡμέρας ἔχοντι
 ἅς εἶχες, ἀλλὰ μείζονός τινος ἰδιθυμείας ἢ ἰδι-
 φανεσθῆναι. πότε οὕτως ἐπαλθῶς. ἔπειτα τὰ
 δόγματα ἰδιόσκεψαται τὰ σαυτῶν, καὶ εἴπι φαῦ-
 λον ἔχεις, ἐκβαλεῖν. τίνι προσελήλυθας βούτου
 ἐνεκα. ποῖον χρόνον ἐπέταξας σαυτῶ. ποῖαν ἡλι-
 κίαν ἐπελθέ σου τὰς χρόνους, ἢ ἐμὲ αἰσχύνῃ, αὐτὸς
 πρὸς αὐτόν. ὅτε πάντες ἡς, ἐζητάζεις τὰ σαυτοῦ
 δόγματα. οὐχὶ δ' ὥς πάντα ποιεῖς, ἐποίεις ἢ ἐ-
 ποίης; ὅτε ὁ μετράμιον ἦδη καὶ τῶν ῥητόρων ἤκουες,
 καὶ αὐτὸς ἐμελέτας, τί σοι λείπειρ ἐφαντάζῃ; ὅτε
 ὁ νεανίσκος, ἢ ἦδη ἐπολιτεύου, καὶ δίκας αὐτὸς
 ἔλεγες

ἔλεγε καὶ βουδοκίμεις, τίς σοι ἐπὶ ἴσος ἐφαίνετο;
 ποῦ δ' ἂν λυέσθαι ὑπὸ τινος ὁρμαζόμενος ὅτι
 πονηρὰ ἔχεις δόγματα. τί οὐὲ σοι δέλεος ἔπω.
 βοήθησόν μοι ἄγε τὸ πρᾶγμα. οὐκ ἔχω πρὸς τὸ
 θεωρήματα. οὐδὲ σύ. εἰ τούτου ἕνεκα ἐλήλυθας
 πρὸς ἐμέ, οὐχ ὡς πρὸς φιλόσοφον ἐλήλυθας,
 ἀλλ' ὡς πρὸς λαχανοπώλην, καὶ ὡς πρὸς σκυτέα.
 πρὸς τί οὐὲ ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι θεωρήματα.
 πρὸς τὸ ὅτι ἀποβῇ, τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν κα
 τὰ φύσιν ἔχειν ὅτι διεξάγειν. μικρὸν σοι δοκεῖ τ
 το; οὐ. ἀλλὰ τὸ μέγιστον. τί οὐὲ. ὀλίγου χρόνου
 χρεῖαν ἔχει. καὶ ἐπὶ πρὸς χόμονον αὐτὸ λαβεῖν; ἢ
 δύνασαι λάμβανει. εἴτ' ἐρεῖς. σινέβαλον ἐπικτή
 τω ὡς λίθω. ὡς ἀνδριάντι. εἶδες γὰρ με, καὶ πλεον
 οὐδέν. ἀνδρώπῳ δ' ὡς ἀνδρώπῳ συμβάλλει,
 ὅτι τὰ δόγματα αὐτῷ κατὰ μανθάνων. καὶ ἐν τῷ
 μέρῳ τὰ ἴδια δικνύων. κατὰ μαθεῖ μου τὰ δόγμα
 τα. λείξον μοι τὰ σά. καὶ οὕτω λέγε συμβεβη
 κέναι μοι. ἐλέγξω μερ ἀλλήλους. εἰ πὶ ἔχω κακὸν
 δόγμα, ἀφελὲ αὐτό. εἰ πὶ ἔχεις, δὲς εἰς τὸ μέσον.
 τὸ ἐπὶ φιλοσόφῳ συμβάλλειν; οὐ. ἀλλὰ πάρο
 δὸς ὅτι. καὶ ἕως τὸ πλοῖον μισθούμεθα, διωαμε

θα καὶ Ἐπίκτητον ἰδεῖν. ἰδομεν τί ποτε λέγῃ. εἴ τ'
 ἔβελθῶρ, οὐδὲρ ὡς ὁ Ἐπίκτητος ἐσολοίμην. ἐβαρ-
 βάριζε. πίνῃ ἢ ἄλλου κριταὶ ἴσμεν. ἀλλ'
 δὴ πρὸς τοῖς φησὶν ὧ, ἀγρόν οὐχ ἔξω, ὡς οὐ-
 δὲ σύ. ποτήρια ἀργυρᾶ οὐχ ἔξω, ὡς οὐδὲ σύ. κτή-
 νη καλῇ, ὡς οὐδὲ σύ. πρὸς ταῦτα ἴσως ἀρκεῖ ἐκεί-
 νο ἡπεῖρ. ὅτι ἀλλὰ χρεῖαν αὐτῶν ἔκ' ἔχω. σὺ δ' ἂν
 πολλὰ κτήσῃ, ἄλλωρ χρεῖαν ἔχεις. θέλεις οὐ θέ-
 λεις, πτωχότῃρός μου εἰ. πίνῃ ἢ ἔχω χρεῖαν. τ'
 σοὶ μὴ πρόντος. τῷ βίῃ. τῷ κατὰ φύσιν ἔχει
 τὴν δianoian. τῷ μὴ ταρασσέσθαι. Πάσῃ οὐ Πα-
 σῃ. τί μοι μέλει. σοὶ μέλει. πλουσιώτῃρός σου
 εἰμί. οὐκ ἀγωνιῶ τί φρονήσει πρὸς ἐμοῦ ὁ Κάισαρ.
 οὐδένα κολακάζω τοῦτον ἐνεκα. ταῦτα ἔχω δὴν τὶ
 τῇ ἀργυρώματῳ. δὴν τὶ τῇ χρυσώματῳ. σὺ
 χρυσᾷ σκελῇ, ὅς σε ἀκιννοῖ ἢ λόγον. τὰ δόγματα.
 τὰς συγκαταθέσεις. τὰς ὁρμάς. τὰς ὀρέξεις. ὅταν
 ἢ ταῦτα ἔχω κατὰ φύσιν, διατί μὴ φιλοτεχνήσω
 καὶ πρὸς τὸν λόγον. βίῃ γὰρ οὐ περιωσάται μου
 ἡ δianoia. τί ποιήσω μὴ περιωσάμενος. τούτου τί
 ἀνδρωπικώτερον ἔχω. ὑμεῖς ὅταν μηδὲρ ἔχητε,
 ταρασσέσθε. ἢ δέσπορ εἰσέρχεσθε. ἢ ἀναλύετε.

διατί ὁ

διαπίο φιλόσοφος μὴ ἐξοργάζεται τὸν αὐτὸν λό-
γον. σὺ κρυψάλινα. ἐγὼ τὰ τοῦ ψευδομένου. σὺ
μούρρινα. ἐγὼ τὰ τ' ἀποφάσκοντες. σοὶ πάντα μι-
κρὰ φαίνονται ἃ ἔχεις. ἐμοὶ τὰ ἐμὰ πάντα μεγά-
λα. ἀπληρώτως σε δοῖμι ἢ ὠδιθυμία, ἢ ἐμὴ πεπλη-
ρωται. τοῖς ἑς σενόβρογχον κεράμιον καθιῖσι πλὴν
χεῖρα καὶ ἐκφέρουσιν ἰσχυροκάρνα, τὸ το συμβαίνει.
ὧν πληρώσῃ πλὴν χεῖρα, ῥιζονεγκεῖν ὃ διώσκει,
εἴτα κλάψ' ἄφες ὀλίγα ῥιζ αὐτῶν καὶ ῥιζοῖσός. καὶ σὺ
ἄφες πλὴν ὀρεξίρ. μὴ πολλῶν ὠδιθύμει. Ἐ οἴσεις.

Πῶς φέρειρ δέι ταὺ νόσοις. ι'.

Ε Κάστου δόγματός ὅταν ἡ χρεία πρῆ, πρὸ
χειρὸς αὐτὸ ἔχειρ δέι. ἐπ' ἀρίστῳ τὰ πε-
ρί ἀρίστου. σὺ βαλανείῳ τὰ τ' βαλανείῳ.
ὧν τῇ κοίτῃ τὰ πρὸς τὴν κοίτης. μήδ' ὕπνον μαλα-
κοῖσιν ἐπ' ὀμμασι προσδέξασθαι, πρὶν τῶν ἡμε-
ρίων ἔργων λογισαῖν ἕκαστα. πῆ πρὶν βῆναι, τί δὲ
ἔρεξαι, τί μοι θεορ* ἐκτετέλεται. ἀρξάμενος δ' ἀρχ* ἔκ ἐτ
τῷδε, ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα. δ' ἡνὰ μὴ ῥέξας ἐπίπλησθαι.
σε, χρηστὰ ὅτερπυ καὶ ὠνίτης σῶς σίχους κατέχειν χρη-
σικῶς. ἔχ' ἵνα δὲ αὐτῶν ἀναφωνῶμεν, ὡς διὰ τῶ

Παιᾶρ Ἀπολλοῦ. πάλιν ἐν πυρετῷ τὰ πρὸς τὸ
 μὴ δὴν πυρεξώμεν, ἀφιέναι πάντα ἔωδι λυγρὰ
 νεῖδει. δὴν ἐγὼ ἐπὶ φιλοσοφῆσω, ὃ θέλει γινέσθω.
 ποῦ ποτ' ἀπελθόντα τῷ σωματίου ὡδι μελεΐαθ.
 εἰ τε καὶ πυρετὸς οὐκ ἔρχεται. ὃ ἔωδι φιλοσοφῆσαι,
 τί ὅστις. οὐχὶ πρᾶσι βιάσασθαι πρὸς τὰ συμβαί-
 νοντα; οὐ πρᾶσι κολουθεῖς οὐδ' ὅτι τοιοῦτόν τι λέ-
 γεις. δὴν ἐπὶ ἐγὼ πρᾶσι βιάσωμαι πρὸς ὃ πρᾶσι
 φέρειν τὰ συμβαίνοντα, ὃ θέλει γινέσθω. οἷ εἰ πρ
 πλῆγας λαβὼν ἀποσταῖν τῷ παγκρατῆρι. ἀλλ'
 ἐκεῖ μὲν ἔξεστι καταλύσαι καὶ μὴ διαίρεσθαι. εἰ θά-
 δε δ' δὴν καταλύσωμεν φιλοσοφουῦντες, τί ὄφε-
 λος. τί οὐδ' οὐδὲ λέγειν αὐτὸν ἀφ' ἐκείνου τῷ
 χῶρι. ὅτι ἐνεκα τούτου ἐγμναζόμεν. ὡδι τῷ
 ἡσκόω. ὃ θεὸς σοι λέγει δὸς μοι ἀπόδειξις εἰ νο-
 μίμως ἡθλησας. ἢ ἐφαγες ὅσα δει. ἢ ἐγμνάσθης.
 εἰ τ' ἀλείπτου ἡκουσας. εἰ τ' ἐπ' αὐτῷ τ' ἔργου κα-
 ταμαλκίζῃ. νῦν τ' πυρετῆιν καιρὸς ὅστις. τὸ κα-
 λῶς γινέσθω. τ' διψᾶν, δίψα καλῶς. τῷ πεινᾶν,
 πείνα καλῶς. οὐκ ἔστιν ὡδι σοι; τίς σε κωλύσει;
 ἀλλὰ πείρ μὴν κωλύσει ὁ ἰατρός. καλῶς δὲ δι-
 ψᾶν ὃ διώαται. ἔ φαγεῖν μὴν κωλύσθαι. πεινᾶν
 δὲ καλῶς

δὲ καλῶς ὁ διδάσκει. ἀλλ' οὐ φιλολογῶ. τίνα
 δὲ ἐνεκα φιλολογεῖς. ἀνδράποδον. οὐχ ἵνα
 βροῇς; οὐχ ἵνα βυσαθῇς; οὐχ ἵνα κατὰ φύσιν ἔχῃς
 Ἐδιεξάγῃς; τί κωλύει πυρέσσοντα, κατὰ φύσιν
 ἔχειν ὃ ἡγεμονικόν. εὐθὰ δ' ὁ ἔλεγχος τὸ πρᾶγμα
 τῷ. ἡ δοκιμασία τῷ φιλοσοφοῦντος. μέρος γὰρ
 ὅστι καὶ τῷ τοῦ βίου. ὥς περιπατῷ. ὥς παλῶς.
 ὥς ὁδοιπορία. οὕτω Ἐπυρετός. μή τι περιπατῶν
 ἀναγνώσκῃς; οὐ. οὕτως οὐδὲ πυρέσσων. ἀλλ' ἀν
 καλῶς περιπατῇς, ἔχεις ὃ τῷ περιπατοῦντι.
 ἀν καλῶς πυρέξῃς, ἔχεις τὰ τῷ πυρέσσοντι. τί
 ὅστι καλῶς πυρέσσει. μὴ θεὸν μέμψασθαι. μὴ ἀν
 δρώπων. μὴ θλιβῶναι ἀπὸ τῶν γινομένων οὐ Ἐ
 καλῶς. προσδέχεσθαι τὸν θάνατον. ποιεῖν τὰ
 πρᾶσσόμενα. ὅταν ὁ ἰατρὸς ἰστένηται, μὴ φοβεῖ
 σθαι τί εἴπῃ. μή δ' ἀν εἴπῃ κομῶς ἔχεις, ὑπερ
 χαίρειν. τί γὰρ σοι ἀγαθὸν εἶπερ. ὅταν ᾗ ὑγίαι
 νες, τί σοι καὶ ἀγαθόν. μή δ' ἀν εἴπῃ κακῶς ἔχεις,
 ἀθυμεῖν. τί γὰρ ὅστι κακῶς ἔχει. ἐγγίσειν θεῷ
 διαλυθῶναι πλὴν ψυχὴν ἀπὸ τῷ σώματι. τί οὐκ
 λεινόν ὅστι; ἔαν νῦν μὴ ἐγγίσης, ὕδωρ ἔκ ἐγ
 γεῖς; ἀλλὰ ὁ κόσμος μέλει ἀνασρέπειν σου

ἀποθανόντος. τί οὐκ κολακίζεις τὸ ἱατρὸν. τί λέ-
γεις. ἂν δέλης κύριε, καλῶς ἔξω. τί πᾶσαι αὐ-
τῷ ἀφορμὴν τὴν ἐπᾶσαι ὀφρυν. οὐχὶ ὅτι αὐτὸς ἀ-
ξίαι αὐτῷ ἀποδίδας. ὥς σκυτῆι πῶδε τὸ πόδα, ὥς
τέκτονι πῶδε τὴν οἰκίαν, οὕτω καὶ τῷ ἱατρῷ πῶδε τὸ
σωμάτιον τὸ ἐκ ἐμόν. τὸ φύσει νεκρὸν. τούτου ὁ
καιρὸς ὅστις τῷ πυρέσσοντι. ἀνὰ ταῦτα ἐκωληρώσῃ, ἔ-
χει τὰ αὐτῷ. ὅτι γὰρ ὅστις ἐργον τὸ φιλοσόφου, ταῦτα
τὰ ἐκ τῶν τηρεῖν. οὔτε τὸ οἰνῶριον. ὅτε τὸ ἐλάδιον.
οὔτε τὸ σωμάτιον. ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἡγεμονικόν. τὰ
δὲ ἔξω, πῶς. μέχρι τῆς μὴ ἀλογίως κατὰ ταῦτα
ἀναστρέφεται. ποῦ οὐκ ἐπὶ καιρὸς τῆς φοβεῖσθαι.
ποῦ οὐκ ἐπὶ καιρὸς ὀργῆς. ποῦ φόβου πῶδε τῇ ἀλ-
λοσίῳ, πῶδε τῷ μηδενὸς ἀξίῳ. δύο γὰρ ταῦτα
πρόχειρα ἔχει δέι. ὅτι ἔξω τῆς προσωπεύσεως οὐ-
δὲν ὅστις οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν. καὶ ὅτι οὐ δέι
προηγῆσθαι τῇ πραγματίῳ. ἀλλ' ἐπακολου-
θεῖν. οὐκ ἔδει οὕτω μοι προσενεχθῆναι τὸν ἀδελ-
φόν. οὐ. ἀλλὰ τῷτο μὲν ἐκεῖνος ὀφείτῃ. ἐγὼ δὲ ὥς
ἀνὰ προσενεχθῆναι αὐτὸς, ὥς δέι χηρὸς μοι τοῖς πρὸς
ἐκεῖνον. τῷτο γὰρ ἐμόν ὅστις, ἐκεῖνο δὲ ἀλλότριον. τ-
το οὐδὲν καλόν μοι διωάται, ἐκεῖνο καλύνεται.

Σποράδην

Σποράδην πινέ.

ια.

Ε Ισὶ πινεὺς ὡς ἐκ νόμου διατεταγμένοι κα-
λάσεις τοῖς ἀπειθοῦσι τῇ θεῇ διοικήσει.

ὅς δὲν ἄλλο τι ἠγήσεται ἀγαθὸν πρὸς τὰ
πρωμενικά, φθονεῖτω. ἐπιθυμείτω. κολακδέτω.
ταρσασέτω. ὅς δὲν ἄλλο κηκὸν, λυπείδω. πενθεί-
τω. θρηνεῖτω. δυσχεῖτω. Ἐ ὅμως οὐτὼ πικρῶς κο-
λαζόμενοι, ἀποσῆναι οὐ διωάμεθα. μέμνησο τί
λέγει ὁ ποιητὴς, πρὸς τῷ ξένῳ. ξεῖν' οὐ μοι θέμις
ἔσ' οὐδ' ἢ κηκίῳρ σέδερ' ἔλθοι. τῷ το οὐ καὶ ὠδὶ
παρὸς πρὸ χειρὸς ἔχει. ὅ μοι θέμις ἔσ' οὐδ' ἢ κη-
κίῳρ σέδερ' ἔλθοι πάντες ἀτιμῆσαι. πρὸς γὰρ Διὸς
ἔσιρ' ἅπαντες τ' παρῶν. καὶ ἐπ' ἀδελφῶν. πρὸς γὰρ
Διὸς ἔσιρ' ἅπαντες τ' ὁμογνίου. Ἐ οὐτὼ κατὰ τὰς
ἄλλας χάσεις βύρῃσομεν ἐπόπτην τὸν Δία.

Πόρῃ ἀσκήσεως.

ιβ'.

Τ Ἀς ἀσκήσεις οὐ δεῖ διὰ τῇ παρὰ φύ-
σιν καὶ παραδύξωρ ποιεῖσθαι. ἐπεὶ τοι
τῇ δαυματοποιῶν οὐδὲρ διοίσομεν
οἱ λέγοντες φιλοσοφεῖν. δύσκολόν ἐστι γὰρ καὶ

V 4

καὶ ὠδὶ

ὃ ἡδὲ χοινίου περιπατεῖν . καὶ οὐ μόνον δύσκολον , ἀλλὰ καὶ ἡδινόνδινον . τούτου ἕνεκα δεῖ εἰ
 ἡμᾶς μελετᾶν ἡδὲ χοινίου περιπατεῖν , ἢ φοῖνικας
 ἰσάνειν , ἢ ἀνδρῶντας περιλαμβάνειν ; οὐδαμῶς . οὐκ ἐστὶ ὃ δύσκολον παρὰ καὶ ἡδινόνδινον
 ἡδινόνδινον πρὸς ἀσκησιν . ἀλλὰ ὃ πρὸς φορορ
 τῷ πρὸς κινήσει ἐκπονηθῆναι . τί δ' ὅστις ὃ πρὸς κινήσει
 μόνον ἐκπονηθῆναι . ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει ἀκωλύτως
 ἀναστρέφεται . τῷτο ὃ τί ὅστις . μήτε ὀρεζόμενον
 ἀποτυγχάνειν , μήτ' ἐκκλίνοντα περιπίπτειν .
 πρὸς τῷτο οὐκ καὶ τῷ ἀσκησιν ῥέπειν δεῖ . ἐπεὶ
 ὃ οὐκ ἐστὶν ἀναπότρεκτον χεῖρ τῷ ὀρεξει , καὶ
 τῷ ἐκκλίσιν ἀπερίπτωτον , ἀνὰ μεγάλης καὶ σωφροσύνης
 ἀσκήσεως . ἰδοὺ ὅτι ἐὰν ἔξω ἐκαστος ἀποστρέφεται
 αὐτῷ ἡδὲ τὰ ἀπρόαίρετα , οὔτε τῷ ὀρεξει
 ἡδινόνδινον ἔξει , οὔτε τῷ ἐκκλίσιν ἀπερίπτωτον .
 καὶ ἐπεὶ ὃ ἔθος ἰσχυρὸν πρὸς κινήσει , πρὸς μόνον
 ταῦτα εἰθισμένον ἡμῶν χρῆσθαι ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει ,
 δεῖ τῷ ἔθει τούτῳ ἐναντίον ἔθος ἀντιθεῖναι . καὶ ὅπου ὁ
 πολὺς ὀλιγοὺς τῷ φαντασθῶν , ἐκεῖ ἀντιπιδέναι ὃ ἀσκητικόν . ἰδοὺ κινήσει
 πρὸς ἡδινόνδινον . ἀνὰ ἀτυχίῳ ἡδὲ ὃ ἐναντίον ἑαυτοῦ
 ὃ μέτρον

τὸ μέτρον τῆ ἀσκήσεως ἐνεκεν ἐκκλητικῶς ἔχω πό-
 νου. κρίνω μου ἵνα γυμνάσω πρὸς τὸ τοιαύ-
 τας ἀπὸ τῆ ἀποσῆναι τιμῆ ἐκκλησιᾶς ἀπὸ παν-
 τὸς τοιούτου. τίς γὰρ ὅστις ἀσκητής. ὁ μελετῶν
 ὁρᾷ μὲν χρῆσθαι, ἐκκλίσει δὲ πρὸς μόνον τὰ πρὸς
 ρητικὰ χρῆσθαι. Ἡ μελετῶν μάλιστα ἐν τοῖς δυσχε-
 ραπονήτοις, καθ' ὃν ἡ ἀλλὰ πρὸς ἄλλα μάλιστα
 ἀσκητέον. τί οὐκ ὥστε ποιεῖ τὸ φοίνικα σῆσαι, ἢ τὸ
 σέλην δερματίνην, καὶ ὄλμον, καὶ ὑπερὸν περιφέ-
 ρειν. ἀνδρῶν περ. ἀσκησον εἰ γοργὸς εἶ, λοιδορού-
 μενος δυνέχεσθαι, ἀτιμαδεῖς μὴ ἀχθεσθῆναι. εἴθ'
 οὕτω προσβήσῃ ἵνα καὶ πλῆξῃ σέ τις, εἴπῃς αὐ-
 τὸς πρὸς αὐτόν. ὅτι δόξον ἀνδριάντα περιελη-
 φέναι. εἴτα καὶ οἶναρίῳ κομψῶς χρῆσθαι, μὴ εἰς τὸ
 πολὺ πίνειν. καὶ γὰρ πρὸς τὸ ἐπὶ τῷ ἀσκητικῷ
 εἶσι. ἀλλὰ πρῶτον εἰς τὸ ἀποχεῖσθαι καὶ κορασι-
 δίου, ἀπέχεσθαι καὶ πλῆκτου κορασιδίου. εἴτα ποτε
 ἀπὸ δυνάμεως εἰς ἄρα καθήσεις βέλτερος αὐ-
 τὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆ γυναικὸς ἢ ὁμοίως ἡτῶσιν αἱ
 φαντασίαι. ταπεινὰ δὲ φέρεται μακρὰν ἀπὸ τῆ
 ἰσχυροτέρων. ἀνιστοῦ ἢ μάχῃ κορασιδίου κομψῶ,
 πρὸς νέον ἀρχόμενον φιλοσοφεῖν. χέρσα φασὶ καὶ
 πέτρα

πέτρα οὐ συμφωνεῖ· μετὰ τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν ἐκ-
 κλισιν, διότι τοῦτο τόπος ὁ πῶς τὴν ὀρμὴν καὶ
 ἀφορμὴν δι' ἐπιθέσεως λέγει λόγῳ· ἵνα μὴ πρὸ καιρὸν,
 μὴ πρὸ τόπου, μὴ πρὸ ἀλλήλων τινὰ τοιαύτῳ ἀσυμ-
 μετρίαν· κρίνῃ πῶς τὰς συγκαταθέσεις, ὁ πρὸς
 τὰ πιθανὰ καὶ ἐλκυστικὰ· ὥς γὰρ ὁ Σωκράτης ἔλε-
 γει· ἀνεξέταστον βίον μὴ ζῆν, οὕτως ἀνεξέταστον
 φαντασίαν μὴ παραδέχεσθαι· ἀλλὰ λέγει· ἐκδε-
 ξαι· ἄφες ἰδῶ τίς εἶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ· ὥς οἱ νυκτο-
 φύλακες· Δεῖξόν μοι τὰ σωθήματα· ἔχεις τὸ
 παρὰ τῆς φύσεως σύμβολον, ὃ Δεῖ τὴν παρα-
 δεχθῆσομένῳ ἔχει φαντασίαν· καὶ λοιπὸν ὅσα
 τοῦ σώματι προσάγεται ἕως τῆς γυμναζόντων
 αὐτὸ, δὴ μὴ ἄλλο πού τις ῥέπῃ πρὸς ὄρεξιν καὶ ἐκ-
 κλισιν, εἴη δὲ καὶ αὐτὰ ἀσκητικά· δὴ δὲ πρὸς
 ἰδιόλειξιν, ἔξω γενεακῶς ὅσι καὶ ἄλλο τι θηρω-
 μόνου· καὶ δεατὰς ζητοῦντες τοὺς ἐρῶντας ὥς
 μεγάλου ἀνθρώπου· διατῆτο καλῶς ὁ Ἀπολλώνιος
 νῆα λέγει· ὅτι ὅταν δέλης σαρτῶ ἀσκήσαι, δι-
 ψῶρ ποτε καύματος, ἐφέλκυσαι βρόγχον
 ψυχροῦ, ἔκπυσσον, καὶ
 μηδὲν εἴπῃς.

τί ἐρημία,

Τί ἐρημία, καὶ ποῖος ἐρημος. ιγ'.

ΕΡΗΜΙΑ ὅτι, κατὰ σάσις τις ἀβροθήτου. οὐ
 γὰρ ὁ μόνος ὦρ, οὐθὺν ἐρημος. ὡς περ
 οὐδ' ὁ ἐν πολλοῖς ὦρ, οὐκ ἐρημος. ὅταν
 γουὺ ἀπολέσωμερ ἢ ἀδελφὸρ ἢ υἱὸρ, ἢ φίλον ὧ
 προκαταπαυόμεθα, λέγομερ ἀπολελείφθαι ἐρη-
 μοι. πολλὰ γὰρ ἐν Ῥώμῃ ὄντες τοσούτου ὄχλου ἡ-
 μῖν ἀπαντῶντος ἐ τοσούτῳ σιωοικειώτῳ, ἔαδ'
 ὅτε πολλὸς δάλωρ ἔχοντες. θέλει γὰρ ὁ ἐρημοθ
 κατὰ πῶ ἐννοιαρ ἀβροθήτος τις εἶν καὶ ἐκκεί-
 μενος τοῖς βλάπτειρ βουλομένοις. διατῆτο ὅταν
 ὁ δόλωμερ, τότε μάλιστ' ἐρήμοις λέγομερ ἑαυτοὺς,
 ὅταν ἴς λησὰς ἐμπέσωμερ. ἔ γὰρ ἀνδράπουν ὅλως
 ῥαιρεῖται ἐρημίας, ἀλλὰ πιστοῦ καὶ αἰδέμονος καὶ
 ὠφελίμου. ἐπεὶ ἡ γὰρ μόνον εἶν ἀρκεῖ πρὸς τὸ ἐρη-
 μορ εἶν, λέγε ὅτι ἐ ὁ Ζεὺς ἐν τῇ ἐκπυρώσει ἐρη-
 μὸς ὅτι, καὶ κατὰ κλαίει αὐτὸς ἑαυτῷ. τάλως ἐγώ. ὅτε
 πῶ ἤραρ ἔχω, ὅτε πῶ ἀθλιώρ, ὅτε τ' ἀπόλλω-
 να. ὅτε ὅλως ἢ ἀδελφὸρ, ἢ υἱὸρ, ἢ ἐπὶ οὐρον, ἢ συγγε-
 νῆ. ταῦτα καὶ λέγουσιν οἱ ποιεῖ μόνος ἐν τῇ ἐκ-
 πυρώσει. ἔ γὰρ ἐπνοῶσι διεξαγωγῇ μόνος. καὶ ἀπόλι-
 νος φυ

νος φυσιῶν ὁρμώμενοι, ἀπὸ τῆ φύσει κοινανικοῦ
 εἶναι καὶ φιλαλληλῶν, ἥδεως σιμωναρεφέειναι
 ἀνδράποισ. ἀλλ' οὐδὲρ ἡτορ δέι τινα ἔως
 τῆτο πῶσκαβλὺ ἔχειρ, ὅ δὲ αὐτῶ αὐτὸρ ἑαυτῶ
 ἀρκείρ. αὐτῶ αὐτὸρ ἑαυτῶ σιμῶναι. ὡς ὁ Ζεὺς
 αὐτὸς ἑαυτῶ σιμῶσι, καὶ ἡσυχάζει ἀφ' ἑαυτῶ, καὶ
 εὖ νοεῖ πλὴν διοίκησιρ πλὴν ἑαυτῶ οἷα ἐστί. ἔνι ἡδι-
 νοίαις γίνεται ὡρεπούσαις ἑαυτῶ. οὕτω ἡμᾶς
 αὐτῶ αὐτῶ δέι αὐτοῖς λαλεῖρ. μὴ ὡρε-
 σιμῶναι ἀλλῶν διαγωγῆς. μὴ ἀπορεῖρ ἐπιστάνειρ
 τῇ θεῇ διοίκησει. τῇ αὐτῶν ὡρεσὶ τὰ ἄλλα ἔχει
 ἡδιβλέπειρ. πῶς ὡρετερορ εἶχομερ ὡρεσὶ τὰ συμ-
 βαινόντα. πῶς νυν. τίνα ὅτιρ ἐπὶ τὰ θλίβοντα.
 πῶς δὲν δεραπλοθῆ καὶ ταῦτα. πῶς ἡδαιρεθῆ. εἰ
 τίνα ἡδωργασίας δέιται, πλὴν κατὰ τὸν αὐτῶ λό-
 γορ ἡδωργάσκαθ. ὁρᾶτε γὰρ ὅτι εἰρηνῶν μεγάλων
 ὁ Κάισαρ ἡμῶν δοκεῖ πῶρεχειρ. ὅτι οὐκ εἰσὶρ οὐκέτι
 πόλεμοι. οὐδὲ μάχα. οὐδὲ ληστήρια μεγάλα, οὐδὲ
 περὶ αἰκῶν. ἀλλ' ἐξέσι πάση ὥρεα ὁδοῖν. ὡρεῖρ
 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡδι δυνάμεις. μὴ τι οὖν ἔνι ἀπὸ πυ-
 ρετῶ αὐτῶ αὐτῶ ἡμῶν εἰρηνῶν πῶρεχειρ; μὴ τι καὶ
 ἀπὸ ναυαγίου; μὴ τι καὶ ἀπὸ ἐμπροσθοῦ, ἢ ἀπὸ
 σεισμῶ,

σεισμῶ, ἢ ἀπὸ κεραυνοῦ; ἄγε. ἀπ' ἐρωτῶ; οὐ
 διώαται. ἀπὸ πένθους; οὐ διώαται. ἀπὸ φθόνου;
 οὐ διώαται. ἀπὸ οὐδενὸς ἄλλῶς τούτων. ὁ δὲ λό-
 γος ὁ τοῦ φιλοσόφου, ὑποχνεῖται καὶ ἀπὸ τού-
 των ἐφελύλλω πρέχει. καὶ τί λέγει. ἄρ μοι προ-
 σέχθε ὡς ἄνθρωποι, ὅπου δὴν ἦτε, ὅ, τι δὴν ποιεῖτε,
 οὐ λυπηθήσεσθε. οὐκ ὀργισθήσεσθε. οὐκ ἀναγκά-
 σθήσεσθε. οὐ κωλυθήσεσθε. * ἀπειθεῖς ὅς ἐλδίδε- * ἀπαθεῖς
 ροὶ διάξετε ἀπὸ πάντων. ταύτῃ τῇ εἰρυνίῃ τίς
 ἔχωρ ἔχει κεκηρυγμένῃ ἅπασαν τὴν Καίσαρ (πό-
 δερ γὰρ αὐτῷ ταύτῃ κηρῦξαι) ἀλλ' ἅπασαν τὴν θεοῦ
 κεκηρυγμένῃ διὰ τῆς λόγου, οὐκ ἀρκεῖται, ὅταν
 ἢ μόνον, ἡδὲ βλέπων καὶ ἐνθυμούμενον. νυνὶ
 ἐμοὶ κακὸν οὐδὲρ διώαται συμβῆναι. ἐμοὶ ληστὴς
 οὐκ ἔστι. ἐμοὶ σεισμὸς οὐκ ἔστι. πάντα εἰρυνίᾳ με-
 σά. πάντα ἀταραξίᾳς. πᾶσα ὁδὸς, πᾶσα πόλις,
 πᾶσα σινοδὸς, γείτων, κοινὸν ἀβλαβὴς. ἄλλος
 πρέχει τροφὰς, ὡς μέλει. ἄλλος ἐδῆτα. ἄλλος
 αἰδοῖται ἐδῶκεν. ἄλλος προλήφεις. ὅταν ὅ μὴ
 πρέχῃ τὰ ἀναγκαῖα, τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνει. τῇ
 θύρᾳ ἠνοιξε. καὶ λέγει σοι ἔρχου. ποῦ. εἰς οὐδὲρ
 λεινόν, ἀλλ' ὅδε ἐγένου. εἰς τὰ φίλα ὅς σὺ γενῇ.
 εἰς τὰ

εἰς τὰ τοιχεῖα. ὅσοι λιῶ ἐν σοὶ πῦρ, ὥς πῦρ ἀπεισιν.
 ὅσοι λιῶ γηλίου, ὥς γήλιον. ὅσοι πνυλματίου, εἰς
 πνυλμάτιον. ὅσοι ὑδατίου, ὥς ὑδέτιον. οὐδεὶς Ἀ-
 ρθης. οὐδ' Ἀχέρωρ. οὐδὲ Κωκυτός. οὐδὲ Πυριφλε-
 γέθωρ. ἀλλὰ πάντα θεῶν μεσὰ καὶ δαίμόνων.
 ταῦτά τις ἐνθυμείαθ' ἔχωρ, καὶ βλέπων τ' ἥλιον
 καὶ σελήνην καὶ ἄστρα, καὶ γῆς ἀπολαύων Ἐτα-
 λάσσης, ἔρημός ἐστιν. οὐ μᾶλλον ἢ καὶ ἀβοόηκτος.
 τί οὐκ ἄρ' τις ἐπελθὼν μόνῳ ἀποσφάξῃ με. μωρὲ-
 σέ οὐ. ἀλλὰ τ' σωματίον. ποῖα οὐκ ἐπὶ ἐρημία.
 ποῖα ἀπορία. τί χείρονας ἑαυτοὺς ποιοῦμεν τῇ
 παιδαρίῳ. ἂν ἴνα ὅταν ἀπολεφθῇ μόνῳ, τί ποιεῖ.
 ἄρα ντα ὀσρέα καὶ σποδόν, οἰκοδομεῖ τί ποτε,
 εἴτα κατασρέφει. καὶ πάλιν ἄλλο οἰκοδομεῖ. καὶ
 οὕτως οὐδέποτε ἀπορεῖ διαγωγῆς. ἐγὼ οὐκ ἂν
 πωλύσκητε ὑμεῖς, μέλλω καθήμενος κλαίειν, ὅτι
 μόνῳ ἀπελείφθην καὶ ἔρημος. οὕτως οὐκ ὀσρέ-
 α καὶ ἐξω οὐ σποδόν; ἀλλ' ἐκεῖνα ὑπ' ἀφροσύνης
 ταῦτα ποιεῖ, ἡμεῖς δ' ἐκ τῆς φρονήσεως δυσυχῶ-
 μεν. πᾶσα μεγάλη δυνάμις ὑποσφαλῆς τῇ ἄρ-
 χιούῳ. φέρειν οὐκ οὐκ τὰ τοιαῦτα κατὰ δυνά-
 μιν. ἀλλὰ κατὰ φύσιν. ἀλλ' οὐκ ἐξ ὀφθισκῶ.
 μελέτησιν

μελέτησόν ποτε διαγωγὴν ὡς ἀρρώστους, ἵνα πῶς
ὡς ὑγιαίνων διαγάγῃς. ἀσπίτησιν. ὑδροπότησιν.
ἀπόχου ποτὲ παντάπασι ὀρέξεως, ἵνα ποτὲ καὶ
ὀλόγως, ὀρεχθῇς. ἢ δὲ ὀλόγως, ὅταν ἔχῃς τί σὺ
σεαυτῷ ἀγαθόν, δὴ ὀρεχθήσῃ. οὐ. ἀλλ' ὀδέως ὡς
σοφοὶ διάγῃ ἐδέλομεν, καὶ ὠφέλειν ἀνθρώποις.
ποῖα ὠφέλεια; τί ποιεῖς; στυγὲρ γὰρ ὠφέλη-
σας. ἀλλὰ προσέβλεπε αὐτοὺς δέλεις. σὺ γὰρ προσέ-
βλεπε; δέλεις αὐτοὺς ὠφελῆσαι; δειξέτω αὐτοῖς ὡς
σεαυτῷ οἷοις ποιεῖ φιλοσοφία, καὶ μὴ φλυαρία. ἐδίδ-
ων εἴς τε συνειδόντας ὠφέλη. πίνων, εἴς τε πίνοντας.
εἴκων πᾶσι. πᾶσι χωρῶν. ἀνεχόμενος. ὥτως αὐτοὺς
ὠφέλη. καὶ μὴ κατεξέρα αὐτῶν τὸ στυγερὸν φλέγμα.

Σποράδην ἱναί.

ιδ'.

Σ οἱ καλοὶ τραγωδοὶ μόνοι ἄσαι οὐ δύ-
νανται, ἀλλὰ μετὰ πολλῶν, οὕτως ἐνιοὶ
μόνοι περιπατῆσαι ἐδυνάμυνται. ἀνδρῶν
πε. εἴπερ, ὁ μόνος περιπάτησιν. καὶ στυγερῶν λά-
λησιν. καὶ μὴ ἐν τῷ χορῷ κρύπτειν. * σκόπει τί * σκόπει.
ποτε. περίβλεπε. ἐνείκητι. ἵνα γνῶς τίς εἶ.
ὅταν ἴδῃς ὕδωρ πίνῃ ἢ ποιῇ τι ἀσκητικόν, ἐκπάσης
ἀφορμῆς

ἀφορμῆς λέγει αὐτὸ πρὸς πάντας. ἐγὼ ὕδωρ πί-
 νω. διὰ γὰρ τῆτο ὕδωρ πίνεις, διὰ τὸ ὕδωρ πίνειν;
 ἀνθρώπε. εἰ σοι λυσιτελεῖ πίνειν, πίνε. εἰ δὲ μὴ, γε-
 λοίως ποιεῖς. εἰ δὲ συμφέρει σοι καὶ πίνεις, σίωπα,
 πρὸς τοῖς δυσκρετουῦντας τοῖς ἀνθρώποις. τί ἔρ-
 αὐτοῖς βούτοισ ἀρέσκειν θέλεις. τῇν πρᾶττον μόνωρ
 τὰ μὲν πρὸν γουμένως πρᾶττεται, τὰ δὲ κατὰ πε-
 ρίστασιν, τὰ δὲ κατ' οἰκονομίαν, τὰ δὲ κατὰ συμπε-
 ριφοράν, τὰ δὲ κατ' ἐνστάσιν. δύο ταῦτα ἰζελεῖρ
 τῇν ἀνθρώπων, οἴησιν καὶ ἀπισίαν. οἴησις μὲν ἔρ-
 ὅτι, τὸ δοκεῖν μηδενὸς πρὸς δεινῶν. ἀπιστία δὲ, τὸ
 ὑπολαμβάνειν μὴ δυνατὸν εἶναι βλεπεῖν σε, τοσού-
 τω περιεσηκώτωρ. τί μὲν οὖν οἴησιν ἑλεγχος
 ἰσταρεῖ. καὶ τῆτο πρῶτον ποιεῖ Σωκράτης. ὅτι
 δ' οὐκ ἀδυνάτορ ὅτι τὸ πρᾶγμα, σκέψαι καὶ ζή-
 τησον. οὐδὲρ σε βλάψει, ἢ ζήτησις αὐτῆ. καὶ γε-
 δὲρ τὸ φιλοσοφεῖν τῆτ' ἐστίν, ζητεῖν πῶς ἐνδέχε-
 ται ἀπαρᾶποδίστως ὁρεῖξει χρῆσθαι καὶ ἐκκλίσει.
 κρείσσων εἰμί σου. ὁ γὰρ πατήρ μου ὑπατικός ὅστις.
 ἀλλ' ὅ λέγει. ἐγὼ δεδημάρχηκα, σὺ δ' οὐ. εἰ δ'
 ἵπποι ἡμερ, ἔλεγε δὲν, ὅτι ὁ πατήρ μου ὠκύτε-
 ρος ἢ, ὅτι ἐγὼ ἔχω πολλὰς κριθὰς καὶ χέρσιν. ἢ

ὅτι

ὅτι κομίσῃ περιτραχήλια. ἢ οὐκ ταῦτά σου λέγον-
τος, εἴ πορ ὅτι ἐσὼ ταῦτα, φέρεω μερ οὐκ. ἀλλ' ἐπ'
ἀνθρώπου οὐκ οὐδὲρ ὅστι τοιοῦτον, (ὅτι) ἐφ' ἵππου
δρόμος, ὃς ἔγνωθήσεται ὁ χείρων καὶ ὁ κρείττων;
μή ποτ' ὅστιρ αἰδώς, πίσις, δικαιοσύνη; τούτοις
δείκνυε κρείττονα σεαυτὸν, ἢ ὡς ἄνθρωπος ἥς
κρείττων. ἄρ μοι λέγῃς ὅτι μέγαλα λακτίζω,
ἐρῶ σοι καὶ γὰρ ὅτι ἡδὴ ὄνου ἐργῶ μεγαφρονεῖς.

Ὅτι δὲ περιεσκεμμένως ἐρχομαι
πρὸς ἕκαστα. ἰε.

Ε Κάστου ἐργου σκόπει τὰ καθηγούμηναι
τὰ ἀκόλουθα. Ἐ οὕτως ἐρχου ἐπ' αὐτό.
εἰ δὲ μή, πῶς μὲν πρῶτῳ ἤξεῖς προθύ-
μως, ἄτε μηδὲρ τῶν ἐξῆς ἐν τεθυμηνίῳ, ὕσδρορ
δ' ἀναφανέντων πινῶν, αἰχρῶς ἀποθήσῃ. θέλω
ὀλύμπια νικῆσαι. ἀλλὰ σκόπει τὰ καθηγούμενα
αὐτῶ καὶ τὰ ἀκόλουθα, Ἐ οὕτως ἄρ σοι λυσίτε-
λῃ, ἅπλου τῷ ἐργου. Δεῖ σε δύντακτεῖν, ἀναγκο-
φαγεῖν, ἀπέχεσθαι πεμμάτων, γυμνάζεσθαι πρὸς
ἀνάγκην ὥρα τεταγμένη. ἐν καύματι. ἐν ψύχει.
μὴ ψυχρόν πίνειν. μὴ οἶνον. ὅτ' ἐτυχὲρ ἀπὸ τῶς.

X ιαρῶ

υρὸν.

ἰατρῶν γὰρ παραδεδοκέναι σεαυτὸν ἔχει ἰδιόατην.
 εἴτα οὐ ἔχει ἀγωνίαν παρορυσσάσθαι. ἔστιν ὅτε χεῖρας
 ἐμβαλεῖν. * ὀφρύνει στέφει. πολλὴν ἀφῶν κατα-
 πείν. μασηθωθῆναι. Ἐπεὶ μετὰ τούτων πάντων ἔστι
 ὅτε νικηθῆναι. ταῦτα λογισάμενος δὲν ἐπὶ δέλης
 ἔρχου ἰδίῃ ἢ ἀθλεῖν. ἢ δὲ μὴ, ὅρα ὅτι ὡς τὰ παι-
 δία ἀναστραφῆσιν. ἂν νῦν μὲν ἀθλητὰς παίζει,
 νῦν δὲ μονομάχους. νῦν δὲ σκαλίζει. εἴτα τραγω-
 δεῖ. ὅταν ἴδῃ καὶ θαυμάσῃ. οὕτω καὶ σὺ. νῦν μὲν
 ἀθλητὴς, νῦν δὲ μονομάχος, εἴτα φιλόσοφος,
 εἴτα ῥήτωρ, ὅλη δὲ τῇ ψυχῇ οὐδέρ. ἀλλ' ὡς ὁ πί-
 θηκε, πᾶρ ὃ δὲν ἴδῃς μιμῆ. καὶ αἰεὶ σοὶ ἄλλο ὄξ
 ἄλλου ἀρέσκει, ἢ σιῶνδες δ' ἀπαρέσκει. οὔτε γὰρ
 μετὰ σκέψας ἤλθες ἰδίῃ. οὐ δὲ περιώδυσσας
 ὅλον ἢ πρῶτον, οὐ δ' ἐβασάνισας, ἀλλ' ἴκῃ Ἐ
 κατὰ ψυχὰν ἰδίθυμια. οὕτω πινὲς ἰδόντες φι-
 λόσοφοι, καὶ ἀκούοντες τινος οὕτω λέγοντος,
 ὡς Εὐφράτης λέγει (καίτοι τίς οὕτω διώαται
 εἰπεῖν ὡς ἐκεῖνος) δέλουσι Ἐ αὐτοὶ φιλοσοφεῖν.
 ἀνδρῶπε σκέψαι πρῶτον τί ὄξῃ ἢ πρῶτον. εἴ-
 τα καὶ τὴν σεαυτὸς φύσιν, τί διώασαι βασάσαι.
 εἰ παλαιῆς, ἰδοῦ σου τοὺς ὤμους, τοὺς μηρούς,
 τὴν

τὴν ὁσφύρ. ἄλλος ὅρως ἄλλό τι πέφυκε. δο-
 κεῖς ὅτι ταυτὰ ποιῶν διώσκει φιλοσοφεῖν. δο-
 κεῖς ὅτι διώσκει ὡσάντως ἐαθεῖν. ὡσάντως πί-
 νειν. ὁμοίως ὀργίζεσθαι. ὁμοίως δυσχερεσθεῖν. ἀγρυ-
 πνῆσαι δεῖ. πονῆσαι. νικῆσαι τινὰς ἰδιθυμίας.
 ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς οἰκείας. ἀπὸ παιδαρίου κατα-
 φρονηθῆναι. ἀπὸ τῆς ἀπαντῶντων καταγελα-
 σθῆναι. ἐν παντὶ ἔλκαστον ἔχειν. ἐν ἀρχῇ, ἐν ἡμῇ,
 ἐν λίκῃ. ταῦτα περισκευάμενος, εἰ σοι δοκεῖ προ-
 σέρχου. ἢ θέλεις ἀντικαταλλάξασθαι τούτων ἀ-
 πάθειαν. ἐλθιδερίαν. ἀταραξίαν. εἰ δὲ μὴ, μὴ
 πρόσαγε. μὴ ὡς τὰ παιδία, νυνὶ μὲν φιλόσοφος,
 ὕσθρον δὲ τελώνης, εἶτα ῥήτωρ, εἶτα ἰδιότροπος
 Κάισαρ. ταῦτα οὐ συμφωνεῖ. ἓνα σε δεῖ ἄνθρω-
 πον εἶναι, ἢ ἀγαθὸν ἢ κακόν. ἢ τὸ ἡγεμονικόν σε δεῖ
 ἐξοργίζεσθαι τὸ σαυτῷ, ἢ τὰ ἐκτός. ἢ πρὸς τὰ ἔσω
 φιλοπόνει, ἢ πρὸς τὰ ἔξω. τουτέστι φιλοσόφου σὰ-
 σιν ἔχειν, ἢ ἰδιώτου. ῥέφω τις ἔλεγε Γάλβα σφα-
 γέντ', ὅτι νυνὶ προνοία ὁ κόσμος διοικεῖται. ὃ
 ἢ μὴ πρὲργως πότ' ἔφη ἀπὸ Γάλβα κα-
 τεσκόβασα, ὅτι προνοία ὁ
 κόσμος διοικεῖται.

ὅτι δὲ λαβῶς δεῖ συγκαθίσταται εἰς
 συμπεριφοράν. 15'

Α

Νάγκη τ' συγκαθίσταται πρὸς ἐπιπλέον,
 ἢ εἰς λαχλιάρ, ἢ εἰς συμπόσια, ἢ ἄλλως
 ὅς συμβιάσῃ, ἢ αὐτὸν ἐκείνοις ἰσομοιω-
 θήναι, ἢ ἐκείνοις μεταθεῖναι ἡδὴ τὰ αὐτῶ. καὶ γὰρ
 ἀνδραγαθὸν ἀπεσβεσμένον δὴν θῆς πρὸς τὸν καλόμε-
 νορ, ἢ αὐτὸς ἐκείνον * ἢ ἐκείνος τ' τὸν ἐκκαύσει. τῆ-
 ρ τὸ ἀπο-
 λικόντου οὐκ ἔτι κινδυνώου ὄντος, δὲ λαβῶς δεῖ
 τοῖς ἰδιώταις συγκαθίστασθαι εἰς τὰς τοιαύτας περὶ-
 φοράς. μεμνημένους ὅτι ἀμύχανον τὸν σινανα-
 τειβόρμιον ὅδ' ἡσβολημλίω, μὴ καὶ αὐτὸν ἀπο-
 λαῦσαι τῆς ἀσβόλης. τί γὰρ ποιήσεις δὴν πρὸς μο-
 νομάχωρ λαλῆς. δὴν πρὸς ἵππων. δὴν πρὸς ἀθλη-
 τῶν. δὴν τὸ ἐπὶ τούτων χεῖρον πρὸς δὴν δρώπων.
 ὁ δεῖνα κακός, ὁ δεῖνα ἀγαθός. τῶτο καλῶς ἐγένε-
 το, τῶτο κακῶς. ἐπὶ δὴν σκώπῃ, δὴν γελοιάζῃ, δὴν
 κακοηθίζῃ, ἔχει τις ὑμῶν παρὰ σκῆβλιν οἶον ὁ κα-
 θαρσιτικὸς πλὴν λύραρ λαβῶν, ὥς δὲ θὺς ἀφάμε-
 νος τῇ χορδῶν, γινώσκαι τὰς ἀσυμφόρους ἐν ἄρ-
 μόσασθαι γὰρ ὄργανον. οἶον εἶχε Σωκράτης διωά-
 μιρ,

μῖρ, ὥς ἐν πάσῃ συμφορᾷ ἄγειρ ἡδὲ ὃ αὐτοῦ
 τοὺς σωόντας. πόθεν ὑμῖν. ἀλλ' ἀνάγκη ἕως
 τῇ ἰδιωτῶν ὑμᾶς περιάγεσθαι. διατί οὖν ἐκεῖνοι
 ὑμῶν ἰχυρότεροι. ὅτι ἐκεῖνοι μὴ τὰ σαπρὰ ταῦ-
 τα ἀπὸ δογματῶν λαλοῦσιν, ὑμεῖς δὲ τὰ κομψὰ
 ἀπὸ τῇ χειλῶν. διατῆτο ἄτονα ὅσι καὶ νεκρά. Ἐ-
 σικχᾶναι ὅσιν ἀκούοντα ὑμῶν τοὺς προφητικὰς,
 καὶ πλὴν ἀρετῶν πλὴν ταλαίπωρον, ἢ ἄνω καὶ τῷ
 θρυλλεῖται. οὕτως ὑμᾶς οἱ ἰδιῶται νικῶσι. παντα-
 χεὺ γὰρ ἰχυρὸν ὃ δόγμα. ἀνίκητον ὃ δόγμα. μέ-
 χρις δὲ οὖν παχῶσιν ἐν ὑμῖν αἱ κομφαὶ ὑπολή-
 φεις, καὶ διωάμιν τινα περιποιήσῃτε πρὸς ἀσ-
 φάλειαν, συμβουλεύω ὑμῖν βέλχεσθαι τοῖς ἰδιώ-
 ταις συγκαταβαίνειν. εἰ δὲ μὴ, καθ' ἡμέραν ὥς
 κηρὸς ἐν ἡλίῳ διατακίσεται ὑμῶν εἰ τινα ἐν τῇ
 ὀχλῇ ἐγγράφετε. μακρὰν οὖν ἀπὸ τῆς ἡλίου ποῦ
 ποτε ὑπάγετε, μέχρις δὲ κηρίνας τὰς ὑπολήψεις
 ἔχητε. διατῆτο καὶ τῇ παρίδωρ συμβουλεύου-
 σιν ἀποχωρεῖν οἱ φιλόσοφοι, ὅτι τὰ παλαιὰ ἔθη
 περιωρᾷ καὶ οὐκ ἐὰν ἀρχὴν γενέσθαι πινὰ ἄλλου
 ἔθους. οὐ δὲ φέρομεν τοὺς ἀπαντῶντας καὶ λέ-
 γοντας. ἰδὲ ὁ δεῖνα φιλοσοφεῖ. ὁ τοῖος καὶ ὁ τοῖος.

οὕτω καὶ οἱ ἰατροὶ τοὺς μακρονοσοῦντας ἐκπέμ-
 πουσιν εἰς ἄλλω χωρὰν καὶ ἄλλον ἄερα, καλῶς
 ποιῶντες. καὶ ὑμεῖς ἀντεισαγάγετε ἄλλα ἔθνη.
 πῆξατε ὑμῶν τὰς ὑπολήψεις. Ἐὐαθλεῖτε αὐ-
 ταῖς. ὅ. ἀλλ' εὐδερ ὑδὶ θεωρίαν, ἥς μονομαχίαν,
 εἰς ξυστόν, εἰς κίρκον. εἴτ' ἐκεῖδερ ὦδε, καὶ πάλιν
 εὐδερ ἐκεῖ οἱ αὐτοί, καὶ ἔθος κομφὸν οὐδέρ. οὐτε
 προσωχὴ οὐτ' ὑδιστροφὴ ἐφ' αὐτόν καὶ παρατή-
 ρησις. πῶς χρῶμαι ταῖς προσωπιπύουσας φαντα-
 σίας κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν. πῶς ἀποκρίνο-
 μαι πρὸς αὐτὰς ὥς δέῃ, ἢ ὥς οὐ δέῃ. ὑδὶ λέγω
 τοῖς ἀπροαιρέτοις, ὅτι οὐδέρ πρὸς ἐμέ. εἰ γὰρ μή
 πως οὕτως ἔχετε, φεύγετε ἔδῃ τὰ πρότερον,
 φεύγετε τοὺς ἰδιώτας, εἰ δέλετε ἀρξάδαί ποτε
 τινὲς εἶναι.

Περὶ προνοίας.

15'.

Οὐ γὰρ τί τῇ προνοίᾳ ἐγκληῖς, ὑδιστρά-
 φηδι, καὶ γνώσῃ ὅτι κατὰ λόγον γέγο-
 νε. ναί. ἀλλ' ὁ ἀδίκος πλεον ἔχει. ἐν τίνι.
 ἐν ἀργυρίῳ. πρὸς γὰρ τὴν τοῦ κρείττερος ὁδόν, ὃ κα-
 λικκῶει. ἀναιχυντῇ. ἀγρυπνεῖ. τί θυμαστόρ.
 ἀλλ' ἐκεῖνο

Ὅτι οὐ δεῖ πρὸς τὰς ἀφελίας
ταράσσεσθαι.

ιβ'.

Ταρ σοί τι προσαγγελθῇ ταρακτικόν,
 οὐκ ἐκεῖνο ἔχει πρὸς χειρὸς, ὅτι ἀφελία πᾶσι
 οὐδενὸς προσαρκεῖν γίνεται. μή τι ἄλλ'
 διωάταί σοι τίς ἀγγεῖλαι, ὅτι κακῶς ὑπέλαβες,
 ἢ κακῶς ᾤρέχθης; ἔδαμῶς· ἀλλ' ὅτι ἀπέθανέ τις.
 τί οὐκ ἔστι πρὸς σέ ὅτι σε κακῶς τις λέγει. τί οὐκ
 πρὸς σέ ὅτι ὁ πατήρ τάδε πῖνα ἐτοιμάζεται. ἡδὲ
 πῖνα. μή τι ἡδὲ πῶς προαίρεσιν; πόθεν διωάται.
 ἀλλ' ἡδὲ τὸ σωμάτιον; ἡδὲ τὸ κτησείδιον; ἐσώ-
 θης. οὐκ ἡδὲ σέ. οὐκοῦν ἀλλ' ὁ κριτὴς ἀποφαίνε-
 ται, ὅτι ἠσέβησας. πᾶσι Σωκράτους δ' οὐκ ἀπε-
 φλύακτο οἱ δικασταί; μή τι σὸν ἔργον ὅτι τὸ ἐκεῖνον
 ἀποφλύαδαι; οὐ. τί οὐκ ὅτι σοι μέλει. ἔστι τί τ'
 παρὸς σου ἔργον, ὃ δὲ μὴ πληρώσῃ, ἀπώλεσε τ'
 πατρίδα. τὸ φιλόσοφον. τὸ ἡμέρον. ἄλλο μὲν
 ζητεῖ τοῦτου ἔνεκα αὐτὸν ἀπολέσθαι. οὐδέποτε
 ἄλλο ἐν ἄλλῳ μὲν τις ἀμφοτέρωθεν, ἢ ἄλλο δὲ βλά-
 πτεται. πάλιν σὸν ἔργον ὅτι ἀπολογηθῆναι. δῖα-
 θῶς. αἰδομένως. ἀοργήτως. εἰ δὲ μὴ ἀπώλεσας
 οὐ τὸν

οὐ γὰρ υἱὸν, τὸν αἰδήμονα, τὸν γενναῖον. τί οὖν ὁ
κριτὴς ἀκύνδιωός ἐστι; ὅ. ἀλλὰ κακὴν τὰ ἴσα
κύνδιωδύεται. τί οὖν ἐπὶ φοβῇ, τί ἐκείνος κρίνη.
τί σοι καὶ τοῦ ἀλλοτρίω κακῷ. σὺν κακῷ ἐστὶ, τὸ
κακῶς ἀπολογηθῆναι. τὸ το φυλάσσει μόνον. κρι-
θῆναι δ' ἢ μὴ κριθῆναι, ὡς ὁ ἄλλου ἐστὶ ἐργον,
οὐ τὸ κακῷ ἄλλου ἐστὶ. ἀπειλεῖ σοι ὁ δεινὰ ἐμοί;
οὐ. λέγει σε. αὐτὸς ὀφείλει πῶς ποιεῖ τὸ ἴδιον ἐρ-
γον. μέλλει σε κατακρινεῖν ἀδίκως, ἀθλιθ.

Τίς σάσις ἰδιώτου καὶ φιλοσόφου. ιη.

Πρώτη διαφορὰ ἰδιώτου ἔ φιλοσόφου.
Η ὁ μὲν λέγει καὶ μοι διὰ τὸ παιδάριον. διὰ
τὸν ἀδελφόν. οὐ καὶ διὰ τὸν τατάρ. ὅδ'
ἂν ποτ' εἰπῇ ἀναγκασθῇ καὶ μοι, ἡδιστάς λέ-
γει. δι' ἐμέ. προαίρεσις γὰρ οὐδεὶς βιάται κωλύ-
σαι ἢ βλάψαι ἀπροαίρετον, εἰ μὴ αὐτὴ ἐαυτῷ.
ἀν' οὖν ἡδὶ τὸ το ρέλωμεν καὶ αὐτοί, ὡς ὅταν
δυσωδῶμεν αὐτοὺς αἰτιάσθαι, καὶ μεμνησθαι ὅτι ἔ-
δερ' ἄλλο ταραχῆς ἢ ἀκατασκόας αἰτίαν ἐστὶν ἢ
δόγμα, ὁμνῶ ὑμῖν πάντας θεοὺς, ὅτι προέκοψα
νῦν δ' ἄλλω ὁδοῦ διαρχῆς ἐληλύθαμεν. βίθ' ἔτι

ἐπὶ παῖδων ἡμῶν ὄντων, ἢ τίτθῃ εἴ ποτε προσε-
πλάισαμεν χάσκοντες, οὐχὶ ἡμῖν ἐπέωλησεν, ἀλ-
λὰ τὸν λίθον ἐτυπῆ. τί γὰρ ἐποίησεν ὁ λίθος. διὰ
τὴν τῷ παιδίῳ σου μωρίαν, ἔδωκε μεταβλιῦναι αὐ-
τόν; πάλιν δὲν μὴ δέξωμεν φαγεῖν ἐκ βαλακνείας,
οὐδέ ποθ' ἡμῶν κατὰσέλλει τὴν ἀθυμίαν ὁ παιδα-
γωγός, ἀλλὰ δαίρει τὸν μάγειρον. ἀνδρῶπε. μὴ
γὰρ ἐκείνου σε παιδαγωγὸν κατεσχάσαμεν, ἀλλὰ τὸ
παιδίῳ ἡμῶν. τὸ τοῦ ἐπανόρθου. τὸ τοῦ ὠφέλει. ὕ-
τω καὶ αὐξηθέντες φαινόμεθα παιδίᾳ. πᾶς γὰρ
ἐν μουσικοῖς, ὁ ἀμυστος. ἐν γραμματικοῖς, ὁ ἀγραμ-
μάτικος. ἐν βίῳ, ὁ ἀπαιδιδότῃς.

Ὅτι ἀπὸ πάντων τῶν ἐκτὸς ὁδῶν
ὠφελεῖσθαι.

ιβ'.

Πι τῶν θεωρητικῶν φαντασιῶν πάντες
Ε χεδὸν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ἐν ἡμῖν ἀ-
πέλιπον, οὐχὶ δὲ ἐν τοῖς ἐκτὸς. οὐδεὶς
λέγει ἀγαθόν, τὸ ἡμέραν εἶναι, κακόν, τὸ νύκτα
εἶναι. μέγιστον δὲ κακόν τὸ φίλα τέσσαρα εἶναι. ἀλλὰ
τί. τὴν μὲν ἡδυστήμην ἀγαθόν, τὴν δὲ ἀπάτην
κακόν. ὥστε ὅτι πᾶσι τὸ φθίδος αὐτὸ, ἀπάτην συνί-

σκαδαι

καταλαβὴν ἡδυσμήλιον τῆ ψυχῆς εἶν' αὐτό. ἔδει
 οὐκ οὕτω καὶ ἡδὴ τῆ βίου. ὑγεία ἀγαθὸν, νόσος
 δὲ κακόν. οὐ. ἀνδρῶπε. ἀλλὰ τί. ὅ καλῶς ὑγιαί-
 νεις, ἀγαθόν. ὅ κακῶς, κακόν. ὥστε καὶ ἀπὸ νόσου
 ὄσιον ὠφεληθῆναι τὸν θεόν σου. ἀπὸ θανάτου γὰρ
 οὐκ ἔστι; ἀπὸ πηρώσεως γὰρ οὐκ ἔστι; μικρὰ σοι
 δοκεῖ ὁ Μενοικίδης ὠφεληθῆναι ὅτ' ἀπέθνησκε;
 τοιαῦτά τις ἤπῳρ ὠφεληθείη, οἷα ἐκεῖνος ὠφελή-
 θη. ἔα ἀνδρῶπε. οὐκ ἐτήρησε τὸν φιλόπατριν; ἢ
 μεγαλόφρονα; ὅρ πιστόν; ὅρ γενναῖον; ἡδὴ ζή-
 σαι ὅ οὐκ ἀπώλλυε ταῦτα πάντα; οὐ περιεποιεῖ-
 το τὰ ἐναντία; τὸν διφλόν ἔκ δὴ ἐλάμβανε; τὸν
 ἀρηνῆ, τὸν μισόπατριν; ἢ φιλόφυχον; ἄγε. δο-
 κεῖ σοι μικρὰ ὠφεληθῆναι ἀποθανών; οὐ. ἀλλ' ὁ
 τοῦ Ἀδμήτου πατρὸς μέγαλ' ὠφελήθη ζῆσαι ὅ-
 πως ἀρηνῶς καὶ ἀθλίως; ὕδρὸν γὰρ οὐκ ἀπέ-
 θανε; πάνσαδε τοὺς θεοὺς ὑμῶν, τὰς ὕλ' αὖ θαι-
 μάζοντες. πάνσαδ' ἐαυτοὺς δούλοις ποιουῖτες
 πρῶτον τῇ πρᾶγματι, εἶτα δι' αὐτὰ καὶ τῇ
 ἀνδρῶπι τῇ ταῦτα περιποιεῖν ἢ ἀφαιρεῖσθαι
 διωαμόν. ἔστι ὅρ ἀπὸ τούτων ὠφεληθῆναι; ἄ-
 γε πάντων. ἔ. ἀπὸ τῆ λοιδορουῦτος. τί δ' ὠφελεί
 τῷ

τὸν ἀθλητὴν ὁ προγυμναζόμενος. τὰ μέγιστα
καὶ οὕτως ἐμοῦ προγυμναστὴς γίνεταί. τὸ δὲ νεκπ
κὸρ μου γυμνάζει. ὃ ἀόρνητορ. ὃ πρῶτορ. ὃ. ἀλλ'
ὁ μὲν τὸν ἐραχίλου καθαπτόμενος καὶ τὴν ὀσφυῖ μου
καὶ τοὺς ὤμους καταρτίζων, ὠφελεῖ με. καὶ ὁ ἀλλεί
πτης καλῶς ποιεῖ, λέγει. ἄρορ ἔσθ' ἀμφοτέ-
ρας. καὶ ὅσω βαρύντορος ὅστις ἐκείνῳ, ἱστούτω
μᾶλλον ὠφελούμαι ἐγώ. ἢ δέ τις πρὸς ἀορνησίαν
με γυμνάζει, οὐκ ὠφελούμαι. τουτέστι ὃ μὴ ἴδεν-
ναι ἀπ' ἀνδρώπων ὠφελείσθαι. κακὸς γείτωρ
αὐτῷ, ἀλλ' ἐμοὶ ἀγαθός. γυμνάζει μου ὃ δὲ γνω-
μορ. ὃ ὑπαικός. κακὸς πατήρ αὐτῷ, ἀλλ' ἐμοὶ
ἀγαθός. τουτέστι ὃ τὸν Ἑρμοῦ ῥαβδίον. ὃ δέλεος φη-
σὶν ἄφαί, ὃ χρυσοῦν ἔσθαι. οὐ. ἀλλ' ὃ δέλεος φέ-
ρε. καὶ γὰρ αὐτὸ ἀγαθὸν ποιήσω. φέρε νόσον, φέρε
δάνανον, φέρε ἀπορίαν, φέρε λοιδορίαν, δίκην
τὴν πρὸς τὴν ἐλάττω, πάντα ταῦτα τῷ ῥαβδίῳ
τῷ Ἑρμοῦ, ὠφέλιμα ἔσθαι. τὸ δάνανον τί ποιήσῃς.
τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἵνα σε κοσμήσῃ. ἢ ἵνα δείξῃ σε ἐρ-
γῶ δι' αὐτὸ τί ὅστις ἀνδρῶπος, τῷ βουλήματι τὸ
φύσεως πᾶσιν ἀπολαύων. τὴν νόσον τί ποιήσεις, δεί-
ξω αὐτῇς τὴν φύσιν. διαπρέψω ἐν αὐτῇ. βύσθη-

σω. βύροισω. τ' ἱατρὸν ἔκκολακκίσω. ἔκ β' ξομαι
 ἀποθανεῖρ. τί' ἐπὶ ἄλλο ζητεῖς. πᾶρ ὃ δὴν δῶς, ἐγὼ
 αὐτὸ ποιήσω μακάριον. βύδαι μονικὸν. σεμνόν. ζή-
 λωτόν. οὐ. ἀλλὰ βλέπε μὴ νοσήσης. κακόν ὄστιρ.
 δι' εἴτις ἔλεγε, βλέπε μὴ λάβης ποτὲ φαντασίαν
 τῶ τὰ κρία τέσσαρα εἶν'. κακόν ὄστιρ. ἀνδρῶπε.
 πῶς κακόν. δὴν ὃ δεῖ πῶς αὐτ' ὑπολάβω, πῶς ἔτε
 με βλάψει. οὐχὶ δὲ μάλλον ἔωφελήσει. δὴν ἔρ
 πῶς πενίας ὃ δεῖ ὑπολάβω, ἄρ πῶς νόσον, ἄρ πῶς
 ἀναρχίας, ἔκ ἀρκεί μοι; ἔκ ὠφέλιμα ἔσαι; πῶς
 ἔρ ἐπὶ οὐ τοῖς ἐκτὸς τὰ κακὰ ἔτ' ἀγαθὰ δεῖ με ζη-
 τεῖρ. ἀλλὰ τί. ταῦτα μέχρι ὧδε. φς οἶκον δ' ἔδεις
 ἀποφέρει. ἀλλ' ὁθὺς πρὸς τὸ παιδάριον πόλεμος.
 πρὸς τοὺς γείτονας. πρὸς τοὺς σκώφαντας. πρὸς
 τοὺς καταγελάζοντας. καλῶς γένοιτο λεσβίῳ,
 ὅτι με καθ' ἡμέραν ὀζελέγχει μηδὲρ ἡδύτα.

Πρὸς τοῦ β' κόλως ἥς γ' σοφιστὴρ ἐρχομένης. κ'.

Ο Τι τὰ θεωρήματα ἀναλαβόντες ψιλὰ,
 ὁθὺς αὐτὰ ὀζεμέσαι θέλουσιν, ὥς οἱ σο-
 μαχικοὶ πλὴν σφοδρῶ. πρῶτον αὐτὸ πέ-
 φορ, εἴθ' οὐτὼ μὴ ὀζεμέσης. εἰ δὲ μὴ, ἔμετ' ὁ
 ὄντι

ὄντι γίνεται. πρῶτον καθαρόν ἔσβρωτον. ἀλλ'
 ἀπ' αὐτῶν ἀναδοθέντων λείξορ πινὰ ἡμῖν μετα
 βολιῶ τῷ ἡγεμονικοῦ τῷ σεαυτῷ. ὥς οἱ ἀθληταὶ
 τοὺς ὥμοις ἀφ' ὧρ ἐγυμνάσθουσιν, καὶ ἐφαγορ. ὥς
 οἱ τὰς τέχνας ἀναλαβόντες, ἀφ' ὧρ ἐμαθορ. οὐκ
 ἔρχεται ὁ τέκτωρ καὶ λέγει, ἀκούσατέ μου διαλε
 γομένου πρὸς τῷ τεκτονικῷ, ἀλλ' ἐκμιθωσάμε
 νος οἰκίαν, ταύτῃ κατασκευάσας, λείκνυσιν ὅτε
 ἔχει τὴν τέχνην. τοιοῦτόρ τι καὶ σὺ ποίησορ. φά
 γε ὥς ἄνθρωπος. πῖε ὥς ἄνθρωπος. κοσμήθητι.
 γάμησορ. πελοποιήσορ. πολίτῳσαι. ἀνάχου
 λοιδορίας. ἐνεγκαι ἀδελφὸρ ἀγνώμονα. ἐνεγκαι
 πατῆρα. ἐνεγκαι υἱὸρ. γείτονα. σιῶδορ. ταῦτα
 ἡμῖν λείξορ, ἵν' ἴδωμερ ὅτι μεμάθηκας τὰς ἀλη
 θείας τι τῷ φιλοσόφῳ. οὐ. ἀλλ' ἐλθόντες ἀκού
 σατέ μου χόλια λέγοντος. ὕπαγε ζήτει πίνωρ κα
 τεξεράσεις. καὶ μὴ ἐγὼ ὑμῖν δζηγήσομαι τὰ χρυ
 σίππεια, ὥς οὐ λείς. τὴν λέξιν διαλύσω καθαρώ
 τατα. πρὸς δὴ σὺ ἄρ που καὶ Ἀντιπάστρου καὶ Ἀρ
 χεδήμου φορέαρ. εἴτα τούτου ἐνεκα ἀπολίπωσιν οἱ
 νέοι τὰς πατρίδας καὶ τοὺς γονεῖς τοὺς αὐτῶν, ἵν'
 ἐλθόντες λεξείδιά σου δζηγουμένου ἀκούσωσιν ; ἔ
 λεί

Δεῖ αὐτοὺς ὑποσχεῖσθαι ἀνεκλικὰς, συνδρηλικὰς,
 ἀπαθείς, ἀταράχους, ἔχοντάς τι ἐφόδιον τοιοῦτον
 ὡς τὸν βίον, ἀφ' οὗ ὁρμώμενοι φέρειν διωκόν-
 ται τὰ συμπίπτοντα καλῶς, καὶ κοσμεῖσθαι ὑπ'
 αὐτῶν; Ὡς πόδες σοι μεταδιδόναι τούτων ὥρ ἐκ
 ἔχεις. αὐτὸς γὰρ ἄλλο τι ἐποίησας ὥς ἀρχῆς, ἢ πόδε
 ταῦτα κατεβίβης, πῶς οἱ συλλογισμοὶ ἀναλυ-
 θήσονται. πῶς οἱ μεταπίπτοντες. πῶς οἱ τρεῖς ἡρώ-
 τῆσθαι περαίνοντες. ἀλλ' ὁ Δεῖνα χολιῶν ἔχει. δια-
 τί μὴ καὶ γὰρ ὧ. οὐκ ἔκῃ ταῦτα γίνεταί ὡς ἀπο-
 δορ, οὐδ' ὡς ἔτυχεν. ἀλλὰ καὶ ἡλικίαν εἶν' Δεῖ
 καὶ βίον, καὶ θεὸν ἡγεμόνα. οὐ. ἀλλ' ἀπολιπό-
 μεν. μὲν οὐδέ τις ἀνάγεται, μὴ θύσας τοῖς θεοῖς
 καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς βοηθούς. οὐδὲ στείρου
 σιν ἄλλως οἱ ἄνθρωποι, εἰ μὴ τιτὸν Δῆμηξαρ ἰδι-
 καλεσάμενοι. τηλικούτου δ' ἔργου ἀφάμενός τις
 ἄνθρωπος ἀσφαλῶς ἄφεται. καὶ οἱ τούτῳ προσιόν-
 τες, βύτῳ ὡς προσελδύσονται. τί ἄλλο ποιεῖς ἄν-
 θρωπε, ἢ τὰ μυθήσια ὁρῶν καὶ λέγεις, οἴκημα
 ὅτι καὶ ἐν ἑλδυσίνι. ἰδὸν καὶ ἐνθάδε. ἐκεῖ ἱεροφάν-
 της, καὶ ἐγὼ ποιήσω ἱεροφάντην. ἐκεῖ κήρυξ, καὶ γὰρ
 κήρυκα κατεστήσω. ἐκεῖ δαδύχθ', καὶ γὰρ δαδύ-

χορ. ἐκεῖ δ᾽ ἄδες, καὶ ἐνθάδε αἰ φωναὶ αἰ αὐταί. τὰ
 γινόμενα. τί διαφέρει ταῦτα ἐκείνων, ἄσεβες αὖτε
 ἄνθρωπε. οὐδὲρ διαφέρει. καὶ πρὸς τόπον ταῦτα
 ὠφελῆ, ἔπειθ' αἰ καὶ ῥοή, ἔπειθ' αἰ μετὰ θυσίας ὃ, ἔπειθ'
 ὠχῶρ. ἔπειθ' αἰ τροχὸν γινόμενα, ἔπειθ' αἰ προδιακείμενον τῇ
 γνώμῃ ὅτι ἱεροῖς προσελδύσεται, καὶ ἱεροῖς πα-
 λαίοις. οὕτως ὠφελίμα γίνεται τὰ μυθήρια, οὕ-
 πως εἰς φαντασίαν ἐρχόμεθα, ὅτι ἡδὴ παιδεία καὶ
 ἐπανορθώσις τῆ βίου κατεσάθη πάντα ταῦτα ἕως
 τῇ παλαιῶν. οὐδ' αἰ ἔξαγγέλλεις αὐτὰ ἔπειθ' αἰ ὁρ-
 χῇ πρὸς αἰ καὶ ῥοή, πρὸς τόπον, ἄνδρ' αἰ θυμάτων, ἄνδρ'
 ὑμείας. οὐκ ἔοικτα ἔχεις ἡδὴ αἰ δὲ τῇ ἱεροφάντῃ. ἔ-
 κόμην. οὐκ ἔοικτο ὅτι αἰ δὲ. οὐ φωνῶν, οὐκ ἡλι-
 κίαρ. οὐκ ἡ γινόμενα ὡς ἐκείνος. ἀλλ' αὐτὰς μόνας
 τὰς φωνὰς ἀνελκόμενα λέγεις. ἱεραὶ εἰσι αἰ φω-
 ναὶ. καὶ αὐτὰς καὶ αὐτὰς. ἄλλοι ὁρὸν αἰ δὲ ἡδὴ
 ταῦτα ἐλθεῖν. μέγα ὅτι ῥ' αἰ ῥοή. μυθικὸν ὅτι
 οὐκ ὡς ἔτυχεν. οὐδὲ τῇ τυχόντι δεδομένου. ἀλλ'
 οὐδὲ σοφὸν εἶναι τυχόν ἔξαρκει, πρὸς ῥ' αἰ ἡδὴ μελὴ
 θίγειν νέων. αἰ δὲ καὶ πρὸς αἰ ῥοή εἶναι τινὰ ἔπειθ'
 ἡδὴ τῇ αἰ δὲ πρὸς αἰ τὸν δὲ αἰ καὶ σῶμα
 ποιοῦν. καὶ πρὸ πάντων τὸν δὲ συμβουλεύειν
 ταῦτα

ταῦτ' αὖτις τῷ χόρῳ καταχεῖρ. ὥς Σωκράτης συ-
νεβούλῳ τῷ ἐλεγκτικῷ χόρῳ ἔχει. ὥς Διο-
γένης τῷ βασιλικῷ καὶ ἰδιωτικῷ. ὥς Ζή-
νωνι τῷ διδασκαλικῷ ἔδωκε δωγματικῷ. σὺ δ' ἰα-
τρῆον ἀνοίγεις, ἄλλο ἔδωκε ἔχον, ἢ φάρμακα. ποῦ
δὲ ἢ πῶς ἰδιωτὶ τίθεται ταῦτα, μήτε ἰσθῶς, μήτε πο-
λυπραγμονήσας. ἰσθῶς ἐκείνῳ ταῦτα. κοιλύρια
καὶ γὰρ ἔχω. μή τι οὖν ἔδωκε τῷ Διῳάμῳ τῷ χρησι-
κῷ αὐτοῖς; μή τι οἶδας ἔδωκε πότε καὶ πῶς ὠφελή-
σει καὶ πίνας; τί οὖν κυβδύεις ἐν τοῖς μεγίστοις.
τί ῥαδιουργεῖς. τί ἰδιωτὶ χειρεῖς πρᾶγματι, μηδὲρ
σοὶ προσήκοντι. ἄφες αὐτὸ τοῖς διωκαμένοις. τοῖς
κοιτοῦσι. μὴ προσκρίβου καὶ αὐτὸς αἰσῶς φιλο-
σοφία διὰ σεαυτοῦ. μὴ δὲ γίνου μέρος τῶν διαβαλ-
λόντων τὸ ἔργον. ἀλλὰ εἰ σε ψυχῶν γαί τὰ θεω-
ρήματα, καθήκοντος αὐτὰ σέφει αὐτὸς ἰδιωτὶ σεαυτοῦ.
φιλόσοφον δὲ μηδέποτε εἶπης σεαυτοῦ, μή δ' ἄλ-
λου δυνάσκει λέγοντος. ἀλλὰ λέγε. πεπλάνηται.
ἐγὼ γὰρ ἔτ' ὀρέγομαι ἄλλως ἢ πρότερον. οὐδ' ὅρ-
μῳ ἐπ' ἄλλα, οὐδὲ συγκατατίθεμαι ἄλλοις, οὐδ'
ὅλως ἐν χρήσει φαντασιῶν πρὶν ἀλλὰ καὶ πᾶσι τῆς
πρότερον καταστάσεως. ταῦτα φρονεῖ καὶ λέγε

πῶς σεαυτῷ, ἢ δέλφς τὰ κατὰξίαν φρονεῖν. ἢ ὃ μὴ,
κύβωθε καὶ ποίει ἅ ποιεῖς, ταῦτα γὰρ σοι ὠρέπει.

Πόρι κυνισμοῦ.

καΐ.

Π ὕθομίνου δὲ τῇ γυνάμωρ πινὸς αὐτῷ,
ὃς ἐφαίνετο ὑδιρρέπῶς ἔχωρ ὡρὸς ὃ κυ
νίσαι, ποῖον πινὰ εἶν διεί τ κυνίζοντα,
Ἐ πὶς ἢ ὡρόληψις ἢ τῷ ὡράγματ θ. σκεψάμε-
θα ἔφη κατὰ χολιῷ. τοσοῦτορ δ' ἔχω σοι εἰπεῖν,
ὅπ' ὁλίχα θεοῦ τηλικόντω ὡράγματι ὑδιβαλλό-
μεν θ, θεοχόλωτός ὅστι, Ἐ οὐδὲρ ἄλλος, ἢ δημοσία
δέλει ἀχμινεῖν. οὐ δὲ γὰρ ἐν οἰκίᾳ καλῶς οἰκου-
μείνῃ πῦρελθῶρ τις, αὐτὸς ἑαυτῷ λέγει, ἐμὲ δει
οἰκονόμορ εἶν. εἰ δὲ μὴ, ὑδιτσαφείς ὁ κύριος καὶ
ἰδῶρ αὐτὸρ σοβαρῶς διατασσόμενορ, ἐλκύσας ἔτε
μερ. οὕτω γίνετα καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει ταύ-
τῃ. ἔσι γὰρ τις Ἐ ἐνθάδ' οἰκοδεσπότης ἐκστα δια-
τάσσορ. σὺ ἢ λιθ εἶ, διώσσαι περιδρῶμεν θ
ἐνιαυτὸρ ποιεῖν καὶ ὥρας, καὶ τοὺς καρποὺς αὐ-
ξεῖν καὶ φρέφειν, καὶ ἀνέμοις κυνέιν Ἐ ἀνιέναι, Ἐ
τὰ σώματα τῇ ἀνδρώπωρ δερμαίνειν συμμέ-
τρως. ὕπαγε. περιέρχου. Ἐ οὕτω διακίνει ἀπ' τῇ
μεγίστωρ

μεγίστων τὰ μικρότατα. σὺ μοχάρειοι εἶ, ὅταν ἴδῃ
 φανῇ λέων, ὃ σὺν τῷ πρᾶσσε. εἰ δὲ μὴ, οἰμῶξεις.
 σὺ ταῦρος εἶ, προσελθὼν μάχου. σοὶ γὰρ τὸ ἴδι-
 βάλλει καὶ πρέπει, καὶ δυνάσκει αὐτὸ ποιεῖν. σὺ
 δυνάσκει ἡγεῖσθαι τῷ στρατῷ, ματ' ἴδῃ ἱλίον,
 ἴδῃ Ἀγαμέμνων. σὺ δυνάσκει τῷ Ἑκτορι μονομα-
 χῆσαι, ἴδῃ Ἀχιλλεύς. ἢ ὁ Ὀδυσσεύς πρὸς ἑλθὼν δύντε
 ποιεῖτο τὸ ἀρχῆς, ἢ ἐκ δὴν ἔτυχεν, ἢ τυχερὸν δὴν, ἢ καὶ
 μόνον ἐν πολλοῖσι. Ἐ συμβουλεύσει πρὸς πρᾶ-
 γματ' ἴδῃ μελῶς οὐκ ἐπὶ οἶον δοκεῖ σοι. φρι-
 βῶνιοι καὶ νῦν φορῶ, Ἐ τότε. ἔξω κοιμῶμαι Ἐ
 νῦν, σκληρῶς καὶ τότε κοιμήσομαι. πηρίδιον πρὸς
 λήφομαι καὶ ξύλον. καὶ περιδρόμονος αἰτεῖν,
 ἀρξομαι εἴθ' ἀπαντῶντας λαιδορεῖν. καὶ ἴδῃ ἱνὰ
 εὐωπαιζόμενον, ἐπιπλήσω αὐτῷ. καὶ ἴδῃ κόμιον
 πεπλοκότα, ἢ ἐν κοκκίνοις περιπατοῦντα. ἢ ἰοῦ
 τὸν τι φαντάζει ὃ πρᾶγμα, μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ. μὴ
 προσέλθῃς. ἐθέλ' ὅτι πρὸς σέ. ἢ δ' οἶον ὅτι φαντα-
 ζόμενος ἐκ ἀπαξιοῖς σεαυτὸν, σκέψαι ἡλίκῳ πρᾶ-
 γματι ἴδι χερεῖς. πρῶτον ἐν τοῖς κατὰ σκεῖν,
 ἐκέτι δεῖ σε ὅμοιον ἐν ἐνὶ φαίνεσθαι, οἷς νῦν ποι-
 εῖς. ἐδεῶ ἐγκλουῦντα, ἐκ ἀνδρώπῳ. ὁρεξίρ ἀρε-

σαι δεῖ παντελῶς . ἐκκλίσιν ἡδὲ μόνᾳ μεταθεῖ-
 ναι τὰ προαιρετικά . σοὶ μὴ ὀργιῶ ^{καὶ} εἶν' . μὴ μῆνιν .
 μὴ φθόνον . μὴ ἔλεον . μὴ κοράσιόν σοι φαίνεσθαι
 καλόν . μὴ δοξάριον . μὴ παιδάριον . μὴ πλάκου-
 τάριον . ἐκείνο γὰρ ἡδέναί δεῖ , ὅτι οἱ ἄλλοι ἀνδρω-
 ποι τοὺς τοίχους προβεβλήνται , καὶ τὰς οἰκίας
 καὶ τὸ σκότος , ὅταν τί τῶν βιούτων ποιῶσι . καὶ
 τὰ κρύφοντα πολλὰ ἔχουσιν . κέκλεικε τὴν θύραν ,
 ἐσακκίνας τινὰ πρὸ τῆ κοιτῶνος , ἅρ τις ἔλθῃ , λέγε
 ὅτι ἔξω ἐστίν . οὐ χολάζει . ὁ κυνικός δ' ἂν τὸ πάν-
 των βούτων ὀφείλῃ τὴν αἰδῶ προβεβλήσθαι . ἥ δ'
 μὴ , γυμνὸς καὶ ἐν ὑπαίθρῳ ἀχιμονήσῃ . τῆτο οἰ-
 κία ὅστις αὐτῶ . τῆτο θύρα . τοῦτο οἱ ἡδὲ τῆ κοιτῶ-
 νος . τῆτο σκότος . οὔτε γὰρ δέλει τὸ δεῖ ἀποκρύ-
 πειν αὐτὸν τῶν ἑαυτῶ . εἰ δὲ μὴ , ἀπῆλθεν . ἀπώ-
 λεσε τὸν κυνικόν . τὸν ὑπαίθρον . τὸν ἐλβόδερον .
 ἤρκαται τι τῶν ἐν τὸς φοβεῖσθαι . ἤρκαται χρεῖαν ἔ-
 χειρ τῆ ἀποκρύφοντος . οὔτε ὅταν δέλῃ διώκεται .
 ποῦ γὰρ αὐτὸν ἀποκρύψει . καὶ πῶς . ἂν δ' ἀπὸ τῆ
 χῆς ἐμπέσῃ ὁ παιδολὴς ὁ κοινός , ὁ παιδαγωγός ,
 οἷα πάχειρ ἀνάγκη . ταῦτ' οὐκ ἀδικότα , ἡδὲ
 θαρρύνει οἷον τ' ἐπὶ ὅλης ψυχῆς , ἐπισκτεῖν τοῖς
ἄλλοις

ἄλλοις ἀνδράποισ ; ἀμήχανον. ἀδωάτωρ. πρῶ-
 τῶν οὐκ ἔχοντων ἡγεμονικόν σε δεῖ τὸ σκευτὸν καθαρόν
 ποιῆσαι, καὶ τὴν εὐσχεῖν ταύτην. νῦν ἐμοὶ ὕλη
 ὄσιρ ἢ ἐμὴ διάνοια, ὥς τῷ τέκτονι τὰ ξύλα. ὥς τῷ
 σκευτεῖ τὰ δέρματα. ἔργον δ' ὀρθὴ χεῖρ τῇ
 φαντασίῳ. τὸ σωματίον δὲ οὐδὲν πρὸς ἐμέ. τὰ
 τούτου μέρη, οὐδὲν πρὸς ἐμέ. δάνατος ; ἐρχάτω
 ὅταν δέλῃ. εἴτε ὅλον εἴτε μέρος. Ἰνός, φθίγει. Ἐ-
 ποῦ. διώαται τις ἐκβαλεῖν ἔξω τὸ κόσμον ; οὐ
 διώαται. ὅπου δ' ἀν' ἀπέλθω, ἐκεῖ ἡλιθίον, ἐκεί-
 σελήνη, ἐκεῖ ἄστρα, οὐύπνια, οἴωνοι, ἢ πρὸς θεὸς
 ὁμιλία. εἴθ' ἔγωγε πᾶσι βλασάμενον, ἔκ' ἐστὶ τούτοις
 ἀρκεῖναι τὸν ταῖς ἀληθείαις κυνικόν. ἀλλ' ἡδέναί
 δεῖ ὅτι ἀγγέλλει ἅρ' ἧτορ Διὸς ἀπέσταλται, Ἐ πρὸς
 τοὺς ἀνδράποισ πρὸ ἀγαθῶν Ἐ κακῶν. ὑποδεί-
 ξωρ αὐτοῖς ὅτι πεπλάνηται, καὶ ἀλλὰ χυλῆται
 τὴν οὐσίαν ἧτορ ἀγαθοῦ καὶ τῷ κακοῦ, ὅπου ἔκ' ἐστὶ.
 ὅπου δ' ὄσιρ, οὐκ ἐνθυμουῖται. καὶ ὥς ὁ Διογένης
 ἀπαχθεὶς πρὸς Φίλιππον μετὰ τὴν ἐν Χαιρών-
 νειά μάχην, κατὰ σκοπὸς εἶναι. τῷ γὰρ ὄντι κατὰ-
 σκοπὸς ὄσιρ ὁ κυνικός, τῷ τίνα ὄσι τοῖς ἀνδρά-
 ποις φίλα, καὶ τίνα πολέμια. καὶ δεῖ αὐτὸν ἀ-

κριβῶς κατὰ σκεῖλ' ἀμυνοῦν, ἐλθόντ' ἀπαρξέιλαι
 τὰ ληθῆ· μήτ' ἄνω φόβου ἐκπαραλίτα, ὥς ἐδῶ
 μὴ ὄντας πολεμίοις δειῖσαι, μήτε πινὰ ἄλλοις ἐρό-
 πορ ἄνω τῶν φαντασιῶν πᾶτα τραχθέντα ἢ συγ-
 χθέντα. δειῖ δ' αὖ τὸν διωκὰς ἀνατεινὰ μίλιον,
 δὴν οὕτω τύχη, Ἐὐδὶ σικινίῳ ἐραγικίῳ ἀνδρ' ἐ-
 μονοῦ, λέγειν ὅτ' ἔστω Σωκράτους. ὡς ἄνθρωποι ποῦ
 φέρεσθε. τί ποιεῖτε ὡς ταλαίπωροι. ὡς τυφλοὶ
 ἄνω κ' ἐκ τῶν κυλίουσθε. ἀλλὰ ὁδοῦ ἀπέρχεσθε, πλὴν
 οὐσὰν ἀπολελοιπότες. ἀλλὰ χυρὴν ζητεῖτε ὅτ' ἐρῶν
 Ἐὐδὶ ἡγεμονικόν, ὅπου ἔκ' ἐστιν. ἔδ' ἄλλ' αὖ δεικνύον
 ὡς πισθύνετε. τί αὖ τὸ ἔξω ζητεῖτε. ἐν σώματι; ἔκ
 ἐστιν. εἰ ἀπιστεῖτε, ἴδετε Μύρωνά. ἴδετε Ὀφέλλιον.
 ἐν κτήσει οὐκ ἐστιν. εἰδὲ ἀπιστεῖτε, ἴδετε Κροῖσον.
 ἴδετε τοὺς νυνὶ πλουσίους, ὅσους οἰμωγῆς ὁ βίβ' αὐ-
 τῶν μεσὸς ὄσιν. ἐν ἀρχῇ οὐκ ἐστιν. ἡ δὲ μή γε, ἔ-
 λει τοὺς δὴς καὶ τοὺς ὑπάτοις, βλῆναι μόνους εἶναι.
 οὐκ εἰσὶ δέ. τίσι πρὸς τούτου πισθύσομεν. ὑμῖν τοῖς
 ἔξωθεν τὰ ἐκείνων βλέπουσι, καὶ ἄνω τῆς φαν-
 τασίας περιλαμπρόμενοις, ἢ αὐτοῖς ἐκείνοις. τί
 λέγουσιν, ἀκούσατε αὐτῶν ὅταν οἰμώζωσιν, ὅταν
 σένωσιν, ὅταν δὲ αὐτὰς τὰς ὑπακτείας Ἐὐδὶ δό-
 ξαν

ξαρ ἐπὶ τῷ ἰδιφάνειαρ, ἀθλιώτορ οἶονταί ἐ
 ἰδικινδιωώτορ ἔχει. οὐ βασιλεία; οὐκ ἔστι.
 εἰ δὲ μή, Νέρωρ δὴ δ' δαίμων ἐγένετο καὶ Σαρδα-
 νάπαλος. ἀλλ' οὐ δ' Ἀγαμέμνων δ' δαίμων ἰὼ,
 καὶ τοι κομφότορος δὴ Σαρδανικάλου ἐ Νέρω
 νος. ἀλλὰ τῶν ἄλλωρ ῥεγκόντων, ἐκείνος τί ποιεῖ;
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προδελύμνους ἔλκετο χαί-
 τας. καὶ αὐτὸς τί λέγει. πλάζομαι ὡς φησὶ ἐ
 ἀλαλύνκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω σηδέωρ ἐκδύω
 σκει. τάλας τί τῶν σῶρ ἔχει κακῶς. ἡ κτῆσις, οὐκ
 ἔχει. τὸ σῶμα, οὐκ ἔχει. ἀλλὰ πολὺ χρυσὸς εἰ καὶ
 πολὺ χαλκός. τί ὅρ σοι κακὸν ὅστις ἐκείνο, ὃ, τί πο-
 τε ἡμέληται σου ἐ κατέφθαρται. ὦ ὀρεγόμεθα.
 ὦ ἐκκλίνομερ. ὦ ὀρμῶμερ καὶ ἀφορμῶμερ. πῶς
 ἡμέληται. ἀγνοεῖ τὴν ὁσίαν τῷ ἀγαθοῦ, πρὸς ἡρ
 πέφυκε, ἐπὶ τῷ τῷ κακοῦ. ἐπὶ τί ἴδιον ἔχει, καὶ τὸ
 ἀλλότερον. καὶ ὅταν ἡ τῶν ἀλλοτρίων κακῶς ἔχει,
 λέγει οὐαί μοι. οἱ γὰρ Ἕλληνας κινδιωβέσι. ταλαί-
 παρον ἡγεμονικόν ἐ μόνον ἀτημέλητον ἐ ἀδε-
 ράπιδον. μέλλουσιν ἀποθνήσκειν ὡς τῶν ἑσώων
 ἀναιρεθέντες. δὴ δ' αὐτοὺς οἱ Τρῶες μὴ ἀπο-
 κτείνωσιν, οὐ μὴ ἀποθάνωσι; καί. ἀλλ' οὐχ ὑφ' ἑρ

πάντες . τί οὐὶ διαφέρει . ἢ γὰρ κακὸν ὅστις τὸ ἀπο-
θανεῖν, ἅρ τε ὁμοῦ, ἅρ τε καθ' ἓνα, ὁμοίως κακὸν
ὅστις . μή τι ἄλλο τι μέλλει γίνεσθαι, ἢ τὸ σωμάτιον
χωρίζεσθαι καὶ ἡ ψυχὴ; οὐδέν . σοὶ δὲ ἀπολλυμέ-
νων τῇ ἑλπίδι ἡ θύρα κέκλειται; ἔκ ἐξέστι ἀ-
ποθανεῖν; ἔξεστι . τί οὐὶ πενθεῖς . οὐαὶ βασιλίδος, καὶ
τὸ τῷ Διὸς σκῆπτρον ἔχωρ . ἀτυχὴς βασιλίδος αὐ-
γίνεται, οὐ μάλλον ἢ ἀτυχὴς θεός . τί οὐὶ εἰ ποι-
μὴν ταῖς ἀληθείαις . οὐτὼ γὰρ κλάεις, ὥς οἱ ποι-
μῆνες, ὅταν λύκος ἀρπάσῃ τὴν προβάτων αὐ-
τῶν . Ἐ οὗτοι δὲ πρόβατά τ' ἔστιν οἱ ἄνω σοῦ ἀρχό-
μενοι . τί δὲ καὶ ἤρχου . μή τι ὀρεξίς ὑμῖν ἐκινδυ-
νέετο; μή τι ἐκκλισίς; μή τι ὄρμη; μή τι ἀφορ-
μή; οὐ φησιν . ἀλλὰ τῷ ἀδελφοῦ μου τὸ γυναικα-
ριον ἠρπάξῃ . οὐκοῦν κέρδος μέγα εὐρηθῆναι μοι-
χικοῦ γυναικαρίου . καταφρονήσωμερ οὐὶ ἄνω
τῇ Τρώϊ; πίνωρ ὄντων, φρονίμων ὄντων, ἢ ἀ-
φρόνων, εἰ φρονίμων, τί αὐτοῖς πολεμεῖτε . εἰ δὲ
ἀφρόνων, τί ὑμῖν μέλει . ἐν πίνῃ οὐὶ ὅστις τὸ ἀγα-
θὸν ἐπειδὴ ἐν τούτοις ἔκ ἐστιν . εἰπέ ἡμῖν κύριε ἄγε
λε καὶ κατὰσκοπε, ὅπου οὐ δοκεῖτε οὐδὲ δέλετε
ζητῆσαι αὐτό . εἰ γὰρ ἠδέλετε, δούρετε δὲν αὐτὸ ἐν
ὑμῖν

ὑμῶν ὅρ. οὐδ' ἀν' ἕξω ἐπλάζεσθε. οὐδ' ἀν' ἐκτεῖ-
 τε τὰ ἀλλότρια ὥς ἰδία. ἰδιωτέψατε αὐτοὶ ἐφ'
 ἑαυτοὺς, καταμάδετε τὰς προλήψεις ἃς ἔχετε.
 ποῖον τι φαντάζεσθε ᾧ ἀγαθόν, ᾧ βέλουν, ᾧ β-
 δαιμονικόν, ᾧ ἀπὲς πόδιτον. ἄγε μετὰ δ' αὐτὸ
 φυνικῶς οὐ φαντάζεσθε. ἀξιόλογον οὐ φαντάζε-
 δε. ἀβλαβέες οὐ φαντάζεσθε. ἐν ποία οὐ ὕλη
 δεικτεῖρ ᾧ βέλουν ἔ ἀπὲς πόδιτον. ἐν τῇ δού-
 λῃ, ἢ ἐν τῇ ἐλευθέρῃ; ἐν τῇ ἐλευθέρῃ. ᾧ σωμά-
 τιον οὐ ἑλβύδερον ἔχετε, ἢ δοῦλον; οὐκ ἴσμεν.
 οὐκ ἴσε ὅτι πυρετῷ δοῦλόν ἐστι, ποδαῖγρας, ὀφθαλ-
 μίας, δυσεντερίας, τυφάννου, πυρὸς, σιδήρου, παν-
 τὸς τῷ ἰχυροτόρῳ; ναί. δοῦλον. πῶς οὐ ἔπι ἀ-
 νεμπόδιτον εἶναι τι διώκεται τῷ τῷ σώματι Θ'.
 πῶς δὲ μέγα ἢ ἀξιόλογον, ᾧ φύσει νεκρὸν ἢ γῆ.
 ὁ πηλός. τί οὐ. οὐδὲρ ἔχετε ἑλβύδερον; μή πο-
 τε οὐδὲρ. ἔ πῃς ὑμᾶς ἀναγκάσαι διώκεται συγ-
 καταθέσθαι τῷ ψυδλεῖ φαινομένῳ. οὐδείς. τίς δὲ
 μὴ συγκαταθέσθαι τῷ φαινομένῳ ἀληθεῖ. ὁδείς.
 εὐθὰ δ' ἔρ ὁράτε, ὅτι ἐστὶ τι ἐν ὑμῶν ἑλβύδερον φύ-
 σει. ὁρέγεσθαι δ' ἢ ἐκκλίνειν, ἢ ὁρμαῖρ ἢ ἀφορμαῖρ,
 ἢ πᾶς σκιδάρεσθαι, ἢ πορτίδεσθαι, τίς ὑμῶν διώκε-
 ται μὴ

ται μὴ λαβῶν φαντασίαν λυσιτελοῦς ἢ μὴ καθή-
 κοντος. οὐδεῖς. ἔχετε οὖν καὶ ἐν τούτοις ἀκάλυ-
 ζον Ἐλπίδεσσι. ταλαίπωροι τὸ το σὺ δὲ γὰρ ζεθε.
 ζούτου ἡδὲ μέλεσθε. ἐνταῦθα ζητεῖτε τὸ ἀγαθόν.
 Ἐ πῶς ἐνδέχεται, μηδὲρ ἔχοντα, γυμνόν, ἄοικον,
 ἀνέστιον. αὐχμῶντα, δοῦλον, ἀπολίαν, διεξάγειν
 βρώσας, ἰδὼν ἀπέσκαλκεν ἡμῖν ὁ θεὸς, τὸν δὲ ξον-
 τα ἔργω ὅτι ἐνδέχεται. ἴδετέ με, ὅτι ἀπολίσ ἡμι,
 ἄοικος, ἀκτῆμων, ἄδουλος, χαμαὶ κοιμῶμαι. οὐ
 γυνή, οὐ παιδίαν, οὐ πραιτωρίδιον, ἀλλὰ γὰρ μόνον
 καὶ οὐρανός, καὶ ἐν σφιδωνάριον. καὶ τί μοι λεί-
 πει. οὐκ εἰμὶ ἄλυπος; οὐκ εἰμὶ ἄφοβος; οὐκ εἰμὶ
 ἐλπίδεσσι; πότε ὑμῶν εἶδε μέ τις ἐν ὁρᾷ ἀπο-
 τυγχάνοντα. πότ' ἐν ἐκκλίσθ περιπύπτοντα. πότ'
 ἐμεμψάμην ἢ θεὸν ἢ ἀνδρωπορ. πότ' ἐνεκάλεσά
 τινι. μή τις ὑμῶν ἐσκυδρωπακότα με εἶδε; πῶς
 δ' ἐν τυγχάνω τούτοις, ὅς ὑμεῖς φοβεῖσθε Ἐ θαν-
 μάζετε. ὅχως ἀνδραπόδοις. τίς με ἰδὼν, ὅχι τ'
 βασιλέα τ' ἐαυτὸν ὁρᾷ οἶται καὶ δεσπότην. ἴδε
 καὶ φωνά. ἴδε χαρακτήρ. ἴδ' ἐπιβολή. οὐ.
 ἀλλὰ πηρίδιον, Ἐ ξύλον, καὶ γνάθοι μεγάλα κα-
 ταφαγεῖν πᾶν ὃ ἐκ δῶς, ἢ ἀποθησασίσαι, ἢ τοῖς

ἀπαντῶσι λοιδορεῖσθαι ἀκαίρως, ἢ καλὸν τ' ὧμορ
 δεικνύειν. τηλικούτω πράγματι ὁρᾷς πῶς μέλ-
 λεις ἐγχειρεῖν; ἔσπ' ἴσθ' ὅτι πρῶτον λάβε. ἴδε σου
 τοὺς ὧμοις. κατὰ μαδε τὴν ὀσφυῖν. τοὺς μικροὺς.
 ὀλύμπια μέλλεις ἀπογράφεσθαι ἀνδρῶπε. οὐχί
 πινά ποτε ἀγῶνα ψυχρὸν ἐταλαίπωρον. ἐκ ἔσπ'
 ἐν ὀλυμπίοις νικηθῆναι μόνον ἐξελθεῖν, ἀλλὰ
 πρῶτον μὲν ὅλην τὴν οἰκὸς μέλεις βλεπούσης δεῖ ἀγῶ-
 νησθαι. ἐχὶ Ἀθηναίων μόνον, ἢ Λακεδαιμονίων,
 ἢ Νικοπολιτῶν. εἴτα καὶ δαίρεσθαι δεῖ τὸν εἰκὴ
 ἐξελθόντα. πρὸ δὲ τῆς δαριῦναι, διψῆσαι. καυμα-
 πιδῆναι. πολλὴν ἀφύπνυ κατὰ πτεῖρ. βούλοσθαι ἐ-
 πιμελέσθ' ὅσον. γινώσκει σαυτὸν. ἀνάκρινον τὸ δαι-
 μόνιον. δίχα θεοῦ μὴ ἐπιχειρήσης. ἀνὰ γὰρ συμ-
 βουλόσθ', ἴσθ' ὅτι μέγαρ σε θέλει γενέσθαι, ἢ πολ-
 λὰς πλεονεξίας λαβεῖν. ἐπεὶ γὰρ τὸ τοῦ λίαν κομψοῦ
 τοῦ κυνικῶ παραπέπλεκται, δαίρεσθαι δεῖ αὐ-
 τὸν ὡς ὄνον. καὶ δαιρόμενον, φιλεῖν αὐτοὺς τοὺς
 δαίροντας. ὡς πατέρ' πάντων. ὡς ἀδελφόν. ὅτι.
 ἀλλ' ἂν τίς σε δαίρη, κραύναζε σὰς ἐν τοῦ μέ-
 σω, ὡς Καίσαρ ἐν τῇ σῇ εἰρήνῃ οἷα πάχων. ἀγῶμεν
 ἡμεῖς τὸν ἀνθύπατον. κυνικῶ δὲ Καίσαρ τί ὅστις, ἢ
 ἀνθύπα

ἀνθύπατος, ἢ ἄλλος, ἢ ὁ κατὰ πεπομφῶς αὐτὸν. Ἐ-
 ὧ λαμβάνει ὁ Ζεὺς, ἄλλοι πινὰ ἰδιωκεῖται, ἢ ἐ-
 κείνους; οὐ πέπεισται δ' ὅ,τι δὴ πάσῃ τούτῳ, ὅτι
 ἐκείνος αὐτὸν γυμνάζει; ἀλλ' ὁ μὲν Ἡρακλῆς ἄπο
 Εὐρυθέως γυμναζόμενος, οὐκ ἐνόμιζεν ἀθλι-
 οῦν. ἀλλ' ἀόκνως ἐπετέλει πάντα τὰ πρᾶσσόμε-
 να. οὗτος δ' ἄπο τῆς Διὸς ἀθλούμενος ἔτι γυμνα-
 ζόμενος, μέλλει κεκραγῆναι καὶ ἀγανακτεῖν, ἄ-
 ξιος φορεῖν τὸ σκῆπτρον τῆς Διογένους. ἀκούε τί
 λέγει ἐκείνος πρὸς τὸν πρῶτον πρῶτον καὶ
 ἔφη κεφαλὰ οὐ μυνεῖτε; ἀλλ' ἀθλητῶν μὲν ὅλε-
 θρον ἢ μάχην ὀψόμενοι, ἀπτε ὁδὸν τοσάν τινα ἴ-
 ὀλυμπίαν, πυρετοὺς δὲ καὶ ἀνδρώπου μάχην
 ἰδεῖν οὐ βούλεσθε; ταχὺ γ' ἂν ὁ τοιοῦτος ἐνεκ-
 λεσε θεῶν κατὰ πεπομφότι αὐτὸν, ὥς παρ' ἄ-
 ξίαν αὐτῷ χρομένη. ὅς γε ἐνεκαλλωπίζετο ταῖς
 περιστάσεσι, καὶ δέαμα εἶναι ἡξίου τῇ πρῶτον.
 ἰδί τίνι γὰρ ἐγκαλέσει. ὅτι δόχμονεῖ; ὅτι κατη-
 γορεῖ; ὅτι λαμπροτέρῳ ἰδί δαίκνυται πῶς ἄρε-
 τὴν πῶς ἑαυτοῦ; ἄγε. πῶς πενίας ἢ τί λέγει. πῶς
 θανάτου. πῶς πόνου. πῶς σιμύκρινε πῶς δαί-
 μονίαν πῶς αὐτῆς, τῇ μεγάλῃ βασιλείᾳ. μᾶλλον
 δ' οὐδὲ

Δ' οὐδὲ συγκριτὸν ὤετο εἶν'. ὅπου ᾧ ταραχαὶ καὶ
 λύπαι καὶ φόβοι, καὶ ὀρέξεις ἀτελεῖς, καὶ ἐκκλί-
 σεις περιπίπτουσιν, καὶ φθόνοι καὶ ζηλοτυπίαι,
 ποῦ ἐκεῖ πάροδος βίβλου μονίας. ὅπου Δ' δὴ ἡ σα-
 πρὰ δόγματα, ἐκεῖ πάντα ταῦτα εἶν' ἀνάγκη.
 πυθομένου δὲ τῷ νεανίσκῳ, εἰ νοσήσας, ἀξιοῦντος
 φίλου πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ὥστε νοσοκομηθῆναι, ὑπα-
 κούσει. ποῦ δὲ φίλον μοι δώσεις κινικὸν ἔφη. Δεῖ
 ᾧ αὐτὸν ἄλλοι εἶν' ἰοῦντο, ἵν' ἄξιός ᾤ φίλος
 αὐτῷ ἀριθμεῖσθαι. κοινωνὸν εἶν' Δεῖ αὐτὸν τῷ σκῆ-
 πρῳ ὅτι βασιλείας, ὅτι διάκονον ἄξιον, ἢ μέλ-
 λει φιλίας ἀξιοθήσεσθαι. ὥς Διογένης Ἀντιόχ-
 νοις ἐγένετο. ὥς Κράτης Διογένεσι. ἡ δοκεῖ σοι ὅτι
 χαίρειν δὴ αὐτῷ λέγει προσαρχόμενος, φίλος
 * ὅτι αὐτῷ καὶ κείνος αὐτὸν ἄξιον ἡγήσεται τῷ πρὸς * εἶν'.
 αὐτὸν ἵστασθαι. ὥς ἂν σοι δοκῇ, ὅτι εὐθυμίσθητι
 ἰοῦντο. κοτρίαν μᾶλλον περιβλέπου κομψῶ,
 ἐν ᾗ πῦρ ἔξεις, ἀποσκέπουσιν τῷ βορέαν, ἵνα μὴ
 περιψῆς. σὺ δὲ μοι δοκεῖς θέλειν εἰς οἶκόν τινα
 ἀπελθὼν διὰ χρόνου χορτασθῆναι. τί οὖν σοι καὶ
 ἰδίᾳ χεῖρ πρᾶγμα τι κηλκύνω. γάμος δ' ἔφη
 ὅτι πάντες προηγούμενως πρᾶληφθήσονται ἅπασι
 τῷ

τῷ κυνικοῦ. ἄρ μοι σοφὸν ἔφη δῶς, τάχα μὲν ἔσθ'
 ἤξει τις ῥαδίως ἰδίῳ τὸ κυνίζειν. πίνωρ γὰρ ἔνε-
 κα δὲν δέξεται ταύτῃ πῶς διεξαγωγὴν. ὅμως δ'
 δὲν ὑποθώμεθα, οὐδὲρ κωλύσει ἑ γῆμαι αὐτὸν,
 καὶ παιδοποιήσασθαι. καὶ γὰρ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἔσται
 ἄλλη τοιαύτη, καὶ ὁ πενθερὸς ἄλλος θείουτ',
 καὶ τὰ παιλῖα οὕτως ἀνατραφίσεται. θιαύτης
 δ' οὕσης κατὰσκέως οἷα νυν ὄσιν ὥς ἐν παρα-
 τάξει, μή ποτ' ἀπερίσπαστον εἶναι δεῖ τὸν κυνι-
 κοῦ ὅλον πρὸς τῇ διακονίᾳ τῷ θεοῦ, ἐπιφοιτᾶν
 δὲν θρώποις λιωάμενον, οὐ προσδεμένον κατὰ
 κουσιν ἰδιωτικοῖς. οὐδ' ἐμπεπλεγμένον χέσεσιν,
 ἃς παραβαίνωρ, οὐκέτι σώσει τὸ τῷ καλῷ καὶ
 ἀγαθοῦ πρόσωπον. τηρῶν δ' ἀπολεῖ τὸν ἀγγε-
 λον καὶ κατὰσκοπον, καὶ κήρυκα τῷ θεῷ. ὅρα
 γὰρ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀποδεικνύειν, τίνα βῆ πεν-
 θερῷ χρηὶ ἀποδιδόναι, τοῖς ἄλλοις συγγενέσι τῆς
 γυναικὸς, αὐτῇ τῇ γυναικί. εἰς νοσοκομίας λοι-
 πὸν ἐκκλείεται, εἰς πορισμὸν. ἵνα τὰλλα ἀφῶ,
 δεῖ αὐτὸν κουκκούμιον ἔχειν, ὅπου τὸ θερμὸν
 ποιήσει βῆ παιλῖον. ἵν' αὐτὸ λούσῃ εἰς σκάφῃ.
 ἐρίδια τεκόνσῃ τῇ γυναικί. ἔλαιον. κραββάπον.
 ποτήριον.

ποτήριον. γίνετο ἡδὴ πλείω σκιδάρια. πλὴν ἄλλων
 ἀχολίαν. τὸν περιωασμόν. ποῦ μοι λοιπὸν ἐκεί-
 νος ὁ βασιλεὺς, ὁ τοῖς κοινοῖς προσβικαιρῶν. ὡς
 λαοὶ τ' ἐπιτεράφεται, καὶ τόσα μέμνηται. ὅρ
 δεῖ τοὺς ἄλλους ἐπισκοπεῖν, τοὺς γεγαμηκότας.
 εἶς πεπαιδοποιημένους. τίς καλῶς χρῆται τῇ αὐ-
 τῇ γυναικί. τίς κακῶς. τίς διαφέρεται. ποῖα οἰκία
 βλαθεῖ. ποῖα οὐ. ὡς ἱερὸν περιδρόμονον, καὶ
 τῇ σφυγμῶν ἀπόμενον. σὺ πυρέτεις. σὺ κεφα-
 λαλγεῖς. σὺ ποδαγραῖς. σὺ ἀνάτεινον. σὺ φάγε-
 σὺ ἀλούτησον. σὺ δεῖ τμηθῆναι. σὺ δεῖ καυθῆναι.
 ποῦ χολή τοῦδε τὰ ἰδιωτικὰ καθήκοντα εὐδεδεμέ-
 νω. οὐ δεῖ αὐτὸν πορίσαι ἱματίδια τοῖς παισίν,
 * ἄγε πρὸς γραμματιστὴν, ἀποσεῖλαι πινακίδια, * ἄγειν.
 ἔχοντα γραφεῖα, τιλλάρια. ἐ τούτοις κραββά-
 πορ εἰτοιμάσαι. οὐ γὰρ ἐκ τῆς κοιλίας ἐξελθόντα
 διώσκει κυνικὰ εἶναι. εἰ δὲ μή, κρεῖσσον λίω αὐτὰ
 γινόμενα ρίψαι, ἢ οὕτως ἀποκτεῖναι. σκόπει
 ποῦ κατὰγομεν τὸν κυνικόν. πῶς αὐτοῦ πλὴν βα-
 σιλείαν ἀφαιρούμεθα. ναί. ἀλλὰ κράτης ἔχημε.
 περίσσιρ μοι λέγεις ὅς ἐρωτῶ γινόμενον, καὶ
 γυναικα, πθεῖς ἄλλοι κράτητα. ἡμεῖς δὲ πρὸς
 τῇ

τῶν κοινῶν γάμων καὶ ἀπεριωρίστων ζητῶμεν. καὶ
 οὕτω ζητοῦντες οὐχ ὀρίσκομεν ταύτη τῇ κατὰ
 σάσει προκρούμενον τῷ κυνικῷ ἢ πρᾶγμα. πῶς
 ἔρ' ἐπὶ φησὶ διασώσει τὴν κοινωνίαν, τὸ θεὸν σου,
 μείζον δ' ὀδύρετοῦσιν ἀνθρώποις οἱ δύο ἢ εἰς
 κακόν γυναικα παιδίαν ἀντὶ αὐτῶν ἰσχύοντες, ἢ οἱ
 ἐπισκοποῦντες πάντας κατὰ δυνάμιν ἀνθρώ-
 πους. τί ποιοῦσι, πῶς διάγουσι, τίνος ἐπιμελῶνται,
 τίνος ἀμελοῦσι πρὸς τὸ προσήκον; καὶ Θηβαίους
 μείζονα ὠφέλησαν ὅσοι τεκνία αὐτοῖς κατέλι-
 πον, Ἐπαμινώνδου τῷ ἀτέκνου ἀποθανόντος. καὶ
 Ὀμήρου πλείονα τῇ κοινωνίᾳ συνεβάλετο Πρία-
 μος, ὁ πεντήκοντα γυνήσας περικαθάσματα, ἢ Δα-
 ναὸς, ἢ Αἰόλος. εἴτα στρατηγία μὲν ἢ σωτήρια
 τίνα ἀπείρξει γάμον ἢ παιδοποιίαν. καὶ οὐ δοῖται
 εἶτος ἀντὶ οὐδενὸς ἡλλάσθαι τὴν ἀτεκνίαν. ἢ τῇ
 κυνικῇ βασιλείᾳ, οὐκ ἔστι ἀταξία. μήποτε οὐκ
 ἀποθανόμεθα τῷ μεγέθει αὐτῶν, οὐδὲ φανταζόμεθα
 κατ' ἀξίαν τὴν χαρακτῆρα τῶν Διογένοισιν. ἀλλ' εἰς
 τοὺς νῦν ἀποβλέπομεν πρὸς ἐραπέζης πυλῶ-
 ρούς. οἳ ἔδερ μιμουῦνται ἐκείνους, ἢ δ' ὅτι ἄρα πόρ-
 δωνες γίνονται, ἄλλο δ' οὐδέν. ἐπεὶ οὐκ ἀνὴρ ἡμᾶς
 ἐκίνει

ἐκίνει ταῦτα, οὐδ' ἂν ἐπεθαιμάζομεν, ἢ μὴ γα-
 μίσει ἢ παιδοποιήσεται. ἄνθρωπε. πάντας δὲ θνῶ-
 ποις πεπαιδοποίηται. τοὺς ἄνδρας υἱοὺς ἔχει, τὰς
 γυναῖκας θυγατέρας. πᾶσιρ οὐ τῷ προσέρχεται.
 ἔτῳ πάντων κέκεται. ἢ σὺ δοκεῖς ἄπο περιδργίας
 λαιδρεῖσθαι τοῖς ἅπαν τῶσιρ. ὥς πατὴρ αὐτὸ ποιεῖ.
 ὥς ἀδελφός, ὅτ' ἑ κοινοῦ πατρὸς ὑπηρετῆς τ' Διός.
 ἄρ σοι δόξη πυθοῦ μου. καὶ εἰ πολιτεύεται Σαν-
 νίωρ, μείζονα πολιτεῖα ρζητεῖς ἢς πολιτεύσεθ'.
 ἢ σὺ Ἀθηναίοις πρὲλθὼρ ἐρεῖ τι πῶδε προσόδωρ ἢ
 πόρωρ, ὃν δέει πᾶσιρ δὲ θνῶποισι διαλέγεσθαι ἰδιό-
 σης μὲν Ἀθηναίοις, ἰδιόσης δὲ Κορινθίοις, ἰδιόσης δὲ
 Ῥωμαίοις, οὐ πῶδε πόρωρ, οὐδὲ πῶδε προσόδωρ, οὐ
 ὅ πῶδε ἡριώνης, ἢ πολέμου. ἀλλὰ πῶδε βίβουμονίας
 καὶ κακοδαμονίας, πῶδε βύτυχίας καὶ δυστυχίας,
 πῶδε δουλείας καὶ ἐλευθερίας. τηλικαύτην πολι-
 τεῖα ρ πολιτεύομεν δὲ θνῶπου, σὺ μου πυνθάνη
 εἰ πολιτεύεται. πυθοῦ μου, καὶ εἰ ἄρξει, πάλιν
 ἐρῶ σοι. μωρὲ. ποῖα ρ ἀρχήρ. μείζονα ἢς ἀρχή.
 χρεῖα μὲν τοι κὶ σώματος ποιοῦ θῶδ' τοιούτω. ἐπέ-
 τοι δὲ φθισκὸς προέρχεται, λεωρὸς καὶ ὥχρὸς,
 ἐκέπ' ὁμοία ρ ἐμφασιρ ἢ μῆτυρία αὐτῷ ἔχει. λέει

ὅς αὐτὸν οὐ μόνον τὰ τῆς ψυχῆς ὑποδρακνύοντα
 πρὶς αὐτὸν τοῖς ἰδίοις ὅτι ἐνδέχεται δίχα τῶν
 θαυμαζομένων ὑπ' αὐτῶν εἶναι καλὸν καὶ ἀγα-
 θόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶ σώματος ἐνδρακνύοντα ὅτι ἡ
 ἀφελὴς καὶ λιτὴ καὶ ὑπακὴς οὐδὲ τὸ
 σῶμα λυμαίνεται. ἰδὼν κ' ἐξ οὗτου μάρτυς ἑμὶ ἐγώ,
 καὶ τὸ σῶμα τ' ἐμόν. ὥς Διογένης ἐποίει. σίλωρ
 ὅς περικύχεται, καὶ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα ὑπέστρεφε
 τοὺς πολλούς. ἐλεούμενος δὲ κυνικὸς ἐπαίτης δὲ
 κεῖ. πάντες ἀποστέφονται. πάντες προσκύνου-
 σιν. οὐδὲ ὅς ῥυπρὸν αὐτὸν δεῖ φαίνεσθαι, ὥς μη-
 δὲ κατὰ τὴν τοὺς ἀνδρώποισι ἀποσοβεῖν. ἀλλ'
 αὐτὸν τὸν αὐχλὸν αὐτῶ δεῖ καθαρόν εἶναι καὶ ἀ-
 γαστόν. δεῖ δὲ καὶ χεῖρας προσεῖναι πολλὴν φυσί-
 κιν καὶ κυνικὴν καὶ ὀξύτητα. εἰ δὲ μή, μύξα γίνε-
 ται, ἄλλο δ' οὐδέν. ἵνα ἐτοίμως διωήται καὶ πα-
 ρακειμένως πρὸς τὰ ἐμπιπτόντα ἀπαντᾷ. ὥς
 Διογένης πρὸς τὸν ἐπόντα. σὺ εἶ ὁ Διογένης ὁ μὴ
 οἶόμενος εἶναι θεός; ὃ πῶς ἔφησεν θεοῖς ἐχθρόν
 νομίζω. πάλιν Ἀλεξάνδρῳ ὑποδρακνύοντι αὐτῷ κοι-
 μωμένῳ καὶ ἐπόντι, ὃ καὶ παννύχον δὲ δειρβου-
 ληφόρον ἄνδρα. ἐνυπνίου ἐπ' αὐτῷ, ἀπάντησεν. ὡς
 λαοί

λαοί τ' ἰδὲ τεράφονται καὶ πόσα μέμνηε. πρὸ
 πάντων δὲ τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῷ δεῖ καθαρώτερον
 εἶναι τῷ ἡλίῳ. ἢ δὲ μὴ, κυβερτὴν ἀνάγκη ἔ-
 σθαι εἶναι, ὅστις ἐνεχόμενός τι αὐτὸς κακῶς,
 ἰδὲ πηγήσει τοῖς ἄλλοις. ὅρα γὰρ οἷός ἐστι, τοῖς βα-
 σιλεύσι τούτοις καὶ τυράννοις οἱ δορυφόροι, ἔ-
 ὅπως πρῆχθε ἰδὲ ἱμάρι ποσι, καὶ λιπῶσθαι, ἔ-
 * κολλοῦνται τοὺς ἀμφοτέρωντας, καὶ αὐτοῖς οὐ- * κολλᾶ
 σι κακοῖς. τοῦ κινικῶ ἀντὶ τῆς ὁπλῶν καὶ τῆς
 δορυφόρων τὸ σιωπῶν τὴν ἐξουσίαν ταύτῃ πα-
 ραλείδωσι. ὅταν ἴδῃς ὅτι ὑπερηγρύπνηκερ ὑπὲρ
 ἀνδρώπων, καὶ πεπόννηκερ, καὶ καθαρὸς μὲν κε-
 κοίμηται, καθαρώτερον δ' αὐτὸν ἐπὶ ὅ ὑπνῶ ἀ-
 φῆκερ, ἐν τεθύμηται δ' ὅσα ἐν τεθύμηται, ὡς φί-
 λῳ τοῖς θεοῖς, ὡς ὑπηρέτης, ὡς μετέχωρ τῆς
 ἀρχῆς τοῦ Διός. πανταχοῦ δ' αὐτῷ πρόχειρον τὸ
 ἀγοῦν δὲ μετῶν, καὶ σύ γ' ἡ πεπρωμένη. καὶ ὅτι ἡ
 ταύτη τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτη γενέσθω. διατί μὴ
 παρρησίᾳ παρρησιάζεσθαι πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου
 αὐτῶν. πρὸς τὰ τέκνα. ἀπλῶς πρὸς τοὺς συγγε-
 νεῖς. δια τοῦτο οὔτε περίργῳ οὔτε πολυπρά-
 γμων εἶσθαι, ὅ οὕτω διακείμενος. ἔ γὰρ τὰ ἀλλότρια

πολυπραγμονεῖ, ὅταν τὰ ἀνδρώπινα ἰδισκο-
 πῇ, ἀλλὰ τὰ ἴδια. εἰ δὲ μὴ, λέγε Ἐ γὰρ στρατηγὸν
 πολυπράγμονα, ὅταν εὖ στρατιώτας ἰδισκοπῇ,
 καὶ ὀρετάζῃ, Ἐ πᾶσιν φυλάσσῃ, Ἐ εὖ ἀκοσμοῦ-
 τας κολάζῃ. ἔαρ δ' ἔτι μάλῃς ἔχωρ παλακοῦ-
 τάρῃοι, ἐπιτιμᾶς ἄλλοις, ἐρῶ σοι, ὃ δέλεις μάλ-
 λον ἀπελθὼν εἰς γωνίαν, κατὰφαγεῖν ἐκεῖνο ὃ
 κέκλοφας; τί δέ σοι καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. τίς γὰρ
 εἶ. ὁ ταῦρος εἶ, ἢ ἡ βασίλισσα τῆν μελισσῶν. Δεῖ-
 ξόν μοι τὰ σύμβολα τῆς ἡγεμονίας, οἷα ἐκείνη ἐκ
 φύσεως ἔχει. ἢ δὲ κηφίῳ εἶ ἰδιωτικὸς ζόμενος τῇ βα-
 σιλείᾳ τῆν μελισσῶν, ὃ δοκεῖς ὅτι καὶ σὲ κατὰ-
 βάλλουσιν οἱ συμπολιτὲς ὅμοιοι, ὡς αἱ μέλισσαι
 τοὺς κηφίῳ; γὰρ μὴ γὰρ ἀνεκτικὸν ἱσοῦτον ἔχει
 δεῖ τὸ κυνικόν, ὡς αὐτὸν ἀναίδητον δοκεῖν τοῖς
 πολλοῖς καὶ λίθον. ὃ δέλεις αὐτὸν λοιδορεῖ, ὃ δέλεις
 τύπτει, ὃ δέλεις ὑβρίζει. γὰρ σωματίον δ' αὐτῷ δέδω-
 κεν αὐτὸς χρεῖας ὅπως δέλονται, ὡς βούλεται. μέ-
 νηται γὰρ ὅτι γὰρ χεῖρον ἀνάγκη νενικῆσθαι ἔτι
 τῷ κρείττονος ὅπου χεῖρόν ἐστι. γὰρ ὃ σωματίον τῆν
 πολλῶν χεῖρον, γὰρ ἀδινέσθον τῆν ἰσχυροτέρῳ.
 οὐδέ ποτ' οὐκ εἰς τοῦτον κατὰβαίνει τὸν ἀγῶνα
 ὅπου

ὅπου δυνάται νικηθῆναι. ἀλλὰ τῇ ἄλλοσφίῳ
 δὴνός ἐξίσταται. τῇ δούλῳ οὐκ ἀντιποιεῖται. ὅ-
 που ὁ προαίρεσις καὶ χρῆσις τῇ φαντασίῳ, ἐκεῖ
 ὁφεί οὐα ὁμματὰ ἔχει. ἰν' εἴπῃς ὅτι Ἀργυρὸ τυ-
 φλὸς κὺ πρὸς αὐτόν. μή που συγκατάδεσις προ-
 πετής; μή που ὁρμὴ ζκαία; μή που ὁρεξίς ἀπο-
 τολκτική; μή που ἐκκλίσις περιπρωτική; ὠδιβο-
 λὴ ἀτελής; μή που μέμψις; μή που ταπείνωσις ἢ
 φθόνος; ὥδε ἢ προσοχὴ ἢ πολλὴ κὺ σιῶταισις, τῇ
 δ' ἄλλῳ ἐνεκα ὑπὸς ῥέγκει. ζῆλὸν πᾶσα λησὴς
 προαίρεσεως ὅ γίνεταί. τύραννός ὅ γίνεταί. σω-
 ματίου δὲ, ναί. καὶ κτησιδίου δὲ, ναί. καὶ ἀρχῶν
 καὶ πμῶν. τί οὐ αὐτῷ τούτῳ μέλει. ὅταρ οὐ
 τίς διὰ τούτῳ αὐτόν ἐκφοβῇ, λέγῃ αὐτῷ. ὕπαγε
 ζήτει τὰ παιδία. ἐκείνοις τὰ προσωπεῖα φοβε-
 ρά ὄστιν. ἐγὼ δ' οἶδα ὅτι ὁσρᾶκινά ὄστιν, ἔσωδερ δὲ
 οὐδὲρ ἔχει. πῶδ' ἰοιούτου πράγματ' βουλόμην.
 ὥσε ἐὰρ σοι δόξῃ, τ' θεός σοι ὑπέρθου. καὶ ἰδού σοι
 πρῶτον τὴν πᾶσκαβλὴν. ἰδού γὰρ τί καὶ ὁ ἔκτωρ
 λέγει τῇ Ἀνδρομάχῃ. ὕπαγε φησὶ μάλλον ἢ οἴ-
 κορ ὅ ὕφαινε. πόλεμος δ' ἀνδρεασί μελήσῃ πᾶ-
 σι, μάλιστα δ' ἐμοί. οὐτῷ ὅ τῆς ἰδίας πᾶσκαβλῆς

συνήθετο, καὶ τῆς ἐκείνης ἀδυναμίας.

Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ διαλεγο-
μένους ὑποδεικτικῶς. κβ'.

Τ Ἰς εἶν' δέλεις σαυτῷ πρῶτον ἢ πῆ, εἴθ'
οὕτω ποίει ἢ ποιεῖς· καὶ γὰρ ὑδὶ τῇν' ἄλ-

λῳρ σχεδὸν ἅπαντων οὕτως ὁρῶμεν γι-
νόμενα. οἱ ἀθλουῦντες πρῶτον κρίνουσι, τίνες εἶν'
δέλουσι. εἴθ' ὕτω τὰ ἐξῆς ποιοῦσι. ἢ δολιχερό-
μος, τοιαύτη εὐροφή, βιοῦντος περίπατος, τοιαύτη εὐρί-
ψις, βιοῦντι γυμνασία. ἢ σαρδιορόμος, πάντα ταῦ-
τα ἀλλοῖα. εἰ πένταθλος, ἢ ἐπὶ ἀλλοιότῳ. οὕτως
δέρσεις ἐπὶ ὑδὶ τῇν' τεχνῶν. εἰ τέκτωρ, τοιαῦτα
ἐξῆς. εἰ χαλκὸς, τοιαῦτα. ἕκαστος γὰρ τῇν' γινομέ-
νων ὑφ' ἡμῶν, δὴν μὲν ὑδὶ μηδὲν ἀναφέρωμεν,
ἢ καὶ ποιήσομεν. ἔα δ' ἐφ' ὃ μὴ δεῖ, διεσφαλμέ-
νως. λοιπὸν ἢ μάλιστα ὅτι κοινὴ ἀναφορά, ἢ δ' ἰδίᾳ.
πρῶτον ἢ ὥς ἄνθρωπος. ἐν τούτῳ τί περιέχεται.
μὴ ὥς πρόβατον * ἢ ἐπὶ ὑδὶ τῆς, ἢ βλαπτικὸς ὥς
θηρίον. ἢ δ' ἰδίᾳ πρὸς τὸ ὑδὶ τῆς βλαπτικῆς ἐκείνου ἐπὶ
τῷ προαίρεσι. ὁ καθαρός, ὥς καθαρός. ὁ
τέκτωρ, ὥς τέκτωρ. ὁ φιλόσοφος, ὥς φιλόσοφος. ὁ
ρήτωρ,

* εἶν'.

ῥήτωρ, ὡς ῥήτωρ. ὅταν ᾖ λέγῃς δόξῃ τε καὶ ἀκούσῃ
 τέ μου ἀναγινώσκοντος ὑμῶν, σκέψαι πρῶτον μὴ
 ἔκῃ αὐτὸ ποιεῖν. εἴτ' ἂν ὁρῇς ὅ, τι ἀναφέρῃς, σκέ-
 ψαι ἢ ἐφ' ὃ δέῃ. ὠφελῆσαι δέλῃς, ἢ ἐπαινεθῆναι,
 διθῆναι ἀκούῃς λέγοντος. ἐμοὶ ὅτ' ἢ πρὸς τῷ πολλῶν
 ἐπαίνου τίς λόγος. Ἐκκαλῶς λέγει. ἔδερ γὰρ τοῦ
 μουσικῶ καὶ μουσικός ὅρις. οὐδὲ τοῦ γεωμετρι-
 κῶ. ἐκκοῦ ὠφελῆσαι δέλεις. πρὸς τί. εἰπέ Ἐ-
 μῶν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐρέωμεν εἰς τὸ ἀκροατήριόν σου.
 νυνὶ διωάται τις ὠφελῆσαι καὶ ἄλλοις μὴ αὐτὸς
 ὠφελιμῶνος; οὐ. ἔδερ γὰρ εἰς τεχνικῶν ὃ μὴ τέκ-
 τωρ, οὐδ' εἰς σκυτικῶν, ὃ μὴ σκυτῶν. δέλεις οὖν
 γινῶναι εἰ ὠφελῆσαι; φέρε σου τὰ δόγματα φιλό-
 σοφε. τίς ἐπαγγελία ὁρέξεως, μὴ ἀποτυγχάνειν.
 τίς ἐκκλίσσεως, μὴ περιπίπτειν. ἄγε πληροῦμεν
 αὐτῶν τῶν ἐπαγγελίᾳ; εἰπέ μοι τάλῃθῃ, ἂν δὲ
 ψύβῃ, ἐρῶ σοι. πρῶτον ψυχρότῃρόν σου τῷ ἀκροα-
 τῶν συνελθόντων, Ἐ μὴ ἰδιβοκοσάντων σοι, τε-
 ταπεινωμῶνος δὲ ἡλῃδες. πρῶτον ἐπαινεθεῖς, περιήρ-
 χου καὶ πᾶσι ἐλέγεις. τί σοι ἔδοξα. θαυμαστὸς κύ-
 ρει, τῶν ἐμὴν σοι σωτηρίᾳ. πῶς δ' εἶπορ ἐκεῖνο.
 τὸ ποῖον. ὅπου δέγραφα τὸ Πᾶνα καὶ τὰς νύμφας.

ὑπερφυῶς. εἴτά μοι λέγεις ἐν ὁρέξει ἡ ἐκκλίσει
κατὰ φύσιν ἀναστροφή; ὕπαγε ἄλλον πείδε. τὸν
δεῖνα ὃ πρῶτον οὐκ ἐπὶ νέεις πρὸς ἧ σοι φαινόμε-
νον; τὸ δεῖνα δὲ ἔκ ἐκολάκους τὸ συγκλητικόν,
ἦδε λές σου τὰ παιδικὰ εἶναι βιαῦτα; μὴ γένοιτο.
πίνος οὐκ ἔνεκα ἐπὶ νέεις καὶ περιεῖπες αὐτόν. βύ-
φους νεανίσκος καὶ λόγων ἀκουστικός. πόθεν τῷ-
το. ἐμὲ θαυμάζει. εἰρηκὸς τίω ἀπόδειξις. εἴτα τί
δοκεῖ σοι, αὐτοὶ σου οὗτοι οὐ κατὰ φρονούσι λελη-
θότως; ὅταν οὐκ ἄνθρωπος σιωπῶντος ἑαυτῷ μη-
δὲρ ἀγαθόν, μή τε πεποικηκότι, μή τε ἐνθυμίου μέ-
νω, βύρη φιλόσοφον τὸ λέγοντα, μεγαλοφύης ἡ
ἀπλοῦς καὶ ἀκέραιος, τί δοκεῖς ἄλλο αὐτὸν λέ-
γειν, ἢ οὗτος τίνα μου ποτὲ χρεῖαν ἔχει. ἢ ἢ πέ μοι
τί μεγαλοφύης ἔργον ἰδιόδελεικται. ἰδὸν σιωπῶν
σοι τοσούτῳ χρόνῳ. διαλεγομένου σου ἀκήκοον.
ἀναγινώσκοντός σου ἀκήκοε. κατέσχευται; ἐπέ-
σραπται ἐφ' αὐτόν; ἠόδηται ἐν οἷοις κακοῖς ὅσιν;
ἀποβέβληκερ οἴκῳ; ζητεῖ τὸ διδάξοντα; ζητεῖ
φῆσιν τὸ διδάξοντα πῶς δεῖ βιοῦν. οὐ. μαρξέ. ἀλλὰ
πῶς δεῖ φράζειν. τούτου γὰρ ἔνεκα καὶ σὲ θαυμά-
ζει. ἀκουσὲν αὐτῷ τίνα λέγει. οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος

πὸς πᾶν τεχνικώτατα γράφει, Δίων Θ' πολὺ
 κάλλιον. ὅλον ἄλλο ἐστὶ; μή τι λέγῃ ὁ ἀνδρῶπος
 αἰδήμων ἐστὶ; οὗτος πιστὸς ὄστι; οὗτος ἀτάραχος
 ὄστι; εἰ δὲ καὶ ἔλεγε, εἴπορ δὲ αὐτῷ. ἐπειδὴ οὐ-
 λος πιστὸς ὄστι, οὗτος ὁ πιστὸς τί ὄστι καὶ εἰ μὴ εἶχε
 ἢ πῆρ, προσέθηκε δὲ, ὅτι πρῶτον μάθε τί λέγῃς.
 εἴθ' οὕτω λέγε. οὕτως οὐ κακῶς διακείμενός,
 καὶ χάσκων πρὸς τοὺς ἐπαινέσοντας, καὶ ἀριθμῶν
 τοὺς ἀκούοντάς σου. θέλεις ἄλλους ὠφελεῖν; σή-
 μερόν μου πολλῶν πλείονες ἤκουσας. καὶ πολλοί.
 δοκοῦμεν ὅτι πεντακόσιοι. οὐδὲρ λέγεις, θεὸς αὐ-
 τοὺς χιλίους. Δίωνος οὐδέποτε ἤκουσας τοσοῦτοι.
 πόδες αὐτό. καὶ κομψῶς αἰσθάνονται λόγων. γὰρ
 καλὸν κύριε ἔστι λίθον κινῆσαι διωάται. ἰδὸν φω-
 ναὶ φιλοσόφου. ἰδὸν διάδοσις ὠφελήσονται δὲ
 ἀνδρῶποις. ἰδὸν ἀκροῶς ἀνδρῶπος λόγου. ἀνεγνώ-
 κως τὰ σωκρατικά ὡς σωκρατικά, οὐχὶ δ' ὡς Λυ-
 σίου, καὶ Ἰσοκράτους. πολλὰ μὲν θαύμασα, τίσι πο-
 τὲ λόγοις; οὐ. ἀλλὰ τίνι ποτὲ λόγῳ. τῆς ἐκεί-
 νου τελειότητος. μὴ γὰρ ἄλλως αὐτὰ ἀνεγνώκα-
 τε, ἢ ὡς ὠδύρια; ὡς εἶγε ἀνεγνώσκετε ὡς διῆ,
 οὐκ δὲ πρὸς τούτοις ἐγίνεσθε, ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον
 ἐβλέπετε.

ἐβλέπετε ἐμὲ δ' Ἄνυτος καὶ Μέλινος ἀποκτείνειν
 μὲν διώκονται, βλάψαι δ' οὐ. Ἐὖτε ὅπως ἐγὼ αἰεὶ
 τοιοῦτο οἷος μηδὲρ προσέχειρ τῶν ἐμῶν, ἢ τῶν
 λόγων, ὃς ἄρ μοι σκοποῦμαι βέλτιστος φαίνεται.
 διατῶτο τίς ἤκουσε Σωκράτους ποτὲ λέγοντος,
 ὅτι οἶδά τι καὶ διδάσκω. ἀλλὰ ἄλλοι ἄλλα χυρὶ
 ἐπεμπε. τοιγαροῦν ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀξιουῶτες
 φιλοσόφοις ὑπ' αὐτῶ συσταθῆναι. καὶ κείνος ἀπῆγε
 Ἐσώσαντες; ὤ. ἀλλὰ προπέμπω ἑλεγχρ. ἄκῃ
 σὺρ μου σήμερον διαλεγομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Κο
 δράτου. τί σου ἀκούσω. ἰδιδῆξαι μοι θέλεις ὅτι
 κομῶς σιωπῆεις τὰ ὀνόματα. σιωπῆεις ἄνθρω
 πε. καὶ τί σοι ἀγαθὸν ὅστις. ἀλλ' ἐπαινέσῃ με. τί
 λέγεις ὅτι ἐπαινέσῃ. εἰπέ μοι οὐα καὶ θαυμαστῶς.
 ἰδὼν λέγω. ἢ δ' ἐπὶ ἐπαινος ἐκείνο ὃ, ἂ ποτὲ λέγῃ
 σὺ οἱ φιλόσοφοι τῶν τῶ ἀγαθοῦ κατηγορία, τί
 σε ἔχω ἐπαινέσαι. εἰ ἀγαθὸν ὅστις ὅτι φράζειν ὀρθῶς,
 δίδασκόν με καὶ ἐπαινέσω. τί οὐα ἀκῶς δει τῶν
 τοιούτων ἀκούει; μὴ γένοιτο. ἐγὼ μὲν οὐδὲ κα
 θαρωδῶ ἀκῶς ἀκούω. μή τι οὐα τούτου ἐνεκα κα
 θαρωδεῖν με δεῖ πάντας; ἀκουσον τί λέγει Σωκρά
 της. ὃ δὲ γὰρ ἂν πρέποι ὡς ἄνδρες τῆδε τῇ ἡλικίᾳ,
 ὡς ὁρ

ὡς ὁρ μείρακιώ παλάττοντι λόγοις, ὅς ἐμας ἴστέ
 να. ὡς ὁρ μείρακιώ φησίρ. ἐπὶ ᾧ ὅντι κομ-
 ψὸρ ᾧ τέχνιορ, ἐκλέξαι ὀνομάτια, καὶ ταῦτα σω-
 θεῖναι, ἔπειθ' ὅντι ἀναγινώσκειν ἢ ἔπειρ.
 καὶ μεταξὺ ἀναγινώσκοντα ἐπιφθέγγασθαι, ὅτι
 τούτοις οὐ πολλοὶ διδάσκονται παρακολουθεῖν μα-
 τρώ ἡμετέρας σωτηρίας. φιλόσοφος δ' ἐπ' ἀ-
 κρόασιρ πᾶσα κλεῖ. οὐχὶ δ' ὡς ὁ ἥλιος ἄγει αὐτὸς
 ἐφ' ἑαυτὸν, ἢ σφὸς ἡ ἡμέρα ὅτι ἔστος ἄγει τοὺς ἀφε-
 ληθισμοῖς; ποῖος ἰατρὸς παρακαλεῖ, ἵνα τίς
 ὑπ' αὐτῷ δεξαμένη. καὶ τοι νυνὶ ἀκούω ὅτι καὶ
 οἱ ἰατροὶ παρακαλοῦσιρ ἐν Ῥώμῃ. πολλὴ ἐπ' ἐμοὶ
 πᾶσα κλουῖτο. πᾶσα κλωσέ ἐλθόντα ἀκούσαι ὅτι
 οἱ κακῶς ὄσι, καὶ πάντων μάλλ' ἐπιμελῆ, ἢ οὐ
 δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι. ἔπειθ' ὅτι ἀγνοεῖς τὰ ἀγαθὰ ἔ-
 τὰ κακὰ. καὶ κακοδαίμων εἶ καὶ δυστυχὴς. κομ-
 ψὸρ παράκλησις. καὶ μὴ δὴ μὴ ταῦτα ἐμποῖ, ὅ
 τῷ φιλοσόφου λόγῳ νεκρὸς ὄσι καὶ αὐτὸς, καὶ
 ὁ λέγων. εἰώδε λέγειρ ὁ Ῥούφος. εἰ βίχ' οὐκ εἴτε
 πεινέσαι με, ἐγὼ δ' οὐδὲρ λέγω. τοιγαροῦν οὐ-
 τως ἔλεγειρ, ὡς ἂν ἑκάστορ ἡμῶν καθήμενοι οἴεσθαι,
 ὅτι τίς ποτε αὐτὸν διαβέβληκερ. ἔπειθ' ἡ πᾶσι τῶν
 γινομένων

γινομένωρ. οὐτῷ πρὸ ὀφθαλμῶν ἐπίθει τὰ ἐκ
 σου κακὰ. ἰαρεῖοι δὲ τῶν ἀνδρῶν ἢ τῶν φιλοσόφῃ
 λείοι. ὃ δὲ ἡδύντας ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἀλγύναντας.
 ἔρχεσθε ὅτι οὐχ ὑμεῖς, ἀλλ' ὁ μὲν ὤμορ ἐκβεβλη
 κῶς, ὁ δὲ ἀπόστημα ἔχωρ, ὁ δὲ σύριγξα ἔχωρ, ὁ δὲ κε
 φαλαγχῶρ. εἴτ' ἐγὼ καθίσας ὑμῖν λέγω νοημά
 τια καὶ ὑποφωνημάτια, ἵνα ὑμεῖς ἐπαινέσαντες με
 ἐξέλθητε. ὁ μὲν τῶν ὤμων ἐκφέρωρ (ὅτι) ἡσόνεγκερ. ὁ
 δὲ τῷ κεφαλῷ ὡσανύτως ἔχουσαρ. ὁ δὲ τῷ σύ
 ριγξα. ὁ δὲ τὸ ἀπόστημα. εἴτα τούτου ἐνεκα ἀποδη
 μήσουσιρ ἀνδρῶποι νεώτεροι, ὅτι σὺ γονεῖς τοὺς
 αὐτῶν ἀπολείπουσι, ὅτι σὺ φίλοις, ὅτι σὺ συγγε
 νεῖς, ὅτι κτησείδιοι, ἵνα σοι οὐκ ἴσως φασιρ ὑποφω
 νημάτια λέγοντι; τί το Σωκράτης ἐποίει; τί το
 Ζεῦξωρ; τί το Κλεάνθης; τί οὐκ ἴσως οὐκ ἔστι ὁ προ
 ρεπτικός χαρακτήρ; τίς γὰρ ὃ λέγει, ὡς ὁ ἐλεγκτι
 κός. ὡς ὁ διδασκαλικός. τίς οὐκ ἴσως πώποτε τέταρτον
 εἶπε μετὰ τούτῳ τῷ ὑποδεικτικῷ. τίς γὰρ ὅστις
 ὁ προρεπτικός. διώαται ὅτι ἐνὶ ὅτι πολλοῖς διεί
 ξαι τῷ μάχῃ ἐν ἡ κυλίνονται. καὶ ὅτι μάλλον πάν
 τῳ φροντίζουσι, ἢ ὅτι δέλουσι. δέλουσι μὲν γὰρ
 τὰ πρὸς βίβλαμονίαρ φέροντα, ἀλλὰ χεῖρ δ' αὐτὰ
 ζητῶσι.

ζητῶσι. τὸτο ἵνα γένηται, δεῖ τεθλιῶναι χίλια βά-
 θρα, καὶ πῖρα κληθῆναι τοὺς ἀκουσμοίους, καὶ
 σὲ ἐν κομφῶι σολῶι ἢ τειβωνίῳ ἀναβάντα ὑδὶ
 πούλβινον, διαγράφειν πῶς Ἀχιλλεύς ἀπέθανε.
 πάνσαδε τοὺς θεοὺς ὑμῖν καλὰ ὀνόματα Ἐωρά-
 ματα καταχύνοντες ὅσον ἐφ' ἑαυτοῖς. ἔδερ δὲ
 προσρεπτικώτερον ἢ ὅταν ὁ λέγων ἐμφαίνῃ τοῖς
 ἀκούουσιν, ὅτι χρεῖα ἑαυτῶν ἔχει. ἢ εἰπέ μοι τίς
 ἀκούων ἀναγνώσκοντός σου ἢ διαλεγομένου,
 πῶς αὐτὸν ἠγωνίασεν, ἢ ἐπεσφάφη εἰς αὐτόν, ἢ ἐξελ-
 θὼν εἶπερ, ὅτι καλῶς μου ἤψατο ὁ φιλόσοφος.
 οὐκέτι δεῖ ταῦτα ποιεῖν. ἔχι δ' ἂν λίαν βέλδοκι-
 μῆς, λέγει πρὸς τινὰ κομφῶς ἔφρασε τὰ πῶς τ'
 ἐξέρξιω. ἄλλος οὐ. ἀλλὰ τίω ὑδὶ πύλαις μάχη-
 τὸτο ἔστιν ἀκρόασις φιλοσόφου.

Πόρι τὸ μὴ δεῖν προσωάχειν τοῖς

οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

κγ'.

Ο ἄλλου πρὸ φύσιν, σοὶ κακὸν μὴ γενέ-
 θω. ἔ γρ σιωταπεινοῦσθαι πέφυκας, ἔ-
 δε σιωατυχεῖν, ἀλλὰ σιωβλυτυχεῖν. δὲ

δε πρὸς ἀτυχῆ, μέμνησο ὅτι πρὸ αὐτὸν ἀτυχεῖ. ὁ γρ
 θεός

θεὸς πάντας ἀνθρώπους ἰδὲ καὶ βῦσαι μονεῖρ, ἰδὲ
 καὶ βῦσαι θεῖν ἐποίησε. πρὸς τὸ ἀφορμαὺς ἔδωκε, τὰ
 μὲν ἰδία δοὺς ἐκῆστω, τὰ δὲ ἀλλότρια. τὰ μὲν κωλυ-
 τὰ ἐὼς ἀναγκαστὰ ἐὼς ἀφαιρετὰ, οὐκ ἰδία. τὰ δὲ ἀκω-
 λυτα, ἰδία. πῶς δὲ οὐσίαν τῆς ἀγαθοῦ καὶ τῆς κα-
 κοῦ, ὥς ὅτι ἀξιὸν τὸν κηδόμενον ἡμῶν, ἐπακρι-
 κῶς ποιοῦσάμενον ἐν τοῖς ἰδίοις. ἀλλ' ἀποκεχῶρη
 καὶ τῆς δεινότητος καὶ ὀδυνησάται. διατί γὰρ τὰ ἀλλό-
 τρια ἰδία ἡγήσατο. διατί ὅτε σε βλέπων ἔχειρεν,
 οὐκ ἐπελογίζετο ὅτι θνητὸς εἶ, ἀποδημητικὸς εἶ.
 τοιγαροῦν τίνει δίκης τῇ αὐτῇ μαρίας. σὺ δὲ ἀν-
 τί τίνος, ἰδὲ τί κλάσας σεαυτὸν. ἢ ὅτι σὺ ταῦτα ἐμε-
 λέτησας. ἀλλ' ὥς τὰ γύναια τὰ ὑδενὸς ἀξία πᾶσι
 οἷς ἔχειρες, ὥς αἰεὶ σινεσόμενον σινῆς. τοῖς τό-
 ποις. τοῖς ἀνθρώποις. ταῖς διακρίβαις. καὶ νῦν
 κλαίωρ ἐκῆθισας, ὅτι μὴ τοὺς αὐτοὺς βλέπεις. ἐν
 τοῖς αὐτοῖς τοποῖς διακρίβεις. τὸ γὰρ ἀξίος εἶ,
 ἵνα καὶ τῶν κοράκων καὶ κορώνων ἀθλιώτερος ᾖς.
 οἷς ἔξεστιν ἱππεύειν ὅπου θέλουνσι, καὶ μεθ' ἑαυ-
 τῶν νεοασίας, καὶ τὰ πελάγη διαπερᾶν. μὴ
 σένουσι μὴ δὲ ποθοῦσι τὰ πρῶτα. ναί. ἀλλ' ὥς
 τῆς ἀλογίας εἶναι πάχει αὐτά. ἡμῖν οὖν λόγος ἰδὲ
 ἀτυχίας

ἀτυχία ἔκακοδαμνίᾳ δέδοται ἐκ τῆς δεῶρ,
 ἵν' ἄθλιοι, ἵνα πενθόντες διατελώμερ; ἢ πάντες
 ἔσωσιν ἀθάνατοι ἔμνησιν ἀποδημείτω, μή δ' ἡ-
 μείς πᾶσι ἀποδημώμερ. ἀλλὰ μνῶμερ ὥς τὰ φυτὰ
 προσεῖς ῥίζωμένοι. δὴν δέ τις ἀποδημῆσιν τῆς σω-
 θῶρ, καθήμενοι κλαίωμερ. καὶ πάλιν δὴν ἔλθῃ, ὁρ-
 χώμεθα, καὶ κροτῶμερ ὥς τὰ παιδία. οὐκ ἀπογα-
 λασκίσσομερ ἢ ἡ πόθ' αὐτοῦς, καὶ μεμνησόμεθα ὧρ
 ἠκούσαμερ πρὸς τῆς φιλοσύφωρ. εἶγε μὴ ὥς ἐπαοι-
 δῶρ αὐτῶρ ἠκούομερ, ὅτι ὁ κόσμος ἔστι μίαν πό-
 λιν ὅσιν, καὶ ἡ οὐσία δὲ ἥς δεδημιούργηται μία, καὶ
 ἀνάγκη περίοδον ἵνα εἴη καὶ πᾶσι χώρησιρ ἄλλωρ
 ἄλλοις. καὶ τὰ μὲν διαλύεσθαι, τὰ δ' ἐπὶ γίνεσθαι,
 τὰ μὲν μόνειρ ἐν τῇ αὐτῇ, τὰ δ' ἐκινεῖσθαι. πάντα
 ἐκείνων μεσά. πρῶτα μὲν δεῶρ, εἶτα καὶ ἀνθρώ-
 πωρ, φύσις πρὸς ἀλλήλους ὡκισμῶν καὶ δ' εἰς ἑαυ-
 τῶν πρῆναι ἀλλήλους, τοὺς δ' ἀπαλλάττεσθαι. τοῖς
 μὲν σωῆσι χαίροντας, τοῖς δ' ἀπαλλάττομενοις
 μὴ ἀχθομένοις. ὁ δ' ἄνθρωπος πρὸς τῷ φύσιν με-
 γαλόφρων εἴη καὶ πάντων τῶν ἀπροαιρέτων κατὰ
 φρονιτικὸς, ἐπὶ κακῆν ἔσχε, καὶ μὴ ἐρρίζωσθαι μὴ
 ἐπὶ προσπεφυκέναι τῇ γῇ. ἀλλὰ ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις
 ἵεσθαι

ἴεσθαι τόποις, ποτὲ μὲν χρεῖων πινῶν ἐπαχουσῶν,
 ποτὲ δὲ Ἐ αὐτῆς τῇ θεᾷς ἔνεκα. καὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ
 συμβᾶν τοιοῦτόν τι μὲν. πολλῶν δὲ ἀνδρώπων
 ἰδεῖν ἄσσεα καὶ νόον ἔγνω. Ἐ ἐπὶ παρόδῳ τοῦ Ἡρα
 κλεῖ περιελθεῖν πλὴν οἰκουμένην ὅλῳ, ἀνδρώ-
 πων ὕβριν τε Ἐ δυνομίην ἐφορῶντα. Ἐ πλὴν μὲν
 ἐκβάλλοντα Ἐ καθαίροντα, πλὴν δὲ ἀντεισάγον-
 τα. καὶ τοὶ πόσις οἷα φίλοις ἔχειν ἐν Θήβαις, πό-
 σις ἐν Ἀργεῖ, πόσις ἐν Αἰθιώκῃς, πόσις δὲ περιδρ-
 χόμενος ἐκτῆσθε. ὅς γε καὶ ἐγάμει ὅπου καιρὸς
 ἐφάνη αὐτῷ, καὶ ἐπαιδοποιεῖτο, καὶ εἴς παῖδας
 ἀπέλιπερ, ἔσενων ἔδῃ ποθῶν, οὐδὲ ὡς ὀρφανὸς
 ἀφίεις. ἦλθαι γὰρ ὅτι οὐδεὶς ὄσιν ἀνδρωποῦ ὀρφα-
 νός. ἀλλὰ πάντων αἰεὶ καὶ διηνεκῶς ὁ πατήρ ὄσιν
 ὁ κηδόμενος. ἔ γὰρ μέχρι λόγου ἠκηκόει ὅτι πατήρ
 ὄσιν ὁ Ζεὺς τῇ ἀνδρώπῳ, ὅς γε καὶ αὐτὸς πα-
 τὴρ αἰεὶ αὐτὸν καὶ ἐκάλει. καὶ πρὸς ἐκείνον ἀ-
 φορῶν, ἐπραττεῖν ἅ ἐπραττε. τοιγὰρ τοὶ παντα-
 χῶν δὲ αὐτῷ διαγερὲς βίδαι μόνως. οὐδέποτε δὲ
 ὄσιν οἶον τ' εἴς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν βίδαι μονίαν Ἐ πό-
 θον τῇ οὐ πρῶντων. καὶ γὰρ βίδαι μονοῦν ἀπέχει
 δεῖ πάντα ἅ δέλφ. πεπληρωμένῳ τινὶ εὐοικέναι. ἔ
 δίψος

Λίφος δέῃ προσεῖναι αὐτῷ, ὃς λιμός. ἀλλ' ὁδυσ-
 σεύς ἐπεπόνθει πρὸς τῇ γυναικί κ' ἐκλαίει ἰδί-
 πέρης καθεζόμενος. ὃς δ' Ὀμήρῳ πάντα προσέχεις
 καὶ τοῖς μύθοις αὐτῷ; ἢ δ' παῖς ἀληθείας ἐκλαίει,
 τί ἄλλο, ἢ ἐλυσύχει. τίς δὲ καλὸς τε καὶ ἀγαθὸς
 δύτυχει. θεῶν ὄντι κακῶς διοικεῖται τὰ ὄλα, εἰμὴ
 ἰδίμελεῖται ὁ Ζεὺς τῇ ἑαυτοῦ πολιτῶν. ἴν' ὧσιν
 ὅμοιοι αὐτῷ δοκίμους. ἀλλὰ ταῦτα οὐ δεμίτ' αἶ,
 ὃ δ' ὅσα ἐνθυμηθῆναι. ἀλλ' Ὀδυσσεύς δ' ἤ μ' ἐκλαίει
 καὶ ὠδύρετο, οὐκ ἴδ' ἀγαθός. τίς γὰρ ἀγαθὸς ὄστιρ, ὃ
 οὐκ εἰδώς ὅς ὄστι. τίς δ' οἶδε τῷτο ἰδιλεησμένους
 ὅπ'ι φθαρτὰ τὰ γινόμενα, ἔ' ἀνδρῶπορ ἀνδρώ-
 πῳ σιωεῖναι ὃς διωατὸρ αἶ. τίς γὰρ τῇ μὴ διωα-
 τῶν ἐπείεσθ' ἀνδραποδῶδες καὶ ἡλίθιορ. ξένου
 δεομαχοῦντες ὥς μόνον οἶορ τε τοῖς δόγμασι τοῖς
 ἑαυτοῦ. ἀλλ' ἡ μήτηρ μου σένει μὴ ὀρώσά με. διατὶ
 γὰρ ἐκ' ἐμαδε τούτοις εἶδ' λόγους. ἔ' οὐ τῷτό φημι
 ὅπ' οὐκ ἰδιμελητέον τῷ μὴ οἰμῶζειν αὐτῷ. ἀλλ'
 ὅπ' οὐ δέῃ δέλφρ τὰ ἀχλότεια θζάπαντος. λύπη
 δ' ἢ ἄλλου, ἀχλότριορ ὄστιρ. ἢ δ' ἐμὴ, ἐμός. ἐγὼ γὰρ
 γὰρ μὴ ἐμός πανύσω θζάπαντος. ἐπ' ἐμοὶ γὰρ ὄστι.
 γὰρ δ' ἀχλότριορ πειράσομαι κατὰ διωάμιρ, θζά-
 Α α παντός

πανθς δ' ἔπειράσομαι· εἰ δὲ μὴ, θεομαχήσω. δύν-
 πθήσω πρὸς τὴν Δία, δύνω διατάξομαι αὐτῷ πρὸς
 τὰ ὅλα· καὶ τὰ πῆχιστα τῆς θεομαχίας ταύτης
 καὶ ἀπειθείας ἔμνονορ παῖδες παῖδων ἐκπίσουσι,
 ἀλλ' αὐτὸς ἐγὼ μεθ' ἡμέρας νυκτὸς διὰ τῆς ἐνυ-
 πνίωρ ἐκπιδῶρ, ταρασσόμενθ' πρὸς πᾶσαν ἀ-
 παγγελίαν, φρένων, ὅς ᾗδιτολῶρ ἀλλοσφίαν ἡρ-
 τημοῖνω ἔχωρ τιῶν ἐμῶν δὲ πείθειαν. ἀλλ' Ῥώμης
 τίς ἡκέ· μόνον μήτι κακὸρ· τίς ὁ κακὸρ ἐκεῖ σοι συμ-
 βλιῶναι διώσκει, ὅπου μὴ εἴ. ἀλλ' τῆς Ἑλλάδος.
 μόνον μήτι κακὸρ· οὐτῷ σοι πᾶς τόπος διώσκει
 δυσυχίας εἶναι αἰτιῶν· οὐχ ἱκανὸν ἐκεῖ σε ἀτυχεῖν
 ὅπου αὐτὸς εἴ. ἀλλὰ καὶ πέρας θαλάσσης, ἔτι διὰ
 γραμμάτων· οὕτως ἀσφαλῶς σοι τὰ πράγματα
 ἔχει· τί οὐκ ἂν ἀποθάνωσι οἱ ἐκεῖ φίλοι· τί γὰρ
 δὴν ἄλλο, ἢ οἱ θνητοὶ ἀπέθανον· ἢ πῶς ἅμα μὴ γη-
 ράσαι θέλεις, ἅμα μηδενὸς τῶν σδργασμένων μὴ
 ἰδέειν θάνατον· οὐκ οἶδ' ὅτι ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ
 πολλὰ καὶ ποικίλα ἀποβαίνειν ἀνάγκη; τῷ μὲν
 πυρετὸν χενέειν κρείττονα, τῷ δὲ ληστὴρ, τῷ δὲ
 τύραννον· τοιοῦτο γὰρ ὁ περιέχωρ· τοιοῦτον οἱ συ-
 νόντες· φύχει ἔτι καὶ ματα, ἔτι φροφαὶ ἀσύμμετροι,
 καὶ

καὶ οἰδιπορίαί, καὶ πλοῦς, καὶ ἄνεμοι. καὶ περὶ
 σάσφς ποικίλαι, τ' μὲν ἀπώλεσκαρ, τ' δ' ἐξώρισκαρ,
 τ' δ' ἦς πρεσβείακ, ἄλλοι δ' ἦς στρατείακ ἐνέβα-
 λον. κἀθῆσο τοίνυν πρὸς πάντα ταῦτα ἐπισημέ-
 νος. πενθῶρ. ἀτυχῶρ. δυστυχῶρ. ἔξ ἄλλου ἤρτη μέ-
 νος. Ἐ βούτου ἔχ ἐνός, ἔ δυνείρ, ἀλλὰ μυρίων ἡδὲ
 μυρίοις. ταῦτα ἤκουες πρὸ τοῖς φιλοσόφοις; ταῦτ'
 ἐμάνθανες; ἔκ οἶδ' ὅτι στρατεία τ' χρεῖμά ἐστι; τ'
 μὲν δέϊ φυλάττειν, τ' δὲ κατσκοπῆσονται ἰδέ-
 ναι, τὸν δὲ καὶ πολεμήσονται. οὐχ οἶδ' ὅτι εἶναι
 πάντας ἐν βῆδ' αὐτῶ, ἔ δ' ἄμεινον. οὐ δ' ἀφείς ἐκ-
 τελεῖν τὰ προσάγματα τῷ στρατηγῷ, ἐγκαλεῖς
 ὅταρ τί σοι προσαχθῇ βραχύτορον. καὶ οὐ πρὸς
 κολουθεῖς, (οἶ) ἀποφαίνεις, ὅσοι ἡδὲ σοί, τ' στρα-
 τώμα. ὅτι ἄρ σε πάντες μιμήσωνται, ἔ τὰ φρο-
 σκάφει τις. οὐ χάρακα περιβαλεῖ. οὐκ ἀγρυπνή-
 σει. ἔ κινδυνώσκει. ἀλλὰ ἀχρηστὸς δοῖται στρατὸν
 εἶναι. πάλιν ἐν πλοίοις ναύτης ἀνὸς πλέης, μίαν χε-
 ρα κἀτεχε, ἢ ταύτην προσλιπάρῃ. ἀνὸς δ' ἡδὲ
 τ' ἴσον ἀναβλύκει δέη, μὴ δέλε. ἀνὸς ἦς πῶν πρῶταρ
 διαδραμεῖρ, μὴ δέλε. Ἐ τίς ἀνέξεταί σου κυβερ-
 νήτης, ἔχῃ δ' ὡς σκῆβρος ἀχρηστον ἐκβαλεῖ; ἔδερ

ἄλλο, ἢ ἐμπόδιον ἔκαστον πᾶσι λείψμα τῆς ἀλ-
 λων ναυτῶν. οὕτω ὅτι ἐνθάδε. στρατεία τίς ὅστις
 ὁ βίος ἐκαστοῦ, ἔαυτη μακρὰ ἔσται ποικίλη. τηρεῖν
 σε δεῖ γὰρ τῆς στρατιῶτος πρόσονδμα ἔσται τῆς στρατι-
 γῆς πράσσειν ἐκαστα. εἰ οἷός τε μαντεύομεν θάλασσαν
 θέλει. οὐδὲ γὰρ ὁμοῖος ἐκείνος ὁ στρατηγὸς καὶ ὁ
 πλοῦς. οὐτε κατὰ πλῆθος, οὐτε κατὰ πλῆθος ἡθους ὑ-
 περοχὴν. τέταξαι ἐν πολλῇ ἡγεμονίᾳ, καὶ ἐκ ἐν-
 ταπεινῇ τινὶ χώρᾳ, ἀλλ' αἰεὶ βουλομένης. οὐκ οἶδ' ὅτι
 τὸ βίουτορ, ὀλίγα μὲν δεῖ οἰκονομεῖν, ταπολ-
 λὰ δ' ἀποδεμεῖν ἀρχόντα ἢ ἀρχόμενον, ἢ ὑπηρε-
 τοῦτά τινι ἀρχῇ, ἢ στρατεύομενον, ἢ διακρίνοντα;
 εἴτα μοι θέλεις ὥς φυτὸν προσκηρτῆσαι τοῖς αὐ-
 τοῖς τόποις, ἔσται προσεῖρριζώσθαι. ἡδὺ γὰρ ὅστις. τίς
 οὐ φησιν. ἀλλὰ καὶ ζωμὸς ἡδὺς ὅστις, καὶ γυνὴ κα-
 λή, ἡδὺ ὅστις. τί ἄλλο λέγουσιν οἱ τέλῃ ποιούμε-
 νοι πλὴν ἡδονῆς. οὐκ αἰδομένη τίνας δὲν θρώπων φω-
 νὴν ἀφῆκας, ὅτι ὑδικουρέωρ καὶ κινκίδωρ. εἴτα
 τὰ ἐκείνων ἔργα πράσσωρ, ἔσται τὰ δόγματα ἔχωρ,
 τοὺς λόγους ἡμῖν λέγεις τοὺς Ζηνῶνος ἔσται Σωκρά-
 τοις; ἐκ ἀπορρίψεις ὥς μακροτάτω τὰ ἀλλότρια,
 οἷς κοσμή, μηδὲρ σοὶ προσήκουσιν; ἢ τί ἄλλο θέ-
 λουσιν

λουσιρ ἐκεῖνοι, ἢ καθόλειρ ἀπαραιοδίσως καὶ
 * ἀναγκάσως. Ἐ δνασάντες ἐφ' ἡουχίας χαμή- * δναν
 σαδαί, καὶ τὸ πρῶτον πορ ἀποπλῦναι. εἴτα γρά- σως.
 ψαι καὶ δναγνῶναι ἀ δέλουσιρ. εἴτα φλυαρήσαι
 τίποτ' ἐπαινέμονοι ἐπὶ τῇν φίλωρ, ὅ, τι δὴν λέ-
 γωσιρ. εἴτα εἰς περίπατον προελθόντες, καὶ ὀλί-
 γα περιπατήσαντες, λούσανθα. εἴτα φαγεῖρ. εἴτα
 κοιμηθῆναι, οἵαυρ δὴ κοίτῃ καθόλειρ τοὺς τοιού-
 τοις εἰκός. τί ἄρ πῃς λέγει, ἔξῃσι γὰρ τεκμαίρεσθαι.
 ἄγε φέρε μοι καὶ σὺ πλὴν σὺ τῷ διακριβῶν, ἡὲ πο-
 θεῖς ζηλωτὰ τὴ ἀληθείας, Ἐ Σωκράτοις Ἐ Διο-
 γένοις. τί δέλες ἐν Ἀθῆναις ποιεῖρ. ταῦτα αὐτά.
 μή τι ἕτερα; τί οὐκ οἶκόν σου τὸν εἶν λέγεις. εἴ-
 τα οἱ μὲν τὴν Ῥώμαίων πολιτείας καταφθόμε-
 νοι κολάζονται πικρῶς, εἴθ' δ' οὕτως μεγάλα Ἐ
 σεμνοῦ καταφθόμοις πράγματ' Ἐ καὶ ὀνό-
 ματ' Ἐ, ἀθῶοις ἀπαλλάττεσθαι δεῖ; ἢ τῷ τό γε
 οὐ δυνατὸν. ἀλλὰ νόμος θεῖος Ἐ ἰσχυρὸς Ἐ ἀνα-
 πόδραστος οὗτος ὅστιρ, ὁ τὰς μέγιστας ἡσυχασόμε-
 νος κολάσεις πρὸς τῇν τὰ μέγιστα ἀμάρτανόντων.
 τί γὰρ λέγει ὁ προσποιούμενος τὰ μηδὲρ πρὸς
 αὐτόν. ἐσὼ ἀλαζών. ἐσὼ κενόδοξ' Ἐ ὁ ἀπειθὼρ τῇ

θεία διοικήσῃ. ἔσω ταπεινός. ἔσω δοῦλος. λυπεῖσθαι
 φθονεῖτω. ἐλεείτω. καὶ κεφάλαιον πάντων, διευ-
 χεῖτω. θρηνεῖτω. τί οὐκ, δέλεις με τὸ δεῖνα δε-
 ραπλόην; ὑπὲρ θύραις αὐτῇ πορβύεαθ; ἢ τὸ ἐρεῖ
 λόγος ἔσθ' ἢ τῆς πατρίδος, ἔσθ' ἢ τῆς συγγενῶν,
 ἔσθ' ἢ τῶν ἀνθρώπων, διατί μὴ ἀπέλθης. ἀλλ' ὑπὲρ
 ἡμῶν τὰς τῆς σκυτέως οὐκ αἰχλὴν πορβύεμενος, ὅταν
 δὲ ὑποδημάτω, ἔσθ' ὑπὲρ τὰς τῆς κηπουροῦ ὅταν
 θρίδακω, ὑπὲρ δὲ τὰς τῆς πλουσίως ὅταν πινὸς
 ὁμοίου δὲ. ναί. τὸν σκυτέα γὰρ οὐ θαυμάζω. μὴ
 δὲ τὸν πλούσιον. οὐδὲ τὸν κηπουρὸν κολακεύσω.
 μὴ δὲ τὸν πλούσιον. πῶς ἔρ' τύχω οὐ δέομαι. ἐγὼ
 δέ σοι λέγω ὅτι ὡς τρυφώμενος ἀπέρχου, οὐχὶ δὲ
 μόνον ἵνα τρώξῃς καὶ σαυτῷ τρέποις; τί οὐκ ἐπὶ
 πορβύομαι. ἵνα ἀπέλθης. ἵνα ἀποδεδωκὸς ἦς τὰ τῆς
 πολίτου ἔργα. τὰ ἀδελφοῦ. τὰ φίλου. καὶ λοι-
 πὸν μέμνησο ὅτι πρὸς σκυτέα ἀφίξαι, πρὸς λα-
 χανοπώλιον, οὐθενὸς μεγάλου ἢ σεμνὸς ἔχοντι πλὴν
 ὀξουσίαρ. καὶ αὐτὸ πολλοῦ πωλῇ, ὡς ὑπὲρ τὰς
 θρίδακας ἀπέρχῃ. ὀβολοῦ γὰρ εἰσι, ταλάντου δ'
 οὐκ εἰσὶν. οὕτω καὶ ταῦτα τῶν ὑπὲρ θύραις ἐλθεῖν,
 ἄξιον καὶ τρώγῃμα ἔσθ'. ἀφίξομαι τῶν διαλεχθῆ-
 ναι.

να. οὕτως ἔγω, διαλεχθήσομαι. ἀλλὰ ἐπὶ τῷ χεῖ-
 ρα δεῖ καταφιλεῖν, καὶ θαυμάσαι δι' ἐπαίνου.
 ἔπαγε. ταλάντου ἐστὶν. οὐ λυσitteλεῖ μοι, ὅδε τῇ
 πόλει, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἀπολέσαι καὶ πολίτῳ
 ἀγαθὸν καὶ φίλον. ἀλλὰ δόξεις μὴ προτεθυμῆ-
 εσαι, μὴ δυνάσας. πάλιν ἐπελάθου τίν' ἔνεκα
 ἐλήλυθας. οὐκ οἶδ' ὅτι ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός,
 οὐδὲρ ποιεῖ τὸ δόξαι ἔνεκα, ἀλλὰ τὸ πεπραχθαι
 καλῶς; τί ἔρ' ὄφελος αὐτῷ τὸ πρᾶξαι καλῶς.
 τί δ' ὄφελος τοῦ γράφοντι τὸ Δίωνος ὄνομα, ὥς
 χρηρὰ γράφειν αὐτό. τὸ γράψαι. ἔπαθλον οὐ
 δέρ. σὺ δὲ ζητεῖς ἔπαθλον ἀνδρὶ ἀγαθῷ μεῖζον
 τὸ καλὰ καὶ δίκαια πράττειν; ἐν Ὀλυμπίᾳ δ' ἔ-
 θέλεις ἄλλο οὐδὲρ, ἀλλ' ἄρχειρ σοι δοκεῖ τὸ ἔσθλα
 νῶνται Ὀλύμπια. οὕτω σοι μικρὸν καὶ οὐδενὸς ἄ-
 ξιον εἶναι φαίνεται, τὸ εἶναι καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ
 δοῦναι μόνον. πρὸς ταῦτα ἔγωγε θεῶν ἢ τῶν πόλιν
 ταύτην ἰσηγμένους, ἐπὶ τῇ ἀνδρῶν ἔργων ὀφεί-
 λων ἀπείεσθαι, τίτθας ἡδὲ παθεῖς ἐμὰ μῦθον. καὶ
 κάμπει σε καὶ ἀποθηλιώνει κλαίοντα γυναῖκα μά-
 ρα. οὕτως ὅδε ποτε πάύσῃ παιδίον ὡς νήπιον. ἔκ
 οἶδ' ὅτι ὅτ' αὐτὰ παιδίον ποιεῖ, ὅστω πρεσβύτης,

ποσύντω γαλοϊότρος ; ἐν Ἀθλίῳ δ' οὐδένα ἑώ-
 ρας εἰς οἶκον αὐτῶ φοιτῶν ; ὅρ ἐβουλόμην, καὶ ἐν-
 θάδε τῶτον θέλε ὀρᾶν, ἃ ὅρ βούλει, ὅφει. μόνον
 μὴ ταπεινῶς, μὴ μετ' ὀρεξέως ἢ ἐκκλίσεως. καὶ
 ἔσαι τὰ σὰ καλῶς. τῶτο δ' ἐκ ἐν τῷ ἐλθεῖν ὄσιν,
 οὐδ' ἐν τῷ ὑπὸ θύραις σῆναι, ἀλλ' εἰδὼν ἐν ταῖς
 δόγμασι. ὅτε τὰ ἐκτὸς καὶ ἀπεσείρεται, ἥτις μα-
 κρὸς ἦς, ἃ μηδὲν αὐτῶν σὸν ἡγεμόνος. μόνον δ' ἐ-
 κείνα σὰ, τὸ κρῖναι καλῶς. τὸ ὑπολαβεῖν. τὸ ὀρμῆ-
 σαι. τὸ ὀρεχθῆναι. τὸ ἐκκλῖναι. πῶς ἐπὶ κολακείας
 τόπος. πῶς ταπεινοφροσύνης. τί ἐπὶ ποθεῖς πῶς ἡ-
 συχίαν πῶς ἐκεῖ. τί τοὺς σιωπῆς τύποις. ἐκδεξαι
 βραχὺ καὶ βύτους, πάλιν ἔξεις σιωπῆς. ἔτα δὲ
 ἕως ἀγλινῶς ἔχης, πάλιν ἃ βύπερ ἀπαλλατ-
 τόμοι, κλαῖε καὶ σένη. πῶς οὐ γλῶμαι φιλό-
 σοφος. ὡς γλινῶς, ὡς βύτυχίς. ἔδε ποτε γὰρ ἐρεῖ
 ὁ λόγος ταπεινὸν εἶναι. οὐδὲ κατὰ κλάδαι. οὐδ' ὅς
 ἄλλου κρέμασθαι. οὐδὲ μέμφασθαι ποτε διὸν ἢ ἀν-
 δρώπων. οὐτὼ μοι γίνου φιλόσοφος, ὡς ταῦτα
 τηρήσῃ. ἢ δὲ διὰ πῶς φιλοσοφίαν ταῦτα, πῶς
 τίνα ποτὲ καὶ καλεῖς φιλοσοφίαν, δοῦλος μέλ-
 λεις εἶναι καὶ ἀθλιος, ὃ λυσιτελεῖ φιλόσοφον εἶ-
 ναι.

ναι· καὶ τί καλῶναι φιλεῖν τινὰ ὥς θνητὸν, ὥς ἀπο-
 διμνητικὸν· ἢ Σωκράτης ἔκ ἐφίλη· οὐκ παῖδας οὐκ
 ἑαυτῷ· ἀλλ' ὥς ἐλβίδεσθαι, ὥς μεμνημείσθαι ὅτι
 πρῶτον δειδοῖς εἶναι φίλον· διαττο οὐδὲρ πρέ-
 βη τῇν ὠρεπόντων ἀνδρῶν ἀγαθῷ· οὐτ' ἀπολο-
 γούμενος, οὐθ' ὑποτιμέμενος, ἔτι ἐπὶ πρῶτον βυ-
 λβῶν ἢ στρατιώμενος· ἡμεῖς δὲ πάσης τροφά-
 σεως πρὸς τὸ ἀχλυνεῖς εἶναι ἀποροῦμεν· οἱ μὲν διὰ
 παῖδας, οἱ δὲ διὰ μητρά, ἄλλοι δὲ δι' ἀδελφούς·
 δι' οὐδένα δὲ προσήκῃ διευχεῖρ, ἀλλὰ δύτυχεῖρ διὰ
 πάντας· μάλιστα δὲ διὰ τὸ θεὸν τὸ ἰδίῳ τῷ ἡμᾶς
 κατὰ σκευάσαντα· ἄγε· Διογένης δ' οὐκ ἐφίλει ὅ-
 δένα, οὐτὼς ἡμερος λυῖ καὶ φιλάνθρωπος, ὥς τε
 ἑσθ' ἢ κοινῷ τῇν ἀνθρώπων ἰσοῦτοις πόνοις
 καὶ ταλαιπωρίας τῷ σώματι ἀσμενθαι ἀναδέ-
 χασθαι· ἀλλ' ἐφίλει· πῶς ὥς τῷ Διὶ διάκονοι ἐσθ'·
 ἅμα ῥ' κηδόμενος, ἅμα δ' ὥς τῷ θεῷ ὑποταγμέ-
 νος· διαττο πᾶσα γὰρ πατεῖς λυῖ ἐκείνῳ μόνῳ, ὅθεν
 ρετθαι δ' οὐδεμία· ὁ ἀλούς, οὐκ ἐπὶ θει τὰς Αθή-
 νας, οὐδὲ οὐκ ἐκεί σιωπῆς καὶ φίλοις· ἀλλ' αὐτοῖς
 τοῖς πειραταῖς σιωπῆς ἐγίνετο, καὶ ἐπανορθῶν ἐπι-
 ρᾶτο· καὶ πρᾶθεις ὑσθ' οὐ ἐν Κορίνθῳ, διήγει οὐ-

πως ὡς πόδες ἐν Ἀθλίαις· καὶ ἔς Περαιβῆς δ' ἄν
 ἀπελθὼν, ὡσάντως εἶχε· οὕτως ἑλδιδερία γίνε-
 ται· διατῆτο ἔλεγε, ὅτι ὅς ἔμε Ἀντιόχηνς ἡλδ-
 δέρωσε, ἐκέτι ἐδούλδουσα· πῶς ἡλδιδέρωσε· ἄ-
 κουε τί λέγει· ἐλιδάξέ με τὰ ἐμά· ἔ· ἐκ ἐμά· κτῆ
 σις, ἐκ ἐμή· συγενεῖς, οἰκεῖοι, φίλοι, φήμη, σιωπῆς
 τύποι, διακριβή· πάντα ταῦτα ὅτι ἀλλήτεια· σὺν
 ἔρ· τί· χῆσις φαντασιῶν· ταύτῃ ἐλιδέξέ μοι, ὅτι
 ἀκώλυτον ἔχω, ἀνανάγκαστον· οὐδεὶς ἐμποδίσαι
 δυνάται· ἔλεις βιάσασθαι ἄλλως χῆσαθς, ἢ ὡς
 δέλω· τίς ἔρ· ἐπὶ ἔχει μου ὅσουσι· Φίλιππος, ἢ
 Ἀλέξανδρος, ἢ Περδίκκας, ἢ ὁ μέγας βασιλεύς·
 πόδες αὐτοῖς· τὸν γὰρ ὑπ' ἀνθρώπου μέλλοντα
 ἡτῆσθαι, πολὺ πόττον ὥσπερ τῇ πρᾶγματων
 δειῖ ἡτῆσθαι· οὐ πινος οὐκ ἡδονὴ κρεῖττον ὅστις,
 οὐ πόνος, οὐ δόξα, οὐ πλοῦτος, δυνάται δ' ὅ-
 ταν αὐτῷ δόξη, γὰρ σωματικὸν ὅλον προσπύσας
 πινὶ ἀπελθεῖν, πίν· ἐπὶ οὗτ· δούλος ὅστις· πιν
 ὑποτέτακται· εἰ δ' ἡδέως ἐν Ἀθλίαις διῆγε, καὶ
 ἡτῆκτο ταύτης τῆς διακριβῆς, ὡδὶ παντὶ ἄν·
 τὰ ἐκείνου πράγματα· ὁ ἰσχυρότερος, κύριος δ' ἄν
 ὡς λυπῆσαι αὐτόν· πῶς δ' ὁδοῖς τὸν πειρατὰς
 ἐχολα

ἔκολάκωσεν, ἵν' αὐτὸν Ἀθιναῖον τινὶ πωλήσωσιν.
 ἵν' ἴδῃ ποτὲ τὸν πειραχῆν τὸν καλόν, καὶ τὰ μακρὰ
 τεῖχη, καὶ τὴν ἀκρόπολιν. τίς ὦρ. εἶδ' ἥς ἀνδρῶν
 ποδὸν, δούλος ἔκταπινός, ἔτι σοι ὀφελῆ. οὐ.
 ἀλλ' ἐλδύδερὸς. λείξοι πῶς ἐλδύδερὸς. ἰδοὺ ἐπεί-
 ληπίά σου τίς ποτε οὐτῆ, ὁ δ' ἄγωρ σε ἀπὸ τῆς
 σιωπῆς σοι διακριβῆς, ἔ λέγει. δούλος ἐμὸς εἶ.
 ἐπ' ἐμοὶ γὰρ ὅτι κωλύσαι σε διάγειν ὥς θέλεις.
 ἐπ' ἐμοὶ γὰρ δὲ δύναιτά σε, γὰρ ταπεινοῦ ὅταν θέλω.
 πάλιν δ' ὀφραίνῃ ἔκ μετέωρος πορβὴν ἥς Ἀθιναῖος.
 τί λέγεις πρὸς τὸν τ' δουλαγωγουῦτά σε. ποῖον
 αὐτῷ καρπὸν δίδως. ἢ οὐδὲν δὲ δύναιται ἀντιβλέπειν.
 ἀλλ' ἀφείς τοὺς πολλοὺς λόγους ἱκετεύεις, ἵνα ἀ-
 φεθῆς. ἀνθρώπε εἰς φυλακὴν σε δεῖ χαίροντα ἀ-
 πέναι, πωδύδοντα, φθάνοντα τοὺς ἀπάγοντας. εἶ-
 τά μοι σὺ μὲν ἐν Ῥώμῃ διάγειν ὀκνεῖς, τὴν Ἑλλά-
 δα ποθεῖς. ὅταν δ' ἀποθνήσκειν θέῃ, ἔ τότε μέλ-
 λεις ἡμῶν κατακλαίειν, ὅτι τὰς Ἀθιναῖας οὐ μέλ-
 λεις βλέπειν; καὶ ἐν Λυκείῳ ὅτι περιπατήσεις; αὐτὴ
 τὸ ἀπεδήμησας; τούτου ἐνεκα ἐζήτησάς ἵνα συμ-
 βαλεῖν, ἵν' ὀφελιθῇς ὑπ' αὐτῶν; ποῖον ὀφέλησιν,
 συλλογισμοὺς ἵν' ἀναλύσῃς ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἢ ἐφο-
 δούσης

δούσης ὑποδετικούς. καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν
 ἀδελφὸν ἀπέλιπες, πατρίδα, φίλους, οἰκείους, ἵνα
 ταῦτα μαθὼν ἐπανεέλθῃς. ὥς ἔχ' ὑπὲρ βίαιας
 ἀπεδήμεις. οὐχ ὑπὲρ ἀταραξίας. οὐχ ἵν' ἀβλα-
 βῆς γινόμενός, μηκέτι μηδένα μέμφῃ, μηδενὶ
 ἐγκαλῇς, μηδεὶς σε ἀδικῇ. καὶ οὕτω τὰς χάσεις
 ἀποσώζῃς ἀπ' ἀπορίης. καλῶ ἐσείλω ταύτην
 τὴν ἐμπορίαν, συλλογισμούς, ἔμεταπίπτοντας
 καὶ ὑποδετικούς. καὶ σοι φανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ κα-
 θίσας, πρὸ γραφῶν ὡς οἱ φαρμακοπῶλαι. ἐκ ἀρ-
 νήσῃ καὶ ὅσα ἔμαθες ἰδέναι, ἵνα μὴ διαβάλῃς τὰ
 δωρήματα ὡς ἄχρηστα; τί σοι κακὸν ἐποίησε φι-
 λοσοφία, τί σε ἠδίκησε χρυσίππος, ἵν' αὐτῷ εἶδος
 πόνους ἔργῳ αὐτὸς ἀχρήστους ἐξελέγχῃς. οὐκ ἦρκε
 σοι τὰ ἐκεῖ κακὰ, ὅσα εἶχες αἵτια τῷ λυπεῖσθαι, καὶ
 πενθεῖν, εἴ καὶ μὴ ἀπεδήμησας, ἀλλὰ πλείω προ-
 σέλαιβες. καὶ ἄλλοις πάλιν ἔχῃς σιωπῆεις καὶ
 φίλοις, ἔξφς πλείονα τ' οἰμῶς φησὶ αἵτια. καὶ πρὸς
 ἄλλῳ χόρῳ προσαθήσῃς. τί οὐ ζῇς, ἵνα λύπας
 ἄλλας ἐπ' ἄλλαις περιβάλλῃς, δι' ἃς ἀτυχεῖς. εἴ-
 τά μοι καλεῖς τὸ φιλοσογίαν. ποίαν ἀνδρω-
 πε φιλοσογίαν. ἢ ἀγαθὸν εἶναι, οὐδενὸς κακοῦ αἰ-

πορ γίνεται. εἰ κακὸν ὄζει, οὐδὲρ μοι ἐ αὐτῇ. ἐγὼ
 πρὸς τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐμαυτῷ πέφυκα, πρὸς κακὰ
 οὐ πέφυκα. τίς οὖν ἢ πρὸς τὸ τοῦτο ἀσκήσις. πρῶτον
 μὲν ἡ ἀνωτάτω ἐ κυριωτάτη. καὶ βίβλος ὡς ὅτε
 ἐν πύλαις ὅταν τινὶ προσπάχῃς ὡς οὐδενὶ τῇ
 ἀναφαιρέτω. ἀλλὰ τινι τοιούτω γένοι, οἷός τε
 χύρα. δι' ὑάλινον ποτήριον. ἢ ὅταν καταγῇ με-
 μνημένον μὲν, μὴ ταραχθῇς. οὐτω καὶ ἐνθάδε.
 ἐὰν παιλίου σεαυτῷ καταπιλῇς, ἐὰν ἀδελφόν, ἐὰν
 φίλον, μηδέποτε ἰδιόως τίς φαντασίαν ἢ ἀ-
 παρ, μὴ δὲ τίς διάχυτον ἐκείνης προελθεῖν ἐφόσον
 * αὐτῇ δέλει. ἀλλ' ἀντίπασον. κώλυσον. δι' οἱ * αὐτῇ.
 τοῖς θρίαμβούχοις ἐφεσῶτες ὅππῃ καὶ ὑπομι-
 μνήσκοντες ὅτι ἄνθρωποι ἴσοι. τοιούτῳ τι καὶ οὐ
 ὑπομνήσκῃ σεαυτὸν, ὅτι θνητὸν φιλεῖς. οὐδὲρ
 τῇ σεαυτῷ φιλεῖς. ἰδίῳ τῷ πρὸντ' σοὶ δέδοται
 ἐκ ἀναφαιρέτου, ἐλ' ἴσα παρ. ἀλλ' ὡς σῦκος, ὡς
 σαφυλή, τῇ τεταγμένῃ ὥρα τ' ἔτοισ. ἀν' ὃ χαιμῶ-
 ν' ἰδιόποθῃς, μαρὸς εἶ. οὐτω καὶ τ' υἱὸν ἢ τ' φί-
 λον τότε ποθῇς, ὅτε οὐ δέδοται σοι, ἰδίῳ ὅτι χαιμῶ-
 ν' σῦκος ἰδιόποθεῖς. δι' γὰρ ἐστὶ χαιμῶν πρὸς σῦ-
 κορ, τοιούτῳ ἐστὶ πᾶσα ἡ ἀρχὴ τῇ ὅλων περιστάσις
 πρὸς

πρὸς τὰ κατ' αὐτὴν ἀναιρούμενα. Ἐ λοιπὸν εἰ
 αὐτοῖς οἷς χαίρεις τινί, τὰς ἐναντίας φαντασίας
 σκωτῶ πρόσβαλε. τί κακὸν ὅστι μεταξὺ καταπι-
 λῶντα τὸ παιδίον, ἐπιτελλίζοντα λέγει, αὐριορ
 ἀποθανῇ. ὅθ' φίλω ὡσαύτως, αὐριορ ἀποδημή-
 σεις ἢ οὐ, ἢ ἐγώ. καὶ ἐκέτι ὀφόμεθα ἀλλήλους. ἀλ-
 λὰ δύσφημά ὅστι ταῦτα. καὶ γὰρ τῇ ἐπακοιδῶν εἶα.
 ἀλλ' ὅτι ὠφελούσιρ, ἐκ ἡδιστέφομαι. μόνον ὠφε-
 λείτω. οὐ δὲ δύσφημα καλεῖς ἄλλα, ἢ τὰ κακοῦ
 τινος σημαντικά; δύσφημόν ἐστι δειλία, δύσφη-
 μορ ἀρλύνεια, πένθος, λύπη, ἀναίμαχυντία. ταῦ-
 τα τὰ ὀνόματα δύσφημά ἐστι. καίτοι γε οὐδὲ ταῦ-
 τα ὀκνεῖρ δεῖ φθίγγεσθαι ὑπὸ φυλακῆς τῇ
 πράγματι. δύσφημορ δέ μοι λέγεις ὄνομα, φυ-
 σικοῦ τινος πράγματι σημαντικόν; λέγε δύ-
 σφημορ εἶναι Ἐ δὲ διερωτῶ τοὺς σάχους. ἀπώ-
 λεια γὰρ σημαίνει τῇ σαχύωρ, ἀλλ' οὐ τῷ κόσ-
 μου. λέγε δύσφημορ καὶ τὸ φυλλορρόειν, καὶ τὸ
 ἰσχύει γίνεσθαι ὀντὶ σίκου, καὶ ἀσαφίδης ἐκ τῆς
 σκαφυλῆς. πάντα γὰρ ταῦτα τῇ προτέρω ῥοῇ ἢ
 ἔτι μεταβολαί. ἐκ ἀπώλεια, ἀλλὰ τεταγμέ-
 νη τῆς οἰκονομίας Ἐ διοίκησις, τουτέστι ἀποδημία

καὶ

καὶ μεταβολὴ μικρά. τὸ το θάνατ' ὅ, μεταβολὴ
 μείζων. οὐκ ἐκ τῶ νυν ὄντος ἄρ' ἢ μὴ ὄρ, ἀλλ' ἄρ' ἢ
 νυν μὴ ὄρ. οὐκέτι ἔρ' ἔσομαι; οὐκ ἔσῃ. ἀλλ' ἄλλο
 τι, οὐ νυν ὁ κόσμ' ὅ χρεῖα ἔχει. καὶ ἄρ' οὐ ἐργούου,
 οὐχ' ὅτε οὐ ἠθέλησας, ἀλλ' ὅτε ὁ κόσμ' ὅ χρεῖα
 ἔχε. διατ' το ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς μεμνημέν' ὅ τις
 τ' ὄσῃ, ὅ πόδερ' ἐλήλυθε, ὅ ἑσὸ πίν' ὅ γέρονε,
 πρὸς μόνῳ τούτῳ ὄσῃ, πῶς τίτ' αὐτ' χάραρ' ἐκ πλε-
 ρώσῃ β' τάκτως καὶ β' πειθῶς ὅδ' δεῶ. ἐπ' με εἶν'
 δέλεις; ὡς ἐλάβ' δερ' ὅ, ὡς ληνάμ' ὅ, ὡς οὐ ἠθέλη-
 σας. οὐ γὰρ με ἀκώλυτον ἐποίησας ἐν τοῖς ἐμοῖς.
 ἀλλ' ἔκετι μου χρεῖα ἔχεις; καλῶς σοι ληνοίτο.
 κῆ μέχρι νυν διὰ σέ' ἐμνονορ, δι' ἄλλορ' ἔδενά. καὶ
 νυν σοι πειθόμενος ἀπέρχομαι. πῶς ἀπέρχῃ. πά-
 λιρ' ὡς οὐ ἠθέλησας. ὡς ἐλάβ' δερ' ὅ, ὡς ὑπηρετί-
 σος, ὡς ἠδ' ἡμίν' ὅ σου τῶν προσαγμάτων ὅ ἀ-
 παγορβύμάτων. μέχρι δι' ἂν οὐ διακρίβω ἐν τοῖς
 σοῖς, τίνα με δέλεις εἶν'. ἄρχοντα, ἢ ἰδιώτην, βου-
 λοβ' τίτ', ἢ δημότην, στρατιώτην, στρατηγόν, παιδ' ὅ-
 τίτ', ἢ οἰκοδεσπότην. λὺ δ' ἂν χάραρ' ὅ τάξιρ' ἐγχει-
 ρίσῃ, ὡς λέγει ὁ Σωκράτης, μυριάκις ἀποθα-
 νοῦμαι πρότερον, ἢ ταύτῃ ἐγκαταλείψω. πεῦ δέ
 με εἶν'.

με εἶν' δέλφς. εἰ Ῥώμῃ, ἢ εἰ Ἀθλίωκίς, ἢ εἰ Θήβαις,
 ἢ εἰ Γυάροις. μόνον ἐκεῖ μου μέμνησο. ἄρ με ἐκεῖ
 πέμπης ὅπως κατὰ φύσιν διεξαγωγή ἐκ ἑστῶν
 ἀνθρώπων, οὐ σοὶ ἀπελθὼν ἔξειμι. ἀλλ' ὥς σοῦ μοι
 σημαίνοντος καὶ ἀνακλητικὸν, ἐκ ἀπολείπω σε. μὴ
 γένοιτο. ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅτι μου χρεῖαν ἐκ ἔχεις.
 δὴν δ' ἰδοῦμαι κατὰ φύσιν διεξαγωγή, οὐ ζητήσω
 ἄλλον, ἢ εἰ ᾧ ἴμι. ἢ ἄλλοις ἀνθρώποις, ἢ μεθ' ὧν
 ἴμι. ταῦτα νυκτὸς, ταῦτα ἡμέρας πόρχειρα ἔσω.
 ταῦτα γράφει, ταῦτα ἀναγιγνώσκει. πρὸς τού-
 των εἰς λόγους ποιείας, αὐτὸν πρὸς αὐτὸν, πρὸς
 ἑαυτὸν. μή τι ἔχεις μοι πρὸς τῷ το βοηθεῖν; καὶ
 πάλιν ἄλλω ἐλθεῖν καὶ ἄλλω. εἴτα ἄρ τι γίνεται
 τῇ λεγομένῳ ἀβυλῇ, ὅθεν ἐκείνο πρῶτον
 ἰδικουσί σε, ὅτι οὐκ ἀποσδύκεις. μέγα γὰρ
 ἰδί πάντων καὶ ἡδὲ θνητὸν γελυννικῶς. ἔγω γὰρ
 εἶδ' καὶ σύ. ὅτι ἡλεῖν θνητὸς ὦρ. ἡλεῖν ἀποδημη-
 τικὸς ὦρ. ἡλεῖν ἐκβλητὸς ὦρ. ἡλεῖν ὅς φυλα-
 κὴν ἀπότακτος ὦρ. εἴτ' δὲ ἐπιστρέψῃ κατὰ σου
 τὸν, εἰ ζητήσης πῶς χάραξ ὅς ἡς ἐστὶ καὶ συμβεβη-
 κὸς, ὅθεν ἀναμνησθήσῃ, ὅτι ἐκ τῇ ἀπροαιρέ-
 τῳ. τῇ ἐκ ἐμῶν. τί οὖν πρὸς ἐμέ. εἴτα καὶ κυρίως
 ταυτοῦ.

ταυτορ. τίς δ' αὐτὸ κ' ἰδὶ πέπομφερ. ὁ ἡγεμῶν, ἢ
 ὁ στρατηγός. ἢ πόλις. ὁ τ' πόλεως νόμος. δὸς ἔρ
 αὐτὸ, δέι γάρ με αἰεὶ τοῦ νόμου πείθεσθαι ἐν παν-
 τί. εἴθ' ὅταρ σε ἡ φαντασία δάκνη, τ' το γ' ἐκ ἰδὶ
 σοί, δ' ἀναμάχου τοῦ λόγου. κατὰγωνίζου αὐτῷ. μὴ
 ἐάσῃς ἐνι χύειρ, μὴ ὅ πρόαγειρ ἰδὶ τὰ ἐξ ἡς, ἀνα
 πλάσσουσιν ὅσα θέλει καὶ ὡς θέλει. δὴν ἐν Γυά-
 ροις ἡς, μὴ ἀνάπλασσε τίω ἐν Ῥώμῃ διατρεβλῶ,
 κ' ὅσα διαχύσῃς ἡσάρ ἐκεῖ διάγοντι, ὅσα γένοιντ'
 δὴν ἐπανελθόντι. ἀλλ' ἐκεῖ τέταστο ὅπως δέι τ' ἐν
 Γυάροις διάγοντα, ἐν Γυάροις ἐρ' Ῥώμῃως διάγειρ.
 καὶ ἐν Ῥώμῃ ἡς, μὴ ἀνάπλασσε τίω ἐν Αθλήναις
 διατρεβλῶ. ἀλλὰ πῶδε μονῆς τ' ἐκεῖ μελέτα. εἴτ'
 δὴν τ' ἴν' ἄλλωρ ἀπασῶρ διαχύσεωρ, ἐκείνῳ δὴν-
 τέισαγε, τίω ἀρ' τ' πῶρακολουθεῖρ ὅτι πείθῃ τοῦ
 θεῷ. ὅτι ἐ λόγῳ, ἀλλ' ἐργῳ τὰ τ' καλοῦ κ' ἀγα-
 θοῦ ἐκτελεῖς. οἷ γάρ βεῖρ αὐτὸρ αὐτῷ διωάδα
 εἰπεῖρ. νῦν δὴν οἱ ἄλλοι ἐν ταῖς σχολαῖς σεμνολο-
 γῶσι ὅτι πῶραδοξολογεῖρ δοκῶσι, ταῦτα ἐγὼ ἰδὶ-
 τελῶ. καὶ κείνοι καθήμενοι τὰς ἐμὰς ἀρετὰς ἐξη-
 γουῶται, καὶ πῶδε ἐμοῦ ζητῶσι, καὶ ἐμὲ ὑμνοῦσι.
 καὶ τούτου με ὁ Ζεὺς αὐτὸρ πρ' ἐμαυτῷ λαβεῖρ

ἀπό λειξίρ ἠθέλησε. Ἐ αὐτὸς δὲ γινῶναι εἰ ἔχει στρα-
 πῶτῳ οἷον δέϊ, πολίτῳ οἷον δέϊ, Ἐ τοῖς ἄλλοις
 ἀνθρώποις προάγει με μάρτυρα τῶν ἀπροαιρέ-
 των. ἴδετε ὅτι εἰκὴ φοβεῖσθε. μάλιστα ἠδιδυμεῖτε
 ὦρ ἠδιδυμεῖτε. τὰ ἀγαθὰ ἔξω μὴ ζητεῖτε ἐν ἑαυ-
 τοῖς ζητεῖτε. εἰ δὲ μὴ, ἔχθρὸν ὀρέσσετε. ἠδὲ τούτοις με-
 νῶν μὲν ἐνταῦθα ἀγει, νῶν δὲ ἐκεῖ πέμπει. πένητα
 δαίκνυσι τοῖς ἀνθρώποις. δίκη ἀρχῆς νοσοῦντα.
 εἰς Γύαξα πέμπει. εἰς δεσμωτήριον εἰσάγει. ἔμ-
 σῶρ. μὴ γένοιτο. τίς δὲ μισεῖ τὸ ἀριστον τῶν ὑπερ-
 ρετῶν ἑαυτῶ. οὐδὲ ἀμελῶν, ὅς γε οὐδὲ τῶν μικρο-
 τάτων τινὸς ἀμελεῖ. ἀλλὰ γυμνάζων, Ἐ μάρτυ-
 ροὶ πρὸς τοὺς ἄλλους χρώμενος. εἰς τοιαύτῳ ὑπερ-
 ρεσίαρ κατὰ τεταγμένους, ἐπὶ φροντίζω ποῦ εἰμι,
 ἢ μετὰ τίνων, ἢ τί πᾶσι ἐμοῦ λέγουσιν, ἔχθρὸν δὲ ὅλος
 πρὸς τὸ θεὸν τέταμαι, Ἐ τὰς ἐκείνου ἐντολὰς Ἐ
 τὰ προστάγματα; ταῦτα ἔχωρ ἀεὶ ἐν χερσὶ, καὶ
 κρίβωρ αὐτὸς πρὸ σαυτῷ καὶ πρόχειρα ποιῶρ,
 οὐδέποτε θεήσῃ τῶ πρὸ μυθουμένου, τῶ ἠδὲ ῥών-
 νωτος καὶ γὰρ αἰσχρὸν, οὐ γὰρ φαγεῖν μὴ ἔχειρ, ἀλλὰ
 γὰρ λόγῳ μὴ ἔχειρ ἀρκοῦντα πρὸς ἀφοβίαρ. ἀν-
 δρὶ ἀπαξ περιποίησιν γὰρ ἄλνυτον καὶ ἀφοβον, ἐπὶ

σοι τύραννον ἔσαι πρὸς ἡδονὴν φόρον, ἢ καί σου
 νοί, ἢ ὁρδινά πῶρ δέξεται σε, ἢ οἱ ἰδιθύνοντες ἐν
 τῷ καπιτωλίῳ ἰδῇ τοῖς ὀπίκίοις, τὴν λικαύτην
 ἀρχὴν πρὸς τὸν Διὸς εἰληφότα; μόνον μὴ πόμπου
 αὐτῇ, μὴ δ' ἀλαζονείᾳ ἐπ' αὐτῇ. ἀλλ' ἔργῳ
 δείκνυε, καὶ μὴ μολὴς αἰδομένηται, ἀρκού αὐτὸς ὑ-
 γαίνων καὶ βύδαμονων.

Πρὸς τοὺς ἀποπίπτοντας ὥρ
 προέδεντο. καδ'.

Κέφαί ὥρ προέθου ἀρχόμενος, τίνων μὲν
 Σ ἐκράτησας, τίνων δ' οὐ. ὅπως ἐφ' οἷς
 μὲν ὀφραίνῃ ἀναμνησκόμενος, ἐφ' οἷς
 δ' ἀχθῇ. καὶ εἰ διωατὸρ, ἀνάβαλε καὶ κείνα ὥρ
 ἀπώλειδες. ὃ γὰρ ἀποκνητέον τὸ ἀγῶνα τὸ μέγιστον
 ἀγωνιζομένοις, ἀλλὰ ὅπως πληγὰς ληπτέον. οὐ γὰρ
 ὥρ πάλης καὶ παγκρατίου ὁ ἀγὼν πρόκειται.
 ὅς κ' ἐκ τυχόντι, καὶ μὴ τυχόντι, ἔξεσι μὲν πλείονος ἀ-
 ξίως, ἔξεσι δὲ ὀλίγου εἶναι. καὶ νῆδία ἔξεσι μὲν βύ-
 τυχεσάτω, ἔξεσι δὲ κακοδαμονεσάτω. ἀλλ'
 ὥρ αὐτῆς βύτυχίας ὅπως βύδαμονίας. τί ὅρ ὅρ
 δὲ ἀπαυδήσω μερὲς ἐνταῦθα, καλύνει τίς πάλην

ἀγωνίζεσθαι. ὅδε δ' εἰ περιμῖναι τετραετίαρ ἄλ-
ληρ, ἢ ἔλθῃ ἄλλα οὐλύμπα. ἀλλ' οὐθὺς δὴνα λα-
βόντι καὶ δὴνα κτησάμεν ἑαυτὸρ, καὶ τίω αἰ τίω
εἰσφέροντι ποροθυμίαρ, ἔξεσιρ ἀγωνίζεσθαι. καὶ ἄρ
πάλιρ ἀπείπῃς, πάλιρ ἔξεσι. καὶ ἄρ ἅπαξ νικήσῃς,
ὅμοιος εἶ τῷ μὴδέποτε ἀπειπόντι. μόνον μὴ ἑσὺ
ἔθους τ' αὐτῷ ἡδέως αὐτὸ ἄρξῃ ποιεῖν. καὶ λοιπὸρ
ὡς καλὸς ἀθλητὴς περιέρχῃ νικώμενος τίω περίο-
δον. ὅμοι' οὖν τοῖς ἀποφυγεῖσιν ὀρετυξίῃ. ἡτῆρ με
φαντασία παιδισκαρίου καλοῦ. τί γὰρ πρῶτον ἔχ
ἡτῆρ; ποροθυμία μοι γίνεται φέξαι διὰ. πρῶτον
γὰρ ἔκ' ἐφέξῃ; οὕτως ἡμῖν λαλεῖς, ὡς ἀζήμι' οὖν
ῥηληλυθώς. οἷ' εἴπῃς τῷ ἰατρῷ καλύνοντι λού-
σαθ, λέγοι. πρῶτον γὰρ ἔκ' ἐλουσάμην; δὴ οὐ
ὁ ἰατρὸς αὐτῷ ἔχῃ λέγειρ, ἀγε λουσάμενος ἔρ τί
ἔπαθες, οὐκ ἐπύρεξας, ἔκ' ἐκεφαλάλησας; καὶ
οὐ φέξας πρῶτον πινά, οὐ κακοήθους ἔργον ἔπρα-
ξας; ἔ φλυάρου; ἔκ' ἐθρεψάς σου τίω ἔξιρ ταύ-
τιω, πρῶτον ἄλλωρ αὐτῇ τὰ οἰκεία ἔργα; ἡτῆρ θεί-
ς τῷ παιδισκαρίου ἀπῆλθες ἀζήμιος; τί οὐ τὰ
πρῶτον λέγεις. ἔδει δ' οἶμαι μεμνημένον ὡς οἱ
δοῦλοι τῇν πλῆγῳρ, ἀπέχεαθ τῇν αὐτῶρ ἀμάρ-
τημάτωρ.

τημάτων. ἀλλ' οὐχ ὅμοιον. ἐνταῦθα μὲν γὰρ ὁ πό-
 νος τὴν μνήμην ποιεῖ. ἡδὲ ὁ τῆς ἀμνηστίας, ποῖος
 πόνος, ποῖα ζημία. πότε γὰρ ἠθίως φθόγγει,
 καὶ κακῶς ἐνδρῆσαι. οἱ πόνοι ἄρα οἱ τῆς πειρασ-
 τήριον, ἐκόντων ἢ ἀκόντων ἡμῶν, ὠφέλιμοι.

Πρὸς τοὺς τὴν ἀπορίαν δεσποκότας. κε.

Οὐκ αἰσχύνῃ δειλότερος ὢν καὶ ἀλγυνέ-
 ρος τῆς δραπέτης; πῶς ἐκεῖνοι φθόγγον
 τες ἀπολείπουσι τοὺς δεσποτάς. ποίοις
 ἀγροῖς πεποιθότες. ποίοις οἰκέταις. οὐχὶ δ' ὀλί-
 γον ὅσον πρὸς τὰς πρώτας ἡμέρας ὑφελόμενοι,
 εἴθ' ὑσδρὸν διὰ γῆς ἢ ἐν θαλάττης φέρονται, ἀλ-
 λὴν δὲ ἄλλης ἀφορμῇ πρὸς τὸ διασρέφειν δι-
 λοτεχνουῶτες; ἐπὶ τίς πώποτε δραπέτης λιμῶ
 ἀπέθανε. οὐδ' ὅς τινες μή σοι λίπη τὰ δὴναγκαῖα,
 ἐπὶ τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖς ταλαίπαρε. οὕτω τυ-
 φλὸς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν οὐχ ὁρᾷς, ὅποι φέρεται ἢ τῆς
 δὴναγκαίῳ ἐνδρα; ποῦ γὰρ φέρεται. ὅπου ἐπὶ ὁ πυ-
 ρετός. ὅπου καὶ λίθος ἡδὲ πεσών. εἰς θάνατον. τί-
 ται οὐκ οὐ πολλάκις δ' αὐτὸς εἶπες πρὸς τοὺς ἐτε-
 ροῖς; πολλὰ δ' ἀνέγνως τοιαῦτα, πολλὰ δ' ἐ-

γραφεις. ποσάκις δ' ἡλαζονόσω, ὅτι πρὸς γε-
 ρὸν ἀποθανεῖν μερίως ἔχεις. ναί. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμοὶ
 πεινίσουσι. τί οὖν. μή τι καὶ ὁ ἐκείνων λιμὸς ἀλ-
 λαχοῦ που φέρει; οὐχὶ καὶ ἡ αὐτὴ που καθόδοις;
 τὰ κατὰ τὰ αὐτὰ; ὃ δέ λεις ἔρ' ἐκεῖ βλέπει, θα-
 ρύων πρὸς πᾶσαν ἀπορίαν, ὅσον δὲ λειαν, ὅπου ὅ-
 σον πλουσιωτάτοις καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίστας ἀρ-
 ξαντας, ὅσον αὐτοὺς ὅσον βασιλεῖς, καὶ τυράννοις διεί-
 κατελθεῖν; ἢ σὲ πεινῶντα δὴ οὕτω τύχη, ἐκείνοισι
 δὲ διαρρήγνυντας ἑαπὸ ἀπεψῶν καὶ μέθης; τίνα
 πώποτ' ἐπαίτιον βραδίως εἶδες μὴ γέροντα, τίνα
 δ' οὐκ ἐλατόμενον. ἀλλὰ ριζῶντες τὰς νύκτας
 καὶ τὰς ἡμέρας, καὶ χαμαὶ ἐρρίμμοι, καὶ ὅσον
 αὐτὸ γὲρ ἀναγκαῖον σιτούμενοι, ἐγγὺς ἤκουσι τοῦ
 μή δ' ἀποθανεῖν διαίεσθαι. ὃ γράφει; ὃ παιδα-
 γωγῇ; οὐ θύραν ἀλλοτρίαν φυλάττει; ἀλλὰ
 αἰχρὸν εἰς ταύτην ἐλθεῖν τὴν ἀνάγκην. μάδε ἔρ'
 πρῶτον τίνα τὰ αἰχρά ὄσι, καὶ οὕτως ἡμῖν λέγε-
 σαι τὸν φιλόσοφον. γὰρ νῦν δὲ μήδ' ἄν' ἄλλός τις
 εἶπεν σε δνέχου. αἰχρὸν ὄσι σοι γὰρ μὴ σὸν ἔργον, ὃ
 σὺ αἶπιος ἔχεις, ὃ ἄλλως ἀπὸ τῆς κε σοι, ὡς κεφα-
 λαλγία, ὡς πυρετός. εἰ σὺ οἱ γυνεῖς πένητες ἦσθα,
 ἄλλοις

ἄλλοις δὲ κληρονόμοις ἀπέλιπον, Ἐ ζῶντες οὐκ
 ἐπὶ κῶσιν, ὁ δὲρ σοι ταῦτα αἰσχρά ὄσι. ταῦτα ἐμὸν
 θανες πρὶν τοῖς φιλοσόφοις; ὁ δὲ ποτε ἤκουσας ὅτι
 τὸ αἰσχρὸν φεκτὸρ, τὸ δὲ φεκτὸρ ἀξιόρ ὄσι τῷ φέ-
 γεσθαι; τίνα ἰδὲ πῶ μὴ αὐτῷ φέγεις ἔργῳ, ὃ αὐ-
 τὸς οὐκ ἐποίησε. σὺ οὖν ἐποίησάς σου τὸν πατέρᾳ
 τοιοῦτον; ἢ ἔξεςί σοι ἐπανορθῶσαι αὐτόν; δίδο-
 πά σοι τῷτο. τί οὖν λεί σὲ δέλειρ τὰ μὴ δίδόμε-
 να, ἢ μὴ τυγχάνοντα αὐτῶν αἰσχύνεσθαι. οὐτῷ δὲ
 καὶ εἰθίς φιλοσοφῶν, ἀφοράῃ εἰς ἄλλοις, Ἐ μι-
 δὲρ αὐτὸς ἐλπίζειρ ἐκ σεαυτῷ; τοιγαροῦν οἴμαι-
 ζε, Ἐ σένε, Ἐ ἔοπιε, δεδδικῶς μὴ ὁ χῆς τροφῆς αὐ-
 ριον. πῶδε τῷ δουλαγρίῳ φέμε μὴ κλέψῃ, μὴ φύ-
 γῃ, μὴ ἀποθάνῃ. οὐτῷ σὺ ζῆθι, Ἐ μὴ παύσῃ μηδέ-
 ποτε. ὅσις ὀνόματι μόνῳ πρὸς φιλοσοφίαν προ-
 σπῖλδες. Ἐ τὰ θεωρήματα αὐτῆς ὅσοι ἰδὲ σοὶ κα-
 τήχυνας, ἀχρηστὰ ἰδὲ δειξῆς καὶ δυνάφελῃ τοῖς
 δυνάλαμβάνουσι. ὁ δὲ ποτε δὲ δὲ σαθείας ὠρέχθης.
 ἀταραξίης. ἀπαθείας. ὁ δὲ να τούτου ἔνεκα ἔδεξά
 πύσας. συλλογισμῶν δ' ἔνεκα, πολλὰς. ὁ δὲ ποτε
 τούτῳ πινὰ τῷ φαντασίῳ διεβαλῆσας αὐτὸς
 ἰδὲ σεαυτῷ. διωάμαι φέρειρ, ἢ ὁ διωάμαι φέρειρ.

τί μοι τὸ λοιπὸν ὅστις . ἀλλ' ὥς πάντων ἐχόντων
 σοι καλῶς καὶ ἀσφαλῶς, πρὶν τ' τελευτᾶν κατε-
 γίνου τόπον τ' τ' ἀμεταπώσιος, ἵν' ἀμετάπλωτα
 ᾖς. τίνα πλὴν Δειλίαν, πλὴν Ἀχλύνειαν, τ' Δαυ-
 μασιὸν τῇν πολυσίαν, πλὴν Ἀτελῆ ὄρεξιν, πλὴν
 ἀποτρυκτικῶν ἐκκλισιν, πρὶν τῆς τούτων ἀσφα-
 λείας ἐφρόντιζες; οὐκ ἔδει προσκτῆσθαι πρῶ-
 τον ἐκ τῶ λόγου, εἶτα τούτω περιποιεῖν πλὴν ἀσφα-
 λειαν; καὶ τίνα πώποτ' εἶδες θρηγκὸν περιοικο-
 δομουῦντα μηδενὶ τειχίῳ περιβαλλόμενον αὐτόν.
 ποῖος θυρωρὸς καθίσταται ὑδὶ ὑδεμῖα θύρα. ἀλλὰ
 σὺ μελετᾷς ἀποδεικνύειν διώκαδά τίνα. μελε-
 τᾷς μὴ ἀποσκαλβεῖσθαι διὰ σοφισμάτων. ἀλλ' ἴ-
 νων. Δείξον μοι πρῶτον τί τηρεῖς. τί μετρεῖς. ἢ
 τί ἰσάνεις. εἴθ' οὕτως ὑπὸ δείκνυε τ' ζυγόν, ἢ τ'
 μέδιμνον, ἢ μέχρι τίνος μετρήσεις πλὴν πωδῶν. οὐ
 ταῦτά σε ἀποδεικνύειν δεῖ ἀ ποιεῖ τοὺς ἀνδρώ-
 πους δὲ λαίμονας; ἀ ποιεῖ προχωρεῖν αὐτοῖς τὰ
 πράγματα ὥς δέλουσι; δι' αὐτὸν οὐ δεῖ μέμφεσθαι
 οὐδενί, ἐγκυλεῖν οὐδενί; προθέσθαι τῇ διοικήσει
 τῇν ὅλων; ταῦτά μοι δείκνυε. ἰδοὺ δείκνύω φη-
 σίμ. ἀναλύνω σοι συλλογισμούς. τί το τὸ μετροῦν
 ὅστις.

ὄστιρ. ἀνδράποδον. τὸ μετρούμενον δ' οὐκ ἔστι· διὰ
 ταῦτα νυνὶ τίνης δίκης ὥρ ἡμέλεισας φιλοσοφίας.
 κρίνεις. ἀγρυπνεῖς. μετὰ πάντων βουλόμην· καὶ ὅ
 μὴ πᾶσιρ ἀρέσκειρ μέλλῃ τὰ βυλόμενα, κακῶς
 οἶει βεβουλόμην. εἴτα φοβῇ λιμὸρ ὥς δοκεῖς. σὺ
 δ' οὐ λιμὸρ φοβῇ, ἀλλὰ δέδοικας μὴ οὐ χῆς μά-
 γειρον. μὴ ἔχῃς ἄλλορ ὀφνητιῶ. ἄλλορ τ' ὑπο
 δῆσονται. ἄλλορ τ' ἐνδύσονται. ἄλλοις γὰρ κρίνον-
 τας. ἄλλοις γὰρ ἀκολουθήσοντας. ἴν' ἐν τῷ βα-
 λανείῳ ἐκδυσάμενος καὶ ἐκτείνας σεαυτὸρ ὥς οἱ
 ἐσαυρώμενοι, κρίβῃ ἐνδερ καὶ ἐνδερ. εἴθ' ὁ ἀλεί-
 πτης ἰωδιστὴς λέγῃ. μετὰβηθι. δὲς πολυρόρ κεφα-
 λῶ αὐτῷ λάβε. πῶς αὐτὸρ ὤμορ. εἴτ' ἐλθῶρ ἐκ
 τῷ βαλανείου εἰς οἶκον, κραυγῆς. οὐδεὶς φέρε
 φαγεῖρ. εἴτ' ἄρορ τὰς φραπέζας. σπόπῃσιν. τὸ
 φοβῇ, μὴ ἔλιωῇ ζῆν ἀρρώστου βίον. ἐπεὶ τοι γὰρ
 τῷ ὑμαινόντων μάδε πῶς οἱ δοῦλοι ζῶσι. πῶς οἱ
 ἐργάται. πῶς οἱ γηκσίως φιλοσοφοῦντες. πῶς Σω-
 κράτης ἐζησερ. ἐκεῖνος μὲν ὅ μετὰ γυναικὸς ὅ
 παίδων. πῶς Διογένης. πῶς Κλεάνθης, ἅμα χολὰ
 ζῶρ ὅ δ' ἄντλῶρ. ταῦτα δ' ἑλῆς ἔχειρ, ἑξῆς παν-
 ταχοῦ ὅ ζήσεις θαρρῶρ. τίνι. ὡ μόνῳ θαρρῶρ ἐν-
 δέχεται.

δέχεται. τῷ πιστῷ. τῷ ἀκολύτῳ. τῷ ἀναφαιρέ-
 τῳ. τουτέστι τῇ προαίρεσει τῇ σεαυτῷ. διατί δ' ὅ-
 τως ἀχρηστοὺς καὶ ἀναφελήσαντες πρὸς σκότους. ἵνα
 μηδεὶς σε εἰς οἰκίαν δέλῃ δέξασθαι. μηδεὶς ὕδι-
 μελῇ κτείναι. ἀλλὰ σκότος μὲν ὁλόκληρον καὶ χρῆσι-
 μόν ἐξω ἐρρίμμενον πᾶς τις βίβῳ, ἀναίρεσεται,
 ὅτι κέρδος ἡγήσεται. σὲ δ' οὐδεὶς. ἀλλὰ πᾶς ζη-
 μίαν. οὕτως οὐδὲ κινὸς διώσκει χρεῖαν παρα-
 χεῖρ. ὅτι ἀλεκτρυόνος. τί οὐκ ἐπὶ ζῴῳ δέλφει τοῦ
 ὅτι ὥρ. φοβεῖται τις ἀνὴρ ἀγαθὸς μὴ λίπωσιν αὐ-
 τῷ τροφαί. τοῖς τυφλοῖς ὅτι λείπουσι. τοῖς χυλοῖς
 οὐ λείπουσι. λείπουσιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ; ὅτι στρατῷ
 τῇ μὲν ἀγαθῷ οὐ λείπει ὁ μισθοδοτῶν, οὐδ' ἐργα-
 τῇ, οὐδὲ σκυτεῖ. τῷ δ' ἀγαθῷ λείπει; οὕτως ὁ
 θεὸς ἀμελεῖ τῇ αὐτῷ ὕδιτολογμάτων; τῇ δια-
 κόνει; τῇ μὲν τῶν ὁρίων; οἷς μόνοις χρῆται παρα-
 δείγμασι πρὸς τοὺς ἀπαιδολοῖς, ὅτι ὅτι, ὅτι
 καλῶς διοικεῖ τὰ ὅλα, ὅτι ἀμελεῖ τῇ ἀνδρῶ
 πίνων πραγμάτων. καὶ ὅτι ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὅτι ὅτι
 κακὸν ὅτι ζῶντι, ὅτι ἀποθανόντι. τί οὐκ ὅτι μὴ
 πρέχει τροφάς. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ὡς ἀγαθὸς στρατηγὸς
 ὁ ἀνακκλητικὸς μοι σεσήμεγε. πείθομαι. ἀκολα

θῶ ἐπὶ φημῶν τὸν ἡγεμόνα, ὑμῶν αὐτῶν τὰ ἔρ-
 γα. καὶ γὰρ ἤλθοις ὅτ' ἐκείνῳ ἔδοξε. καὶ ἀπειμι πᾶ-
 λις ἐκείνῳ δοκοῦν. καὶ ζῶντός μου, τί το γ' ἔργον
 λῶ ὑμνεῖν τὸν θεόν. καὶ αὐτὸν ἐπ' ἐμαυτῶν, καὶ
 πρὸς ἓνα καὶ πρὸς πολλούς. οὐ πῆρχει μοι πολ-
 λά, οὐκ ἀφθονα, κρυφᾶρ με οὐ θέλει. ὃ δ' γὰρ θεὸς
 Ἡρακλεῖ πῆρχει θεὸς ὑπὸ θεῷ ἐαυτῶν. ἀλλ' ἄλλος
 ἐβασίλευσε Ἀργείοις καὶ Μυκηνῶν. ὁ δ' * ἐπετάσσεται * ὑπετάσσεται
 καὶ ἐπόνει καὶ ἐγυμνάζετο. καὶ λῶ Εὐρυπύλου μὲν ὅς το.
 λῶ, οὐτε Ἀργείοις οὐτε Μυκηνῶν βασιλεύς. ὅς γ' οὐ
 δ' αὐτὸς ἐαυτῶν. ὁ δ' Ἡρακλεῖς ἀπάσης γῆς ἑτα-
 λείης ἄρχων καὶ ἡγεμὼν λῶ, καθαρτὴς ἀνομίας
 καὶ ἀδικίας. ἡσυχάζεις δ' ἀδικουμένων καὶ ὁσότη-
 τος. καὶ ταῦτα ἐποίει καὶ γυμνὸς καὶ μόνος. ὁ δ'
 Ὀδυσσεύς ὅτε ναύαγος ἔξερρίφη, μή τι ἐταπείνω-
 σε αὐτὸν ἡ ἀπορία; μή τι ἐπέκλανε; ἀλλὰ πῶς
 ἀπὸ τῆς ἐρωμένης ἐπετάγης οὐδὲν ἄλλω ἔκ-
 ῃδελες; ἐδέποτε σου ἔδουλόριον ἐκολλήκωσας;
 οὐδέποτε αὐτῶν τοὺς πόδας κατεφίλησας; καὶ τοι
 τοῦ Κρίσσεος ἄρ' σε τίς ἀναγκάσκει, ὕβρις αὐτὸ
 ἡ γῆ,

ἡγῆ, ἔπειτα ὑπερβολὴν τυραννίδος. τί οὐκ ἄλλο ὄν
 δουλεία. νυκτὸς οὐδέ ποτ' ἀπῆλθες, ὅπου οὐκ
 ἠθέλες; ἀναλώσας ὅσα οὐκ ἠθέλες; εἰπὰς τινα
 οἰμῶζον ἔσένων; ἠέχον λοιδοροῦμεν; ἀ-
 ποκλειόμεν; ἀλλ' ἢ σὺ αἰσχύνῃ τὰ σαυτῷ ὁμο-
 λογεῖς, ὅρα ἂν λέγει ἔπειτα ὁ Θρασωνίδης. ὅς το
 σαυτὰ στρατοῦσάμεν, ὅσα τάχα οὐδὲ σὺ, πρῶ-
 τος μὲν ἐξελήλυθε νυκτὸς, ὅτε ὁ Γέτας ἐτολμᾷ
 ἐξελθεῖν. ἀλλ' εἰ προσαναγκάζεται τοῦ ὑπ' αὐτοῦ,
 πόλλ' ἂν ἠδικραυγάζας, καὶ τὴν πικρὰν δουλείαν
 ἀπολοφύραμεν, ἐξῆλθες. εἴτα τί λέγει παι-
 δισκαρίον με φησὶ καταδεδούλωκεν * ἀτελές, ὅρ
 οὐδείς τῶν πολεμίων πώποτε. τάλας. ὥς καὶ
 παιδισκαρίου δοῦλον εἶ, καὶ παιδισκαρίον βίτε-
 λους. τί οὐκ ἐπὶ σαυτὸν ἐλβόδερον λέγεις. τί δὲ
 προσφέρεις σου τὰς στρατείας. εἴτα ξίφος αἰτεῖ.
 ἔπειτα πρὸς τὸ ὑπ' ὀνοίας μὴ διδόντα χαλεπαίνει καὶ
 δῶρα τῇ μισούσῃ πέμπει καὶ δαίτη καὶ κλάει.
 πάλιν δὲ μικρὰ ὀνημερήσας, ἐπαίρεται. πολλὴν ἔ-
 τότε πῶς; μὴ δ' ἠδὲ θυμῷ ἢ φοβεῖσθαι. σκέψαι
 δ' ἠδὲ τῶν ζώων πῶς χρώμεθα τῇ ἐνοίᾳ τὴν ἐλδο-
 δερίας. λέοντας ἐρέφουσι ἡμέρους ἐγκλείοντες.

καὶ

βίτελές.

καὶ σπίζουσι, καὶ κομίζουσιν ἐνίοι μεθ' αὐτῶν. Ἐ-
 τίς ἐρεῖ ἥτις τὸν λέοντα ἐλβύδερον. οὐχὶ δ' ὅσω
 μαλκκῶτόρου διεξάγει, τοσούτω δουλικῶτόρου.
 τίς δ' ἂν αἰδοῖται, Ἐ λογιζοῖται λαβῶν, βύλοιο το
 τούτου ἕως εἶν' τῇν λέοντα. ἀγε. τὰ ὃ πῖλινά ταῦ
 τα ὅταρ ληφθῇ, Ἐ ἐγκεκλεισμένον ἀρέφεται, οἷα
 πάχει, ζητουῦντα ἐκφυγεῖν. Ἐ ἐνὶ αὐτῶν λε-
 μῶ διαφθείρεται μᾶλλον, ἢ ὑπομένει πῶ τοιαύ-
 τῶ διεξαγωγῇ. ὅσα δ' οὐκ διασώζεται μόγις
 Ἐ χαλεπῶς, Ἐ φθίνοντα. καὶ ὅλως βίβη τί πα-
 ρεωγμένον, ὅξεπῆκεται. οὕτως ὀρέγεται ἡ φυσι-
 κῆς ἐλβυθερίας, καὶ τῷ αὐτόνομα καὶ ἀκάλυτα
 εἶν'. καὶ τί σοι κακὸν ὄξει ἐν ταῦθα. οἷα λέγεις.
 πέτεσθαι πέφυκα ὅπου δέλω. ὕπαιθρος διάγειν.
 ἀδελφὸν ὅταρ δέλω. σὺ με πάντων τούτων ἀφαιρῇ.
 καὶ λέγεις τί σοι κακὸν ὄξει; διατῆτο ἐκεῖνα μό-
 να ἐροῦμεν ἐλβυθερα, ὅσα πῶ ἄλλωσι οὐ φέρει.
 ἀλλ' ἅμα τε ἄλλω, Ἐ ἀποθανόντα διέφυγεν. οὕτω
 Ἐ Διοχλῆς που λέγει. μίαν εἶν' μηχανὴν πρὸς
 ἐλβυθερίαν, τὸ βυκόλως ἀποθνήσκειν. καὶ ἱερὸν περ-
 σῶν βασιλεῖ γράφει. ὅτι πῶ Ἀθιναίων πόλιν
 κατὰ δουλώσασθαι ὃ δυνάσκει, ὃ μᾶλλον φησιν, ἢ
 τοὺς

ἂν λάβῃς τοὺς ἰχθύας. πῶς. ὃ γὰρ λήψομαι αὐτοὺς ; * ἀνα-
 λάβῃς φησὶν, βύθους ἀπολιπόντες σε οἰχήσονται,
 καθάπερ οἱ ἰχθύες. κὴ γὰρ ἐκείνων ὅρ ἂν λάβῃς, ἀ-
 πέθανε. καὶ οὗτοι ληφθέντες ἑὰρ ἀποθνήσκωσι, τί
 σοι ὅσι τῆς πῆρας βύθους ὄφελος. τουτέστιν ἐλβὶ δέ-
 ρει ἀνδρὸς φωνὴ παρὰ δὴ δεικνύμενος ὅτι πρῶτον,
 ὅτι ὡς ὁρᾷ ἄνθρωπος βύθους. ἂν δ' ἄλλα χεῖρ ζητῇς,
 ἢ ὅπου ὅσι, τί θαυμαστόν ἢ ὃ δέποτε αὐτὸ βύθους.
 ὁ δοῦλος βύθους βύχεται ἀφελῶν ἐλβὶ δέρος. δια-
 τί ; δοκεῖτε ὅτι τοῖς εἰκοσύναις ὑδίου μεῖ δδιδῶναι
 ἀργύριον ; ὃ. ἀλλ' ὅτι φαντάζεται μέχρι νυκτὸς διὰ
 ὃ μὴ τετυχηκέναι τούτου, ἐμποδίζεσθαι ὅτι δυσ-
 ροεῖν. ἂν ἀφελῶ φησὶν βύθους πᾶσα βύθους, οὐδε-
 νὸς ὑδίου μεῖ δδιδῶναι. πᾶσι γὰρ ἴσος καὶ ὅμοιος λα-
 λῶ. πορβόλομαι ὅπου δέλω. ἔρχομαι ὅθεν δέλω,
 καὶ ὅπου δέλω. εἴτα ἀπὸ βύθους ἐλθῶν. καὶ βύθους
 μὴ οὐκ ἔχωρ ποῖ φάγη, ζητεῖ τίνα κολακεύσει.
 πρὸς τίνι δειπνήσει. εἴτα ἢ ἐργάζεται τῷ σώματι,
 καὶ πάσχει τὰ σφύρατα. καὶ ὅχι τίνα φάτνιν,
 ἐμπέπῳκεν εἰς δουλείαν πολὺν ὅτι πρὸς τῶν χα-
 λεπωτέρων. ἢ καὶ βύθους ἀνδρὸς ἀπερό-
 κηλος, περὶ ληκε παιδισκάριον. ὅτι δυσχερὲς, ἀνα-
 κλαίεται.

κλαίεται. Ἐπὶ δὲ δουλείᾳ ποθεῖ. τί γὰρ μοι κα-
κὸν ἔστιν, ἄλλος με ἐνέδνερ. ἄλλος με ὑπέδνει. ἄλ-
λ' ἔρρεφερ. ἄλλ' ἐνοσοκόμει. ὀλίγα αὐτῷ ὑ-
πέρβηται. νυνὶ δὲ τάλας οἷα πάχω. πλείοσι δου-
λεύωρ ἢ νῦν ἐνός. ὅμως δ' ἐὰν δακτυλίοις φησὶ λά-
βω, τότε γ' ἐβρούσατα διάξω. Ἐβδουμονέστατα.
πρῶτον μὲν ἵνα λάβῃ, πάχει ὥρ ὅστις ἄξιος. εἶτα
λαβὼν, πάλιν ταυτά. εἶτα φησὶν ἂν μὲν στρατὸν
σωμαί, ἀπὸ πηλὸν πάντων τῶν κακῶν. στρατὸν
παίχει ὅσα μασιγίας. καὶ ἔδερ ἡττορ δολυτέ-
ρα καὶ αὐτῇ στρατείας. Ἐρίπνυ. εἶθ' ὅταν αὐτὸν τ
κολοφῶνα ἰδῇ, καὶ μενῇται συγκλητικὸς, τότε
γίνεται δούλος. εἰς σύλλογον ἐρχόμενος, τότε πάλιν
κακίῳ καὶ λιπρωτάτῳ δουλείᾳ δουλεύει, ἵνα
μὴ μαρὸς ᾖ. ἀλλ' ἵνα μάθῃ ἃ ἔλεγε ὁ Σωκράτης.
τί δὲ τῶν ὄντων ἕκαστον. καὶ μὴ εἰκῇ τὰς προλή-
φεις ἐφαρμόζῃ ταῖς ἰδίᾳ μέροις ὁσίοις. τὸτο γὰρ
δὲ καὶ αὐτὸς τοῖς ἀνθρώποις πάντων τῶν κακῶν,
καὶ τὰς προλήφεις τὰς κοινὰς μὴ διωκτὺς ἐφαρ-
μόζειν ταῖς ἰδίᾳ μέροις. ἡμεῖς δ' ἄλλοι ἄλλα οἴο-
μεθα. ὁ μὲν ὅτι νοσεῖ, οὐδαμῶς, ἀλλ' ὅτι τὰς
προλήφεις οὐκ ἐφαρμόζει. ὁ δ' ὅτι πτωχὸς ὅστις.
ὁ δ' ὅτι

ὅλ' ὅτι πατὴρ ἄχαλεπὸν ἔχει ἢ μητὴρ ἄ. τῷ δ'
 ὅτι ὁ Καίσαρ ἔχ' ἰλαῶς ὅστι. τῷτο δ' ὅστιρ ἐν τῷ μὲ
 νορ, ὃ τὰς προλήψεις ἐφαρμόζειν μὴ εἰδέναι.
 ἐπεὶ τίς οὐκ ἔχει κακοῦ πρόληψιν, ὅτι βλαβερόν
 ὅστιρ, ὅτι φονκτόρ ὅστιρ, ὅτι παντὶ σρόπῳ ἀποικο-
 νόμητόρ ὅστι. πρόληψις προλήψις ἔμáχεται. ἀλλ'
 ὅταν ἔλθῃ ἡδὲ ὃ ἐφαρμόζειν, τί οὐκ ὃ κακὸν
 ὅστι τὸ καὶ βλαβερόν καὶ φονκτόν. λέγει * ὃ Καί-
 σαρ ὃ μὴ εἶν' φίλον. ἀπῆλθεν. ἀπέπεσε τὸ ἄρ-
 μοῦν. θλίβεται. ζητεῖ τὰ μηδὲν πρὸς ὃ πρὸ-
 κείμενον. ὅτι τυχὸν τῷ φίλῳ εἶν' Καίσαρος, οὐ-
 δὲρ ἡττορ τῷ ζητουμένου ἔτετυχε. τί γὰρ ὅστιρ ὁ
 ζητεῖ πᾶς ἄνθρωπος. βύσασθαι. βύσαι μὴ ὄσται.
 πάντα ὥς θέλει, ποιεῖν. μὴ κωλύεσθαι. μὴ ἀναγκά-
 ζεσθαι. ὅταν οὐκ γένηται Καίσαρ ὃ φίλῳ, πέ-
 πνυται κωλυόμενος. πέπνυται ἀναγκάζομενος.
 βύσασθαι. βύροσθαι. τίνας πνύμεθα. τίνα ἔχομεν ἄ-
 ξιοπιστότορον, ἢ αὐτὸν τῷτορ τὸ γεγνόντα φίλον.
 ἐλθέεις ὃ μέσον καὶ ἐπὶ ἡμῖν. πότε ἀταραχέτε-
 ρον ἐκὰς βύσας νυῖ, ἢ πρὶν γενέσθαι φίλῳ τὸ Καί-
 σαρ ὃ. βύθις ἀκούεις, ὅτι πᾶσαι εἰς θεοῦ σοι,
 ἐμπάζωρ μου τῇ ψυχῇ. οὐκ οἶδας οἷα πάχω τά-
 λας,

λας, οὐδ' ὕπνος ἐπέρχεται μοι, ἀλλ' ἄλλος ἐλ-
 θὼν, λέγει. ὅτι ἦδη γρηγορεῖ. ἦδη πρὸς οἱσιρ. εἴτα
 ταραχαί. εἴτα φροντίδες. ἄγε. ἐλείπνεις ὅποτε
 διαρεσότηρον νυῖ, ἢ πρὸς οἱσιρ. ἀκουσον αὐτῶ, καὶ
 ἐπὶ τούτῳ τί λέγει. ὅτι ἀν' ἡμῶν μὴ κληθῇ ὁ δουλῶ-
 ναι. ἀν' ὅς κληθῇ, ὡς δοῦλός τ' ἀπὸ κυρίου λειπνεῖ,
 μεταξὺ προσέχων μὴ τι μωρόν εἴπῃ ἢ ποιήσῃ. Ἐ-
 τί δοκεῖς, φοβεῖται μὴ μαστιγῶθῃ ὡς δοῦλος. πό-
 δερ αὐτῷ οὕτω καλῶς. ἀλλ' ὡς πρέπει τηλικού-
 του ἀνδρὸς καὶ σαρκοῦ φίλου, μὴ ἀπολέσῃ τὸ σφά-
 χλον. ἐλόντος ὅποτε ἀταραχώτερον. ἐγμυνάξῃ
 δὲ πότε χολαίτερον. καὶ σιωλόρον, ποῖον μάλλον
 ἤθελες βίον βιοῦν τὸ νυῖ, ἢ τὸ τότε. ὁμολογεῖται δὲ
 μοι, ὅτι οὐδεὶς οὕτως ὅστις ἀνακίδης, ἢ ἀναλυ-
 θεὶς μὴ ἀποδύραται τὰς αὐτῶν συμφορὰς, ὅσω ἀν-
 ἡ φίλτερος. ὅταν οὖν μήτε οἱ βασιλεῖς λεγόμε-
 νοι ζῶσι ὡς δέλοισι, μήτε οἱ φίλοι τῶν βασιλέων,
 τίνες ἐπὶ εἰσὶν ἐλδύδεροι. ζήτει Ἐδρῆσεις. ἔχεις
 καὶ ἀφορμὰς πρὸς τὴν φύσεως πρὸς ὄρεσιρ τὴν ἀλη-
 θεάς. εἰ δὲ αὐτὸς οὐχ οἷός τε εἶ κατὰ τὰντας ψι-
 λὰς πορεύομεν ὁ δρεῖρ καὶ ἔξῃς, ἀκουσον παρὰ
 τῶν ἐζητηκότων, τί λέγουσι. ἀγαθὸν σοι δοκεῖ ἢ

ἐλδιδερία; τὸ μέγιστον. Διύεται ἔρ πρὸς τὸ μέγ-
 στον ἀγαθὸν τυγχάνων, κακοδαμονεῖν, ἢ κακῶς
 πράσσειν; ὅσοις ἔρ δὲ ἴδης κακοδαμονέοντας,
 δυσροέοντας, πενθέοντας, ἀπεφαίνου θαρρόων μὴ
 εἶν ἐλδιδερίοις, ἀποφαίνομαι. ἔκου ἄρ μὴ ὧν ἡς
 καὶ πράσεως καὶ τὸ τοιαύτης ἐν κτήσει κατὰ τὰ-
 ξεως ἢ δὴ ἀποκεχωρήκαμεν. εἰ γὰρ ὁρθῶς ὡμολόγη-
 σας ταῦτα, ἄρ τε μέγας βασιλὺς κακοδαμονῆ,
 οὐκ δὲ ἐλδιδερίῳ. ἄρ τε μικρὸς, ἀνθ' ὑπατικός,
 ἄρ τε διούπατος. ἔσω. ἐπὶ ἔρ ἀπόκριναι μοι κακεί-
 νο. δοκεῖ σοι μέγα τι εἶν τὸ χεῖναιον ἢ ἐλδιδερία
 καὶ ἀξιολόγη; πῶς γὰρ ὅ. ἔσπρ ἔρ τυγχάνοντά
 πινος οὐ τῷ μεγάλου καὶ ἀξιολόγου καὶ χεῖναιου,
 ταπεινὸν εἶν; οὐκ ἔσπρ. ὅταν ἔρ ἴδης πινὰ ὑποπε-
 πτωκότα ἐτάρω, ἢ κολθυκόνοντα πρὸς τὸ φαινόμε-
 νορ αὐτῷ, λέγε καὶ τῷτορ θαρρόων μὴ εἶν ἐλδιδε-
 ριστορ. καὶ μὴ μόνον δὲ δειπναρίου ἔνεκα αὐτὸ
 ποιῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ χάσας ἔνεκα, καὶ ὑπατείας.
 ἀλλ' ἐκείνοις μὲν μικροδούλοις λέγε, ὅσοι μικρῶν
 πινῶν ἔνεκα ταῦτα ποιοῦντας. τούτοις δὲ ὡς ἴσπρ
 ἀξιοί, μεγαλοδούλοις. ἔσω καὶ ταῦτα. δοκεῖ δὲ
 σοι ἢ ἐλδιδερία αὐτεξέσιον ἢ καὶ αὐτόνομον; πῶς

γρ

ἄρ' ὅ. ὄντινα οὐκ ἐπ' ἄλλω κωλύσαι βῆσι καὶ ἀναγ-
 κάσαι, θαρρῶν λέγε μὴ εἶναι ἐλδύδερον. καὶ μὴ
 μοι πάπποις αὐτοῦ καὶ προπάπποις βλέπε,
 καὶ ὦντι ζήτει καὶ πράσι. ἀλλ' ἂν ἀκούσης λέ-
 γοντ' ὅτι ἐσώδεσθαι καὶ ἐκ πάθους κύριε, καὶ ὁ δώδε-
 κα ῥάβδοι προάγωσι, λέγε δοῦλον. καὶ ἂν ἀκούσης
 λέγοντ' ὅτι, τάλας ἐγὼ οἷα πάχω, λέγε δοῦλον.
 ἂν ἀπλῶς ἀποκλαιόμενον ἴδῃς, μεμφόμενον,
 δυσροοῦντα, λέγε δοῦλον περιπόρφυρον ἔχοντα.
 ἂν οὐκ μὴδὲρ τούτων μὴ ποιῇ, μὴ πῶ εἴπῃς ἐλδύ-
 δερον. ἀλλὰ τὰ δόγματα αὐτῶ κατὰ μαθεῖς, μήτι
 ἀναγκαστὴς; μήτι κωλυτικὸς; μήτι δυσροητικὸς;
 καὶ ὁ δὲ τοιοῦτον, λέγε δοῦλον ἀνοχὰς ἔχον-
 τα ἐν Σατορναλίοις. λέγε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶ ἀ-
 ποδημεῖ. εἴθ' ἥξει ὁ γνώστης, οἷα πάχει. τίς ἥξει.
 πᾶς ὃς ἂν ἰζουσίαν ἔχῃ τῇ ὑπ' αὐτοῦ πινθ
 δελομενῶρ, πρὸς τὸ περιποιῆσαι ταῦτα, ἢ ἀφε-
 λῆσαι. οὕτως οὐκ πολλοὺς κυρίους ἔχομεν * οὐ- * δοκεῖ
 τω. τὰ γὰρ πράγματα προτέρους τούτων κυ-
 ρίους ἔχομεν. ἐκείνα δὲ πολλά βῆσι. διαταῦτα ἀ-
 νάγκη καὶ τοὺς τούτων πινὸς ἔχοντας ἰζουσίαν
 κυρίους εἶναι. μετὰ τοι οὐδεὶς αὐτὸν τὸν Καίσαρα

φοβεῖται. ἀλλὰ τὸν θάνατον, φυγὴν, ἀφαίρεσιν
τῶν ὄντων, φυλακὴν, ἀπώλειαν. οὐδὲ φιλεῖ τις τὸ
καῖσαρ, ἀνὴρ μὴτ' ἢ πολλοῦ ἀξίος. ἀλλὰ πολλὸν
φιλοῦμεν. δημόχαιον. στρατηγέαιον. ὑπατείαιον.
ὅταν ταῦτα φιλοῦμεν, καὶ μισῶμεν, καὶ φοβώμε-
θα, ἀνάγκη εἶναι ἰζουσίαιον αὐτῶν ἔχοντας κυρίους
ἡμῶν εἶναι. διὰ τῆς τοιαύτης καὶ ὡς θεοὺς αὐτοὺς προσκυ-
νοῦμεν. εὐνοοῦμεν γὰρ ὅτι τὸ ἔχειν ἰζουσίαιον τῆς με-
γίστης ὠφελείας, θεῖον ὄντι. εἴθ' ὑποτάσσομεν κα-
κῶς. ὅς τις δ' ἔχει τὴν μεγίστην ὠφελείαν ἰζουσίαιον.
θεῖον ὄντι. εἰ γὰρ ὑποτάσσομεν κακῶς, τὸ ὅς τις δ' ἔ-
χει τῆς μεγίστης ὠφελείας ἰζουσίαιον, ἀνάγκη καὶ
τὸ χυνομένου ἰζ αὐτῶν ἐπενεχθῆναι κακῶς. τί ὅρ-
ῳ τὸ ποιοῦν ἀκώλυτον γὰρ ἄνθρωπον, ὅς αὐτεξέ-
στος. πολλοῦτος γὰρ ὁ ποιεῖ, οὐδ' ὑπατεία, οὐδ' ἐπὶ-
χία, οὐδὲ βασιλεία. ἀλλὰ δεῖ τι ἄλλο δορυθεῖναι.
τί οὖν ὄντι τὸ ἐν τῷ γράφειν ἀκώλυτον ποιοῦν καὶ
ἀπὸ πρόδοτον, ἢ ὑποδότην τὸ γράφειν. τί δ' ἐν τῷ
καθαρίζειν, ἢ ὑποδότην τὸ καθαρίζειν. ἐκ οὗτοῦ ὅτι ἐν
τῷ βιοῦν, ἢ ὑποδότην τῷ βιοῦν. ὡς μὲν οὖν ἀπὸ τῶν
ἀκλήκων, σκέψασθαι αὐτὸ καὶ ἐκ τῶν ὑποδότην μέσων. τὸν
ἐκείνου ὁρῶντος τῶν ἐπ' ἄλλοις ὄντων ἐνδέχεται
ἀκώλυτον

ἀνώλυτον εἶν' ; οὐ. εὐδέχεται ἀπὸ πόδιστον ; οὐ.
 ἐκουῖ οὐδ' ἐλβύδερον . ὅρα οὐ πότῳ οὐδὲρ
 ἔχομεν, ὃ ἐφ' ἡμῖν μόνοις ὄσιν, ἢ πάντα. ἢ τὰ μὲν
 ἐφ' ἡμῖν ὄσι, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις. πῶς λέγεις, ὅ σῶ-
 μα ὅταρ δέλης ὀλόκληρον εἶν', ἡδὲ σοὶ ὄσιν, ἢ ἔ.
 οὐκ ἐπ' ἐμοί. ὅταρ δ' ὑγιαίνειν, οὐδὲ τῷτο. ὅταρ
 ἢ καλὸν εἶν', οὐδὲ τῷτο. Ζῶ δὲ ἢ ἀποθανεῖν, οὐδὲ
 τῷτο. οὐκουῖ ὅ μὲν σῶμα ἁλλόττερον, ὑπὸ θύωρον
 παντὸς τῷ ἰχυροτόρῳ. ἔσω. τὸν ἀγρόν δ' ἡδὲ σοὶ
 ὄσιν ἔχειρ ὅταρ δέλης ; Ἐ ἐφ' ὅσον δέλης ; Ἐ οἶ
 δέλεις ; οὐ. τὰ δὲ δουλάρια ; οὐ. τὰ δ' ἰμάτια ;
 οὐ. τὸ δὲ οὐκ ἴδιον ; οὐ. τοὺς δ' ἱπποὺς, τούτων μ'
 ἔδερ . ἀν' ἢ τὰ τέκνα σου Ζῶ δέλης ὁρᾷ παντός,
 ἢ πῶ γυνᾷκα, ἢ τ' ἀδελφόν, ἢ ἑὸν φίλοις, οὐδὲ
 ταῦτα. πότῳ οὐ, οὐδὲρ ἔχεις αὐτεξούσιον, ὃ
 ἡδὲ μόνῳ ἐστὶ σοὶ καὶ ἀναφαίρετον ; ὅρα οὐ ἔγω
 κὴ σκέψαι αὐτό. μή τις διώσκει σε ποιῆσαι συγκα-
 ταθέσθαι τῷ ψόβῳ ; οὐδεὶς. οὐκουῖ ἐν μὲν τῷ
 συγκαταδεῖναι τὸ πῶ ἀνώλυτος * εἶν' ἀνεμπόδι- * εἶ καὶ.
 σος. ἔσω. ἄγε . ὁρμῆσαι δὲ σε ἐφ' ὃ μὴ δέλης, τίς
 διώσκει ἀναγκάσαι. διώσκει. ὅταρ γὰρ μοι θά-
 νατον ἢ δεσμὸν ἀπειλῇ, ἀναγκάζει με ὁρμῆσαι. ἀν'

οὐκ καταφρονῆς τῷ ἀποθανεῖν Ἐ τῷ δεδῆαθ, ἐπὶ αὐτῷ ἰδιστρέφῃ; ὅ. σὸρ οὐκ ὄσιρ ἔργον ἔκ καταφρονεῖν θανάτου, ἢ οὐ σὸρ. ἐμόρ. σὸρ ἄρα ὄσι καὶ ἔορμῆσαι. ἢ οὐ. ἔσω ἔορμ. ἔλ' ἀφορμῆσαι τί νῦν. σὸρ καὶ τῷ το. τί οὐκ ἂν ἐμοῦ ὀρμήσαντ' περιπατῆσαι, ἐκείνός με κωλύσῃ. τί σου κωλύει, μή τι πῶς συγκυτάθεσιρ; οὐ. ἀλλὰ ἔσω σώματιορ; ναί. ὡς λίθοι. ἔσω. ἀλλ' ἐκέτι ἐγὼ περιπατῶ. τίς δέ σοι εἶπε ἔσω περιπατῆσαι ἔργον ὄσιρ ἀκάλυτον. ἐγὼ ἔκ ἐκείνο ἔλεγον ἀκάλυτον μόνον, ἔσω ὀρμῆσαι. ὅπου ὃ σώματος χρεία, καὶ τ' ἐκ τούτου σιμωργείας πάλαι ἀκήκοας, ὅτι ὄσιρ ὄσι σὸρ. ἔσω καὶ ταῦτα. ὀρέγεαθ δέ σε ὅ μὴ δέλεις, τίς ἀναγκάσαι διώσκει. ὄσιρ. ποροθέαθ δ' ἢ ἀποβαλέαθ τίς, ἢ ἀπὸ τῶς χρῆαθ ταῖς ποροσιπῖσιν φαντασίαις. ὄσιρ τῷ το. ἀλλὰ ὀρεζόμενός με κωλύσει τυχεῖρ, ὅ ὀρέγομαι. ἀν' τῷ πῶς πινος ὀρέγη καὶ τῷ ἀκάλυτον, πῶς σε κωλύσῃ. ὄσιρ. τίς ὅ σοι λέγει, ὅτι ὅ τῷ ἀλλοσίωρ ὀρεζόμεν' ἀκάλυτός ὄσιρ. ὄσιρ. ὄσιρ ὄσιρ ὀρέγομαι. μηδαμῶς. μή δ' ἀλλ' ἀλλοσίωρ μηδενός. ὅ ἔκ ἐπὶ ἰδί σοι πῶς σκευάσαι, ἢ τηρῆσαι ὅτε δέλεις, τῷ το ἀλλοσίωρ ὄσι.

ἔστι. μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ οὐ μόνον τὰς χεῖρας, ἀλλὰ
 πρότερον πλὴν ὀρεξίῃ. εἰ δὲ μή, πρόδικας αὐτὸν
 δοῦλον, ὑπέθηκες τὸν βράχιλον ἅρπιδα μαΐσης
 τῇ μὴ σῶν. ὥςτιν δὲ τῇ ὑποβιβάσει καὶ θνητῶν
 προσάτης. ἡ χεὶρ ἐκ' ἐστὶ ἐμὴ, μέρος ἐστὶ σὸν, φύ-
 σις δὲ πηλὸς, κωλυτὸν, ἀναγκαστὸν, δοῦλον παντὸς
 τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἐπὶ σοὶ λέγω χεῖρα. ὅλον γὰρ σῶμα
 ὥς τως ἔχειρ σε δεῖ, ὥς ὁνᾶριον ἰδιόσεα γμαῖον, ἐφ'
 ὅσον δὲ οἶόν τε ἢ, ἐφ' ὅσον δὲ διδῶται. δὲ δὲ ἀγ-
 γαρῆα ἢ, Ἐσραπίως ἰδιλάβηται, ἄφες. μὴ
 ἀντίτεινε. μηδὲ γόπυζε. εἰ δὲ μή, πληγὰς λαβὼν,
 ἐδὲρ ἢ ἴσον ἀπολείς καὶ γὰρ ὁνᾶριον. ὅταν δὲ πρὸς γὰρ
 σῶμα οὐ τως ἔχειρ σε δεῖ, ὅρα τί ἀπολείπεται ἐπὶ
 τὰ ἄλλα, ὅσα τῷ σώματος ἐνεκεν πρᾶσκει ἀΐζεται.
 ὅταν ἐκείνο ὁνᾶριον ἢ, τὰλλα γίνετα χαλινάρια
 τῷ ὁναρίον, σαγμαῖα, ὑποδημάτια, κριθαὶ, χόρ-
 τος. ἄφες καὶ κείνα, ἀπόλυε θάττον Ἐβόκολώτε-
 ρον, ἢ γὰρ ὁνᾶριον. Ἐταύτω πλὴν πρᾶσκει βίω πα-
 ρασκευασάμενος, Ἐπλὴν ἀσκήσει ἀσκήσεις, τὰ ἄλ-
 λοςία ἀπὸ τῇ ἰδίῳ διακρίνει, τὰ κωλυτὰ ἀ-
 γὰρ τῇ ἀκωλύτω. ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἡγεῖσθαι.
 ἐκείνα μὴ πρὸς αὐτόν. οὐ ταῦθα ἰδιόσεως ἔχειρ

ὀρέξεως, ὅταν ῥα πλὴν ἐκκλησιῶν μὴ τι ἐπὶ φοβῇ ἵ-
 να; ὕδενά. πῶς τίνος γὰρ φοβήσῃ. πῶς τῶν σεαυ-
 τῶν. ὅπου σου ἡ οὐσία τῷ ἀγαθοῦ ἢ τῷ κακοῦ; καὶ
 τίς τούτῳ ἐξουσία ἔχει. τίς ἀφελῆσαι αὐτὰ
 δυνάται. τίς ἐμποδίσει. οὐ μᾶλλον ἢ τὸν θεόν.
 ἀλλ' ἅπαρ τῷ σώματι ἢ τῇ κτήσεως; ἅπαρ τῶν
 ἀλλοτρίων. ἅπαρ τῶν ὕδερ πρὸς σέ. καὶ τί ἄλλο
 ἐξ ἀρχῆς ἐμελέτας, ἢ διακρίνειρ τὰ σὰ καὶ οὐ σὰ.
 τὰ ὑπὲρ σοὶ καὶ ἐκ ὑπὲρ σοί. τὰ κωλυτὰ καὶ ἀκώ-
 λυτα. τίνος ὃ ἐνεκα προσήλθες τοῖς φιλοσόφοις.
 ἵνα μὴδὲρ ἡττορ ἀτυχῆς ἢ δυστυχῆς; ἐκοιμῶ ἀφο-
 βος μὲν οὕτως ἔσῃ καὶ ἀτάραχος. λύπη ὃ τί πρὸς
 σέ. ὡς γὰρ προσδοκῶμεν φόβος γίνεταί, ἢ λύ-
 πη πρόντων. ὑποθυμήσεις ὃ τίνος ἐπὶ τῶν μὲν γὰρ
 προαιρετικῶν ἅτε * καλὸν ὄντων καὶ πρόντων,
 σύμμετρον ἔχεις ἢ καθισταμένῳ πλὴν ὀρέξει. τῶν
 δ' ἀπροαιρέτων, ὕδενος ὀρέγῃ. ἵνα καὶ τόπον οὐκ
 ἢ ἀλογον ἐκείνο καὶ ὠσικόν, καὶ πρὸ τὰ μέτρα
 ἡπειγμένον. ὅταν οὖν πρὸς τὰ πράγματα ὕτως
 ἔχῃς, τίς ἐπὶ ἄνθρωπος δυνάται φοβερὸς εἶναι. τί
 γὰρ ἔχει ἄνθρωπος ἀνδρώπῳ φοβερὸν ἢ ὀφθαίς,
 ἢ λαλήσας, ἢ ὅλως σιτανασσάφεις. οὐ μᾶλλον ἢ
 ἵππος

λῶρ.

ἵππος ἵππῳ, ἢ κύων κυνί, ἢ μέλισσα μελίσῃ. ἀλλὰ τὰ πρᾶγματα ἐκείνου φοβδρά ὄσι. ταῦτα δ' ὅταν περιποιεῖρ τις διωήται πι, ἢ ἀφελέσθαι, τότε καὶ αὐτὸς φοβδρὸς γίνεται. πῶς ἔρ ἀκρόπολις καταλύνεται. ὁ σιδῆρῳ, ὁ δὲ πυρὶ, ἀλλὰ δόγμα σιρ. ἀν' ὅρ πῶς ἔσται ἐν τῇ πόλει καθέλωμερ, μή τι ἔτι πυρετῶ, μή τι ἔτι τῇ καλῶρ γυναικαρίῳ; μή τι ἀπὸ πῶς πῶς ἐν ἡμῖν ἀκρόπολιρ, καὶ εἴς ἐν ἡμῖν τυράννοις ἀποβεβλήκαμερ; οὐς ἐφ' ἐκείνοις καθ' ἡμέρας ἔχομερ, ποτὲ μὲν εἴς αὐτοὺς, ποτὲ δ' ἄλλοις; ἀλλ' εἴδερ ἄρξασθαι δεῖ, καὶ εἴδερ κατελεῖρ πῶς ἀκρόπολιρ. ἐκβάλλειρ τοὺς τυράννοις. ὁ σωματίον ἀφείναι, τὰ μέρη αὐτοῦ, τὰς διωάμεις, πῶς κτῆσιρ, πῶς φήμι, ἀρχὰς, τιμὰς, τέκνα, ἀδελφούς, φίλους. ταῦτα πάντα ἡγήσασθαι ἀλλότρια. καὶ εἴδερ ἐκβληθῶσι οἱ τυράννοι, τί ἐπ' ἀποτερίζω πῶς ἀκρόπολιρ, ἐμὲ γε ἔνεκα. ἐστῶσα ὅρ τί μοι ποιεῖ. τί ἐπ' ἐκβάλλω εἴς ὁδρυφόρους. ποῦ γὰρ αὐτῶν αἰσθάνομαι. ἐπ' ἄλλοις ἔχουσι τὰς ῥάβδους ἔς ἐς κοντοὺς ἔς τὰς μαχαίρας. ἐγὼ δὲ πῶς οὐ δέλωρ ἐκωλύθην, ὅτ' ὡς ἀγκάσθην μὴ δέλωρ. καὶ πῶς ἔτι το διωατόρ.

προσκατατάξαί μου τὴν ὁρμὴν τοῦ θεοῦ. δέλω
 με ἐκεῖν ὅτι πρέσβειρ; καὶ γὰρ δέλω. δέλει ὁρμαῖρ
 ἰδίη; καὶ γὰρ δέλω. δέλει ὁρέγεσθ; καὶ γὰρ δέ-
 λω. δέλει με τυχεῖρ πινος; καὶ γὰρ βύλομαι. ὃ δέ-
 λη; ὃ βύλομαι. ἀποθανεῖρ ὅρ δέλω. τίς ἐτι με κω-
 λύσαι διώκεται πρὸς ἡμῶν φαίνόμενον, ἢ ὄναγ-
 κήσαι. ὃ μᾶλλον ἢ τὸν Δία. οὕτω ποιοῦσι ὅτι τῶν
 ὁδοιπόρων οἱ ἀσφαλέσθροι. ἀκίχοερ ὅτι λησθίε-
 ται ἡ ὁδὸς, μόνος ὃ τολμαῖ κηθεῖναι. ἀλλὰ περιέ-
 μινε σιωδίαρ ἢ πρεσβυτῶν, ἢ ταμίον, ἢ ὄνθυ-
 πάτου, καὶ προσκατατάξας ἑαυτὸν, πρέσχεται
 ἀσφαλῶς. οὕτω καὶ ἐν τοῦ κόσμου ποιεῖ ὁ φρόνι-
 μος. πολλὰ ληστήρια, τύραννοι, χειμῶνες, ἀπορίαι,
 ἀποβολαὶ τῶν φιλητάτων. ποῦ τις καταφύγη.
 πῶς ἀλησθὸς πρέλθη. ποίαρ σιωδίαρ περιμέ-
 νας ἀσφαλῶς διέλθῃ. τίνι προσκατατάξας ἑαυ-
 τὸν. πῶ δέειν πωλυσίῳ, πῶ ὑπαπικῶ. ὅτι μοι ὀφε-
 λῶ. αὐτὸς ἐκδύεται. οἰμῶζει. πενθεῖ. τί δ' ἂν ὁ
 σιωδοιπόρος αὐτὸς ἐπ' ἐμὲ στραφεῖς, ληστὴς μου
 γίνηται. τί ποιήσω. φίλος ἔσομαι καὶ σκαρὸς. ἐκεῖ
 νῦν με ὄντα ἐπαῖρον ὃ δειλὸς ἀδικήσθ. πρῶτον μὲν ἵνα
 γινώμαι λαμπρὸς, ἃ με δεῖ τληῖναι καὶ παθεῖν.

ποσάκεις

ποσάκις κὴ ἄνω πόσωρ λησθῆναι. ἔτα ἔαρ γέ-
 νωμαι, Ἐ ἕτος θνητός ὄβρι. δὴν δ' αὐτὸς ἐκ πινθ
 πῶσάσεως ἐχθρός μου γίνηται, δὴνα χωρῆσαι ποῦ
 ποτε κρεῖσσον, ὡς ἐρημίαρ. ἄγε. ἐκεῖ πυρετὸς ἐκ ἐρ
 χεται; τί ἔρ γίνηται. ἐκ ἐσπρ βίρεϊρ ἀσφαλῆ σύ-
 νοδον, πισόν, ἰχυρόν, δὴνε πιβύλδον; ἕτος ἐφίσκη
 σι Ἐ ὀνοεῖ, ὅτι ἔαρ τῷ δεῶ προσκατατάξῃ ἐαυ-
 τὸν διελύσεται ἀσφαλῶς. πῶς λέγεις προσκα
 τατάξαι, ἵν' ὃ δὴν ἐκεῖνος δέλη, Ἐ αὐτὸς δέλη. Ἐ
 ὃ ἔρ ἐκεῖνος μὴ δέλη, ἥτο μὴδ' αὐτὸς δέλη. πῶς
 ἔρ ἥτο γίνηται. πῶς γὰρ ἄλλως, ἢ ἰωδισκεῖται μείω
 τὰς ὁρμὰς ἥ δεῦ κὴ πλὴν διοίκησιρ. τί μοι δέδωκερ,
 ἐμὸν Ἐ αὐτεξέσπον. τί αὐτῷ κατέλιπε, τὰ ποραι
 ρετικὰ μοι δέδωκερ. ἐπ' ἐμοὶ πεποίηκερ δὴνε μπό-
 δισα, ἀκώλυτα. ὃ σῶμα ὃ πῆλινον, πῶς ἐδωῶ
 το ἀκώλυτον ποιῆσαι. ὑπέταξερ ἔρ τῇ τῇ ὅλαρ
 περίδω πλὴν κτῆσιρ, τὰ σκβῆ, πλὴν οἰκίαρ, τὰ τέκ
 να, πλὴν γυναικα. τί ἔρ δεομαχῶ. τί δέλω τὰ μὴ δε
 λητά. τὰ μὴ δοθέντα μοι ἰζάπαντος ἔχειρ. ἀλλὰ
 πῶς. ὡς δέδοται, κὴ ἐφόσον δωῶται. ἀλλ' ὁ δοὺς
 ἀφαιρεῖ. τί ἔρ ἀντιτείνω. ἔ λέγω ὅτι ἡλίθιος ἔσο
 μαί τ' ἰχυρότερον βικζόμενος, ἀλλ' ἐπ' πρότερον
 ἄδικος.

ἄδικος· πόθεν γὰρ ἔχωρ αὐτὰ ἤλθορ. ὁ πατήρ μοι
 αὐτὰ ἔδωκερ; ἐκείνῳ ᾧ τίς. τῷ ἡλίῳ ᾧ τίς πεποίη-
 κε. οὐ καὶ πρὸς ᾧ τίς. τὰς δὲ ὥρας τίς. πῶς ᾧ πρὸς
 ἀλλήλους συμπλοκῶς ἔκ κοινωνίαν τίς. εἴτα σύμ-
 παντα ἑληφώς πρὸ ἄλλου καὶ αὐτὸς σεαυτὸν, ἀ-
 γανακτεῖς καὶ μέμνη τὸ δόντα, ἄρ σου τί ἀφέλη-
 ται; τίς ὥρ, καὶ ἡδὲ τί ἐληλυθώς. οὐχὶ ἐκείνός
 σε ἑσθήγαγε; οὐχὶ τὸ φῶς ἐκείνός σοι ἔδειξε; ὃ
 σιωδρῶντος ἔδωκερ; οὐκ αἰσθήσεις; οὐ λόγον; ὥς
 τίνα ᾧ ἑσθήγαγε. ὃχ ὥς θνητὸν; ὃχ ὥς μετὰ ὀλί-
 γου σαρκιδίου ζήσοντα ἡδὲ τῷ γῆς, καὶ * θελησά-
 μενον πῶς διοίκησιν αὐτῶ, καὶ συμπολιτεύοντα
 αὐτῶ, ἔκ σιωεορτάζοντα πρὸς ὀλίγον; ὃ θέλεις
 οὐκ ἔως δέδοται σοι, δεασάμενος πῶς πομπὴν ἔκ
 πῶς πανήγυριν, εἴτα ὅταν σε ὀβριγῇ, πορεύεσθαι,
 προσκυῖναι καὶ εὐχαριστῆσαι ὑπὸ ὥρ ἡκουσας
 καὶ εἶδες; οὐ. ἀλλ' ἐπεορτάζειν ἡδέλορ. καὶ γὰρ
 οἱ μῦθοι μυεῖσθαι, τάχα ᾧ καὶ οἱ ἐν Ὀλύμπῳ ἄλ-
 λους ἀθλητὰς βλέπειν. ἀλλὰ ἡ πανήγυρις πέρας
 ἔχει. ἐξελθε. ἀπαλλάγηθι ὥς εὐχάριστος. ὥς αἰσθή-
 μαρ. δὸς ἄλλοις τόπον. δεῖ γενέσθαι καὶ ἄλλοις.
 καθάπερ καὶ σὺ ἐγένου. καὶ γενομένοις ἔχειρ χά-
 ρα.

ραρ. Ἐ οἰκήσεις. κὶ τὰ ὑδιτήθεις. ἄρ δ' οἱ πρῶ
 τοι μὴ ὑπεξάγῃσι, τί ὑπολείπεται. τί ἀπολησὸς
 εἶ. τί ἀνίκητος. τί σενοχωρεῖς τὸν κόσμον, ναί.
 ἀλλὰ τὰ τεκνία μετ' ἐμαυτῷ εἶν' θέλω, καὶ τὴν
 γυναῖκα. σὰ γὰρ ὄβρι; οὐχὶ τῷ δόντος; οὐχὶ καὶ
 τ' σε πεποικκότος; εἴτα ἐκ ἐκθήσῃ τῇν ἀλλοθίῳ;
 οὐ πῶρα χωρήσεις τοῦ κρείσσονι; τί οὐκ με ἡσῆγε
 ὑδὶ τούτοις. καὶ εἰ μὴ ποιεῖ σοι, ἔξελθε. οὐκ ἔχει
 χρείαρ δεατ' μεμφμοίρου. τῇν σιωροταζόντων
 δέεται. τῇν συγχωροδόντων, ἵν' ὑδικροτῶσι μάλ
 λον. ὑδιθείάζωσιρ. ὑμνῶσι ὃ τὴν πανήγυριρ. εἴθ
 ταλαιπώροις ὃ καὶ λειλοῦς, οὐκ ἀκδῶς ὀφεται
 ἀπολελειμμένοις τ' πανηγύρεως. ἐδὲ γὰρ πρὸν
 τες ὥς ἐν ἑορτῇ δῆγορ, οὐδ' ὀρεπλήρου τὴν χώ
 ραρ τὴν πρέπουσαρ. ἀλλ' ὠδινῶντο, ἐμέμφοντο
 τ' λαίμονα, τὴν τύχηρ, εἴθ σιώνοντας. ἀναίδητοι
 καὶ ὥρ' ἐτυχρ, καὶ τῇν ἑαυτῶρ διωάμεωρ, ἃς
 ἡλήφασι πρὸς τὰ ἐναντία. μεγαλοφυχίας, γεν
 ναϊότητος, ἀνδρείας, αὐτῆς τῆς νυῦ ζητουμένης
 ἐλθιδερίας. ὑδὶ τί οὐκ εἰληφε ταῦτα. χρυσόμε
 νος. μέχρι πίνθη. μέχρις ἀν' ὃ χρήσας θέλη. ἀν' ὅρ
 ἀναγκάια μὴ ἤ, μὴ πρὸς παχε αὐτοῖς, Ἐ ἐκ' ἐσται.
 οὐ αὐτὰ

οὐ αὐτὰ αὐτῷ μὴ εἴπῃς ἀναγκάια, ὅ ἐκ ἔστ. ταῦ
 πῶ πῶ μελέτῃ ἑώθερ εἰς ἐσπέρην μελετᾷ ἔ-
 δει. ἀπὸ τῆς μικροτάτω, ἀπὸ τῆς δὲ περὶ αὐ-
 τάτω ἀρξάμενος. ἀπὸ χύρας, ἀπὸ ποτηρίας. εἴθ'
 ὅπως ἢ χιτωνάριον πρὸς ἐλθε, ἢ κιωνάριον, ἢ ἱπ-
 πάριον, ἢ ἀγρίδιον. εἴθερ ἢ σαιτὸν, τὸ σῶμα, τὰ
 μέρη τὸ σῶμα, τὰ τέκνα, πῶ γυνῆκα, ὅς ἀδελ-
 φός. πανταχοῦ περιβλέψας ἀπόρρητον ἀπὸ σαι-
 τῶ. κἄθηρον τὰ δόγματα. μή τι προσήρηται σοι,
 τῆς ὅσων. μή τι συμπέφυκε, μή τι ὀδυνήσῃς ἀπο-
 πώμενον. κἢ λέγε γυμναζόμενος καθ' ἡμέραν ὡς
 ἐκεῖ, μὴ ὅτι φιλοσοφεῖς, ἔσω φορτικὸν τὸ ὄνομα,
 ἀλλ' ὅτι καρπὸν δίδως. ἵτο γὰρ ὅστις ἢ ταῖς ἀλη-
 θείαις ἐλδοθερία. ταῦτῃ ἡ λδοθερία Διογενὲς
 πρὸ Ἀντιοχέως. καὶ ἐκέτι ἔφη καταδουλωθῆναι
 διώκαθ' ὑπ' ἑδενός. διατῆτο πῶς ἐάλω. πῶς τοῖς
 πειραταῖς ἐχρῆτο. μή τι κύριον εἶπέ τινα αὐτῶν; κἢ
 ὅ λέγω ὅ ὄνομα, ὅ γὰρ πῶ φωνῇ φοβεῖμαι, ἀλλὰ
 τὸ πάθος ἀπὸ ὅ ἡ φωνὴ ἐκπέμπεται. ἢ ὡς ἐπιμῆαρ
 αὐτοῖς, ὅτι κακῶς ἔσρεφον ὅς ἐκλωκότας. πῶς
 ἐπράθη. μή τι κύριον ἐζήτει; ἀλλὰ δοῦλον. πῶς ὅ
 πρᾶθεις ἀνεσρέφετο πρὸς τὸ δεῶ ὅτι. ὅθις διε-
 λέγετο

λέγετο πρὸς αὐτὸν, ὅτι οὕτως ἐτολίδαι δέῃ αὐ-
 τόν. ἔχ' οὕτω κεκάρθαι. Π' τῶν υἱῶν πῶς δέῃ αὐ-
 τοὺς διαχειρ. καὶ τί θάυμαστόν. εἰ γὰρ παιδοκρίβω
 ἐώνητο ἐν τοῖς παλαιστικοῖς, ὑπ' ἡρέτη ἅρ' ἐχρῆτο
 αὐτῷ, ἢ κυρίῳ. εἰ δ' ἰαβὼρ, ὥσαύτως. ἢ δ' ἀρχιτέκτο
 να, καὶ ὅπως ἐφ' ἐκείνης ὕλης, τ' ἐμπειρορ τ' ἀπείρε
 κρατεῖρ πᾶσα ἀνάγκη. ὅστις ἔρ' καθόλου πλὴν πόδε
 βίον ἐπισήμερ κέκτηται, τί ἄλλο, ἢ ττορ εἶν' δέῃ
 τ' δεσπότιν. τίς γὰρ ἐστὶν ἐν νηὶ κύριος. ὁ κυβερνή-
 της. διατί. ὅτι ὁ ἀπειθῶρ αὐτῷ, ζήμιῃται. ἀλλὰ δὴ
 ραί με δυνάσται. μή τι ἔρ' ἀζημίως; οὕτω μὲν καὶ γὰρ
 ἔκρινορ. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀζημίως, διατῆτο ἔκ' ἐξέστειρ.
 οὐδενὶ δ' ἀζημίον ἐστὶ γὰρ ποιεῖν τὰ ἀδίκῃ. καὶ τίς ἢ
 ζημία τῷ δέσσαντι τὸν αὐτοῦ δούλῳ. καὶ δοκεῖς.
 γὰρ δέσσαι τῆτο, ὃ καὶ σὺ ὁμολογήσεις, ἅρ' δέλης
 σώζειρ. ὅτι ἀνδρῶπ' οὐκ ἐστὶ θηρίον, ἀλλ' ἡμε-
 ρορ ζῶορ. ἐπεὶ πότ' ἀμπελ' τράσσει κακῶς.
 ὅταν παρὰ πλὴν ἑαυτῆς φύσει τράσση. πότ' ἀ-
 λεκτρῶν ὥσαύτως. ἐκουῶ καὶ ἀνδρῶπος. τίς ἔρ'
 αὐτῷ ἢ φύσις. δάκνειρ καὶ λακκίζειρ, ἔ' εἰς φυλακὴν
 καὶ βράχην, καὶ ἀποκεφαλίζειρ; ἔ' ἀλλ' ὅτ' ποιεῖρ,
 συνῶργεῖρ, ἐπ' ὀύχεσθαι. τότ' οὐκ κακῶς τράσσει
 ἅρ' τε

ἄρ τε θέλεις ἄρ τε μὴ, ὅταν ἀγνωμονῇ. ὥς Σω-
 κράτης ἐκ ἑπραξε κακῶς; ὤ. ἀλλ' οἱ δικασταὶ καὶ οἱ
 κατήγοροι. ὅδ' οὐ Εῷμη Ἐλουίδιος; οὐ. ἀλλ' ὁ ἀ-
 ποκτείνας αὐτόν. πῶς λέγεις. ὥς καὶ σὺ ἀλεκ-
 τρυόνα, ὃ λέγεις κακῶς πρᾶξαι τὸ νικῆσαντα καὶ
 κατακοπέντα, ἀλλὰ τὸν ἀπώλῃα καὶ τῇθέντα. οὐδὲ
 κινῶν βίβλαιμονίζεις τὸν μήτε δίδωκοντα μήτε πο-
 νοῦντα, ἀλλ' ὅταν ἰδρουῖντα ἴδῃς, ὅταν ὀδυνώμε-
 νοι, ὅταν ῥηγνύμενοι ἅπασιν τῷ δρόμῳ. τί πρᾶξοις
 ξολογοῦμεν. ἢ λέγομεν παντὸς κακὸν εἶναι τὸ πρᾶ-
 τὴν ἐκείνου φύσιν, τὴν το παρὰδοξόν εἶναι; σὺ αὐτὸ
 ἰδὼν πάντων τῶν ἄλλων ὃ λέγεις; διατί ἰδὼν μό-
 νου οὐκ τῷ ἀνθρώπῳ ἄλλως φέρῃ. ἀλλ' ὅτι λέγο-
 μεν ἡμέρον εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ τὴν φύσιν ἐπι-
 λάλληλον ἐπιστῆναι; τὴν το παρὰδοξόν ἐκ εἶναι; ὅδ' εἶ-
 πετο. πῶς ἔρ; ὅτι οὐ δαιρόμενοι βλάπτεται, ἢ
 δεσμβόμενοι, ἢ ἀποκεφαλίζόμενοι. ἐχὶ ἔτος
 Ἰβηναίως πάχει, ἐπὶ προσκερδαίνων καὶ προσω-
 φελούμενοι ἀπέρχεται; ἐκείνοι ὃ βλαπτόμε-
 νός εἶναι, ὃ τὰ οἰκρότατα πάχει καὶ αἰχίστα. ὃ ἀν-
 τὶ ἀνθρώπου λύκος γινόμενοι, ἢ ἔχῃς, ἢ σφίξ.
 ἄγε ἔρ ἐπέλθωμεν τὰ ὁμολογημένα. ὃ ἀνώλυτος
 ἄνθρωπος

ἄνθρωπος ἐλεύθερος. ὥς πρόχειρα τὰ πράγματα
 ὡς βούλεται. οὐρ δ' ἔστιν ἢ κωλύσαι, ἢ δυνάμειναι,
 ἢ ἐμποδίσαι, ἢ ἄκοντα εἰς ἐμβλαθεῖν δούλος ὄσι.
 τίς δ' ἀκώλυτος. ὁ μηδενὸς τῷ ἄλλοσφίωρ ἐπιέ-
 μονος. τίνα δ' ἀλλότρια. ἃ ἔκ' ἐστὶν ἐφ' ἡμῶν, ἔτ'
 ἔχειν, οὔτε μὴ ἔχειν, οὔτε ποῖα ἔχειν, ἢ πῶς ἔχον-
 τα. ἔκουσ' ὅτι σῶμα ἀλλότριον, τὰ μέρη αὐτῆς ἀλ-
 λότρια. ἄρ' ἐν τούτῳ ὡς ἰσχύω προσπάθης, δώ-
 σεις δίκης, ἃς ἄξιον τὸν τῷ ἄλλοσφίωρ ἐπιέμε-
 νορ. αὐτὴ ἡ ὁδὸς ἐπ' ἐλευθερίαν ἄγει. αὐτὴ μόνη
 ἀπαλλαγὴ δουλείας. μόνη ὅτι διωκθῆναι ποτ' εἰ-
 πέρις ὅλης ψυχῆς ὅτι, ἀγῶν δὲ μ' ὡς οὐδὲ σὺ γ' ἢ
 πεπερωμένη, ὅποι πόθ' ὑμῶν ἡμιδιατεταγμένη.
 ἀλλὰ τί λέγεις φιλόσοφε. καλεῖ σε ὁ τύραννος
 ἐρουῶντά τι ὥρ' ἔπρεπει σοι. λέγεις, ἢ οὐ λέγεις;
 ἡπέ μοι. ἄφες σκέψωμαι. νυνὶ σκέψῃ; ὅτε δ' ἐν
 σχολῇ ἦς, τί ἐσκεπτόν. οὐκ ἐμελέτας τίνα ὄσι τὰ
 ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ, ὅτι τίνα οὐδέ ποτε; ἐσκεπτό-
 μηρ. τίνα οὐκ ἠρεσκερ ἡμῶν. τὰ δίκαια ὅτι καλὰ
 ἀγαθὰ εἶναι, τὰ ἀδίκαια καὶ αἰσχρὰ, κακὰ. μή τι ὅτι ζῆν
 ἀγαθόν; οὐ. μή τι ὅτι ἀποθανεῖν κακόν; οὐ. μή τι
 φυλακὴ; οὐ. λόγος δ' ἀληθινὸς καὶ ἀπίστος, καὶ

αίλου προσδία, καὶ κολοκεία τυράννου, τί ἡμῖν
 ἐφαίνετο κακὰ. τί οὐκ ἔχῃ σκέπη; ἔσθ' ἔσκεψαι
 ὅ βεβούλωσαι; ποία γὰρ σκέψις, εἰ καθίκει μοι
 διωαμένῳ τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ἐμαυτῷ περιποιῆ-
 σαι. τὰ μέγιστα κακὰ μὴ περιποιῆσαι καλὴ σκέψις
 καὶ δύνασι καὶα, πολλῆς βουλῆς δεομένη. τί ἡμῖν
 ἐμπαίξεις ἄνθρωπε. οὐδέποτε τοιαύτη σκέψις γί-
 νεται. ἔσθ' εἰ ταῖς ἀληθείαις καλὰ μὲν ἐφαινόμην
 τὰ αἰσχροῦ, τὰ δ' ἄλλα οὐδέ τῶρα, ἥλθες δὲν ἰδὲ
 ταύτῃ πῶς ἰδίᾳ σπρ. οὐδ' ἐγγύς. ἀλλ' αὐτόδε
 διακρίνειρ εἶχες ὡς ὅτ' ὅψῃ τῇ διανοίᾳ. πότε γὰρ
 σκέπη ἢ τὰ μέγιστα λολικὰ ὄξερ, ἢ τὰ βαρύνοντα
 φα. ἔχῃ ὅ τοις ἐναργῶς φαινομένοις πᾶσιν ακολου-
 θεῖς. πῶς οὐκ νῦν σκέπεται λέγεις τὰ ἐδέτῶρα
 τῇ κακῶς φλοκτότῶρα. ἀλλ' οὐκ ἔχεις τὰ δόγμα-
 τα ταῦτα. ἀλλὰ φαίνεται σοι οὔτε ταῦτα ἐδέτε-
 ρα, ἀλλὰ τὰ μέγιστα κακὰ, οὐτ' ἐκείνα. ἀλλ' οὐ-
 δὲρ πρὸς ἡμᾶς. οὕτω γὰρ ἰσχυρῆς εἰδισας σταυ-
 τῶν. ποῦ εἰμι. ἐν χολῇ. καὶ ἀκούουσί μου τίνες. λέ-
 γω μετὰ τῇ φιλοσόφῳ. ἀλλ' ἰβελήλυθα τῆς
 χολῆς. ἄρ' ἐκείνα τὰ τῇ χολεστικῶν καὶ τῇ
 μαρῶν. οὐτ' ὅ καὶ μαρτυρεῖται αἶσος ἀπὸ φι-
 λосоφου.

λοσόφου. οὗτος πᾶσι τεῖφι λόσοφος. οὗτος ἐπ' ἀργυρίῳ ἐκμισδοῖ ἑαυτὸν. οὗτος ἐν συγκλήτῳ. τίς δὲ λέγει τὰ φαινόμενα. ἐν δὲ θερ τὰ δόγματα αὐτῷ βοᾷ. σὺ ψυχρὸν ἔταλαίπωρον ὑποληψείσθαι ἐκ λόγων εἶ, ἔωρ ὡς ἐκ σφίχης ἡρτημένον. ἀλλὰ ἰσχυρὸν καὶ χρηστικὸν, καὶ ἔτι δὲ διὰ τῆς ἐργασίας γεγυμνάσθαι μεμνημένον. πᾶσι φύλαξον σαυτὸν. πῶς ἀκούεις. οὐ λέγω ὅτι τὸ παιδίον σου ἀπέθανεν. πόθεν σοι. ἀλλ' ὅτι σου τὸ ἑλαϊον ῥεχέσθαι. ὁ οἶνος ῥεπόσθαι. ἵνα τίς ἰδὼς διατεινομένῳ σοι, τῷ τ' αὐτὸ μόνον εἶπῃ. φιλόσοφε. * ἀλλὰ λέγεις * ἀλλὰ. ἐν τῇ σχολῇ. τί ἡμᾶς ῥεπατάς. τί σκώληξ ὥρ, λέγεις ὅτι ἄνθρωπος εἶ. ἡθελον ἰδὼς ἡναί τι αὐτῶν σιωπᾶσθαι, ἵνα ἴδω πῶς τείνεται. καὶ ποίας φωνὰς ἀφίσιρ. ἢ μέμνηται τὸ ὄνομα τὸ αὐτῷ. τῇ λόγων, οὓς ἀκούει, ἢ λέγει, ἢ ἀναγινώσκει, καὶ τί ταῦτα πρὸς ἐλθιδερίαν. οὐκ ἄλλα μὲν ἔρ ἢ ταῦτ' ἄρ τε δέλητε ὑμεῖς οἱ πολλοί, ἄρ τε μή. καὶ τίς σοι μῦθον εἶ ταῦτα. τί γὰρ ἄλλο, ἢ αὐτοὶ ὑμεῖς οἱ τὸ κύριον τὸν μέγαρ ἔχοντες. καὶ πρὸς τὸ ἐκείνου νόημα καὶ κίνημα ζῶντες. καὶ πῶς ὑμῶν ἴδη μόνον σιωπᾶσθαι βλέμματι, ἀποψυχόμενοι,

τὰς γραίας δεραπδόντες, Ἐ τοὺς γέροντας. Ἐ
 λέγοντες ὅτι ἐδωάμαι τὸ το ποιῆσαι, οὐκ ἔξεσί
 μοι. διατί οὐκ ἔξεσί σοι. Ἐκ' ἄρτι ἐμάχου μοι λέγων
 ἐλδύθερος εἶν' ; ἀλλὰ Ἀπρύλλια με κεκώλυκε. λέ
 γε οὖν τὰς ἀληθείας δοῦλε, κὴ μὴ δραπέτβυ σου
 εἶς κυρίους, μή δ' ἀπρνοῦ, μὴ ὃ τόλμα καρπισῇ
 διδόναι, τοσούτοις ἔχωρ τ' δουλείας ἐλέγχους. καί
 τοι τ' μὲν ὑπ' ἐρώτες ἀναγκάζομεν ὅτι ποιεῖν πᾶν
 ὃ φαινόμενον, καὶ ἅμα μὲν ὀρώντα ὃ ἀμεινον, ἅ
 μα δ' οὐκ ἐξουθενουῦντα ἀκολουθεῖν αὐτῷ, ἔτι
 μᾶλλον ἢ τις συγγνώμης ἄξιον ὑπολάβοι, ἅθ'
 ὑπό πινος βιαίου καὶ εὐπόρου τινὰ θείου κατεχμέ
 νου. σοῦ δέ τις ἀνάγκη τῷ γραῶν ἐρώντος, καὶ
 τῷ γερόντων. κὴ ἐκείνας ἀπομύσοντες, καὶ ἀπο
 πλυνόντες, Ἐ δωροδοκουῦτος. καὶ ἅμα μὲν νοσού
 σας δεραπδόντες ὡς δούλου, ἅμα δ' ἀποθανεῖν
 βίχουσι. Ἐ εἶς ἰατρὸς διακρίνοντες, εἰ ἤδη θανα
 σίμως ἔχουσιν. ἢ πάλιν ὅταν ἐπὶ τῷ μεγάλῳ
 τούτῳ καὶ σεμνῷ ἀρχῶν καὶ πμῶν, τὰς χεῖρας
 τῷ ἀλλοτρίῳ δούλῳ κατεπιλῆς, ἵνα μή δ' ἐ
 λδύθῃ δούλος ἡς. εἰτά μοι σεμνὸς πῶδε πατεῖς.
 στρατηγῶν. ὑπατδύων. Ἐκ οἷδα πῶς ἐστρατήγησας.

πόδεμ

πόθεν πῶς ὑπατείει ἔλαβες. τίς σοι αὐτῷ ἔδω-
 κε. ἐγὼ μὲν οὐδὲ ζῶ ἤθελον, ἢ διὰ φιληκίωνας
 ἔδει ζῆσαι, τῆς ὀφρύνῃ αὐτῷ καὶ τῷ δουλικού
 φρυγμάτος ἀναρχόμενον. οἶδα γὰρ τί ἐστὶ δούλῳ
 βέλτερον ὥς δοκεῖ, καὶ τετυφλωμένος. σὺ οὐκ φη-
 σὶν ἐλευθερος εἶ; δέλω νῆ τοὺς θεοὺς ὅτι βλάπτω.
 ἀλλ' οὐπω δυνάμει ἀντιβλέψαι τοῖς κυρίοις. ἐπι-
 πρὸς τὸ σωματίον, ὁλόκληρον αὐτὸ ἔχει ἀντὶ
 πολλοῦ ποιῶμαι, καὶ τοι μήδ' ὁλόκληρον ἔχω.
 ἀλλὰ δυνάμει σοι δειξάμι ἐλευθερόν. ἵνα μηκέτι
 ζητῇς τὸ πρῶτον. Διοζεύς μὲν ἐλευθερῷ.
 πόθεν τὸ οὐχ ὅτι ἐλευθερῶν μὲν, ἢ γὰρ μὲν, ἀλλ'
 ὅτι αὐτὸς μὲν. ὅτι ἀποβεβλήκει πάσας τὰς τὸ δου-
 λείας λαβὰς. οὐδ' μὲν ὅπως τίς προσέλθῃ πρὸς
 αὐτόν, οὐδ' ὅθεν λάβῃται πρὸς τὸ κατὰ δούλωσαι
 εἶναι. πάντα βέλτερον εἶχε. πάντα μόνον προσήρη-
 μένα. ἢ τὸ κτήσεως ἐπελάβον, αὐτῷ ἀφῆκεν ἄρ
 σοι μάλλον, ἢ ἡκολούθησε δι' αὐτόν. ἢ τὸ σκέλοις
 ὡς ὅλου τὸ σωματίον, ὅλον τὸ σωματίον. οἰκείους.
 φίλους. πατρίδα. ὡσαύτως ἡδεῖ πόθεν ἔχει καὶ πα-
 ρὰ τίνος, καὶ ὡς τίσι λαβῶν. τοὺς μὲν γὰρ ἀληθι-
 νούς προγόνους τοὺς θεοὺς, καὶ πῶς τῷ ὄντι πα-

κρίδα, οὐδὲ πώποτ' ἄν ἐγκατέλιπερ. οὐδὲ πρεχό-
 ρησερ ἄλλω μᾶλλον πείθεσθαι αὐτοῖς καὶ ὑπα-
 κούειρ. οὐδ' ὑπεραπέθανερ ἄν δύκολώτερον τῆς
 πατρίδος ἄλλος. οὐ γὰρ ἐξήτει, πότε δόξει τι ποιῆειρ
 ἑσπερ τῶν ὅλων. ἀλλ' ἐμέμνητο ὅτι παρ τὸ χιό-
 μενον ἐκείθ' ὄσι, καὶ ὑπ' ἐκείνης πράττεται. καὶ
 ἑσπερ τῆ διοικουῦτος αὐτῷ πρεγγυᾶται. τοιγα-
 ροῦ ὅρα τί λέγει αὐτός, ὅτι γράφει. διατῆ τὸ σοι
 φησὶρ ἐξεσιρ ὡς Διόχηνες, ὅτι περσῶν βασιλεῖ,
 καὶ Ἀρχιδάμω ὅτι Λακεδαιμονίωρ, ὡς βούλει, δια-
 λέγεσθ. ἀρὰ γ' ὅτι ἐξ ἐλδιδέρωρ ἡ; πάντες γὰρ
 Ἀθιναῖοι, καὶ πάντες Λακεδαιμόνιοι, ὅτι Κορίν-
 θιοι, καὶ τὰ ἐκ δούλων εἶν', οὐκ ἠδυνάεντο αὐτοῖς
 ὡς ἠβούλοντο διαλέγεσθαι. ἀλλ' ἐδεδοίκεσθαι καὶ
 ἐδεράπθωρ. διατί οὐ φησὶρ ἐξεσιρ, ὅτι τὸ σωμα-
 πορ ἐμὸν οὐχ ἠγοῦμαι. ὅτι οὐδενὸς δέομαι. ὅτι ὁ
 νόμος μοι πάντα ὄσι, καὶ ἄλλο οὐδέν. ταῦτα ἡ
 τὰ ἐλδιδέρωρ ἐκείνωρ ἑάσαντα. καὶ ἵνα μὴ δόξης,
 ὅτι παράλειμμα δείκνυμι ἀνδρὸς ἀπεριστάτου,
 μήτε γυναῖκα ἔχοντος, μήτε τέκνα, μήτε πατρί-
 δα, ἢ φίλους, ἢ συγγενεῖς, ὑφ' ὧρ κάμπτεσθαι καὶ
 περιπαῖσθαι ἢ δυνάατο, λάβε Σωκράτῃ. καὶ δέει-

οὐα γυναῖκα καὶ παιδίᾱ ἔχοντα. ἀλλὰ ὡς ἄλλο-
 κρίαν πατρίδα, ἐφ' ὅσον ἔδει, ὥς ἔδει, φίλοις,
 ουγενεῖς, πάντα ταῦτα ὑποτεταχέτα τῷ νόμῳ,
 καὶ τῇ πρὸς ἐκείνον ὑπεθείᾱ. διὰ τὸ στρατὸν εἰσάγει
 ὁ πότ' ἔδει, πρῶτος ἀπῆκε. καὶ κεῖ ἐμνδιδιώδερ
 ἀφειδέστατα. ἰδίᾳ λέοντα δ' ἀπὸ τῆς τυράννων
 πεμφθεῖς ὅτι αἰχρὸν ἠγείτο, ὅδ' ἐπεβουλόσατο.
 ἔδως ὅτι ἀποθανεῖν δεήσει, δὴν οὐτὼ τύχη. καὶ τί
 αὐτῷ διέφερερ. ἄλλο γὰρ π σῶζειν ἤδελερ, οὐ γὰρ
 σαρκίδιον. ἀλλὰ γὰρ π σῶζον. γὰρ αἰδήμονα. ταῦτα
 ἀπὲρ γχείρητα. δὴν ὑπότακτα. εἴθ' ὅτ' ἀπολογεῖ-
 σθαι ἔδει. ὡς δ' ἔδει, μήτι ὡς τέκνα ἔχωρ δὴνα-
 σρέφεται; μήτι ὡς γυναῖκα; τί δ' ὅτε πείρ ἔδει
 γὰρ φάρμακον, πῶς δὴνασρέφεται διωάμενος δια
 σωθῆναι. ὥς δ' Κρίτωνος αὐτῷ λέγοντος, ὅτι ἐξελ-
 δε διὰ * τὸ παιδίᾱ. δὴναγκῆα, ὡρ αἰχρὸν εἶν' ὅδ
 κεῖ δεῖσθαι πρ' ἄλλῃ. ὡς δ' λέωρ ὁρεσίτροφος ἀλκὴ
 πεποιθώς. πίνι πεποιθώς. οὐ δόξῃ. ὅδ' ἐχρήμασιν.
 ὅδ' ἀρχαῖς. ἀλλ' ἀλκῇ τῇ αὐτῇ. τουτέστι δόγμα
 σι τῇ ἐφ' ἡμῶν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῶν. ταῦτα γὰρ ὅσι
 μόνα τὰ τοὺς ἐλδιδέροις ποιουῦτα. τὰ τοὺς ἀκω
 λούτοις. τὰ τὸν φράχιλον ἐπαίροντα τῇ τετα-

* τὰ.

πεινωμένωρ. τὰ δὲν πεινῶν ποιῶντα ὀρθοῖς τοῖς
 ὀφθαλμοῖς πρὸς τοὺς πλουσίους, πρὸς τοὺς τυράν-
 νους. καὶ γὰρ τῷ φιλοσόφῳ δῶρον τῷ τοῦ κοῦ. οὐδὲ ἐκ
 ἐξελόσῃ διαρρήσας. ἀλλὰ περιτρέμαρ τοῖς ἱματι-
 δίοις, καὶ τοῖς ἀργυρώματι δίοις. δύσκει, οὕτως
 ἀπώλεσας τὸ μέχρι νῦν χρόνον; τί οὖν, δὲν νοσή-
 σω. νοσήσεις καλῶς. τίς με δεραπύσει. ὁ θεός.
 οἱ φίλοι. σκληρῶς κατακείμεσθαι. ἀλλ' ὡς δὲν ἡρ-
 οῖκημα ἰδιότηλειον οὐχ ἔξω. ἐν ἰδιότηλειῳ νοσή-
 σεις. τίς μοι ποιήσει τὰ σφοδεῖα. οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις
 ποιουῦτες. ὡς Μάνης νοσήσεις. τί δὲ δὲ πέραις
 τὸ νόσον. ἀλλόπι, ἢ δάνατος. ἄρ' οὖν ἐνθυμῇ, ὅτι
 κεφάλαιον τῷ πάντων τῷ κακῶν τῷ δὲνθρώ-
 πῳ, καὶ ἀρηνείας, καὶ δειλίας, οὐ δάνατος ὅστις,
 μάλλον δὲ ὁ τῷ θανάτου φόβος; ἰδί τῷ τῷ
 οὖν μοι γυμνάζον. ἐνταῦθα νότέτω-
 σαρ οἱ λόγοι πάντες. τὰ ἀσκή-
 ματα. τὰ δὲ ἀγνώσματα.
 καὶ εἴσῃ ὅτι ἔτω μόνως
 ἐλθθεροῦται
 ἄνθρωποι.

Κεφάλαια

Ελθουδερὸς ὅστις, ὃ ζῶν ὥς βούλεται. ὅρ οὐτ'
 ἀναγκάσαι ὅστις οὐτε κωλύσαι, οὐτε βιάσαι
 ὅστις. οὐ αἱ ὁρμαὶ ἀνεμπόδιοι, αἱ ὀρέξεις ἡδι-
 τολκτικαὶ, αἱ ἐκκλίσεις ἀπερίπτωτοι. τίς οὐκ ἔ-
 λει ζῶν ἀμφοτέρων. οὐδεὶς. τίς θέλει ζῶν ἔξα-
 πατῶμεν, ὡροπίπῳρ, ἀδικῶρ, ἀκόλα-
 στος, μεμφίμοιρος, ταπεινός. οὐδεὶς. οὐδεὶς ἄρα
 τῶν φαύλων ζῶν ὥς βούλεται. ἔ τῶν ἐλθου-
 δερὸς ὅστις. τίς δὲ θέλει λυπούμενος ζῶν, φοβού-
 μενος, φθονῶρ, ἐλεῶρ, ὀρεγόμενος καὶ ἀποτυγχά-
 νων, ἐκκλίνων ἔ περιπίπῳρ. οὐδεὶς. ἔχομεν ἔρ-
 πινα τῶν φαύλων ἄλυπον, ἀφοβορ, ἀπερίπτω-
 τον, ἀναπότολκτον; οὐδένα. οὐκ ἄρα οὐδὲ ἐλθου-
 δερον. ταῦτα ἄρ τις ἀκούσῃ δισύπατ, δὴ μὴ
 προαῖς ὅτι σύ γε σοφὸς εἶ, οὐδὲρ πρὸς σέ ταῦτα,
 συγγνώσεται σοι. ἄρ δὲ αὐτῶ τὰς ἀληθείας εἰ-
 πως, ὅτι τῶν τρεῖς πεπραμένων οὐδὲρ διαφέρεις,
 πρὸς τὸ μὴ καὶ αὐτὸς δοῦλ, εἶν, τί ἄλλο ἢ πᾶν
 γὰς σε δεῖ προσδοκᾶν. πῶς γὰρ φησιν ἐγὼ δοῦ-
 λός εἰμι. ὁ πατήρ ἐλθουθερ, ἢ μήτηρ ἐλθουθερα.
 οὐκ ὦν κινῶ

οὗ ὧν ἡ οὐδὲ ἔχει. ἀλλὰ καὶ συγκλητικὸς ἡμεῖς,
 καὶ Καίσαρ Θ' φίλος, καὶ ὑπάτωρ, καὶ δού-
 λους πολλοὺς ἔχω. πρῶτον μὲν ὧ βέλεπε συγκ-
 κλητικὸν, τὰ ἅ σου καὶ ὁ πατήρ πῶ αὐτῷ δου-
 λεία δοῦλ' ἡμεῖς. καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ὁ παππὸς,
 καὶ ἐφεξῆς πάντες οἱ πρόγονοι. εἰ δὲ δὴ καὶ μά-
 λιστα ἡσάρ ἐλεύθεροι, τί τῷτο πρὸς σέ. τί γὰρ εἰ
 ἐκείνοι μὲν ἡλινοὶ ἡσάρ, οὐ δ' ἀλινῆς. ἐκείνοι μὲν
 ἀφοβοί, οὐ δὲ δειλός. ἐκείνοι μὲν ἐγκρατεῖς, οὐ
 δ' ἀκόλαστοι. καὶ τί φησὶ τῷτο πρὸς τὸν δούλον εἶν'.
 οὐδὲρ σοι φαίνεται τὸ ἀκοντὰ τι ποιεῖν, τὸ δὲ ἀναγ-
 καζόμενον, τὸ σέοντα πρὸς τὸν δούλον εἶναι;
 τοῦτο μὲν ἔγω φησὶν. ἀλλὰ τίς με δυνάται ἀναγ-
 κάσαι, εἰ μὴ ὁ πάντων κύριος Καίσαρ. οὐκοῦν ἔνεα
 μὲν δεσπότην σκυτοῦ καὶ σκυτὸν ὁμολόγησας.
 ὅτι δὲ πάντων ὡς λέγεις κοινός ὄντι, μηδὲρ σε τῷ-
 το παραμυθεῖω. ἀλλὰ γίνωσκε ὅτι ἐκ μεγάλης
 οἰκίας δοῦλ' εἶ. οὕτω καὶ Νικοπολίται ἰδι-
 βοῶν ἠώθασιν. καὶ πῶ Καίσαρ τὴν τύχην, ἐλεύθε-
 ροὶ ἔσμεν. ὅμως δ' ἄρ σοι δοκῇ, τὸν μὲν Καίσα-
 ρα πρὸς τὸν πατὸρ ἀφώμεν. ἐκεῖνο δὲ μοι εἰπέ.
 οὐδέ ποτ' ἠγάθης τινός; οὐ παιδικακρίου; οὐ
 δούλον;

δούλου; οὐκ ἐλβθέρου; τί λέγει, ἔρμαιορ ἤγειτο
 αὐτό; πόθερ. ἀλλὰ ῥ' ὀλίγη μορ σκοπεῖ. τὰλλα
 δ' οὐχ ὀρᾷ, οὐδ' ἠδὲ λογιζέται. ὃ γὰρ ἤθελερ φησι
 σῶσαι ῥ' σωμάτιορ, ἀλλ' ἐκεῖνο, ὃ θεῶν δικαίω μὲν
 αὖξεται καὶ σώζεται, τῷ δ' ἀδίκῳ μειοῦται καὶ
 ἀπόλλυται. Σωκράτης δ' αἰσχροῦς ὃ σώζεται. ὃ μὴ
 ἠδὲ φιλοῦσας Ἀθηναίαιρ κελεύοντων. ὃ τοὺς τυράν-
 νους ὑπεριδῶρ. ὃ τοιαῦτα πρὸς ἀρετῆς καὶ καλο-
 καγαθίας διαλεγόμενος. τῶτον οὐκ ἐστὶ σῶσαι αἰ-
 σχρῶς. ἀλλ' ἀποθνήσκωρ σώζεται, ὃ φεύγων. καὶ
 γὰρ ὁ ἀγαθὸς ὑποκριτῆς παυόμενος ὅτε δεῖ σώζε-
 ται μᾶλλον, ἢ ὑποκρινόμενος πρὸς καιρόρ. τί οὖν
 ποιήσῃ τὰ παιδία. εἰ μὲν εἰς Θετταλίαιρ ἀπήλθῃ,
 ἐπεμελήθητε αὐτῶρ. εἰς ἄδου δέ μου ἀποδημήσαν-
 τος, οὐδεὶς ἐστὶ ὃ ἠδὲ μελησόμενος. ὅρα πῶς ὑπο-
 κορίζεται ἔσκαπται τ' θάνατον. εἰ δ' ἐγὼ ἔσθ' οὐ
 ἡμερ, οὐθὺς δὲ κατεφιλοσοφῆσαμερ, ὅτι τοὺς ἀδι-
 κοῦντας δεῖ τοῖς ἴσοις ἀμυνέσθαι. καὶ προαδέντες
 ὅτι ὀφελῇ ἔσομαι πολλοῖς ἀνθρώποις σωθεῖς,
 ἀποθανών δ' ὀφενί. ἢ γὰρ ἔσθ' διὰ τρώγλης ἐκδύν-
 τας, ἔζηλθομερ ἄρ. καὶ πῶς δὲ ὀφελήσασμερ
 πῖνα. ποῦ γὰρ δὲ ἐπὶ ἔμονορ ἐκεῖνοι, εἰ οἱ ὄντες ἡμερ
 ὀφέλι

ὠφέλιμοι, ὅχι πολὺ μάλλον ἀποθανόντες δὲν, ὅτε
 ἔλει καὶ ὡς ἔλει, ὠφελήσασκερ ἀνθρώποις; καὶ
 νυνὶ Σωκράτοις ἀποθανόντ' ὅ, ἔδερ ἡττορ ἢ καὶ
 πλείορ ὠφέλιμός ἐστιρ ἀνθρώποις, ἢ μνήμ' ὧρ ἐπὶ
 ζῶν' ἐπραξερ ἢ εἶπε. ταῦτα μελέτα, ταῦτα τὰ
 δόγματα, τούτοις εἶς λόγους. ἥς ταῦτα ἀφόρα τὰ
 πρᾶξιμα, εἰ δέλεις ἐλευθερ' εἶν'. εἰ ἰδι-
 θυμῆς κατ' ἀξίαν τ' ἔργατος καὶ τί θανμα-
 τὸρ, ἢ τηλικούτορ ἔργα τοσούτωρ καὶ τηλι-
 κούτωρ ὦνῃ. ἔσδ' τῆς νομιζομένης ἐλευθερίας
 ταύτης οἱ μὲν ἀπάγχονται, οἱ δ' ἐκτακρημνίζου-
 σιρ ἑαυτούς. ἐστὶ δ' ὅτε Ἐ πόλεις ὅλαι ἀπώλοντο
 ἔσδ' τ' ἀληθινῆς, Ἐ δ' ἐπεβουλότου, καὶ ἀσφα-
 λούς ἐλευθερίας ἀπαιτοῦντι τρεῖς θεῶι ἀδεδωκερ,
 οὐκ αἰδοῦσθ; οὐχ ὡς Πλάτωρ λέγει μελετήσεις,
 οὐχὶ ἀποθνήσκειρ μόνορ, ἀλλὰ καὶ σρεβλοῦσθαι,
 καὶ φύγειρ, Ἐ δαίρεσθαι, καὶ πάνθ' ἀπὸ πᾶσιν ἀπο-
 διδόναι τὰ ἁλόφρια; ἐστὶν τοίνυν δοῦλος ἐν δούλοις,
 καὶ μισθίακὶς ὑπατέλει, καὶ εἰς τὸ παλάτιον
 ἀναβῆς οὐδὲρ ἡττορ. καὶ αἰδοῦσθ, ὅτι πρᾶδοξά
 μὲν ἴσως φασιρ οἱ φιλοσοφοι, κατὰ περ Ἐ ὁ * Κα- * Κλεάν
 θάνθης ἔλεγερ, ὅ μιν πρᾶλογα. ἐργῶ γ' εἶσθ ὅτι
 ἀληθῆ

ἀληθῆ ὅτι. καὶ τούτωρ τῇ δαυμαζομένωρ καὶ
 πωουδαζομένωρ ὀφελῶ οὐδὲρ ὅτι τοῖς τυχεύσι.
 τοῖς δὲ μηδέπω τετὸν χόσι φαντασίᾳ γίνεται, ὅτι
 πῶρλενομένωρ αὐτῶρ, ἅπαντα πῆσαι αὐτοῖς τὰ
 ἀγαθὰ. εἴθ' ὅταρ πῶρλενῆται, τὸ καὶ μαῖον, ὃ
 ῥίπτασμός ὁ αὐτός, ἢ ἄσπ, τῇ ὃ πῶντων ἡδιθυ-
 μία. ὃ γὰρ ἐκπληρώσει τῇ ἡδιθυμουμένωρ ἐλδο
 δερία πῶρσκυλάζεται, ἀλλὰ ἀνασκυλῆ τ' ἡδι-
 θυμίας. καὶ ἴν' ἡδῆς ὅτι ἀληθῆ ταῦτά ὅτιρ, ὡς ἐ-
 κείνωρ ἔνεκα πεπόνηκας, οὕτω καὶ ἡδι ταῦτα με-
 τάθες τὸν πόνον. ἀγρύπνησον ἔνεκα τῶ δόγμα
 περιποιήσασθαι ἐλδοδεροποιόρ. δεράπνυσον ἀντὶ
 γέροντος πολυσίου φιλόσοφορ. πῶρ θύρας ὀφθη-
 τι τὰς τούτου. οὐκ ἀχμονήσεις ὀφθείς. οὐκ ἀπε-
 λδύσῃ κενός. οὐδ' ἀκερδῆς, ἀνὸς δὲι προσέλθης.
 ἡ δὲ μὴ, πείρασός γ' οὐκ ἔστιρ αἰσχρὰ ἢ πείρα.

Πῶρ συμφορᾶς.

β'.

Τ Οὕτω τῶ τόπω πῶρ πάντων σε δὲι προ-
 σέχειρ, μήποτε ἄρα τῇ προτέρωρ σιωπῇ
 θωρ ἢ φίλωρ ἀνακριθῆς πινι οὕτως, ὡς
 ἡς τὰ αὐτὰ συγκαταβιῶαι αὐτῶ. ἡ δὲ μὴ, ἀπολείς
 σεαυτόρ.

σεαυτῶν. ἀν δέ σε ὑπερέχει, ὅπ' ἀδέξει. αὐτῷ φα-
 νοῦμαι, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐξεῖς ὡς πρότερον, μέ-
 μνησο ὅτι προῖκα οὐδὲρ γίνεται. ἐλ' ἐστὶ δυνάστην
 μὴ τὰ αὐτὰ ποιουῶτα, μὴ τ' αὐτὸν εἶναι ^{ἐν} τῷ ποτε.
 ἐλθ' ὅρ' πότμον θέλεις, ὁμοίως φιλεῖσθαι ἐφ' ὧρ
 πρότερον, ὅμοι' ὧρ τῷ πρότερον σεαυτῷ, ἢ
 κρείστωρ ὧρ μὴ τυγχάνειν τῷ ἴσῳ. εἰ γὰρ τοῦτο
 κρείστωρ, ἀπόνεισον αὐτόδεῖν ἰδίῳ τῷτο. μὴ δέ σε
 περιωπάζουσιν οἱ ἑτέροι διαλογισμοί. οὐδεὶς γὰρ
 ἐπαμφοτερίζων δυνάσκει προκόψαι. ἀλλ' εἰ τῷ-
 το πάντων προκέκρικας, ἢ πρὸς τοῦτω μόνῳ θέ-
 λεις εἶναι, εἰ τῷτο ἐκπονῆσαι, ἀφες ἅπαντα τὰ ἄλλα.
 ἢ ὅ μὴ, οὗτος ὁ ἐπαμφοτερισμὸς ἐκ ἑτέρου σοι ποιεῖ-
 σει. ὅτε προκόψῃς κατ' ἀξίαν, οὐτ' ἐκείνῳ τῷ
 ξῆ' ὧρ πρότερον ἐτύγχανες. πρότερον γὰρ ἢ λι-
 κρινῶς ἐπιμένους τῷ οὐδενὸς ἀξίῳ, ἡδὺς ἢς τοῖς
 σιωποῦσι. οὐ δυνάσκει δ' ἐν ἀμφοτέρῳ τῷ εἶδει
 διανεγκεῖν. ἀλλ' ἀνάγκη καθόσον ἀν τῷ ἑτέρου
 κοινῶν ἢς, ἀπολείπει δαί σε ἐν δυνάτῳ. ἐδυνάσκει
 μὴ πίνῃ μεθ' ὧρ ἐπινες, ὁμοίως ἡδὺς αὐτοῖς φαί-
 νεσθαι; ἐλοῦσιν πότμον μεθυῖν εἶναι θέλεις. ὅ
 ἡδὺς ἐκείνοις, ἢ νήφῳ ἀνδρῶν. οὐ δυνάσκει μὴ ἀ-
 δῶν

δωρ μεθ' ὧρ ἥδες, ὁμοίως φιλεῖαθ' ὑπ' αὐτῶν; ἐ-
 λούου' ἔνταῦθα πότῳρ δέλεις. ἢ γὰρ κρείσ-
 σον γὰρ αἰδήμονα εἶν' καὶ κόσμιον, τῷ ἢ πείρ τινα,
 ἥδ' ἄνθρωπος, ἄφες τὰ ἑτόρα, ἀπόγνωθι, ἀπο-
 σράφῃθι. μηδὲρ σοι ἔντοῖς. εἰ δ' ἢ μὴ ἀρέσει ταῦ-
 τα, ὅλος ἀπόκλινον ὡδὶ τὰναντία. γλου' εἰς τῇν
 κινάιδωρ, εἰς τῇν μοιχῶρ, καὶ ποίει τὰ ἐξῆς, καὶ
 τούτῃ ὧρ δέλεις. καὶ ἀναπνέων ὡδικραύλαζε
 τῷ ὀρχηστῇ. διάφορα δ' οὕτω πρὸς ὧρ οὐ μίγνυ-
 ται. ὃ δὴ ὡάσαι ἔντοῖς ὑποκρίνασθαι, ἔν-
 γαμέμοννα. δὴν θεροῦτης εἶν' δέλεις, κυρτόρ σε
 εἶν' δεῖ, φαλακρόρ. δὴν ἀγαμέμωνρ, μέγαρ καὶ
 καλὸρ, καὶ τοὺς ὑποτεταγμένους φιλοῦται.

Τίνα τίνων δὴν τινα ταλακτέον. γ'.

Κεῖνο πρὸ χειρὸρ ἔχε, ὅτ' ἄρ τιν' ἀπο
 Ε λείπῃ τῇν ἐκτός, τί δὴντ' αὐτοῦ περι-
 ποιῇ. καὶ ἢ πλείον' ἄξιον, μηδέ ποτ'
 εἶπῃς ὅτι ἐξημίωμαι. ὃδ' δὴντὶ κέρμας πρᾶξιρ
 καλὴ, ὃδ' δὴντὶ ψυχρολογίας καὶ οἶαρ δεῖ,
 οὐδ' δὴντὶ αἰχρολογίας αἰδῶ. τούτων μεμνημέ-
 νος πανταχῶ, διασώσεις γὰρ σκευὴ πρὸς ὧρ, οὐ
 ἔχειρ

ἔχειρ σε δεῖ. ἢ ὅ μὴ, σκόπει ὅτι ἀπόλλιωται οἱ χρό-
 νοι εἰκῇ. καὶ ὅσα νῦν * προσέχεις σεαυτῷ, μέλλεις * προσχε-
 ῖν ἔχειρ ἅπαντα ταῦτα καὶ ἀνασρέπει. ὀλίγων δὲ
 χρεῖα ὅσι πρὸς τὴν ἀπώλειαν τῶν πάντων καὶ
 ἀναστροφῇ, μικρὰς ἀποστροφῆς τῷ λόγῳ. ἴν' ὁ
 κυβερνήτης ἀνασρέφῃ τὸ πλοῖον, οὐ χρεῖα ἔχει
 τῇ αὐτῆς πρᾶσκειν, ὅσας εἰς τὸ σῶσαι. ἀλλὰ μι-
 κρὸν πρὸς τὸ ἄνεμον δὴν ἠδιστρέφῃ, ἀπώλετο. καὶ
 μὴ αὐτὸς ἐκὼρ, ὑποπαρενθυμηθῇ δ' ἀπώλετο.
 τοιοῦτον ἐστὶ π καὶ εὐθάδε. μικρὸν δὴν ἀπονυσ-
 ξης, ἀπῆλθε πάντα τὰ μέχρι νῦν σιμειλεγμένα.
 πρόσσεχε οὖν ταῖς φαντασίαις. ἐπαγρύπνει. οὐ
 γὰρ μικρὸν τὸ τηροῦμονον. ἀλλ' αἰδῶς καὶ πίστις καὶ
 βυσθήθεια, βεπίθεια, ἀλυπία, ἀφοβία, ἀταραξία,
 ἀπλῶς ἐλβδερία. πίνων μέλλεις ταῦτα πωλεῖν.
 βλέπε πόσου ἀξίωρ. ἀλλ' οὐ τβέξομαι τοιούτου τι-
 νὸς δντ' αὐτῶ. βλέπε καὶ τυγχάνων πάλιν ἐκεί-
 νου, τί δντ' αὐτῶ λαμβάνεις; ἐγὼ βέκοσμίαιρ,
 ἐκείνος δημῶρχίαιρ. ἐκείνος σεατηγίαιρ, ἐγὼ αἰδῶ.
 ἀλλ' οὐ κραυγάζω ὅπου ἀπρεπές. ἀλλ' ἐκ ἀνασῆ-
 σομαι ὅπου μὴ δεῖ. ἐλβ'δερος γὰρ ἔμι καὶ φίλος
 τῷ θεῷ, ἴν' ἐκὼρ πείθωμαι αὐτῷ. τῶν δ' ἄλλων

οὐδενὸς ἀντιποιεῖσθαι με δεῖ. οὐ σώματος, οὐ κτή-
σεως, οὐκ ἀρχῆς, ὅφ' ἴμης, ἀπλῶς οὐδενός. ὅδ' ἔρ
ἐκεῖν. βούλεται με ἀντιποιεῖσθαι αὐτῶν. εἰ ἔρ
ἦδελερ, ἀγαθὰ πεποιήκει αὐτὰ δὴ ἐμοί. νυνὶ δ' ὅ
πεποιήκει. διατ' το ὅδ' ἐρ διώμααι πρᾶβλυσαι τῶν
ἐντολῶν. τίρει δὲ ἀγαθὸν ὅ ἐαυτῷ ἐν παντί. τῶν
δ' ἄλλων τί κατὰ τὸ διδόμενον μέχρι τῷ βίλομη-
σειρ ἐν αὐτοῖς, τούτῳ μόνῳ ἀρκούμεν. εἰ ὅ μὴ,
δυσυχήσεις, ἀτυχίσεις, κωλυθήσῃ, ἐμποδιθή-
σῃ. οὐτοί εἰσιρ οἱ ἐκεῖθεν ἀπεσάλμειοι νόμοι. ταῦ
τά τὰ διατάγματα. τούτῳ ὅδ' ἐρηκτὰ δεῖ γενέ-
σθαι. τούτοις ὑποτεταγμένοι. οὐ τοῖς Μασουρίῃς
καὶ Κασίου.

Πρὸς σὺν πόδ' ὅ ἐν ἡσυχίᾳ διάγειρ
ἐσπουδακότας. δ'.

Εἰμνησο ὅπ' οὐ μόνον ἰδιθυμία ἀρχῆς
Μ πλούτου ταπεινὸς ποιεῖ, ὅ ἄλλοις ὑπο-
τεταγμένοις, ἀλλὰ ὅ ἡσυχίας, καὶ ἡσ-
λῆς, καὶ ἀποδημίας, καὶ φιλολογίας. ἀπλῶς ἔρ
οἶον ἐὰρ ἢ ὅ ἐκτὸς, ἢ τιμὴ αὐτῷ ὑποτάσσει ἄλλω.
τί οὐ διαφέρει συγκλήτου ἰδιθυμείρ, ἢ τῷ μὴ
εἶν

εἶν' συκληπκόρ. τί διαφέρει ἀρχὴν ἰδιθυμίας,
 ἢ ἀναρχίας. τί διαφέρει λέγειν ὅτι κακῶς μοι
 ὄσιν, οὐδὲρ ἔχω τί πράξω, ἀλλὰ τοῖς βιβλίοις
 προσδέδεμαι ὡς νεκρὸς, ἢ λέγειν κακῶς μοι ὄσιν,
 ἐκ βύχολῳ ἀναγνῶναι. ὡς ὅτ' ἀσπασμοὶ ἐ ἀρχὴ
 τῆς ἐκτὸς ὄσι καὶ ἀπροαιρέτων, οὕτω ἐ βιβλίου.
 ἢ πίνος ἐνεκα θέλεις ἀναγνῶναι, ἢ πέ μοι. ἢ μὲν ὅτ'
 ἐπ' αὐτῷ κατὰσρέφεις ἐπ' αὐτὸ τὸ ψυχαγωγηθῆ-
 ναι, ἢ μαθεῖν, τί ψυχρὸς εἶ ἐ ταλαίπωρος. ἢ δ'
 ἐφ' ὃ λέει ἀναφέρεις, τί τοῦτ' ἐστὶν ἄλλο, ἢ βύροια.
 εἰ δέ σοι ὅτ' ἀναγνώσκειν βύροια μὴ περιποιεῖ,
 τί ὄφελος αὐτῷ. ἀλλὰ περιποιεῖ φησι, ἐ διατῆτο
 ἀγανακτῶ ὡς ἀπολειπόμενος αὐτῷ. ἐ τίς αὐτῇ
 ἢ βύροια, λυὸ ὁ τυχὼν ἐμποδίσει διώσται, ἐ λέγω
 Καίσαρ, ἢ Καίσαρος φίλος, ἀλλὰ κόραξ, αὐλητὴς,
 πυρετὸς, ἀλλὰ φρισηύρια. ἢ δ' βύροια ὅδερ' ἔσως
 ἔχει, ὡς ὅτ' διωκεῖς καὶ ἀνεμπόδιτον. νυνὶ καλοῦ
 μοι πράξωρ τι. ἀπειμι νυνὶ προσέξωρ τοῖς μέ-
 ροις, ἀ λέει τηρεῖν. ὅτι αἰδημόνως, ὅτι ἀσφαλῶς,
 ὅτι δίχα ὀρέξεως καὶ ἐκκλίσεως τῷ πρὸς τὰ ἐκτὸς.
 καὶ λοιπὸν προσέχω τοῖς ἀνθρώποις, πῶς φασί.
 πῶς κινουῦται. καὶ τὸ ἐ κακοκῆως, οὐδ' ἵνα ἔχω

φέρει, ἢ καταγελάσῃ. ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν ἰδιόφρων,
 εἰ ταυτὰ καὶ γὰρ ἀμάρτανω. πῶς οὐκ παύσομαι. τό-
 τε καὶ ἐκὼς ἡμάρτανον. νῦν δ' οὐκέτι χεῖρις θεῶ
 δεῶ. ἄγε ταῦτα ποιήσας καὶ πρὸς τοῦτοις χιόμε-
 νος, χεῖρον ἔργον πεποίηκας, ἢ χιλοίς σίχαις ἀνα-
 γνῆς, ἢ γράφας ἄλλοις τοσούτοις; ὅταν γὰρ ἐοδῆς
 ἀχθῇ ὅτι μὴ ἀναγνώσκεις. οὐκ ἀρκῇ θεῶ, καθ' ἃ
 ἀνέγνωκας, ἐοδίειν. ὅταν λούῃ, ὅταν γυμνάζῃ.
 διατί οὐκ ἰδὼν πάντων οὐχ ὁμαλίζεις, ὅταν
 Καίσαρι προσῆς καὶ ὅταν θεῶ δέινι. ἢ τὸν ἀπαθῆ
 τηρεῖς, εἰ τ' ἀκχετάωληκτον, εἰ τ' κατσαλμύον, ἢ
 βλέπεις μᾶλλον τὰ γινόμενα, ἢ βλέπῃ, ἢ μὴ φθο-
 νεῖς τοῖς προτιμωμένοις, εἰ μὴ ἐκπλήσουσίν σε αἰ-
 ὔλαι. τί σοι λείπει. βιβλία. πῶς ἢ ἰδὼν τί. οὐχὶ
 γὰρ ἰδὼν τὸ βιοῦν πᾶσιν οὐκ ἐστὶν αὐτῇ; τὸ βι-
 οῦν δ' ὅς ἄλλωρ τίνωρ, ἢ τούτων συμπληροῦται.
 οἱ δὲν εἰ ὁ ἀθλητὴς κλαίῃ εἰς τὸ σάδιον ῥισίωρ, ὅτι
 μὴ ἔξω γυμνάζεται. τούτου ἔνεκα ἐγυμνάζου. ἰδὼν
 τὸ οἱ ἀλτῆρες, ἢ ἀφῇ, οἱ νεανίσκοι. καὶ νῦν ἐκεί-
 να ζητεῖς ὅτε τῷ ἔργου καιρὸς ὕβρις; οἷον ἰδὼν τοῦ
 συγκαταδεπικοῦ τόπου πρὶς αμύνωρ φαντασιῶρ,
 τῶν μὲν καταληπῶν, τῶν δ' ἀκαταληπῶν, μὴ
 ταύτας

ταύτας διακρίνειρ ἔχοιμερ . ἀλλ' ἀναγνώσκειρ
 τὰ πῶδε κατὰλήφως . τί οὐὲ τὸ αἶτιον . ὅτι οὐδέ-
 ποτε τούτου ἔνεκα ἀνέγνωμερ . οὐδέποτε τούτου
 ἔνεκα ἐγράφαμερ , ἵν' ἰδῇ τῇν ἔργωρ κατὰ φύσιν
 χρώμεθα ταῖς προσωπίδουσιν φαντασίαις . ἀλλ'
 αὐτ' κατὰλήγομερ μαθεῖρ τί λέγεται . καὶ ἄλλω
 διώκαθ' ἐξηγήσασθαι . τὸν συλλογισμόν ἀναλύ-
 σαι . ὅτ' ὑποδεικὸν ἐφοδῶσαι . διατῆτο ὅπου ἡ
 αὐτοῦ δὴ , ἐκεῖ ὁ ἐμποδισμός . θέλεις εἶδ' μὴ ἰδῇ
 σοὶ ἐξάπαντος . κωλύου τοίνυν . ἐμποδίζου . ἀπο-
 τύγχανε . εἰ δ' τὰ πῶδε ὁρμῆς τούτου ἔνεκα ἀναγ-
 νώσκοιμερ , οὐχ' ἵνα ἴδωμερ τί λέγεται πῶδε ὁρ-
 μῆς , ἀλλ' ἵνα εἴδωμερ τὰ πῶδε ὀρέξεως , ὅτε ἐκ-
 κλίσεως , ἵνα μὴ ποτ' ὀρεζόμενοι ἀποτυγχάνω-
 μερ , μήτ' ἐκκλίνοντες περιπίπτωμερ , τὰ πῶδε κα-
 θήκοντ' ὅτ' ἵνα μεμνημένοι τῇν χάσεωρ , μηδὲρ
 ἀλογίως μὴ δὲ πρὸ αὐτὰ ποιῶμερ , οὐκ ἀν' ἡγα-
 νακτοῦμερ πρὸς τὰ ἀναγνώσματα ἐμποδιζόμε-
 νοι . ἀλλὰ ὅτ' τὰ ἔργα ἀποδιδόναι τὰ κατὰ ἄλλα ,
 ἡρκοῦμεθα . ὅτ' ἡριθμοῦμερ δὲ οὐ ταῦτα , ἀ' μέχρι
 νῦν ἀριθμεῖρ ἐθίσμεθα . σήμερον ἀνέγνωρ σίχλις
 τοσούσδε . ἐγράφα τοσούσδε . ἀλλὰ σήμερον ὁρμῇ

ἐχρησάμην, ὡς πρᾶγμα γέλλεται ἅπῃ τῇ φιλοσοφίᾳ. ὁρᾷ οὖν ἐκ ἐχρησάμην· ἐκκλίσει πρὸς μόναν τὰ προαιρετικὰ. οὐ κατεπλάγη τὸν δεινὰ. οὐκ ἐδυσωπῆθην ἅπῃ τῷ δεινῷ. τὸ ἀνεκτικὸν ἐγὼ μνησκῶ, τὸ ἀφεκτικὸν, τὸ σιωδρητικόν. Ὁ οὐτὰς δὲν ἡνυχαιστὺν μερὶ τῷ θεῷ, ἐφ' οἷς δεινὸν ἡνυχαιστὺν. νῦν δ' ἡμεῖς ἐκ ἴσμεν ὅτι ὁ ἄλλος ἱρόπορ ὁμοιοι τοῖς πολλοῖς γινόμεθα. ἀλλ' ὁ φοβεῖται μὴ οὐκ ἄρξῃ· μὴ σιναρξῇς μηδαμῶς ἀνθρώπε. ἀλλ' ὡς κατὰ γλῶσσαν τὸ φοβουμένου μὴ ἄρξαι, οὕτω ὁ σιναρξῇ κατὰ γλῶσσαν. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἢ διψῶν πυρίασπονται, ἢ ὡς λυσσώδη ὑδροφόβου ἐῖναι. ἢ πᾶς ἐπὶ δυνήσῃ εἰπεῖν τὸ τῷ Σωκράτει, εἰ ταύτην φίλον τῷ θεῷ, ταύτην γινέσθω. δοκεῖς Σωκράτης εἰ ἐπεθύμει ἐν Λυκείῳ ἢ ἐν Ἀκαδημίᾳ σχολάζειν, καὶ διαλέγεσθαι καὶ ἡμέραν τοῖς νέοις, δεικνύων δὲν ἐστὶν τὸ δόξατο, ὁσάκις ἐστὶν τὸ δόξατο, οὐχὶ δ' ὠδύρεται δὲν, καὶ ἔστιν; τάλας ἐγώ. νῦν δ' ἐνθάδε ἀτυχῶ ἄθλιος, διωκόμενος ἐν Λυκείῳ ἡλιαζεσθαι. τῆτο γὰρ σου τὸ ἔργον ἡλιαζεσθαι, ἐχὼ δὲ τὸ δειροεῖν; τὸ ἀκώλυτον εἶναι, τὸ ἀπὸ πόδιστον; καὶ πῶς δὲν ἐπὶ τῷ Σωκράτει δὲ ταῦτα ὠδύρετο. πῶς δὲν ἐπὶ ἐν τῇ

φυλακῇ

φυλακῇ παῖνας ἔγραφεν. ἀπὸ τῶς οὐκ ἐκείνου
 μέμνησο, ὅτι παρ' ὃ ἐξω τ' προαίρεσεως τ' σαυτῆ
 πικρῆσαι, ἀπώλεσας τὴν προαίρεσιν. ἐξω δ' ὅστις
 οὐ μόνον ἀρχή, ἀλλὰ καὶ ἀναρχία. οὐ μόνον ἀχο-
 λία, ἀλλὰ καὶ χολή. νυνὶ οὐκ ἐμὲ ἐν τῷ θορύβῳ
 τούτῳ διεξάγει; τί λέγεις θορύβῳ. ἐν πολλοῖς
 ἀνθρώποις. καὶ τί χαλεπὸν. δοξορ ὀλύμπια εἶν.
 πανήγυριν αὐτὸν ἤγασα. καὶ κεῖ ἄλλοτε ἄλλοτε
 πράσσει. ἄλλος τῷ ἄλλῳ ἐνσείεται. ἐν τοῖς βα-
 λανείοις ὄχλος. καὶ τίς ἡμῶν ἐχαίρει τῇ πανηγύ-
 ρει ταύτῃ. καὶ ὁ δεινὸς αὐτῆς ἀπαλλάσσεται.
 μὴ γίνῃ δυσάρεστος, μὴ δὲ κακοτόμαχος πρὸς τὰ με-
 νόμονα. καὶ ὅς τε σαπρὸν, σφικτὸν γὰρ. καὶ μέλι σα-
 πρὸν, ἀναρέπει γὰρ μετὰ τὴν ἐξίρ. λάχανα καὶ δέ-
 λω. καὶ τὴν καὶ χολὴν καὶ δέλω. ἐρημία ἐστὶν. ὄχλος καὶ
 δέλω. θόρυβός ἐστιν. ἀλλ' ὅτι ἐν τῷ φέρῃ τὰ πρᾶ-
 γματα ὥς μόνον, ἢ μετ' ὀλίγων διεξαγαγεῖν,
 ἡσυχίαν αὐτὸ καλεῖ, καὶ χρῶν τῷ πράγματι εἰς ὃ
 δεῖ. λάλησεν αὐτῷ. γύμναζε τὰς φαντασίας. ἐξέρ-
 γασθε τὰς προλήψεις. ἀντὶ δ' εἰς ὄχλον ἐμπέσης
 ἀγὼν αὐτὸ λέγε, πανήγυριν, εὐορτή. σιμωορτάζειν
 περὶ τοῖς ἀνθρώποις. τί γὰρ ὅστις ἡδύορ δέμα

ὦ φίλε ἀνθρώπε, ἢ ἄνθρωποι πολλοί. ἴππορ ἀ-
 γέλας ἢ βοῶρ ἢ δέως ὀρώμερ. πολλοῖα πολλὰ ὅταρ
 ἴδωμερ, διαχεόμεθα. ἄνθρωποις πολλοὺς βλέ-
 πωρ τίς ἀνιᾶται; ἀλλὰ κατὰ κραυγὰς οὐσί μου.
 οὐκοῦν ἢ ἀκοή σου ἐμποδίζεται. τί οὖν πρὸς σέ.
 μή τι ἐδυνάμεις ἢ ταῖς φαντασίαις χρησική; καὶ
 τίς σε καλύσει ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει χρεῖσται κατὰ
 φύσιν. ὀρμῇ καὶ ἀφορμῇ. ποῖος θόρυβος πρὸς
 τῷ τοῖ κακός. σὺ μόνον μέμνησο τῷ καθολικῷ.
 τί ἐμόρ. τί οὐκ ἐμόρ. τί μοι δίδεται. τί θέλει με
 ποιεῖν ὁ θεὸς νῦν. τί ἐθέλει. πρὸ ὀλίγου χρόνου
 ἤθελέ σε χαλάσει. σαυτῷ λαλεῖν. γράφειν πρὸς
 τούτωρ. ἀναγινώσκειν. πρᾶσιν ἀνίστασθαι. ἔχεις εἰς
 τῷ τοῖ κακόν χρόνον. νῦν σοι λέγει ἐλθε ἡδὴ ἰδὲ
 τὸν ἀγῶνα. δεῖξον ἡμῖν τί ἔμαθες. πῶς ἤθλη-
 σας. μέχρι τίνος γυμνασθήσῃ μόνος. ἴδῃ καιρὸς
 γινώσκει σε πότερον τῷ ἀξιονίκαρ εἴ τις ἀθλητῶν,
 ἢ ἐκείνων, οἱ πῶν οἴκου μείλιον περιέρχονται νικάμε-
 νοι. τί οὖν ἀγανακτεῖς. οὐδεὶς ἀγῶν * διὰ θορύ-
 βου γίνεται. πολλοὺς δεῖ πρὸς γυμνασὰς εἶναι, πολ-
 λούς ἐστιν ἰδὲ κραυγάζοντας, πολλοὺς ἰδὲ σάτας,
 πολλοὺς δεατάς. ἀλλ' ἐγὼ ἡδέλορ ἐφ' ἡσυχίας
 διάγειν.

λίχα.

διαγερ. οἴμαζε τοίνυν καὶ σένε ὥσπερ ἄξιός εἰ.
 τίς γὰρ ἄλλη μείζων ταύτης ζημία ἔσθ' ἀπαλδύ-
 τω καὶ ἀπεθουῖτι τοῖς θείοις διατάγμασι, ἢ τὸ λυ-
 πείσθαι. τὸ πενθεῖν. τὸ φθονεῖν. ἀπλῶς τὸ ἀτυχεῖν
 καὶ δυστυχεῖν. τούτων οὐδέ λεις ἀπαλλάξαι σεαυ-
 τόν; Ἐπὶ πῶς ἀπαλλάξω. ὅτι πολλάκις ἤκουσας ὅτι
 ὄρεξις ἄραί σε δεῖ παντελῶς, τίμω ἐκκλίσιν ἰδί-
 μονα σέψαι τὰ προαιρετικά. ἀφείναι σε δεῖ πάν-
 τα. τὸ σῶμα. τίμω κτήσι. τίμω φήμι. τὰ βιβλία.
 θόρυβον. ἀρχάς. ἀναρχίαν. ὅπου γὰρ ἀνὴρ κλίνης,
 ἐδούλωσας. ὑπετάγης. κωλυτὸς ἐχθροῦ. ἀναγκη-
 σός. ὅλος * ἐπ' ἄλλοις. ἀλλὰ τὸ Κλεάνθους πρό- * ὑπ'.
 χειρον. ἀγοῦ δέ μ' ὥσπερ καὶ σύ γ' ἡ πεπρωμένη.
 θέλετ' ἥς Ῥώμην, εἰς Ῥώμην. εἰς Γύαρον, εἰς Γύα-
 ρον. εἰς Ἀθιῶας, εἰς Ἀθιῶας. εἰς φυλακὴν, εἰς φυ-
 λακίον. ἀνὴρ ἀπαξ εἶπης. πότε τίς εἰς Ἀθιῶας ἀ-
 πέλθῃ; ἀπώλου. ἀνάγκη σε ταύτῃ τίμω ὄρεξις
 ἀτελῇ μὲν οὐσαρ, ἀτυχῇ σε ποιεῖν. τελειωθείσαρ
 δὲ κενόν, ἐφ' οἷς οὐ δεῖ ἐπαρμόμενον. πάλιν ἀν-
 ἔμποδιθῆς, δυστυχῇ. περιπίπτοντα οἷς οὐδέ λεις.
 ἀφες οὐκ ἔκλυτα πάντα. καὶ αἱ Ἀθιῶαι, ἀλλὰ
 τὸ βουδαιμονεῖν καλλίον πολὺ. τὸ ἀπαθῆναι. τὸ
 ἀτάρα

ἀτάραχον. καὶ ἡδὲ μηδὲν κείαθαι τὰ σαπράγματα.
 θόρυβος ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀσπασμοί. ἀλλὰ τὸ δὲ-
 ροεῖν ἀντὶ πάντων τῶν δυσκόλων. εἰ οὐκ οὗτων
 καιρὸς ὄναι, διατί οὐκ αἶρει καὶ τῶν πλεονέκτων.
 πῶς ἀνάγκη ὥς ὅσον ξυλοκοπούμενον ἀχθοφο-
 ρεῖν. εἰ δὲ μὴ, ὅρα τί δεισέμεν σε δουλεύειν αἰετῶν διωα-
 μένῳ σοι διαπράττειν πλεονέκτων. τῶν πᾶν ἐμ-
 ποδίσαι διωαμένῳ. καὶ κείνον δεραπύειν, ὥς κα-
 κοδαίμονα. μία ὁδὸς ἡδὲ δέροισιν. τὸ τοῦ ὅρου
 καὶ μετ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ἔστω πρόχειρον, ἀπόστασις
 τῶν ἀπροαίρετων. καὶ μηδὲν ἰδίον ἡγεῖσθαι. καὶ πα-
 ραδοῦναι πάντα τῶν δαμονίῳ. τῇ τύχῃ. ἐκείνοις
 ἡδὲ ῥόποις αὐτῶν ποιήσασθαι, οὓς ὁ Ζεὺς πε-
 ποίηκεν. αὐτὸν δὲ πρὸς ἐνὶ εἰνὶ μόνῳ τῶν ἰδίων. τῶν
 ἀκωλύτων. ὅτι ἀναγινώσκειν ἡδὲ τὸ ἀναφέρειν
 τα πλεονέκτων, καὶ γράφειν, καὶ ἀκούειν. διαττο
 οὐκ ἀνάγκη εἰπεῖν φιλόπονον, ἀλλ' ἀκούσω τὸ
 μόνον, ὅτι ἀναγινώσκει ἡ γράφει. καὶ πρὸς ἡμῶν
 ὅλας τὰς νύκτας, ὅπως λέγω, ἀλλ' ἡ γὰρ πλεονέκτων
 φορέα. ὅθεν γὰρ οὐ λέγεις φιλόπονον τὸ διὰ παιδι-
 σκάριον ἀγρυπνουῦντα. οὐ τοίνυν οὐδ' ἐγώ. ἀλλ'
 ἔα μὴ ἐνεκα δόξης αὐτὸ ποιεῖν, λέγω φιλόδοξον.

ἀν

δὲ δ' ἐνεκα ἀργυρίου, φιλάργυρος, ἢ φιλόπονος.
 ἀρ δ' ὡδὶ τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν ἀναφέρει τὸ πόνον,
 ἢ ἐκείνο κατὰ φύσιν ἔχει. ὅτε διεξάγῃ, τότε λέγω
 μόνον φιλόπονον. μηδέποτε γὰρ ἀπὸ τῆς κοινῆς
 μήτ' ἐπαινεῖται μήτε φέρεται. ἀλλὰ ἀπὸ δογμα-
 τῶν. ταῦτα γὰρ ὅτι τὰ ἴδια ἐκείνου. τὰ καὶ τὰς
 πράξεις αἰσχροῦς ἢ καλῶς ποιῶντα. τούτων μεμνη-
 μένος, χαίρει τοῖς προῦσι, καὶ ἀγάπα ταῦτα ὡς και-
 ρὸς ὅστις. εἰ πινὰ ὁρᾷς ὡς ἑμαυτοὺς, ὅτε διεσκέψω ἀπ'
 αὐτῶν τὰ σοι εἰς τὰ ἔργα, βούφραίνου ἐπ' αὐτοῖς. ἢ
 τὸ κακόνδε καὶ λοιδόρορ ἀποτίθεαι, μεμείωχας.
 εἰ τὸ προπετὲς. εἰ τὸ αἰχρολόγορ. εἰ τὸ εἰκαῖορ. εἰ
 τὸ ὡδισεσυρμένον. εἰ ἢ κινῇ ἐφ' οἷς πρότερον. εἰ
 ἔχει ὁμοίως γ' ὡς πρότερον ἐορτῇ ἀγῆρ δύνασαι
 καθ' ἡμέραν. σήμερον ὅτι καλῶς ἀνεστράφης ἐν
 πῶδε πῶ ἔργω. αὐριορ ὅτι ἐν ἑτέρῳ. πόσω μείζων
 αἰτία θυσίας, ἢ ὑπατείας ἢ ὑπάρχια. ταῦτα ἐκ σοῦ
 αὐτὸ γίνεταί σοι, ὅτε ἀπὸ τῆς δεῦρ ἐκείνο μέμνησο
 πῶς ὁ διδύς ὅστις, καὶ τίσι, καὶ διὰ τίνα. τούτοις τοῖς δια-
 λογισμοῖς εὐφροσύμενος, διαφέρει πῶ ὡς βῆθαι μο-
 νήσας; πῶ ὡς ἀρέσας πῶ δεῶ; ἢ πανταχόθεν τὸ
 ἴσον ἀπέχουσι; οὐ πανταχόθεν ὁμοίως ὁρῶσι τὰ
 γινόμενα.

Πρὸς

Πρὸς τοῖς μαχίμοις ἑθιρώδεις. εἰ.

Καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὗτ' αὐτὸς μάχεται
 Ο τινι, ὅτ' ἄλλοι ἔα κατὰ διωάμιρ. πρῶ-
 δειγμα δὲ καὶ τούτου καθάπερ καὶ τῶν
 ἄλλων ἔκκειται ἡμῖν ὁ βίος ὁ Σωκράτους. ὃς ὁ μὲν
 νορ αὐτὸς πανταχῶν ἐξέφυγε μάχῃ, ἀλλ' οὐδ'
 ἄλλοις μάχεσθαι εἶα. ὅρα πρῶτον ἐκονοφῶντι ἐν τῷ
 συμποσίῳ, πόσας μάχας λέλυκε. πῶς πάλιν ἠνέ-
 χετο Θρασυμάχου. πῶς Πάλλε. πῶς Καλλικλέους.
 πῶς τὸ γυναικὸς ἠνείχετο. πῶς τῶν υἱῶν, ἐξελεγχό-
 μενος ὑπ' αὐτῶν. σοφιστὸς. λίαν γὰρ ἀσφαλῶς
 ἐμένοντο, ὅτι ὁδὸς ἄλλοις ἢ ἡγεμονικῶς κυριβύβ.
 ὁδὸς οὐκ ἄλλο ἢ ἡδελερ, ἢ τὸ ἴδιον. τί δ' ἐστὶ τῷτο.
 οὐχ ἵνα κινῇ ὅτις τι κατὰ φύσιν (τῷτο γὰρ ἀλλό-
 τειον) ἀλλ' ὅπως ἐκείνων τὰ ἴδια ποιῶντων ὡς
 αὐτοῖς δοκεῖ, αὐτὸς μηδὲν ἡττορ κατὰ φύσιν ἔξει.
 καὶ ἐξάξει μόνον τὰ αὐτῶν ποιῶν πρὸς τὸ κακείνοισ
 ἔχειν κατὰ φύσιν. τῷτο γὰρ ὅστις ὁ αἰὲς πόρεται
 τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν. σερατηγῆσαι; ἀλλ' ὁ δὲ δι-
 δῶται, ἡδὲ ταύτης τῆς ὕλης τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν
 τηρῆσαι. γῆμαι; οὐ. ἀλλ' ὁ δὲ διδῶται γάμος, ἐν
 ταύτῃ

ταῦτα τῇ ὕλη κατὰ φύσιν ἔχοντα αὐτὸν τηρεῖ-
 σαι. ἀνὲρ δὲ δέλη τὸν υἱὸν μὴ ἀμάρτανειν, ἢ τὴν γυ-
 ναῖκα, δέλει τὰ ἀλλότρια μὴ εἶναι ἀλλότρια. καὶ
 ὃ παιδὸς εἶναι τουτέστι μανθάνειν τὰ ἴδια ἔτι τὰ
 ἀλλότρια. ποῦ οὖν ἐπὶ μάχης τόπος ἔστι οὕτως ἔ-
 χοντι. μὴ γὰρ θαυμάζει τί τῇ γινομένῳ; μὴ γὰρ
 καινὸν αὐτῷ φαίνεται; μὴ γὰρ ὁ χεῖρονα καὶ χαλε-
 πώτερα προσδέχεται τὰ πρὸς τὴν φαύλωρ, ἢ ἀπο-
 βαίνει αὐτῷ; μὴ γὰρ ὁ κέρδος λογίζεται πᾶρ ὅ, τι
 ἀπολίπῃσι τὸ ἔχοντος; ἐλοιδορήσῃ σε ὁ δεινός,
 πολλὴ χάρις αὐτῷ ὅτι μὴ ἐπληξέω. ἀλλὰ καὶ ἐπλη-
 ξε, πολλὴ χάρις ὅτι μὴ ἐρώσῃ. ἀλλὰ ἔρωσε,
 πολλὴ χάρις ὅτι μὴ ἀπέκτεινε. πότε γὰρ ἐμαθεὶς ἢ
 πρὸς τίνι, ὅτι ἡμερὸν ὅστις ζῶωρ, ὅτι φιλάλληλον,
 ὅτι μεγάλη βλάβη τῷ ἀδικουῦτι, αὐτὴ ἡ ἀδικία.
 ταῦτα οὖν μὴ μεμαθηκὸς μὴ δὲ πεπεισμένος, διατὶ
 μὴ ἀκολουθήσῃ ἔστι φαινομένῳ συμφέροντι. βέ-
 βληκερ ὁ γείτωρ λίθοις, μή τι ἔρ σὺν ἡμάρτηκα;
 ἀλλὰ τὰ ἐν οἴκῳ κατεάγῃ. σὺ οὖν σκυδάρειος εἶ; ὃ.
 ἀλλὰ προκαίσεις. τί οὖν σοὶ δίδεται πρὸς τῆτο.
 ὡς μὲν λύνω, ἀντιδίδκναι, ἔτι ἄλλοις πλείονας
 λίθοις βάλλει. ἀνθρώπων δ' ἀνὲρ ζητῆς, ἡδίσκε-
 ψαί σου

ψαί σου τὸ ταμιεῖον. ἴδε τίνας διωάμεις ἔχωρ ἐ-
 λήλυθας. μή τι τῷ θηριώδῃ; μή τι τῷ μυκητικῷ
 τικλῷ; ἵππος ἔρ ποτ' ἄθλιός ὄσιρ. ὅταρ τῇν φυ-
 σικῶρ διωάμεωρ σέρηται. ἔχ ὅταρ μὴ διώηται
 κοκκῷζῃρ, ἀλλ' ὅταρ μὴ ῥέχειρ. ὃ ὃ κύωρ, ἔχ ὅταρ
 πέτεται μὴ διώηται, ἀλλ' ὅταρ μὴ ἰχνόειρ. μή
 ποτ' ἔρ οὕτω ἔ ἀνθρώπος δυσυχής ὄσιρ, ἔχ ὃ μὴ
 διωάμενος λέοντας πνίγειρ, ἢ ἀνδριάντας περι-
 λαμβάνειρ. ἔ ᾧ πρὸς τῷ διωάμεις πινὰς ἔχωρ
 ἐλήλυθε πρὸς τὴ φύσεως. ἀλλ' ὃ ἀπολωλενὸς τὸ
 βῆνωμον, τὸ πισόν. τῷσι σινελθόντας θρίνωειρ,
 εἰς ὅσα κακὰ ἐλήλυθερ. οὐχὶ μὰ δία τὴ φύτα,
 ἢ τὸρ ἀποθανόντα. ἀλλ' ὃ ζῶντι συμβεβήκει ἀπο-
 λέσαι τὰ ἴδια. οὐ τὰ πατρῷα. τὸ ἀγρίδιον. ἔ τὸ
 οἰκίδιον. καὶ τὸ πανδοκεῖον. ἔ τὰ δουλάρια. τὸν
 τωρ ᾧ ἔδερ ἴδιον τῷ ἀνθρώπῳ ἔσιρ. ἀλλὰ πάν-
 τα ἀλλότρια, δοῦλα. ὑπέρθυα. ἄλλοτε ἄλλοις
 διδόμενα ἑσπὸς τῇ κυρίῳ. ἀλλὰ τὰ ἀνθρωπικά.
 τοὺς χαρακτῆρας ἅρ ἔχωρ ἐν τῇ διανοίᾳ ἐλήλυ-
 θερ, οἷσις καὶ ὑδὶ τῇ νομισμάτωρ ζητουῦτες, ἅρ
 μὴν δῖρωμερ, δοκιμάζομερ. ἅρ ὃ μὴ δῖρωμερ ρί-
 πτοῦμερ. τίνα ἔχει τὸ χαρακτῆρα τῷ τὸ τεράσκα-
 ρον.

ρορ. Τραϊανού. Φέρε Νέρωνος ; ρίψον ἔξω, ἀδούκι-
 μόν ὄσι, σαπρόν. οὕτω καὶ ἐνθάδε. τίνα ἔχει χα-
 ρακτῆρα τὰ δόγματα αὐτῷ. ἡμερορ. κοινωνικόν.
 ἀνεκτικόν. φιλάλληλον. Φέρε. πᾶς δέχομαι. ποῖω
 πολίτῳ τῷτορ. πᾶς δέχομαι γείτονα. σύμπῳσιν.
 ὄρα μόνον μὴ νερόνιανόν ἔχει χαρακτῆρα. μήτι
 ὀργίλος ἐστὶ. μήτι * μιλώτε. μήτι μεμψιμοῖρος. ἄρ * μνηίτη
 αὐτῷ φανῇ, πατάσῃ τὰς κεφαλὰς τῇν ἅπαν-
 τῶντων. τί οὐὼ ἔλεγχες ὅτι ἄνθρωπός ὄσι. μὴ γὰρ ἐκ
 ψιλῆς μορφῆς κρίνεται τῇν ὄντων ἕκαστον ; ἐπεὶ
 οὕτω λέγε καὶ τὸ κήρινον, μήλον εἶν. καὶ ὁ δὲ μιλῶ
 ἔχει αὐτὸ δὲ καὶ γλῶσσαν. οὐκ ἀρκεῖ δὲ ἡ ἐκτὸς πε-
 ριγραφὴ. οὐκοῦν οὐδὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἡ εἰς
 ἑαρκεῖ καὶ οἱ ὀφθαλμοί. ἀλλ' ἄρ τὰ δόγματα
 ἔχῃ ἀνθρωπικά. οὗτος οὐκ ἀκούει λόγου. οὐ πᾶς κο-
 λουθεῖ ἐλεγχόμενος. ὄνος ἐστὶ. τούτου τὸ αἰδῆμον
 ἀπονενέκρωται. ἀχρηστός ὄσι. πάντα μάλλον, ἢ ἄν-
 θρωπος. ὅτος ζητεῖ, τίνα ἀπαντήσας λακτίσῃ ἢ
 δάκῃ. ὥστε οὐδὲ πρόβατον ἢ ὄνος, ἀλλὰ τίποτε ἄ-
 γριον θηρίον. τί οὐὼ θέλεις με κατὰφρονεῖσθαι ;
 ἔσῳ πίνωρ. ἔσῳ δούτωρ ; Ἐ πῶς κατὰφρονήσου
 σιν οἱ δούτες τ' ὡράς. τ' αἰδῆμονος. ἀλλ' ἔσῳ τῇν
 ἄγνο

ἀγνοοῦντες; τί σοι μέλει. οὐ πινί γὰρ ἄλλω τεχ-
 νίτῃ τῇ ἀτέχνῳ. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἠδιφνή-
 σονταί μοι. τί λέγεις ὅ ἐμοί. διωάται τις τινὼ
 προαίρεσις τινὼ σὴν βλάβει, ἢ κωλύσαι ταῖς πε-
 ριπιπτόσαις φαντασίαις χρῆσθαι ὥς πέφυκε; οὐ-
 δαμῶς. τί οὖν ἐπιτάσσει καὶ φοβόρῳ σου τὸν
 θέλεις ἠδιδεικνύνειν. οὐχὶ ὃ πρὸ λθὼν εἰς μέσον
 κηρύσσεις, ὅτι ἐρήνῳ ἄγεις πρὸς πάντας ἀνθρώ-
 πους ὅ,τι δὴ ἐκείνοι ποιῶσι. καὶ μάλιστα ἐκείνων κα-
 ταγελαῖς, ὅσοι σε βλέπειν δοκοῦσι. ἀνδράποδα
 ταῦτα ἐκ οἴδερ, οὐδὲ τίς εἰμι, ἔδὲ ποῦ μου ὅ ἄρα
 θὼρ εἴ ὅ κακός. ὅτι οὐ πρόσοδος αὐτοῖς πρὸς τὰ
 ἐμά. ἔγωγε καὶ ἐχυρὰ πόλιν οἰκοῦντες καταγελαῶσι
 τῇ πολιορκουμένῳ. νυνὶ οὗτοι τί πρᾶγμα ἔχου-
 σιν ἠδὲ τῷ μηδενί. ἀσφαλές ἔστιν ἡμῶν ὅ τείχος.
 βοφὰς ἔχομεν ἠδὲ πάμπολιν χρόνον. τινὼ ἄλλῳ
 ἀπάσαις πρᾶσκειν. ταῦτά ἔστι τὰ πόλιν ἐχυρὰ
 εἴ ἀνάλωθαι ποιοῦντα. ἀνθρώπου ὃ ψυχὴν ἔδερ
 ἄλλο, ἢ δόγματα. ποῖον γὰρ τείχος ἔστος ἰχυρόν, ἢ
 ποῖον σῶμα ἔστω ἀδαμάντινον, ἢ ποία κτῆσις ἀ-
 ναφαίρετος, ἢ ποῖον ἀξίωμα ἔστω ἀνεπιβύβλυτον.
 πάντα πανταχῶ θνητά. βλάτωτα. οἷς ποῖ ὅπως
 σπουῶ

σοῦ ὡροσέχοντα, πᾶσα δυνάμη ταράσσει. κα
 κελπισεῖρ. φοβεῖται. πενθεῖρ. ἀτελεῖς ἔχει τὰς
 ὀρέξεις. περιπίπτικας ἔχει τὰς ἐκκλίσεις. εἴτα
 οὐδέλομερ τῶ μόνῳ ἀσφάλειαρ δεδομένη ἡ-
 μῖν ἐχυρὰρ ποιεῖρ; ὅδ' ἀποσάντες τῇ θνητῶρ κῆ
 δοῦλῶρ τὰ ἀθάνατα καὶ φύσει ἐλδύδερα ἐκπο-
 νεῖρ; ὅδ' ἐμνημέθα ὅτι ὅτε βλάπτει ἄλλος ἄλ-
 λῳ, ὅτε ὠφελεῖ, ἀλλὰ τὸ πρὸ ἐκείνου τούτῳ δό-
 γμα; τὸ ἐστὶ τὸ βλάπτει. τὸ ἐστὶ τὸ ἀνατρέ-
 πορ. τὸ μάχη. τὸ σάσις. τὸ πόλεμος. Ἐτεο-
 κλέα καὶ Πολυμένη τὸ πεποικηκός ἐκ ἄλλο, ἢ τ-
 το τὸ δόγμα τὸ ἐπὶ τυραννίδος. τὸ δόγμα τὸ ἐπὶ φυ-
 γῆς. ὅτι τὸ μὴ ἔχον τῇ κακῶρ, τὸ ἢ μέγιστον τῇ
 ἀγαθῶρ. φύσις δ' αὐτῇ παντός, τὸ δῶκειρ τὸ ἀγα-
 θόν, φύγειρ τὸ κακόν. τὸ ἀφαιρούμενον πατέρας,
 κῆ περιβάλλοντα τὸ εἰαντίῳ, τὸ ἡγεῖαζ πο-
 λέμιον. ἡδύβλῳρ. καὶ ἀδελφός ἢ καὶ υἱός, καὶ
 πατήρ. τὸ γὰρ ἀγαθοῦ συγγενέσθῳρ ὅδ' ἐρ. λοιπὸν
 εἰ ταῦτα ἀγαθὰ κῆ κακὰ, οὔτε πατήρ υἱοῖς φίλος,
 οὔτ' ἀδελφός ἀδελφῷ. πάντα ἢ πανταχοῦ * με- * μεσά.
 τὰ πολέμιον. ἡδύβλῳρ. συκοφαντῶρ. ἢ δ' οἷα
 λέει προαίρεσις, τὸ μόνον ἀγαθόν ὅστι, καὶ οἷα μὴ

δει, ἥτο μόνον κακόν. ποῦ ἐπὶ μάχῃ. ποῦ λοιδο-
 ρία. ἢ πίνωρ. ἢ τῇ ἑδερὶ πρὸς ἡμᾶς; πρὸς τί-
 νας. πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας. πρὸς τοὺς δυσυχειῶ-
 ντας. πρὸς τοὺς ἡπατημένους ἢ τῇ μεγίστῃ. τού-
 τῳ Σωκράτης μεμνημένος, πλὴν οἰκίαν πλὴν αὐτῆς
 ὠκει, γυναικὸς ἀνεχόμενος βαρυτάτης, υἱοῦ ἀγα-
 μωνος. φραχθεὶς γὰρ πρὸς τί ἴω. ἢ ὕδαρ καταχέ-
 τῃς κεφαλῆς ὅσον καὶ δέλει. ἢ κατὰ πατήσῃ τῇ
 πωλακουῶντα. καὶ τί πρὸς ἐμέ. ἀνὴρ ὑπολάβω ὅτι
 ταῦτα οὐκ ἔστι πρὸς ἐμέ, ἥτο δὲ ἐμὸν ἔργον ἐστὶ. καὶ
 ἔτε τύραννος καλὺς με θέλοντα. ἔτε δισπότης.
 οὔτε οἱ πολλοὶ τ' ἕνα. οὔθ' ὁ ἰσχυρότερος τ' ἀδε-
 νέσθωρ. τῇτο γὰρ ἀκάλυτον δίδεται ἑαυτὸ τῇ δεῖ-
 ἐκείνῳ. ταῦτα τὰ δόγματα ἐν οἰκίᾳ φιλικῇ ποιεῖ.
 ἐν πόλει ὁμόνοια. ἐν ἔθνεσιν εἰρήνη. πρὸς θεὸν
 εὐχάριστος. πανταχῇ δαρρῶντα, ὡς πᾶσι τῇ
 ἀλλοτρίᾳ, ὡς πᾶσι οὐδενὸς ἀξίον. ἀλλ' ἡμεῖς γρά-
 ψαι μὲν ἐδὲ ἀναγνῶναι ταῦτα, ἐδὲ ἀναγνώσκου-
 να ἐπαινέσαι ἱκανοί, περὶ δὲ οὐκ ἐγγύς. τοι-
 γαρ οὐ πᾶσι τῇ Λακεδαιμονίᾳ λεγόμενον,
 οἴκοι λέοντες, ἐν ἐφέσῳ δὲ ἀλάπικες, καὶ ἐφ' ἡμῶν
 ἀρμόσει. ἐν γολῇ λέοντες, ἐξῶ δὲ ἀλάπικες.

Πρὸς

Πρὸς τοὺς ἰδιὶ θεὸν ἐλεεῖσθαι ὁμιλω-
μένοις. 5.

Νιῶμαί φησιν ἐλεέμενος· πότῳ οὐ
 Α σὺν ἔργον ὅτι γὰρ ἐλεεῖσθαι σε, ἢ τῷ ἐ-
 λεοῦντῳ. τί δ' ἰδιὶ σοὶ ὅτι γὰρ παῦσαι
 αὐτό; ἐπ' ἐμοί. ἀν' δεικνύω αὐτοῖς μὴ ἄξιον ἐλεῖν
 ὄντα ἐμαυτὸν. πότῳ δ' ἤδη σοὶ ὑπάρχει τῆτο
 γὰρ μὴ εἶναι ἐλεῖν ἄξιον, ἢ ἔχ' ὑπάρχει. δοκῶ ἔγωγε
 ὅτι ὑπάρχει. ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ οὐκ ἰδιὶ τέτοις ἐλεῖ-
 σιν, ἐφ' οἷς εἶπερ ἄρα ἡμῶν ἄξιον, ἰδιὶ τοῖς ἀμάρταν
 μένοις. ἀλλ' ἰδιὶ πενία, ἔ ἀναρχία, ἔ νόσοις, ἔ
 θανάτοις, καὶ ἄλλοις βιούτοις. πότῳ οὐκ πέθειν
 πῦρεσκέλευσαι εἰς πολλοὺς, ὡς ἄρα ἔδερ ἡνῶν
 κακὸν ὅτι, ἀλλ' οἷον τε ἔ πένητι ἔ ἀρχῶντι καὶ
 ἀπίμῳ βύδουμονεῖν. ἢ σὺ τὸν ἰδιὶ δεικνύειν αὐτοῖς
 πᾶσι βούτα ἔ ἀρχοντα. ἡνῶν γὰρ τὰ μὲν δαύτε-
 ρα ἀλαξόνοιο καὶ ψυχῆ καὶ ἔδενος ἀξίον. καὶ ἡ προσ-
 ποίησις ὅρα δ' οἷον ἀν' γένειο. δουλάρια σε χρή-
 σασθαι δεήσει, καὶ ἀργυρώματα ὀλίγα κεκτησθαι, καὶ
 ταῦτα ἐν φανερώ δεικνύειν ἢ οἷον τε ταῦτα πολ-
 λάκις, ἔ λανθάνειν πειράσθαι ὅτι ταῦτα ὅτι. καὶ

ἱματίδια σιλπνὰ, ἔτιώ ἄλλω πομπήρ. ἔ τὸρ
 πρῶμονορ ἡδὲ φαίνειρ ἄσπὸ τῆν ὑποφανῶρ τού
 τωρ. κὺ λειπνεῖρ περᾶσαι πρ' αὐ τοῖς, ἢ δοκεῖρ γε
 ὅτι λειπνεῖς. ἔ π' ἔ σῶμα ἔ πινὰ κακοτεχνέρ,
 ὡς δὲ μορφότῃρορ φαίνεσθαι καὶ χεῖνα ὀτῃρορ τῶ
 ὄντος. ταῦτά σε δεῖ μηχανᾶσθαι, ἢ πῶ δὲ τῶρ
 ὁδορ ἀπέναι θέλεις, ὥς μὴ ἐλεεῖσθαι. ἢ πρῶτα ἔ
 κὺ ἀνιόντος κὺ μακρὰ, ὃ ὃ ζῶς ἔκ ἐδωκῆθαι ποιῆ-
 σαι, τῶτο αὐτὸ ἡδὲ χερεῖρ πάντας ἀνδράποισ
 πεῖσαι. τίνα ὅτι ἀγαθὰ ἔ κακὰ, μὴ γὰρ δέδωκαί σοι
 τῶτο. ἐκείνο μόνον σοι δέδοται, σοι τὸρ πεῖσαι. ἔ
 οὐπω πέπεικας. εἰτά μοι νῦν ἡδὲ χερεῖς πέθειρ
 τοὺς ἄλλοις. ἔ τίς σοι τοσούτω χρόνῳ σιώεσθαι, ὡς
 οὐ σαυτῶ. τίς ἔ οὐτω πιθανός ἐσί σοι πρὸς ἔ πε-
 σαι, ὡς οὐ σαυτῶ. τίς δὲ δύνουσθρορ κὺ οἰκείτῃρορ
 ἔχωρ, ἢ οὐ σαυτῶ. πῶς οὐ ἔπω πέπεικας σιωτὸρ
 μαθεῖρ νῦν ἔχῃ ἄνω καίτω. πυντέσι πρὸς ὃ ἐσθ' ἔδω-
 κας ἔ μανθάνειρ, ὥς ἔ λυπος εἶν. ἔ ἀτάραχος.
 κὺ ἀταπείνωτος. καὶ ἐλβόθρορ. πρὸς ταῦτα οὐ
 ἔκ ἀκήκοας ὅτι μία ὅτι ἢ ὁδορ ἢ φέρουσα, ἀφεί-
 ναι τὰ ἀπροαίρετα, ἔ ἐκσῆναι αὐ τῶρ, ἔ ὁμολο-
 γῆσαι αὐτὰ ἀλλότρια; ἔ οὐ ἄλλορ τι ὑπολα-
 βεῖρ

βεῖρ πρὸς σοῦ, ποίου εἶδους ἐστὶ. τῷ ἀπροαγρέτου.
 οὐκοῦν οὐδὲρ πρὸς σέ. ἔδερ. ἐπὶ οὐδ' ἀκνόμενθ
 ἰδιῷ τούτῳ, καὶ ταρρασόμενος οἷοι πεπεῖσθαι πρὸς
 ἀγαθῶν ἔκκαθ' ; ἔδελαις οὐδ' ἀφείς τοὺς ἄλ-
 λους, αὐτὸς σαυτῷ γενέσθαι καὶ μαθητὴς ἔδιδά-
 σκαλος ; ὅφονται οἱ ἄλλοι ἢ λυσιτελεῖ αὐτοῖς, πα-
 ρὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεξάγειν. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς ὅστις
 ἐγγίωρ ἐμοῦ. τί ἔρ τῷ τοῦ ἐστὶ. ὅτι εἶδ' μὲν λόγους
 ἀκήκοα εἶδ' τῷ φιλοσόφῳ, καὶ συγκατατίθεμαι
 αὐτοῖς. ἔργῳ δ' ἔδερ γέγονα κουφότῳ. μή τι
 οὕτως ἀφύνης ἔμει ; ἔμει πρὸς τὰ ἄλλα ὅσα ἡβῶ
 λήθην, ἔδ' ἀφύνης ὀρέθην. ἀλλὰ ἔγραμμά-
 τα ταχέως ἔμαθον, ἔπαλαίειν, καὶ γωμαρεῖν, καὶ
 συλλογισμοὺς ἀναλύειν. μή τι ἔρ οὐ πέπεικέ με
 ὁ λόγος ; καὶ μὲν οὐκ ἄλλα τινα οὕτως ἔδ' ἀρχῆς
 ἐδοκίμασα, ἢ εἰλόμην. καὶ νυνὶ πρὸς τούτῳ ἀναγι-
 νώσκω. ταῦτα ἀκούω. ταῦτα γράφω. ἄλλοι οὐχ
 διήκην μερ μέχρι νυνὶ ἰσχυρότερον τούτου λόγου.
 τί ἔρ ὃ λείπεται μοι ἐστὶ. μὴ ἔκ δ' ἐκρήται τὰ εἰσ-
 τία δόγματα. μὴ αὐτὰ αἰ ὑπολήψεις ἀγύμνα-
 σοί εἰσιν, οὐδ' ἔθισμένοι ἀπαντ' ἔρ ἰδιῷ τὰ ἔργα.
 ἀλλ' ὥς ὁπλάρια ἰδικείμενα κατῴωται. ἔδ' οὐδ'

περιαρμόσαι μοι δυνάται. καί τοι ἔτ' ἰδί τ' πα
 λαίειρ, ἔτ' ἰδί τ' γράφειρ, ἢ δ' ἀναγνώσκειρ, ἀρ-
 κοῦμαι τῷ μαθεῖρ. ἀλλ' ἄνω καὶ τῷ στέφω εἴς το
 τεινομένους. καὶ ἄλλοις πλέκω. Ἐ μεταπίπτοντας
 ὠσαύτως. τὰ δ' ἀναγκαῖα θεαρήματα, ἀφ' ὧρ
 ὅστιρ ὁρμώμενον ἀλυπορ χενέαθς, ἀφοβορ, ἀπαθῆ,
 ἀκάλυτον, ἐλδίδερον, ταῦτα δ' ὅ γυμνάζω, ὅ δὲ
 μελετῶ κατὰ ταῦτα τῷ προσήκουσαρ μελέτῳ.
 εἴτά μοι μέλει τί οἱ ἄλλοι πρὸς ἐμοῦ ἐροῦσιρ. εἰ
 φανοῦμαι αὐτοῖς ἀξιόλογος. ἢ φανοῦμαι δούδαί-
 μωρ. ταλαίπωρε ὅ δέ λεις βλέπειρ τί σὺ λέγεις
 ἢ σκυτῶ. τίς φαίνει σκυτῶ. τίς ἐν τῷ ὑπολαμ-
 βάνειρ, τίς ἐν τῷ ὀρέγασθς, τίς ἐν τῷ ἐκκλίνειρ,
 τίς ἐν ὁρμῇ, πῶσθι, ἰδιβολῇ, τοῖς ἄλλοις τοῖς
 ἀνθρωπικοῖς ἐργαῖς. ἀλλὰ μέλει σοι εἰ σε ἐλεῶσιρ
 οἱ ἄλλοι; ναί. ἀλλὰ παρὰ τῷ ἀξίῳ ἐλεοῦμαι.
 οὐκοῦν ἰδί τούτῳ ὀλιωῶ; ὁ δέ γε ὀλιωώμεθ
 ἐλεεινός ὅστι; ναί. πῶς οὐν ἐπὶ πρ' ἀξίῳ ἐλεῖ. αὐ-
 τοῖς γὰρ οἷς πρὸς τὸν ἐλεορ πάχεις, κατασιθιά-
 ζεις σεαυτὸν ἀξίον τοῦ ἐλεεῖσθαι. τί οὐν λέγει
 Ἀντιόχης, οὐδέ ποτ' ἤκουσας; βασιλικὸν ὦ Κύ-
 ρε, πρᾶττειρ μὲν αἶ, κακῶς δ' ἀκούειρ. τῷ κεφα
 λῷ

λιὼν ἔχω, καὶ πάντες οἴονται ὅτι κεφαλὰ κλη-
 γῶ. τί μοι μέλει. ἀπύρεκτός εἰμι, καὶ ὡς πυρεσ-
 σοντί μοι σιωάχθονται. τάλως ἐκ τούτου χρό-
 νου οὐ δέλιπες πυρεσῶν. λέγω καὶ ἐγὼ σκυθρω-
 πάσας, ὅτι καί. ταῖς ἀληθείαις πολὺς ἦδη χρόνος
 ὅς οὔ μοι κακῶς ὄσκει. τί οὐὲν γένηται. ὡς δὲ ὁ θεὸς
 θέλη, καὶ ἅμα ὑποκαταγελῶ τῶν οἰκτειρόντων
 με. τί οὐὲν καλύψει καὶ ἐνταῦθα ὁμοίως. πένης εἰ-
 μὶ. ἀλλὰ ὀρθὸν δόγμα ἔχω πρὸς πενίας. τί οὐὲν μοι
 μέλει, εἰ με ἰδὲ τῇ πενίᾳ ἐλεούσιν. οὐκ ἄρχω. ἄλ-
 λοι δ' ἄρχουσιν. ἀλλ' ὁ δεῖ ὑπελκεῖναι, ὑπείλη-
 φα πρὸς τὸ ἄρχεῖν. ὃ μὴ ἄρχεῖν. ὄψονται οἱ ἐλεον-
 τές με. ἐγὼ δ' οὔτε πενῶ, οὔτε διψῶ, οὔτε ῥιγῶ.
 ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐτοὶ πενῶσιν ἢ διψῶσιν, οἴονται κα-
 μέ. τί οὐὲν αὐτοῖς ποιήσω. περιδρῶμεν. ὃ κη-
 ρύσσω καὶ λέγω. μὴ πλανᾷτε ἀνδρες. ἐμοὶ κα-
 λῶς ὄσκει. οὔτε πενίας ἰδὲ στέφομαι, οὔτε ἀναρ-
 χίας, οὔτε ἀπλῶς ἀλλοι οὐδενός, ἢ δογματῶν
 ὀρθῶν. ταῦτα ἔχω ἀκώλυτα. οὐδενός πεφρόντικα
 ἐπὶ. ὃ τίς αὐτῇ φλυαρία. πῶς ἐπὶ ὀρθὰ δόγμα-
 τα ἔχω, μὴ ἀρκούμεν. ὃ τὸ εἶναι ὅς εἰμι. ἀλλ'
 ἐπισημῶς ἐπὶ τῷ δοκεῖν. ἀλλὰ μοι πλεονέω

τρέχονται, καὶ τροπικηθῆσονται. τί οὐκ ὀλογώτε-
 ρον, ἢ εἶς περί τι ἑσπουδακότας ἐν ἐκείνῳ πολέῳ
 ἔχει, ἐν ᾧ ἑσπουδαίκασι. πῶς ἀρχαὶς ἑσπουδαίκα-
 σι; οὐ πῶς δόγματα. καὶ πῶς πολῦτον; οὐ πῶς
 τῶν χρησίων τῶν φαντασιῶν. ὅρα εἰ ἐν τούτῳ σου
 πολέῳ ἔχουσι, πῶς ὁ οὐ μὲν ἑσπουδαίκατος, ἐκείνοι
 δ' ἀμελῶσι. ἢ συγκρατίζονται μᾶλλον ἢ τὰ
 φυσικὰ μέτρα. ἢ ὁρῶνται σου ἀναπνευστότερον.
 εἰ ἐκκλίνουσιν ἀπεριπῶτότερον. εἰ ἐν ὑδιβολῇ, ἐν
 προθέσει, εἰ ἐν ὁρμῇ μᾶλλον ὀσχυροῦσι. εἰ γὰρ πρέ-
 πορ σώζουσιν ὡς ἄνδρες, ὡς υἱοί, ὡς γονεῖς. εἴθ'
 ἔξῃς κατὰ τὰ ἄλλα τῶν χάσεων ὀνόματα. εἰ δ'
 ἀρχουσιν ἐκείνοι. οὐ δ' οὐδέ λεις σκυτῶ τὰς ἀλη-
 θείας ἢ πῆρ, ὅτι οὐ μὲν οὐδὲν τῶν ἐνέκων ποιεῖς,
 ἐκείνοι δὲ πάντα. ἀλογώτατον ὅτι ὑδιμελούμε-
 νον πινος, ἔλαττον φέρεσθαι * οὐ. ἢ τ' ἀμελουῦ-
 τα. ἀλλ' ἐπειδὴ φροντίζω ἐγὼ δόγματι ὁρθῶν,
 ὀλογώτατόν με ὅστις ἀρχεῖ. ἐν ᾧ φροντίζεις ἐν
 δόγματι. ἐν ᾧ δ' ἄλλοι μᾶλλον σου πεφροντίκα-
 σιν, ἐκείνοις πᾶσα χρεῖ. διὸ ἢ διὰ τὸ δόγματα ἔχει
 ὁρθὰ ἢ ξίους τοξόων ὑδιτυγάνειν μᾶλλον τῶν
 τοξοτῶν. ἢ χαλκῶν μᾶλλον τῶν χαλκῶν. ἀ-

δοκεῖ
 λκεῖν.

Φεις ὅρ τιῶ πῶδε τὰ δόγματα πωουδῆρ. καὶ πῶδε
 ἐκεῖνα ἀναστρέφου ἀκτῆσασθαι θέλεις. καὶ τότε
 κλαῖε ἑάρ σοι μὴ πωχωρῇ. κλαίειρ γὰρ ἄξιός ἐστι.
 νυνὶ δὲ πρὸς ἄλλοις γίνεσθαι λέγεις. ἄλλωρ ἰδι-
 μελεῖσθαι. καὶ πολλοὶ ὅτι το καλῶς λέγουσιρ ὅτι ἐρ-
 γορ ἐργῶν κοινωνεῖ. ὁ μὲν δὲ οἴκου ἀναστὰς, ζητεῖ
 τὴν δὲ οἴκου ἀσπασθαι. τίνι κεχαρισμένον λό-
 γορ εἶπῃ. τίνι δῶρορ πέμψῃ. πῶς θεῶν ὀρχηστῇ ἀρέ-
 σῃ. πῶς κακοηθισάμενος ἄλλωρ, ἄλλω χαρίσθαι.
 ὅταρ βέλχεται πῶδε τούτωρ βέλχεται. ὅταρ θύῃ ἰδι-
 τούτοις θύῃ. καὶ τῷ Πυθαγόρου. μή δ' ὕπνορ μα-
 λακοῖσιρ ἐπ' ὁμμασι πωροδέξασθαι. ἐνταῦθα πα-
 ρατέθεικε. πῇ πρὲς βίῳ τῷ πρὸς κολῶκείαρ. τί
 ἐρεξεα. μή τι ὡς ἐλδύδερος. μή τι ὡς γλινῶϊος. καὶ ἄρ
 βέλχῃ τί τοιοῦτορ, ἰδιπτιμᾶ ἑαυτῷ καὶ ἐν καλεῖ. τί
 γὰρ σοι καὶ τῷ τοιῷ πεῖρ. οὐ γὰρ ἐνὶ ἑνὶ φέβσασθαι. λέ-
 γουσι καὶ οἱ φιλόσοφοι, ὅτι ὁδὸρ καλῶς φέβσας εἶ-
 πεῖρ. σὺ δ' εἶπερ ταῖς ἀληθείαις οὐθενὸς ἄλλῃς πε-
 φρόντικας ἢ χρησεως οἷας δεῖ φαντασιῶν, βέλχῃς
 ἀναστὰς ἑωδερ, ἐνθυμοῦ τίνα μοι λείπει πρὸς ἀ-
 πάθειαρ. τίνα πρὸς ἀταραξείαρ. τίς ἐμι. μή τι σω-
 μάπορ. μή τι κτῆσις. μή τι φήμη. ὁδὸρ τούτωρ ἀλ-
 λά

λὰ τί. λογικὸν εἰμι ζῶον. τίνα οὐ τὰ ἀπαιτή-
 ματα. δὴ ἀπόλει τὰ πεπραγμένα. πῇ παρέβλω-
 τῆν πρὸς βύροισιν. τί ἔρεξα ἢ ἀφιλον ἢ ἀκοινώ-
 νηθον. τί μοι δέον ἔκτελέαδην πρὸς ταῦτα. τοσού-
 τῃς οὐ διαφοράς οὐσης, τῆν ὑδιθυμουμένην
 τῆν ἔργον, τῆν βίωσιν, ἐπὶ δέλεις ἢ ἴσον ἔχει
 ἐκείνοις, πρὸς ἃ σὺ μὲν οὐκ ἐσπουδάκας, ἐκείνοι
 δ' ἐσπουδάκασιν; εἴτα θαυμάζεις, εἰ σε ἐλεοῦσι,
 καὶ ἀγανακτεῖς; ἐκείνοι δ' οὐκ ἀγανακτοῦσιν, εἰ
 σὺ αὐτοὺς ἐλεεῖς. διατί; ὅτι ἐκείνοι μὲν πεπεισμέ-
 νοι εἰσὶν ὅτι ἀγαθὸν τυγχάνουσι. σὺ δ' οὐ πέπει-
 σαι. διατί το σὺ μὲν οὐκ ἀρκῇ τοῖς σοῖς, ἀλλ' ἐφίε-
 σαι τῆν ἐκείνων. ἐκείνοι δ' ἀρκοῦνται τοῖς ἑαυ-
 τῶν, καὶ οὐκ ἐφίονται τῆν σῶν. ἐπεὶ τοι εἰ πάντας ἀ-
 ληθείαις ἐπέπεισο ὅτι πᾶσι τὰ ἀγαθὰ σὺ ὁ ὑδι τυγ-
 χάνων εἶ, ἐκείνοι δ' ἀποπεπλάνηται, οὐδ' ἂν
 ἐνθυμοῦ τί λέγουσι πρὸς σου.

Πρὸς ἀφοβίας.

ζ'.

Τ Ἰ ποιεῖ φοβερὸν τὸν τύραννον. οἱ δδρυ-
 φόροι φησὶ, ὅτι αἱ μάχαιραι αὐτῶν ὅτι οἱ
 ὑδι τοῦ κοιτῶνος, καὶ οἱ ἀποκλείοντες
 τοὺς

τοὺς ἰσίωντας. διατί οὐ, δὲν παιδίον αὐτῷ προ-
 σαγάγῃς μετὰ τῇ δουφύρῳ ὄντι ἢ φοβεῖται;
 ἢ ὅτι οὐκ αἰσθάνεται τ' ἔτι τὸ παιδίον. δὲν οὐ
 τῇ δουφύρῳ τίς αἰσθάνεται, ἔστι μαχαίρας
 ἔχουσι, ἐπ' αὐτὸ ὃ τὸτο προσέρχεται αὐτῷ, θέ-
 λω ἀποθανεῖν διὰ τινὰ περίεσιν, ἔστι ζῆτῶν ὑπ'
 ἄλλου παθεῖν αὐτὸ δὲ κόλως, μήτι φοβεῖται τοὺς
 δουφύρους; θέλει γὰρ τὸτο δὲ ὁ φοβέροι ἴσιν. δὲν
 οὐ τίς μήτ' ἀποθανεῖν μήτε ζῶν θέλω ἰσθάναν
 τῷ, ἀλλ' ὡς δὲ διδῶται προσέρχεται αὐτῷ, τί
 κωλύει μὴ δεδικότα προσέρχεται αὐτόν. οὐδὲν.
 ἂν τίς οὐ καὶ πρὸς τῷ κτήσι ὡσάντως ἔχει κα-
 θάπερ οὗτος πρὸς τὸ σῶμα, ἔστι πρὸς τὰ τέκνα ἔ-
 τῷ γυναικί. καὶ ἀπλῶς ὑπὸ τινος μανίας ἔστι ἀ-
 πονοίας ἔτις ἢ διακείμενος, ὡς ἐν μηδενὶ ποιῶ-
 ντα τὸ ἔχει τὰῦτα ἢ μὴ ἔχει, ἀλλ' ὡς ὁσρανίους
 τὰ παιδία παίζοντα, πῶς μὲν τῆς παιδείας δια-
 φέρεται, τῇ δὲ ὁσρανίῳ οὐ πεφρόντικεν, ἔτι
 δὲ καὶ οὗτος τὰς μὲν ὕλκας παρ' οὐδὲν ἢ πεποικ-
 μένος, τῷ παιδίῳ δὲ τῷ πῶς αὐτὰς καὶ ἀνα-
 στροφῇ ἀσπάζεται, ποῖος ἐπὶ τούτῳ τύραννος
 φοβέρος. ἢ ποῖοι δουφύροι. ἢ ποῖα μάχαιραι
 αὐτῶν.

αὐτῶν. εἴτα ἕως μανίας μὲν διώσκει τις οὕτω
 διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ἵπ' ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι,
 ἕως λόγου ἢ καὶ ἀποδείξεως, οὐδεὶς διώσκει
 μαθεῖν, ὅτι ὁ θεὸς πάντα πεποιήκει τὰ ἐν τῷ κό-
 σμῳ, καὶ αὐτὸν τὸν κόσμον ὅλον μὲν ἀκάλυτον καὶ
 αὐτοτελῆ, τὰ ἐν μέρει δ' αὐτῷ πρὸς χρεῖαν τῆν
 ὅλων; τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα ἀπῆλλακται τῷ
 διώσκει πᾶσιν ακολουθεῖν τῇ διοικήσει αὐτῷ. γὰρ δὲ
 λογικὸν ζῶον, ἀφορμὰς ἔχει πρὸς ἀναλογισμὸν
 τοῦτων ἁπάντων, ὅτι τὰ μέρη ὅσα, καὶ πόσον τι
 μέρος. καὶ ὅτι τὰ μέρη τοῖς ὅλοις εἴκειν ἔχει κα-
 λῶς, πρὸς τούτοις δὲ φύσει λευγαῖον καὶ μεγα-
 λόψυχον καὶ ἐλδιδερον λευόμενον ὀρεῖται. διότι τῆν
 πρὸς αὐτὸ, τὰ μὲν ἀκάλυτα ἔχει ἐπ' αὐτῷ. τὰ
 ἢ κωλυτὰ ἐπ' ἄλλοις. ἀκάλυτα μὲν τὰ προαι-
 ρετικά. κωλυτὰ δὲ τὰ ἀπροαίρετα. καὶ διατῆτο
 ἕκαστον μὲν ἐν τέτοις μόνοις ἡγήσεται γὰρ ἀγαθὸν γὰρ
 αὐτῷ καὶ συμφέρον, τοῖς ἀκάλυτοις καὶ ἐφ' ἑαυ-
 τῷ ἐλδιδερον ἔσται. βίρου. βίδαμον. ἀβλαβές.
 μεγαλόφρον. βίσεβές. χάρις ἔχει ὑπὲρ πάντων
 τῷ θεῷ. μηδαμοῦ μεμφομένον μηδενὶ τῆν ἐφ'
 αὐτῷ λευομένῳ. μηδὲν ἐγκυλοῦ. ὃν δ' ἐν τοῖς
 ἐκτοῖς

ἐκτὸς καὶ ἀπροαιρέτως ἀνάγκη καλύνεσθαι αὐτὸ,
ἐμποδίζεσθαι, δουλεύειν ᾧ ἐκείνῳ ἔχουσιν ὁρᾶ
σίαν, ἃ τεθαύμακε καὶ φοβεῖται. ἀνάγκη δ' ἄσε
βες εἶναι. ἅτε βλάβησθαι οἴομενοι ἑαυτοὺς τῷ θεῷ. ὅ
ἀνισορ. ὥς αὐτῷ τῷ πλείονος περιποιητικόν. ἀ-
νάγκη ὅτι ταπεινὸν εἶναι ὅτι μικροπρεπές. ταῦτα
τί καλύνει διαλαβόντα λυγρῶς καὶ δυνάμει.
πάντα τὰ συμβαίνοντα δυνάμει, πρῶτος ἐκδεχόμε-
νος. τὰ δ' ἤδη συμβεβηκότα φέροντα. θέλεις πε-
νίαν; φέρε. καὶ γνώσῃ τί ὅστις πενία τυχοῖσα κα-
λοῦ ὑποκριτῶ. θέλεις ἀρχάς; φέρε καὶ πόνοισι.
ἀλλ' ὁριζομένῳ. ὅπου δὲ ἀπέλθω, ἐκεῖ μοι καλῶς
ἔσται. καὶ ὅτι ἐνθάδε οὐ διὰ τὸ τόπον λυγρῶς μοι καλῶς,
ἀλλὰ διὰ τὰ δόγματα ἃ μέλλω μετ' ἐμαυτῷ ἀ-
ποφέρειν. ὅθεν ὅτι διώσεται τις ἀφελέσθαι αὐτῷ.
ἀλλὰ ταῦτα μόνον ἐμὰ ὅστις καὶ ἀναφαίρετα. καὶ ἀρ-
κεῖ μοι πρῶτα, ὅπου δὲ ᾧ. ὅτι ὅ, τι δὲ ποίω. ἀλλ'
ἤδη καιρὸς ἀποθανεῖν. μὴ φραγώδῃ τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ὅτι ὥς ἔχει. ἤδη καιρὸς πῶς ὕλιν, ὅτι ὡς συ-
νήλθην, εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἀναλυθῆναι. καὶ τί
δαινόν. τί μέλλει ἀποκλινάσθαι τῷ ἐν τῷ κόσμῳ,
τί μελέσθαι καινόν. πρᾶλοιο. πύτωρ ἐνεκαὶ ὁ
τύραννος

τύραννος φοβερός ὄν; διαταῦτα οἱ δορυφόροι με
 γάλας δοκοῦσιρ ἔχειρ τὰς μαχαίρας καὶ ὀξείας;
 ἄλλοις ταῦτα. ἐμοὶ δ' ἐσκεπῆται ἢ πάντων. ἥς ἐμέ
 ὁδεὶς ἐξέσταιρ ἔχει. ἡλὸν δέρωμαι ἐσπὸς τ' δεῖ. ἐ-
 γνωκα αὐτ' τὰς ἐντολάς. ἐκέτι ὁδεὶς δουλαγω-
 γῆσά με δυνάσται. καρπισῆρ ἔχω οὐδεὶς. δικαστὴς
 οἷός δ' ἐστ' ἢ τὸ σῶματός μου κύριος εἶ; τί ἔρ πρὸς
 ἐμέ; ὅχι φυγῆς ἢ θεσμῶν; πάλιν τ' ἔστω πάντων
 καὶ τῷ σωματίου ὅλου σοὶ αὐτὸ ἐξίσταμαι ὅταν
 τεύρασαι. δέλης.* πύρασά σου τῷ ἀρχῆρ, ὅς γνῶσῃ μέχρι
 τίνος αὐτῷ ἔχεις. τίνα ἔρ ἐπὶ φοβηθῆναι δυνά-
 μοι. εἴς τ' ἐστ' ἐπὶ κοιτῶνος, μή τι ποιήσωσιρ, ἀποκλεί-
 σῶσί με; ἄρ με δέρωσιρ δέλοντα ἥσελθεῖρ, ἀπο-
 κλεισάποσαρ. τί ἔρ ἔρχῃ ἡδὴ θύρας. ὅτι καὶ κέρ-
 ῖμαυτῷ δοκῶ μενούσης τῆς παιδείας, συμπύζειρ.
 πῶς οὐκ ἀποκλείη. ὅτι δὴν μή τις με δέχεται,
 οὐδέλω ἥσελθεῖρ. ἀλλ' αἰ μάλλον ἐκείνο δέλω
 τὸ γινόμενον. κρεῖττον γὰρ ἡγοῦμαι ὃ ὁ θεὸς δέλει
 ἢ ἐγώ. προσκείσομαι διάκονος, καὶ ἀκόλουθος ἐκεί-
 νου. σιωρμῶ. ὀρέγομαι. ἀπὸ πῶς σιωθέλω. ἀποκλῆ-
 σμὸς ἐμοὶ ἔγνεται. ἀλλὰ τοῖς βιάζομένοις. διατί
 οὐκ οὐ βιάζομαι. οἶδα γὰρ ὅτι ἐσὼ ἀγαθὸν οὐδὲρ
 διαλίσσεται

διαδίδεται τοῖς ἰσέλθοῦσι. ἀλλ' ὅταν ἀκούσω
 πινὰ μακαρίζόμενον, ὅτι πινάται ἐσὼς τὸ καίσα-
 ρος, λέγω. τί αὐτῷ συμβαίνει. μή τι οὐ καὶ δό-
 γμα διδᾷ; ἐπαρχίαν. μή τι οὐ καὶ τὸ χηῆσαι
 ἐπιτροπῇ; τί ἐπὶ διωθόμεναι. ἰσχυροκέρυνά τις διαρρί-
 πτει. τὰ παιδία ἄρπάζει, καὶ ἀλλήλοις διαμάχε-
 ται, οἱ ἄνδρες οὐχί. μικρὸν γὰρ αὐτὸ ἡγροῦται.
 ἀνδρ' ὅσρα καὶ διαρρίπτῃ τις, οὐδὲ τὰ παιδία
 ἄρπάζει. ἐπαρχίαι διαδίδονται. ὄφεται τὰ παι-
 δία. ἀργύριον. ὄφεται τὰ παιδία. στρατιγία. ὑ-
 πατεία. διαρπαζέτω τὰ παιδία. ἐκκλείετω.
 τυπνέτω. κατὰ φιλείτω τὰς χεῖρας τοῦ διδόντος.
 τῷ δούλῳ. ἐμοὶ δὲ ἰσχυροκέρυνόν ὅστις. ἀν' ἀπο-
 τύχης ρίπτου τὸ αὐτοῦ. μή φρόντιζε. ἀν' οὐ
 ἔλθῃ εἰς τὸν κόλπον ἰσχύος, ἄρας κατὰ φαγε. μέ-
 χρι τοσούτου γὰρ ὅτι ἐἰσάδα πινῶσαι. εἰ ὃ κρύ-
 ψω ἐἰς ἄλλοις ἀναστέλλω, ἢ ὑπ' ἄλλου ἀναστροφῶ,
 καὶ κολακάζω ἐν ἰσχύοντι, ὅτι ἀξία οὐτ' ἰσχύος,
 οὐτ' ἄλλο τι τῷ οὐκ ἀγαθῷ, ἀλλ' ἀναπεπεί-
 κται οἱ φιλόσοφοι, μή δοκεῖν ἀγαθὰ εἶναι. δεικνύει
 μοι τὰς μαχαίρας τῷ δορυφόρῳ. ἰδοὺ ἡλίκαι
 εἰσι, καὶ πῶς ὀξείαι. τί οὐ ποιοῦσι αἱ μεγάλαι
 αἵται

αὐται μάχαιραι καὶ ὀξείαι. ἀποκτιννύσσι. πυρε-
 τὸς ὃ τί ποιεῖ. ἄλλο ὕδερ. κεραμὶς ὃ τί ποιεῖ. ἄλλο
 ὕδερ. δέλφς ὅρ πάντα ταῦτα θαυμάζω καὶ προσκυ-
 νῶ, καὶ δοῦλος πάντων περιέρχομαι; μὴ γένοιτο.
 ἀλλ' ἅπαξ μαθῶρ ὅτι τὸ γινόμενον, καὶ φθαρίῃαι
 δεῖ, ἵνα ὁ κόσμος μὴ ἴσῃται μὴ δ' ἐμποδίζηται,
 ὅτι διαφέρωμαι, πότῃρον πυρετὸς αὐτὸ ποιή-
 σει, ἢ κεραμὶς, ἢ σραπίωτης. ἀλλ' ὃ δεῖ συγκρίναι,
 οἷδ' ὅτι ἀπονώτῃρον αὐτὸ καὶ ταχύτερον ὁ σρα-
 πιώτης ποιήσει. ὅταν οὖν μήτε φοβῶμαι τι ὥρ
 διαθεῖναι με δυνάται, μήτ' ὑδθυμῶνιτος ὥρ πα-
 ραχέῃ, τί ἐπὶ θαυμάζω αὐτόρ. τί ἐπὶ τέθηπα. τί
 φοβοῦμαι σὺν δορυφόροις. τί χαίρω, ἅρ μοι μι-
 λανθῶπως λαλήσῃ, καὶ ἀποδέξῃται με. καὶ ἄλλοις
 διηγούμαι πῶς μοι ἐλάλησε. μὴ γὰρ Σωκράτης
 ἐστὶ; μὴ γὰρ Διογένης; ἵν' ὁ ἔπαινος αὐτῷ ἀπόδει-
 ξις ἢ πῶς ἐμοῦ; μὴ γὰρ τὸ ἥθος ἐζήλωκα αὐτῷ; ἀλ-
 λὰ πῶς παιδιὰρ σώζωρ ἔρχομαι πρὸς ἐμαυτόν, καὶ
 ὑπηρετῶ μέχρις ἂν ὅτου μηδὲρ ἀβέλτῃρον κε-
 λδῶ, μὴ δ' ἄρ' ῥυθμορ. ἂν δέ μοι λέγῃ ἀπελθε ἵδ
 Λέοντα τὸ Σαλαμίνιορ, λέγω αὐτῷ. ζήτει ἄλλορ.
 ἐγὼ γὰρ οὐκέτι παίζω. ἅπαγε αὐτόρ. ἀκολουθῶ σὺ
 παιδίᾳ.

παιδιᾶ. ἀλλ' ἀφαιρεῖται σου ὁ ἐράχνης. ἐκείνου
 δ' αὐτῷ ἰδιμένῃ; ὑμῶν δ' τῶν πεθομένων; ἀλλ'
 ἄταφος ριφήσῃ. ἢ ἐγώ εἰμι ὁ νεκρὸς, ριφήσομαι. ἢ
 δ' ἄλλος ἡμὶ τῷ νεκροῦ, κομψότορον λέγε ὥς ἔχει
 τὸ πρᾶγμα, κῆ μὴ ἐκφόβει με. τοῖς παιδίοις ταῦ-
 τα φοβδρά ὅτι καὶ τοῖς ἀνοήτοις. ἢ δέ τις ἴς φιλο-
 σόφου χολῶν ἄπαξ ἥσέλθῃ οὐκ οἶδε τί ὅτιρ, αὐ-
 τὸς ἀξίος ὅτι φοβεῖσθαι καὶ κολακδύειρ ὃ ὕπερον
 ἐκολακδύειρ. ἢ μήπω μεμάθηκερ, ὅτι οὐκ ἔστι σὰρξ,
 οὐδ' ὅσα οὐδὲ νύδρα. ἀλλὰ τὸ τούτοις χρώμενον,
 διοικουῖ, ἔπειτακολουθοῦν ταῖς φαντασίαις. ναί.
 ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι κατὰφρονητὰς ποιοῦσι τῶν νό-
 μων. ἔπειτα ποῖοι μᾶλλον λόγοι πεθομένους πρέχου-
 σι τοῖς νόμοις ἢ τοῖς χρώμενοις. νόμος δ' οὐκ ἔστι τὰ
 ἰδιῶν. ἔπειτα ὅμως ὅρα πῶς κῆ πρὸς τούτους ὥς
 δεῖ ἔχοντας * πᾶσκάζουσιν, οἷον διδάσκουσι μη- * πᾶσιν
 δυνὸς ἀντιποιεῖσθαι πρὸς αὐτοὺς, ἐν οἷς δὲν ὑμᾶς ζουσι.
 νικῆσαι διυῶνται. πᾶσι τὸ σωμάτιον διδάσκουσιν
 ἐξίστασθαι. πᾶσι τὰ τέκνα. γονεῖς δ' ἀδελφούς, πάν-
 των πᾶσχωρεῖν. πάντα ἀφιέναι. μόνον τὰ δόγμα-
 τα ὑπεξαίρουνται. ἃ καὶ ὁ Ζεὺς ἐξαίρετα ἐκείνου
 εἶναι ἠδέλκεσε. ποία ἐνθάδε πᾶνομία. ποία ἀβελ-

τῶρία. ὅπου κρείττω εἶ καὶ ἰσχυρότερος, ἐκεῖ σοι
 ἐξίσταμαι. ὅπου πάλιν ἐγὼ κρείττω, σὺ πᾶν χάρι
 μοι. ἐμοὶ γὰρ μεμέληκε, σοὶ δ' οὐ. σοὶ μέλει πῶς
 δὴν ἐν λιθοσφῶτοις οἰκήσετε. πῶς παῖδες σοι καὶ
 πελάται διακονῶσι. πῶς ἐοθ' ἅτα περίβλεπτον φο-
 ρῆς. πῶς κυνηγούς πολλοὺς ἔχεις. πῶς καθαρω-
 δούς, σφαγῶδους. μήτι ἀντιπιοῦμαι; μήτι οὐ
 δογματῶ σοι μεμέληκε; μήτι τ' λόγου τῷ σεαυ-
 τῷ; μήτι οἶδας ἐκ τίνων μορίων σινέσκηκε; πῶς συ-
 νάγεται; τίς ἢ διάσθρασις αὐτῷ; τίνας ἔχει δυνά-
 μεις; ἐ ποίας τίνας; τί οὐ ἀγανακτεῖς εἰ ἄλ-
 λος ἐν τότοις σὺ πλεονέχει; ὁ μεμελετηκώς. ἀλ-
 λά ταῦτ' ὅσι τὰ μέγιστα. καὶ τίς σε καλὴν ἢ ταῦτ'
 ἀνασρέφει; ἐ τῶν ἰδιμελεῖας. τίς ὃ μεί-
 ζονα ἔχει πᾶσιν βιβλίω, βίβλῳ, βίβλῳ, τῷ
 ὠφελουσίντων. μόνον ἀπόνειμόν γε ταῦτα.
 ἀπόνειμον καὶ ὀλίγον χρόνον τῷ σεαυτῷ ἡγεμενι-
 κῶ. σκέψαι τί ποτ' ἔχεις τῷ τοῦ πόθεν ἐληλυ-
 θὸς ὃ πᾶσι τοῖς ἄλλοις χρώμενον. πάντα τὰ ἄλλα
 δοκιμάζον. ἐκλεγόμενον. ἀπεκλεγόμενον. μέχρι
 δ' ἂρ' ὅτι πᾶσι τὰ ἐκτὸς ἀνασρέφει, ἐκεῖνα ἔξῃς οἷα
 εἰδείς. τῷ δ' οὐδ' αὐτὸ ἔχειν θέλεις, ὅτι πρὸς καὶ
 ἀτημέλητον.

Πρὸς

Πρὸς τοὺς ταχέως ἰδιῶς ὁ ἄνθρωπος τῆς φι-
λοσοφίας ἰδιῶς πηδῶντας. ἡ.

Ἡδέποτ' ἀπὸ τῆς κοινῶς ἵνα, μήτ' ἐπαι-
Μ νέσκητε μήτε φέξκητε, μήτε τέχνῳ πινὰ ἢ
 ἀτεχνίᾳ προσμαρτυρήσκητε. Ἐὰν ἄμα ἢ
 τροπετείας ἐαυτοὺς ἀπαλλάξκητε, ἄμα ἢ κακο-
 θίας. ὁτος ταχέως λυέται. κακῶς οὐκ ποιεῖ; οὐ
 πάντως. ἀλλὰ τί. ταχέως λυνέται. πάντα οὐκ
 καλῶς γίνεται; ὁδοῦ. ἀλλὰ τὰ ἢ ἀπὸ δογμα-
 τῶν ὀρθῶν, καλῶς. τὰ δ' ἀπὸ μοχθηρῶν, μοχθη-
 ρῶς. σὺ δὲ μέχρις ἀν' ἀκθῆς τὸ δογμα ἀφ' οὗ τις
 ποιεῖ ἑκάστη, μήτ' ἐπαίνει τὸ ἔργον, μήτε φέρε. δό-
 γματα δ' ἐκ τῆς ἐκτὸς ὁ βραδύως κρίνεται. οὗτος
 τέκτων ἐστὶ. διατί; χρῆται σκεπάρνῳ. τί οὐκ ἔγ-
 οῦτος μουσικός. ἀλλοι γὰρ καὶ τί ἔγ-
 οῦτος φιλό-
 σοφος. διατί; κρίβωνα ἔχει καὶ κόμιν. οἱ δ' ἀ-
 γῶν πῶς ἔχουσι. διατί το δὲ ἀντιμονοῦντά τις ἴδῃ
 πινὰ αὐτῶν, οὐθὺς λέγει. ἴδου ὁ φιλόσοφος ποιεῖ.
 ἴδῃ δ' ἀφ' ὧν ἡ ἀντιμονοῦν μάλλον λέγει αὐτὸν μὴ
 εἶναι φιλόσοφον. εἰ μὲν γὰρ αὐτὴ ὅτις ἡ φιλοσό-
 φου πρόληψις καὶ ἐπαγγελία ἔχει κρίβωνα Ἐκό

μίω, καλῶς ἐλεγχοῦ ἄρ. ἡ δ' ἐκείνῳ μᾶλλον δὲνα
 μαρτυρεῖν εἶν. διατί. ἔχῃ δὲ τὸ μὴ πληροῦν πλὴν
 ἐπαγγελίαν, ἀφαιρουῦνται αὐτὸν τὸ προσηγορίας;
 οὕτω γὰρ καὶ ἡδὲ τῇ ἄλλῳ τεχνῶν. ὅταν ἴδῃ
 τις κακῶς πελεκῶντα, ἔλεγει τί ὄφελος τεκτο-
 νικῆς. ἰδοὺ οἱ τέκτονες οἷα ποιεῖσι κακῶς. ἀλλὰ πᾶρ
 τοῖωναντίον λέγει. ἔτος ἔκ' ἐστὶ τέκτων. πελεκᾷ γὰρ
 κακῶς. ὁμοίως καὶ ἄδοντος τινος ἀκούσῃ κα-
 κῶς, οὐ λέγει ἰδοὺ πῶς ἄδουσι οἱ μουσικοί. ἀλλὰ
 μᾶλλον ὅτι ἔστι ἔκ' ἐστὶ μουσικός. ἡδὲ φιλοσο-
 φίας ὃ μόνος τὸ πάχουσι. ὅταν τινὰ ἴδωσι πρᾶ
 τὸ ἐπάγγελμα τὸ τὸ φιλοσόφου ποιεῖντα, ἔχῃ τῆς
 προσηγορίας ἀφαιρῶνται αὐτὸν, ἀλλὰ δέντες εἶ-
 ναι φιλόσοφον, εἶτ' ἀπ' αὐτῶν τῶν γινομένων λα-
 βόντες ὅτι ἀχρημονεῖ, ἐπάχουσι μηδὲρ ὄφελος εἶ-
 ναι τὸ φιλοσοφεῖν. τί ἔρ' ἔστι αἶπορ. ὅτι πλὴν μὴ τὸ
 τέκτονος πρόληψιν πρὸς βόλομερ, ἢ πλὴν τὸ μου-
 σικοῦ, ἢ ὡσαύτως τῇ ἄλλῳ τεχνιτῶν. πλὴν τῶ
 φιλοσόφου δ' οὐ. ἀλλ' ἄτε συγκεχυμένῳ ἢ ἀ-
 διάρθρωτο ἄρ' τῇ ἐκτὸς μόνον κρίνομερ. καὶ ποία
 ἄλλη τέχνη ἄρ' ἡμᾶς δὲνα λαμβάνεται καὶ κό-
 μης. οὐχὶ ὃ ἢ θεωρήματα ἔχει καὶ ὕλιν καὶ τέ-
 λει.

λθ'. τίς ἔρ' ὕλη τῷ φιλοσόφῳ. μή κρίβωρ; οὐ.
 ἀλλὰ ὁ λόγος. τί τέλθ'. μή τι φορεῖρ κρίβωνα;
 οὐ. ἀλλὰ τὸ ὀρθὸν ἔχειρ τ' λόγος. ποῖα θεωρήμα
 τα. μή τι τὰ πῶδε τῷ πῶς πῶγῳ μέγας γίνεται,
 ἢ κόμη βαθεῖα; ἀλλὰ μάλλον ἅ' ζήνῳ λέγει.
 γνῶναι τὰ τ' λόγου σοιχεῖα ποῖον τι ἔκκαστορ αὐ-
 τῶρ ὄσι. καὶ πῶς ἀρμόττειται πρὸς ἀλλήλα. καὶ
 ὅσα τούτοις ἀκόλουθ' ὄσιρ. οὐ θέλεις οὐκ ἰδεῖρ
 πρῶτον εἰ πληροῖ τίῳ ἐπαγγελίᾳ ἀρχιμονῶν, καὶ
 οὐτῷ τῷ ἰδιότητι δέματι ἐγκλεῖρ; νῦν δ' αὐτὸς
 ὅταν σωφρονῆς ἴθ' ὥρ ποιεῖρ σοι δοκεῖ κακῶς, λέ-
 γεις ὅρα τ' φιλόσοφος. ὥς πρέποντος λέγειρ τ'
 ταῦτα ποιούτα, φιλόσοφος. Ἐπάλιρ τῷ το φι-
 λόσοφῳ ὄσιρ. ὅρα δὲ τὸν τέκτονα ἔ' λέγεις, ὅταν
 μοι χλόντα τίνα γνῶς ἢ λιχνλόντα ἴδης. οὐδὲ ὅ-
 ρα τ' μουσικόν. οὕτως ἰδί πόσον αἰσθάνη Ἐ αὐ-
 τὸς τ' ἐπαγγελίας τῷ φιλοσόφῳ, ἀπολιθαίνειρ
 ἢ καὶ συγχέη ἅπῃ ἀμελετησίας. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 οἱ καλῶμενοι φιλόσοφοι, ἀπὸ τῆν κοινῶν τὸ πρῶ
 γμα μετίασιν, δέθους ἀναλαβόντες κρίβωνα, καὶ
 πῶγῳ καθέντες, φασίρ. ἐγὼ φιλόσοφος εἰμι.
 ἔδεις δ' ἐρεῖ ἐγὼ μουσικός εἰμι, δὲν πλῆκτορ Ἐ

κινάρεα ἀγοράσῃ. οὐδ' ἐγὼ χαλκὸς εἰμι, δὴ
 πλῖον ἢ περίζωμα περιθῆται. ἀλλ' ἀρμόζεται
 ἢ τὸ χίμα πρὸς τὴν τέχνην. ἀλλ' ἡ τέχνης ὅ τ'
 ὄνομα ἐκ ἀλλ' τῷ χίματος ἀναλαμβάνουσι. δια-
 τῆτο καλῶς Εὐφράτης ἔλεγε, ὅτι ἡδὲ πολὺν ἔπει-
 ρώμην λαμβάνει φιλοσοφῶν. ἢ μοι φησὶ τ'
 τοῦ ὠφελιμοῦ. πρῶτον μὲν γὰρ ἡδὲ ὅσα καλῶς
 ἐποιοῦν, ὅτι οὐ διὰ τοῦ δεατὰς ἐποιοῦν. ἀλλὰ δι'
 ἑμαυτῶν. ἡδὲ ἑμαυτῶν καλῶς. κατεσταλμένοι
 εἶχον τὸ βλέμμα. τὸν περίπατον. πάντα ἑμαυτῶν
 ἢ τῷ θεῷ. εἴτα ὡς ὁ μόνος ἡγωνιζόμενος, οὕτως
 καὶ μόνος ἐκινδιώδων. οὐδὲρ ἐμοὶ δρᾶσαντι τὸ
 αἰσχρὸν ἢ ἀπρεπές, τὸ φιλοσοφίας ἐκινδιώδετο.
 ἢ δ' ἐβλαπτοὺς τοὺς πολλοὺς ὡς φιλόσοφος ἄλλ'
 τάνων. διατῆτο οἱ μὴ εἰδότες μου τὴν ἡδὲ βολὴν,
 ἐθαύμαζον πῶς πᾶσι φιλοσόφοις χάρις ἢ ἢ
 συζῶν, αὐτὸς οὐκ ἐφιλοσόφει. καὶ τί κακὸν ἐν
 οἷς μὲν ἐποιοῦν ἡδὲ γινώσκειν τὸν φιλόσοφον,
 ἐν δὲ τοῖς συμβόλοις μὴ. βλέπε πῶς ἐδίω. πῶς
 πίνω. πῶς καθεύδω. πῶς δνέχομαι. πῶς ἀπέχο-
 μαι. πῶς σιμῶ. πῶς ὀρέξει χάρις. πῶς ἐκ-
 κλίσει. πῶς τηρῶ τὰς χάρις τὰς φυσικὰς ἢ ἡδὲ-
 ρέτοις.

Δέτοις. ὡς ἀσυγχύτως ἔ ἀπ' ἀπορίσως. ἐκείθερ
 με κρῖνε ἢ διωάσαι. ἢ δ' οὐτῶ καφός εἰ καὶ τυ-
 φλὸς ἵνα μὴ δὲ τ' ἡφαιστορ ὑπολαμβάνης καλὸρ
 χαλκέα, δὴ μὴ τὸ πλῖον ἴδης πρὸς τὴν κεφαλὴν
 περικείμενον, τί κακὸν ὑφ' οὕτως ἡλιθίου κριτῆ
 ἀγνοῖσθαι; ὅπως ἐλάνθανε πρὸς τοῖς πλείστοις Σω-
 κράτης. ἔ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀξιῶντες φιλοσό-
 φοις συσθελιῶσαι. μή τι ἔρ ἡγανάκτει ὡς ἡμεῖς καὶ
 ἔλεγε, ἐγὼ δέ σοι ἔ φαίνομαι φιλόσοφος; ἀλλ'
 ἀπῆγε ἔ σωίσαι ἐν ἀρκέμενος τῷ εἶναι φιλόσο-
 φος. χαίρων ἔ ἔ ὅτι μὴ δοκῶν ἔκ ἐδάκνετο. ἐμέ-
 μνητο γὰρ τ' ἰδίᾳ ἔργου. τί ἔργον καλὸν καὶ ἀγαθοῦ.
 μαθητὰς πολλὰς ἔχει; ἔδοκίμω. ὅφονται οἱ π' ἔ-
 το ἔσσωδάκοτες. ἀλλὰ θεωρήματα δύσκολα ἀκρι-
 βῆ; ὅφονται καὶ π' τὸ πῶ οἱ ἄλλοι. ποῦ ἔρ αὐτὸς,
 καὶ τίς καὶ εἶναι ἡδελερ. ὅπου βλάβη ἔ ὠφέλεια.
 εἰ με τίς φησι βλάψαι διωάται, ἐγὼ ἔδερ ποιῶ.
 ἢ ἄλλον περιμένω ἵνα με ὠφελήσῃ, ἐγὼ ἔδερ ἔμι.
 Δέλω τί καὶ ἔ γίνεται, ἐγὼ ἀτυχὲς ἔμι. ἔς τοσοῦτο
 σκάμμα προεκαλεῖτο πάντα ὄντινα ἔρ. ἔ ἔκ ἄρ
 μοι δοκῇ ἐκστῆναι ἔδενί. τί δοκεῖτε καταγέλλων
 καὶ λέγων. ἐγὼ τοιοῦτός ἔμι; μὴ γένοιτο. ἀλλὰ ὦρ

τοιούτος; πάλιν ὅρ τὸ το μωροῦ καὶ ἀλκζόνθ.
 ἐγὼ ἀπαθὴς εἰμι καὶ ἀτάραχθ. μὴ ἀγνοεῖτε ὧ
 ἄνθρωποι. ὅτι ὑμῶν κοιμωμένων καὶ θορυβημέ-
 νων π' τὰ μηδενὸς ἀξία, μόνος ἐγὼ ἀπ' ἡλλαγμαι
 πάσης ταραχῆς. οὕτως ἐκ ἀρκεί σοι τ' μηδὲρ ἀλ-
 γείρ ἀν' μὴ κηρύσσης, σιμῶλετε πάντες οἱ ποδα-
 γρῶντες, οἱ κεφαλαλγοῦντες, οἱ πυρέσσοντες, οἱ
 χολοὶ, οἱ τυφλοὶ, καὶ ἴδετέ με ἄρ παντὸς πάθους
 ὑγιᾶ; τὸ το κενὸν καὶ φορτικόν. εἰ μὴ πῖς ὡς ὁ Ἀ-
 σκληπιὸς βύθους ὑποδείξαι διώσσαι, πῶς δερα-
 πύοντος βύθους ἔσονται ἄνοσοι καὶ κείνοι. Ἐ φ' τὸ
 φέρετε πρᾶδειγμα τὴν ὑμείων τὴν σταντ'. τοῖς
 το γὰρ ὅστις ὁ κυνικὸς τὴν σκίπτρου Ἐ διαδήμα-
 τθ ἡξιωμένος πρὸ τῆ Διὸς καὶ λέγων. ἴν' ἴδῃτε
 ὧ ἄνθρωποι, ὅτι τὴν βύθαιμονίαν Ἐ ἀταραξίαν
 ἐχ' ὅπου ὅσι ζητεῖτε, ἀλλ' ὅπου μὴ ὅστις, ἴδον ἐγὼ
 ὑμῖν πρᾶδειγμα ἑσὼ τῆ δεῖν ἀπέσασμαι. μήτε
 κτῆσιρ ἔχωρ, μήτε οἶκορ, μήτε γυναῖκα, μήτε τέκ-
 να. ἀλλὰ μὴ δ' ὑπόστωμα, μὴ δὲ χιτῶνα μὴ δὲ
 σιδῶος. καὶ ἴδετε πῶς ὑγιαίνω. περάθητέ μου, καὶ
 ἴδῃτε ἀτάραχερ, ἀκούσατε τὰ φάρμακα. καὶ ὑφ'
 ὧρ ἑδεραπύθην. τὸ το ὅρ ἡδὴ καὶ φιλόανθραπος
 καὶ

καὶ γενναῖον. ἀλλ' ὁρᾶτε τίνας ἔργον ἐστὶ τῷ Διὶ,
 ἢ ὅρ δὲν ἐκεῖνος ἀξίον κρίνη ταύτης τ' ὑπηρεσίας.
 ἵνα μηδαμῶς μηδὲν πρὸς γυμνάσῃ πρὸς τοῖς πολ-
 λούς, δι' οὗ τὴν μάρτυριαν τὴν αὐτῇ καὶ τῇ ἀρε-
 τῇ μάρτυρεῖ, ὅτι τῇ ἐκτὸς καταμάρτυρεῖ, αὐτὸς
 ἀκυροῦ ποιήσῃ. οὐτ' ὠχρίσαντα χρόα καὶ λαιμόν,
 οὐτε πρὸς δάκρυ' ὁμορξάμενον. καὶ οὐ μόνον
 τῷτο, ἀλλ' οὐδὲ ποθεινὰ τι ἢ ὑδίζητουῦτα, ἀν-
 θρώπων, ἢ τόπων, ἢ διαγωγῆς. ὥς τὰ παιδικὰ τὸν
 σφυγμὸν ἢ τὰς ἀργίας. αἰδοῖ πανταχοῦ κεκοσμη-
 μένον. ὥς οἱ ἄλλοι τοίχοις καὶ θύραις καὶ θυρώ-
 ροις. νυνὶ δ' αὐτὸ μόνον κινηθέντες πρὸς φιλοσο-
 φίαν ὥς οἱ κεκοσμάμαχοι πρὸς τι βρωμάτιον ὃ με-
 τὰ μικρὸν σικχαίνειν μέλλουσιν, δούτως ὡς ὃ σικκῆ-
 πῖρον, ὑδὶ τὴν βασιλείαν καθεῖκε τὴν κόμην. ἀ-
 νείληφε κρίβωνα. γυμνὸν δεικνύει τὸν ὦμον. μά-
 χεται τοῖς ἀπαντῶσι. καὶ ἐν φαινόλῃ πινὰ ἴδῃ,
 μάχεται αὐτῷ. ἀνδρῶπε. χεῖμασκησον πρῶτον.
 ἰδοῦ σου τὴν ἐρμίνην, μὴ κεκοσμάχου ἢ κωσῶσης γυ-
 ναικὸς ὄβρι. ἀγνωεῖαθ' μελέτησον πρῶτον τίς εἶ.
 σαυτῷ φιλοσόφησον ὀλίγον χρόνον. οὕτω καρπὸς
 γίνεται. κατορυγῆναι δεῖ. χρόνῳ ὃ σπέρμα κρυ-
 φθῆναι.

φθιῦναι κατὰ μικρὸν αὐξηθῆναι, ἵνα τελεσφορη-
 θῇ. ἀν' δὲ πρὸ τῆς γόνυ φύσαι, τ' σάχην ἰζενέγκῃ,
 ἀτελὲς ὄβρι, ἐκ κήπου ἀδωνιακοῦ. τοιοῦτον εἶ καὶ
 σὺ φυτάριον. θᾶπτον τῆς δέοντος ἡνθικῆς ἀποκαύ-
 σει σε ὁ χειμῶν. ἰδοὺ τί λέγουσιν οἱ γεωργοὶ πρὸς
 τῇν ἀπερμάτωρ. ὅταν πρὸ ὥρας δερμασίαι γέ-
 νωνται, ἀγωνιώσι μὴ ἰζυβρίσῃ τὰ ἀπέρματα, εἴ-
 τα αὐτὰ πάρος εἰς λαβῶν ἰζελέγῃ. ὅρα ἔ σὺ
 ἄνθρωπε. ἰζυβρικῆς ἐπιπεπκήδικας δοξαρίῳ πρὸ
 ὥρας δοκεῖς τις εἶναι. μαρὸς πρὸς μαροῖς. ἀποπα-
 γῆσιν. μᾶλλον δ' ἀποπέπκηκας ἦδη ἐν τῇ ρίζῃ κα-
 τώ. τὰ δ' ἄνω σου μικρὸν ἐπὶ δύνθει. ἔ διαττο δο-
 κεῖς ἐπὶ ζῆν καὶ θάλλειν. ἄφες ἡμᾶς γε κατὰ φύ-
 σιν πεπανθῆναι. τί ἡμᾶς ἀποδύεις. τί βιάζῃ. ὅ-
 πω διωάμεθα ἐνεγκεῖν τ' ἀέρα. ἔασον τὴν ρίζαν
 αὐξηθῆναι. εἴτα γόνυ λαβεῖν ὡς πρῶτον. εἴτα ὡς
 δευτέρον. εἴτα ὡς τρίτον. εἴθ' οὕτως ὁ καρπὸς ἐκ-
 βιάσεται τὴν φύσιν καὶ ἐγὼ μὴ θέλω. τίς γὰρ
 ἐγκύμων μενόμενος καὶ πλήρης τηλικούτων δο-
 γμάτων, οὐχὶ καὶ ἀσθάνεται τε τ' αὐτ' πρᾶσθῆναι,
 ἔ ἡδὲ τὰ κατὰ λήλα ἔργα ὁρμαῖ. ἀλλὰ ταῦτος
 μὲν οὐκ ἀγνοεῖ τὴν αὐτῆς φύσιν καὶ πρᾶσθῆναι
 ὅταν

ὅταρ ἐπιφανῆ τι θηρίορ. οὐδ' ἀναμένει τὸν τρο-
 ρεφόμενον. οὐδὲ κύωρ ὅταρ ἴδῃ τὴν ἀγρίωρ
 ζάωρ. ἐγὼ δ' ἀνίχω τιὼ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πᾶ-
 σκιδίω; ἐκδέξομαι ἵνα με σὺ πᾶσκειάσης ὑδὶ
 παὶ οἰκεία ἔργα; νῦν δ' οὐ πῶ ἔχω. πῖς βυσὸρ μοι.
 τί οὐῶ με πρὸ ὥρας ἀποξηρανθῶμαι δέλεις, ὥς
 αὐτὸς δὴ κράνθης.

Πρὸς τ' ἡς ἀναιχυντίαρ μεταβληθέντα. θ'.

○ Ταρ ἄλλορ ἴδῃς ἀρχεντα, ἀντίθες ὅπ
 σὺ ἔχεις ὅ μὴ δέϊαθς ἀρχῆς. ὅταρ ἄλλορ
 πλουτουῶτα, ἰδοὺ τί ἀντὶ τούτου ἔχεις.
 ἡ μὲν γὰρ μηδὲρ ἔχεις ἀντ' αὐτῶ, ἄθλιος εἶ. ἡ δ'
 ἔχεις τὸ μὴ χρεῖαρ ἔχειρ πλούτου, γίνασκε ὅπ
 πλεῖορ ἔχεις, ἢ πολλῶ πλείονος ἄξιορ. ἀλλ' ὅ
 γυναικῶς δὲ μόρφωρ. σὺ γὰρ μὴ ἐπιθυμεῖρ δὲ μόρφω
 γυναικός. μικρά σοι δοκεῖ ταῦτα; ἢ πόσου ἀντι-
 μίσκιντο ἔτοι αὐτοὶ οἱ πλουτουῶτες καὶ ἀρχεντες,
 ἢ μετ' ἀμύρφωρ διαιτώμενοι, διώαθς πλού-
 του κατὰ φρονεῖρ καὶ ἀρχῆρ, ἢ αὐτῶρ τέπερ τῇ
 γυναικῶρ ὥρ ἐρῶσι καὶ ὥρ τυγχάνουσιν. ἀγνοεῖς
 οἷορ τι ὅστι δέϊφος πυρέσσεντ ὅ. οὐδὲρ ὁμοιορ ἔχει
 τῶ

ὅθ' τῷ ὑγκαινόντος . ἐκείνος πῶρ ἀποπέπαιται .
 ὃ δ' πρὸς ὀλίγον ἤθετο . ναυτιᾶ . χολῶ αὐτὸ ποιεῖ
 δὴν τὴν ὕδατος . ἐμεῖ . σφοδρῶνται . διψῇ σφοδρότερον .
 τοιούτῳ δὲ μετ' ὕδθυμίας πλεῖστερ . μετ' ὕδι-
 θυμίας ἀρχερ . μετ' ὕδθυμίας καλῇ συγκαθλύ-
 λειρ . ζήλοτυπία πρὸς ἐσι . φόβῳ τῷ σδρῆθῶναι .
 αἰχροὶ λόγοι . αἰχροὶ ἐνθυμήματα . ἐργα ἀσχήμο-
 να . Ἐ τί φησὶν ἀπολλύνω . ἀνθρώπε . ὑπῆρχες αἰ-
 δήμων . Ἐ νῦν ἔκ' ἐπὶ εἶ . ὅδ' ἀπολώλεκας ; δὴν-
 τὴν Χρυσίππου Ἐ Ζιῶντος , Ἀριστείδης δὴναζνῶ-
 σκεῖς καὶ Εὐκλῶν . ὅδ' ἀπολώλεκας ; δὴν τὴν Σω-
 κράτους καὶ Διογένης τεθαύμακας τὸν πλείστας
 διαφθεῖραι καὶ δὴναπείσαι δυνάμενον . καλὸς εἶν'
 δέλεις καὶ πλάσσεις σεαυτὸν μὴ ὥρ . καὶ ἐδῆτα
 ὕδιδεικνύειρ δέλεις σιλπνῶν , ἵνα τὰς γυναῖκας
 ὕδιδερέφης . καὶ πού μυραφίου ὕδιδτύχης , μακά-
 ριος εἶν' δοκεῖς . πρὸ τούτου δ' οὐδὲρ ἐνθυμοῦ τού-
 τῳ π . ἀλλὰ πού δὴ δὴμων λόγῳ . δὴν δ' ἀξιόλο-
 γος . ἐνθυμήμα γενναῖον . τοιγαρῶν ἐκῆθουδες ὥς
 δὴν δ' . πρὸς ὅς ὥς δὴν δ' . ἐδῆτα ἐφόρδς δὴν δ' οὐκ ἐκ-
 λόγους ἐλάλεις πρέποντας δὴν δ' οὐκ ἀγαθῶ . εἴτα
 μοι λέγεις οὐδὲρ ἀπώλεσκα ; οὕτως οὐδὲρ ἄλλο ἢ
 κέρμα

κέρμα ἀπολλύνουσιν ἄνθρωποι. αἰδῶς ἔκ ἀπόλλυ-
 ται; βλάβη μοσιῶν ἔκ ἀπόλλυται; ἢ οὐκ ἔστι ζημια
 θιῶν ταῦτα ἀπολέσαντα; σοὶ μὲν ἔρ δοκεῖ τάχα
 τούτῳ οὐδὲρ οὐκέτι εἶναι ζημία. ὡς δὲ ποτε χρό-
 νος, ὅτε μόνῳ αὐτῷ ὑπελογίζου καὶ ζημίαν ἔ-
 βλάβη, ὅτε ἡγωνίας μή τις ἐκσείσῃ σε τούτῳ
 τῇ λόγῳ καὶ ἔργῳ. ἰδὸν ἐκσέσεισαι ὑπ' ἄλλῃ
 μὲν ἑδνός, ἅπῳ σαυτῷ δέ. μαχέσθῃ σαυτῷ ἀφε-
 λοῦ σαυτὸν ἥς βλάβη μοσιῶν. εἰς αἰδῶ. εἰς ἐλβθε-
 ρίαν. εἰ σοὶ τίς ποτε ἔλεγε πρὸς ἐμοῦ ταῦτα ὅτι μέ-
 τις μοι χολῆν ἀναγκάζει, ὅτι ἐδῆτα φορεῖν τοιαύ-
 τῳ, ὅτι μυρίζεσθαι, ἔκ δὲν ἀπελθὼν αὐτόχειρ ἐγέ-
 νου τῷ ἀνθρώπῳ τ' οὕτω μοι πρᾶχθῶμεν; νῦν
 ἔρ ἔδελος σαυτῷ βοηθῆσαι; ἔ πόσω ῥάωρ αὐτῇ
 ἢ βοηθῆσαι. ἔκ ἀποκτείναντα δαί, οὐ δῆσαι, ἔχ
 ὑβρίσαι, ἔκ ἥς ἀγορὰν προελθεῖν. ἀλλ' αὐτὸν αὐ-
 τῷ λαλῆσαι τῷ μάλιστα πειθοσομένῳ. πρὸς ὃν
 οὐδείς ὅστι σου πιθανώτερος καὶ πρῶτος μὲν κα-
 τάγνωθι τῇ γνιμομένῳ. εἴτα κατὰ γνούς, μὴ ἀ-
 πογνῶς σεαυτῷ. μὴ ὅ πάθῃς τ' τῇ ἀγνῶν ἀν-
 θρώπῳ, οἱ ἅπαξ ἐνδόντες, ἥσάπαρ ἐπέδωκαν
 ἑαυτοὺς, καὶ ὡς ἅπῳ ῥόβματ' ἔπρεσύνθησαν.
 ἀλλὰ

ἀλλὰ μάρτε τῶν παιδοκριβῶν. πέπτωκε γὰρ πα-
 λίον, ἀνὰ σάς φησι πάλιν πάλαιε, μέχρις ἂν ἰχυ-
 ροποιηθῇς. τοιοῦτόν τι καὶ σὺ πάδε. ἰδοὺ γὰρ ὅτι ἔδερ
 ὅστις βλάτω γόττορον ἀνθρώπινος ψυχῆς. θελήσαι
 δεῖ, ὅτι γέρονε. διώρθωται. ὥς πάλιν ἀπονυσάξαι,
 ὅτι ἀπόλωλερ. ἔσωθερ γὰρ ὅτι ὅτι ἀπώλεια ἢ βοή-
 θεια. εἴτα τί μοι ἀγαθόν. ὅτι τί ζητεῖς τούτου με-
 ζορ. ὅτι ἀναισχύντου, αἰδέμεωρ ἔση. ὅτι ἀκόσμου κό-
 σμιος. ὅτι ἀπίστου, πιστός. ὅτι ἀκολάστου, σώφρων. εἰ-
 λυνα ἀλλὰ τούτων μείζονα ζητεῖς, ποιεῖ ἢ ποιεῖς.
 ἔδε δεῶρ σέ τις σώσει διώσται.

Τίνωρ δεῖ κατὰ φρονεῖν καὶ τῶρ
 τίνα διαφέρεισθαι. ἰ.

Γορία πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἔπ' τὰ ἐκτός
 A γίνεται. ἀμηχανία ἔπ' τὰ ἐκτός. τί ποιή-
 σω. πῶς γένηται. πῶς ἀποβῇ. μὴ τότε
 ἀπαντήσῃ. μὴ τότε. πᾶσαι αἰται αἰ φωναὶ ἔπ' τὰ
 ἀπροαίρετα σρεφομενῶν εἰσὶ. τίς γὰρ λέγει πῶς
 μὴ συγκαταπθῶμαι τῷ φέβει. πῶς μὴ ἀπο-
 νέσω ἀπὸ τῶ ἀληθοῦς. ἔαρ οὕτως ἢ βύφνης ὥστε
 πᾶσι τούτων ἀγωνιᾶν, ὑπομνήσω αὐτόν ὅτι τί ἀγω-
 νιάς.

νιᾶς. ἡδὲ σοὶ ὄστιρ ἀσφαλὴς ἴαθι. μὴ πρὸ τῷ ἐπά-
 γειρ τὸν φυσικὸν κανόνα, τροπὴν δὲ ἐν τῷ συγκα-
 τατίθεσθαι. πάλιν δὲ πρὸς ὀρέξεως, μὴ ἀγωνία,
 μὴ ἀτελὴς γλύνται καὶ ἀποτοκτικῇ. πρὸς ἐκκλί-
 σεως, μὴ περιπτώτικῇ. πρῶτον μὲν αὐτὸν κατα-
 λήσω. ὅτι ἀφείς πρὸς αὐτοὺς ἄλλοι ἐπὶ ὄνται, ὅς
 ἐκείνων φόβοις, πρὸς τῇ ἰδίῳ ἔργῳ πεφρόντι-
 κερ ὅπου αὐτὸς ὄστιρ. εἴτα ἐρῶ αὐτῷ. ἢ μὴ θέλεις
 ὀρέγεσθαι ἀποτοκτικῶς, μὴ δ' ἐκκλίνειρ περιπῶ-
 τικῶς, μηδενὸς ὀρέγου τῇ ἄλλοσφίῳ. ἡδὲ μηδὲρ
 ἐκκλινε τῇ μὴ ἡδὲ σοί. εἰ δὲ μὴ, ἀποτυχεῖρ καὶ
 περιπεσεῖρ ἀνάγκη. ποῖα εἴθ' αὖ ἀπορία, ποῦ τό-
 πορ ἔχει, πῶς γλύνται. καὶ πῶς ἀποβῇ. καὶ μὴ
 ἀπαντήσῃ τόδε ἢ τόδε. νυνὶ οὐχὶ τὸ ἐκβησόμενον
 ἀπροαίρετον; ναί. ἢ δ' οὐσία τῷ ἀγαθοῦ καὶ κα-
 κοῦ ὄστιρ ἐν τοῖς προαιρετικοῖς; ναί. ἔξεσιρ ἔρ σοι
 παντὶ τῷ ἀποβάντι χρῆσθαι κατὰ φύσιν. μὴ τίς
 σε κωλύσαι διώσκει; οὐδεὶς. μηκέτι οὖν μοι λέ-
 γε πῶς γλύνται. ὅπως γὰρ δὲ γλύνται, σὺ αὐτὸ θή-
 σεις καλῶς. καὶ ἔσαι σοι τὸ ἀποβὰρ ἐν τύχημα. ἢ
 τίς δὲν ἡ ὁ Ἡρακλῆς λέγων. πῶς μοι μὴ μέγας
 λέων ἐπιφανῇ, μὴ δὲ μέγας οὖς, μὴ δὲ θηριώδεις
 ἄνθρω

ἄνθρωποι. καὶ τί σοι μέλει. δὴν μέγας οὗτος ἰδιφαι
 νῆ, μείζον ἄθλον ἀθλήσεις. δὴν κακοὶ ἄνθρωποι,
 κακῶν ἀπαλλάξεις πλὴν οἴκου μόνω. δὴν ἔρ' ἔτως
 ἀποθάνω; ἀγαθὸς ὦρ ἀποθανῆ ἡλιναίερ πρᾶξιρ
 ἰδιτελῶρ. ἐπεὶ γὰρ δεῖ πάντως ἀποθανεῖρ, δὴν ἀγ-
 κη τί ποτε ποιουῶτα βίρεθλιῶαι, ἢ γεωργουῶτα, ἢ
 σκάπτοντα, ἢ ἐμποροῦμενον, ἢ ὑπατρίοντα, ἢ ἀ-
 πεπῖντα, ἢ διαρροῖζόμενον. τί ἔρ' θέλεις ποιῶρ
 βίρεθλιῶαι ἕως τῆς θανάτου. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐμὸν μέ-
 ρος, ἔργον τί ποτ' ἀνθρωπικόν. βούργετικόν. κοι-
 νῶφελές. ἡλιναίερ. ἢ ὅ μὴ διώωμαι τὰ τηλικαῦ-
 τα ποιῶρ βίρεθλιῶαι, ἐκείνόν γε γὰρ ἀκάλυτον. γὰρ διδο-
 μενον. ἐμαυτὸν ἐπανορθῶρ. βούργαζόμενος πλὴν
 διώωμαι πλὴν χρητικῆν τῇ φαντασίῳ. ἀπάθφαρ
 ἐκπονεῖρ. ταῦς χάσεσι τὰ ἴδια ἀποδιδόναι. εἰ οὐ-
 πως βούτυχῆς ἔμι, καὶ τοῦ κρίτου τόπου παραπτό-
 μενος τ' πρὸς πλὴν τῇν κριμάτων ἀσφάλειαρ. δὴν
 μετὰ τούτῳ με ὁ θάνατος καταλάβη, ἀρκεῖ μοι
 δὴν διώωμαι πρὸς τὸν θεόν ἀνατεῖναι τὰς χεῖ-
 ρας καὶ ἢ πῆρ. ὅτι ἂν ἔλαβον ἀφορμὰς πρὸς σου,
 πρὸς γὰρ αἰδέσθαι σου τ' διοικήσεως καὶ ἀκολουθεῖν
 αὐτῇ, τούτῳ οὐκ ἡμέλησα. οὐ κατήχυνά σε
 γὰρ ἐμὸν

ὃ ἐμὸν μέρος ἰδοὺ πῶς κέχημαι ταῖς ἀποθήσεσιν.
 ἰδοὺ πῶς ταῖς τρολήφεσι. μή ποτέ σε ἐμεμφά-
 μην; μή τι τῷ γινόμενῳ τινὶ δυσπρέσβησιν; ἢ ἄλ-
 λως λυγρῶς ἢ δέλησιν; μή τι τὰς χάσεις πᾶσιν
 ναί, ὅπ με σὺ ἐλύνῃσιν; χάριν ἔχω ὧς ἔδωκας.
 ἐφόσον ἐχρησάμην τοῖς σοῖς. ἀρκεῖ μοι. πάλιν αὐ-
 τὰ ἀπόλαβε. καὶ κατὰ ταῦτα εἰς τὸν δέλεον χόρην.
 σὰ ὅτι τὸ πάντα. σὺ μοι αὐτὰ δέδωκας. οὐκ ἀρκεῖ
 οὕτως ἔχοντα ἐλθεῖν. καὶ τίς βίον, κρείττω
 καὶ δοχμονέσθρος τῷ οὕτως ἔχοντι. ποῖα ἢ κα-
 τὰ σοφὴν βίον μονέσθρος. ἵνα ἢ ταῦτα λυγρῶς, οὐ
 μικρὰ δέξασθαι, οὐδὲ μικρῶς βίον ἀποτυχεῖν. οὐ
 λυγρῶς καὶ ὑπατὸς βίον δέλεον, καὶ ταῦτα. καὶ
 ἀγροὺς ἔχειν ἐσπουδακέναι, καὶ ταῦτα. καὶ τῷ
 δουλαρίῳ φροντίζειν, καὶ σεαυτῷ. ἀλλ' ἄρ τι
 τῷ ἀλλοτρίῳ δέλεον, τὰ σὰ ἀπώλετο. αὐτὴ τῷ
 πράγματι ἢ φύσιν, προῖκα οὐδὲν γίνεται. καὶ
 τί θανματόν. ἀνὴρ ὑπατὸς βίον δέλεον, ἀγρυπνῆσαι
 σε δεῖ. περιδραμεῖν. τὰς χεῖρας καταφιλεῖν.
 πρὸς ταῖς ἀλλοτρίαις θύραις κατασπαπῆναι. πολ-
 λὰ μὲν ἢ πεῖρ. πολλὰ ἢ πράξει ἀνελεύθερα. δώ-
 ρα πέμψαι πολλοῖς. ξένια καθ' ἡμέραν ἐνίοις καὶ

τί τὸ γινόμενον ὅστι. δάδεικα δεσμιὰ ράβδων, καὶ τοῖς
 ἢ τετρακίς ὑπὲρ βῆμα καθίσαι, καὶ κερκίσια δοῦναι,
 καὶ σφυρίσι λειπνῆσαι. ἢ λειξάτω μοί τις τί ὅστι
 πρὸ ταῦτα. ὑποδὲρ ἀπαθείας οὐκ, ὑποδὲρ ἀταρα-
 ξίας, ὑποδὲρ τὸ καθόλδοντα καθόλδειν, ἐρηγορότα
 ἐρηγορέναι, μὴ φοβεῖσθαι μηδὲρ, μὴ ἀγωνιᾶν
 ὑποδὲρ μηδενός, ὅδερ ἀναλῶσαι δέλεις; οὐδὲρ πο-
 νῆσαι; ἀλλ' ἂρ τι ἀπόλλυται σου πρὸ ταῦτα γι-
 νομένου ἢ ἀναλωθῆ κακῶς, ἢ ἄλλως τύχη ὧρ ἔσθ
 σε τυχεῖρ, ὁθὺς μὴ δηχθῇσιν ὑπὲρ τοῦ γινόμενῶ;
 ἐκ ἀντιθήσεις τί ἀντὶ τίνος λαμβάνεις; πόσον,
 ἀντὶ πόσου; ἀλλὰ ποιοῖκα δέλφς τὰ τηλικούτα
 λαβεῖρ; καὶ πῶς διώσκει ἐργον ἐργῶ ὁ κοινῶνεί.
 ὁ διώσκει καὶ τὰ ἐκτὸς ἔχει ὑπὲρ μελείας τετυ-
 χηκότα, καὶ τὸ σαρτὸ ἡγεμονικόρ. ὁ δ' ἐκείνα δέλφς,
 τὸ ἀφες. ὁ δ' ὅ μὴ, ὅτε τὸ ἔξεις, ὅτ' ἐκείνα, περι-
 σσώμενος ἐπ' ἀμφοτέρω. ὁ δ' τὸ δέλεις, ἐκείνα σε
 ἀφείναι δεῖ. ἐκχεθήσεται τὸ ἔλαιον ἀπολείται τὰ
 σκευάρια. ἀλλ' ἐγὼ ἀπαθὴς ἔσομαι. ἐμπροσθὸς
 ἔσται ἐμοῦ μὴ πρὸντος, καὶ ἀπολείται τὰ βιβλία.
 ἀλλ' ἐγὼ χρήσομαι ταῖς φαντασίαις κατὰ φύσιν.
 ἀλλ' ὅχ' ἐξω φαγεῖρ. ὁ οὐτὼ τάλας εἰμὶ, λιμῶ
 τὸ ἀπο

τὸ ἀποθανεῖν. ἔτος δ' ὅστις ὁ λιμὴν πάντων, ὁ θά-
 νατος. αὐτὴ ἡ καταφυγή. διαττο ἔδερ τῷ ἐν τῷ
 βίῳ χαλεπὸν ὅστις. ὅταν δέλης ἰσχυρῶς ὁ ἑκα-
 πνίζη. τί οὐκ ἀγωνιάς. τί ἀγρυπνεῖς. οὐχὶ δὲ
 αὐτὸς ἀναλογοσάμενος ποῦ σου ᾧ ἀγαθὸν ὅστις
 καὶ ᾧ κακόν, λέγεις ὅτι ἐπ' ἐμοὶ ἀμφοτέρω. οὐ-
 τε τούτου τίς ἀφελῶμαι με διώσται, οὐτ' ἐκεί-
 να ἄκοντα περιβαλεῖν. τί οὐκ οὐ ρέγκω βαλῶν.
 τὰ ἐμὰ ἀσφαλῶς ἔχει. τὰ ἀλλότρια ὀφείλειται αὐ-
 τὰ ὅς δὲ φέρη. ὡς δὲ διδῶται πρὸς τὸ ἔχοντος
 ἰσχυροῦς. τίς εἰμι ὁ δέλωρ αὐτὰ οὕτως ἔχει, ἢ
 οὕτως. μὴ γὰρ μοι δέδοται ἐκλογὴ αὐτῶν; μὴ γὰρ
 ἐμὲ τις αὐτῶν διοικητὴν πεποίηκε; ἀρκεῖ μοι ὅτι
 ἔχω ἰσχυροῦς. ταῦτά με δεῖ καὶ χεῖρα πρᾶσι βιά-
 σαι. τὰ δ' ἄλλα ὡς δὲ δέλη ὁ ἐκείνων κύριος.
 ταῦτά τις ἔχω πρὸς ὀφθαλμῶν, ἀγρυπνεῖ καὶ
 σρέφεται εὐθα καὶ εὐθα; τί δέλωρ, ἢ τί ποθῶν.
 Πάροκλον, ἢ Ἀντίλοχον, ἢ Μενέλκον. πότε γὰρ ἡ-
 γήσατο ἀθανάτορ Ζεὺς τῷ φίλῳ. πότε γὰρ ἐκεί-
 νος πρὸς ὀφθαλμῶν, ὅτι αὐριον ἢ φς τῇ ρίτῃ λεῖ
 ἢ αὐτὸν ἀποθανεῖν, ἢ ἐκείνον; ναί φησιν. ἀλλ' ἄμην
 ὅτι ἐκεῖνος ἐπιβίωσεται μοι, καὶ αὐξήσῃ με τ' υἱόν.

μαρὸς ὄν ἦς. Ἐ τὰ ἀδελφά ὦν. τί ἔρ' ἐκ ἐγκλεῖς
 σταντῶ, ἀλλὰ κλαῖον κἀθῆσαι ὥς τὰ κοράσια.
 ἀλλ' ἐκείνός μοι φαγῆναι πρετίθει. ἔζη ὄν μαρῆ.
 νυῖ δ' οὐ διώεται. ἀλλ' αὐτομέδωρ σοι πᾶθει-
 σει. ἄν ὅ Ἐ αὐτομέδωρ ἀποθάνῃ, ἄλλοι δὲ ῥήσῃς.
 ἄν δ' ἢ ἡ χύρα ἐν ἡ ἡτέ σοι ῥ' κρέας καταγῆ, λε-
 μῶ σε δεῖ ἀποθανεῖν, ὅτι μὴ ἔχεις πλὴν σιωπῆς χύ-
 ραν. ὅ πέμπεις καὶ ἄλλοι καὶ νυῖ ἀγοράζεις; οὐ
 μὲν γὰρ τί φησι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι. τὸτο
 γὰρ σοι κακὸν ὄν. εἴτ' ἀφῆς τὸτο ἐξελείν, αἰ-
 πᾶ πλὴν μητρία ὅτι σοι ὅ προεῖπερ, ἴν' ὀδυνώ-
 μονος ἐξ ἐκείνου διατελῆς. τί δοκεῖτε. μὴ ἰδίτη
 δεσ ταῦτα σιωθεῖναι Ὀμηρον, ἴν' ἴδαμεν ὅτι οἱ δὲ
 γένεσται, οἱ ἰσχυρότατοι, οἱ πλεονεχῆσται, οἱ δὲ μορ-
 φότατοι, ὅταν οἷα δεῖ δόγματα μὴ ἔχωσι, ὅδε
 καλίωνται ἀθλιώτατοι εἶν' καὶ δυσχεῆσται.

Περὶ καθαρότητος. ια.

Μωισῆς ἔσθ' ὅτι πινεσ, ὅ ἐν τῇ φύσει τ' ἄν-
 θρώπου περιέχεται ῥ' κοινωνικόν, ὁμῶς
 Α αὐτοῖ οὗτοι οὐκ ἄρ' μοι δοκοῦσι ἀμ-
 ωισῆς ἔσθ' ὅτι ποτὲ καθαρίον πάντως περιέχε-
 ται.

τα. καὶ εἰ τι νι ἄλλω καὶ τὸ τῷ ζῶον χωρίζε-
 ται. ὅταν οὖν ἄλλό τι ζῶον ἴδωμεν ἀποκαθαίρον
 ἑαυτὸ, ἡδὲ λέγειν ἴδωθα μεν δαυμάζοντες, ὅτι ὡς
 ἄνθρωπος. Ὁ πάλιν ἄρ τις ἐγκληνί τι ζῶον, βί-
 θὺς ἴδωθα μεν ὡς ὅρ ἀπολογούμενοι λέγειν. ὅτι
 ὁ δὴ πον ἄνθρωπος ὅστις ὅπως ὁζαίρε τὸν τι πῶς τ'
 ἄνθρωπον εἶν οἶόμεθα, ἀπὸ τῷ δαῶν αὐτὸ πρῶ-
 τὸν λαμβάνοντες. ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖνοι φύσει καθαροί
 καὶ ἀκήρατοι, ἐφόσον ἡ γήνησιρ αὐτοῖς οἱ ἄνθρω-
 ποι κατὰ τ' λόγον, ἡδὲ τοσοῦτον καὶ τὸ καθαρόν
 καὶ τὸ καθαρίου εἰσὶν ἀνθεκτικοί. ἐπεὶ δ' ἀμήχα-
 νορ πῶς ὁσίαν αὐτῶν παντάπασιν εἶν καθαράν,
 ἐκ τοιαύτης ὕλης κεκραμένῳ, ὁ λόγος παραλη-
 φθεὶς εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ταύτῳ καθάριον ἀποτε-
 λεῖν περᾶται. πρῶτον οὖν καὶ ἀνωτάτω καθαρὸ
 τῆς, ἢ ἐν ψυχῇ γενομένη, καὶ ὁμοίως ἀκαθαρσία.
 ψυχῆς δ' ὡς σώματος μὲν ἀκαθαρσία ἐκ δὲ βί-
 ρης. ὡς ψυχῆς δὲ τί δὲ ἄλλο βίρῆς, ἢ τὸ πρῆχον
 αὐτῷ ῥυπρῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτῆς. ἔργα δ' ψυ-
 χῆς ὁρμῶν. ἀφορμῶν. ὀρέγεσθ. ἐκκλίνειν. πᾶ-
 σι βιάζεσθαι. ἡδὲ βιάζεσθαι. συγκρατεῖσθαι.
 τί ποτ' οὖν ὅστις τὸ ἐν τούτοις τοῖς ἔργοις ῥυπρῶν

πρέχον αὐτῷ καὶ ἀκαθάρτον. οὐδὲρ ἄλλο, ἢ τὰ
 μοχθηρὰ κρίματα αὐτῆς. ὥς τε ψυχῆς μὴ ἀκαθα-
 ρία, δόγματα πονηρὰ. καθάρσις δ' ἐμποίησις οἴωρ
 δεῖ δόγματων. καθαρὰ δ' ἢ ἔχουσα οἷα δεῖ δόγ-
 ματα. μόνη γὰρ αὐτὴ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς αὐτῆς, ἀ-
 σύγχυτος ἔσται ἀμόλιτος. δεῖ δὲ τι τοιοῦτος τούτῳ ἔ-
 ἴδει σώματος φιλοτεχνεῖν κατὰ τὸ εἶδε χέμενον.
 ἀμήχανον γὰρ μύξας μὴ ρεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοιοῦ-
 τος ἔχενος τὸ σύγκραμα. διατῆτο χεῖρας ἐποίησεν
 ἢ φύσις, ἔσται τὰς τὰς ρίνας ὡς σωλῆνας πρὸς τὸ
 ἐκδιδόναι τὰ ὑγρά. ἀν' ἧν ἀναρρόφῃ τις αὐτὰς,
 λέγω ὅτι οὐ ποιεῖ ἔργον ἀνθραπικόν. ἀμήχανον
 γὰρ μὴ πηλῆσαι τοὺς πόδας μηδὲ ὅλως μελῶ-
 εσαι, διὰ τοιούτων τινῶν πορβομοσίους. διατῆτο
 ὕδαρ πρὸς κλίαν. διατῆτο χεῖρας. ἀμήχανον γὰρ
 ἄρ' τῷ σφύρειν, μὴ ῥυπαρόν τι πρὸς μεσίειν τοῖς
 ὀδοῦσι. διατῆτο πλυνῶν φησι τοὺς ὀδόντας. δια-
 τί; ἢ ἀνθραπος ἢ καὶ μὴ θηρίον, μηδὲ σῖδιον.
 ἀμήχανον μὴ ἄρ' τῷ ἰσθῶτι ἔσται τῆς κατὰ τὴν
 ἐσθῆτα σιωχῆς, ἢ πολέπεδαί τι πρὸς τὸ σῶμα ῥυ-
 παρόν καὶ δέονον ἀποκαθάρσεως. διατῆτο ὕ-
 δαρ, ἔλαιον, χεῖρες, ὀθόνιον, ξύσας, νύκρον, ἔσται
 ὅτε

ὅτε ἡ ἄλλη πᾶσα πᾶρασκυβή πρὸς τὸ καθεῖναι αὐ-
 τό. οὐ. ἀλλ' ὁ μὲν χαλκοῦς ὡς χαλκοῦς ἐξιώσει τὸ
 σιδήριον. καὶ ὄργανα πρὸς τὴν τοῦ ἐξεί κατεσκευα-
 σμένα. καὶ τὸ πινάκιον αὐτὸς σὺ πλυνεῖς ὅταν
 μέλλῃς ἐοδίσαι, ἐὰν μὴ ἦς παντελῶς ἀκαθάρτθ
 καὶ ῥυπρὸς. τὸ σωματίον δ' οὐ πλυνεῖς, ὅδε κα-
 θαρὸν ποιήσεις; διατί φησι. πάλιν ἐρῶ σοι πρῶ-
 τον μὲν ἵνα τὰ ἀνθρώπου ποιῇς. εἴτα μὴ ἀνιᾶς
 τοὺς ἐντυγχάνοντας. τοιοῦτόν τι ἐν εὐθάρδε ποιεῖς
 καὶ οὐκ αἰσθάνῃ, σκεπτόμενος ἡγῇ τὸ ὅζειν. ἐσθ.
 ἴαθι ἄξιός. μήτι καὶ τοὺς παρακαθίζοντας; μήτι
 καὶ ἐν συγκυρᾷ κλινόμενοις; μήτι καὶ ἐν κατὰ-
 φιλουῦντας; ἢ ἀπελθ' εἰς ἐρημίαν ὅπου ποτὲ ἦς
 ἄξιθ, ἢ καὶ μόνθ δίαγε κατόζωρ σεαυτῷ. δλί-
 καιον γὰρ ὅτι τῆς σῆς ἀκαθαρσίας σὲ μόνον ἀπο-
 λαύειν. ἐν πόλει δ' ὄντα οὕτως ἀπερὶ σκέπτως
 καὶ ἀγνωμόνως ἀνασρέφεται, τίναθ σοι φαίνε-
 ται. εἰ δ' ἵππον σοι πεπιθύνει ἡ φύσις, περιεώ-
 ρας αὐτόν καὶ ἀτημέλητον; καὶ νυνὶ οἴου σου τὸ
 σῶμα ὡς ἵππον ἐγκεχειρίσθαι. πλυνὸν αὐτό. ἀ-
 πόσμηξον. ποίησον ἵνα μηδεὶς ἀποσρέφῃται. μη-
 δεὶς ἐκρέπῃται. τίς δ' οὐκ ἐκρέπεται ῥυπαρὸν

ἄνθρωποι, ὄζοντα, κακὸν ἄλλοι, ἢ τὸ κεκο-
 πρῶμένοι. ἐκείνη ἡ ὁσμή ἐξαθήρ ὅστις ἰδίθετος, ἢ
 ἐξ ἀδερραπλοσίας ἐσωθεῖν καὶ οἰονεῖ διασεσηπότος.
 ἀλλὰ Σωκράτης ὀλιγάκις ἐλούετο. ἀλλὰ ἐστὶ μὲν
 αὐτὸ τὸ σῶμα. ἀλλ' οὕτως ἰδίχερι καὶ ἡδὺ, ὥς
 ἦραρ αὐτὸ οἱ ὠραιότατοι καὶ βυγενέσθαι, καὶ ἐπεθύ-
 μω ἐκείνῳ πᾶσι κατακλίνεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς βυ-
 μορφοτάτοις. ἐξ ἧρ ἐκείνῳ μήτε λυεσθαι, μήτε πλύν-
 νεσθαι, εἰ ἠθέλε. καίρι τὸ ὀλιγάκις ἰσχυρὸν εἶχε. καὶ
 δερμὶ μὴ δέλης, ψυχρῷ. ἀλλὰ λέγει Ἀριστοφάνης,
 εἰς ὠχιδόντας, εἰς ἀνυποδήτους λέγω. λέγει γὰρ
 καὶ ἀεροβατεῖν αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς παλαιστρας κλέπτειν
 τὰ ἱμάτια. ἐπεὶ γὰρ πάντες οἱ γεγραφότες ἐπὶ Σω-
 κράτους, πάντα τὰναντία αὐτῷ πρῶτα μαρτυροῦ-
 σιν. ὅτι ἡδὺς οὐ μόνον ἀκοῦσαι, ἀλλὰ καὶ ἰδεῖν αὐτόν.
 πάλιν πρὸς Διογενέους ταῦτα γράφουσι. Δεῖ γὰρ
 μὴ δὲ κατὰ πῶν ἀπὸ τῆς σώματος ἐμφασιν ἀπὸ
 φιλοσοφίας ἀποσοβεῖν εἰς πολλὰς. ἀλλ' ὥσπερ
 τὰ ἄλλα βύθυμον καὶ ἀτάραχον ἰδιόλεκτὸν αὐ-
 τὸν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς σώματος. ἴδετε ὡς ἄνθρω-
 ποι ὅτι οὐδὲρ ἔχει. ὅτι οὐδενὸς δέομαι. ἴδετε πῶς
 αἰσικός ὢν καὶ ἀπολις, καὶ φυγὰς ἀν' οὕτω τύχη,
 καὶ

καὶ ἀνέσιος, πάντων τῶν βίπατειδων ἔσπου-
 σίωρ ἀταραχότρον διάγω ἔσπουδον. ἀλλὰ
 καὶ ὁ ἱμάτιον ὁράτε, ὅτι οὐ κακοῦται ἐπὶ τῷ
 σῆματι διαίτης. ἀν δέ μοι ταῦτα λέγει τις, ἀνθρώ-
 που ἡμᾶ κατεδίκου ἔχωρ ἔσπουδον, τίς με
 πείσει δεῶν προσελθεῖν φιλοσοφία, ὥστε τοιού-
 τοις ποιεῖ; μὴ γένοιτο. εἰ σοφὸς ἐμελλοῦ εἶναι
 ἡδελοῦ. ἐγὼ μὲν νῦν εἶδον δεῶν τὸ νέον τὸν πρῶτον
 κινούμενον, δέλω μᾶλλον ἐλθεῖν πρὸς μέγε-
 τλασμένον, ἢ πλὴν κόμην κατεφθινκότες κὴ ρύ-
 πῃον. φλέπεται γάρ τις ἐν ἐκείνῳ τῷ καλῷ φαν-
 τασίᾳ. ἐφείσιν ὅ τῷ βίχμονος. ὅπου δὲ αὐτὸν εἶναι
 φαντάζεται, ἐκεῖ κὴ φιλοτεχνεῖ. λοιπὸν ὑποδεί-
 ξαι μόνον αὐτῷ δεῖ ἔσπειν. νεανίσκει ὁ καλὸν
 ζητεῖς, καὶ βῶ ποιεῖς. ἰδοὺ οὖν ὅτι ἐκεῖ φύνεται, ὅ-
 που τὸ λόγον ἔχεις. ἐκεῖ αὐτὸ ζητεῖ, ὅπου τὰς ὁρ-
 μάς ἔσπειν ἀφορμάς. ὅπου τὰς ὁρέξεις. τὰς ἐκ-
 κλίσεις. τὸ τοῦ γὰρ ἔχεις ἐν σεαυτῷ διαίρετον. ὁ σω-
 μάτιον δὲ φύνει πηλὸς ὅστις. τί πονεῖς ἐκτὸς αὐ-
 τό. εἰ μὴ δὲ ἔσπειν, τῷ χρόνῳ γνώσῃ ὅτι οὐδὲρ
 ὅστις. ἀν δέ μοι ἔλεγε κεκοπρωμένος, ρύπῃον, μύσα
 καὶ ἔχωρ μέχρι τῆς γονάτιον, τί αὐτῷ εἰπεῖν ἔχω.

ἀρχὴ ποίας αὐτὸν ὁμοιότητος ἐπαγαγεῖν . πόθεν τί
 γὰρ ἑσπόμεθα κεῖν ὁμοιοῦν τῷ καλῷ, ἢ αὐτὸν μετα-
 θῶ ὅς ἐστιν ἐνθάδε τὸ καλόν, ἀλλ' ἐνθά-
 δε. θέλεις αὐτῷ λέγω, οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κεκοπεῖσθαι
 τὸ καλόν ἀλλ' ἐν τῷ λόγῳ; ἐφίεται γὰρ τῷ κα-
 λοῦ. ἐμφασίρ γὰρ πῶς αὐτῷ ἔχει. ἀπελθε κὶ χρί-
 στω διαλέγου ἢ ἐν βορβόρῳ μὴ κυλινθῇ. διὰ τῶ-
 το καὶ Πολέμωνος ἤφαινοντο οἱ ἑσπεράτοις λόγοι,
 ὡς φιλοκάλου νεανίσκου. εἰσῆλθε γὰρ ἔχωρ ἐναύ-
 σματ' ἢ π' ὅτι καλὸν πωουδῆς, ἀλλὰ χυλ' αὐ-
 τὸ ζητῶν. ἐπεὶ τοι οὐδὲ τὰ ζῶα τὰ ἀνθρώποις
 σιμύροφα ῥυπρὰ ἐποίησε ἢ φύσις. μήτι ἵππῳ
 λῖεται. * λῖεται ἐν βορβόρῳ; μήτι κύων χνινῶ; ἀλλ'
 οὐκ, καὶ τὰ σαπρὰ χνινίδια, καὶ σκώληκες, καὶ
 ἀράχνη, τὰ μακροτάτω τῆς ἀνθρωπίνης συσρο-
 φῆς ἀπεληλαμμένα. οὐ οὐκ ἀνθρώπος ὢν, οὐ δὲ
 ζῶον εἶναι θέλεις τῇ ἀνθρώποις σιμύροφω, ἀλ-
 λά σκώληξ μᾶλλον ἢ ἀράχνη; οὐ λούσῃ ποῦ
 ποτε ὡς θέλεις; οὐκ ἀποπλυνεῖς σεαυτὸν; οὐχ
 ἡξεις καθαρὸς ἵνα σοι χαίρωσι οἱ σιμώντες; ἀλ-
 λά καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἡμῶν σιμύρῃ τοιοῦτος, ὅπου
 πίνουσι οὐ νενόμισται, οὐ δ' ἀπομύξασθαι, ὅλος ὢν
 πίνουσα

πνύσμα καὶ μύξα· τί οὐκ ἄλλω πέρζεσαι τις ἄ-
 ξιοί; μὴ γένοιτο. εἰ μὴ ἐκείνο ὃ πεφύκαμεν. τὸν
 λόγον. τὰ δόγματα. τὰς ἐνδργείας. τὸ δὲ σῶμα
 μέχρι τῆς καθαρίας. μέχρι τῆς μὴ προσκόπτειν. ἀλλ'
 δὴ ἀκούσης ὅτι οὐ δεῖ φορεῖν κόκκινον, ἀπελθὼν
 κόπρωσόν σου τὸν κρίβωνα, ἢ κατάρρηξον. ἀλλὰ
 πόθεν ἔχω καλὸν κρίβωνα. ἄνθρωπε. ὕδωρ ἔχεις.
 πλυνῶν αὐτόν. ἰδὸν νέος ἀξιέρατος. ἰδὸν πρεσβύ-
 της ἀξίος τῆς ἐξῆς καὶ ἀντερᾶσαι. ὥς τις υἱὸς αὐ-
 τῆς παρὰ δὲ μαθησόμενον. ὥς θυγατέρες, ὥς νέοι
 προσελθόνται δὴ οὕτω τύχη, ἵνα ἐν κοπρῶνι
 λέγῃ τὰς χολὰς. μὴ γένοιτο. πάντα ἐκφροπῇ ἀπό-
 πνος ἀνθρωπικοῦ γίνεται. αὐτὴ δ' ἐγγύς ἐστι τοῦ
 μὴ ἀνθρωπικῆ εἶναι.

Περὶ προσοχῆς.

ιβ'.

Οὐ τὰρ ἀφῆς σὺ πρὸς ὀλίγον πλὴν προσο-
 χῆν, μὴ τοῦτο φαντάζου, ὅτι ὀπόταν
 θέλῃς, ἀναλήψῃ αὐτὴν, ἀλλ' ἐκείνο
 πρόχειρον ἔσῃ σοι, ὅτι πᾶν τὸ σήμερον ἀμῶντι θέμ,
 ἥς τὰλλα χεῖρον ἀνάγκη σοι τὰ πρᾶγματα ἔχειν.
 πρῶτον μὲν τὸ χαλεπώτατον ἔθος τῆς μὴ προσέχειν
 ἐγγίνεται.

ἐγίνεται. εἴτα ἔθος τῷ ἀναβάλλεσθαι πλὴν προ-
 σοχλῶ. αἰεὶ δ' εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον ῥάθει
 ὑπερθέμενον τὸ βύροειρ, τὸ βύχημονειρ, τὸ κατὰ
 φύσιν ἔχειρ καὶ διεξάγειρ. εἰ μὴν οὐκ ἁπλοῦς
 ἢ ὑπερθεσίς ὅστιρ, ἢ παντελής ἀπόστασις αὐτῆς ὅτι
 ἁπλοῦς ὁρᾶ. εἰ δ' οὐκ ἁπλοῦς, τί οὐχὶ διανε-
 κῇ πλὴν προσοχλῶ φυλάσσεις; σήμερον παύσαι
 δεῖ. τί οὐκ οὐ δεῖ προσέχοντα; ἄσπερ. τί οὐκ
 καλῶς προσέχοντα. μὴ γὰρ ἔξαιρέται τι μέρος
 τῷ βίου, ἐφ' ὃ οὐ διατένει τὸ προσέχειρ; χεῖρον
 γὰρ αὐτὸ προσέχειρ ποιήσεις, βέλτιον δ' μὴ προσέ-
 χον. καὶ τί ἄλλο τῷ ἐν τῷ βίῳ κρείσσον ἢ ὅτι
 τῷ μὴ προσέχοντι γίνεται. ὁ τέκτων μὴ προσέ-
 χον κωφερῶς ἀσφαλέσθον; ἄλλο δέ τι τῷ μι-
 κροτέρῳ ἔργῳ, ὅτι ἀπρὸς ἐξίαις ἡδιστὲς
 κρείσσον; οὐκ αἰσθάνη ὅτι ἐπειδὴ ἀφῆς πλὴν γνῶ-
 μῶν, οὐκ ἐπὶ ἡδὴ σοὶ ὅστιρ ἀνακαλέσασθαι αὐτῶν;
 οὐκ ἡδὴ τὸ βύχημον. οὐκ ἡδὴ τὸ αἰδημον. οὐκ ἡδὴ
 τὸ κατεσταλμένον. ἀλλὰ πᾶρ τὸ ἐπελθὼν ποιεῖς.
 ταῦτα προθυμίαις ἐπακολουθεῖς. τίσιν οὐκ δεῖ με
 προσέχειρ; πρῶτον μὲν ἐκείνοις τοῖς καθολικοῖς.
 καὶ ἐκείνῳ πρόχειρα ἔχειρ. καὶ χωρὶς ἐκείνων μὴ
 καθόλου.

καθόλειρ . μὴ δνίσκασαι . μὴ πίνειρ . μὴ ἐοδῖειρ .
 μὴ συμβάλλειρ δνθρώποις . ὅτι προαιρέσεις ἀλ-
 λοςφίας κύριος ἔσεις . ἐν ταύτῃ ἡ μόνη ἡ ἀγαθὸρ
 καὶ ἡ κακὸρ . οὐδεὶς οὐκ κύριος οὐτ' ἀγαθὸρ μοι
 περιποιῆσαι , οὔτε κακῶ με περιβαλεῖρ . ἀλλ' ἐγὼ
 αὐτὸς ἐμαυτῷ κατὰ ταῦτα ὁρῶσιν ἐχὼ μόνος .
 ὅταν οὐκ ταῦτα ἀσφαλῆ μοι ἦ , τί ἔχω πρὸς τὰ
 ἐκτὸς ταρασσέσθαι . ποῖος τύραννος φοβέρος . ποῖα
 νόστος . ποῖα πένια . ποῖον πόσην οὐμα . ἀλλ' οὐκ
 ἤρεσα τοῦ δεῖν . μὴ οὐκ ἐκεῖνος ἐμὸν ἐπὶ ἔργον ;
 μήτι ἐμὸν κρίμα ; ἢ . τί ἔρ' ἐπὶ μοι μέλει . ἀλλὰ δο-
 κεῖ τις εἶναι . ὁφεται αὐτῷ καὶ οἷς δοκεῖ . ἐγὼ δ' ἔχω τί-
 νι * μὴ δεῖ ἀρεσκεῖρ . τί νι ὑποτετάχθαι . τί νι πείθε * μέ-
 λος . τῷ θεῷ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνον . ἐμὲ ἐκεῖνος σινέ-
 σκερ ἐμαυτῷ . ὅτι πῶ ἐμὴν προαίρεσιν ὑπέταξερ
 ἐμοὶ μόνῳ , δόνς κανόνας εἰς χρῆσιν αὐτῆς πῶ ὀρ-
 θῶν , οἷς ὅταν κατακολυθίσω ἐν συλλογισμοῖς , ἐκ
 ἐπιστρέφομαι ὁδὸν τῇ ἄλλῃ πλερόντων . ἐν με-
 ταπίπτουσιν ἢ φροντίζω οὐδενός . διατί ἔρ' ἐν τοῖς
 μείζουσιν ἀνιδῶσιν με οἱ φέροντες . τί τὸ αἴλιον ταύτης
 τ' ταραχῆς . οὐδὲρ ἄλλο ἢ ὅτι ἐν τούτῳ τοῦ τῶ
 ἀγνύνασός εἰμι . ἐπεὶ τοι πᾶσα ὠδιστήμη καταφρο-

νηπική ἐστὶ τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἀγνοουήτων. καὶ
 οὐ μόνον αἱ ἰδιότημαι, ἀλλὰ καὶ αἱ τέχναι. φέρε
 ὅρ θέλεις σκυτέα. καὶ τῆς πολλῶν καταγελά
 πειδὲ τὸ αὐτῷ ἔργον. φέρε ὅρ θέλεις τέκτονα. πρῶ
 τον μὴ οὐ ταῦτα ἔχειν πόρχειρα, καὶ μηδὲρ δι
 χα τούτων ποιεῖν. ἀλλὰ τεταῖσθαι πρὸς ψυχὴν ἰδι
 τῶτον τὸν σκοπὸν. μὴ δὲ τῆς ἑξὼ διώκειν μηδὲρ
 τῆς ἀλλοτρίων. ἀλλ' ὡς διέταξεν ὁ Διωάμενος Θ,
 τὰ προαιρετικὰ ἰσχύαντος, τὰ δ' ἄλλα ὡς δὴ
 διδῶται. ἰδι τούτοις ἡ μεμνηῖσθαι, τίνες ἐσμεν καὶ
 τί ἡμῖν ὄνομα. καὶ πρὸς τὰς Διωάμεις τῆς χέ
 σεωρ περὶ αὐτῶν τὰ καθήκοντα ἀποβύθνευ. τίς καὶ
 ρὸς ὧδης. τίς καὶ ρὸς παιδείας. τίνων πρὸντων
 τί ἐσθαι ἀπὸ τῶν πράγματων Θ. μή τι καταφρονή
 σωσιν ἡμῶν οἱ σιμώντες. μή τι ἡμεῖς αὐτῶν. πότε
 σκῶψαι. καὶ τίνες ποτε καταγελάσαι. καὶ ἰδι
 τίνι συμπερινεχθῆναι ποτε, καὶ τίνι, καὶ λοιπὸν
 ἐν τῇ συμπεριφορᾷ, πῶς χρητῆσθαι τὸ αὐτῷ. ὅ
 που δ' ἂν ἀπονέμῃς ἀπὸ τίνος τούτων, βύθους ζή
 μίας, οὐκ ἑξωθέρ ποθεν, ἀλλ' ἰσχύ αὐτῆς τῆς ἐνδρ
 γείας. τί οὐ Διωάτον ἀναμάρτητον ἦδη εἶναι;
 ἀμύχανον. ἀλλ' ἐκεῖνο Διωάτον, πρὸς τὸ μὴ ἀμῶ
 τάνειρ

τάνειρ τεταῖσθαι διωεκῶς ἀγαπητὸν ᾧ εἰ μηδέ-
 ποτ' ἀνιόντες ταύτην τὴν προσοχὴν, ὀλίγων γε
 ἀμνησμάτων ἐκτὸς ἐσόμεθα. νῦν δ' ὅταν εἴπῃς
 ἀπαύριον προσέξω, ἴσθι ὅτι τὸ τοῦ λέγεις σήμερον
 ἔσομαι ἀναίσχυντος. ἀκαίρῃ. ταπεινός. ἐπ' ἄλ-
 λοις ἔσσι γ' λυπεῖν με. ὀργισθήσομαι σήμερον.
 φθονήσω. βλέπε ὅσα κακὰ σεαυτῷ ἐπιτρέπεις. ἀλλ'
 εἰς αὐριον καλῶς ἔχει. πόσω κρεῖττον σήμερον. εἰ
 αὐριον συμφέρει, πολὺ μᾶλλον σήμερον. ἵνα καὶ
 αὐριον διωκθῇς, καὶ μὴ πάλιν ἀναβάλλῃς εἰς τὴν
 κρίτην.

Πρὸς τοὺς ὀκώλως ἐκφέροντας τὰ αὐτῶν. ιγ'.

Ταρ πὶς ἡμῖν ἀπλῶς δόξῃ διελέχθαι
 οὐ π' ἴν' ἐαυτῷ πραγματῶν, πῶς ποτε
 ὀργισόμεθα καὶ αὐτοὶ πρὸς γ' ἐκφέρειν
 πρὸς αὐτὸν τὰ αὐτῶν ἀπόρρητα, καὶ τὸ ἀπλῶς
 οἰόμεθα εἶναι. πρῶτον μὲν ἀνιστοῦν εἶναι δοκεῖ, αὐτὸν
 μὲν ἀκηκοέναι τὰ τ' ὀλησίου, μὴ μὲν εἶναι μεταδιδόναι
 καὶ κείνῳ ἐν τῷ μέρει τῇν ἡμετέρων. εἴθ' ὅτι οἰόμε-
 θα ἔχῃ ἀπλῶς ἀνθρώπων πρῆξιν αὐτοῖς φαντασί-
 ας, σιωπῶντες τὰ ἴδια ἀμέλῃ πελάκεις ζῶθαισι λέ-

γειν.

γειρ ἐγὼ σοι πάντα τὰ καυτῷ εἰρηκε, οὐ μοι ὕδερ
 τῇ σὼρ εἰπεῖρ δέλεις· ποῦ γίνεταί τ' τοῦ· προσέπ
 δὲ καὶ τὸ οἶδα ἀσφαλῶς πισθύνειρ τῷ ἦδη τὰ
 αὐτῷ πεπισθυκότι· ὑπέρχεται γὰρ ἡμᾶς, ὅτι ἐκ ἄρ
 ποτε ὅτ' ὁ δὲ εἰποι τὰ ἡμέτερά, βλάβουμονος
 μήποτε καὶ ἡμεῖς δὲ εἰπώμεν τὰ ἐκείνου· οὐτῶ ὅ
 ὅσῳ τῇ στρατιῶν ἐν Ῥώμῃ οἱ τροπετεῖς λαμ
 βάνοντα· πᾶσα κεκρίθη σοι στρατιῶτης ἐν ἡμέ-
 τι ἰδιωτικῷ, καὶ ἀρξάμενος κακῶς λέγειρ τὸ καί-
 σαρα, εἴτα σὺ ὡσπερ ἐν ἡμέρῳ πρὸ αὐτῷ λαβῶν
 τὸ πίστεως τὸ αὐτὸν τὸ λοιδορίας κατήρχθαι, λέ-
 γεις καὶ αὐτὸς ὅσα φρονεῖς, εἴτα δεθεῖς, ἀπάγῃ·
 τοιοῦτόν τι καὶ ἐν τῷ καθόλου πάχον· αὐτὰρ
 ὡς ἐμοὶ ἐκείνος ἀσφαλῶς πεπίσθυκε τὰ ἑαυτοῦ,
 οὕτως καὶ γὰρ τῷ ἰδιωτῶντι· ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀκού-
 σας σιωπῶ, ἄρ γε ὡς τοιοῦτόν· ὁ δ' ὁ δὲ ἐλθὼν, ἐκ-
 φέρει πρὸς πάντας· εἴτ' ἂν γὰρ τὸ γινώσκοντο, ἀν-
 μὲν ὡς καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ὁμοιος, ἀμύνεσθαι δέλωρ,
 ἐκφέρω τὰ ἐκείνου, καὶ φύρω καὶ φύρομαι· ἀντὶ
 μνημονεύω ὅτι ἄλλος ἄλλοις ἐβλάπτει, ἀλλὰ τὰ
 αὐτῷ ἔργα ἑκάστοι καὶ βλάπτει καὶ ὠφελεῖ, τού-
 του μὲν κρατῶ τοῦ μὴ ὁμοίου τι ποιῆσαι ἐκείνῳ·
 ὁ μὲν

ὁμως δ' ὑπὸ φλυαρίας τῆς ἑμαυτῷ, πέπονθα.
 ναί. ἀλλ' ἀνίστη ὅστις ἀκούσαντα τὰ τῷ πωλησίῳ
 ἀπόρρητα, αὐτὸν ἐν τῷ μέρει μηδενὸς μεταδι-
 δόναι αὐτῷ. μὴ γὰρ σε παρεκκλῶν ἄνθρωπε; μὴ
 γὰρ ὡδὶ σιωθῆκαίς πρὸς ἐξυμνεύεσθαι τὰ σουτῷ, ἵν'
 ἀκούσης ἐν τῷ μέρει καὶ τὰ ἐμά; ἢ οὐ φλύαρος
 εἶ, καὶ πάντας ἐὼς ἀπαντήσοντας φίλους εἶν' ὀ-
 κεῖς, θέλεις καὶ ἐμὲ ὁμοίῳ σοι γενέσθαι; τί δ' εἰ
 σὺ καλῶς μοι πεπίσθης τὰ σουτῷ, σοί δ' οὐκ
 ἔστι καλῶς πισθῆσαι, θέλεις με προπεσεῖρ; οἷδ' ἢ
 πίθορ εἶχον ἐγὼ μὲν σε γνῶν, σὺ ὃ τετυρπημέλιον,
 καὶ ἐλθὼν πῶρα κατέθου μοι σουτῷ οἶνον ἵνα βάλω
 ἕως τὸν ἐμὸν πίθορ. εἴτ' ἡχανάκεις ὅτι μὴ καὶ ἐγὼ
 σοὶ πισθῶ τὸν ἑμαυτῷ οἶνον. σὺ γὰρ τετυρπημέλιον
 ἔχεις τὸν πίθορ. πῶς οὖν ἐπὶ ἴσῳ γίνεται. σὺ πισθῶ
 πῶρα κατέθου, σὺ αἰδέημονι, τὰς ἑαυτῷ ἐνδργείας
 μόνας βλαβόρας ἡγουμένῳ καὶ ὠφελίμοις, τῶν
 δ' ἐκτὸς οὐδὲν. ἐγὼ σοὶ θέλεις παρακαταθῶμαι,
 ἀνθρώπῳ τῷ ἑαυτῷ προαίρεσιρ ἢ τιμακόπι, θέ-
 λοντι δὲ κερματίου τυχεῖρ ἢ ἀρχῆς τινος ἢ περὶ
 γωγῆς ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἡ μέλλης τὰ τέκνα σου κα-
 τασφάζειν ὥς ἡ Μελεία; ποῦ τῷ τοῖσιν ἐστὶν. ἀλ-

λὰ λείξορ μοι σωτὸρ πισὸρ αἰδήμονα. βέβαιο
 λείξορ ὅτι δόγματα ἔχεις φιλικά. λείξορ συ
 ἀργείορ ὅτι οὐ τέρεται. καὶ ὅφει πῶς οὐκ ἀναμ
 νῶ, ἵνα μοι σὺ πισθῇς τὰ σωτῆ. ἀλλ' αὐτὸς ἐλ
 θῶρ σὲ πᾶν καλῶ ἀκοῦσαι τῇ ἐμῶρ. τίς γὰρ ἔδ
 λει χρῆσθαι ἀργεῖο καλῶ. τίς ἀπιδράζει σὺ μὲ
 λορ δ' νοῦ καὶ πισὸρ. τίς οὐκ ἀσμενθῶ δέξεται
 τὸ ὡσὺ φορτίου μεταληψόμενον τῇ αὐτῆ
 ουουω- ρισκίσεωρ, καὶ αὐτῷ τούτῳ * κουουωται αὐτῷ
 τῷ μεταλαβείρ. καί. ἀλλ' ἐγὼ σοι πισθῶ, σὺ ἐμ
 οὐ πισθῆεις. πρῶτορ μὲ οὐδὲ σὺ ἐμοὶ πιτεύεις, ἀλ
 λὰ φλύαρος εἶ. καὶ διατῆτο οὐδὲρ διώσασα κα
 ταχείρ. ἐπεὶ τοι εἰ τῆτο ἔστιρ, ἐμοὶ μόνῳ αὐτὰ πι
 σθῆσορ. νῦν δ' ὅρ ἀνὶ δ' ἀχολουῦται ἰδῆς, πᾶν
 θίσας αὐτῷ λέγεις. ἀδελφέ. οὐδένα σου ἔχω δι
 νῆσορ οὐδὲ πλιτόρορ. πᾶν καλῶ σε ἀκοῦσαι τ
 ἐμὰ καὶ τῆτο πρὸς ἐσὺ οὐδέ τι ολίγορ ἐγνώσκεισι
 ποιῆς. εἰ δὲ ἐπισθῆεις ἐμοὶ, δήλορ ὅτι ὡς πι
 ἐ αἰδήμονι, ἔχ' ὅτι σοι τὰ ἐμαυτῆ δέξειτορ. ἀφ
 ἔρ ἵνα καὶ γὰρ ταυτὰ ὑπολάβω. λείξορ μοι ὅτι ἀ
 πιδράζει τὰ αὐτῆ δέξεται, ἐκείνορ πιστὸς ὅτι ἐ
 αἰδ
 μωρ. εἰ γὰρ τὸ λῶ, ἐγὼ περιέρχομενορ πᾶσι δὴ
 θρώποι

ἰσθρῶποις τὰ ἐμὰντῷ δὲ λέγοι. ἡ τοῦτου ἔνεκα
 ἐμελλοι πιστὸς κὴ αἰδήμων ἔσταθ. ὁ δ' ὅστις ἐβίβ
 τοι. ἀλλὰ δογματῶν δειδῶν ἔτι τυχερ. δὲ γοῦ
 πινὰ ἰδὼς πῶς τὰ ἀπροαίρετα ἐσπουδακότα, καὶ
 τούτοις ὑποτεταχότα πῶς αὐτῷ προαίρεσι, ἰδὼ
 ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος μυείους ἔχει τοῦ ἀναγκά-
 ζοντα. τοὺς κωλύοντα. οὐκ ἔστι αὐτῷ χρεία
 πίσης ἢ ἐροχῶ, πρὸς τὸ δειπνῆν ἢ εἶθι. ἀλλὰ
 παιδισκαρίου νομάτιον δὲ οὐ πῶς τῆς, ἐκείσθ
 αὐτόν. καίσαριανὸν φιλοφροσύνῃ. ἀρχῆς ὠδθυ-
 μία. κληρονομία. ἀλλὰ τούτοις ὅμοια τεισύν-
 ρια. μεμνήσθαι οὐκ ἐν τοῖς καθόλου ὅτι οἱ ἀπόρρη-
 τοι λόγοι, πίσεως χρεία ἔχεις κὴ δογματῶν τοιᾶ
 τῶν. ταῦτα ἡ ποῦνι δέρεται ῥαδίως. ἢ δειξάτω
 μοι τίς τὸν οὕτως ἔχοντα, ὥς ἐλέγει, ἐμοὶ μόνῳ
 μέλει τῆς ἐμῶν. τῆς ἀκωλύτῶν. τῆς φύ-
 σει ἐλευθέρῳ. ταῦτῃ ἐσὶ ἀρῆς
 τῆ ἀγαθῆ. τὰ ἡ ἀλλὰ γινέ-
 σθαι ὥς δὲ διδῶται.
 οὐ διαφέρω-
 μαι.

ΤΕΛΟΣ.

EXCVSO IAM LIBRO

aliquot loca deprehēdimus, quæ cum in exemplari essent deprauata, nec inter excudēdū à nobis animaduersa, vt in marginibus, sicut cætera notari possent, ad calcem operis ea reseruauimus. sunt autem hæc.

Pagi. 17. ver. 4. loco huius vocis. οὐ.
negatio. & ponenda est, ex Arriano li.
3. cap. 15. hæc eadem verba referēte.
pag. 21. ver. 6. scribendum μεταγ. vna
parte: quod sentire etiā videtur Poli-
tianus, hunc locū vertens. ver. 8. eius-
dē pag. legēdum existimo ἀποληθεῖς.
pa. 78. ver. 2. videtur deesse negatio:
vt locus ille ita legendus sit ταῦτα ἐκεῖ-
νοῖς οὐχ ὅμοια ἐστὶ. nam statim sequitur
ἀλλὰ. pag. 90. ver. 5. scribo ἀδιασῶς. pa.
112. ver. 3. scribendum reor ἀδιάφορα.
pag. 363. ver. 14. lego σοι. pagin. 443.
ver. 9. legendū est ἀπαντῶντα.

ERRATA IMPRESSIONIS.

Ia. 12. ver. 7. ὁράτε. eadē pa. ver. 16. ἰκα
 ῖον. pag. 13. ver. 16. τύχη. pag. 15. ver. 8.
 Ὀλύμπια. pag. 23. ver. vlt. Ὀλιδηρός. pag.
 25. ver. 14. προσέχεις. pag. 29. ver. 11.
 χαρακτηρ. pag. 32. ver. 20. διακρίβομεν. pa.
 51. ver. 19. ζῆτῶ. pag. 99. ver. 12. κατὰ-
 μανθάνεται. pag. 120. ver. 5. λέγεις. pag.
 116. aliās. 126. pa. 141. ver. 14. ὠφέλη
 σαι. pag. 153. ver. 19. τοῦτο. pag. 160.
 ver. 21. τὰ. pag. 220. ver. 2. οὐχ. pagin.
 228. ver. 22. ἀτήσι. pagin. 234. ver. 12.
 παιδὲδε. pagin. 237. ver. 21. κοινωνικοί.
 pag. 329. ver. 13. πατὴρα. pa. 331. ver.
 vlt. τὸν. pag. 345. ver. 15. legendum.
 ἡ γῆ. vt sit articulus & nomen: & ante
 articulum debet esse distinctio. pagi.
 440. ver. 1. ἰππῶν. pagi. 465. ver. 17.
 ἡρᾶς. pag. 475. ver. 5. τὰ.

ROLOGY.

DECEMBER 21,

CLOUDS.				Rainfall or melted snow in the past 24 hours.		WEATHER.	OBSERVERS.
Amount and kind.		Direction.					
Lower.		Upper.	Lower.				
0-10		From	From	Inch.	Mill.		
2	ne.			0	0	almost clear	Olayo Diaz, Director Prof. L. G. Frades R. Gil Villanueva,
1 k	ne.	e.		0	0	cloudy.....	
2				0	0	light clouds	
10 n		n.		0.445	11.3	misty.....	P. F. Faura, S. J. Capt. C. Pujazon, Manuel Maese, José L. Yrizarza.
3		n.		0	0		
2 k	ne.	ne.		0.020	0.5		
10 kn		ne.		0.02	0.5	rainy.....	
10				0.039	1.0		
10				0	0		
10				0	0		
10				0.008	0.2		
10				0.008	0.2		
10				0.012	0.3		S. G. Fineman,
10				0	0	fo	T. Observatory.
10		n.		0	0		The Observatory.
2				0	0	slight cloudy	A. Bertrand.
0				0	0		Pr. U. V. A. van
DS				inap.	inap.	cloudy.....	J. O. Barnes.
on				0.14	3.6	light rain....	Jas. J. Fitzgerald.
0				0.07	1.8	clear.....	W. C. Barnes.
0				0	0	clear.....	B. O. Lenoir.
0				0.54	13.7	light rain....	H. C. Smith.
0				0.01	0.3	cloudy.....	Jas. M. Watson.
0		nw.		1.07	27.2	cloudy.....	John Healy.
0		ne.		0.11	2.8	light rain....	Geo. W. Felger.
0				0	0	cloudy.....	G. A. Hill.
0		calm		0.05	1.3	fair.....	Leonard Steiner.
0		nw.		0	0	clear.....	A. Pittman.

DECEMBER 21, 1882.

INTERNATIONAL

STATIONS.	BAROMETER.				Temperature of the air.		Relative humidity.	WIND.	
	Corrected for instrumental error and for temperature		Reduced to sea-level.					Direction.	Velocity.
	Inch.	Mill.	Inch.	Mill.	Fah.	Cent.	Per cent.	From.	Miles p. hr.
LIAN.—Continued.									
.....	29.82	757.3	30.35	770.9	35.6	2.0	93	s.	1.8
.....	30.24	768.1	30.35	771.0	40.6	4.8	64	calm	0
Alieri.....	29.39	746.6	30.34	770.5	37.2	2.9	95	nw.	0.7
.....	30.11	764.8	30.31	769.8	48.7	9.3	52	ne.	3.8
Ovi.....	28.33	719.6	30.30	769.6	38.3	3.5	69	e.	
O.....	30.28	769.1	30.33	770.4	43.5	6.4	76	nw.	8.7
nce.....	30.03	762.8	30.29	769.4	48.2	9.0	60	ne.	
rn.....	30.13	765.2	30.21	767.4	49.5	9.7	59	ne.	8.7
.....	30.08	764.1	30.25	768.6	53.6	12.0	60	n.	1.8
.....	30.02	762.4	30.28	769.0	54.0	12.2	70	nw	6.3
zu.....	29.36	745.7	30.27	768.8	51.1	10.6	75	ws	2.5
ari.....	29.99	761.8	30.19	766.8	57.9	14.4	65	nw.	
mo.....	29.92	760.0	30.18	766.5	59.0	15.0	66	ene.	4.9
use.....	30.05	763.2	30.09	764.3	58.5	14.7	68	ne.	37.4
Sub-series.									
ns, S. R.....	29.69	754.1	30.22	767.7	54.3	12.4	57	ne.	0.7
O.....	22.21	564.1			22.6	5.2	32	se.	
bbia.....	22.29	566.1			25.5	3.6	62	n.	
JAPANESE.									
.....	30.06	763.6	30.09	764.4	29.0	1.7	78	calm	
iori.....	30.04	763.0	30.08	764.0	24.7	4.1	82	sse.	4.4
late.....	30.06	763.5	30.07	763.8	25.5	3.6	86	n.	9.0
matsu.....	30.16	766.0	30.19	766.7	39.1	3.9	56	nw.	
hima, I. M. Obs'y.....					30.0	1.1	99	n.	3.0
zawa.....	30.05	763.4	30.16	766.1	32.6	0.3	97	sw.	16.1
.....	30.07	763.8	30.25	768.3	33.4	0.8	85	wnw.	5.2
uki, I. M. Obs'y.....	30.20	767.2	30.42	772.7	34.5	1.4	87	n.	3.9
.....	29.99	761.7	30.03	762.7	33.3	0.7	88	n.	8.5
.....	29.99	761.7	30.00	762.1	30.2	1.0	73	nw.	15.0
.....	30.06	763.6	30.10	764.5	43.0	6.1	51	ws.	
zu.....	30.27	768.9	30.29	769.3	34.7	1.5	57	w.	18.4
.....					17.5	8.1	92	e.	1.2
ro.....	29.97	761.3	30.06	763.4	34.4	1.3	76	wnw.	4.4
Obs'y, Yeddo.....	30.22	767.6	30.28	769.1	37.4	3.0	55	nw.	18.0
yama.....									
MAURITIUS.									

NAL METEOROLOGY.

WIND.		CLOUDS.				Rainfall or melted snow in the past 24 hours.		WEATHER.	OBSER.
Velocity.	Force.	Amount and kind.		Direction.					
es. ar.	Mtrs. p. sec	0-10	0-10	0-10	Upper. From.	Lower. From.	Inch.	Mill.	
8	0.8			5			0	0	Prof. Schi
	0			0			0	0	Prof. Dott
7	0.3			10			0	0	Prof. F. F.
8	1.7			1	sw.		0	0	Prof. G. M.
	2			2			0	0	Prof. D. C.
7	3.9			10			0	0	Prof. Luig
	2			7	se.		0	0	Prof. Cost
7	3.9			2			0	0	Prof. P. M.
8	0.8			10			0	0	Prof. P. T.
	2.8			2			0	0	Prof. C. de
5	1.1			9	sw.		0	0	Prof. D. Co
	2			0			0	0	Prof. A. Pa
9	2.2			9	nne.		0	0	Prof. G. C.
4	16.7			10	ne.		0.315	8.0	Sig. Vincel
7	0.3			0			0	0	Prof. F. Br
	2			1			0	0	Prof. P. F.
	2			1			0	0	Prof. P. F.
	0			10 ck	nw.		0.683	2.1	Hattori.
4	2.0			10 s			0.271	6.9	K. Ogawa.
0	4.0			10			0	0	overcast.
	8	3 ck		0			0	0	overcast.
0	1.3	0	1 ck		nw.		0	0	Y. Miwa.
1	7.1			10			1.546	39.3	clear.
2	2.3	4cs;ek	0		w.		0	0	snowing.
9	1.7			10 n			0.090	2.3	fair.
5	3.8		10ck;s		n.		1.080	27.4	light snow.
0	7.0	2 ck	8 s	sw.			0.020	0.5	S. Endo.
	7	5cs;ek	0	w.			0	0	M. Tojima
4	8.2	7cs;ek	0	w.			0	0	S. Takehay
4	0.5		10				0	0	M. Morita.
1	2.0	6cs;ek	0				0	0	H. Midzusi
0	8.0	10 ck	0	w.			0	0	R. Kaneda
							0	0	H. Omura.
							0	0	covered.
							0	0	fair.
							0	0	The Stat
							0	0	Y. Kuwa

INTERNAT

STATIONS.	BAROMETER.				Temperature of the air.		Relative humidity.	Direction.
	Corrected for instrumental error and for temperature.		Reduced to sea-level.					
	Inch.	Mill.	Inch.	Mill.				
ASH.								
Obs'y.....	30.08	763.9	30.24	768.0	59.7	15.4	78	W.
.....	29.59	751.6	30.47	773.9	42.8	6.0	86	SE.
(Obs'y.....	29.50	749.4	30.42	772.7	53.1	11.7	77	cal
(Sub-series.)								
pine Islands	29.99	761.7	30.05	763.2	75.0	23.9	87	n.
Naval Obs'y	30.30	769.6	30.40	772.2	60.6	15.9	71	NE.
uerto Rico, W.I.	29.88	758.9	29.97	761.2	75.2	24.0	69	ne
hilippine Id's	30.02	762.5	30.15	765.8	70.5	21.4	94	nn
DISH.								
.....	30.06	763.6	30.10	764.6	27.7	2.4	100	S.
.....	30.00	761.9	30.05	763.2	32.7	0.4	89	SV
.....	29.99	761.8	30.01	763.1	32.7	0.4	89	SV
.....	30.02	762.6	30.20	767.1	32.4	0.2	96	SS
.....	30.14	765.6	30.20	767.1	31.3	0.4	92	SS
ries.								
.....	30.08	763.9	30.16	766.1	29.3	1.5	94	SS
SS.								
.....	28.86	733.1	30.37	771.4	28.0	2.2	100	SS
ISH.								
.....			30.51	774.9	40.8	4.9	74	
.....			30.26	768.6	56.8	13.6		
ries.								
s'y, Syria.....			30.13	765.4	69.8	11.0	74	1
STATES.								
York.....	30.29	769.4	30.38	771.6	18	7.8	76	
gan.....	29.04	737.6	29.75	755.6	35	1.7	100	
Arizona.....	24.98	634.5	30.00	763.5	24	4.4	67	
Fl., Montana	27.97	685.0	30.00	762.0	29	1.7	59	
gia.....	28.79	731.3	30.02	762.5	40.0	4.4	100	
New Jersey.....	30.22	767.6	30.23	767.8	39	3.9	89	
gia.....	29.83	757.7	30.93	762.7	45	7.2	88	
ghand.....	30.14	765.5	30.18	766.6	39	3.9	89	
Jersey.....	30.23	767.8	30.25	768.3	41.0	5.0	88	
ing Sea.....	29.66	753.4	29.68	753.9	9.9	12.3		
.....	28.45	722.6	30.27	762.3	13	10.6	81	

422

42

5.582